அஸ்வமேதபர்வம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

அஸ்வமேதபர்வம்.

இஃது

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௧௵.

அஸ்வமேதக்குதிரை.

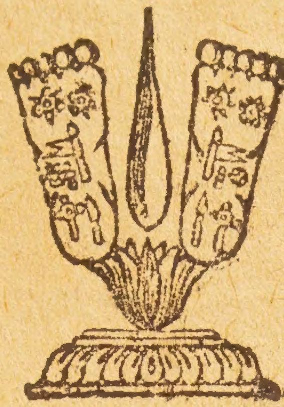

அர்ச்சுனன்.

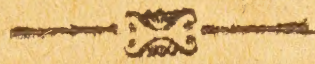
ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அஸ்வமேதபர்வம்.

வியாசபகவான்தோத்திரம்.

சுலோகம்.

வியாசம்வசிஷ்டநப்தாரம் சக்தேபௌத்ரமகல்மஷம்
பராசராத்மஜம்வந்தே சுகதாதந்தபோநிதிம்
வியாசாயவிஷ்ணுரூபாய வியாசரூபாயவிஷ்ணவே
நமோவைபிரம்மநிதயே வசிஷ்டாயநமோநமஃ

நூன்முகம்.

இந்தப்படி வேதவியாசனைத் தோத்திரஞ்செய்து ஐந்தாம்வேதமா கிய ஸ்ரீமத்மகாபாரதசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம், அஃதெப்படியெ ன்றால், பூர்வத்தில் சந்திரவமிசமகாராஜாவாகிய சனமேசயமகாராசாவா னவர் மந்திரிபிரதானிகள்முதலிய சேனைகளும் புடைசூழத்தக்கதாகச் சு கலசம்பிரமத்துடன் இரத்தினசிங்காதனத்திற் கொலுமுகமாக வீற்றிரு க்கும்பொழுது அவரிடத்திற்குப் பரமபாகவதசிகாமணியாகிய வேதவி யாசர் சிஷரென்கிற ஜயமுனீந்திரமகாரிஷியானவர் ,எழுந்தருளிவந்தார்— அப்போ தவரைக்கண்டு ஜனமேசயமகாராசாவானவர் சிங்காதனத்தைவி ட்டிறங்கி தண்டஞ்செய்து அவருக்கு அர்க்கியபாத்தியமுதலானசகலோ பசாரமலர்பெய்து பூசைசெய்து ஓராசனங்கொடுத்து அதன்மேலெழுந்த ருளப்பண்ணி அந்த முனீஸ்பரரைப்பார்த்துச் சனமேசெயமகாராசாவா னவர் ஓ சுவாமி சயமுனீந்திரரே பூருவத்தில் எங்கள்பாட்டனுன தரும

ராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்த திவ்வியசரித்திரத்தைச்சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் - அதுகேட்டுச் சயமுனீந்திரரானவர் சந்தோஷப்பட்டுச் சொல்லுகிறார் ஓ சனமேசயமகாராசனே நீ இப்போதுகேட்ட அஸ்வமேதயாகசரித்திரமானது வேதசாரமாகியமகாரகசியமாகியும் இருக்கிறது அதையாதாமொருவர் பஞ்சகரணசுத்தியாயிருந்து கேட்பாராகிலவர்கள் பூர்ப்பவத்திற் செய்துள்ள கோஹத்தி- பிரமஹத்தி-ஸ்திரீஹத்தி – சிசுஹத்திமுதலான சகலபாவங்களுநீங்கி யிம்மையிற் சகலபோகபாக்கியங்களையுமனுபவித்து கிருதகிருத்தியராய் மறுமையில ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடைய பாதாரவிந்தங்களையும் பெறுவார்களப்படிப்பட்ட புண்ணியசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் நீகேட்பாயாகவென்று சயமுனீந்திரர் தனது ஆசிரியராகிய வேதவியாசரைத்தியானஞ்செய்து சனமேசயமகாராசாவுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கதையின்வரலாறு.

அஃதெப்படியென்றால், கேளுமையா சனமேசயமகாராசாவே முன்னே உங்கள் பாட்டனான தருமராசாவானவர் கவுரவர்களுடனே பதினெட்டுநாள்வரைக்கும் யுத்தஞ்செய்து செயம்பெற்றுப் பட்டாபிஷேகரா யிருபத்தைந்துவருஷம் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவருகிறநாளில் ஒருநாள் தருமராசாவானவர் கொலுவாயிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்திற்குவேதவியாசமுனிவர் எழுந்தருளிவந்தார் அவரைக்கண்டு தருமராசாவானவர் எழுந்திருந்து அவருக்குப்பூசைநமஸ்காரமுதலிய உபசாரங்களுஞ்செய்து அவரை ஒரு ஆசனத்திலெழுந்தருளச்செய்து அவரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார் ஓ சுவாமி அடியேன் வெகுபிரசாக்ஷயம்பண்ணி அதனால் வெகுபாவங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேனதுவுமல்லாமல் கவுரவஸ்திரீகளெல்லாம் எந்நேரமும் கூகாவென்று அழுதுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்த அகோரத்தை என்னால்கேட்டுச் சகிக்கமுடியவில்லையல்லாமலும் சத்தியசந்தனராகியும் பரமபாகவதராகியும் பராக்கிரமசாலியாகியும் புண்ணியமூர்த்தியாகியும் எங்களைகிருபையுடனேவளர்த்து ரட்சித்தவராகியும் விளங்கிய வீஷ்டுமாசாரியரை இரணக்களத்திலே படுக்கவைத்தேன் அதுவுமல்லாமல் பெரியவராகியும் பூததயவுள்ளவராயும் அகண்டித வீரபராக்கிரமமுடையவராயும் வில்லுக்குஆசாரியராயும் அதிரதசிரேஷ்டராகியும் எங்கள்குருசிகாமணியாகியும் விளங்கிய துரோணாசாரியரைக்கொன்றுவிட்டேன் அதுவுமல்லாமல்பிதாவாயிருந்தகன்னனைத் தமையனென்று எவ்வளவுமெண்ணாமல் இராச்சியபரிபாலன அபேக்ஷையினாலேகண்டித்துவிட்டேனே பின்னும் அண்ணன்தம்பி மாமன்மைத்துனன்உற்றார்பெற்றார் சிநேகிதர் முதலான மற்றுமுள்ள ராசாக்களையுங்கொன்று வெகுபாவங்களைக் கட்டிக்கொண்டேன் ஆகையினால் சுவாமி இந்தராச்சியவாஞ்சைமிகவுங்கெட்டது இதுவென்னராச்சியம் என்னசுகம் நானினிமேல் ஒருநிமிஷமாகிலும் இந்தராச்சியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்யமாட்டேன் ஆனபடியினால் இந்தராச்சியத்தை என்தம்பிமார்கையில் ஒப்பி

னைத்துவிட்டு நான் பாயபௌத்திரனைக் காட்டுக்குப்போய் மரவுரியுடுத்திக்கொண்டுசருகுசலபட்சணஞ்செய்து தபசுபண்ணி சகலபாவங்களையும்போக்கடித்துக் கிருதகிருத்தியனாகின்றேன் அதற்கு தேவரீர் அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று தருமபுத்திரராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய வியாசமுனிவர்கேட்டுப் புன்னகைகொண்டு தருமராசாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றார்.

ஓ தர்மநந்தனா நான் உனக்கு எத்தனையாகச்சொன்னாலுந்தெளிவுண்டாகவில்லை துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்வதுராஜதர்ம்மமேயல்லாமல் வேறல்ல அனாதிபூர்வத்தில் சூரியவம்சராஜாவாகிய ஸ்ரீராமரானவர் இராவணாதிராட்சசசம்மாரஞ்செய்து அந்தபாவங்கள்போகத் தக்கதாக அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து புண்ணியதேசராய்க்கிருதகிருத்தியராய்ப் பூலோகத்தில் கீர்த்திபெற்றிருந்தாரவரைப்போல நீரும்அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து சகலபாவங்களையும்போக்கடித்துக்கொள்ளும் இனிநீர்சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை என்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்திரர்சந்தோஷித்தராய் ஓ சுவாமி முனிநாதரே தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே அந்தஅஸ்வமேதயாகத்தைச் செய்வோமென்றால் அதற்குவெகு திரவியஞ்செல்லுமே அவ்வளவு திரவியம் எனக்கெப்படிகிடைக்கப்போகிறதென்று தர்மராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுவேதவியாசர்சொல்லுகின்றார் ஓ தர்மநந்தனா நீர் திரவியத்தைக்குறித்து அணுவளவும் விசாரப்படவேண்டியதில்லைமுன்புசூரியவம்சதிலகனான மருத்துமகாராசாவென்கிறவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அபரிமிதமாய்ப்பிராமணர்களுக்கு வெகுதிரவியத்தைத்தானங்கொடுத்தார் அப்பொழுது அவர்கள் எடுக்கமாட்டாமல் அந்தத்திரவியத்தை இமோற்பர்வதத்தண்டையில் போட்டுவிட்டுப்போனார்கள் அந்ததிரவியத்தை இப்போது நீர் எடுப்பித்துக்கொண்டுவந்து யாகஞ்செய்துமுடிக்கலாமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தர்ம்மராசாவானவர்சிந்தாக்கிராந்தராய்க்கிலேசப்பட்டு வேதவியாசரைப் பார்த்துச்சொல்லுகின்றார் ஓ சுவாமி முனிநாதரே தேவரீர்நல்லகாரியஞ்செய்யச்சொன்னீர் இது உமக்குநன்றாயிருக்கிறதோ நான்முன்னமேயிராஜாட்சயம்பண்ணி அந்தபாவத்தைப்போக்கடிப்பதற்குவழிகாணாமலிருக்கிறபோது பின்னையும்பிராமணருடைமையைஅபகரித்துக்கொண்டு அந்தத்தோஷமுஞ்சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டுமோ இப்படிக்கொத்தகாரியம் நான்சொப்பனத்திலுஞ்செய்யமாட்டேனென்று தருமபுத்திரர்சொல்ல அதுகேட்டுவேதவியாசர்சொல்லுகிறார்

ஓ தர்மதயாநிதி நாம்பாவத்துக்கு அனுகூலமானகாரியஞ்சொல்லுவோமோ அப்படி ஒருக்காலும் நீர்நினைக்கவேண்டாம் அந்தமருத்துமகாராசா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அனேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்கு அ

யவர்கள் ஆசை தணியத்தக்கதாக வெகுதிரவியத்தைக் கொடுக்
கும்போது அந்தப்பிராமணர்களெல்லாம் வெகு சந்தோஷத்துடனே தா
னம்வாங்கிக்கொண்டு எடுக்கமாட்டாமல் மெத்தவுந்தாபந்திரியப்பட்டு
அவர்கள்சுமக்கத்தகுந்ததிரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டுமிச்சமானதிரவி
யத்தை இமோர்பர்வதத்தண்டையில் கும்பலாய்ப்போட்டு இந்த திரவிய
த்தை எவர்கள்கண்டாலும் அவர்கள்சுகமாய் எடுத்துக்கொண்டுபோகக்
கடவர்களென்று சொல்லிப்போய்விட்டார்கள் அதுவுமல்லாமல் பூமியிலி
ருக்கிறபொருள்கள் தர்மராசாக்களுக்கென்று வேதத்திற்சொல்லியிருக்கி
றது ஆகையினால் நீர் ஒன்றுக்கும்யோசனைபண்ணாமல் அந்திரவியத்தை
எடுப்பித்துக்கொண்டுவந்துயாகஞ்செய்யுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத
தர்மராசாவும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்து ஓ முனிசிரேஷ்டரே
அந்த அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறவிதம் எப்படி அதைநன்றாய் எனக்கு
தெரியசொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குவேதவி
யாசபகவானானவர் தர்மராசாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார் கேளுமையாத
ர்மநந்தனா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறவிர்த்தாந்தத்தைசொல்லுகிறோம் எ
ன்னவென்றால் அந்தயாகத்துக்கு தகுந்தகுதிரையானது சரீரமுழுதும்
வெளுப்பாகவும் வால்கறுப்பாகவும் கழுத்தும்வயிறுங்குங்குமநிறமாகவு
ம் இடதுகால்பச்சைநிறமாகவும் வலதுகால்மஞ்சள்நிறமாகவும் உதடுபவ
ளம்போலாகவும் இருக்கவேணும் இப்படிக்கொத்த லக்ஷணமுள்ள
அஸ்வத்தைக்கொண்டுவந்து ஸ்நானம்பண்ணுவித்து பூசைசெய்து மந்
திரபூர்வகமாய்த் தோத்திரம்பண்ணிமந்திர ஆவாகனஞ்செய்துயாககுண்
டத்தைப்பிரதட்சணம்பண்ணி உம்முடையபிரதாபசௌரியத்தை ஒரு
பொற்படத்திலெழுதி அந்தப்படத்தை அஸ்வத்திநுடையநெற்றியிலேக
ட்டிபிற்பாடுசந்தபுஷ்பஅட்சதைகளால்மந்திரபூர்வத்துடன்அந்தஅஸ்வத்
தைப்பூசித்துப் பிராமணர்களுக்கு அநேகதானங்கொடுத்து அதை ஒரு
வருஷபரியந்தம் பூமிப்பிரதட்சணம்பண்ணுவித்து அங்கங்கேயெதிர்
த்துவந்தராசாக்களை யெல்லாஞ்சங்கரித்துச்சயம்பண்ணிகுதிரையைநடப்
பித்துக்கொண்டுவந்து யாககுண்டத்தில்மந்திரபூர்வகத்துடன் யக்கியம்
பண்ணிதேவர்களுக்கெல்லாம் அவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுத்து அந்தயாகஞ்
செய்கின்றபிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுக்கவேண்டும் அதெப்படி
யென்றால் ஒவ்வொருவருக்குஆனைஒன்று குதிரைமூன்று தேர்ஏழு காளை
ஒன்பது ஸ்திரீகள்நாலு தங்கம்ஒருபாரம்இந்தப்பிரகாரம்கொடுத்து மகா
கீர்த்திப்பிரகாசத்தைப்பொருந்துமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்
திரர்சிந்தாக்கிராந்தராய்விசாரப்பட்டு வேதவியாசரைப்பார்த்துச்சொல்லு
கின்றார் ஓ முனிநாதரே நன்றாச்சுது அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்து
க்கொண்டு எந்தவரசர்களாவது எதிர்த்தால் அவ்வரசர்களுடனே போரா
டும்படிச்சொன்னீரே அப்படிப்பட்ட பிரஜட்சயமாய்க்கடும்பிரயத்தின
மாயிருக்கிற காரியம் நான்செய்யப்படுவேனோ எனக்குப் பிரஜாட்சயமெ
ன்கிறகாரியத்தைநினைத்தாலும் சரீரம்நடுங்குகிறது மனதுவிசாரமாயிருக்
கின்றது ஆகையால்நான் எந்தவிதமாக இந்தஅஸ்வமேதயாகத்தைச்செய்

முடிப்பேன் சொல்லுமையா வென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட் டுவேதவியாசர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ தர்மநந்தனே நீர் அடிக்கடி இப்படிச்சொல்ல வேண்டாம் நாங்கட் டளையிட்டபடி நீர் அந்தயாகத்தைச்செய்து முடித்தால் பிர்மஹத்திமுத லான எவ்வளவுப்பட்ட மகாபாவங்களும் சூரியனைக்கண்டபனிபோலநீங் கிப்போம் இதுவல்லாமல் ஸ்ரீஅகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணதேவ ரிருக்கும்போதும்முன்னுடைய காரியம் அனுகூலமாகாமற் போகுமோ அந்தகிருஷ்ணமூர்த்தியே புண்ணியபாவங்களுக்குக்காரண மானவர் ஆதலால்வருடைய அநுக்கிரகத்தினாலே இந்தயாகத்தைச்செய்துநி றைவேற்றுமென்று வேதவியாசர்சொல்ல அதுகேட்டுதர்ம்புத்திரரானவ ர் அந்தயாகத்திற்குத் தகுந்தகுதிரை எவ்விடத்திற் சம்பாதிக்கப் போகி றேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்

ஓ தர்ம்மநந்தனே அஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தகுந்தகுதிரையானது பத்திராவதி பட்டணத்தையாளுகிற எவ்வனாசுவமகாராசாவினிடத்தில் இருக்கின்றது அதைஉபாயமாகக்கொண்டுவரவேண்டும் அந்தராசாவுக்கு ப்பத்து அக்குரோணி சேனைகளிருக்கின்றது அதுவுமல்லாமல் அந்தரா சன் மகாவீராதிவீரன் விஷ்ணுபத்தியுடையவன் அப்படிப்பட்ட மகாபு ருஷனிடத்திலிருக்கிற குதிரையை எப்படியாவது அழைப்பிக்கவேண்டு மென்றுசொல்ல அதுகேட்டுதர்மராஜாவானவர் சந்தோஷித்தராய் இ தற்கெப்படியென்று ஆலோசனை செய்யும்போது அந்தக்கொலுவி லிரு க்கின்றமகாவீரபராக்கிரமசாலியாகிய வீமசேனன்சொல்லுகிறான் ஓ அ ண்ணே தர்மநிதி அடியேன் சொல்லுகின்றவிண்ணப்பத்தைக்கேளும் அஃ தெனனென்றால் அந்தஎவ்வனாசுவனுடைய புஜபலபராக்கிரமமுமவனு டையசேனைகளின் பிரதாபமும் எம்மாத்திரமென்று யோசிக்கின்றீர் அவ ர்களையெல்லாம்என்னுடைய கதாயுதத்தாக்கினையாகும்படி ஒருநொடியில் துறுங்கடித்து அந்தராசனைக்கெலித்து அவனிடத்திலிருக்கிற அந்த அஸ் வமேதக்குதிரையை நானேபோய்கொண்டுவருகிறேன் என்னுடைய பராக் கிரமத்தைப்பாரும் அப்படிச்செயம்பெற்று அந்த அஸ்வத்தைக்கொண் டு வராமற்போவேனாகில் மாதாபிதாக்களைத் தூஷித்தபேர்களடைகின்ற பாவத்திலேயும் குருத்துரோகம் தெய்வத்துரோகஞ் செய்தவர்கள் போ கிறபாவத்திலேயும்போவேனென்று பகத்தாகியசபதஞ்செய்தான் அதுகே ட்டுதர்மபுத்திரர்மனங்கலங்கி ஓ வீமசேனா நீசொஞ்சமாகிலும் எதிரிலு டைய பலாபலங்களையோசிக்காமல் இப்படியாகப்பதரிசபதஞ்செய்யலா மோ அந்தராசன் அதிகபலாஷ்டியன் அதுவுமல்லாமல் (ஜயாபஜயம்) ஒ ருவர்பக்கல்லவே அப்படியிருக்க நீ இப்படிச் சபதஞ்சொல்லி விட்டா யே இதற்குஎன்ன செய்யலாமென்று தர்மராசாவானவர்யோசிக்கும்போ து அதுதெரிந்து கர்னன் குமாரனாகிய விஸ்வகேது சொல்லுகிறான் ஓ

ஐயா ராஜசேகராநீங்கள் இப்படியோசிக்க வேண்டுமோ அந்தராசன்பேரி
ல் என்னை அனுப்பிவையுங்கள் என்சிறிய தகப்பனாகிய வீமசேன மகா
ராசனை அப்புறம்வைத்துவிட்டுநான் ஒருவனாகத்தனித்துப்போய்ப்பிரச
ண்டயுத்தஞ் செய்து அந்தராசனிடம் அவனுடைய சதுரங்கசேனைகளை
யுஞ் சின்னப்படுத்திவிட்டுஜெயலட்சுமிசமேதனாய்ச்செயபேரிகைமுழங்
கத்தக்கதாக அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டுவாறேன் என்சாமர்த்தியத்
தைச் சற்றேபாருங்களென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர்வி
சாரப்பட்டு ஓகுமாரகாபுத்திராசக்கரமேநாங்களுன்னை யுத்தத்துக்கனுப்பிவி
க்கிறது தர்மமல்லவே நீசிறுபிள்ளைபார்சுதே உன்னைச்சகலபோகபாக்கிய
ங்களையு மனுபவிக்கச்செய்வதும் நல்லவ்வான்னஸ்திரீகளைக்கூடிவிலா
சினோதமா யிருக்கச்செய்வதுமு மல்லாமல்உன்னையுத்த முகத்திற் கனுப்
புவதுமியாயமல்லவே இதுவுமல்லாமல் உன்தமயனாகிய கன்னனைத்தமை
யனென்று அறிந்துகொள்ளாமல் அர்ச்சுனன்கையில் கொல்லும்படிசெய்
தேனந்தத்துக்கமே இன்னமும் பொறுத்து முடியாமல்உன்னைப்பார்த்து
ப்பொருத்திருக்கிறேன் நீசண்டைக்குப்போகவேண்டாமென்று சொல்ல
அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுசொல்லுகிறான்ஓஐயாநீர்இப்படி சந்தேகப் படவே
ண்டாம்என்னுடையதகப்பனாகிய கன்னன் நடுவுநிலைமையாகியதர்மத்தை
விட்டுஅதர்மத்திற்குஉட்புகுந்து துன்மார்க்கனானதுரியோதனாதிகளுடன்
கூடிக்கொண்டுஉங்களுக்குவெகுஅபத்துகளுண்டாக்கினபடியால்இரும்பு
டனேகூடினநெருப்புக்கும் அடிபடும் என்பதுபோல கன்னனும் மடிந்து
போனான் அதற்கு நீங்கள் ஏன்விசனப்படுகிறீர்கள் அப்படிவிசனப்படா
மல் எனக்கு சண்டைக்கு அனுமதிபண்ணி அனுப்பிவையுங்கள் உத்த
மக்ஷத்திரியராகப்பிறந்து சண்டைக்குப்பயப்படுவார்களோ நீங்கள் ஒன்று
க்கும்அஞ்சவேண்டாம் எனசௌரியபராக்கிரமத்தை நீங்களே சொல்ல
ப்போகிறீர்களென்று சொல்ல அதுகேட்டு தர்மராசாவானவர் சம்மதப்ப
ட்டிருக்கும்போதுவீமசேனன் பேரனும கடோற்கஜன்குமாரனுமாகிய
மேகவர்ணன்சொல்லுகிறான்,

ஓ பர்ட்டர் தர்மசுகிடார் என்னுடைய விண்ணப்பத்தைக்கேளு
ம் எங்கள்பாட்டன் வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் அந்தராசாவினை
சேனைகளுடனே போராடி யுத்தம்பண்ணுகிறபோது நான் என்னு
டையராட்சதமாய்கைகளையுண்டாக்கி ஒருவருக்குந்தெரியாமல் பட்ட
ணத்திற்புகுந்து அந்தஅஸ்வதனைப் பிடித்துக்கொண்டு இவ்விடத்
துக்கு வருகிறேன் ஓசுவாமிஎனக்குச் செலவுகொடுமென்றுஇரண்டு
கைகளையுங் கட்டிக்கொண்டு பத்திவிநயத்துடனே கேட்க அதுகே
ட்டுதர்மராசா ஆச்சரியப்பட்டு ஓமேகவர்ணா நீசிறுபிள்ளை நீபோக
வேண்டாம் குதிரைவேண்டுமானால் வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவு
ம் போகிறார்கள் நீசுகமாய் சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துக்கொ
ண்டிரு வென்றுசொல்ல அதற்குமேகவர்ணன் நகைத்து பாட்டனே

யை தர்மராசாவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி எப்படியும் நான்போகவேணுமென்று அனுமதிபெற்றுக்கொண்டானப்போது சூரியாஸ்தமானமாச்சுது அதைகண்டுவேதவியாசர் சந்தியானுஷ்டானக் கிரியைகளை முடித்துக்கொள்ளவேண்டி தம்முடைய ஆசிரமத்துக்கு எழுந்தருளினார் அப்பொழுது தர்மராசாவானவர் வீமன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவர்களுடனும் மந்திரிகளுடனுங் கொலுவைவிட்டு எழுந்திருந்துபோய் சந்தியானுஷ்டான சபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் வந்துசகலசேனைகளும் புடைசூழத்தக்கதாக கொலுவாயிருந்து தர்மராசாவானவர் தன்னை வியாசபகவான் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணச்சொன்னதும் தான் சம்மதித்ததும் எவ்வர்ணகுசன் பட்டணத்துக்கு வீமசேனன் விஸ்வகேது மேகவர்ணன் இவர்கள்போகிறோமென்று சொல்லியவார்த்தையையும்நினைத்து இதுவெல்லாம் அசாத்தியமானகாரியமாகவிருக்கின்றது இதற்கென்னசெய்யலாம் இவைகளுக்கெல்லாம் கிருஷ்ணமூர்த்தியிருக்கிறாரென்று அவரை மனதிலேதியானித்து ஓ கிருஷ்ணா துவாரகாபுரிவாசா வாசுதேவா தேவகிநந்தனா கோவிந்தா அரிகரிகோபாலா அனாதரட்சகா ஆபத்பாந்தவா ஓ சுவாமியென்று அநேகவிதமாய்க்கொண்டாடி அர்ச்சுனனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ அர்ச்சுனா நீ காலமே துவாரகாபுரிக்குப்போய் நமதுகுருசுவாமியாகிய கிருஷ்ணதேவனை அழைத்துக்கொண்டுவா நமக்கு அவனையல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதென்று சொல்ல அப்படியே நல்லதென்று அருச்சுனராசனும் சம்மதித்திருக்க அந்தச்சமயத்தில் வாசல்காக்கிறதலையாரிகள்வந்து தெண்டனிட்டு ஓ ஐயாராசேந்திரா ராசமார்த்தாண்டா ராசகெம்பீரா அதோ அரண்மனைவாசலில் லோககர்த்தாவாகிய கிருஷ்ணதேவர் வந்திரங்கி அரண்மனைக்கு வரலாமாவென்றுகேட்கச்சொன்னார் அந்தச்சேதி தேவரீர் சித்தமறியவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துநிற்க அதுகேட்டு தர்மநந்தனர் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவராய்த் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து தம்பிமாருந்தானுமாக எதிர்கொண்டுபோய் மிகுந்த தரித்திரனுக்குத் திரவியநிட்சேபத்தைக்கண்டால் எவ்வளவு அபேட்சையாயிருக்குமோ அவ்வளவு அபேட்சையாய் அரண்மனைவாசலில் வந்துநிற்கிற கிருஷ்ணபரவானைக்கண்டு ஓ புண்டரீகாட்சா ஓ சுவாமி உமக்குந்தாவனுண்டோ என் லோகனடனஞ்செய்கிறீரென்று சொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்ணதேவர் தர்மராசாவுக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார் அப்பொழுது தர்மராசாவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியையெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டார் வீமசேனனுங் கிருஷ்ணதேவருந் தழுவிக்கொண்டார்கள் அருச்சுனன் - நகுலன்-சகாதேவன்—இவர்கள்மூவரும் கிருஷ்ணதேவனை அழைத்துக்கொண்டுவந்து அரண்மனையிற் புகுந்து கொலுவில்உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது அந்தப்புரத்திலிருந்து திரௌபதியம்மன்வந்து கிருஷ்ணதேவருக்குத்தெண்டனிட்டு ஓ அண்ணா தேவகிநந்தனாவந்தீர்களோ முன்னாலே என்னைத் துரியோதனனானவன் அந்தராஜசபையில் அவன்தம்பியாகிய துற்சாதனனைவிட்டு மானபங்கஞ்செய்யும்போது அட்சயமாக [illegible]த்திரட்சித்த மகானுபாவா சுவாமியே

ன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதைகண்டு கோபாலசூடாமணியாகிய கிரு
ஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார் ஓ அம்மாபுண்ணியவதி உன்னுடைய பதி
விரதாதர்மத்தினாலும் தர்மநந்தனருடைய சத்தியத்தினாலும் ஒருகு
றைவுமில்லாமல் துவாரகையில் எல்லவரும் சுகமேயிருக்கிறார்கள் ஒன்
றுமொருகாரியமுமில்லை தர்மராசாவினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே ச
கலஜீவகோடிகளும் ஆனந்தமுண்டாச்சுது அம்மா இனி நீ அந்தப்புர
த்துக்குப்போம் இங்கேயிருக்கவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு
திரௌபதியும் ஓ அண்ணா ருக்மணிமனோகரா இவ்விடத்தில்தன்மபுத்தி
ர தாமும் என்புருஷருமல்லாமல் வேறே எவர்களுமில்லையே நானிருந்
தால்தான் என்னவென்று சொல்ல அம்மா நீ இந்தச்சபையிலிருக்கவே
ண்டாமென்று திரும்பவுங் கிருஷ்ணதேவர் சொல்லியருளினார் அதுகண்
டு திரௌபதியும் அப்படியேநல்லதென்று அந்தப்புரத்திற்குப்போனாள்
பின்பு தர்மராசாவானவர் கிருஷ்ணதேவனைப்பார்த்து ஓ கபடநாடக
சூஸ்திரவதாரீ ஓ கிருஷ்ணா நானிப்பொழுது அருச்சுனனுக்குத் துவா
ரகைக்குப்போய் தங்களை அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்
டேன் அதற்குள் தேவரீரும் வந்துவிட்டீரென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகி
ருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மராசாவைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா நம்மைப்பற்
றி ஏதாகிலுங் காரியமுண்டோசொல்லுமென்று கேட்க தர்மபுத்திரர்சொ
ல்லுகிறார் ஓ பரமபுருஷா தேவாதிதேவா வேதவியாசர் இவ்விடத்திற்கு
எழுந்தருளிவந்து என்னை அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து பாவங்களைப்போக்
கடித்துக்கொள்ளுமென்று அதற்கு திரவியம்வேண்டுமென்று நான்சொ
ன்னதற்கு மருத்துமகாராசா யாகம்பண்ணி அந்தயாகத்தில் பிராமணர்க
ளுக்கு தக்ஷணைகொடுத்தார் அவர்கள் அந்தத்திரவியத்தைச் சுமந்துகொ
ண்டுபோகமாட்டாமல் இமோற்பர்வதத் தண்டையில் போட்டுவிட்டுப்
போனார்களதையெடுத்துக்கொண்டுவந்து செலவுபண்ணுமென்றும் அ
ஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தகுந்த அஸ்வமானது எவ்வனாசுவமகாராசாவி
னிடத்தி லிருக்கின்றது அதையழைப்பியுமென்றுஞ் சொல்லிப்போனார்
பின்பு விமசேனனந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறேனென்றுசொல்லி
ச் சபதங்கூறினான் ஆகையால் இதுகளுக்கெல்லாம் தேவரீரேயல்லாமல்
ஒரு அணுவாகிலும் அசையமாட்டாதென்று நினைத்து தங்களை அழை
த்துக்கொண்டு வரச்சொன்னேன் சுவாமியென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கி
ருஷ்ணபகவானும் புன்னகைகொண்டு தலையயசைத்துசற்றுநேரம்யோ
சனைபண்ணி இந்தயாகத்திலே நமது காரியமெல்லாம் நிறைவேறவேண்டு
மல்லவோவென்று மனதில்நினைத்துக்கொண்டு அந்ததேவனானவர் மே
கமானது வர்ச்சித்தாப்போல் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார் ஓ தர்மநந்த
னா நீங்கள் சற்றாகிலும் நமது பலத்தையும் மாற்றானுடையபலத்தை
யும் எண்ணிச்செய்கிறதில்லை அந்தவியாசருக்கும் வேலையில்லை தேவ
ர்கள் முதலானவர்களுக்கும் அசாத்தியமானகாரியத்தைச் செய்யும்படி
சொல்லிப்போனார் அப்படியானாலும் இந்தவீமசேனன் முன்னும்பின்னு
ம் யோசிக்காமல் பதறி எவ்வனாசுவன் வசத்திலிருக்கிற குதிரையைக்
கொண்டுவருகிறேனென்று எப்படி சபதங்கூறினான் அந்த எவனாசுவ

னுங்குப் பதது அக்குரோணிசேனைகளிருக்கின்றது அவனோ சத்தியசந்
தனவிராதிவீரன் விஷ்ணுபக்தன் அவனைச்செயிக்க எனக்குக்கூட சயிக்கி
யமல்லவே புலியின்வாயில் அகப்பட்டமாமிசந்திரும்பவும் ஒருவருக்கு
க்கிடைக்குமோ நீங்கள் என்றைக்கும் இப்படிதான் முன்பின்னெண்ணிப்
பாராமல் யோசனைபண்ணுகிறீர்கள் முன் பாரதயுத்தத்திலே இந்த அர்ச்சு
னன் சயிந்தவனைக் கொல்லுகிறேனென்று சபதங்கூறி அதனால் எத்தனை
ஆபத்துவந்தது அதுவுமல்லாமல் இந்தயாகஞ்செய்வது கொஞ்சத்திலில்
லை முன்பு ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்ப
ட்டு குதிரையைவிட்டார் அந்தக்குதிரையைச் சுரதனென்கிறராசன்பிடித்து
க்கட்டிவிட்டு அதன்பிறகேவந்த அனுமார் சுக்கிரீவன்முதலான இரண்டு
வெள்ளஞ்சேனையுஞ் சின்னாபின்னப்படுத்தித் துரத்திவிட்டான் அது
கேட்டு ஸ்ரீராமரானவர் வெகுசேனாசமுத்திரத்தினுடனே அந்த ராசா
வையெதிர்த்து வெகுபிரயாசமடைந்து அவனைச்செயித்து அந்தக்குதி
ரையைக் கொண்டுவந்து பின்பு அந்தயாகத்தைச் செய்துமுடித்தார் அ
ப்படிப்பட்ட மகானுபாவனுக்கே சக்கியமாகாதகாரியம் உங்களுக்குச் சக்
கியமாகுமோ பூமியில் அனந்தயாயிரபலசாலிகளான அரசர்களிருக்கிறார்க
ள் அவர்களை யொருவராலுஞ் செயிக்கமுடியாது அதுவுமல்லாமல்பூலோ
கத்தில் எந்தராசன் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறானோ அந்தக்குதிரையை
க்கொண்டுபோவோமென்று நினைத்து தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டே
யிருப்பான் இதுகளில் யாகஞ்செய்து நிறைவேற்றுகிறது மெத்தவுங்க
டினம் ஆனாலும் ஓ தர்மநந்தனா நீ நினைத்தகாரியத்தை முடியாவிட்டாலு
ம் ஆகாது இதற்கெப்படியென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அவ்வவர்கள் மன
தைச்சோதிக்கும்படிகேட்டருளினார் அதுகேட்டு தர்மபுத்திரர்சொல்லுகி
றார் ஓ தேவகிநந்தனா தேவரீர் எங்கள்மனதைச் சோதிக்கும்பொருட்டு
கேட்டதேயல்லாமல் நிசமாகக்கேட்டவார்த்தையல்ல தேவரீர் மேருவை
துரும்பாகச்செய்வீர் துரும்பைமேருவாகச்செய்வீர் - அப்படிப்பட்ட நீர்
நினைத்தகாரியம் நிறைவேறாமற்போகுமோ கபடநாடக சூத்திரதாரி
யான தேவரீர்கடாட்சம் எங்கள்பேரில் பூரணமாயிருக்கிறபோது அந்த
யாகந்தானெவ்வளவு வீமசேனஞ்செய்த பிரதிக்கினைதானெம்மாத்திரம்
ஆகையால் இந்தப்பரியாசவார்த்தைகளை விட்டுவிட்டு என்கையினால் இந்
த அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுவித்து என்னைப்பரமபவித்திரனாகச் செய்
வதுமன்றி இந்தவீமசேனன் பிரதிக்கினைபடியே குதிரையையும் அ
ழைப்பித்துக்கொடும் சுவாமியென்று சொல்ல வீமசேனனும் ஓ சுவா
மி தேவரீரது கடாட்சவிட்சண்ணிய மிருப்பதினாலல்லவோ அப்படிச
பதஞ்செய்து நிறைவேறாமற்போகுமோ எங்களை ஏன் இப்படி மிரட்
டுகிறீரென்று பரிகாசமாகச்சொன்னான் அருச்சுனனும் ஓ கிருஷ்ண தே
வரீர் மச்சான்வரிசைகொண்டு இப்படி விளையாடுகிறீரல்லாமல் உண்மை
யாகச்சொன்னசொல்லல்லவே ஆகையினால் பிரமாநினைத்தால் ஆயுசுக்குக்
குறைவுண்டோ வென்பதுபோல தருமபுத்திரர் நினைத்த காரியத்திற்கு
ஒருகுறைவுவருமோ ஒருக்காலும் குறைவுவருகிறதில்லை சுவாமியென்று
சொன்னான். நகுலனும் சகாதேவனும் அப்படியேசொன்னார்கள் இதுக

னெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திகேட்டு புன்சிரிப்புகொண்டு, சந்தோஷ
சித்தராய்ச் சொல்லுகிறார், ஓ தருமனந்தனே நான் உங்கள் மனதையறிய
வேண்டி இப்படிச் சொன்னேனல்லாமல் நீங்கள் நினைத்தகாரியம் முடியா
மற்போகிறதில்லை நீங்கள் தருமசொரூபமாயிருக்கிறவர்கள் உங்களுக்கு
ஒருநாளுங்குறைவில்லை குதிரைவருகிறதற்கு வீமசேனனையனுப்பும் குதி
ரையின்பிறகே அருச்சுனனையனுப்பும் நீர்சுகமாய யாகத்தை முடியுமெ
ன்று கிருஷ்ணதேவர் பரிபூரணதயவுடன் திருவுளம்பற்றியருளினார் அ
துகேட்டு பாண்டவர்கள் சந்தோஷசமுத்திரத்தில் மூழ்கினார்கள் அப்
போது அந்தப்புரத்திலிருந்த துரௌபதிவந்து போசனத்துக்கெழுந்தரு
ளவேண்டுமென்றழைத்தாளப்படியே கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மபுத்திர
ரும் வீமன்—அருச்சுனன்—நகுலன் சகாதேவர்களுடன் எழுந்திருந்துபோ
ய் ஸ்நாநானுஷ்டானகிரியைகளைமுடித்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து
கைகால்சுத்திபண்ணிக்கொண்டு வெகுசம்பிரமத்துடன் கந்தபுஷ்பபரி
மளாதிகளணிந்து கர்ப்பூரமுதலிய பரிமளவஸ்துக்களோடுந் தாம்பூலந்த
ரித்துக்கொண்டு தர்மனந்தனரிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு கிருஷ்
ணபகவான் நவரத்தினகசிதமாகிய சப்ரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் நித்திரை
செய்தருளினார் பாண்டவர்களும் அவ்வவர்கள் சப்ரமஞ்சத்தின்பேரில்நி
த்திரைசெய்தார்கள் அதன்பின்பு சூரியபகவானும் திருடர்களை வெளிப்ப
டுத்தவும் சோரஸ்திரீகளைப்பங்கப்படுத்தவும் சகலசீவகோடிகளுக்கும்
ஆனந்தமுண்டாகவும் கிழக்குத்திசையிலுதயமாகினார் அப்பொழுது ஆ
காயத்திற்றோன்றுகிறநட்சத்திரங்கள்மறைந்துவிட்டது தடாகங்களேதா
றும் நிறைந்துள்ள தாமரைப்புஷ்பங்களெல்லாம் மலர்ந்தது இப்படி சூரி
யனுதயமாகுமுன்னே சங்கீதசாகித்தியவித்துவசனங்கள் முதலானவர்
களும் கூட்டமாகக்கூடிக்கொண்டு நவரத்தினமயமாகிய சப்பிரகூடமஞ்
சத்தின்பேரில் சயனித்திருக்கிற கிருஷ்ணதேவரிடத்திற்குவந்து தங்க
ள் தங்கள்வித்தைகளை ஏற்பாடுசெய்துதம்புருவீணையாழ்ராவணாஸ்தமுத
லியகருவிகளில் சுதிகூட்டிக்கொண்டுமுப்பத்திரண்டுராகங்களாலும அ
வைகளுக்கிசைந்த வர்ணசுரங்களாலும் திருப்பள்ளியெழுச்சியென்னுந்தி
ருப்பாசுரங்களாலுந் தோத்திரஞ்செய்து நித்திரையெழுப்புகிறார்கள் அஃ
தெப்படியென்றால் ஓ துவாரகாபுரிவாசா தேவகிநந்தனே எழுந்தருளும்
பூதகியென்கிற ராட்சசிமுலையையுண்டு அவளுடைய பிராணனை உறிஞ்சி
க்கொண்டு அவளுக்குவைகுந்தங்கொடுத்த ஓ கிருஷ்ணா எழுந்தருளும்
(சகடாசுரனென்கிறராட்சதன்) தம்மைக்கொல்லவந்தானென்றறிந்து அவ
னைத் திருவடிகளாலுதைத்துச் சங்கரித்தகோவிந்தா எழுந்தருளும் கோ
பாலர்கள் வருஷத்திற்கொருநாம் தேவேந்திரனை நோக்கிப்பிர்ந்தாவனதி

டு பொங்கவிட்டுக்கொண்டுவரும்போது அந்தநியமத்தைத்தவிர்த்து கோவ
ர்த்தனகிரிக்குப்பொங்கலிட அதற்கு தேவேந்திரன் கோபித்துக்கொ
ண்டு கல்மழைவருஷிக்க அதுகண்டு கோவர்த்தனகிரியையேந்திக் குடை
யாகப்பிடித்து அவர்களைக்காத்துரட்சித்த கோபாலசூடாமணி எழுந்தரு
ளும் தேனுகாசூரன்-மகாசூரன் முதலான அனேகராட்சதவீரர்களைச் ச
ங்கரித்தபுண்டரீகாக்ஷா எழுந்தருளும் வாணாசூரனெனவன் தும்மையெதி
ர்த்துவர அவனுடனே தேவரீர் போராடிச் சக்கரத்தினால் அவனது ஆயி
ரங்கைகளையும் துண்டந்துண்டமாகக் கண்டிக்கிறபோது ஸ்ரீகைலாசபதி
யான (சாம்பவமூர்த்திவந்து) ஓ கிருஷ்ணா இவன் நம்முடையபக்தன் இ
வனை ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டபடியினாலே அவனை
நாலுகைகளையும் இரண்டுகாலுமாக விட்டு இரட்சித்த கமலனேத்திரா எ
ழுந்தருளுமென்று தோத்திரஞ்செய்தபொழுது அந்தகிருஷ்ணபகவானா
னவர் நித்திரைதெளிந்து எழுந்தருளி வெளியேவந்து காலோசிதமான நி
த்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தர்மபுத்திரருந்தாமுமாக ஸ்நாநா
னுஷ்டானகிரியைகளைமுடித்துப்போசனஞ்செய்து கைகால் சுத்திபண்
ணிக்கொண்டு கந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளையணிந்து தாம்பூலம்தரித்துக்
கொண்டு திவ்வியவஸ்திராபரணங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு தருமராஜ
சாவுந் தாமுமாக ஆஸ்தானமண்டபத்துக்குவந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்
நவரத்தினகசிதமான பொற்பீடத்தின்பேரில் உட்கார்ந்தருளினார் தருமபு
த்திரருந் தங்கமயமான ஒருசிங்காதனத்தில் உட்கார்ந்தார் அருச்சுனன் ந
குலன்—சகாதேவன்-சாத்தகி-கிருதவர்ம்மன்—சஞ்சயன் விதுரன் கிருபா
சாரிமுதலானவர்களும் மந்திரிமுதலிய சகலமானபேர்களும் வந்து தரும
புத்திரருக்கும் — கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி அவ்வவர்கள்
ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.

வீமசேனன் அஸ்வமேதக்குதிரை கொண்டுவர

விடைபெற்று வருதல்.

வீமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் போசனஞ்செய்து
யுத்தசன்னத்தராய்வந்து தருமபுத்திரருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் ந
மஸ்காரம் பண்ணி ஓ கிருஷ்ணா ஜநார்த்தனா எங்களுக்குச்செலவுகொடு
ம் நாங்கள் குதிரையைக்கொண்டுவரப்போகிறோம் இராத்திரிதானே
தேவரீர் ஆலோசனைபண்ணி ஏற்பாடுசெய்தீர்களே மறுபடியும் அத
ற்கு ஆலோசனையென்னவிருக்கிறது நாங்கள் பத்திராவதிப்பட்டண
த்திற்குப்போய்வருகிறோம் தேவரீர் இங்கே தர்மபுத்திரனையும் ம

ற்றுமுண்டானபேர்களையும் பார்த்துக்கொள்ளும் அங்கே எங்களு
க்கு ஜெயம்பொருந்தத்தக்கதாக அனுக்கிரகம்பண்ணி ரட்சியுமென்று
சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தாயாரா
கிய குந்திதேவியாரிடத்திற்குப்போய் நமஸ்காரஞ்செய்து ஓ அம்மா நா
ங்கள் கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியினால் எவ்வனாசுவன்பட்ட
ணத்திற்குப்போய் குதிரைகொண்டுவரப் போகிறோம் எங்களுக்குச் செ
யமுண்டாகத்தக்கதாக ஆசீர்வாதம்பண்ணுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
குந்திதேவியாருஞ் சந்தோஷகரமாய் (விஜயீபவாவென்று) ஆசீர்வாத
ஞ்செய்து அனுப்பிவைத்தாள் பிற்பாடுவீமசேனன் திரௌபதியண்டை
க்குப்போய் எங்களுக்குச்செலவுகொடு நாங்கள் குதிரையைக்கொண்டுவ
ரப்போகிறோமென்று சொல்ல அப்படியே அந்தபதிவிரதாசிரோன்மணி
யும் போய்வாருங்களென்று விடைகொடுத்தனுப்பினாள்- அவ்விடம்விட்
டு வீமசேனன் விஸ்வகேது மேகவர்ணன் இவர்கள்மூன்றுபேரும் அர்ச்
சுனன் நகுலசகாதேவர்களிடத்திலும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்கள் சிறி
யோர்களிடத்திலும் சொல்லி செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்
தைவிட்டு புறப்பட்டு சிங்காரவனங்கள் பூஞ்சோலைகள்-நதிகள் - ஆறுக
ள்-மடுவுகள் இதுகளைத்தாண்டி காடுகள் மேடுகள் வனங்கள் வனாந்திர
ங்கள் குன்றுகள்-பர்வதங்கள்-சுனைகள்கடந்துபோய் அப்புறம் பத்தி
ராவதிபட்டணத்திற்குச் சமீபமாகவந்து திவ்வியபரிமளம்வீசத்தக்கதா
க வெண்டாமரை-செந்தாமரைகள்முதலியபுட்பங்கள்புட்பித்து ஆமை
முதலை மச்சங்கள்முதலான சகலசெந்துக்களும் சஞ்சரிக்கும்படி சமுத்
திரம்போல விஸ்தீரணமாக விளங்கப்பட்ட ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு
அதனிடத்திற்போய்த் தங்கள்தாகத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு அப்புறம
ந்தத்தடாகதீர்த்தந்திலிருந்து பத்திராவதிப்பட்டணத்தைப்பார்த்து, வீ
மசேனன் விஸ்வகேதுவுடனே சொல்லுகிறான் ஓகுழந்தாய் விஸ்வ
கேதுகண்டாயோ இந்தப்பட்டணத்தில் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம்
பிரமாலயமுதலிய கூடகோபுரங்களும் மாடமாளிகைகளும் தங்கமய
மாக விளங்குகின்றது என்னேரமும் வெகுசம்பிரமாகப் பதினெட்டு
மேளவாத்தியங்களு முழங்குகின்றது இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ஜன
ங்களெல்லாம் விஷ்ணுபத்தர்களும் சத்தியசன்மனர்களுமாயிருக்கின்றார்
கள் இதுவுமல்லாமல் இந்தப்பட்டணத்தையாளுகின்ற எவ்வனா
சுவமகாராசனும் பத்தக்ரோணி சேனைகளும் மந்திரிசாமந்திரிகளும்
பிள்ளைகள்பேரன்மார் அண்ணன்தம்பியார்களும் புடைசூழத்தக்கதாகச்
சுகமாயிருந்து ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறான், நாமி
வனிடத்திலிருக்கிற அஸ்வமேதக்குதிரையை எப்படி காணப்போ
கிறோமென்று சொல்லி அந்தத் தடாகத்தின் விசித்திரங்களை மு
ழுதும் நன்றாய்ப்பார்த்து அங்கே காலடிகளைக் கண்டு பிடித்து
பின்னுஞ்சொல்லுகிறான் ஓ விஸ்வகேதா மேகவர்ணா இதோ கண்
டீர்களோ இந்தத்தடாகக்கரையைச்சுற்றிலும் சேனைகளுடைய அடி
களும் ஆனைகுதிரைகளுடைய அடிகளுமாக விருக்கின்றது இந்தப்ப
ட்டணத்திற்குவேறே தாவுகிணறுகளில்லையோ இந்தக் குளத்திலு

டைய சலத்தைத்தானே சகலசனங்களும் கொண்டுபோகிறார்கள் அதோ
குதிரைகள்வந்து தண்ணீர்குடித்துப்போன காலடிகளைப்பார்த்தீர்களோ
ஆகையினா லிந்தப்பட்டணத்து சனங்களுக்கும் ஆனைகுதிரைகளுக்கும்
இந்தத்தண்ணீரையல்லாமல் வேறேதண்ணீரில்லை நாமிவ்விடத்தில்தானே
ஒளித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம்நினைத்துவந்தகுதிரையும் இந்தக்கடாக
த்தில் தண்ணீர்குடிக்கவரும் அப்பொழுது தன் பிறகேவந்த சனங்களை க
ண்டதுண்டஞ்செய்து குதிரையைக்கொண்டுபோவோமென்று ஆலோச
னை செய்துக்கொண்டு அங்கேயொருபர்வதத்தின்பேரில் மூன்றுபேரும்
ஏறி ஒருகுகையிலே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுது பத்தி
ராவதிபட்டணத்திலிருந்து அநேக ஆனைக்கூட்டங்கள் கும்பல்கும்பலா
ய்வந்து அந்தகுளத்தில்விழுந்து சலக்கிரீடைபண்ணி தண்ணீர்குடித்து
ப்பட்டணத்திற்குப்போய் விட்டதுகள்பிறபாடு அநேகமாயிரங்குதிரைக
ளும் பசுக்களும்வந்து தண்ணீர்குடித்துப்போய்விட்டதுகள் அதுகண்டு
வீமசேனனைப்பார்த்து விஷவகேதுசொல்லுகிறான் ஓ ஐயா வீமசேனா இ
ந்தப்பட்டணத்திலிருந்து வேறேஅனேகயானைகள் குதிரைகள் பசுக்கள்
முதலானதுகளும்வந்து தண்ணீர்குடித்துப்போகின்றதுகளல்லாமல் நாம்
தேடிவந்த குதிரைமாத்திரம்வரக்காணோம் ஆகையினாலவர்களந்தக்குதிரை
யையனுப்பாமல் அவ்விடத்தில்தானேகட்டிவைத்துக் கவளந்தண்ணீர்புல்
முதலானதுகளுங் கொடுப்பிக்கிறதாகத் தோன்றுகிறதென்று சொல்லும்
பொழுது அந்தக்கோட்டைவாசலைவிட்டு அஸ்வமேதக்குதிரையானதுவெ
ண்சாமரங்கள் வெள்ளைக்குடைகள்பிடித்துவரத்தக்கதாகவும் கட்டிக்கா
ரர் குதிரைக்காரர் ரதக்காரர்கள் பின்னும் அநேகவீராதிவீரர்களா
கிய சேவகர்களுடனே வெளிப்பட்டுவருகிறதைக்கண்டு விஷவகே
து சந்தோஷப்பட்டு ஓ ஐயா வீமசேனா இதோ நாம்நினைத்துவந்தகுதி
ரைவருகிறது இனி என்னுடைய சாமார்த்தியத்தைப்பாரும் தேவரீ
ரிந்த மலையின்பேரிலிரும் நானந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறே
னென்றுசொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனன் சந்தோஷப்பட்டு ஓ அ
ப்பா விஷவகேதா நீ சற்றுநேரம் பொறுத்திருவென்று கையமர்த்தி
மேகவர்ணனைப்பார்த்து ஓ மேகவர்ணா நீ உன்தகப்பனாகிய கடோ
த்கசனைப்பார்க்கிலும் அதிகமான ராட்சசமாயைநிறைந்த சாமார்த்
தியனுச்சுதே எதோபார்ப்போம் அந்தக் குதிரையைக் கொண்டுவா
வென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மேகவர்ணனும் மகாசந்தோஷப்பட்டு உ
ச்சாகத்துடனே எழுந்திருந்து ஐயா பாட்டா இன்றைக்கு என்னுடை
ய வல்லமையைப்பாரும் ஒருவனையுமதிக்காமல் குதிரையைக்கொண்
டுவருகிறேன் நீங்க ளிங்கேதானே யிருங்கோளென்று சொல்லிவிட்
டு தன்தகப்பன் கடோர்க்கஜன்சொன்ன சாம்பரியென்கிற ராட்சச
மந்திரத்தைச் சபம்பண்ணினான் அப்பொழுது அந்தமந்திரசத்தியினா
லே காருமேகங்களுண்டாகி எங்கேபார்த்தாலுங் கன்னங்கறேலென்று
இருட்டிக்கொண்டு அந்தச்சமயத்தில் மேகவர்ணனும் ஆகாசமார்க்கத்

திலேழும்பி குடுகுடுவென்று சிங்கநாதத்தை அட்டகாசம்பண்ணிக்கெர்
க்கரித்தான் அந்தசத்தினாலே திரிலோகத்திலுள்ளவர்களும்பயந்தார்கள்
அப்போது தேவேந்திரன் திகிலடைந்து தேவகுருவாகிய (பிரகஸ்பதி
யை) அழைத்து ஆலோசனைசெய்து இரண்டுதூதரையழைப்பித்து ஓ தூ
தரே நீங்கள்போய் இந்தச்சங்கதிகளையெல்லாம் விரைவில் விசாரித்துக்
கொண்டுவாருங்களென்று சொல்லியனுப்ப அவர்களும்வந்து மேகவர்ண
னைக்கண்டு ஓ வீராதிவீரா நீயார் உன்பெயரென்ன இப்படிப்பட்ட உற்
பாதகாரியங்களை யேன்செய்கிறாய் எங்களையெல்லாம் ஏன்வருத்துகிறாய்
உன்னுடைய ஆர்ப்பாட்டத்தை எங்கள்ராசராகிய தேவேந்திரன்கேட்டு வி
சாரித்துவரச்சொன்னார் நீயிப்படிசெய்யவேண்டாமென்றுசொல்ல அது
கேட்டு அந்ததூதர்களைப்பார்த்து மேகவர்ணன்சொல்லுகிறான் ஓ தூத
ர்களே நான் லோகங்களை வாதைப்படுத்தவில்லை பூலோகத்தில் தர்மராச
னானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்டி கிருஷ்ணபகவானுடைய அ
னுக்கிரகத்தினால் யௌவனாசுவன் வசத்திலிருக்கிற குதிரையைக்கொண்டு
போகும்படி வந்திருக்கிறதேயல்லாமல் உலகத்திலுள்ளவர்களை வருத்து
கிறதற்குவரவில்லையென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு தேவதூதர்களு
ம் தேவேந்திரனிடத்திற்குவந்து நமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்த
ராய்நின்றுகொண்டு அந்தச்சேதியைச்சொன்னார்கள் அதுகேட்டு தே
வேந்திரனும் சந்தோஷகரமாய் நமக்குச்சகாயமாய் நாம்செய்யபோகிற
காரியம் அவனேசெய்தால் நமக்குநன்மைதானே அப்படியேயாகட்
டுமென்றுசொல்லித்தூதர்களை அனுப்பிவிட்டுத் தேவேந்திரனானவன்தர்
மராசர்யாகம்பண்ணுகிறதைக்குறித்துசந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தா
ன் இவ்விடத்தில் மேகவர்ணனும் தன்னுடைய ராட்சசமாய்கைகளை வித்
தைகள்பேரில் நிறைந்து அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒன்றுந்தோன்ற
வொட்டாமற்செய்து பூமியிலிறங்கி அந்தக்குதிரையைமாத்திர அவ
தானமில்லாமல் தூக்கி இடையனானவன் ஆட்டுக்குட்டியைத் தோ
ளின்பேரில் போட்டுக்கொண்டதுபோல் தோளின்பேரில் போட்டு
க்கொண்டு ஆகாசவீதியில் சரேலென்றெழும்பினான் அப்போது அ
ங்கிருந்த சேவகர்களெல்லாரும் திகிலடைந்து குதிரையைகாணாமல்
ஆகாசத்தைப்பார்த்து ராட்சதனைக்கண்டு அந்தசேவகர்கள் ஓடிவந்
து பட்டணத்துக்குப்புகுந்து யௌவனாசுவமகாராசனிடத்தில் முறை
யிட்டு ஐயா ராசேந்திரா நாங்கள் அஸ்வமேதக் குதிரையைத்தண்
ணீர் குடிப்பிக்கும்படி பட்டணத்திற்கு வெளியேகொண்டு போ
கும்போது ஆரோ ஒருராட்சதன் மாய்கையாய்வந்து எங்களுக்குத்
தெரியாமல் குதிரையைத் தூக்கித் தோளின் பேரில் போட்டுக்

கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக வெழும்பிப்போனனென்றுசொல்ல அதுகே
ட்டு எவ்வற்ஞசுவமகாராசனும் வெகுகோபங்கொண்டு ஓ சேவகர்களே
நீங்கள் ஒருநாளுமில்லாத விந்தையானவார்த்தை இன்றைக்குச்சொன்னீ
ர்கள் ஆ ஆ ஆச்சரியமாகயிருக்கின்றது ராக்ஷதனவது நம்முடையகுதி
ரையைப் பிடிக்கிறதாவது அப்படிப்பட்டகாரியம் இன்றைக்கு நடந்தத
ல்லவா நல்லது ஆகட்டுமென்றுசொல்லி எவ்வற்ஞசுவன் தன்னிடத்தி
லிருக்கிற (கந்தர்வராசாக்களில்) நாலாயிரம்ரதக்காரரை அழைப்பித்து நீ
ங்கள்போய் அந்தராக்ஷதனைக்கொன்று குதிரையைக் கொண்டுவாருங்க
ளென்று செல்வுகொடுத்தனுப்பினன் அப்படியே நல்லதென்று அவர்க
ளும் யுத்தசன்னத்தராய் மகாரோஷத்துடன் புறப்பட்டுவந்து ஆகாசத்
திலிருக்கிற மேகவர்ணனைக்கண்டு தங்கள் தங்கள் ரதங்களை ஆகாசத்தில்
நிறுத்தி பிரசண்டமாகிய வில்லுகளையெடுத்து குணத்தொனிசெய்து ச
கலலோகங்களுஞ் செவிடுபடத்தக்கதாக மேகவர்ணன்பேரில் அநேகமா
யிரம்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும்
கலீலென்றுநகைத்து அணுவளவாகிலும் சஞ்சலப்படாமல் மகாஉக்கிரா
காரத்துடனே புஜத்தின்பேரிலிருக்கிற குதிரையை இடதுபக்கத்திலிடு
க்கிக்கொண்டு வலதுகையினல் ஒருமலையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அந்தம
லையினல் அவர்கள்விட்டபாணங்களையும் ஆயுதங்களையும் தடுத்துமுறித்
துவிட்டுச் சக்கிராகாரமாய்த்திரிந்துகொண்டு அவர்களுடையரதபதாதிக
ளையெல்லாம் பொடிப்பொடியாகத் தும்சப்படுத்தி ஒருக்ஷணப்பொழுதி
லந்த நாலாயிரம்ரதக்காரரையும் சுவர்க்கத்திற் கனுப்பிவிட்டு ஜெயம்ஜெ
யமென்று சிங்கநாதஞ்செய்தான் அதை எவ்வற்ஞசுவன் கேள்விட்டு ம
காகோபங்கொண்டு மறுபடியு ஆம்யிரம்யானைகளையும் மூவாயிரம் ரதங்க
ளையும் ௰ஆயிரங்குதிரைகளையும் பத்துலட்சங் காலாள்களையுங் கூட்டி
யனுப்பிவித்தான் அவர்களும்வந்து மேகவர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்
கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும்நகைத்து அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு
வந்து மலையின்பேரிலிருக்கிற வீமசேனன்கையில் ஒப்பிவித்து பிறகு ஒ
ருமரத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு அந்தச்சேனைகளையெல்லாங்கண்டித்து ஒ
ருத்தரையாகிலுந் தப்பிப்பிழைத்துப் போகவொட்டாமல் தும்சப்படுத்
திவிட்டான் அதிலுந்தப்பிப்பிழைத்துப்போன சிலசேவகர்கள் ஓடிப்போ
ய் எவ்வற்ஞசுவனுடைய பாதத்தில்விழுந்து ஓ சுவாமி எங்களால் அந்த
ராட்சதனைசெயிக்க முடியாதென்றுமுறையிட அதுகேட்டு எவ்வற்ஞ
சுவனும் கோபமிகுந்து தன்னுடையசேனைகளையெல்லாம் புறப்படச்சொ
ல்லித் தானும்யுத்தசன்னத்தனய்த் தம்பிமார் — பிள்ளைகள் — மந்திரிக
ள் — சாமந்திரிகள் — மகுடவர்த்தனர்கள் முதலான சதுரங்கசேனைகளுட
னே புறப்பட்டு பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து ரணபேரிகையறைவி
த்துத் தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் மேகவர்ணன்பேரில் ஏவினன்

அவர்கள் மேகவர்ணனைச்சுற்றிக்கொண்டு அனேகஅஸ்திரங்களையும் ஆயு
தங்களையும் எய்தார்களதுகளுக்கு மேகவர்ணன் சலியாமல் எதிர்த்துப்
போராடுகிறபோது வீமசேனனைப்பார்த்து விஸ்வகேது சொல்லுகிறான்-
ஐயாநீங்கள் இங்கேதானே குதிரையைக்காத்துக்கொண்டிருங்கள மேகவ
ர்ணன் இளைப்படைந்திருக்கிறான் நான்போயவருகிறேனென்று செலவு
பெற்றுக்கொண்டு வந்து தன்கையிலிருந்தவில்லைக் குணத்தொனிசெய்
து தான்வந்தசேதி மேகவர்ணனுக்குத்தெரியப்படுத்தி தனது வில்லினி
டமாக மகாதீட்சணியமான பாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து
அந்தாசன் அனுப்பினசேனைகளையெல்லாம் கால்வேறுகைவேறு தலைவே
றாகச்கண்டித்து வயிற்றைப்பீறிரத்தவெள்ளம் பெருகும்படிச்செய்து க
ழுகுகூளிகளுக்கு விருந்தாக்கிவைத்தான் அதில்சிலசேனைகள் தப்பிஓடிப்
போய்விட்டது மேகவர்ணனும் மலையின்பேரிலே குதிரையைப்பிடித்து
க்கொண்டுபோய் குகையில்வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் திரிநேத்திர
தாரியாகிய பரமசிவன்வந்தாலும் குதிரையைவிடவேண்டியதில்லையென்
றுசொல்லியிருந்தான் இங்கே தன்னுடைய சேனைகளெல்லாம் முறிந்துப்
போனதுகண்டு எவ்வற்றுசுவன் பின்னும் அனேகஞ்சேனைகளை யேவின
ன் அவர்களும் யுத்தமுகத்தில்நெருங்கி மகாவேகத்துடனே எதிர்த்துநி
ன்றார்கள் அதுகண்டு வீமசேனன் சிந்தாக்கிராந்தனாய் சிறுபிள்ளைபேரில்
எத்தனைதளம்வந்தெதிர்த்ததென்று தனது கையிலெடுத்துக்கொண்டு பூ
மியில்குதித்து ஓடிவருகிறபோது அதுகண்டு விஸ்வகேது சிறியதகப்ப
னுக்குத் தெண்டனிட்டு ஐ ஈநான் இந்தசேனைகளாடுகிற ஸ்திரீயின்பேரி
ல் அபேட்சித்தேன் ஆகையால் நானேயனுபவிக்கவேண்டும் உங்களுக்கு
மரியாதையல்ல மருமகனை மாமனார்தீண்டுவாரோ ஐயாவென்றுசொல்ல
அதுகேட்டு வீமசேனனும் ஓ விஸ்வகேதா புருஷனுக்கு அடங்காதஸ்தி
ரீயை மாமனார் தண்டிக்கவேண்டாமோ வென்றான் அதற்குவிஸ்வகேது
வும் ஐயாபுருஷன்கையில் ஸ்திரீ அடங்காமற்போனால் பிறகுமாமனார் வி
சாரிக்கவேண்டும் ஆதலால் நீங்கள் மலையின்பேரிலேதானேயிருந்து வே
டிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருங்கள் இந்த அற்பமான சேனைகளைக்குறித்து
நீங்கள் வரவேண்டுமோ வென்றுசொல்லி யனுப்பிவிட்டு பிற்பாடு வில்
லைக் குணத்தொனிசெய்து அந்தவில்லினிடமாக திவ்வியபாணங்களைத்
தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி அந்தச் சேனைகளையெல்லாங் கொன்று
ரத்தப்பிரவாகமுண்டாக்கி ஆ ஆ வென்று சிங்கநாதஞ்செய்து வில்லை
ப் பூமியிலூன்றிக்கொண்டு பார்க்கப் பயங்கரமாகவிருந்தான் அப்பொ
ழுது எவ்வற்றுசுவனெனவன் தனது சேனைவெள்ளங்கள் மடிந்துகிடப்ப
தையும் விஸ்வகேதுவையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுச் சொல்லுகிறான்
ஓ மந்திரிமார்களே கேட்டீர்களோ நான் ஐந்நூறுவருஷமாய் ராச்சியபரி
பாலனம்பண்ணினேன் இதுவரையில் இப்படிப்பட்டசேவகனை எவ்விட
த்திலுங்கண்டதில்லை இந்த ராஜகுமாரனைக் கண்களினால் பார்க்கப்பயங்
கரமாயிருக்கின்றது வில்வித்தையோவென்றால் இவன் கற்றதே வில்வித்

தை இவன் மகாவிராதிவீரன் அதோபார்த்தீர்களா இந்த மலையின்பேரில் ஒரு திவ்வியபுருஷன் பெரியவில்லை யூன்றிக்கொண்டு நமது பட்டணத்தையும் நமது சேனாசமுத்திரங்களையும் ஒரு மசகமாத்திரமாகநினைத்து வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் ஆகையினால் என்னஅனர்த்தகாலம்வருகிறதோ தெரியவராது இதை ஆலோசிக்குமிடத்து மும்மூர்த்திகளும் ஒருமுகமாகக்கூடி நம்முடையபேரில் துசமெடுத்துவந்தவர்களாக வேண்டும் இல்லாவிட்டால் பூலோகத்திலுள்ளவர்களில் எப்படிப்பட்டவர்களானாலும் நமதுபட்டணத்தைக்கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள் நல்லது ஆகட்டுமென்றுசொல்லித் தன்சேனைகளையெல்லாம் ஓரிடமாகக் கூட்டி விஸ்வகேதுவின்பேரி லேவினான் அவர்களும் மகாகோஷத்துடனே அவ்வவர்கள்கையிலிருக்கிற ஆயுதங்களையும் பாணங்களையும் பிரயோகம்பண்ணி கொக்கரித்துநின்றார்கள் அதுகண்டு விஸ்வகேதுநகைத்து தன்னுடையவில்லிலே ஒரு தீட்சண்ணியமான பாணத்தைத்தொடுத்து அந்தசேனைகளையெல்லாஞ் சிந்துசிந்தாக்கி எங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைகளும் மாங்ஷக்குப்பைகளும் எலும்புராசிகளும் ரத்தமடுக்களுமாகச்செய்தான் அதுகண்டு தேவர்களெல்லாஞ் சவாசென்றுமெச்சினார்கள் விமசேனனும் ஆனந்தபரவசமாகினான் அப்பொழுது எவ்வர்ணாசவனும் சிந்தாக்கிராந்தனாய் ஆலோசித்து நம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதுஇவன் எவ்வளவுசேனைகளைக் கண்டித்துவிட்டான் இவனுடைய மகிமைதான் என்னமோதெரியாது ஆகையினாலே இவனது ஊரையும் பேரையுந் தெரிந்தபிற்பாடு சண்டைபண்ணுவோமென்று மனதில் நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு தண்டிகைவிட்டிறங்கி ஒரு பெரிய யானையின்மேலேறிக் கொண்டுவந்து விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ ராசகுமாரகா உன்னைப்பார்த்தால் எனக்கு சண்டைசெய்கிறதற்குமனமில்லை நீயோ சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாய் நீயாருடையகுமாரன் உன்பெயரென்ன உன்ஊரென்ன நீங்களென் என்குதிரையைப்பிடித்தீர்கள் அந்த மலையின்பேரிலிருக்கிறவன் யாவன் இதுகளையெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத்தெரியச்சொல்லும் பிற்பாடு யுத்தம்பண்ணுவோமென்று எவ்வர்ணாசவன்கேட்க விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான்.

ஓ ராசனே எங்களுடைய குலம் கோத்திரங்கேட்டீரே ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேள் நான் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதியாகிய தேவேந்திரனுக்குக் கவசகுண்டலத்தைக் கொடுத்து கீர்த்திபெற்ற மகாதானபரனாகிய கர்ன்னமகாராசனுடைய புத்திரன் என்பெயர் விஸ்வகேதுவென்று சொல்வார்கள் தருமசொரூபியாகிய தருமராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணுகிறநிமித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடனே ஆலோசனைசெய்து அவருடைய அனுமதியின்பேரில் உன்வசத்திலிருக்கிற அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டுவரும்படி யெங்களையனுப்பிவைத்தார் ஆகையால நான் இவ்விடத்தில்வந்தேன் இதோ மலையின்பேரிலிருக்கிறவரைப் பார்த்தாயோ அவரைத் தருமபுத்திரருடை

ய தம்பியாகிய வீமசேனனென்றறிந்துக்கொள் அதுவுமல்லாமல் உன்குதிரையைத் தூக்கிக்கொண்டுபோனவன் வீமசேனன்பேரனாகிய மேகவர்ணனென்றறிந்துக்கொள், ஆதலால் என்பேரையும் ஊரையுஞ் சொன்னேனல்லவோ இன்னமும் என்னுடைய வார்த்தையைக்கேளும் அஃதென்னவென்றால் - அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய பரிபூரணகடாட்சத்தினாலும் அவரது சகாயத்தினாலும் நான் சண்டைசெய்கறேன் நான்தெய்வசகாயமுள்ளவன் நீ மனுஷசகாயமுள்ளவன் இன்றைக்கு உன்னுடையசேனைகளையும் அண்ணன்தம்பி மாமன் மைத்துனன் உற்றார் பெற்றார் பிள்ளைகள் பேரன்மார் மந்திரி பிரதானிகள் முதலிய சகலரையுங்கொன்று உன் கெர்வத்தையுமடக்கி உன்பத்திராவதி பட்டணத்தையுங் கொள்ளைகொண்டு போகிறேனென்றுசொல்ல அந்தவசனத்தை எவ்வற்றுசுவனுங்கேட்டு கோபிக்காமல் குலம்கோத்திரத்துக்காகச் சந்தோஷப்பட்டு விசுவகேதுவைப்பார்த்து ஓ விசுவகேதா நல்லது நீ அப்படியேசெய்கிறாய் இப்பொழுது நீ பூமியில் நின்றுகொண்டிருக்கிறாய் நான் யானையின்பேரிலிருக்கிறேன் இப்படியிருக்கிற உன்னுடனே எதிர்ப்பது என்னைப்போன்ற ராசாக்களுக்கு நியாயமல்லவே ஆனபடியினாலே உனக்குவேண்டிய சகல ஆயுதங்களும் நிறைந்திருப்பதாகவும் நல்ல குதிரைகளைக்கட்டியிருப்பதாகவும் விளங்குகின்ற ஒருரதத்தைச்சாரதியுடனே அழைப்பித்துக்கொடுக்கிறேன் நீ அதன்மேலேறிக்கொண்டு பிரமுகனாயிருந்து கொடியயுத்தஞ் செய்வாயென்றுசொல்ல அதுகேட்டு விசுவகேதுவும் ஐயா - எவ்வற்றுசுவபூபாலகா என்னை உம்மிடத்தில் ரதம்வாங்கி அதன்பேரிலேறிக்கொண்டு யுத்தம்பண்ணச்சொன்னீரல்லவா அப்படிநான்செய்யமாட்டேன் தேவேந்திரனுக்கே கவசகுண்டலத்தை தானமாகக்கொடுத்துக் கீர்த்திபெற்ற மகாதியாகியினுடைய புத்திரனாகிய நானோவும்மிடத்தில் ரதம்வாங்கியேறுகிறவன் அதுகூடாது நீர்தேரின்பேரிலேதானேயிருந்து யுத்தம்பண்ணும் உம்முடைய வல்லபத்தைப்பார்ப்போமென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு எவ்வற்றுசுவனும் நீயோசிறுபிள்ளை நானோபெரியவன் ஆகையினால் நான் உன்பேரில் முந்திபாணந் தொடுக்கிறதில்லையென்றுசொல்லி யானையைவிட்டிறங்கி ரதத்தின்பேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணிச் சிங்கநாதஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்ணினான்.

அதுகண்டு விசுவகேதுவும் சிரித்து என்சிறுபிள்ளைத் தன்மையைச் சற்றுநேரத்திற் காண்பிக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்லி பாதசாரியாய் வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணிச் சிங்கநாதஞ்செய்து துவேஷத்துடனே காலாக்கினிருத்திரனைப்போலே கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்கவும் மீசை படபடவென்று துடிக்கவும் பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து தன்னுடைய வில்லினிடமாக அதிதீட்சண்யமான அஸ்திரங்களைத் தொடுத்து எவ்வற்றுசுவனுடைய மார்புபிளக்கும்படியாக

ப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு எவ்வற்ஞுசுவனுங் கோபதிப்தனாய்
மிஞ்சிவிட்டதென்று சீக்கிரமாகத் தன்னுடையவில்லிலே அதிதீட்சண்
யமாய்க் கிருஷ்ணசர்ப்பம்போலிருக்கப்பட்ட எழுபது பாணங்களைத்தொ
டுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தா னதுகளொன்றோடொன்று உராய்ந்து விஷ
ங்களைக் குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டு நெருப்புப்பொறிகள் பறக்க அதிக
வேகமாய்வருகிறபோது விசுவகேதுவும் அதிசீக்கிரமாகத் தன்னுடைய
வில்லிலே அனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்துவிட்டு எவ்வற்ஞுசுவ
ன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் பொடிபொடியாகச்செய்து அவன்கையி
லிருந்த வில்லையுங்கண்டித்து அவன்தேரிற்கட்டியகுடையும் கொடியும்
விழும்படியறுத்து அவனுடைய தேரின்பேரிலும் அநேகபாணங்களை நி
ரப்பினான் அப்போது அவனுடைய சேனைகளெல்லாம் நடுநடுங்கி இன்
றோடே ராஜாவுக்கு முடிவுகாலம்வந்து சம்பவித்ததென்று ஒருவர்க்கொ
ருவர் பேசிக்கொண்டார்க ளந்தசமயத்தில் எவ்வர்ஞுசுவன் எவ்வளவும்
பயங்கொள்ளாமல் வேறொரு வில்லையெடுத்து அக்கினியாஸ்திரத்தைத்
தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரமானது நெருப்புப்
பொறிகள்பறக்கும்படி காளகூடவிஷத்துக்குச் சமானமாய் இரைச்சலிட்
டுக்கொண்டு விசுவகேதுவிட்ட பாணங்களையெல்லாங் கண்டித்துவருகி
றதைக்கண்டு விசுவகேது பயப்படாமல்நின்று தன்னுடையவில்லிலே ஒ
ருவருணாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துவிட்டு அந்தவருணாஸ்திரம்வந்து அக்கி
னியாஸ்திரத்துடன் போராடி விழுந்துபோய்விட்டது அதுகண்டு விசுவ
கேது தன்னுடையவில்லிலே அதிசீக்கிரமாக மறுபடியும் ஒருவாய்வாஸ்
திரத்தைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதிலுண்டானபெருங்கா
ற்றினால் எவ்வர்ஞுசுவனுடைய சேனைகளெல்லாம் மின்மினிப்பூச்சிகள்
போலசிதறிப்போய்விட்டதுகள் அப்பொழுது எவ்வற்ஞுசுவன் பயப்ப
டாமல் தன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி இறுக்கிப்பிடித்து ப
ர்வதாஸ்திரமென்கிற ஒருபாணத்தைததொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான்
அதிலனேகமாயிரம் எண்ணிக்கையில்லாத பர்வதங்கள்பிறந்து அந்தப்
பெருங்காற்றைத்தணித்துவிட்டு அதுகண்டு விசுவகேது கோபாக்கினிரு
த்திரனாய் எரிந்துவிழுந்துதேவேந்திரனுடையவச்சிராயுதத்திலும் கொடு
மையுள்ள ஒருஅஸ்திரத்தைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதில்
அளவிறந்தவச்சிராயுதங்கள்பிறந்து கிறுகிறுவென்றுசுழன்றுவந்து அந்த
ப்பர்வதங்களையும் தூளாக்கிவிட்டது அதுகண்டு எவ்வற்ஞுசுவனும் ம
காகோபதீப்தனாய்த் தன்னுடையவில்லிலே அநேகமாயிரம் திவ்யபாண
ங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகள்வந்து விசுவகேது
வினுடைய சரீரமெல்லாம் ரத்தப்பிரவாகமாகும்படிதைக்கிறபோது அத
னால் விசுவகேதுவும் மிகவும்நொந்து ஆயாசத்துடனே பூமியில்சாய்ந்து
விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எவ்வர்ஞுசுவனுடைய சேனை
களெல்லாம் சந்தோஷத்துடனே சிங்கநாதஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்
ணினார்கள் அப்போது மலையின் பேரிலிருந்த வீமசேனன் கண்டு

அதிககோபதீப்தனாய் கதாயுதத்துடனே மலையைவிட்டுக்குதித்து யானை
க்கூட்டங்களின்மேற் பாய்கிறசிங்கத்தைப்போல ஓடிவருகிறபோது எவ்
வற்ணாசுவன்குமாரனான சுவேதனென்கிறவன் எதிர்த்துக் குறுக்கேவிழு
ந்துதடுத்து வீமசேனனுடனே போராடிக்கொண்டிருந்தான் அப்போ
துவிசுவகேதுவும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து
குகையிற்படுத்துக்கொண்டிருக்கிற புலியின்பேரில் ஒருகல்லைப்போட்டா
ல் அது எப்படிச்சீறியெழுந்திருக்குமோ அப்படிக் கோபதீப்தனாய்க் கால
கூடவிஷம்போல பகபகவென்றெரிந்துவிழுந்து தன்னுடையவில்லிலே
அகோரமானபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து எவ்வற்ணாசு
வனுடையவில்லைகண்டித்து அவனது ரதசாரதியைக்கொன்றுவிட்டு
எட்டுக்குதிரைகளையுங் கண்டதுண்டமாக்கி ரதத்தையுஞ் சக்கைசக்கை
யாய்ப்பேர்த்தெறிந்து அவனுடையநெற்றியையும் உடைத்தான் — அத
னால் - எவ்வற்ணாசுவன்மிகவுந்நொந்து ரத்தங்கக்கிக்கொண்டு கண்கள்சு
ழலவாயை ஆவென்றுதிறந்துக்கொண்டு பூவுங்காய்களுநிறைந்திருக்கிற
ஓரிளவாழைமரமானது காற்றினாலடிபட்டு விழுந்தாலெப்படிசாய்ந்துவிழு
மோ அப்படிபோல ரதத்தினுடைய குத்துக்காலின்பேரில் சாய்ந்துவிழு
ந்து மரணத்துக்குச்சரியான மூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டு விசுவகேதுவும் எவ்வற்ணாசுவன்இறந்துபோனானோ எ
ன்னமோ பார்ப்போமென்று ஓடிவந்து எவ்வற்ணாசுவனைப்பார்த்து தத்த
ளித்துத் தலைபண்டையில் உட்கார்ந்து தனவஸ்திரத்தொங்கலினால் அவ
னுடையமுகத்தைத் துடைத்து சற்றுநேரம்விசிறி பிறகு விசாரத்துட
னேசொல்லுகிறான் ஐயோநானறியாமல் பாணங்களைவிட்டு இந்தராசனைக்
கொன்றுவிட்டேன் என்பேரில் நிந்தைவந்ததே ஓதுவாரகாபுரிவாசா ஓ ஸ்ரீகி
ருஷ்ணமூர்த்தி ஓபக்தர்களைரட்சிக்கிறது உண்மையானால்இப்போது எ
ன் முறையைக்கேட்டு இந்தராசனைப் பிழைக்கப்பாரும் ஓ சக்கிராதாரா ஓ
கஜேந்திரட்சகா ஓ தேவாதிதேவா ஓ சுவாமியென்று தோத்திரஞ் செய்
கிறவிசுவகேதுவினுடைய முறையை அஸ்தினாபுரத்திலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவான்கேட்டு விசுவகேது நினைத்தபடியே எவ்வர்ணாசுவன் பிழைக்க
க்கடவதென்று திருவுளஞ்செய்தருளினார் அதனால் அந்த எவ்வர்ணாசுவ
னும்பிழைத்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நித்திரைசெய்தவன்விழித்தெ
ழுந்ததுபோல அவனும்எழுந்திருந்து உட்கார்ந்தான் அதுகண்டு விசுவ
கேதுவும் ஓ ஐயாராஜேந்திரா சுகமாயிருக்கிறதோசரீரமெத்தநொந்ததோ
உமது ஆயாசந்தீர்ந்ததோவென்றுகேட்க அவனும் ஆயாசமொன்றுமில்லை
சுகமாயிருக்கிறதென்று சொல்ல அதுகேட்டு விசுவகேதுவும் நீர்தேரைவி
ட்டிழிந்து அப்புறந்நின்றுகொண்டு விலைகுணத்தொனிசெய்து ச
ண்டைபண்ணவாருமென்றுரைக்க அதற்கெவ்வற்ணாசுவனுஞ்சிரித்து த
லையையசைத்து-ஆ-ஆ-இத்தது இந்தராசகுமாரனைப்போலெங்குங்கண்ட
தில்லைபகையாளியுடனே போராடுகிறபோது தன்கையாயுதத்தினால்விழுந்

றுவிட்டால் அவனைக்கொன்று ஜெயம்பெறுகிறதேயல்லாமல் மறுபடியு
ம் அவனுக்குபசாரஞ்செய்து பிழைப்பிக்கிறவர்களுமுண்டோ வென்று
தனக்குத்தானே யோசனைசெய்து தேரைவிட்டிறங்கிவந்து விஸ்வகேது
வைக் கட்டியவிழ்த்துக்கொண்டு ஐயாராஜகுமாரகா உன்னைப்போன்றசற்
புத்திரனை நானெங்குங்கண்டதில்லை இனி உனக்கு மெனக்குஞ்சண்டை
வேண்டியதில்லை நானும் எனது நாடுநகரமும் உங்களுடைய ஆதீனம் இனி
சுகமாய் தர்ம்மராசாவை அஸ்வமேதயாகம் பண்ணச்சொல்லும் உன்கை
யிலிருக்கிற பாணங்களை அம்புறாத்தூணியில்வையும் வில்லைத்தளர்த்து
மென்று வெகுவாய் சமாதானவார்த்தைகள்சொல்ல அதுகேட்டு விசுவ
கேதுவும் ஐயாராஜேந்திரா சமாதானப்படுவது என்னிச்சையல்ல என்சி
றியதகப்பனாகிய வீமசேனன் அந்தமலையின்பேரிலிருக்கிறார் அவரண்டை
க்குப்போகலாம் வாருமென்றுசொல்லி எவ்வற்றுசுவனை அழைத்துக்
கொண்டுபோய் வீமசேனன் முன்னேவிட்டு ஐயா இந்தராஜாவானவர் ச
மாதானமாய் நமது அடிமையாய்வருகிறேனென்று சொல்லச்சொல்லி வே
ண்டிக்கொள்ளுகிறார் தேவரீர் தயவுசெய்யுமென்றுசொல்ல — அதற்குவீ
மசேனனும் அதுகூடாது எனக்கு எசமானாகிய தருமராசாவிருக்கின்றார்
அவரிடத்திற் சொல்லவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு எவ்வற்றுசு
வனும் வீமசேனனுக்குப் பிரியவசனஞ்சொல்லித் தழுவிக்கொண்டு தரு
மராசாவுக்குப் பதினாயிரம்ஆனைகளும் லட்சங்குதிரைகளும் வெகுமதிப
ண்ணினேன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பதினாயிரந் தெண்டனிட்டே
னென்று இரக்கமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனனுக்குக் கிருபைவ
ந்து சரணமடைந்தவர்களைக்காக்கிறதே தர்மமென்றுசொல்லி சமாதான
மாய் ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்
போது மேகவர்ணனும் அசுவமேதக்குதிரையுடனே வெளிப்பட்டு வீம
சேனனிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான்.

அவனையும் எவ்வற்றுசுவன் தழுவிக்கொண்டு இம்மூன்றுபேரை
யும் ஆனைமீதேற்றிக்கொண்டு இறந்தவர்கள்போக மற்றசேனைகளுடனு
ம் பந்துவர்க்கங்கள் குமாரவர்க்கங்கள் மந்திரி பிரதானிகளுடனுஞ் செ
ன்று பத்திராவதிபட்டணத்துட்புகுந் தங்குள்ள ஸ்திரீசனங்கள் அட்ச
தைகளிறைக்கவும் முத்தாலாத்தி பவளாலாத்திமுதலான அநேக ஆலா
த்திகளெடுக்கவு மகாவைபவத்துடனேபோய் எவ்வற்றுசுவபூபாலனு மா
னந்தசமுத்திரத்தில் முழுகினவனாய் சேனைகளையெல்லாம் வெளியேநிறு
த்திவிட்டு — வீமசேனன் — விசுவகேது — மேகவர்ணன் இவர்கள்மூன்று
பேருக்கும் தனதுபட்டதேவியாகிய பிரபாவதியையினால் ஆலாத்தியெ
டுப்பித்து அந்தப்புரத்துக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோ யவர்களை ஸ்
நானம்பண்ணுவித்துத் தானும் ஸ்நானம்பண்ணி போசனசாலையிற்புகுந்
து சகல சம்பிரமத்துடன்போசனஞ்செய்து கைகால் சுத்திபண்ணிக்கொ
ண்டு தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு ஆஸ்தானமண்டபத்திற்குவந்து சகல
ராசாக்களுடனுந்தொலுவாய்த் தன்னுடைய நவரத்தினபீடத்திலே வீம

சேனனை உட்காரவைத்துக்கொண்டு மற்ற இரண்டுபேருக்கும் வேறேநவ ரத்நபீடம்போட்டுவித்துச் சங்கீதமேளநாகசுர மேளவாத்தியக்காரரையும் ஊர்வசிரம்பைதிலோர்த்தமைக்குச் சரியானநாடகப்பெண்களையும் அழைப்பித்து அந்தமூன்றுபேருக்கும் பொழுதுபோக்கிவைக்கும்படி திட்டஞ்செய்து எவ்வனாசுவமகாராஜனும் தனது சேனாபதியாகிய சுவேதனென்கிறவனை அழைத்துச்சொல்லுகிறான் ஓ சுவேதா நாளையதினம் தருமராஜாவானவர்செய்கிற அசுவமேதயாகத்திற்கு நாமெல்லாரும் போகவேண்டும் ஆதலால் நமதுசேனைகளையும் பட்டணத்து சனங்களெல்லாரையும் சீக்கிரமாய்ப்பிரயாணப்படுத்து அதுவுமல்லாமல் தருமநந்தனருக்குக் காணிக்கையாகக்கொண்டுபோகிறவஸ்துக்களை முஸ்தீதுபண்ணென்று கட்டளையிட்டபிற்பாடு தன்னுடைய ஸதிரீகள் பிள்ளைகள் சகலமானவர்களுக்கும் உத்திரவுசெய்து பிரயாணப்படச்சொன்னான் அப்படியே அவர்களெல்லாரும் பிரயாணப்பட்டார்கள் சுவேதனும் எவ்வனாசுவனுடைய உத்தாரப்படி இந்தசேதிசகலமானபேர்களுக்குந் தெரியும்படிபறையறைவித்து தன்னுடைய வளவுக்குப்போய் தன்பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்கும் பிரயாணசேதியைச் சொல்லிவிட்டு தன்மாதாவாகிய துன்மார்க்கியென்கிறவளண்டைக்குப்போய்த் தெண்டனிட்டு ஓ அம்மாதாயே எவ்வனாசுவமகாராசாவானவர் சகலசேனைகளுடனே பிரயாணப்பட்டு தருமராசாசெய்கிறயாகத்தைப் பார்க்கப்போகிறார் நாமும்போய்க்கண்குளிரப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும்சேவித்து நாம்செய்தபாவங்கள்போகத்தக்கதாக கங்கைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுகமாய்வரலாம் வாருந்தாயேயென்று அழைக்க அதுகேட்டு அந்த துர்பாக்கியும் தன்குமாரனாகிய சுவேதனைப்பார்த்து அடாபயலே நீ என்னசொன்னாய் தர்மராசாயாகம்பண்ணுகிறான் எவ்வனாசுவன்போகிறான் நானும்போகிறேன் நீயும்வாவென்று என்னைஅழைக்கிறாயல்லவா அடா பிள்ளாய் நீ ஒருபயித்தியக்காரன் அந்தஎவ்வனாசுவனும் ஒருபயித்தியக்காரன் யாகஞ்செய்கிற தர்மராசாவோ உங்களிலும் பெரியபயித்தியக்காரன் அஃதெப்படியென்றுகேட்பாயாகில் அந்ததருமராசா இதுபரியந்தம் வனவாசஞ்செய்து அலைச்சல்பட்டு முடிவிலேதுரியோதனாதிகளைச்செயித்து முந்தானல்லவோ பட்டங்கட்டிக்கொண்டான் இனியாகிலும் பெண்சாதிபிள்ளைகளுடனே சுகமாய் வேளைக்குச்சாப்பிட்டுக்கொண்டு மூலைவீட்டில் சும்மாயிராமல் பயித்தியம்பிடித்து விருதாவாயாகஞ்செய்கிறதென்று பார்ப்பார்பேச்சைக்கேட்டு வீணாகதிரவியத்தையெல்லாஞ் செலவழித்து விடுகிறான் — ஐயையோ தர்மராஜா இதுவரையில் மெத்தபுத்தியுள்ளவனென் றெண்ணியிருந்தேன் இதனால் அவன்புத்தி தெரியவந்தது இந்த பயித்தியங்கொண்டு பணத்தையெல்லாஞ் செலவிடுகிறானெல்லவோ ஆனாலவன்பிழைக்கமாட்டா னந்தகிருஷ்ணனைப்பார்த்து பெண்சாதிக்கும் உடமையிட்டு ஒருத்தருக்கும் ஒருகாசுகொடாமல் ஒருயாகமும்பண்ணாமல் பிச்சையிடாமல் திரவியத்தையெல்லாம் பத்திரப்படு

னிவிட்டு ஒருநாளாகிலும்வீட்டில்சாப்பிடாமல் ஊருராய்த்திரிந்து வயிறு வளர்த்துக்கொண்டு காலங்கழிக்கிறான் பார்த்தையோ அவனே எனக்குப்பிரியமானவன் அவனை மெச்சினே னவனைப்பார்த்தாகிலும் தருமராசாபிழைபாமல் விருதாவாகக்கெட்டுப்போகிறான்ஆனாலுமாகட்டும் நான் வருகிறதில்லை அந்தப்பயித்தியக்காரன் செய்கிறயாகத்தை நான்பார்க்கலாகாது என்னைத் தண்ணீரில்விழுந்து சாகச்சொன்னாயோ எனக்குவரக் கூடாது அப்படியல்லவென்று நான்வந்துவிட்டால் இங்கேவீட்டில் மருமக்கள்மார் மிஞ்சினவர்கள் பணங்காசுகளை அபாரியாகச்செலவுபண்ணி விடுவார்கள் ஆகையால் அப்படிச்செய்யவொட்டாமல் தண்டிப்பதைவிட்டும் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் வேளைக்கு வேளைசோறுதின்னவொட்டாமல் அதட்டி அரைவயிறுங் கால்வயிறுமாய் ஒருவேளை சோறுதின்னச்சொல்லி கட்டுப்பண்ணுகிறதைவிட்டுப் பிட்சைக்காரனை ஊர்வழி தெருவழி வரவொட்டாமல் காலோடியும்படி அடிக்கிறதைவிட்டும் அண்டை அசலுடன் உலக்கைதடியை யெடுத்துக்கொண்டு சண்டைக்குப்போகிறதைவிட்டும் என்புருஷனை நிக்கநித்தங் கண்டனைபண்ணுகிறதைவிட்டும் உன்பிறகே வரச்சொல்லுகிறாயோ நல்லவேலைசெய்தாய் பிள்ளாய் நான்வந்துவிட்டால் என்வீடெல்லாங் கொள்ளையாய்போம் அப்போதென்சிவனும்போம் நான்வருகிறதில்லை நீ வேணுமானால் பயித்தியம்பிடித்துப்போகுறானென்றுசொல்லியனுப்ப அவனுஞ்சிரித்துக்கொண்டுவந்து அவள்சொன்ன வசனங்களெல்லாம் எவ்வர்ணசுவனிடத்திலும் வீமசேனன்முதலானவர்களிடத்திலுஞ் சொன்னான்.

அதுகேட்டு அவர்களெல்லாருங் கலீலென்றுநகைத்து இப்படிக்கொத்தவள் தருமராசா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இவர்களிடத்தில் வந்திருந்தால் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருப்பாள் ஆகையால் அவளையுங் கூடவே அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று வீமசேனன்சொல்ல சுவேதனும் ஐயாநான் என்றைக்கூடியபட்டுஞ் சொல்லிப்பார்த்தேன் அவள் வருகிறதில்லையென்றுசொன்னாள் அதுகேட்டு எவ்வர்ணசுவனும் அப்படியானால் அவளைக்கையுங் காலுங்கட்டி டோலியில்போட்டுக்கொண்டுவாவென்றான் அதுகேட்டு சுவேதனும் அப்படியே தாயாரிடத்திற்போயழைக்க அவள் வரமாட்டேனென்று சொல்ல அவளைப்பலவத்காரமாய்ப் பிடித்துக் காலுங்கையுங்கட்டி யெடுத்துக்கொண்டுவந்து டோலியில்போட்டுக்கொண்டு அவற் கூகாவென்று கூச்சலிடும்படி கொண்டுவந்து எவ்வர்ணசுவன்முன்னே நிறுத்தினான் அதுகண்டு எவ்வர்ணசுவனுஞ்சிரித்து சகலசனங்களையும் பிரயாணப்படுத்தி தானும் ரதகசதுரகபதாதிகளும் மந்திரிப்பிரதானிகளும் குமாரவர்க்கங்களும் பந்துவர்க்கங்களும் ஸ்திரீசெனங்களும்—வீமசேனன்—விஸ்வகேது—மேகவர்ணன் குமாரனை சுவேதனும் தளபதியானசுவேதனும்புடைசூழ்ந்தக்கதாக அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கூட்டிக்கொண்டு பிரயாணபட்டு பதினெட்டுமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கும்

படியாக பத்திராவதிபட்டணத்தைவிட்டு புறப்பட்டு வெளிகொட்டா
ம்போட்டு சேனைகளெல்லாங் கும்பலாகக்கூட்டிப் பிரயாணப்படுத்தி
அஸ்தினாபுரத்திற்குச் சமீபமாகவந்து எவ்வனாசுவனும் வீமசேனமகா
ராசனுடைய அனுமதியின்பேரில் தன்சேனைகளையெல்லாம் அங்கே
ஓர் நந்திங்காரவனத்தில் இறங்கும்படிசெய்தான் அப்பொழுது வீம
சேனனும் தான்முன்னாக நடந்துவந்து அஸ்தினாபுரத்திற்புகுந்து த
ருமராசாவைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணினான் அவரும் தம்பியை
யெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டாசீர்வாதம்பண்ணினார் அப்பொ
து வீமசேனனும் தான்போய்வந்த சகலசேதிகளையெல்லாஞ் சொல்லி
எவ்வனாசுவமகாராசனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனே தண்டுவிட்டு
நம்முடைய ஊருக்குசமீபத்தில் வந்திறங்கியிருக்கிறான் நான்முன்னுதாக
வந்தேனென்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் குந்திதேவிக்
கு நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தம்மாளுடனே சகலசேதிகளையுஞ் சொல்லிவி
ட்டு பிற்பாடு கிருஷ்ணதேவர் எங்கிருக்கிறாரென்று விசாரித்து உப்பரி
கையின்பேரிலிருக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டு அவ்விடத்திற்போய் கிரு
ஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்ய அவரும் வீமசேனனையெடு
த்து மார்புடனே தழுவிக்கொண்டு ஓ வீமசேனனே அஸ்வமேதக்குதிரை
யைக் கொண்டுவந்தாயோவென்றுகேட்க அதற்கு வாயுகுமாரனாகிய வீ
மசேனன்சொல்லுகிறான்.

ஓ ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலே நானு
ம் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் பத்திராவதிப்பட்டணத்திற்போய்கு
திரையைப் பிடித்துக்கொண்டு எவ்வனாசுவனிடத்தில் சண்டை சமா
தானஞ்செய்து அந்தராசனையும் உடன்படுத்தி குதிரையுடனேயழை
த்துக்கொண்டுவந்தோம் அதோ அவர்களும் வருகிறார்கள் நானு
ங்களுக்குச் சேதிசொல்லும்படி முன்பாக வந்தேனென்று சொல்
லி அவருக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கிவிட்டு அங்கிருந்து திரௌ
பதியினிடத்திற்குவந்து அவளுடனேயுஞ் சொல்லிவிட்டு அர்ச்சு
னன் நகுலன் சகாதேவன் முதலானவர்களுக்குந் தெரிவித்துவிட்டு
பிற்பாடு போசனச்சாலைக்குப்போய் சகலசம்பிரமத்துடன் போசன
ம்பண்ணிக் கைகால் சுத்திசெய்துக்கொண்டு மறுபடியும் தன்தம
யனாகிய தர்மபுத்திரனிடத்திற்குவந்து கிருஷ்ணபகவானோடும் த
ர்மராசாவினோடும் ஆலோசனைசெய்து நாம் அனைவரும் எதிர்கொ
ண்டுபோய் எவ்வனாசுவமகாராசனை அழைத்து வரவேண்டுமென்
று வீமசேனனசொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்திரரும் கிஷ்ணமூர்
த்தியாருடைய அனுமதியின்பேரில் மந்திரிப்பிரதானிகளுடனே த
ம்பிமார்களும் புடைசூழத்தக்கதாய்ப் புறப்பட்டுவருகிறபோது எவ்
வனாசுவனும் சேர்ந்துவந்து தனக்கெதிராகவந்த தருமனந்தனருக்
குத் தான்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளைவைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக
நமஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகண்டு தருமபுத்திரரும் சந்தோஷகர
மாக யெவ்வனாசுவனை யெடுத்து மார்போடே தழுவிக்கொண்டு

ஓ ராஜேந்திரா உன்னுடைய சிநேகவார்த்தையை விரும்பியே வீம சேனனையனுப்பிக் குதிரையைப்பிடிக்கச்சொன்னேம் இனிமேல் நாம செய்கிறயாகமானது ஒருவிக்கினமும் வாராமல் நிறைவேறுமென்றுசொல்ல அதற்கு எவ்வர்ணசுவனும் ஐயா தருமநந்தனா உங்களுடைய தரிசனமும் சிநேகமும்வேண்டி அடியேனும் இவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்லிப் பிற்பாடு தேவாதிதேவனான கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தான் அவரும் எவ்வர்ணசுவனையெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளினார், பிற்பாடு எவ்வர்ணசுவன்-அர்ச்சுனனையும்-நகுலனையும்-சகாதேவனையும்-தழுவிக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோஷவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு சகலஜனங்களுடனேயும் அஸ்தினபுரத்திலிருந்தான் தருமராசாவும் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைத் கன்னசண்மனையிற்கட்டிவைத்து சகலராசாக்களுடனேயும் நவரத்தினமண்டபத்தில் கொலுவாயிருந்தார் பின்பு எவ்வர்ணசுவன் பெண்சாதியாகிய பிரபாவதியானவள் குந்தாதேவிக்கும் துரௌபதிக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்கள் ஆதரணைசெய்ய அந்தப்புரத்திலேயிருந்தாள் மற்றசேனைகளு மவரவர்களுக்கு விட்டவிடுதியிலிறங்கியிருந்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தருமராசாவைப்பார்த்து ஓ தர்மநந்தனா சித்திராபர்வதத்திலல்லவோ நாம் குதிரைவிடப்போகிறது அப்பொழுது என்னையழைத்தனுப்பினால் நான்வருகிறேன் இப்பொழுது துவாரகைக்குப்போகிறேனென்று தருமநந்தனிடத்திலும்- வீமன்-அர்ச்சுனன்-நகுலன்-சகாதேவன்-இவர்களிடத்திலும்- குந்திதேவி-சுபத்திரை-துரௌபதி-இவர்களிடத்திலுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டு-சாத்தகி- கிருதவர்மன்-இவர்களோடும் ஒருதிவ்வியரதத்திலேறிக்கொண்டு மகாசந்தோஷத்துடனே துவாரகைக்கெழுந்தருளினார் - பின்பு தருமராசாவானவர் இரண்டுமாதவரைக்கும் மகாவைபவத்துடனே ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் தருமராசர் கொலுமண்டபத்திலிருக்கிற வேளையிலவரிடத்திற்கு மறுபடியும் வேதவியாசர் எழுந்தருளிவந்தார் அதுகண்டு தருமபுத்திரரும் கொலுவைவிட்டெழுந்திருந்து எதிர்கொண்டுபோய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தமுனிசிகாமணியையழைத்துவந்து பொற்பீடத்தின்மேலெழுந்தருளச்செய்து கந்தபுஷ்ப அட்சதைகளால் பூசைசெய்து யோகக்ஷேமங்களை யொருவர்க்கொருவர் விசாரித்தபின்பு தருமராசாவானவர் அந்தமுனிநாதனைப்பார்த்து ஓ வியாசமுனீந்திரா தேவரீர் கட்டளையிட்டபடி அஸ்வமேதக்குதிரையையழைப்பித்து இமோர்பர்வதத்தண்டையிலிருக்கிற திரவியத்தையு மெடுப்பித்துக்கொள்ளுகிறேனதாயிருக்கட்டும் முன்பு அஸ்வமேதயாகத்தையும் மருத்துமகாராசா செய்து முடித்தாரென்று திருவுளம்பற்றியருளினீரே - அந்த மருத்துமகாராசா எந்தவிதமாக அந்தயாகத்தைநிறைவேற்றினார் - அந்த விவரத்தை அடியேனுக்குத்தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு வியாசபகவான் திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார் (வியாசபகவான்தருமநந்தனருக்கு அஸ்வமேதயாகத்தின்முறைமைகூறல்) ஓ தருமநந்தனா

அந்தமருத்துமகாராசா யாகஞ்செய்து முடித்தவிபரத்தைச் சொல்லுகிறோம் நீர் கேட்பீராக அஃதெப்படியென்றால் பூர்வத்தி லந்தமருத்துராசன் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது தான் சுவர்க்கபோக மனுபவிக்கவேண்டி அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யும்படி நினைத்து தெய்வலோகத்திற்குப்போய் பிரகஸ்பதிபகவானைக் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து அவனைத் தான்செய்கிறயாகத்திற்குப் புரோகிதராயிருக்கும்படியழைக்க அவருமப்படியேவருகிறேனென்று சம்மதித்தப்பின்பு தேவேந்திரனிடத்திற்குப்போய்ச் செலவுகேட்க அந்தத் தேவேந்திரனும் ஆலோசனைசெய்து அந்த யாகத்தை நீ யிருந்து நிறைவேற்றிவைத்தால் அவன் நம்முடையபதவிக்குவருவான் ஆதலால் நீர்போகவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான் ஆகையினால் பிரகஸ்பதிபகவானும் வரமாட்டோமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு மருத்துமகாராசனும் மிகுந்தவிசாரத்துடன் பூலோகத்திற்குவந்து துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அவரிடத்திற்கு நாரதர்வந்து சொல்லுகிறார் ஓ மருத்துமகாராசாவே நீரேன்விசாரப்படுகிறீர் பிரகஸ்பதிவராமற்போனாற்போகட்டும் அவர்தம்பியான சங்கவர்ணர் யோகீஸ்வரராய்க் காசியிலிருக்கின்றார் — நீர் அவரிடத்திற்குப்போய் அவனை அழைத்துவந்து புரோகிதராக வைத்துக்கொண்டு யாகஞ்செய்யும் அவர் எத்தனை கோபித்துக்கொண்டாலும் நீர் பொறுத்திரும் என்சேதி உனக்குச்சொன்னவனாரென்றுகேட்டால் நாரதர்சொல்லிவிட்டு அக்கினியில்விழுந்தாரென்று சொல்லும் போய்வாருமென்று சொல்லி நாரதர்போய்விட்டார்.

அதுகேட்டு — மருத்துமகாராசனும் அப்படியே காசிக்குப்போய் பேய்பிடித்தவனைப்போல் திரிந்துக்கொண்டிருக்கிற சங்கவர்ணனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு எதிரேநிற்க அதுகண்டு அந்த சங்கவர்ணனும் ராசாவின்பேரில் காரியுமிழ்ந்துவிட்டுப் பேய்நினைவாயோடிப்போனார், அதுகண்டு மருத்துமகாராசனும் பின்னிடாமல் தொடர்ந்துபோக அப்போது சங்கவர்ணனும் நீயாரென்றுகேட்க மருத்துமகாராசனும் அவனைப்பார்த்து ஓ சுவாமிஅடியேனும் அசுவமேதயாகஞ் செய்யவேண்டி சுவர்க்கபூமிக்குப்போய் பிரகஸ்பதியைப் புரோகிதராக யிருக்கும்படி அழைத்தேன் அவரும் தேவேந்திரனபேச்சைக்கேட்டுக்கொண்டு வரமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார் அதுகேட்டு பூலோகத்திற்குவந்து நான் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நாரதர்வந்து தேவரீரை அழைத்துக்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றும்படி சொல்லிவிட்டு அக்கினியில்விழுந்து போனாரென்று நடந்தசவிஸ்தாரங்களைச் சொல்ல - அதுகேட்டு சங்கவர்ணனுஞ் சிரித்து ஓ மருத்துமகாராசாவே நீ அழைப்பித்தபடியே நான்வந்து உன்கையினா லந்தயாகத்தைச் செய்து முடிக்கிறேன் நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் அப்படிசெய்யும்போது மத்தியில் பிரகஸ்பதிவந்தால் அவனை வைத்துக்கொண்டு செய்கிறதில்லையென்று நீ உறுதியாகச் சொல்லவையாகில் நானே

அந்தயாகத்தை நிறைவேற்றி உன்னை மோக்ஷாஐக்கியனாகச் செய்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மருத்துமகாராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சத்தியவசனமாகச்சொல்ல அதற்குச்சங்கவர்ணனும் சம்மதப்பட்டு அந்தராசாவின்பின்னேவந்து யாகமுன்னின்று பண்ணிவைத்து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினியைவளர்க்க அந்தஅக்கினியும் இந்திரனிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்தபடியினால் தணிந்துவிட்டது அதற்குச் சங்கவர்ணருங்கோபங்கொண்டு அக்கினியைச்சபிக்கும்படி நினைக்கும்போது அதுகண்டு அக்கினிதேவருங் கிடுகிடுவென்று நடுங்கிப்பயந்து வந்து அந்தயாககுண்டத்தில் பிரகாசமாயெரிந்தார் அப்போது சங்கவர்ணரும் மந்திரங்களைச் சொல்லி அந்தராசன்கையினால் யாகஞ்செய்விக்கும்போது அந்தஹோமப்புகையானது தெய்வலோகமட்டாயெழும்பியது அதுகண்டு தேவேந்திரன் ஆலோசித்துப் பிரகஸ்பதியைவைத்துக்கொண்டு யாகம்பண்ணச்சொல்லி ஒருதூதனுடனே சொல்லியனுப்பினான் அந்த தூதனும்வந்து சங்கவர்ணருடைய கோபாக்கினிக்குப்பயந்து திரும்பிப்போய் தேவேந்திரனுடனே கூடாதென்று சொல்ல அதுகேட்டு தேவேந்திரன்கோபங்கொண்டு வச்சிராயுதத்தையெடுத்துவருகிறபோது அதையறிந்து சங்கவர்ணருஞ்சிரித்து வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யாமலும் அவனைநடந்துவரவொட்டாமலும் ஸ்தம்பித்துவிட்டார் அதுகண்டுதேவேந்திரனபயந்து கெர்வமடங்கினவனாய் மெத்தவும் பரிதாபப்பட அப்போது சங்கவர்ணருக்குத் தயவுவந்து எப்போதும்போலிருக்கப்பண்ணி அந்த இந்திரன்முதலான திக்குப்பாலகர்கள்கையினால் யாகத்துக்கு வேண்டியவஸ்துக்களையெடுத்துத்தரச்சொல்லி சகலசம்ரமத்துடனேமருத்துமகாராசன்கையினால் யாகத்தைச சாங்கமாய்நடப்பித்து இந்திரன்முதலான தேவர்களுக்கெல்லா மந்தராசன்கையினாலவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுப்பித்து சந்தோஷம்பண்ணுவித்தார் அந்தமருத்துமகாராசனுஞ் சந்தோஷமாய் அந்தயாகத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு சங்கவர்ணருக்குக் கணக்கில்லாத திரவியத்தைத் தட்சணையாகக்கொடுத்து இன்னம் அநேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்குந் திரவியத்தைப்பர்வதாகாரமாய்க்குவித்து தட்சணையாகக்கொடுத்து கீர்த்திபெற்றான் அந்தப்பிராமணர்களும் அவரவர்கள் மக்கத்தகுந்த திரவியத்தையெடுத்துக்கொண்டுமிச்சமான திரவியத்தை இமோற்பர்வதத்தண்டையில் கும்பலாகக்குவித்துவிட்டு இந்தத் திரவியத்தைக்கண்டபேர்கள் சுகமாய் எடுத்துக்கொள்ளக்கடவார்களென்றுசொல்லிப்போனார்கள் ஆகையினால் ஓ தருமராசாவே நீர் அந்தத்திரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டு யாகம்பண்ணுமென்றுசொன்னார் அதுகேட்டு தருமநந்தனருஞ்சந்தோஷப்பட்டு ஐயா முனிநாதனே பூலோகத்தில் பிராமணக்ஷத்திரியவைசியசூத்திரர்களாகிய இந்தநான்குவருணத்தாரும் அவரவர்கள் நடந்துக்கொள்ளவேண்டிய முறைமையைக்கிரமப்படி அடியேனுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றுகேட்க அதற்கு வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்.

ஐ தருமநந்தனை கேளும் பிராமணனுக்கிருக்கவேண்டியது ஸ்நான
ம் சந்தியாவந்தனம்-ஜபதபவேதபாராயணம் ஓமம் பொறுமை சத்திய
ம் இந்தநற்குணங்களையுடைத்தாயிருக்கின்றவனே பிராமணன் அவன் அ
ந்தத்தில் பிர்மலோகத்தையடைவான் க்ஷத்திரியனுக்கிருக்கவேண்டியது
துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் சத்தியம் பூதகயாளசத்துருசெயம்
பிராமணசேவை—இந்தநற்குணங்களையுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்த
மக்ஷத்திரியன் அவன் அந்தத்தில்புண்ணியலோகத்தையடைவார் வைசி
யனுக்கிருக்கவேண்டியது ஒருவனதுவைக்கொள்ளல் விற்றல் அநில்சம
மனது அதாயம்வைத்துக்கொண்டு தராசுநிலையாக நிறுதல் இந்த நற்கு
ணங்களையுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமவைசியன் அவனந்தத்தில்
இந்திரலோகத்தையடைவான் சூத்திரனுக்கிருக்கவேண்டியது தனது ந
டைபிறழாமைபொய்சொல்லாமை பூததயாளம்பெரியோர்கள்பக்தி- பிராம
ணசேவை—இந்தநற்குணங்களையுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமசூத்
திரன்அவனும் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தையடைவான் கேட்டிரோ
தருமராசனே இதுகளுக்கெல்லாம் ஒருசூட்சுமமான ரகசியஞ்சொல்லு
கிறோம் அதேதென்னவென்றால் எந்தச்சாதியிற்பிறந்தவனானாலுஞ்சரியே
அவனிடத்திற் பரஸதிரீகவனமில்லாமையும் இறந்தவர்களுக்கு இல்லை
யென்னாமல் தன்னாலியன்றமாததிரங் கொடுக்கின்ற ஜீவகாருண்ணியமு
ம் தேவதாபக்தியும் பிராமணவிசுவாசமும் பிதிர்க்கள் பக்தியும் தெளி
வைத்தரும் வேதாகமசாஸ்திரங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுமாகிய இந்தநற்
குணங்கள் உண்டாயிருக்கவேண்டும் மேலும் சென்மவாரம் சென்மநக்ஷ
த்திரம் மாசப்பிரவேசம் ஏகாதசி அமாவாசை பௌர்ணமி இதுமுதலான
தினங்களில் ஸதிரீசைபோகஞ்செய்யாமல்ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினிட
த்தில் பக்தி விசுவாசமாயிருந்தவன் எவனோ அவன் சம்சயமில்லாமல் பு
ண்ணியலோகத்தைச்சேருவானென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றியரு
ளி தருமராசனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசிர
மத்துக்கெழுந்தருளினார் அதன்பின்பு தருமராசாவும் ஏகாந்தஸதானத்தி
லிருந்து ஆலோசனைசெய்து சித்திராபர்வமும் சமீபித்திருக்கின்றதானை
யால் இனிநாம்சும்மாயிராமல் யாகத்திற்குவேண்டிய முஸ்தீபுபண்
ணவேண்டுமே இதுகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிருக்கவேண்டு
ம் அவனையல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதேயென்று நிச்சயித்து
க்கொண்டு தம்பியாகிய வீமசேனனையழைத்து ஓ வீமசேனா நீசீக்கிரமா
ய் ரதமேறிக்கொண்டு துவாரகாபுரிக்குப்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தி
யைக்கண்டு சித்திராபர்வம் சமீபித்துவிட்டதென்றுசொல்லி அழையும்
அவர்பெண்சாதி பிள்ளைகள்முதலான பட்டணத்திலுள்ள சகலசனங்க
ளையும் அழைத்துககொண்டுவாவென்று கட்டளையிட்டார்.

அப்படியே நல்லதென்று வீமசேனனும் ரதமேறிக்கொண்டு அ
திகவேகமாய் துவாரகைக்குப்போய் கிருஷ்ணபகவானுடையஅரண்ம
னைவாசற்படியில் தேரைவிட்டிறங்கி வாசல்காக்கிற சேவகர்களுடனே
அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வீமசேனன்வந்திருக்கிறானவனரண்மனைக்கு வ

ருகிறதற்குச் சமயமாவென்று கேட்டுவரச்சொன்னாரென்று அறியப்படு
த்துங்களென்று சொல்லியனுப்ப அந்தசேவகர்களுமப்படியேநல்லதென்
று அரண்மனைக்குள்ளேபோக அங்கேயந்தப்புரத்தில் கிருஷ்ணபகவா
னனவர் ஒருநவரத்தினபீடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு தங்கப்பள்ளயத்
தில் தேவகிதேவியார் இஷ்டான்னம்பரிமாற ருக்மணி சத்தியபாமை யி
ருவரும் மயில்விசிறிகொண்டுவீசற மகாசந்தோஷத்துடனே தும்பமலர்
போன்றசாதத்தில் தங்கக்கட்டிபோல பருப்பபோட்டுக்கொண்டு புத்
தாருக்குநெய்விட்டு இந்துவிசலாலும்பிசைந்து கையெடுத்துசாப்பிடப்போ
கிறசமயத்திற் சேவகர்கள்வந்து தெண்டனிட்டு ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி
உம்முடையமைத்துனரான வீமசேனராசா அரண்மனைவாசலிலேவந்து
நிற்கின்றார் அரண்மனைக்குள்ளே வருகிறதற்குச்சமையமாவென்று கே
ட்டுவரச்சொன்னாரென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவான்சிரித்து ஓ
சேவகர்களே அப்படியானால் வீமசேனனைச்சனுதியில்வரச்சொல்லுங்கோ
ளென்றுசொல்லியனுப்பி விட்டு தன்கையில்அள்ளின அமுதத்தைச்சாப்
பிடாமலப்படியே பிடித்துக்கொண்டிருக்க அதிலந்தசேவகர்கள்சொன்ன
வார்த்தையைக்கேட்டுவீமசேனனு மரண்மனைக்குள்ளே வருவதைக்கண்டு
கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நகைத்து வாவாவீமசேனா நீயும் நல்லவேளைக்குவந்
தாய் நீ மகா ஆயாசத்துடனேயிருக்கிறாய் ஆதலால் நாமிருவரும்போ
சனம்பண்ணுவோம் வாவென்றழைக்க அதுகேட்டு வீமசேனனும் நல்
லதென்று சமீபத்தில்வரவே அதற்குகிருஷ்ணமூர்த்தியும்நகைத்து ஓவீ
மசேனா நான் விளையாட்டுக்காகச் சாப்பிடவாவென்று அழைத்தால்நீயு
மெய்யென்று வெட்கமில்லாமல்வந்துவிட்டாயே அப்படிவரலாகுமா
உலகத்தில் ஒருவன் சாப்பிடும்போது ஒருவன்வந்தால அவனைஉப
சாரமாகச் சாப்பிடுவோம் வாருமென்றழைத்தால் அவன் நான்சா
ப்பிட்டேன் நீர் சாப்பிடுமென்று சொல்வானேயல்லாமல் சாப்பிடவர
மாட்டான் அப்படியல்லவென்று உனக்குச்சாதத்தைக்கொடுத்தாலும்
போதுமோ மூன்றுவேலகசக்கிரமென்கிற அக்கிராரத்தில்பகாசூரனுக்
கு ஒருவண்டியில் நிறையவந்தசாதமும் கறிகளும் கொண்டுபோ
கச்சொல்லி உன்னையனுப்பினால் அதுகளையெல்லாம்புசித்து அதிலும் உ
தாரக்கினியடங்காமல் யமுனாநதியிலிருந்த சலத்தையெல்லா குடித்
துப்போதாத உனக்கு இந்தப்பள்ளயச்சாதந்தான் போதுமோவென்று
கேட்க அதற்குவீமசேனனும்சிரித்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தியே நல்ல
வார்த்தைசொன்னீர் உம்முடையதலையின்பேரில் பூசணிக்காயளவுகுற்
றத்தைவைத்துக்கொண்டு என்பேரில் குற்றஞ்சொல்லி மீட்டுகிறீ
ரோ நான்சாப்பாட்டைத்தள்ளப்போகாதென்று நினைத்துவந்தால் என்
னை இப்படிசொல்லலாமோ ஆனால்சொல்லுகிறேன்கேளும் மூன்று
லே ஈரேழுபதினாலுலோகங்களையும் சத்தசாகரங்களையும் வயற்றில
டக்கிக்கொண்டு அதுவும்போதாமல் இடைச்சிகள்வீட்டிலுள்ள தயி
ர்வெண்ணைகளைத்திருடியுண்டும் கோபாலர்களெல்லாம் இந்திரனுக்கு
ப்பொங்கலிட்டால் அதைவேண்டாமென்றுதடுத்து கோவர்த்தனகிரி
க்குப்பொங்கலிடுகிறதுபோல பேர்வைத்துப் பொங்கலிட்டுவித்து அந்த

சாதத்தையெல்லாந் தின்று வயிறு நிறப்பிக்கொண்டவர் நீரல்லவோ அப்படிப்பட்ட உம்முடைய வயறுக்கு முன் என்வயிறு எம்மாத்திரம் கிருஷ்ணனென்று பரிகாசம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நகைத்தருளினார் அங்கிருந்த ருக்மணி சத்தியபாமை முதலான ஸதிரீசனங்களெல்லாரும் கலீலென்று நகைத்தார்க ளப்போது கிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனனைவாவென்றழைத்து தம்முடனேகூட உட்காரவைத்துக்கொண்டு இரண்டுபேருமாக ஒருபள்ளயத்திற்சாப்பிட அப்போது தேவகிதேவியார் சாதமும்கறிகளும் பால் மோர் நெய்களும் வேண்டியமட்டுக்கும்பரிமாற ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் வீமசேனனும் திருப்தியாகப் போசனம்பண்ணிக் கைகால்சுத்திசெய்துக்கொண்டு நவரத்தினகசிதமான மண்டபத்திலுட்கார்ந்தார்க ளதிலே ருக்மணிதேவியாரும் நல்லசுகந்தமாகியசந்தனமும்பனிநீரும் தாம்பூலமும் பரிமளதிரவியமும் பாரிசாதபுட்பமுங்கொண்டுவந்துவைக்க அதுகளையிருவருஞ் சந்தோஷமாகதரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்வீமசேனனைப்பார்த்து நீ வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க வீமசேனனும் ஐயா நான்வந்தகாரியமுமக்குத்தெரியாதோ ஆனாலும் சொல்லுகிறேன்கேளும் அஃதென்னவென்றால் தருமராசாவானவர் யாகஞ்செய்கிற நாள் சமீபித்திருக்கிறதென்று தங்களையும் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளையும் பட்டணத்திலுள்ளசகலஜனங்களையுமழைப்பித்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாரென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் நல்லதென்று சாத்தகியையுங்கிருதவர்மனையு மழைப்பித்து ஓ தம்பிமார்களே தருமராசாவானவர் நம்மையாகத்திற்கழைத்துவரச்சொன்னாரென்று வீமசேனன்வந்திருக்கிறானதலால்நீங்கள் நமதுசேனைகளையும் துரைகளையும் பிரத்தியுமன்னன் அனிருத்தன் சாம்பன் சாருதேஷ்ணன் முதலானகுமாரவர்க்கங்களையும் அவர்கள் ஸதிரீகளையும்பிரயாணப்படுத்துங்கோளென்று சொல்லித்தன்னுடைய பட்டஸ்திரீகளெட்டுபேரையும் பதினாயிரத்தொருநூறுராசகுமாரத்திகளையும் பிரயாணப்படச்சொல்லித் தாம்வசுதேவரண்டைக்குப்போய்த் தெண்டனிட்டு அவரிடத்திற்செலவுகேட்க அவரும்கிருஷ்ணா உன்னைவிட்டு எப்படியிருப்பேனென்றுசொல்ல அதற்குத்தகுந்த சம்மதிவசனஞ் சொல்லி அவரிடத்திலுஞ்செலவுபெற்றுக்கொண்டு வீமசேனனுடனே தாமும் ஒருவெள்ளைக்குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு துவாரகைவிட்டு வெளியேவந்துநின்றார் அப்போது தேவகிதேவியார் முதலான அந்தப்புரத்து ஸ்ரீகளெல்லாரும் ரதங்களேறி நடந்தார்கள் சாத்தகிகிருதவர்மன் அவர்களுத்தாரப்படிக்குப் பிரத்தியுமன்னன் முதலானராசகுமாரர்களும் பின்னுமுண்டான உத்தவன் அக்குரூரன் முதலானவர்களும் தங்கள்தங்களரதங்களேறி நடந்தார்க ளின்னமும் பலராமன்முதலாக துவாரகையிலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும்நடந்

துவந்து கிருஷ்ணபகவானிடத்திற் சேர்ந்தார்க ளப்போது பதினெட்டு வகை மேளவாத்தியங்களுந் தாம்தர்மென்று முழங்கவும் சங்கீதமேளம் - வசந்தரிமேளம் — நாககுரமேளங்கள் சப்திக்கவும் பாடகர்கள் கொண்டாடவும் ரம்பை ஊர்வசிக்குச்சரியான நாடகப்பெண்கள் நாட்டியம் பண்ணவும் இதுமுதலான சகல சம்பிரமத்துடனேயும் நடந்துவருகிறபோது கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ஓவீமசேனா நீ யந்தநாட்டியஞ்செய்கிற பெண்களைப்பார்க்கிறாயே அவர்களுனக்கு ஈடா அவர்களை நீயேன்பார்க்கிறாய் உன்னுகாரத்துக்கும் உன்பெரியசரீரத்திற்கு மவர்கள் ஈடுசெய்யமாட்டார்கள் உன்னைப்பார்த்து அவர்கள் பயப்படுவார்கள் எனக்கு முதலாய்ப்பயமாயிருக்கிறது ஆகையினால் உனக்குத் தகுந்தவர்களாரென்று லதோபார்த்தாயோ நூற்றிருபது வயதுசென்று பற்கள்விழுந்து தலையும் உடம்புந்திரைந்து ஸ்தனங்களுஞ் சரிந்து பழுத்தபழமாய் கெட்டிசரீரமாய் நல்லஸ்திரீகள்வருகிறார்கள் அவர்களிடத்திற்போ யவர்கள்முகத்தைப்பார் உனக்குத் தகுந்தவர்களவர்களேயொழிய இவர்களீடுசெய்யமாட்டார்கள் இதுவுமல்லாமலும் உனக்கு ராக்ஷஸஸ்திரீகளைச் சேருகிறதே ப்ரியம் அப்படி ராக்ஷஸஸ்திரீகளைச் சேருகிறவன் பின்னும் ஒருவரைச் சேரக்கூடுமோவென்று பரிகாசமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனன் சொல்லுகிறான் ஓ கிருஷ்ணா என்னை இப்படிச்சொல்லுகிறீரே நீர் மகாசுத்தமோ முன்பு திருவிக்ரம அவதாரமெடுத்தபோது உம்முடைய சரீரத்தையு மும்முடைய ஆகாரத்தையும் சகல ஜனங்களுமறிந்திருப்பார்க ளப்படிப்பட்ட உம்முடைய ஆகாரத்திற்கும் பலத்திற்குந்தகுந்தாற்போல் பூதகியென்கிற ராக்ஷசிமேல்விழுந்து விளையாடி யவள்முலையை வாயிலே வைத்துண்டு அவளைக்கொன்றவர் நீரல்லவோ அப்படியெல்லாமும்மிடத்தி லநேகம் பிழைகளை வைத்துக்கொண்டு என்னைப் பரிகாசம் பண்ணலாமோவென்று சொல்ல வதற்குஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ் சிரித்து இன்னமிப்படிப்பட்ட பரியாசவார்த்தைகளை ஒருவர்க்கொருவர் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டு கேளிக்கை பார்த்துக்கொண்டுவந்து ஒரு தடாகத்தைக்கண்டவ்விடத்தில் தண்டுவிட்டுக் கூடாரங்களடித்துக்கொண்டு அந்ததடாகத்தை சுற்றிலுமிறங்கினார்கள் - அப்போது பிருந்தாவனத்தி லிருக்கின்ற கோபாலர்களிந்தவிசேஷத்தையெல்லாம் கேள்விப்பட்டு நாம் கிருஷ்ணனைக்கண்டு வெகுநாளாச்சுது நம்முடைய தோழனான கிருஷ்ணனைக்கண்டு பேசிவருவோம் — வாருங்களென்று ஒருவர்க்கொருவ ரழைத்துக்கொண்டு பால் மோர், தயிர்குடங்களைக் காவடிகளில் காணிக்கையாக வெடுப்பித்துக்கொண்டு தலைச்சிகைகளை முடித்துவிட்டு தலையிலே கறுப்புகம்பளங்களை போட்டுக்கொண்டு கையிலேகோலுங்கயிறும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு தாங்கள் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளைக் கொடுத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனிமுழுதும் நன்றாகப்பார்

த்துத் தலையையசைத்து ஆச்சரியப்படச் சொல்லுகிறார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்
ணா முன்னே நீ எங்களிடத்திலிருந்தாற்போ லிருக்கவில்லையே இது
வென்ன தலையிலே கல்லுங்கறடும்போலிருக்கின்றது இதுவென்ன கா
திலே பச்சையும் வெள்ளையுமாயிருக்கின்றது இதுவென்ன கழுத்திலே
கயிறுபோலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் இதுகளினா லுனக்குத் த
லைநோகாதோ — காதறுந்துபோகாதோ கழுத்துநோகாதோ இது வநு நீ
வேறுவேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் நம்முடைய வமிசம்போலி
ருக்கவில்லையே ராஜாக்கள்போலிருக்கிறாயேயென்று கேட்க கிருஷ்ண
மூர்த்தியுஞ் சிரித்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கப் பின்னுமந்த கோபால
ர்களங்கிருக்கிற யானை குதிரை — ஒட்டகங்களைப்பார்த்து இதேது கிரு
ஷ்ணா நம்முடைய மாடுகன்றுகள்போலிருக்கவில்லையே யென்றுசொல்
ல அதற்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் சும்மாயிருந்துவிட்டு
சற்றுநேரம்பொறுத்து அவர்களுக்கு மவர்கள் ஸ்திரீகளும் வேண்டி
யவஸ்திராபரணங்களை வெகுமானமாகக்கொடுத்து அவர்களை யனுப்பி
விட்டுப் பின்பு கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனனுடனே ஆலோசனைசெ
ய்து நான் முன்னேபோகிறேன் நீயிங்கேயிருந்து சேனைகளுடனே மெ
ள்ளவாவென்று சொல்லி கிருஷ்ணப வான் முன்னுதாக அஸ்தினபுர
த்திற்குவந்து தருமராசாவுக்கும் குந்திதேவிக்கும் தெண்டனிட்டார்
அதுகண்டு அவர்களும் கிருஷ்ணபகவானையெடுத்து மார்போடணைத்
துக்கொண்டு யோகக்ஷேமங்களை விசாரிக்க கிருஷ்ணபகவானும் தமது
யோகக்ஷேமங்களைச் சொல்ல அதற்கு தருமராசாவும் சந்தோஷப்பட்டு
ஐயா கிருஷ்ணா நமது குமாரவர்க்கங்களும் ஸ்திரீசனங்களும் எங்கே
யென்றுகேட்க அதற்கு கிருஷ்ணதேவரும் ஐயா தருமநந்தனா நமது
சேனைகள் தாயார் ஸ்திரீசனங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் குமாரவர்க்கங்கள்மு
தலான சகலமானபேரையும் யமுனாநதிக்கரையில் விட்டுவிட்டு நான்
மாத்திரம் முன்னுதாகவேவந்தேன் அவர்களும் இன்னேரம் வந்துசே
ருவார்களென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமராசாவானவர் தம்பிமார்க
ளுடன் குந்திதேவி துரௌபதி சுபத்திரைமுதலான ஸ்திரீசனங்களுட
னும் புறப்பட்டு அவர்களை எதிரகொண்டுபோய்த் தருமராஜாவானவ
ர் தேவகிதேவியாருக்கும் பலராமருக்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி மற்றவ
ர்களையும் ஆதரணைசெய்து ஸ்திரீசெனங்களுக்கெல்லாம் வெகுமதிசெ
ய்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடனே
சகலமானபேருங் கலந்துபேசிக்கொண்டு சகல சம்பிரமத்துடனே தி
ரும்பிப் பட்டணத்திற்குவருகிறபோது அதற்குமுன்னமே அந்த அஸ்
வமேதக்குதிரையும் தண்டுடனேகூடித் திரிந்துக்கொண்டு வெளியே
புறப்பட்டு வந்து அதையாவரும்பிடித்து கட்டாமலிருந்துவிட்டார்க
ள் தருமபுத்திரருங் கிருஷ்ணபகவானுடனேகூட சகலசேனைகளையும் ந
டப்பித்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார் அந்தச் சமயத்தில்
அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையுங் கடைசியில் கொஞ்சம் சேனைகளுடன்
போகையில் அதுசேதி (அனுசாளுவனென்கிறராஜன்) தெரிந்து ஆ

லோசனைசெய்து நாம் இந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினால் கிருஷ்ணதேவன் சண்டைக்குவருவான் அப்போதவன் நமதுதமயனைகொன்றபகையெல்லாந் தீரத்தக்கதாக அவனுடனேபோராடிப் பகையைமுடிக்கலாமென்று நினைத்துக்கொண்டு அந்தவனுசாருவனும் மெள்ளமெள்ளவந்து குதிரையின்பிறகேபோகின்ற சனங்களையெல்லாம் அதட்டித் துரத்திவிட்டு அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஓரிடத்தில் கட்டிவைத்துப் பின்பு தன்சேனைகளையெல்லாம் முஸ்தீதுபண்ணிக்கொண்டு தானும யுத்தசன்னத்தனாய் ஆயுத்தப்பட்டிருந்தான்.

அனுசாருவராஜன்யுத்தம்.

அந்தச்சேதியைக் குதிரையின்பிறகேவந்த சேனைகளெல்லாம் ஓடிவந்து தருமராசனையும் கிருஷ்ணபகவானையும்பார்த்து நமஸ்காரம்பண்ணி ஓ! சுவாமி நாங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பத்திரமாய்க்காத்துக்கொண்டேயிருந்தோம் அங்ஙனமிருக்க நமது பட்டணத்திற்குசமீபத்தில் அனுசாருவனென்கிற ராசன்வந்து அந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு எங்களையும்நோகவெய்து துரத்திவிட்டுப்போனானென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமராசாவும் சிந்தாக்கிராந்தனாய் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார் அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தலையையசைத்து இதற்குநாம் என்னசெய்கிறது அந்த அனுசாருவன் மகாபலவந்தன் வீராதிவீரன் அப்படிப்பட்டவனை ஒருவராலுஞ் செயிக்கமுடியாதே யென்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்க அதுகேட்டு விஸ்வகேதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா தேவகிநந்தனே தேவரீரிப்படிச்சொல்லலாமோ அந்த அனுசாருவன்பலத்தை யெம்மாத்திரமென்றுஆலோசிக்கிறீர் இதோ யென்னையனுப்பினையும் நான்போயவனுடையகர்வத்தையடக்கி குதிரையையும்விடுவித்துக்கொண்டு அவனையும் பின்கட்டாய்க்கட்டிக்கொண்டுவருகிறேன் அப்படிச் செய்யாமற்போவேனாகில் பிராமணஸ்திரீயைச்சேர்ந்தவன் போகின்றகதியிலும் ருதுகாலமறிந்து போகியாதவன் போகிறகதியிலும் போவேனென்று சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும்சிரித்து ஓ விஸ்வகேதா நீ கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் இப்படிப்பட்டபிரதிக்கினைசெய்துவிட்டாயே அந்த அனுசாருவனும் மஹாபலசாலி வீராதிவீரன் சத்துருசங்காரன் தன்மார்க்கன் அப்படிப்பட்டவனை நீயெப்படி செயிக்கப்போகிறாயென்றுகேட்க அதற்கு விஸ்வகேதுவும்ஆலோசனைசெய்து ஓ ஐயா ருக்மணிமனோகரா கபடநாடகஸூத்திரதாரி தேவரீரது கிருபாகடாக்ஷம் என்பேரில் பூரணமாயிருக்கும்போது எனக்கு ஜயமாகாதகாரியம் என்னஇருக்கிறது ஆகையினால் தேவரீர் ஆசீர்வாதம்பண்ணி அனுப்பிவைத்தால் சயம்பண்ணிவருகிறேனென்று சொல்ல அந்த தைரியவார்த்தைக்குச் சபாசென்றுமெச்சி கிருஷ்ணபகவானும் மகாசந்தோஷத்துடனே விஸ்வகேதுவைப் பார்த்து ஓ விஸ்வகேதா நீ தேவர்களுக் கெல்லாம் மிஞ்சினபலாட்டியனாய் அந்த அனுசாருவனை

யஞ்செய்வித்தவரைக்கடவாயென்று தம்முடைய பலத்தைநிறுத்தி ஆசீர்வா
தஞ்செய்து பிரத்தியுமன்னனையுங் கூட கூட்டியனுப்பிவிட்டுத் தாமும் வீ
மசேனனுமாக ரதமேறிக்கொண்டு பின்னே நடந்தார்கள், விஸ்வகேது
வும் பிரத்தியுமன்னனும் சிறிது சேனைகளுடனே யுத்தசன்னத்தராய்ப்
புறப்பட்டுப்போய் அனுசாளுவனுடைய சேனைகளுடனே எதிர்த்தா
ர்களப்போது பிரத்தியுமன்னனும் ரோஷத்துடனே தன்னுடையவில்லிலே
அனேகமாயிரந் திவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளு
வனுடைய சேனைகளெல்லாங் கண்டித்துச் சின்னபின்னப் படுத்துகிற
போது அதுகண்டு அனுசாளுவனும் கோபதீபனாய் எரிந்துவிழுந்து
தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டிப் பிரத்தியுமன்னனைப்பார்த்து நில்லுநி
ல்லென்று அதட்டி அடா பிரத்தியுமன்னா உன்னைப்பார் உன்பலத்தைப்
பார் - சௌரியத்தைப்பார் — நீயாரென்னுடனேபோராடுகிறவன் பெண்
களுடனே எதிர்த்துநிற்கிறநீ என்னுடனே எதிர்த்துப்போராடமாட்டுவா
யாயென்று மேகத்தொனிபோல்கர்ச்சித்து அனேகபாணங்களைத்தொடுத்
துப் பிரயோகம்பண்ணி பிரத்தியுமன்னனை நோகச்செய்தான் அதற்கவ
ன்பயப்படாமல் ஓ அனுசாளுவா நீ மிஞ்சவேண்டாம் என்னைக் கையிலா
காதவனென்றுநினைத்தாயோ நான் கரும்புவில்லினாலும் புஷ்பபாணத்தி
னாலும் பதினாலுலோகங்களையுஞ்செயித்தாலும் இப்பொழுது என்கைபா
ணத்தினால் உன்னைக் கண்டதுண்டம்பண்ணுகிறேனென்று சொல்லி ஒ
ரு தீட்சண்ணியமானபாணத்தையெடுத்து தன்கைவில்லினிடமாகத்தொ
டுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவன்பேரிலெய்தான் அதற்கு அ
னுசாளுவன் எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாமல் மகாரோஷத்துடனே அதி
சீக்கிரத்தில் ஐந்து குரூரபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தா
ன் அதுகளுந் தகதகவென் றெரிந்துகொண்டுவந்து பிரத்தியுமன்னனு
டைய மார்பிலேதைத்து முதுகிலுருவிப்போய்விட்டதுகள், அதனாற்பி
ரத்தியுமன்னனும் ஆயாசத்துடனே ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சைய
டைந்தான் அதுகண்டு விஸ்வகேதுவுங்கோபங்கொண்டுதன்னுடைய ரத
த்தைத்தூண்டி வில்லைவளைத்து பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அனு
சாளுவனை நோகவெய்தான் — அந்தச்சமையத்தில் வீமசேனனும்வந்து
கலந்துகொண்டு உக்கிராகாரனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையரதத்தை
த்தூண்டி விஸ்வகேதுவைப் பின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டு தன்கைவில்லிலே
தீட்சண்ணியமானபாணங்களைத் தொடுத்து அந்த அனுசாளுவன்பேரில்
பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டனுசாளுவன்சிரித்து வீமசேனனைப்பா
ர்த்து அட வீமா கையிலாகாதசிறிதுபேர்களைச் செயித்தோமென்று கர்
வங்கொண்டிருக்கிறாயல்லவா அந்தக்கர்வத்தை இப்போது வெளிப்படுத்
திவைக்கிறேன்பாரென்றுசொல்லி மகா உககிராகாரத்துடனே அக்கினி
க்குச் சமானமான மூன்று திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோ
கஞ்செய்தா னந்த அஸ்திரங்க ளானது காகரவென்று சுழன்றுக்
கொண்டுவந்து வீமசேனன் மார்பிலேபட்டு முதுகிலுருவிப்போய்விட்
டது அதனால் வீமசேனனும் சுழல்காற்றடித்த மரம்விழுந்ததுபோல ர

தேர்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தா னதுகண்டு கிருஷ்ணபக
வானும் தன்னுடையரதசாரதியாகிய தாரகனை எச்சரிக்கைசெய்து தன்
கையிலிருக்கிற சாரங்கமென்கிற வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து
அநேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து அநுசாலுவன்பேரில் பிரயோ
கஞ்செய்யும்போது அநுசாலுவனும் மகாவீரத்துடனே தன்னுடைவி
ல்லிலே அநேகபாணங்களைத்தொடுத்து கிருஷ்ணபகவான் பிரயோகித்
தபாணங்களையெல்லாம் பொடிபொடியாகத் தும்சம்பசித்திவிட்டு கிருஷ்
ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஓ கிருஷ்ணா நீ சூதினாலே என் தமயனைக்கொன்
றுவிட்டாயல்லவோ அந்தகர்வத்தை இப்போது அடக்கிவிடுகிறேன் உன
க்கும் சண்டைக்கும் எத்தனைதூரம் நீயோ எந்தனைசெயிக்கிறவன் காட்
டிலேசஞ்சரித்துக்கொண்டு காய்கனிகளைத்தின்று தபசுசெய்கிற யோகி
ஸ்வரர்களண்டைக்குப் போகாமல் என்முன்னே வந்தாயல்லவோ ஆனா
லினி என்னுடைய வல்லபத்தைப்பாரென்றுசொல்லி மகா உக்கிராகாரத்
துடனே அளவிறந்த சஸ்திர அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து கிரு
ஷ்ணபகவான் விடுகிறபாணங்களையெல்லாம் நடுப்பாதியில் கண்டித்துவி
ட்டு மேலுமேலும் அநேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ண
பகவானுடைய ரதசாரதியாகிய தாரகனையும் உசேயமாக்கி கருடக்
கொடியையுங்கிழித்து குதிரைகளையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து
அந்த கிருஷ்ணதேவருடைய மார்பையுங்கிழித்தான் அதனாற்குதிரைக
ள் மெத்தவுங்கஸ்திப்பட்டு தலையைவளைத்துக்கொண்டதுகளதுகண்டு
தாரகனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கோபிகாரமணா எப்படி
ப்பட்ட சண்டையிலும் நம்முடையகுதிரைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆ
யாசம்வந்ததில்லையே இப்பொழுது பூமியில்நிற்கமாட்டாமல் தத்தளிக்
கின்றதே ஓ சுவாமி இதுவென்ன புதுமையாயிருக்கின்றதென்றுசொல்ல
அதுகேட்டு கிருஷ்ணதேவருங் கோபமிருந்து நானந்ததுன்மார்க்கனை இ
ந்தக்ஷணமே கொல்லுகிறேனென்று அட்டகாசம்பண்ணி தமது திவ்யா
ஸ்தத்தில்விளங்குகின்ற சார்ங்கத்தினிடமாக அநேக அஸ்திரங்களைத்
தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார் அநுசாலுவனுமந்தபாணங்களையெல்
லாங்கண்டித்து சீக்கிரமாகத்தன்னுடையவில்லிலே ஏழுநாராசந்தொடுத்
துப் பிரயோகம்பண்ணினனதுகள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொ
ண்டு எரிந்துபுகைகளுடனேவந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பிலேப
ட்டு முதுகினுருவிப்போய்விட்டதுகளதனாலந்தபகவானும் மெத்தஆயா
சத்துடனே கையிலிருந்த சார்ங்கத்தைநழுவவிட்டு கொடிக்கம்பத்துட
னேசாய்ந்து மூர்ச்சையடைந்தார் அதுகண்டு அநுசாலுவனுடையசே
னைகளெல்லாம் சிங்கநாதங்களட்டகாசஞ்செய்தார்க ளதுகண்டு விஸ்வ
கேதுவும் மகாதுவேஷத்துடனே எரிந்துவிழுந்து பற்களை நறநறவெ
ன்றுகடித்து மீசைபடபடவென்றுதுடிக்கவும் உக்கிராகாரனாய்த் தன்னு
டைய ரதத்தைத்தூண்டி என்னுடைய ஆண்டவனுக்கு இப்படிப்பட்ட
ஆயாசம்வரலாகுமோவென்று கர்ச்சித்து தன்னுடைய வில்லிலே யதிகோ
ரமாயிருக்கின்ற பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அநுசா

ளுவன் சரீரமுழுதுந்துளைத்து சாரதியையும் குதிரைகளையும் ரத்தமய
மாக்கினதை யெல்லாமநுசாளுவன் நிக்கிரகித்துநின்று அனேகசஸ்தி
ர அஸ்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து விஸ்வகேதுவை நோகப்பண்ணின
ன் இப்படி விஸ்வகேதுவுமநுசாளுவனும் எதிரிட்டு மகாரோஷத்தாவே
ஷத்துடனே சிங்கத்தோடுசிங்கமும் சர்ப்பத்தோடுசர்ப்பமும் வியாக்கிர
மத்தோடு வியாக்கிரமும் எதிர்க்காப்போலும் (ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் ராவ
ணனும் எதிர்த்தாற்போலும்) தேவேந்திரனும் விருத்திராசுரனும் எதிர்
த்தாற்போலும் எதிர்த்து திக்குகள்கோறும் பாணங்களைநிறைத்து ஒரு
சாமமட்டும்போராடுகிறபோது அதிலே விஸ்வகேதுமிஞ்சி அனுசாளுவ
ன்கையிலிருக்கிற வில்லைக்கண்டித்துவிட்டு சாரதியுங் குதிரைகளையுங்
கொன்று தேரையும்பிளந்து அனுசாளுவனுடைய சரீரத்தையுஞ் சல்ல
டைக் கண்களாகத்துளைத்துவிட்டு ஜயமென்று சிங்கநாதம்பண்ணினான்
அதற்கு அனுசாளுவனும்பயப்படாமல் கத்தியும்கேடயமும் எடுத்துக்
கொண்டு ஓடிவந்து விஸ்வகேதுவினுடைய தேரின்பேரிலேறி விஸ்வ
கேதுவைக் காலினாலுதைத்தான் அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் எரிந்துவி
ழுந்து இரண்டுபாணத்தைப்பிரயோகித்து அவன்கையிற் பிடித்திருக்கின்
றகத்தியும் கேடகமும் பொடியாகும்படிசெய்து சபேலென்று தேரைவி
ட்டுக்குதித்து அனுசாளுவனுடைய சிகையைப்பிடித்துக்கொண்டு அதி
சீக்கிரமாகத தன்னுடையவில்நாணியிற் சுருக்குப்போட்டு அவனதுகை
களைப் பின்கட்டாய்ச்சேர்த்துக்கட்டி அங்கேயிருந்து இழுத்துக்கொண்டு
வந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய பாதத்திற்போட்டானப்பொழுதந்தப
கவானும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து சமீபத்தில்நிற்கிற விஸ்வகேது
வையும் பாதத்தின்கீழ்விழுந்துகிடக்கிற அனுசாளுவனையும்பார்த்து சந்
தோஷப்பட்டு விஸ்வகேதுவையுங்கொண்டாடி யனுசாளுவன்செய்கிறஸ்
தோத்திரத்துக்கும் கிருபைகூர்ந்து திருவுளமிரங்கி அவன்கட்டையும்
விஸ்வகேதுவினுடைய கையினால்விடுவித்து அவன்செய்தபிழைகளை ம
ன்னித்தருளினார் அதிலே வீமசேனனும்பிரத்தியுமன்னனும் மூர்ச்சைதெ
ளிந்தெழுந்திருந்தார்கள் அதுகண்டு அனுசாளுவன் அவர்களுக்கு நமஸ்
காரம்பண்ணி வெகுபிரியவசனங்கள்சொல்லி அவர்களிடத்திலும் விடை
பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் மூன்றக்ரோணிசேனைகளுடனும் சிறிது
காணிக்கை கப்பங்களுடனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் கூடவந்து
கிருஷ்ணமூர்த்தி வீமசேனன் விஸ்வகேது பிரத்தியுமனன் இவர்களுட
னேகலந்துகொண்டு பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களும் தாம்தா
மென்று முழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே அஸ்தினபுரத்திற
குவந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டு அனுசாளுவனானவன் தான் தருமரா
சாவுக்குக்கொண்டுவந்த காணிக்கைகப்பங்களுடனே அந்த அஸ்வமே
தக்குதிரையும் ஒப்புவித்து அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து சாஷ்
டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டான் அதுகண்டு தருமராஜாவுங் கிருபைகூ
ர்ந்து தன்னுடைய தம்பிமார்களைப்போல அவனையும்பார்த்து ஆதரணை
செய்தார்.

அஸ்வமேதக்குதிரையை அனுப்புதல்

இப்படி யிருக்கிறகாலத்தில் அஸ்வமேதக்குதிரைவிடுகிறதற்கு நினைத்திருந்த சித்திராபர்வமும்வந்தது அப்போது ஸ்ரீவேதவியாசரும் அவிடத்திற்கு யெழுந்தருளிவந்தார் அதைத்தெரிந்த தருமராசாவும் எதிர்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தமுனிஸ்வரரை அழைத்துவந்து ஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அவருக்கு அர்க்கியபாத்திய ஆசனமுதலிய சோடசவுபசாரங்கள்செய்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அந்த வியாசபகவானுடைய அனுமதியினாலே இமோற்பர்வதத்தண்டையிலிருக்கிற திரவியத்தைப் பொதிகளிலும் காவடிகளிலும் எடுப்பித்துக்கொண்டுவந்து உக்கிராணத்தில் நிறைத்துவைத்து அதன்பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி வேதவியாசர் இவர்களனுமதியின்பேரில் யாககுண்டம்வெட்டிவைத்து தங்கயாகத்திற்குத்தகுந்த வஸ்துக்களையுங் குறைவில்லாமல் அழைப்பித்துக்கொண்டு அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையையும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களினால் ஸ்நானம்பண்ணுவித்து தருமபுத்திரருந் திரௌபதிசமேதராய் ஸ்நானஞ்செய்து சபதபங்களைமுடித்துக் கொண்டுவந்து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினிபகவானைநிறுத்தி அந்த அக்கினிசாட்சியாக வியாசபகவான் மந்திரஞ்சொல்ல தருமபுத்திரரானவர் அந்த யாகதீட்சையைக் கைக்கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டுவந்துநிறுத்தி அதற்கு (நவரத்தினமயமான) ஆபரணங்களைத் தரித்து கந்தபுஷ்பஅட்சதைகளால் மந்திரபூர்வகமாய் அந்தக்குதிரையைப்பூசித்து தன்னுடையவிருதாகிய கீர்த்திப்பிரதாபத்தை ஒரு தங்கப்பட்டத்திலெழுதி அந்தப்பட்டத்தை அஸ்வமேதக்குதிரையினுடைய லலாடஸ்தானத்திற்கட்டி மற்ற ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசர்களுடைய விருதுகளையெல்லாம் தண்டைகளிலெழுதி அந்தக்குதிரையினுடைய நாலுகால்களுக்கும்போடுவித்து யாககுண்டத்தையும் பிரதட்சணஞ்செய்வித்து சகல தேவதாமந்திர ஆவாகனமும்பண்ணி பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களுடனே அஸ்தினாபுரத்தைப் பிரதட்சணம்பண்ணுவித்து குதிரையைவிட்டு அதன்பிறகே அர்ச்சுனன் விஸ்வகேதுவையும் பிரத்தியும்னனையும் மேகவர்ணனையும் அனுசாளுவனையும் எவ்வற்றுசுவனையும் மூன்று அக்ரோணிசேனைகளையுங்கூட்டி தருமராசாவானவர் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா பிரசாட்சயம் மெத்தவும் ஆகவொட்டாமல அதிசீக்கிரத்தில் குதிரையை நடப்பித்துக் கொண்டுவாவென்று உத்தரவுபண்ணி அந்தச்சமயத்தில் ஒவ்வொருபிராமணனுக்கு யானை ஒன்று குதிரைமூன்று தேர்ஏழு சேவகர் ஒன்பது ஸ்திரீகள்நாலு ஒருபாரந்தங்கம் இந்தவிதமாக இருபதினாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் தானம்பண்ணினார்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நானுங்கூட வரவேண்டுமோவென்றுகேட்க அர்ச்சுனனும் ஓ சோ

பாலகிருஷ்ணு தேவரீர் வரவேண்டியதில்லை இவிடத்தில்தானே யிருந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தால அது போதுமென்றுசொல்லி அந்தத்தேவனுக்கு தெண்டனிட்டு அவருடைய அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு தருமபுத்திரர் வீமசேனன் இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவகிதேவியாருக்கும் குந்திதேவிக்குந்தெண்டனிட்டு அவர்களிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொண்டு நகுலசகாதேவர்களைப்பார்த்து அவர்களையும் தமயனிடத்தில் தானே பத்திரமாயிருக்கும்படிக் கட்டளையிட்டு வியாசபகவான்செய்த ஆசீர்வாதமுங்கைக்கொண்டு அர்ச்சுனராசனும் காண்டீபபாணியாய் ரதாரூடனாய் சேனைகளுடனேயும் புறப்பட்டு சிங்கநாதம் சங்கநாதம் வேணுநாதம் முதலான பலவிதவாத்தியங்களுமுழங்கத்தக்கதாக அண்டகடாகங்களு மதிரும்படிச் சயபேரிகையடித்துக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே நடக்கும்போது அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையையும் தண்டுவிட்டு தன்னிச்சையாக மேற்குமுகமாய்த் திரும்பிப்போகையில் அந்தக்குதிரையானது மலசலாதிகளை விஷ்டித்தவிடத்திலும் அடிகள் வைத்தவிடத்திலும் ஓமசாந்திகள்பண்ணுவித்து தானதருமங்களைச் செய்துகொண்டு அந்தக்குதிரையானது தன்னிச்சையாகநடந்து வேசாரி படுத்துக்கொண்டவிடங்களில் தண்டுவிட்டிறங்கி அந்தவிடங்கள்தோறும் கோவில்குளங்கள் உண்டாக்கிவைத்தும் அந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சுனராசனும் யுத்தசன்னத்தனாய்ச் சகலசேனாசமேதனாய் அந்தக்குதிரையின்பின்னே பதினாயிரஞ் சேவகர்களைநிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தைப் பிறகே நடத்திக்கொண்டு போனான் அப்படிபோகிறபோது அந்தக்குதிரையும் மகாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக் கோட்டைவாசலுக்குச் சமீபத்தில் ஒருமரத்தோரத்தில் பச்சென்றபுல்லைக்கண்டு அந்தப்புல்லை மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அங்ஙனமிருக்கையிலந்தப்பட்டணத்தை யரசாட்சிசெய்கின்ற நீலத்துவசமகாராஜனுடைய குமாரனான பிறவீரனென்கிறவன் தன்னுடையபட்டபுஸ்திரீயாகிய மதனமஞ்சரியுடனேகூடிவந்து மகா கோலாகலத்துடனே அவிடத்தில் ஒருமடுவில் ஜலக்கிரீடைசெய்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது மதனமஞ்சரியானவள் அந்தக்குதிரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு தன்புருஷனாகிய பிறவீரனுக்குக் காண்பித்தாள் அந்த பிறவீரனும் குதிரையைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு மடுவைவிட்டுவெளியேவந்து வஸ்திராபரணங்களைதரித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினிடத்திற்குப்போய் அதினுடையநெற்றியில் கட்டியிருக்கிற பொற்பட்டத்தை வாசித்துப்பார்க்க அதில் எப்படிஎழுதியிருந்ததென்றால் பரதவம்சமென்கிற திருப்பாற் கடலுக்குச் சந்திரனைப்போலவும் சத்துருக்களென்கிற ராஜவம்ச அந்தகாரத்திற்குச் சூரியனைப்போலவும் விளங்குகின்ற மகா கீர்த்திப் பிரதாப சவுரியமுள்ள தருமராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யும்படி விட்ட குதிரையென்றும் இந்தக் குதிரையின்பின்னே வருகிறவன் ஸ்ரீ கயிலாசபதி யாகிய பரமசிவனோடும் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து ஜெயமடைந்து அவரிடத்திற் பா

சுபகாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மகானுபாவன் பின்னும் தேவ
லோகத்துக் காண்டாவனத்தை அக்கினிதேவனுக்குத் தத்தம்பண்ணி
தேவேந்திரனைச்செயித்து தேவர்கள் - கந்தருவர்கள் யக்ஷர்கள் பன்னகர்-
உரகர் - தயித்தியர் இப்படிப்பட்டவர்களையு முறியஅடித்து அந்தஅக்கி
னிபகவானுக்குத் திருப்திபண்ணுவித்து அவரிடத்திற் காண்டீபமும்அ
க்ஷயதூணியும் ரதமும்பெற்றுக்கொண்ட வீராதிவீரன் பின்னும் தேவ
லோகத்து நாடகசாலையில் அஸ்திரவித்தைபழகி தேவர்களுக்குப் பயங்
கரமான காலகேயநிவாதகவசரென்கிற ஒன்பதுகோடி ராக்ஷசவீரர்களை
யும் ஹதம்பண்ணி தேவர்களுக்கெல்லாம் நிற்பயமுண்டாக்கிவைத்து
தேவேந்திரன்கையில் தேவகிரீடமும் தேவசங்கும் பெற்ற சூராதிசூரன்
இன்னுமிவ்வகைப்பட்ட அதிவீரபராக்கிரம சவுரியமுடைய அருச்சுன
மகாராசனென்றும் எழுதி அந்த அர்ச்சுனமகாராஜனைச் செயிக்கத்தக்க
சாமர்த்தியமுள்ளவனும் க்ஷத்திரியவம்சத்திற் பிறந்தவனும் முகத்தி
லே மீசைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனும் ரணக்களத்தில் முன்வைத்த
காலைப் பின்வாங்காமல்னின்று உண்மையாய் எதிரிட்டு யுத்தம்பண்ணு
கிறவனுமானால் இந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டக்கடவ
னென்று எழுதியிருந்தது அதையெல்லாம் பிறவீரனானவன் நன்றாக
வாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தலையையசைத்து ஐயையோ
அந்தசருமராசாவானவன கொஞ்சமாகிலும் புத்தியில்லாமல் தானேவீர
னென்றும் இந்தக்குதிரையின்பின்னேவருகிற அருச்சுனனே மகாவீரப்
பிரதாப செளரியமுள்ளவனென்றும் எவ்வளவும் பயமில்லாமல் எழுதி
னானல்லவா ஆனாலும் அவனுடைய சவுரியத்தைச் சற்றேபார்ப்போமெ
ன்றுசொல்லிஅங்கேயிருந்தசேவகர்கள்கையில்அந்தக்குதிரையைப்பிடித்
துக்கொடுத்து பட்டணத்திற்குள்ளே கொண்டுபோய்க் கட்டிவைக்கும்ப
டி அவர்களுக்குத்திட்டஞ்செய்து தன்னுடைய ஸ்திரீயையுங் கூடவய
னுப்பிவிட்டு பிறகு தானும் பட்டணத்திற்குப்போய் தன்னுடைய ரத
கெஜதுரகபதாதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுவந்து யுத்தசன்னத்தனாய் ச
காருடனாய் வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து எதிரில
நின்றான்.

(நீலத்துவசமகாராஜன்யுத்தம்.)

இந்தவிசேஷமெல்லாம் அந்த அஸ்வத்தின்பின்னே நடந்துவந்த சே
வகர்களால் பிரத்தியுமன்னன் - விஸ்வகேது - அருச்சுனன் முதலான
வர்களும் கேள்விப்பட்டு ஆக்கிரமவியாக்கிரம நிக்குரோதராய் எரிந்து
விழுந்து மகாரோஷத்துவேஷங்களுடனேவந்து பிறவீரனைக்கண்டு ஓ ரா
ஜகுமாரகா நீ என்விருதாவாக எங்களுடைய அஸ்வமேதக்குதிரையைப்
பிடித்துக்கொண்டுபோனாய் நீயோ வெங்களோடெதிர்த்துச் சண்டைசெ
ய்கிறவன் உம்மாலாகமாட்டாது வேண்டாம் வேண்டாம் இன்னுந்திரிது

சாலம் இந்தப்பூமண்டலத்தில் நீ பிழைத்திருக்கவேண்டுமானால் எங்கள்
குதிரையைக் கொண்டுவந்து வொப்பிவித்துப்போவென்றுசொல்ல அது
கேட்டு பிறவீரனும் மகாவுக்கிராகாரத்துடனே தன்னுடைய கையிலிரு
க்கின்ற வில்லிலே யனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து விஸ்வகேது
முதலான பிரமுகாள்பேரில் பிரயோகஞ்செய்து நோகவெய்கிறபோது
பிரத்தியுமன்னனும் மகாரோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைத்தூ
ண்டிப் பிறவீரன்பேரில்எதிர்த்து அனேகமயிரம் திவ்யாஸ்திரங்களைப்
பிரயோகம்பண்ணின னதுகண்டு பிரவீரனும் பயங்கொள்ளாமல் விரசி
ங்கம்போலே ஆக்கிரமித்து தன்னுடையவில்லிலே கோடையிடிகளுக்கு
ச்சமானமான அகோரபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பி
ரத்தியுமன்னனுடைய சாரதியையுங் குதிரைகளையுங்கொன்று அவனே
றிக்கொண்டிருந்த ரதத்தையும் பொடிபொடியாக்கி யவனையும் ரத்தமய
மாக்கினான் – அதுகண்டு விஸ்வகேதுவுங் கோபதீப்தனாயெரிந்துவிழு
ந்து பிரவீரன்பேரில் சிங்கத்தைப்போல யெதிர்த்துப்போராடுகிறபோது
பிரவீரனானவன் மிஞ்சி விஸ்வகேதுவின்பேரிலும் அனுசாலுவன்பேரி
லும் எவ்வற்றுசுவன்பேரிலு மேகவர்ணன்பேரிலும் அனேகமாயிரம் எ
ண்ணிக்கையில்லாத சஸ்திர அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அவர்
களுடைய சரீரமெல்லாம் ரத்தமயமாகும்படி சல்லடைக்கண்களாகத்து
ளைத்துவிட்டான் இப்படியிருக்க இந்த விஸ்தாரமெல்லாம் நீலத்துவச
மகாராஜன் கேள்விப்பட்டு மகாகோபங்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்
ரதாரூடனாய் அனேகசேனைகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்தைவிட்டு
வெளியேவந்து அருச்சுனனுடனே எதிர்த்து அனேகவிதமான திவ்வி
யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்த அருச்சுனனையு மவனுடைய
சேனைகளையும நோகப்படுத்தி தானுமந்த அருச்சுனராஜனுடைய பா
ணாக்கினியினால் வருத்தப்பட்டு தன்னுடைய மருமகனாகிய அக்கினி
தேவனைநினைத்து அவனையழைப்பித்து அந்தஅருச்சுனனையு மவனுடை
ய சேனைகளையும் பஸ்மீகரப்படுத்திவிட்டு வாவென்று உத்தரவுசெய்
து அந்த நீலத்துவசமகாராசனானவன் தன்குமாரனாகிய பிறவீரனையும்
கூடவேயழைத்துக்கொண்டு தன்பட்டணத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்
பிற்பாடு அக்கினிதேவனும் தன்னுடையமாமனார் சொல்லிப்போன கட்
டளைப்படியே மகாகோபதீப்தனாய் பிரபலாகாரமாய் விஸ்தீரணமான பு
கைகளுடனும் எரிகளுடனும் பிரகாசித்தெழும்பி ஜடஜட வென்கிற
தொனியுடனே பரவி வந்து அருச்சுனமகாராசனுடைய ரதகஜதுர
கபதாதிகளையெல்லாம் எரித்துச் சாம்பலாக்கிக்கொண்டு வருகிறபோ
து அருச்சுனமகாராஜனுங்கண்டு விசாரப்பட்டு தன்னுடைய கையிற்
பிடித்திராநின்ற காண்டீபத்தை ரதத்தின்பேரி லூன்றிக்கொண்டு தன்
னுடைய கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு அந்த அக்கினிதேவனைப்பார்த்து
ஓ அக்கினிபுருஷா உமக்குப் பதினாயிரம் சரணம் சரணம் தேவரீர் பூர்
வசினேகிதத்தைக் கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்னுடைய
சேனைகளையெல்லா மிப்படி சாம்பலாக்கிவிடலாமா மூன்றுமேல உமக்கு

ண்டான அகிர்ணரோகத்தைக்குறித்து தேவலோகத்துக் காண்டாவ னத்தைத் தகனம்பண்ணுவித்து அந்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களு டனும் எதிர்த்துப்போராடின என்னை உம்முடைய சிநேகனென்றெண் ணிப்பாராமற்போனீரோ நான்செய்தநன்றியை மறந்துவிட்டீரோ அது வுமல்லாமல் தேவரீரடியேனுக்குக் காண்டீபமும் அக்ஷய தூணியும் ரத முங்கொடுத்துப் பாரதயுத்தத்தில் துரியோதனாதிகளைச்செயித்து ஜெய ம்பொருந்தும்படிசெய்வித்த மகானுபாவர் நீரல்லவா அப்படிப்பட்ட ம நாபுருஷராகிய உமக்கு அனேகசரணஞ்சரணம் மேலும் என்னுடைய நாமமாகிய தனஞ்செயனென்கிற திருநாமத்தைப்படைத்து கீர்த்திபெற் றமகோத்தமனே உமக்கனேகஞ் சரணஞ்சரணம் இந்தவேளையில் என் னையும் என்னுடையசேனைகளையும் வருத்தப்படுத்தாமல் பாதுகாத்தரு ளி ரட்சியுமென்று அர்ச்சுனமகாராசன் தோத்திரஞ்செய்ய அந்ததோ த்திரவசனங்களை யணுவளவுஞ் சட்டைபண்ணாமல் அக்கினிதேவன் பின்னும்விஸ்திரணமாய்ப் பிரகாசித்தெரிந்து விழுந்து சேனைகளையெல் லாம் பஸ்மீகரப்படுத்திக்கொண்டுவருகையி லதை அர்ச்சுனமகாராசன்க ண்டு மகாகோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய தேரின்மேலிரு ந்த காண்டீபத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வருணாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சப்தமேகங்களுமொன்றாகக்கூடி ஏககா லத்தில் வருஷித்ததுபோல் மழைபொழிவித்தான் அதையுஞ் சட்டைப ண்ணாமல் விழுங்கிக்கொண்டு அக்கினிதேவன் வருகிறபோது அந்த அர் ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்துவேஷத்துடனே தன்னுடையகாண்டீபத் தில் நாராயணாஸ்திரத்தைத் தொடுக்கவேண்டுமென்றுநினைத்து அம்புறு த்தூணியிலிருந்த நாராயணாஸ்திரத்தைக் கையிலெடுத்தவுடனே அதுக ண்டு அக்கினிதேவனும்பயமடைந்தவனாய் நடுநடுங்கிநின்று தன்னுடை யசுவாலையெல்லாம் தனக்குள்ளேயடக்கிக்கொண்டு சர்வமடங்கி ஒருபிரா மணனைப்போலவந்துநின்று அர்ச்சுனமகாராசனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன மகாராசனே நீர்தயவுசெய்து என்னைரட்சியும் அந்தஅஸ்திரத்தைமாத்தி ரந்தொடுக்கவேண்டாம் நான் என்னுடைய தீக்ஷண்ணியத்தினால் சகலச ராசரங்களையும் பஸ்மீகரப்படுத்துகிறவனானாலும் இந்தநாராயணாஸ்திரத் திற்பிறந்த அக்கினிசுவாலையானது என்னை பஸ்மீகரப்படுத்திவிடும் ஆன லால் அந்த அஸ்திரத்தை நீர்பிரயோகஞ்செய்யாமல் என்னைக்காப்பாற்றிய ருளவேண்டும் நான் உம்முடையசுரூபத்தையெண்ணிப்பாராமல் என்னு டைய அஞ்ஞானத்தினால் இப்படிசெய்தேன் இனிமேலுமுமுடைய சி னேகத்தைவேண்டி உம்மிடத்தில் சரணாகதியென்றுவந்தடைந்தேன் ஆ கையால் நான்செய்தகுற்றங்களையெல்லாம் மன்னித்து நீர் என்னைக் கா த்துரட்சிக்கவேண்டும் மேலும் நீர் கிருஷ்ணபகவானுடைய சார்பிலே யிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்டஉம்மைச் செயிக்கிறதற்கு எவர்களாலும் மு டியாது அந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய ஹரியென்னுந் திருநாமத்தி ன் பிரபாவத்தை அளவிட்டு பிரம்மதேவன் முதலிய தேவர்களாலும் வர்ணிக்கக்கூடாது அதெப்படியென்றால் அந்த ஹரியென்னும்மகாவ

க்கியமானது சத்தியமாகவும் தேவசாரமாகவும் மகா தந்தரங்காசனா
மாகவும் சகலஜீவாதிகளுக்கு மாதாரமாகவும் விளங்கப்பட்டது அப்படி
ப்பட்டவாக்கியத்தை எதகனை இந்திகுலத்திற் பிறந்தவனானாலும் திரிகர
ணசுத்தியாய் ஒருதரந் தியானஞ்செய்வானாகில் அந்தபுண்ணியபுருஷன்
பூலோகத்தில் அஸ்வமேதயாகமுதலான அனேகயாகங்களைச்செய்தபலனு
ம் கோதானமுதலான சோடசமகாதானங்களைச்செய்தபலனும்பெற்று அ
ந்தத் திலங்கஅரியென்னும் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி
திருவடிகளிலுஞ்சேர்ந்து பரமபவித்திரனாவான் மேலும் கிருஷ்ணாவதா
ரமாகவந்து பாரதயுத்தத்தில் உமக்கு ரதசாரத்தியஞ்செய்தருளிய மகா
னுபாவனுடைய அந்த திவ்வியநாமத்தைப் பயபக்தியுடன் ஒருதரம் நி
னைத்தாலு முற்கூறிய அந்த மகாபலன்களையுண்டாகும் அல்லாமலுமந்த
அரிபக்தியுண்டாகிய புண்ணியபுருஷனுக்கும் அரிபக்தியில்லாத பிராம
ணனும் ஈடல்ல அப்படிப்பட்ட அரியைசேவிக்கிறதைவிட்டு வேறு தே
வதைகளைச்சேவிக்கிறவன் பிழைப்பு எப்படிப்பட்டதெனறால் தாகமெ
டுத்தவன் கங்காநதியண்டைக்குவந்தும் அந்ததீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டு
தாகநிவர்த்திசெய்யாம லந்ததீர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு அப்பால் கிருஷ்ண
வேணிதீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டதுபோலாகும் இந்த திருஷ்டாந்தத்தி
னால் நாம்பிறந்தபயனைப்பெறும்படி அந்தஅரியையே சதாகாலமு மிரு
தயகமலத்தில்வைத்துச் சேவிக்கவேண்டும் அவருடைய திருவடிகளை
யே கைகால்பரிசித்து பூசிக்கவேண்டும் அவருடைய திருவுருவத்தையே
கண்களாற்பார்த்து சந்தோஷிக்கவேண்டும் அவருடைய பிரபாவசரித்தி
ரங்களையே காதுகளால்கேழ்விப்பட்டு மகிழவேண்டும் அவருடைய பா
தகமலங்களின் திவ்வியபரிமளத்தையே நாசியினலாக்கிராணித்து ஆ
னந்திக்கவேண்டும அவருடைய திருநாமஸ்மரணையே நாவினால்துதித்
து நித்தியதிருப்தியை பெறவேண்டும் அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனை
யே தோழமையாகப் பெற்றிருக்கின்ற உமக்கு ஒருநாளுங்குறைவில்லை
ஆதலால் ஓ அர்ச்சுனபகாராசனே நான் இப்போது பஸ்மீகரப்படுத்தி
விட்ட உம்முடையசேனைகளையெல்லாம் எழுப்பிவிடுகிறே னதல்லாமலு
ம் என்மாமனாகிய நீலத்துவசமகாராஜனுக்கு முமக்குஞ் சமாதானம்
பண்ணுவித்து யவரையும் உமக்குபடைத்துணையாக்கி உம்முடையபிற
கேவரும்படிசெய்விக்கிறேன் இப்பொழுது நீர்தயவுசெய்து என்னைரட்
சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிற அக்கினிதேவனைப்பார்த்து
ஓ யக்கினிபுருஷா நான் இந்நேரம் உன்னை வெகுவாய் வேண்டிக்கொண்
டு யனேகமாயிரஞ் சமாதானவார்த்தைகள்சொன்னாலு மதுகளைச் சற்று
கிலுமெண்ணிப்பாராமல் நிக்கிரகஞ்செய்துவிட்டு இப்போது உனக்கு
ஆபத்துநேரிட்டவிடதில் என்னை வேண்டிக்கொள்ளுகிறாய் இது எப்
படியிருக்கிறதென்றால் ஒரு திருடனானவன் வழியே நடந்துபோகின்றவ
ர்களை யடித்துப் பறிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஒருதடியைக்கையி
லெடுத்துக்கொண்டு அவர்சமீபத்திற்போய் உடனே சமயமில்லாவிட்
டால் கையிலிருந்ததடியைக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்

குத் தெண்டனிட்டுக் கொஞ்சம் வெற்றியைடாக்குக் கொடுங்கோளென்
று கேட்டதுபோலிருக்கின்றதென்று அர்ச்சுனராசன்சொல்ல அதுகே
ட்டு அக்கினிபகவானு மனேக பிரியவசனஞ்சொல்லி அர்ச்சுனனிடத்தி
ல் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னால் படுசூரணமாய் இறந்துவிட்ட ரத
ஜதுரகபதாதிகளையெல்லாம் பிழைக்கப்பண்ணுவித்து அர்ச்சுனராசனை
அவ்விடத்திற்றானே நிறுத்திவிட்டு தன்மாமனாகிய நீலத்துவச மகா
ராசனிடத்திற்குப் போனானென்று செயமுநீந்திரர்சொல்ல அதுகே
ட்டு ஜெனமேஜெயமகாராஜாவு மாச்சரியப்பட்டு செயமுனீந்திரர்க்கு
நமஸ்காரஞ்செய்து ஓ ஐயாமுனிநாதரே அந்த நீலத்துவசமகாராசனுக்
கு அக்கினிதேவன் மருமகனானவிதம் எப்படி யதையடியேனறிந்து
கொள்ளும்படி திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய அதுகேட்டு ரிஷிசிரேஷ்டராகிய செயமுனீந்திரர் சொல்லு
கிறார்.

(அக்கினிதேவன் வரலாறு கூறுதல்.)

கேளுமையா செனமேஜெயமகாராஜாவே அந்த மகாகிருஷ்ணபதி
யென்னும் பட்டணத்தையாளுகிற நீலத்துவசமகாராசனுக்கு சுவாலா
தேவியென்கிறவளிடத்தில் சுவாகாவென்கிற ஒருபெண்பிறந்தது அந்தப்
பெண்ணை தாயுந்தகப்பனும் சந்தோஷத்துடனே மகாசெல்வமாகப்
போஷித்துக்கொண்டுவருகையி லந்தப்பெண்ணானவள் பூர்வபக்ஷசந்தி
ரனைப்போலே நாளொருமேனியாய்ப் பொழுதொருவர்ணமாய்வளர்ந்து
பன்னிரண்டுவயதுள்ள பாலகுமாரியாய் எவ்வர்ணத்தை யடைந்தாள் அ
துதெரிந்து நீலத்துவசமகாராசனும் தன்குமாரத்தியாகிய சுவாகாதேவி
யைப்பார்த்து ஓ அம்மா புண்யவதி நான் உனக்குத்தகுந்த திவ்யபுருஷ
னை யழைப்பித்துவந்து உனக்கு கல்யாணஞ் செய்துவைக்கிறேன் இப்
பொழுது எந்தராஜன்பேரில் உனக்கு அபேக்ஷையிருக்கின்றது அதை
ச்சொல்லுமம்மாவென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்தசுவாகாதேவியும் தன்
பிதாவாகிய நீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயா எனக்குப்பூலோகத்
திலுள்ள ராசாக்களும்வேண்டாம தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும்
வேண்டாம் அந்ததேவர்களுக்கு முதன்மையாயிருக்கப்பட்ட அக்கினி
தேவனை எனக்கு புருஷனாகப்பண்ணுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு நீல
த்துவசமகாராசனும் ஓ அம்மா பாக்யவதி உனக்குப் பயித்தியங்கொண்
டோ அந்த அக்கினிதேவனைக்கோருகிறாய் அவன் மூன்றுகாலும் ஏழுநா
க்குமாய் சர்வபக்ஷணிகனாய் மகாகுரோதியாய் எந்தவேளையும் எரிந்து
கொண்டேயிருப்பான் அப்படிப்பட்டபுருஷனை நீ விரும்பினாய் அவனைக்
கனவிலும் நீ விரும்பவேண்டாமென்று வெகுவாய்ச்சொல்ல அதுகேளா
மல் அந்தசுவாகாதேவியும் நானக்கினிபுருஷனைத் தவிர வேறொருபுருஷ
னை விரும்புகிறதில்லையென்று உறுதிவார்த்தையாய்ச் சொல்லுவதுகேட்
டு நீலத்துவசமகாராசனு மப்படியேநல்லதென்று சம்மதப்பட்டிருந்தா
ன் அதன்பின்பு சுவாகாதேவியுங் காட்டுக்குப்போய் அக்கினிதேவனை

நோக்கித் தபசுசெய்தாள் அதுதெரிந்து அக்கினிதேவனும் பிரத்திய
க்ஷமாகவந்து நீ என்னையழைப்பித்தகாரியம் என்னவென்றுகேட்க அத
ற்குசுவாகாதேவியும் ஓ அக்கினிபுருஷா நீர் என்னைக்கலியாணஞ்செய்து
க்கொள்ள வேண்டுமென்றுசொன்னா ளதற்கு அக்கினிதேவனுஞ் சந்
தோஷகரமா யப்படியேநல்லதென்று சம்மதித்து அவள்பிறகேவந்து நீ
லத்துவசமகாராசனைக்கண்டு அந்தராஜன்செய்த பூசையைக்கைக்கொண்
டு அந்தநீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா உன்குமாரத்தி
யாகிய சுவாகாதேவியை எனக்கு பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுப்பா
யாகில் நானின்றுமுதலாக உன்னுடைய மாகிருஷ்ணபதி பட்டணத்தி
ல்தானேயிருந்துகொண்டு உனக்கு எந்நாளிபாய் சத்துருககளாய்வருகிற
ராஜகூட்டங்களையெல்லாம் பஸ்மீகரப்படுத்தி உன்னைஜெயம்பொருந்தும்
படி செய்கிறேனென்று உறுதியாகச்சொல்லி அந்தப்பெண்ணை அப்போ
துதானே பாணிக்கிரகணஞ்செய்துக்கொண்டு அதுமுதல் மாகிருஷ்ண
பதிபட்டணத்தில் நீலத்துவசமகாராசனுடைய அரண்மனையில்தானே
வாசமாயிருந்தான் கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராசனேயென்று சொ
ல்லிப். பின்னையும் ஜெயமுனீந்திரானவர் பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்
லுகின்றார்.

கேளுமையா ஜெனமேஜெயமகாராசாவே இந்தப்பிரகாரம் அந்த அ
க்கினிதேவனும் அர்ச்சுனமகாராசாவுக்கு சமாதானவார்த்தைகள்சொல்லி
சினேகம்பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடு தன்மாமனாராகிய நீலத்துவசமகா
ராசனிடத்திற்குப்போய் அவரைக்கண்டு ஐயா நீலத்துவசமகாராசாவே
என்னால் அந்த அர்ச்சுனராசனைசயிக்கமுடியாது உம்முடைய உத்தாரப்
படிக்கு அந்த அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளெல்லாம் எரித்து பஸ்
மீகரப்படுத்துகிறபோது அர்ச்சுனராசனும் கோபித்து அவன்கையிற்
பிடித்திராநின்ற காண்டீபத்தில் நாராயணாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிர
யோகிக்கும்படி பிரயத்தினஞ்செய்தா னதுகண்டு நான்பயமடைந்து யந்
த வர்ச்சுனராசனுடனே சினேகம்பண்ணிக்கொண்டு என்னுடைய சுவா
லையினால் எரிந்துபோய்விட்ட யவனுடைய சேனைகளையெல்லாம்பிழை
க்கச்செய்து நான்மாத்திரம்சாகாமல் தப்பிப்பிழைத்துவந்தேன் ஏனெ
ன்றா லந்தயர்ச்சுனராசன் வீரதிவீரன் அவனுடனே எதிர்த்துப்போரா
டுகிறது ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனுக்கும் சக்கியமல்ல யதுவல்
லாமல் தேவேந்திராதி தேவர்களையுங்கெலித்தவன் அவன் என்னுடைய
அசீரணரோகத்தை நிவர்த்திசெய்தவன் அப்படிப்பட்ட மகானுபாவ
னுடனே நீர் துவேஷம்பண்ணாமலவனைச் சினேகம்பண்ணிக்கொண்டவ
னுடைய அஸ்வமேதக்குதிரையையும் காணிக்கைகப்பணங்களையுங் கொ
ண்டுபோய்செலுத்தி சமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொன்னா
ன் அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் நீலத்துவசமகாராசன் கேள்விப்பட்
டு மெய்தானென்று சம்மதித்து அனேகமாயிரந் தங்கத்தட்டுகளும் ந
வரத்தினங்களும் பழவகைகளையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு அந்த அ

ஸ்வமேதக் குதிரைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு சில சேனைகளுடனே ப
ட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டா னதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராசன் பெ
ண்சாதியாகிய சுவாலாதேவியும் குருக்கேவந்து மறித்துக்கொண்டு ஓ
பிராணநாயகா நீர் இப்போதுநடக்கிறகாரியம் எனக்கு எவ்வளவும்நன்று
யிருக்கவில்லை பூலோகத்தில் உத்தமக்ஷத்திரியரா யிருக்கப்பட்டவர்கள்
ஒருசங்கதியைப்பற்றி ஏதாகிலும் சபதம்பண்ணிக்கொண்டால் அதைத்
தப்பிநடப்பார்களோ ஒருநாளும் சபதம்தப்பிநடவார்கள் அப்படியாகமி
ஞ்சி வருங்காலத்தில் தங்களுடைய பிராணனைக்கொடுத்தாவது சத்தியத்
தையே நிலைநிறுத்துவார்களப்படியிருக்க தேவரீர் க்ஷத்திரியவம்சத்திற்
பிறந்தவராயிருந்தும் அந்த அருச்சுனனுடையகுதிரையை முன்பின் எ
ண்ணிப்பாராமல் பகட்டமாகப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு மறுபடியும் அவ
னோடெதிர்த்துப்போராடி திரும்பவும் அவனை செயிக்கமுடியாமல்பயந்து
ஓடிவந்து அபகீர்த்திக்குள்ளாகி பின்னும் அவன்குதிரையையுங் காணி
க்கைகப்பங்களும் கொண்டுபோய்க்கொடுத்து உபசாரவார்த்தைகள்சொ
ல்லி சிநேகம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறது ராசநீதியா இந்தசங்கதியை உம்
மைப்போன்றராசாக்கள் கேள்விப்பட்டால் பரிகாசம்பண்ணமாட்டார்க
ளோ இப்படிப்பட்ட பரிகாசத்துக்கிடமானகாரியஞ் செய்கிறதைப்பார்
க்கிலும் அந்த அர்ச்சுனனுடனேஎதிர்த்துநின்று யுத்தஞ்செய்து ரணக்க
ளத்தில் மடிந்துபோனாலும் வீரசொர்க்கமுண்டாகும் அதனால் நல்லகீர்த்
தியுமுண்டு ஆகையால் நீர் எப்போதும்போலே அந்த அஸ்வமேதக்குதி
ரையை அரண்மனையிற்கட்டிவிட்டு யுத்தசன்னத்தராய் ரணக்களத்திற்
போய் அர்ச்சுனனுடனேபோராடி அவனைக்கொன்று பெரும் பிரக்காதியு
ம் படைத்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமகாரா
சனும் அப்படியேநல்லதென்று சம்மதித்து திரும்பவும் அந்தக்குதிரை
யைக்கொண்டுவந்து தன்னுடைய அரண்மனையிற்கட்டிவைத்து தன்னு
டையமந்திரிபிரதானிகளையும் தம்பிமார் மாமன் மைத்துனன் குமாரவர்க்
கங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் முதலானவர்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு யுத்தச
ன்னத்தனாய் ரதாரூடனாய்ப் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து அ
ர்ச்சுனராசனுடையசேனைகளுடனேஎதிர்த்து அநேகமாயிரம் சஸ்திர அ
ஸ்திரங்களையும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

அதுகண்டு அருச்சுனராசனும் சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து அ
ந்த அக்கினிதேவன் சமாதானம்பண்ணிவைக்கிறேனென்று சொல்லிப்
போனதென்ன இவன் சண்டைக்குவந்ததென்ன அவன்பேச்சைக்கேளா
மல் நம்மை செயிக்கலாமென்று நினைத்துவந்தவனாகவேண்டும் ஆனாலு
ம்ஆகட்டும் இப்போது என்பாணமென்கிறசொல்லினாலே இந்தராசனை
க் கேட்பிக்கிறேனென்றுசொல்லி மகாரோஷத்துவேஷனாய்த் தன்னுடை
ய கையிற்பிடித்திராநின்ற காண்டீபத்தில் தேவேந்திராதி தேவர்கள்கொ
டுத்த திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து நீலத்துவச மகாராசனுடைய
சேனையின்மேற் பிரயோகஞ்செய்து அந்தச்சேனைகளெல்லாம் பெருந்

காற்றினலடிபட்ட மரங்களிர்கள்போல பூமியில்விழுந் திறக்கும்படிசெய்
தான் அதுகண்டு நீலத்துவசமகாராசனும் கோபங்கொண்டு அருச்சுனரா
சன்பேரில் தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி அநேகமாயிரம் பாணங்களை
ப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு அருச்சுனராசனும் அதிகரோஷ
த்துடனே தன்னுடையகாண்டீபத்தில் குரூரமான நாராசங்களைத்தொடு
த்து பிரயோகம்செய்து அந்த நீலத்துவசமகாராசாவினுடைய மார்பிலே
தைக்கும்படிசெய்தான் அதனல் அந்தநீலத்துவசனும் ஆயாசமடைந்து
தொப்பென்று தேரின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்
டு அவனுடையசாரதியும் தேரைநடத்திக்கொண்டு பட்டணமேபோய்ச்
சேர்ந்தான் அப்பொழுது சூரியபகவானும் மேற்குத்திசையில் அஸ்த
மானமாகினர் உடனே சந்திரோதயமுண்டாயிற்று தடாகங்களிலுள்ள
தாமரைப்புஷ்பங்களெல்லாம் மூடிக்கொண்டது செங்கழுநீர்புஷ்பங்க
ளெல்லாமலர்ந்து அதிலே நீலத்துவசமகாராசனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழு
ந்திருந்து தன்னுடைய ரதசாரதியைப்பார்த்து ஓ சாரதி நீயேன் தே
ரைக் கொண்டுவந்துவிட்டாயென்றுகேட்க அதற்கு அந்தசாரதியும் த
ன்னுடைய ராசனைப்பார்த்து ஐயா ராசசேகரா நீயுத்தமுகத்தில் நிர்
வகிக்கமாட்டாமல் மூர்ச்சையடைந்து ரதத்தின்பேரில் விழுந்துவிட்டப
டியினல் நான்ரதத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டேனென்றுசொல்ல அது
கேட்டு நீலத்துவசமகாராசனும் சந்தோஷசித்தனய்த் தன்னைத்தானே
நிந்தித்துக்கொண்டு ஐயையோ யென்மருமகனகிய அக்கினிதேவன் பே
ச்சைக்கேட்டு சும்மாயிராமல் பாதகியாகிய பெண்சாதிபேச்சைக்கேட்டு
பிள்ளைகளையும் தம்பிமார்களையும் பந்துவார்க்கங்களையும் கொன்றுவிட்
டேனென்றுசொல்லி மனந்தளர்ந்து தன்பெண்சாதியாகிய சுவாலாதேவி
யிடத்திற்குப்போய் அவளைப்பார்த்து மகாகோபங்கொண்டு அடிபசாசே
உன்னுடைய பேச்சைக்கேட்டு நான்பயித்தியக்காரனய்ப்போய்விட்டே
ன் இனிநீயிருந்தால் என்னுடைய அரண்மனையும் ஆஸ்தானமும் அழிந்
துபோம், ஆகையால் நீயிங்கேயிருக்கவேண்டாம் எங்கேயாகிலும் ஓடி
ப்போவென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தசுவாலாதேவியும் நானேன் என்வீ
ட்டைவிட்டுப்போவேன் நான்போகிறதில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்
டு அந்தராசனும் அவளைஅடித்துக் கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளிக்கொ
ண்டுபோய்ப் பட்டணத்திற்குவெளியேதள்ளிவிட்டு பிற்பாடு அந்த நீல
த்துவசமகாராசனும் தன்னுடைய அரண்மனைக்குவந்து அஸ்வமேதக்
குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு சிறிது காணிக்கைகளையும் எடுத்
துக்கொண்டுபோய் அந்த அருச்சுனராசனுக்குமுன்பாகவைத்து அவனை
த் தழுவிக்கொண்டு ஓ அருச்சுனராசனே நானஉன்னுடைய சிநேகம்வே
ண்டிவந்தேன் நானும் என்னுடைய புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளும் உ
ங்களுடைய அடிமையாயிருக்கிறோமென்று அனேகஞ் சமாதானவார்த்
தைகள்சொல்ல அதுகேட்டு அந்தஅருச்சுனராசனும் அப்படியே நல்ல
தென்று சம்மதித்து மாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக்கதிபதியாகிய நீலத்
துவசமகாராசாவைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா நீர் எங்களுடைய சிநேகத்

ணைவேண்டிவந்தது செய்யானால் எங்களுடனேகூட படைத்துணையாய்வ
ரவேண்டுமென்றுசொல்ல அப்படியேநல்லதென்று அந்த நீலத்துவச
னும் சம்மதித்துப்பட்டணத்திற்போய் மறுநாள் அந்தராசனும் தன்னு
டையசேனைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனராசனுடன் கலந்துக்
கொண்டான் அதுகண்டு அந்த அர்ச்சுனராசனும் அஸ்வமேதக்குதிரை
யைவிட்டு அதின்பிறகே சகல சேனைசமுத்திரங்களோடு மகாஆடம்பர
த்துடனே பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாக ந
டந்தான்.

(சுவாலாதேவி உல்முகராஜனிடத்திற்போனது.)

அப்பால் இவ்விடத்தில் அந்தசுவாலாதேவியானவள் தன்புருஷன்
அடித்துத் துரத்திவிட்டபடியினால் மகாதுக்கத்துடனேபோய் காசிபட்
டணஞ்சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தை யரசாட்சிசெய்கின்ற தன்தமைய
னாகிய உல்முகனென்கிற ராசனைக்கண்டு கூகாவென்று கூச்சலிட்டு மார்
பில் அறைந்துகொண்டு அவன்பாதத்தில்விழுந்து கண்ணீர் தாரைதா
ரையாயொழுகும்படியாக அழுதாள் அதுகண்டு அந்த உல்முகனும் தன்
தங்கையாகிய சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா சுவாலாதேவி நீயே
ன்அழுகிறாய் உனக்கு என்னகுறைவு சொல்லென்றுகேட்க அதுகேட்
டு சுவாலாதேவியும் ஓ அண்ணாவீரா என்துக்கத்தை யென்னவென்று
சொல்லப்போகிறேன் நான் என்கணவனாகிய நீலத்துவசமகாராசனுட
னே ஒருவார்த்தைசொன்னேன் அந்தவார்த்தைக்காக அவர் என்மயிரை
ப்பிடித்து இழுத்து அடித்துத்தள்ளி எங்கேயாகிலும் போய்விடென்று
என்னைஓட்டிவிட்டார் ஐயையோ இதென்னபாவம் என்முறையைக்கே
ட்டு அவரைத்தண்டனை கண்டனைசெய்கின்றவர்கள் ஒருவரும் இந்தப்
பூமியின்கண் இல்லையேயென்று மிகுந்த அழுகையுடனேசொல்ல அது
கேட்டு அந்த உல்முகனும்பதறிப்பேசாமல் தன்னுடைய தங்கையைப்
பார்த்தம்மா அவரப்படிப்பட்ட கஸ்திப்படுத்தினாலும் நீ இப்படித் த
னிவழியாகவந்திடலாமோ புருஷனானவன் தன்னுடையபெண்சாதியின்
பேரில் கோபித்துக்கொண்டு ஒருவேளை அடித்தாலுந்திட்டினாலும் வீட்
டுக்குள்ளேதானே யிருந்துக்கொண்டு சாதிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் சம்
சாரியானவள் இப்படிவரப்போகாது நல்லது நீ பேய்வேலைபண்ணிவந்து
விட்டாய் ஆனாலுமாகட்டும் மாமிவீட்டுப்பெண் தாய்வீட்டுக்குவரலாமா
தாய்வீட்டுப்பெண் மாமிவீட்டுக்குப்போகலாம் ஆகையினாலதற்குத் தா
ழ்வில்லை ஓ அம்மா நீ நம்முடையவீட்டில்தானே சுகமாயிரு உன்புருஷனு
க்குக்கோபந்தீர்ந்து அவருன்னை அழைத்துக்கொண்டு போகிறதற்குவந்
தாலப்போது அவரிடத்தில் சகலதிட்டமும்பண்ணிக்கொண்டு பிறபா
டு உன்னையனுப்பிவைக்கிறேனம்மாவென்றுசொல்ல அந்தவசனங்களைக்
கேட்டு சுவாலாதேவியும் உல்முகனைப்பார்த்து ஓ அண்ணாவீராநான் என்
புருஷனடித்துத் துரத்திவிட்டானென்று உன்னண்டைக்கு வந்தேனல்ல

பூலோகத்தில் புருஷனானவன் ஸ்திரீயின்பேரில்கோபித்துக்கொண்டால
தஸ்திரீயும் வீட்டில்தானே யிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் ஆனாலும் நீயே
ன் இப்படிவந்தாயென்று கேட்பீரானால் அதுவுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளு
ம் அஃதென்னவென்றால் அஸ்திநாபுரத்தை அரசாட்சிசெய்கின்ற தரும
ராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுதற்கு பிரயத்தினப்பட்டுக் குதி
ரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே அவர் தம்பியாகிய அர்ச்சுனராச
னையும் இன்னமுஞ் சிலபிரமுகாளையுஞ் சேனைகளையுங் கூட்டியனுப்பின
ா மந்தக்குதிரையானது எங்களுடைய மாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்திற்கு
ச் சமீபத்தில்வருகிறபோது என்புருஷனாகிய நீலத்துவசமகாராசன் அந்
தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு அவர்கள்பேரில் சண்டைக்குப்
புறப்பட்டுப்போய் அவர்களுடைய சஸ்திர அஸ்திரங்களுக்கு நிர்வகிக்க
மாட்டாமல் முறிந்துவந்தபிற்பாடு அவர்களைச் சமாதானம்பண்ணிக்
கொள்ளும்படிநினைத்து சிலகாணிக்கை கப்பங்களையும் அஸ்வமேதக்குதி
ரையையும் கொண்டுபோகுஞ்சமயத்தில் எனக்குத்தெரிந்து நானபோயவ
வரைப் போகவொட்டாமல்மறித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து ஓ பிரா
ணவல்லபா நீர் கொஞ்சமாகிலும் சவுரியபராக்கிரமமில்லாமல் இப்பொழு
து இந்தக்குதிரையையுங் காணிக்கைகப்பங்களையும் அந்த அர்ச்சுனமகா
ராசனுக்குக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்து சமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளுகி
றதைப்பார்க்கிலு மந்தவர்ச்சுனனுடனே சண்டைசெய்து யுத்தகளத்தில்
இறந்துவிட்டாலு மதனால் உமக்குவீரசொற்கமுண்டு உலகத்தில் கீர்த்தி
ப்பிரதாபமுண்டென்றுசொன்னே னதுகேட்டு என்புருஷனு மப்படியே
நல்லதென்று சம்மதித்துப் புத்திரமித்திராதிகளுடனுங் கூடிக்கொண்டு
போ யந்த அர்ச்சுனனுடனேபோராடி யவர்களெல்லாரையும் பரிகொடுத்
துத் தானும் மூர்ச்சையாயரண்மனைக்குவந்து பிற்பாடு என்னைப்பார்த்து
அடி நீலி உன்பேச்சைக்கேட்டுக் கெட்டேனென்றுசொல்லி என்னையடி
த்துத் துரத்திவிட்டார் அதற்கு நான் விசாரப்படவில்லை அந்த அர்ச்சு
னராசனானவன் யாகம்பண்ணினால் சுகமாய் தன்பட்டணத்தில்மாத்தி
ரங் குதிரையைச்சுற்றிவித்து யாகஞ்செய்து முடிக்கவேண்டுமே யல்லா
மல் இப்படிக்குச் சீமைகளின்பேரில் குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையி
னுடைய நெற்றியில் விருதென்று வொன்றையெழுதிக்கட்டலாமோ அல்
லாமலுமதையாராவது வாசித்துப்பார்த்து குதிரையைப்பிடித்துக்கட்
டினா லவர்களையு மவர்கள்சேனைகளையுங் கொன்றுவிடலாமோ அதுவும
ல்லாமல் என்னுடைய புத்திரபவுத்திராதிகளையும் பந்துவர்க்கங்களையு ம
வனேன்கொன்றுவிட்டான் ஆகையினா லந்தப்பகையானது என்மனதி
லிருக்கின்றது நீ இப்பொழுதுதானே உன் சேனைகளுடனே யுத்தசன்
னத்தனாய் ரதமேறிக்கொண்டு புறப்பட்டு அந்த அர்ச்சுனனுக்கெதிரே
போய் மறித்துக்கொண்டு பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து அந்த அர்ச்சுனரா
சனையு மவனசேனைகளையுஞ் சின்னபின்னப்படுத்தி என்மனதையுஞ் சந்
தோஷப்படுத்துமெனறு சொல்ல அதுகேட்டந்த உல்முகனும் தீர்க்க
ஆலோசனைசெய்து ஓ அம்மா அப்படியேநல்லது அந்த அர்ச்சுனராசன்

நம்முடைய பட்டணத்திற்குவந்தானேயாகி லெப்பொழுது உன்கருத்தி
ன்படியே அவனோடுபோராடி அவனையும் மவன்சேனைகளையுந் நாம்ச
ப்படுத்தி உன்மனதைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறேன் நீ இப்பொழுது அ
ந்தப்புரத்திற்குப்போயிரு அம்மாவென்றுசொல்ல அதுகேளாமல் சுவா
லாதேவியானவள் பின்னையுஞ் சலமாய்ப்பிடித்தது அண்ணாவீரா அந்தஅ
ர்ச்சுனனிங்கேவருகிறதேது நீ அவனைச் செயிக்கிறதேது அது விருதா
வானவார்த்தை அப்படிச்சொல்லுகிறது எனக்குச் சம்மதமல்ல நீ இந்த
க்ஷணமேபோயவனுடனேபோராடி அவனைக்கொன்றாலொச்சுது இல்லாவி
ட்டால் நான் உன்வீட்டிலுமிருக்கிறதில்லை எங்கேயாகிலும் போய்விடுகி
றேனென்று ஓரேபிடியாய்ப்பிடித்துநிற்க அதுகண்டு உல்முகனும் மகா
கோபங்கொண்டு ஓ அம்மா நீஏன் என்பேச்சைக்கேளாமல் இப்படி சல
மாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறாய் நீ எத்தனைகுரூரகர்மி இப்படிதா
னே அந்த நீலத்துவசனுடனேபோராடி அவனைய மவன்பந்துவர்க்கங்க
ளையுங்கெடுத்து ஒண்டியாக்கிவிட்டாய் இப்போது என்சேனைகளையுங்
கொல்லுவிக்கத் துணிந்திருக்கிறாய் ஆகையினால் இனிமேல் உன்முகத்
தைப்பார்க்கிறதில்லை அல்லாமலும் மாமியார்வீட்டிலிருந்து தனிவழியே
வந்தவளை வீட்டில்வைத்துக்கொண்டானென்கிற அபகீர்த்தியும் எனக்கு
ச்சம்பவித்தது நீ பிறந்தவீட்டிற்கும் புகுந்தவீட்டிற்கும் புழுவாய்த்
தோன்றினாய் அடதோஷீ நீ இங்கேயுமிருக்கவேண்டாம் எங்கேயாகிலும்
போய்விடென்றுசொல்ல அந்த வசனங்களைச் சுவாலாதேவியுங்கேட்டு
மகாதுக்கப்பட்டு ஓ அண்ணாவீ நான்பிறந்து உங்கள் இரண்டுவீட்டிற்கு
ம் ஆபத்துநேரிட்டதல்லவோ ஆதலால நான் எங்கேயாகிலும்போய்ச்சா
கிறேன் இனியாகிலும் நீங்கள்சுகப்படுங்கோளென்றுசொல்லி அவிடம்வி
ட்டு கங்காநதியில்விழுந்து சாவோமென்றெண்ணிக்கொண்டு கங்கைக்க
ரையோரமாய் வருகிறபோது தனக்குத்தானே யோசனைசெய்துகொண்டு
அந்த அர்ச்சுனனைக்கொல்லுகிறதற்கு ஒருவனையு மில்லாமற்போச்சுதல்ல
வோவென்று தாபந்திரியப்பட்டுபின்பு ஆலோசனைபிறந்து தான்செத்தா
லும் அந்தஅர்ச்சுனனை சாகிறதற்குஉபாயஞ்செய்துவிட்டுப் பிறகு தானு
ஞ்சாகிறதென்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு அந்தசுவாலாதேவியானவள்
கங்கைக்கரையோரமாய் நடந்துபோகையி லந்தநதியினுடைய திவலை
யானதுவந்து இவள் காலிற்பட்டது அப்படிப்பட்டவுடனே சுவாலா
தேவியானவள் தன்காலையுதறி ஐயையோ இந்தப்பாவியான கங்கைவந்து
என்காலைத்தீண்டினாளே இதற்கென்னசெய்வேன் முன்னமே நான் நி
னைத்தகாரியம் ஆகாமலிருக்கின்றது அதுவுமபோதாமல் எனக்கு இது
வும் ஒருகர்மம் வந்துசம்பவித்ததே இதற்கென்ன பரியாயஞ்செய்கி
றது நானெந்த இடத்திற்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி இவளைத் தீண்
டினபாதகத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளப் போகிறேன நானறியாம
மல் இந்தத்தோஷிபாகிய கங்கைக்கரையோரமாய் வந்து விட்டேனே
இவளைப்பரிசித்ததினால் மகத்தாகிய பாதகம்வந்து அனுசரித்ததே இ
தற்கென்னசெய்யப் போகிறேனென்று விசாரப் பட்டுக்கொண்டிருக்க

அந்தசமயத்தில் வெகுதூரத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த கங்காநதியி
ல் ஸ்நானம்பண்ணி பிரமஹத்திமுதலிய மகாபாதகங்களெல்லாம் பரி
கரித்து பாபவுத்தாரமாகும்படி விரும்பிவந்த தபோதனர்கள் பிர்மரிஷிக
ள்முதலான சகலமானஜனங்களும் மந்தபாதகியாகிய சுவாலாதேவிசொல்
லுகிற பாபவார்த்தைகளையெல்லாங்கேட்டு பயங்கொண்டு அந்தப் பழி
த்தியக்காரர்களு மவள்சொன்னவார்த்தைகளைச் சூதென்றெண்ணாமல் உ
ண்மையாக நினைத்துக்கொண்டு ஐயையோ நாங்களிந்த சவிஸ்காரந்தெ
ரியாமல் வெகுதூரதேசங்களிலிருந்து அலைச்சல்பட்டு வந்துசேர்ந்தோ
மேயென்று தாபந்திரியப்பட்டுக்கொண்டு தாங்கள்கொண்டுவந்த மடிச
ஞ்சிகளை மேலேபோட்டுக்கொண்டு பூசைப்பெட்டகங்களை யெடுத்துத்
தூக்கிக்கொண்டு அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தைவிட்டு விலகி யப்புறத்திற்
போய்நின்றார்கள். அப்பொழுதந்த கங்காதேவியானவள் சண்டாளியா
கிய சுவாலாதேவிசொன்ன வசனங்களையுங்கேட்டு உண்மையென்றுநம்
பிப் புத்தியில்லாத அந்தப் பழிக்காரரிஷிகள்முதலிய சகல சனங்களுஞ்
செல்லிக்கொண்ட வசனங்களையுங் கேள்விப்பட்டு நடுநடுங்கி மிகுந்தவி
சாரமடைந்து ஐயையோ சகலபாவங்களும் என்னைக் கண்டமாத்திரத்தி
ற் பறந்துபோய்விடுமே அப்படிப்பட்ட என்னை இந்தச் சுவாலாதேவியா
னவளிப்படிச்சொல்லுவானேன் ஆனாலும் நம்மையறியாமற்படிக்கு எ
ன்னபாதகம் வந்திருக்கிறதோ அதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்
று ஆலோசித்து அந்தக் கங்காதேவியானவள் ஸ்திரீரூபந் தரித்துக்
கொண்டு வெளியேவந்து அந்தச் சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்
மா சுவாலாதேவி நீ என்னைப் பாபிஷ்டியென்றுசொன்னாயே நான் என்
னபாபம்பண்ணினேன் சகலலோகங்களிலுள்ளவர்களுஞ் செய்கிறபா
பங்களையெல்லாந்தொலைப்பித்து அவர்களைப் பரிசுத்தர்களாகச்செய்கிற
என்னை இப்படிச் சொல்லலாமா, அதை எனக்குச் சற்றே தெரியப்பண்
ணும் அம்மா நான் கங்காதேவியென்று பிரியவசனமாகச்சொல்ல அது
கேட்டு அந்தச் சுவாலாதேவியும் யவளை ரோஷிணும்போல தூரஇடை
ந்துநின்று அடிபாதகி, நீ அப்பாலேபோடி, உன்னைப்பார்த்தபேர்களு
க்கும் அனேகம் பாவமுண்டு, உன்னுடனே பேசவும்போகாது அடி
பாபிஷ்டி, அப்புறத்தேபோடியென்று அதட்டிச் சொல்ல அதுகேட்
டு கங்காதேவி மெத்தவும்பயமடைந்து அடியம்மா சுவாலாதேவி உன
க்குச்சரணஞ்சரணம் நான்செய்திருக்கிற பாதகமின்னதென் றெனக்கு
க் கிஞ்சிற்றுந்தோற்றவில்லை, அதை எனக்கு நன்றாய்த்தெரியும்படி
ச்சொல்லவேண்டும் அம்மாவென்று மெத்தவுந் தாபந்திரியமாய்க்கேட்க
அதற்குச் சுவாலாதேவியும் தன்பகையை முன்னிட்டுக்கொண்டுவந்த
கங்காதேவியைப்பார்த்து அடி கங்கா நீ பண்ணினபாதகமுனக்குத்தெ
ரியாதோ நீ மறந்துபோய்விட்டாயோ, ஆனால் சொல்லுகிறேன்கேள்
நீ பெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுகிறவள் குழந்தையாயிருக்கிறபோ
தா கழுத்தைப்பிசைந்து தண்ணீரில் போட்டுக்கொன்றபாவி நீயல்ல
வோ பெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுகிறபாபிகள் இகபரலோகத்தி

ல் எவர்களாகிலுமுண்டோ, அதுவுமல்லாமல் கடைசியில் உனக்கு ஒரு
பிள்ளை பீஷ்மனென்பவன் உப்புபாளையைப்போல தப்பிப்பிழைத்திருந்
தானவனையுஞ்சபடத்தினால் சிகண்டி கொன்றுவிட்டானென்றுபோர்வைத்
து அந்த அர்ச்சுனமகாராஜன் கொன்றுவிட்டுப்போனான் அப்படிஉன்பிள்
ளையைக்கொன்ற அந்த பகையாளியாகிய அருச்சுனராஜன் சுகமாயிருக்க
ச் சற்றாகிலும் விசாரமில்லாமலிருக்கிறாயாகையினாலும் பிள்ளையில்லாத
வர்கள் பாபிஷ்டிகளென்று தருமசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றபடியினாலு
ம் உன்னைப்பாதகி என்றுசொன்னேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டுக் கங்
காதேவியு மெய்தானென்றுசம்மதித்து மகாகோபங்கொண்டவளாயந்த
சுவாலாதேவியைப்பார்த்து அடியம்மா இந்தச்சங்கதியை இதுவரையிலு
ம் நானறியமாட்டேன் இப்பொழுது நீ சொல்லக்கேட்டேன் ஆகையினா
ல் என்புத்திரனாகிய பீஷ்மனைக்கொன்ற அந்த அருச்சுனனும் இன்னம்
ஆறுமாதத்திற்குள் அவன்பிள்ளைகையினால் இறந்துபோகக் கடவதென்
று சாபமிட்டாள் அதுகேட்டு சுவாலாதேவியும் மகாசந்தோஷப்பட்டு
ஓ கங்காதேவி இனிமேல் நீ புண்ணியவதியென்றுசொல்லி வெகுவாய்ந்
தோத்திரஞ்செய்து அந்தப்பாதகியுங் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்
ணினாள் இதுசங்கதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்த பிரமரிஷிகள்
முதலான சகலஜனங்களும் சந்தேகந்தீர்ந்து அந்தநதியில் ஸ்நானம்பண்
ணி தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திற்குப்போனார்கள் அதன்பிறகு சுவா
லாதேவியும் இனியெப்படியாகிலும் அந்த அருச்சுனனைக்கொன்று பகை
யைமுடிக்கிறதே எனக்குக் கீர்த்தியென்று சொல்லியவிடத்தி லக்கினி
யைவளர்த்திக்கொண்டு அந்த அக்கினியில்விழுந்து சரீரத்தைவிட்டு அ
ஸ்திரவுருவமெடுத்து மணிபுரமென்னும்பட்டணத்தை யரசாட்சிசெய்
கின்ற பப்பரவாகனுடைய அம்புறாத்தூணியிற்போய் புகுந்துக்கொண்
டு அருச்சுனன் எப்பொழுது வரப்போகிறானென்று சமயம்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள் கேட்டீரோ ஜெனமேஜெய மகாராஜாவே இதுவரை
யில் சுவாலாதேவியினுடைய சவிஸ்தாரஞ் சொன்னோமல்லவோ இனி
மேல் அஸ்வமேதக்குதிரையின் பிறகேபோகிற அருச்சுனராஜனுடைய
சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேளுமையாவென்று ஜெயமுனீந்தி
ரரென்னு மகாரிஷியானவர் சொல்லத்தொடங்கினார் கேளும் ஜெனமே
செயமகாராசாவே அப்பாலந்த அஸ்வமேதக்குதிரையானது தெற்குமு
கமாய்ப்போகிறபோது அந்தக்குதிரையைச்சூழ்ந்து பதினாயிரஞ் சேவ
கர்கள் பாதுகாத்துக்கொண்டு போனார்கள் அவர்களுக்குப்பிறகே அரு
ச்சுனராசன் விஸ்வகேது பிரத்தியுமன்னன் மேகவர்ணன் அனுசாளு
வன் எவ்வற்ஞசுவன் — நீலத்துவசன் இவர்களுடனே சகல சேனாசமுத்
திரங்களும் புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாக நடக்கிறபொழுது அந்தக்கு
திரையுந்நடந்து வனங்கள் வனாந்திரங்கள் காடுகள் செடிகள் ஆறுக
ள் கழிகள் மடுக்கள் தேசங்கள் பட்டணங்கள் மலைகள் மேடுகள் பள்
ளங்கள் இதுமுதலிய இடங்களெல்லாங் கடந்துபோய் விந்தியபர்வதத்
திற்குச் சமீபத்தில் நடக்கையில் சரீரம் தினவெடுத்தபடியினாலே அவி

டத்தில் பெரியபிரமாண்டமாகிய குத்தூக்கல்லைக்கண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையானது அந்தக்கல்லின்மேரில் தன்னுடைய சரீரத்தினவுஅடங்கும்படியாகத் தேய்த்துக்கொண்டது — அதனால் அந்தக்குதிரையும் கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டு கொஞ்சமாகிலும் கைகால்முதலிய அவயவங்களை யசைதற்கிடமில்லாமல் அங்கேதானே பெருமூச்செறிந்து நின்றுவிட்டது.

அதுகண்டு அந்தக்குதிரையின் பிரகேவந்த சேவகர்களெல்லாம் பயந்து இது என்னகாரணமென்று கையைமுறித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையினண்டைக்குப்போய் அதையகட்டியும் அடித்தும் இழுத்தும், குந்தத்தினால் இடித்தும் இப்படி அநேகவிதமான உபத்திரவஞ்செய்தார்கள் அப்படிச்செய்தும் அந்தக்குதிரையானது எவ்வளவும் அசையாமல் கல்லைப்போலிருந்தது அதுகண்டு அந்தச் சேவகர்களெல்லாரு மிகவும்பயந்தோடிவந்து அருச்சுனமகாராசனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு ஓ ஐயாவே நாங்கள்குதிரைமுன்னே நடத்திக்கொண்டு எல்லோரும் சாக்கிரதையாகப் பின்னேநடந்துபோகையில் அந்தக்குதிரையானது விந்திய பர்வதத்திற்குச்சமீபத்தில் ஒரு குத்துக்கல்லைக்கண்டு அதினுராய்ந்துக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டது இதைக்கண்டு நாங்கள் வெகுபிரயாசைப்பட்டு அடித்தும்பார்த்தோம் இழுத்தும்பார்த்தோம் அதை என்னசெய்தும் கல்லோடேகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல் சற்றாகிலும் அசையவில்லை சுவாமியென்று சொல்ல அதுகேட்டு அருச்சுனமகாராசனும் மனஸ்தாபமடைந்து ஐயையோ இதுவென்னபாவம் தருமநந்தனன்செய்கிற யாகத்திற்குவிக்கினம்நேரிட்டதல்லவோவென்று தனக்குத்தானே நினைத்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டு அந்தகுதிரையினண்டைக்குவந்து அதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து இதென்ன விபரீதமுண்டாயிற்றென்று சொல்லி அங்கிருந்தசேவகர்களைவிட்டு இழுக்கச்சொல்லியும் அடிக்கச்சொல்லியும் இப்படிநானாவிதமானதந்திரயுக்திகளைச்செய்தும் அந்தக்குதிரையானது அசையாமல் கல்லைப்போலிருந்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சிந்தாக்ராந்தனாகயோசனைசெய்து இதுஎன்னகாரணத்தினாலேயோ இப்படியிருக்கின்றது ஒன்றுந்தெரியவில்லை இதில் ஏதோ ஒரு விந்தையுண்டாயிருக்கும்போலேதோற்றுகின்றது அந்தவிந்தையை இந்தவனாந்திரத்திலிருந்து தபசுசெய்கிற யோகீஸ்வரர்களைக்கண்டு சேவித்து அவர்கள்முகாந்தரமாயிந்தவகையைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்துத் தன்னோடிருக்கின்றசேனைகளையெல்லாம் அவிடத்தில்தானே நிறுத்திவிட்டங்கிருக்கிற காய்கனிகளைகொள்ளையிடாமலும் புஷ்பங்களைப்பறிக்காமலும் பத்திரமாய் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி சேனைகளுக்கெல்லாந்திட்டஞ்செய்துவிட்டு விஸ்வகேதுஎவ்வற்றாசுவன் நீலத்துவசன் அநுசாலுவன் இவர்கள் நால்வரையுந் தன்னோடழைத்துக்கொண்டு அர்ச்சுனமகாராஜனானவன் அந்தவனத்திற்றுட்புகுந்துபோ யங்கேயிருக்கிற விசித்திரங்

களையும் புலிகளும் மான்குட்டிகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் கலந்துவிளையாடுகிறதையும் மயில்களும் பாம்புகளும் ஒன்றுய்க்கூடி சிநேகித்திருக்கின்றதையும் சிங்கங்களும் யானைகளும் கூடிக்கொண்டு பந்தடிக்கின்றதையும் வண்டுகளுந்தும்பிகளும் சுகந்தமாகியபுஷ்பங்களைப்பறித்துக்கொண்டுவந்து ரிஷிகளிடத்தில்கொடுத்து தேவதார்ச்சனைபண்ணுவிப்பதையு மின்னுமிப்படிப்பட்ட அனேகவிசித்திரமான வதிசயங்களைப்பார்த் தாச்சரியகரமாய் ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு வன்னிமரங்கள்பனைமரங்கள் மாமரங்கள் பலாமரங்கள் ஈச்சமரங்கள் அரசமரங்கள் சந்தனமரங்கள் வேங்கைமரங்களின்னுமிப்படிப்பட்ட அனந்தவிதமானவிருக்ஷங்களும் பூத்துக்காய்த்தும் பழுத்து மலங்காரமாயிருக்கின்றதைப்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்து பின்னையும் மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சிசண்பகம் தாமரை சாமந்தி மருக்கொழுந்துபாரிசாதம் கொன்றை இன்னும் இப்படிப்பட்ட அனேகவகையான புஷ்பசாதிகளும் புஷ்பித்ததிலுண்டான தேன்கள்பெருகி ஆறுயோடுகிறதையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டுநடந்தார்கள்.

அங்கே ஒருபூமியில் புலிபாசனம்பரப்பி அதன்மேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு திருவஷ்ணுஜலத்தைத் தரித்து சரீரமுழுதும்விபூதியை உத்தூளித்துக்கொண்டு உருத்திராட்சமாலிகாலங்கிருதராய் சிவந்த சடாபாரத்தையுடையவராய்ச் ஜபமாலிகையைக் கையினிடமாய் பிடித்துக்கொண் டிரண்டுகண்களையும் ஊர்த்துவமாகத்திருப்பி இரண்டுபுசங்களினிடத்திலும் யோகதண்டத்தை யூன்றிக்கொண்டு உலககர்த்தாவாகிய பரப்பிரமத்தினுடைய உபயபாதங்களையும் இருதயகமலத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு நிவாததீபம்போல அசையாமலிருந்து செபம்பண்ணுகிற சௌபரிமகாரிஷியைக்கண்டு அர்ச்சுனமகாராஜனும் மிகுந்த பயபக்தி விசுவாசத்துடனே அந்த முனீஸ்வரனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கதண்டன்சமர்ப்பித் திரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்மேல்கூப்பிக்கொண்டு அந்த முனிசிகாமணியைப்பார்த்து ஓ பிராணபுருஷ ஓ மகானுபாவா ஓசுவாமி தேவரீருடைய தரிசனத்திற்கு தருமராசனுடைய தம்பியாகிய அர்ச்சுனன் வந்திருக்கிறேன் ஆதலால் தேவரீரது திருஷ்டியினால்பார்த்து அடியேனுடைய மனோதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்து சட்சிக்கவேண்டும் சுவாமியென்று அனேகவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்தான்.

அப்படித்தோத்திரம்பண்ணுகிற அர்ச்சுனனுடைய முறையை ஜபம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சௌபரிமகாமுனிவருங்கேட்டு கண்களைவிழித்து அர்ச்சுனனைப் பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ சர்வாந்தர்யாமியாய் சர்வவியாபகனாய் விளங்கப்பட்ட லோககர்த்தாவாகிய பரமசிவத்தோடு எதிர்த்துப்போராடிச் செயங்கொண்ட வீராதிவீரனென்கிற கீர்த்திப்

பிரதாபம் பொருந்திய தருமநந்தனருடைய தம்பியான அர்ச்சுனன் நீ தா
னோ அப்படிப்பட்டமகானுபாவனாகிய உன்னைக் காணவேண்டுமென்
று நெடுநாளாய்க் காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கு உன்னைக்கண்கு
ளிரப்பார்த்து சந்தோஷிக்கும்படி தெய்வங் கூட்டிவைத்ததென்றுசொ
ல்லி அர்ச்சுனராசனுக்கும் ஒரு கிருஷ்ணாசனம் போடுவித்து அதன்மேலி
ல் உட்காரப்பண்ணி கனிவர்க்கங்களையும் தேனையும் புசிக்கும்படிகொடு
த்து உபசாரஞ்செய்து நீர் என்னிடத்திற்குவந்த காரியமென்னவென்று
கேட்க அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் அந்தசௌபரிரிஷியைப்பார்த்துஓ
ஐயாமுனிநாதா என்தமயனாகிய தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாக
ம்பண்ணும்படி நினைத்துக் குதிரையைப் பூமிப்பிரதக்ஷணம்பண்ணிக்
கொண்டுவரச்சொல்லி என்னை அனுப்பிவைத்தார் நானுமவருடையகட்ட
ளைப்படி இதுமட்டும் அந்தக்குதிரையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டுவந்தே
னிப்போது தேவரீருடையஆசிரமத்தில்வந்து ஒருகுத்துக்கல்லுடனே உ
ராய்ந்துக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டது அதை அ
னேகயுக்திகளினால் சேவகர்களைக்கொண்டு அதட்டியும் அடித்தும் இடி
த்தும் இழுத்தும்பார்த்தோம் அது எந்தவிதத்திலும் அசையவில்லை ஆ
கையால் இதென்னகாரணமோவென்று சம்சயங்கொண்டு தேவரீருடைய
பாதத்தில்விழுந்து சரணமடைந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிவந்தேனெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தச் சௌபரிரிஷியுஞ்சிரி
த்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அதற்கு ஒருகதையுண்டு அதைச்சொல்லுகி
றேன் சாவதானமாய்க்கேளுமென்று அந்தக்குத்துக்கல்லுடனே குதிரை
யொட்டிக்கொண்டவிர்த்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளுமையா அர்ச்
சுனா பூர்வத்தில் இந்தக் குத்துக்கல்லின்சமீபத்தில் சண்டிகவுசிகனென்னு
ம்பெயருடைய ஒருமுனீஸ்வரர் ஆசிரமங் கட்டிக்கொண்டிருந்தார் அ
வரிடத்தில் உத்தாலகனென்னும் பெயரையுடைய ஒருவன் சீஷனாயி
ருந்து பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தான் அங்ஙனம் செய்துவரு
கின்றகாலத்தில் ஒருநாள் அந்த சண்டிகவுசிகரிஷியானவர் தீர்த்தயா
த்திரைபண்ணவேண்டுமென்று உத்தேசங்கொண்டு சிலரிஷீஸ்வர
ர்களுடனே கூடிப்போனார் அதுகண்டு அவருடைய சீஷனாகிய உத்
தாலகனும் தனது ஆசிரியர்பின்னாகவே நடந்துபோனான் அப்படிக்
கு ஆ ஆசிரியவரைவிடாமல் அவன்தொடர்ந்துநடப்பதை சண்டிக
வுசிகமுனிவரும் திரும்பிப்பார்த்து ஓ உத்தாலகா நீ எங்களோடுகூட
சிரமப்பட்டுக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டாம் நீ யிவ்வி
டத்தில்தானே நின்று கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு சகல சவுக்கிய
ங்களையும் அனுபவித்து சுகமாயிருமென்றுசொல்ல அதற்கு அந்த உ
த்தாலகனும் சம்மதப்படாமலிருந்தான் அதுகண்டு அந்த சண்டிகவுசிக
ரும் அவனுக்கு அபேக்ஷைவரும்படி அநேக பிரியவசனங்களைச் சொ
ல்லி அவனை சம்மதப்படுத்திப் பின்பு ஒருபிராமணன்வீட்டில் ச
ண்டிகை யென்கிறபெண்ணை விசாரித்து அந்த உத்தாலகனுக்குகலி
யாணம்பண்ணுவித்து நீங்கள் சுகமாய் வாழ்ந்திருங்களென்று அவர்

களிருவருக்கும் ஆசிர்வாதஞ்செய்து அவர்களை அங்கேதானேநிறுத்தி விட்டு பிற்பாடு அந்த ரிஷீஸ்வரர்களுடனேசேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரைக் குப் போய்விட்டார் அதன்பிறகு அந்த உத்தாலகனுஞ் சண்டிகையுங் கூடியிருந்து சமுசாரஞ்செய்துவருகிறநாளில் அந்த உத்தாலகன் தன்பெ ண்சாதியாகிய சண்டிகையைப்பார்த்து அடிபெண்ணே எனக்குபசிக்கிற து சமையல் பண்ணென்றுசொன்னால் அவள் சோற்றுப்பானையைஉடை த்தெறிந்து அவனைப்பார்த்து நீபானைகொண்டுவந்தால் சமைக்கிறேனென் றுசொல்லுவாள் பின்னையும் அவன் போசனஞ்செய்யவேண்டும் அக்கினி கொண்டுவாவென்று சொன்னால் வீட்டிலிருக்கிற நெருப்பிலுந்தண்ணீர் வார்த்து ஆற்றிவிட்டு நெருப்பில்லையென்று சொல்லுவாள் அதுவுமல்லா மல் சாணமெடுத்துவந்து வீடுமுழுதும் சுத்திபண்ணென்றுசொன்னால் எங்கேபார்த்தாலும் குப்பையுங் கூளமும் குப்பல்குப்பலாகக்குவித்து எ ச்சிலையுமிழ்ந்துவைப்பாள் வஸ்திரத்தைதோய்த்து உலர்த்தச்சொன்னால் நனைத்துப்போடுவாள் போசனம்பண்ண இலைகொண்டுவாவென்று சொ ன்னால் இலையைக்கிழித்துப்போடுவா ளிந்தப்பிரகாரம் அந்தச்சண்டி கையானவள் நாள்தோறு மகடவிகடமாகச் செய்துவருகிறபோது உத்தா லகனும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் விசனப்பட்டு ஐயையோ இப்பசாசானவ ள் எனக்கென்று எங்கேயிருந்துவந்தாள் தெய்வமேயென்று துக்கித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தச் சண்டிகவுசிகமுனிவருந் தீர்த்தயாத்திரைப ண்ணிவிட்டு மறுபடியு மந்த உத்தாலகனிருக்குமி டத்திற்குவந்து சே ர்ந்தார் அதுகண்டு உத்தாலகனும் தன்னுடைய ஆசிரியருக்குச் சாஷ்டா ங்கதண்டன்சமர்ப்பித்து ஓ ஐயாகுருநாதா தேவரீர் தீர்த்தயாத்திரைக்கு ப்போம்பொழுது பலவிதகாரமா யடியேனுக்குக் கலியாணஞ்செய்து வைத்தபெண்சாதியின் வாழ்க்கைப்பாட்டினு லடியேனபடுகிற மனோது க்கத்தை இன்னபடியென்று சொல்லிமுடியாது ஆனாலும் கொஞ்சச்சொ ல்லுகிறேன் கேளுமென்று சில செய்திகளைச்சொல்லி விண்ணப்பஞ்செ ய்தான் அதுகேட்டு அந்த சண்டிகவுசிகமுனிவரும் ஆலோசனைசெய்து ஓ உத்தாலகா நீ உன்பெண்சாதியை ஒன்றுசெய்யச்சொன்னால் அவள் ஒன்றுசெய்கிறாளல்லவோ ஆனால் நீ அதற்கொரு தந்திரஞ்செய்யவேண் டும் அஃதென்னவென்றால் உனக்கு அவளால் ஆகவேண்டியகாரியத்தை வேண்டாமென்றுசொல்ல அதை அவள்வேண்டுமென்று மறித்துச்செ ய்வாள் அதுவே உபாயமென்று உத்தாலகனுக்குச் சொல்லிவிட்டு சண்டி கவுசிகமுனிவருந் தன்னுடைய ஆசிரமத்திற்குப்போய்விட்டார் பிற்பாடு அந்த உத்தாலகனும் தன்னுடைய குருவாக்கியப்படி பெண்சாதியைய ழைத்து ஓ பெண்ணே யெனக்கு போசனம்வேண்டாமென்றுசொல்ல அதிசீக்கிரத்தில் சமையல்செய்து அவனுக்கு உபசாரமாகப்படைப்பா ள் நெருப்புவேண்டாமென்றுசொன்னால் நெருப்பு கொண்டுவருவாள் வ ஸ்திரத்தை நனைத்துக்கொண்டு வாவென்றால் உலர்ந்த வஸ்திரத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாள் ஒருபதார்த்தமும் வேண்டாமென்றுசொ

ன்றால் சகலபதார்த்தங்களும் சமைத்துவைப்பாள் ஸ்திரீசையோகஞ்செ
ய்யத்தகாத புண்ணியதினங்களில் வேண்டினவன்போல் சைகைபண்ணி
னால் வேண்டாமென்று விலகிப்போய்நிற்பாள் செய்யத்தகுந்த நாள்க
ளில் வேண்டாமென்றுசொன்னால் வேண்டுமென்று கூடியிருப்பாள் வீடு
சுத்திசெய்யவேண்டாமென்றால் வீடெல்லாம் நன்றாயலங்கரித்துவைப்
பாள் இந்தப்படி நாள்தோறும் அந்த உத்தாலகன் தனக்குவேண்டியவை
களையெல்லாம் வேண்டாமென்று தந்திரமாகச்சொல்ல அதற்கு அந்தச்
சண்டிகையும் வேண்டாமென்றவைகளை வேண்டுமென்று மாறாகச்செய்
துவருவாள் இந்தப்பிரகாரம் அவர்களிருவருங்கூடி இல்வாழ்க்கைசெய்து
க்கொண்டுவருங்காலத்தில் அந்த உத்தாலகனுடைய தகப்பனாருக்குத்தி
திவந்தது அன்றைக்கும் அவன் தன்னுடைய பெண்சாதியாகிய சண்டி
கையை அழைத்து அவளைப்பார்த்து அடிபெண்ணே என்தகப்பனுக்
கு இன்றையதினம் திதிவந்தது அதற்கு நாமென்னசெய்யப்போகிறோம்
ஒன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்றுசொல்ல அவளும் அதுகேட்டு நீர எ
ன்னகாரியஞ்சொன்னீர் இது எனக்குநன்றாயிருக்கவில்லை பிள்ளையிருந்தா
ல் தகப்பனுக்கு திவசங்கொடுப்பிக்கவேண்டாமோ நாம் சம்பிரமாய்க்
கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாள் அதற்கு ஒருவனுக்குமாத்திரஞ்
சாருஞ்சாதமுமாய்ச் சமைத்துப்போடென்று சொல்ல அதற்கு அவள்
சம்பிரமாய்ப்பத்துபேருக்கு சாப்பாடு பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல
அதுகேட்டு அவனும் நல்லதுபொழுதுபோனபின்பு ஆகட்டுமென்றுசொ
ல்ல அதிசீக்கிரத்தில் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி உதயகாலத்திற்
கே வீடுவாசல்சுத்திபண்ணி பதினைந்துநாழிகைக்கெல்லாம் சகலபதார்த்
தங்களோடும் அன்னம் சமைத்துவைத்து பத்துபேர் பிராமணர்களை அ
ழைத்துத் தன்புருஷன்கையினால் அவர்களைப்பூசைபண்ணுவித்து பிண்
டபிரதானமும் பண்ணுவித்து பிற்பாடு உத்தாலகன் அவர்களுக்குச்
சாதத்தைக் கொஞ்சமாகப்படையென்றுசொல்ல அவளும் விஸ்தாரமாக
த்திருப்திபோசனமாய் சகல பதார்த்தங்களையும் படைத்து அவர்கள்போ
சனம்பண்ணி எழுந்து கைகால் சுத்திசெய்துகொண்டபின்பு அவர்க
ளுக்குத் தாம்பூலம் புஷ்பம் சந்தனமும் விஸ்தாரமாகக்கொடுத்து அவ
ர்களுக்கு உபசாரஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டுப் பின்புஉத்தாலகன் அண்
டை அசலிலுள்ளவர்களையும் அழைத்துச் சாப்பாடுபடைக்கவேண்டாமெ
ன்றுசொல்ல அவளும் அதென்னபரியாசமென்றுசொல்லி அந்ததெருவி
லிருக்கிறவர்களையெல்லாம் குழந்தைக்குட்டிகளுடன் அழைத்துக்கொ
ண்டுவந்து போஜனம்படைத்து அவர்களைத் திருப் பண்ணிஅனுப்பினா
ள் பின்பு உத்தாலகனும் அவளைஅழைத்து அடிபெண்ணே எனக்குக்
கொஞ்சமாக போசனம்படையென்று சொல்ல அதற்கு அவளும் இதெ
ன்ன பரியாசமென்றுசொல்லி சகலபதார்த்தங்களும நெய் தயிர் பணி
யாரவகைகளும் பத்துபேருக்காகும்படி அந்த உததாலகனுக்குப்படை
த்தாள் அதுகண்டு அவனும் தனக்குள்ளேதானேசந்தோஷப்பட்டுக்கொ
ண்டு வயிறுநிறைய திருப்தியாகச்சாப்பிட்டெழுந்து போகிறவன் பெ

ஸ்சாதிரினுடைய குணத்தை தெரிந்தவனாயிருந்தும் மறந்துவிட்டு அ
வனோபமாழைந்து அடிசண்டிகா இந்தப் பிண்டப்பிரதானம்பண்ணின அ
ன்னத்தைக்கொண்டுபோய் கங்கையில் போட்டுவாவென்று சொன்னா
ன் அதுகேட்டு அவளும் பிண்டப்பிரதானம்பண்ணின அன்னத்தை
யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வீதியினிடமாகக் குப்பைகளின்பேரில் வி
ழுந்து புரண்டுகொண்டிருக்கிற நாய்களுக்கு முன்பாகவைத்தாள் அ
தைக்கண்டு அந்தநாய்கள் ஓடிவந்து தின்றுவிட்டதுகள் அதுகண்டு
உத்தாலகன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு அடிபாவி துன்மார்க்கி கெடுத்
தாயே உன்னால் என்னுடைய பிதிர்க்களெல்லாம் நரகத்தில்விழுந்தார்க
ளே இகறசெப்படி அடிகோவியென்றுசொல்லி நீ இந்ததோஷத்தினால்
குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கக்கடவாயென்று சாபமிட்டான் அது
கண்டு அந்தச்சண்டிகையானவள் பயந்து தன்புருஷனாகிய உத்தாலகனை
ப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து தண்டனிட்டு ஐயாபிராமணோத்மா தேவரீரடி
யாளுடைய துர்க்குணத்தைக் கண்டு இப்படிப்பட்ட சாபங்கொடுத்தீ
ரே இந்தசாபமானது எந்தநாளில் எனக்கு விமோசனமாகுமென்று இ
ரக்கமாகக் கேட்க அதற்கந்த உத்தாலகனும் நீ அனேககாலமிப்படிக்
குத்துக்கல்லாகவே கிடந்துபின்பு தருமபுத்திரரானவர் அஸ்வமேதயா
கஞ்செய்கிறதற்கும் பிரயத்தினப்பட்டுக் குதிரையைவிட்டு அதன்பி
றகே அவர்தம்பியாகிய அருச்சுனனைக்கூட்டி யனுப்பிவைப்பார் அப்
பொழுதந்தக்குதிரையையும் பூமிபிரதக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு திக்கு
விஜயஞ் செய்துவருகையில் குத்துக்கல்லாய்க்கிடக்கிற உன்பேரில் விழு
ந்து உராய்ந்துக்கொண்டு கல்லோடுகல்லா யொட்டிக்கொள்ளும் அது
சேதியை அருச்சுனராசன் கேள்விப்பட்டுவந்து உன்னைப் பிடித்துக்
கொண்டு அந்தக்குதிரையை யிழுப்பான் அப்போது குதிரையும் வி
டுதலையாகின்றது நீயும் சாபவிமோசனமாகி என்னிடத்திற்கு வந்துசே
ருவாயென்று உத்தாலகனென்னும் பிராமணன்சொல்லியனுப்ப இவ
ளும்வந்து குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கின்றாள் கேட்டீரோ அரு
ச்சுனமகாராஜனே அசலா வந்தக்கல்லோடுகல்லாய் நீங்கள்விட்டது அ
ஸ்வமேதக்குதிரையும் ஒட்டிக்கொண்டது நீ இந்தட்சணமே அந்தக்
குத்துக்கல்லினிடத்திற்குப்போய் அந்தக்கல்லை ஒருகையினால் பிடித்து
க்கொண்டு குதிரையை ஒருகையினால்பிடித்திழுத்தால் அந்தக் குதிரை
யுமெழுந்திருக்கும் அவளும் சாபவிமோசன மாகுமென்று சௌபரிம
காரிஷியானவர் சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் சந்தோஷசித்தனா
ய் எழுந்திருந்து அந்தமகாரிஷிக்குச் சாஷ்டாங்கதண்டன் சமர்ப்பித்
து அவரிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு விஸ்வகேதுமுதலான அந்
தநால்வர்களுடனும் அந்தவனத்தைவிட்டு வெளியேவந்து குதிரையினி
டத்திற்குப்போய் அந்தக்குத்துக்கல்லை ஒருகையினாற் பிடித்துக்கொ
ண்டு மற்ற ஒருகையினால் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்திழுக்க அதனாலந்த
க்குதிரையும் வெளியேவந்து சரீரத்தைநிமிர்ந்து அனுமானித்தது அ
ந்தக்குத்துக்கல்லான ஜண்டிகையும் முன்போல ஸ்திரீரூபந்தரித்துவந்து

அர்ச்சுனராசனிடத்தில் செலவுவாங்கிக்கொண்டு உத்தாலகனிடத்திற் குப்போய்சேர்ந்தாள் பிற்பாடு அர்ச்சுனமகாராசனுங் குதிரையைவிட்டுச் சகலசேனசமூகங்களோடு நடக்கும்போது அந்தக்குதிரையானது செண்பகாபுரமென்கிற பட்டணத்திற்கு மூன்றுயோசனைதூரத்தில் நடந்தது அப்போது அந்த செண்பகாபுரத்தையாளுகின்ற அம்சத்துவமகாராசாவினுடைய வேவுக்காரர்கள்பார்த் தந்தக் குதிரையினுடையசேதியெல்லாந்தெரிந்து ஓடிவந்து அந்த அம்சத்துவமகாராசாவுக்குத் தண்டனிட்டு ஐயாராசேந்திரா அஸ்தினாபுரத்தையாளுகின்ற தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யும்படி பிரயத்தனப்பட்டுக் குதிரையைவிட்டாராம் அந்தக்குதிரையும் அர்ச்சுனராசனும் இன்னும் சிலசேனைகளும் நம்முடைய பட்டணத்திற்கு மூன்றுயோசனைசமீபத்தில் வருகின்றதென்று சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேட்டு அம்சத்துவமகாராசனுஞ் சந்தோஷப்பட்டு மந்திரிகளையழைத்து ஓ மந்திரிமார்களே நாம் தருமராசாவானவர் விட்டகுதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன்பிறகேவருகிற அருச்சுனராசனையும் எதிர்த்துப்போராடி நன்றாய்ப் பூசைபண்ணினோமேயானால் அந்த அருச்சுனனையுங் குதிரையையுங் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறநிமித்தம் கிருஷ்ணமூர்த்திவருவார் அவரைப்பிடித்துக் கொள்ளலாம் இது நன்றாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல அதற்கு அவர்களும் ஆலோசித்து அப்படிசெய்யலாமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு அந்த அம்சத்துவமகாராஜனும் அங்கிருக்கிற சேனைகளைப்பார்த்து ஓ ராசாக்களே மந்திரிகளே சேனாதிபதிகளே நீங்களெல்லாரும் என்னுடைய வார்த்தையைக்கேளுங்கள் அதேதென்னவென்றால் நம்முடைய பட்டணத்திலுண்டான சகலஜனங்களும் வில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைப்பிடித்தவர்கள் எவர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவ்வவர்கள் சேனைகளுடனே ரணக்களத்திற்கு யுத்தசன்னத்தர்களாய் ஆயுத்தப்பட்டுவந்துசேரவேண்டும் அப்படிவந்துசேராமல் என்னுடைய ஆக்கினையைத்தள்ளிநடந்தார்களாகில் அவர் எவ்வகைப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைக் கொண்டுபோய் ஊருக்கப்புறம் காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடுகிறதென்று திட்டஞ்செய்து சங்கிலிகிதர்களென்கிற பிராமணர்களையழைப்பித்து அவர்களிடத்தில் தம்முடையமுத்திரைமோதிரத்தையுங் கொடுத்தனுப்பினார் அவர்களுமந்தப்பிரகாரம் எண்ணெய்க் கொப்பரிகையண்டையிற்போயிருந்தார்கள், அப்படிக்கட்டளையிட்ட அம்சத்துவமகாராசன் எப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவனென்றால்.

(அம்சத்துவமகாராஜன் யுத்தம்.)

அஸ்திரசஸ்திர வித்தைகளில் மகாவல்லமையையுடைத்தானவன் சத்தியசந்தனன் ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய திவ்வியநாமத்தைக் கனவிலுமறவாதவன் சகலசீவர்களிடத்திலும் பூததயவுள்ளவன் அகண்டித

விரபராக்ரம துரந்தரன் அஷ்டலட்சுமிவிலாச போகபாக்கியங்களையு டையவன் தருமநீதியில் எமதர்மராஜனுக்குச் சமானமானவன் இப் படிப்பட்ட குணாதிசயங்களையுடையவனாகிய அந்த அம்சத்துவமகா ராசனானவன் முன்சொன்னபடியே திட்டஞ்செய்து பட்டணமுழுது ம் பறையறைவித்து யுத்தசன்னத்தனாய் நவரத்தினமயமான தேரின் மேலேறி மந்திரிபிரதானிகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்திற்கு வெ ளியேவந்து தண்டுவிட்டிறங்கினான், அந்தராசாவினுடைய பிள்ளைகள் நால்வரில் மூன்றுபேர்மாத்திரம் இரதமேறிக்கொண்டு தாங்கள் தங்கள் சேனைகளுடனே புறப்பட்டு நடந்தார்கள் பின்னும் ரதக்காரர் யானைக் காரர் குதிரைக்காரர் காலாள்களாகிய நால்வகைச் சேனைகளில் ஒருவ ராகிலும் பட்டணத்திலில்லாமல் எல்லாரும் ரணக்களத்திற்கு நடந்தா ர்கள் அப்பொழுது அந்தராசாவினுடைய குமாரனான சுதர்மனென்கிற வன் அவனுடையபிதாவிலும் மகாசத்தியவந்தனன் தருமமாகிய பாச த்திற் கட்டுப்பட்டவன் வேதவொழுங்கைக் கடவாதவன் விஷ்ணுவி னுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அத்தியந்தப் பிரீதிவிசுவாசமுடையவ ன் இப்படிப்பட்ட சற்குணசம்பன்னனான அந்தராசகுமாரன் தன்னு டைய பிதாவின்கட்டளைப்படி ரணக்களத்திற்குப் போகவேண்டுமென் று ஆயுத்தப்பட்டு யுத்தசன்னத்தனாய் ரதமேறிக்கொண்டு புறப்பட்டு த் தன்பெண்சாதியாகிய பிரபாவதிக்குச்சொல்லிவிட்டு அவளிடத்திற் செலவுவாங்கிக்கொண்டு போகலாமென்று நினைத்து அவளரண்மனைக் குப்போய் அவளைப்பார்த்து அடிபெண்ணே பாக்கியவதி தருமராசா வானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறதற்குப் பிரயத்தனப்பட்டுக் குதி ரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே அருச்சுனராசனையுங் கூட்டி யனுப்பியிருக்கிறார் ஆகையினாலந்த அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு அ தன்பின்னேவருகிற அர்ச்சுனனுடனே போராடவேண்டுமென்று ஆயு த்தப்பட்டு என்பிதாவானவர் வாய்ப்பறையாக வில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆ யுதத்தைப்பிடித்தவர்கள் முதலானபட்டணத்திலுள்ள சகலசனங்களு ம் யுத்தசன்னத்தராய் அவ்வவர்கள் சேனைகளோடும்வந்து ரணக்கள த்திற்சேரவேண்டியது அப்படிவந்து சேராதவர்கள் எவர்களாயிருந்தா லும் அவர்களை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடுகிறதென்று கட் டளையிட்டுப்போனார் ஆதலால் அவருடைய கட்டளையைக் கடவாமல் நானும்போகவேணும் எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பென்றுகேட்க அ துகேட்டவுடனந்தப் பிரபாவதியும் தன்புருஷனைக் கண்டமாத்திரத்தில் காம விகாரமிஞ்சினவளாய் அதிக வபேக்ஷைகொண்டு இதற்கெப்படியென் னவெழுந்திருந்து தன்புருஷனுக்குநமஸ்காரம்பண்ணி ஓ பிராணநாயகா நீர் என்னவார்த்தைசொன்னீர் பிதாவினுடைய ஆக்கினைப்படி ரணக் களத்திற்குப் போகிறேனென்று சொல்லுகிறீரே அதுகூடாது இன் றையத்தினம் தேவரீர் என்னுடனேகூடியனுபவித்து என்னபேட்சை யைத் தீர்க்கவேண்டும் மன்மதனுடைய பாணக்கினிமிகுந்து என்னை த்தகிக்கின்றது இதை என்னாற் சகிக்கமுடியவில்லை ஏனென்றால் இ

ன்றையதினம் அடியாளும் ருதுஸ்நானம் பண்ணியிருக்கிறேன் ஆத
லால் இப்பொழுது என்னைக்கூடியனுபவித்துச் சந்தோஷப்படுத்துமெ
ன்று இரக்கமாகச்சொன்னாள் அதுகேட்டு அந்தராசகுமாரனும் தன்
பெண்சாதியைப்பார்த்து ஓ பிராணநாயகி நீ கொண்டிருக்கிற எண்ண
மானது இகபரசவுக்கியமில்லாமற் போகத்தக்கதாகவிருக்கின்றது எத்
தனை மூடபுத்தியுடையவர்களாயிருந்தாலும் பகற்காலத்தில் ரதிகேளி
செய்வார்களோ அப்படிச்செய்தால் நரகவாதனைவருமல்லவோ இதுவு
மல்லாமலும் உன்கருத்தின்படியே இன்றையதினம் உன்னிடத்திலி
ருந்துவிட்டால் என்பிதாவினுடைய ஆக்கினைதப்பாது ஆதலால் நீ நி
னைத்தகாரியம் இன்னம் ஒருவேளையில் ஆகட்டுமென்றுசொல்ல அதற்
கு அவளும்சம்மதப்படாமல் புருஷனைப்பார்த்து ஓ பிராணநாயகா நீர்
என்விருப்பத்தின்படி பகற்பொழுதிற் செய்யாவிட்டாலும் இன்னுஞ்
சற்றுநேரத்தில் பொழுது போகின்றது ராத்திரிக்கிருந்து என்னுட
னேகூடிச் சகலசவுக்கியங்களையு மனுபவித்து விடிந்தபின்பு யுத்தகள
த்திற்குச் சுகமாய்ப்போகலாமென்று மறுத்துச்சொன்னாள் அதுகேட்
டுச் சுதர்மனுஞ்சம்மதப்படாமல் அவளைப்பார்த்து ஓ சவுந்தரியவதி
நீ சொன்னபடியே ராத்திரிக்குக் கேளிவிலாசமாயிருந்து அனுபவித்து
உன்னுடைய விரகதாபத்தைத் தீர்த்தேனாகில் விடிந்தபின்பு எனக்கு
அரசன் ஆக்கினைப் படிக்குளெண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் விழவேண்டி
வருமே அதற்கென்னசெய்யலாமென்று கேட்க அதுகேட்ட பிரபாவ
தியும் ஓ பிராணநாயகா நீரிப்பொழுது சொன்னவார்த்தை உண்மை
யேயாம் நான் இன்றைக்குத்தான் ருதுஸ்நானம்பண்ணி பரிசுத்தமா
யிருக்கிறேன் இன்றையத்தினம் நீர் என்னுடனே கூடாமற்போனால்
உமக்குப் புருஷஹத்தியாதோஷமும் யமவாதனையுமுண்டாகுமே ஆகை
யால் உமக்கு எதுயுத்தமாயிருக்கின்றதோ அந்தப்படிச் செய்யுமெ
ன்றுசொல்ல, அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அற்பசுகத்தை விரும்பினால்
கற்பத்துக்கும் வருமென் றறிந்தவனாயிருந்தும் பெண்சாதி சொன்ன
வார்த்தையுமெய்தானென்று ஆலோசனைசெய்து இன்றையத்தினம் அ
ரசன் ஆக்கினையைக் கடந்திட்டால் நாளையத்தினம் எண்ணெய்க்கொ
ப்பரிகையில் தள்ளுவார்கள் அங்ஙனந் தள்ளினவுடனே இந்த சரீரத்
தைவிட்டுத் தேவசரீரம் பெற்றுக்கொண்டு சகல சம்பிரமத்துடனே சு
வர்க்கத்திற்குப் போயிருந்து இந்திரபோகத்தையாகிலு மனுபவிக்க
லாம் அரசனாக்கினைக் கடவாமல் பெண்சாதியினுடைய சொல்லைக்க
டந்து நடப்போமானால் புருஷஹத்தியா தோஷமும் நரகவாதனையுமு
ண்டாகுமாதலால் அரசனுடைய ஆக்கினையைத்தள்ளிப் பெண்சாதியி
ன்விருப்பத்தின்படிசெய்கிறதே உத்தமமென்று நினைத்து அந்தப்ப
டியே அன்றிராத்திரியிருந்து அந்தப் பிரபாவதியுடனேகூடி சரசசல்லா
பவிநோத லீலைகளை யனுபவித்து அவள்மனதைச் சந்தோஷம்பண்
ணுவித்து மறுநாள் விடியற்காலையிலெழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி ஜபத
பங்களை முடித்துக்கொண்டு ஓமசாந்திசெய்து சூரியபகவானுக்கு அர்

ச்சியங்கொடுத்து பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்து அவர்களுடை
ய ஆசிர்வாதங்களைக் கைக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய்ப் புறப்பட்டு ர
ணக்களத்தைநோக்கிவருகையி லதற்குமுன்னமே அம்சத்துவசமகாராஜ
னானவன் தன்னுடைய சேனைகளெல்லாம் வந்துசேர்ந்தபிறகு எண
ணிக்கைபார்க்கும்பொழுது தன்பிள்ளைகள்நால்வரில் மூன்றுபேர்மாத்தி
ரம் வந்திருந்தார்க ளதுவுமல்லாமல் எழுபதுபேர் சேனாபதிகளும் ஒவ்
வொருசேனாதிபதிக்கு எழுபத்தோராயிரம் பேர்களும் எழுபத்தோரா
யிரம்யானைகளும் லட்சங்குதிரைகளும் லட்சங்காலாட்களும் எழுபதுசே
னாநாயகருமாக வெண்ணிக்கைபார்த்துக்கொண்டு தன்னுடைய குமாரனாகி
ய சுதர்மனென்கிறவனைக்காணாமல் சிந்தாக்கிராந்தனாய் மந்திரிகளைப்பா
ர்த்து ஓ மந்திரிகளே கேட்டீரோ என்னுடைய ஆக்கினைப்படிக்கு நம்மு
டைய பட்டணத்திலுண்டான சனங்களும் என்குமாரர்களில் மூன்றுபே
ரும் வந்திருக்கிறார்கள் இன்னொருகுமாரனாகிய சுதர்மன்மாத்திரம் வரவி
ல்லை பார்த்தீர்களோ நம்முடையதகப்பன் நம்மையென்னசெய்யப்போ
கிறானென்று நினைந்து அந்தசுதர்மன் அசட்டையா யிருந்துவிட்டதுபோ
ல் தோன்றுகிறது அப்படியிருந்தால் நம்முடைய ஆக்கினைதப்பிப்போ
குமோ பூலோகத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற அரசர்களுக்கு உறவினரென்
றும் சினேகரென்றும் பிள்ளைகளென்றும் பட்சபாதமுண்டோ அப்படி
யிருக்க அந்தபாபித்திபக்காரனான சுதர்மன் பேய்வேலைபண்ணிக்கொண்
டான் ஆதலால் நீங்கள் இக்ஷணமே என்குமாரனை சுதர்மனைப்பிடி
த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சங்கிலிதர்கள்வசத்தில் ஒப்பிவித்து எ
ண்ணெய்க் கொப்பரிகையில் தள்ளிவிட்டு வாருங்களென்றுசொல்லி யனு
ப்பினார்.

அதுகேட்டு அந்தமந்திரிகளும் அப்படியே நல்லதென்று போம்
பொழுது அவர்களுக்கு எதிராகததேரேறிக்கொண்டு வருகிற ராசகு
மாரனைப்பார்த்து விசாரப்பட்டு ஓ ராசநந்தனா நீர் உமதுபிதாவினுடைய
ஆக்கினையைக்கடந்து நடக்கலாமா நேற்றையதினம் நீ ஏன்வரவில்லை
நேற்றையதினஞ் செய்தகாரியம் இன்றைக்குச் செய்யலாகாதோ சத்
தியந்தவறாதவராய் விஷ்ணுபக்தியுடையவராய் புண்ணியபுருஷராய்வி
ளங்கப்பட்ட நீர் இப்படிப்பட்ட பேய்வேலைசெய்துவிட்டீர் ஆதலால்
உம்முடையபிதாவாகிய அம்சத்துவசமகாராஜனானவர் எங்களை யனுப்
பி உம்மைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையிற் றள்
ளிவிடும்படி கட்டளையிட்டார் அதற்கெப்படி யென்று விசாரப்படுகிற
மந்திரிகளைப்பார்த்துச் சுதர்மனானவன் தேரைவிட்டிழிந்து ஓ புண்ணி
யவான்களாகிய மந்திரிமார்களே கேளுங்கள் நீங்கள் என்னைக்கொண்
டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளுகிறதற்கு முன்பின் யோ
சனைபண்ணவேண்டாம் இந்தசரீரமோ நிலையாமையென்னும் பெயரை
யுடையது இது பிதாவினுடைய ஆதீனமாயிருக்கப்பட்டது ,ஆகையினா
ல் இந்தசரீரத்தை அவர் என்னசெய்யவேண்டுமென்றாலும் செய்துக்

கொள்ளலாம் இதுவுமல்லாமல் பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்குச் சரியாய் விளங்கப்பட்ட என்பிதாவினுடைய ஆக்கினை தப்புமோ அது தப்பாது என்னுடைய சரீரம் விருதாவில் போகாமல் பிதாவுக்குப் பிரீதியாய்ப் போகிறது எனக்கு மெத்தசந்தோஷம் அல்லாமலும் இந்தசரீரம் எத்தனைநாளைக்கிருந்தாலும் சுதந்தரமில்லாமல் இரவலாகவிருக்கின்றபடியினாலே நீங்கள் என்னைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் அந்தச் சங்கிலிகிதர்கள்வசத்திலே ஒப்பிவித்து எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடச்செய்யுங்கோளென்று மகாதயிரியத்துடனே சொல்ல அதுகேட்டு அந்தமந்திரிமார்களும் விசாரப்பட்டு பகவத்சங்கற்பத்தினால் இப்படிசம்பவித்ததென்று துணிந்து குதிரைக்கயிற்றினால் சுதர்மனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப் புறம்பாக காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க்கொப்பரிகையண்டைக்குக்கொண்டுபோய் அவிடத்தில் யமகிங்கிலியர்கள்போலப் பார்க்கப் பயங்கரமாயிருக்கப்பட்ட சங்கிலிகிதர்களென்கிற பிராமணர்கள்வசத்தில் ஒப்பிவித்து ஓ சங்கிலிகிதர்களே இவன் ராசனாக்கினையைத் தள்ளிநடந்தபடியினால் இவனை எண்ணெக்கொப்பரிகையில் தள்ளும்படி அம்சத்துவமகாராசனானவர் கட்டளையிட்டார் ஆகலால் நீங்களிவனைப்பிடித்துத் தள்ளிவிடுங்கோளென்று சொல்லிப் போனார்கள்.

அதுகேட்டு அந்தசங்கிலிகிதர்களென்கிற இரண்டுபிராமணர்களும மனஸ்தாபப்பட்டு சுதர்மனைப்பார்த்து ஓ ராசகுமாரகா நீர் என்னகாரணத்தினால் அரசாக்கினையைக் கடந்துநடந்தீர் ஸ்திரீ சையோகம்பண்ணவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருந்தால அதற்கு காலமில்லையா நம்முடைய தகப்பனார்தானே நம்மை யென்னசெய்யப்போகிறாரென்று எளிதாக நினைத்திருந்தீரோ இப்படி நினைந்திருக்கலாமோ அது என்னவென்றால் ராசாவினுடைய சினேகமும் நாகப்பாம்பினுடைய விஷமும் துர்ச்சன சாவகாசமும் பகையாளிகளுடைய விருந்தும் சற்சனருடையதுவேஷமும் ஒருவேளைப்போல விருக்கமாட்டாது ஆதலால் தேவரீர் சகலநியாயங்களுந்தெரிந்திருந்தும் இப்படிச் செய்துக்கொண்டால் நாங்கள் யென்னசெய்யப்போகிறோம் உபசாரவார்த்தை மாத்திரம் சொன்னோமேயல்லாமல்உம்மை எண்ணெய்க்கொப்பரியில் தள்ளாமலிருக்கக்கூடுமோ அப்படி நாங்கள் தள்ளாமலிருப்போமானால் உன்பிதாவானவர் எங்களைத்தள்ளிவிப்பார் ஆகையால் நாங்கள் அரசனாக்கினைகடந்து நடக்கமாட்டோம் இதற்கெப்படியென்று கேட்க அதற்குச் சுதர்மனும் ஆலோசனைசெய்து சங்கிலிகிதர்களைப்பார்த்து ஓ ஐயமாரே நீங்கள் மிகவும்புண்ணியவான்கள் அது எப்படியென்றால் எவர்களானாலும் ஒருகுற்றஞ்செய்தால் அவர்களுடைய குற்றத்தைப்பரிகரித்து புண்ணியலோகங்கொடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆதலால் நீங்களிப்போது ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யாமல் என்னை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளி நான்செய்தபாவத்தைப் போக்கவித்து என்னைப்பரிசுத்தனாகச்செய்யுங்கோளென்று வேண்டிக்கொண்டான் அதற்கு அந்தச் சங்கிலிகித

ர்த்தன் மனம்வாராமல் ஆலஸ்யமாயிருக்கார்கள் அதுசமயம் அந்தச்சுதர்ம
னும் நானே குதிக்கிறேனென்று துணிந்து அரையில்கட்டியிருக்கிறவஸ்
திரத்தை நன்றாகவிறுக்கிக்கட்டிக்கொண்டு சர்வவிதயாபரமூர்த்தியாகிய
(ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை) மனதினிடமாகத்தியானஞ்செய்து ஹரிஹரிகிரு
ஷ்ணா, தேவகிநந்தனா, கோவிந்தா அச்சுதா, பரந்தாமா, கோபிகாரமணா,
ஹிருஷீகேசா, கேசவா, ஸ்ரீமந்நாராயணா, அடியேனைரட்சித்து என்னுடை
ய அஞ்ஞானத்தைநிவர்த்தித்து தேவரீருடையஉபயபாதாரவிந்தங்களைத்
தந்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு அந்தக்
கொப்பரிகையைமூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ்செய்து கிழக்குமுகமாகநின்
று உயரஎழும்பி அக்கினிச்சுவாலையாய் எரிந்துகொண்டிருக்கிற அந்த எ
ண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தொப்பென்றுகுதித்தான் அந்தச்சமயத்தி
ல் தேவேந்திராதிதேவர்கள் ஆகாசமார்க்கத்தில் வந்துநின்று சுதர்மனு
டைய பக்திக்குமெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் அந்தசுதர்மனும் எண்ணெ
யில்விழுந்துவாடாமல் வதங்காமல் எவ்வளவுந்தாபமில்லாமல் மகாசீதள
மாய் ஒருவிசாலமான தடாகத்தில்விகசித்திருக்கிற செந்தாமரைப்புஷ்பம்
போலவும் திருப்பாற்கடலிலுதயமான சந்திரனைப்போலவும் பிரகாசித்து
அந்தஎண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் ஆனந்தத்துடனே நீந்திவிளையாடிக்
கொண்டிருந்தான்.

அதுகண்டு அந்தச்சங்கிலிகிதர்களிருவரும் ஆச்சரியப்பட்டு இதெ
அபுதமையாயிருக்கின்றது இதுவரையிலிந்த எண்ணெயில் எவர்கள்வி
ழுந்தாலும் அவர்கள் நீறாய்ப்போவார்கள் அப்படியிருக்க இது ஆச்சரிய
காரியமாயிருக்கின்றது அல்லது இந்தஎண்ணெய்காய்ச்சாமலில்லையோ
அதையுந்தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசித்து ஒருதேங்காயை
க்கொண்டுவந்து அந்த எண்ணெயிற்போட்டார்கள் அந்ததேங்காயானது
விழுந்து உள்ளேபோய்ப் படீலென்று வெடித்து திக்கென்றெரிந்து ஆ
காயத்திலெழும்பிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அந்த சங்கிலிகிதர்களிரு
வருஞ் சந்தோஷித்தவாய் சுதர்மனைப்பார்த்து அரியந்தியுள்ளவன் பெ
ரியோர்கள்சேவையுள்ளவன் பிதாவினுடையசொல்லைக்கடவாதகுணசீ
லன் இப்படிசுகமாயிருக்கின்றான் மேலும் பூலோகத்தில் சத்தியசந்த
ர்களாயிருக்கப்பட்ட நல்லோர்களுக்கு எந்தகாலத்திலும் கேடுவருகிற
தில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறபடியினால் இந்தராசகுமாரன் அகிலா
ண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய
பரிபூரணகடாட்சத்தினால் இப்படி நிர்ப்பயமாய் விளையாடிக்கொண்டிரு
க்கிறான் அதுவல்லாமல் நம்முடைய கையினால் இவனைப்பிடித்துத்தள்ளு
வில்லையென்று நம்மிருவரையும் இந்த எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்
ளுவிப்பார் ஆகையால் நாம் அதற்குமுன்னதாகவேவிழுந்து அந்ததோ
ஷத்தைப்பரிகரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிக்கீழ்
த்தியானித்துக்கொண்டு ஜயோவென்றெழும்பிக்குதித்தார்கள் அந்தனங்கு

திக்க அவர்களும் ஒருவேதனையுமில்லாமல் தண்ணீரில் நீந்துகிறதுபோ
ல விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதைகண்டு ஆகாயவாணியுமெச்சிக்கொண்டாடினள் தேவேந்திர
ன்முதலான தேவர்களும் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று அந்த
மூவர்பேரிலும் வருஷித்தார்கள் தேவதுந்துபியும் திம்திம்மென்றுமுழ
ங்கியது தும்புருநாரதர்கள் கந்தருவர்கள் பாடினார்கள் யட்சஸ்திரீகள் கூத்
தாடினார்கள் இப்படி சகலவைபவத்துடனே அந்தமூன்றுபேரும் பிரகா
சித்துக்கொண்டிருப்பதை மந்திரிகள்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஓடிவந்து
அந்த அதிசயமெல்லாம் அம்சத்துவமகாராசனிடத்திற்சொன்னார்கள் அது
கேட்டு அந்தராசனும் அதிசயப்பட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே மந்திரிக
ளைப்பார்த்து ஓமந்திரிகளே நீங்கள்போய் அந்தமூன்றுபேரையும் இவ்வி
டத்திற்கு அழைத்துவாருங்களென்று உத்தாரவுசெய்தார் அதுகேட்டு அ
வர்களும் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையினிடத்திற்குப்போய் அவர்களைப்
பார்த்து உங்களைராசாவானவர் அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டாரெ
ன்றுசொல்ல அதற்கு அந்தமூன்றுபேரும் நல்லதென்று வெளியேவந்து
மங்களஸ்நானம்பண்ணி ஜபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு திவ்வியமாகி
ய வஸ்திராபரணங்களைதரித்துக்கொண்டு ரதாரூடர்களாய் சகலசேனை
களும் புடைசூழ்ந்துவரும்படி சகலசம்பிரமத்துடன் அம்சத்துவமகாராச
ன் இருக்குமிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தார்கள் அதைகண்டு அம்சத்துவமகா
ராசனும் அந்தசங்கிலிகிதர்களென்கிற பிராமணர்களிருவருக்கும் நமஸ்கா
ரம்பண்ணினார் அப்பொழுது சுதர்மனும் தேரைவிட்டிறங்கி தன்பிதாவு
க்கு மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கதண்டஞ்சமர்ப்பித்
தான் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் தன்குமாரனாகிய சுதர்மனை
யெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு உச்சியைமுகந்துமுத்தமிட்டு அ
ப்பாபுத்திரரத்தினமே உன்னால் எனக்குச் சகலபிரதிஷ்டையுங் கீர்த்தி
யுமுண்டாச்சுது ஆனாலும் - நீ நேற்றையதினம் வாராமற்போனதென்ன
வென்றுகேட்க அதற்கு அந்தச்சுதர்மனுமிராத்திரியிருந்துவந்த சங்கதி
களைச்சொல்லவதுகேட்டு அந்தஇராசனும் மகிழ்ச்சிகொண்டு அந்தக்ஷ
ணமே கங்காதீர்த்தமுதலான திவ்வியதீர்த்தங்களை அழைப்பித்து பிரம்ம
சொரூபமாக விளங்கப்பட்ட பிராமணர்களால் மந்திரபூர்வகமாய் அந்தச்
சுதர்மனுக்கு அபிஷேகம்பண்ணிவைத்து இந்தச்சம்பகாபுரத்திற்கு நீ
ரே அரசனென்று சகலசம்பிரமத்துடன் மகுடஞ்சூட்டிவைத்தார் பிற்பா
டு சுதர்மனும் பட்டாபிஷேகனாய் சகலவேடிக்கையுடனிருந்துக்கொண்டு
தன்னைவந்து சேவித்துக்கொள்ளுகிற மகுடமண்டலீகருக்கெல்லாம் ஆ
தரணைசொல்லி மகாஉச்சாகத்துடனே சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து அம்ச
ராசனுடைய அஸ்வமேதக்குதிரை எவ்விடத்தில்வருகின்றது அதைப்
பிடித்துக்கொண்டுவாருங்கோளென்று உத்தாரவுசெய்து ஆயிரம் ரதக்
காரர்களையனுப்ப அவர்களுமப்படியே நல்லதென்றுபோய் அந்தக் குதி
ரையைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் அதைகண்டு சுதர்மனு

ம் அந்தக்குதிரையைப்பார்த்து இனிமேல் என்கையி லகப்பட்டகுதிரையை அந்த அர்ச்சுனன் விடுவித்துக்கொண்டுபோய்தருமராசாவினுடைய கையினால் யாகம்பண்ணுவிக்கப்போகிறானோ அது அந்தக்கிருஷ்ணபகவானுக்கே பிரசித்தமாகத்தெரியவரும் அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சுனனுக்குப்பாத்திய பட்டு தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாரும் ஒருமுகமாகக்கூடிவந்து குறுக்கேவிழுந்து குதிரையைப்பிடிப்பார்களாகிலும் அவர்களையும் என்னுடைய கூரபாணங்களினால் கண்டதுண்டம் பண்ணுவிறேனென்றுசொல்லிப்பிற்பாடு அந்தக்குதிரையையும் தன்தகப்பனுடைய அம்சத்துவசமகாராசாவையும் சேனைகளுக்கு மத்தியில்நிறுத்தி தன்னுடையசேனைகளெல்லாம் பத்மவியூகமாகநிறுத்தினான் முதன்மையாக யுத்தசன்னத்தனாய் கனகமயமான ஒருதிவ்வியரதத்திலேறிக்கொண்டு கோதண்டத்தைக்கையிலேபிடித்துநின்று மகாஉச்சாகத்துடனே ரணபேரிகைமுதலான துந்துமிகளையு முழக்குவிக்கான் இவ்விடத்தில் இப்படிநடந்துகொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைக் காத்துக்கொண்டு பின்னாலே நடந்துவந்த சேனாக்களெல்லாம் அந்தஆயிரம் ரதக்காரர்களால் அடிபட்டுநொந்து ஓட்டமெடுத்து அர்ச்சுனனிடத்திற்குப்போய் ஐயா நம்முடைய குதிரையானது அம்சத்துவசமகாராசனிடத்தில்அகப்பட்டுக்கொண்டதென்று முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்துவேஷத்துடனே அந்த சேவர்களைப்பார்த்து ஓசேவர்களே நம்முடையகுதிரையைப்பிடிக்கிறவனும் இருக்கின்றானோஅல்லது பயமில்லாமல் எவனாகிலும் ஒருவன்பிடித்துகட்டுவானேயாகில் அவனுக்கு யமலோகமேகதியென்பது இந்தப்பூமண்டலத்தில் எவர்களுமறியார்களோ அதென்னமாகட்டும் இப்பொழுதே அவனுடைய கர்வத்தையடக்கிவைக்கிறேனென்று உக்கிராகாரத்துடன் சொல்லி அதன்பின்பு பெரியகட்டைப்போல விஸ்தீரணமாய் நெருங்கியிருக்கின்ற சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் விஸ்வகேதுமுதலான துரைகளுடனும் புறப்பட்டுச் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள் முழங்கவும் ஆரவாரங்கள் கர்ச்சிக்கவும் ரதத்தொனிகள் படபடாகாரங்கள் செய்யவும் நடக்கிற அதிர்ச்சியினால் பூமியதிர்ந்துபத்தல்பத்தலாய்வெடிக்கவும்அஷ்டகுலபர்வதங்களும்அஷ்டதிக்குகளும்நடுநடுங்கவும்அஷ்டகஜங்களும் வீரிட்டோடவும்சேனைகளுடையபாததூளியினால் சமுத்திரமுழுதும்சேறாய்ப்போகவும்மகாஆரவாரத்துடனேதிவேகமாய்நடந்து சுதர்மனுடையசேனைகளிருக்குமிடந்திற்குசமீபமாகவந்துநின்றர்ச்சுனராசனும்தன்னெதிரிட்டிறங்கியிராசனிருக்கிறசேனைகளையுமந்தச்சேனைகளுக்குமத்தியி லிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவசமகாராசனையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் முதன்மந்திரியாயிருக்கின்ற சுதர்மனைப்பார்த்து எவ்வளவும் முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் இந்தக்ஷணமே என்னுடைய பாணாக்கினியால் பஸ்மீகப்படுத்திவிடுறேனென்றுசொல்லி தன்னுடையசேனைகளையும் பத்மவியூகமாகநிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தையுமுன்னேநிறுத்தி தன்கையினிடமாகப் பிடித்திருக்கின்ற அக்கினிதேவன்கொடுத்த காண்டீபதனுசுக்குநாணேற்றித்தொனிபண்ணி சாரதியையுமெச்சரித்து ரதத்தையும் வேகமாய்நடத்தினான் அது

கண்டு பிரத்தியுமனனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயா அ
ர்ச்சுனா தேவரீர் இந்தக்கொஞ்சசேனைகளை ஒரு பொருட்டாகநினைத்
து யுத்தத்திற்குப்போகவேண்டுமோ இப்படியாக தேவரீர் எதிர்த்துப்
போகின்றதை யோசித்துப்பார்க்குமிடத்தில் மின்மினிப்புழுக்களின்
ஸூரியபகவான் எதிர்த்துப்போகின்றதுபோ லிருக்கின்றதேயல்லாமல் வே
றல்ல ஆதலால் தேவரீருக்குத்தெரியும்படி எங்களுடையசௌரியத்தை
யும் பராக்கிரமத்தையும் வில்வித்தையையும் என்றைக்குக்காண்பிக்கப்
போகிறோம் எங்களுடைய கீர்த்திப்பிரதாபமானது என்றைக்குப்பிரகாச
மாகப்போகின்றது தேவரீர் சற்றேநில்லும் என்னுடைய வீரப்பிரதாபத்
தைப்பாரும் என்னுடைய சஸ்திரஅஸ்திரங்களுக்கு இந்தராசனையும் சே
னைகளையும் இரையாக்கிவைக்கிறேனென்று ஆக்கிருஷமாகச் சொல்லிக்
கொண்டிருக்கையில் வீராதிவீரனான விஸ்வகேதுவும் அந்த அர்ச்சுன
ராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயா தேவரீர் இந்தச்சேனைகளை ஒருபொருளாய்நினை
த்து சண்டைக்குப்போகவேண்டுமோ சின்னபூளையைப்பிடுங்கிப்போடு
கிறதற்குப் பெரிய கோடாலிதேடவேண்டுமோ ஆகையினால் தேவரீர்
போகவேண்டாம் சற்றுநேரம்நில்லும் நான்போய் அந்தராசனையும் சே
னைகளையும் என்னுடைய சஸ்திரஅஸ்திரங்களினால் சின்னபின்னம்பண்
ணுகிறேனென்றுசொல்லித் தன்னுடையரதத்தை அதிவேகமாகத்தூண்
டித் தன்கையிலேயிருக்கின்ற கோதண்டத்தில் அதிதீட்சணியமான அனேக
மாயிரப்பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார் அந்தப்பாணங்க
ளானது இரைச்சலிட்டுக்கொண்டுவந்து சுதர்மனுடையசேனைகள்மேல்வி
ழுந்துதைக்கிறபோது அந்தச்சேனைகளுடைய தயிரியங்களெல்லாம்நிறை
ந்த தடாகத்திலிருக்கின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களின் வாசனைநீங்குவதுபோ
லப்போய்விட்டது அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் அனேகமாயிரம் பாணங்
களை மேன்மேலாகப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய சேனைகளையெ
ல்லாம் பின்னிட்டோடும்படியாகச சின்னபின்னப்படுத்தினான் அதுகண்
டு சுதர்மனும் ஓடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் நிறுத்
தி அந்த விஸ்வகேதுவுக்கெதிரே தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி விஸ்
வகேதுவைப்பார்த்து ஓ ராசகுமாரகா நீபதறவேண்டாம் அந்த அர்ச்சுன
ராசன்முன்னதாகவந்தால் அவனை நிறுத்திவிட்டு நீ முதன்மையாகவந்
து எதிர்த்தாயே நீயக்ரவீரன்தான உன்னுடையபலத்தை ஒருநிமிஷத்தி
லறிகிறேன் ஆனாலும் உன்னுடைய குலங்கோத்திரமறிந்துகொள்ளாமல்
உன்னோடுசண்டைபண்ணக்கூடாது ஆதலால் உன்பெயரென்ன உன்பி
தாவின்பெயரென்ன உனக்கு ஆசிரியரெவர் உன்னுடையவம்சமென்ன அ
தையெனக்குச் சற்றேதெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகே
ட்டு விஸ்வகேதுவும் சுதர்மனைப்பார்த்து ஓ ராசனேந்திரா என்னுடையகு
லங்கோத்திரங்கேட்கவேண்டுமோ ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் — நா
ன் சகலசீவராசிகளுக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறவராய் ஸ்ரீமந்நாராய
ணமூர்த்திக்கு நேத்திரமாய் திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமாய் தாமரைக்குசகி
னேகிதராய் சகலதேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் ஆதாரமானதெய்
வமாய்விளங்கப்பட்ட ஸூரியபகவானுடைய பௌத்திரனான விருஷியா

இப கர்ணமகாராசனுடையகுமாரன் என்பேரோவென்றால் சகலவீரதிவீ
ரர்களெல்லாஞ்செயிக்க விஸ்வகேதுவென்றுசொல்லுவார்கள் அதுவும
ல்லாமல் பரமாத்துமாவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே எனக்கு ஆசாரியருந்
தெய்வமாயிருக்கின்றவர் நான் அந்தப்பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே
யே சகலசத்துருக்களையும் தும்சப்படுத்துகின்றதென்றுசொல்லிப் பின்
னையும் அந்தசுதர்மனைப்பார்த்து நான் என்னுடைய விருத்தாந்தமெல்லாம்
விவரமாகச்சொன்னேனல்லவோ உன்னுடைய விருத்தாந்தத்தையும் என
க்குத்தெரியும்படி சற்றேசொல்லென்றுகேட்க அதுகேட்டு சுதர்மனும்
விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதா என்னுடைய குலங்கோத்திர
ஞ்சொல்லுகிறேன் கேளும்நான் பரவாசுதேவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்
கு அடிமையாயிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவமகாராசனுடையகுமாரன் என்
பேர் சுதர்மனென்றுசொல்லுவார்கள் இனிமேல் உன்னுடனே எதிர்த்து
நின்று போராடுகிறதற்கு எனக்குத்தகும் ஏதோபார்ப்போம் வாவென்று
சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் தன்னுடைய கோதண்டத்தினிட
மாக கோடையிடிக்குச் சமானமான குரூரபாணங்களைத்தொடுத்துச் சுத
ர்மனுடையசேனைகளையெல்லாம் தத்தளிக்கப்பண்ணி அவனுடைய ரத
சாரதியையும் குதிரைகளையும் நோகச்செய்து கொடியையுமறுத்து வில்
லையுங்கண்டித்து அவனையுஞ்சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து சரீரமுழு
தும் ரத்தமயமாக்கினான் அதற்கு அந்தச்சுதர்மனும் சற்றுநேரம் ஆயா
சமாயிருந்து உடனே மகாகோபதீப்தனாய் வேறொருவில்லையெடுத்து அ
னேகமாயிரம்பாணங்களைத்தொடுத்து விஸ்வகேதுவின்பேரில் பிரயோக
ஞ்செய்தான் அதனால்விஸ்வகேதுவும் நொந்து ஆக்கிரமிக்கிரோதனாய்
அதிசீக்கிரமாகத்தன்னுடையவில்லிலே அதிதிட்சண்ணியமான கோடா
கோடிபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய ரத
த்தையும் சக்கைச்சக்கையாய்ப்பிளந்து சாரதியுங் குதிரைகளையுங்கொன்
று அவன்கையிலிருக்கின்ற வில்லையுங்கண்டித்து அவனுடைய மார்பையு
ம்பத்தலாகக்கிழித்து ரத்தமயமாக்கினான் அதனால் சுதர்மனும் ஆயாசம
டைந்து மகாரோஷத்துடனே வேறொருவில்லையெடுத்து அதினாணுக்கு
த்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக சூரியகிரணம்போல அதிதீட்ச
ண்ணியமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து விஸ்வகே
துவினுடைய சாரதியையும் அதம்பண்ணிக் குதிரைகளையுங் கண்டித்து
அவனுடைய மார்பிலும் ஐந்துபாணங்கள் தைக்கும்படி செய்தான்
அதனால் விஸ்வகேதுவும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் மெத்தவும் ஆயா
சப்பட்டு தேரின்பேரில் தொப்பென்றுவிழுந்து மரணத்திற்குச்சரிய
ன மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தியும்னனுங்கோபமிகுந்து
நெறநெறவென்று பற்களைக்கடித்துக்கொண்டு மீசைபடபடவென்று து
டிக்கும்படி அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி சா
ரதியையுமெச்சரித்து வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அனேகமாயிரம்அ
ளவிறந்தபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய
சேனைகளையெல்லாம் சூழ்ந்துகொண்டு தேர்களையெல்லாந் தூத்தூளக்கால்
வேறு கொடிஞ்சைகளாக சக்கைசக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்து அனேகங்க

யெல்லாம் கால்வேறு வால்வேறு மஸ்தகம்வேறு தும்பிக்கைவேறு தந்தங்
கள்வேறாகவிழும்படிசெய்து குதிரைகளையெல்லாங் கண்டதுண்டம்பண்
ணி காலாள்களையெல்லாம் கால்வேறு கைவேறு தலைவேறு மாம்சம்வே
று எலும்புவேறாகக்கண்டித்து எங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக்கு
வித்து ரத்தவெள்ளம் ஆறுகவழிந்தோடும்படிசெய்து மகா ஆக்ரோஷத்
தோடே இங்கனதம்பண்ணினான் அத்தால்சுதர்மனுடைய சதுரங்கபல
சேனைகளும் நிர்வாகஞ்செய்யமாட்டாமல் இறந்தவர்கள்போக மற்றவர்க
ளெல்லாரும்பயங்கொண்டு ஓட்டமெடுக்கத்தொடங்கினார்கள் அதுகண்
டு சுதர்மனும் மகாரோஷத்துவேஷத்தையுடையவனாய் ஓடிப்போகின்ற
தன்னுடையசேனைகளைப்பார்த்து நீங்களேன்பயந்தோடுகிறீர்கள் இந்தப்
பிரத்தியுமன்னனுடைய சேவகத்தைஒருநிமிஷத்திலே கண்டிக்கிறேன் நீ
ங்கள் ஓடிப்போகவேண்டாமென்றுகையமர்த்தி எல்லாரையுநிறுத்தி தன்
னுடைய ரதத்தை அதிவேகமாகத்தூரத்தி அந்தப்பிரத்தியுமன்னனைப்பா
ர்த்து ஓமன்மதா நீஏன்தலைகீழாய்விழுகிறாய் சற்றேபொறுத்திரு உன்னு
டையபாணத்தையும் உன்னுடையவில்லின்திரத்தையும் உன்னுடைய
சௌரியபராக்கிரமதிடத்தையு நினைத்துப்பார்க்குமிடத்தில் எனக்குமி
கவும் நகைப்புவருகிறது உன்னுடைய யுத்தத்தையும் பெண்டுகளேமெ
ச்சவேண்டும் என்முன்னே யெதிர்த்துநிர்வகிக்கமாட்டாய் முன்பு பரம
சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணால் எரிந்து சாம்பலானபொழுதே உன்
னுடைய கர்வமெல்லாம் அடங்கிப்போச்சுதே இன்னமும் வெட்கமில்
லாமல் ஆண்பிள்ளையாகவந்து என்முன்னே எதிர்த்துநிற்கிறாயல்லவா ஆ
னாலுமென்ன இப்பொழுது ஒருநொடிக்குள்ளே என்னுடைய பாணாக்
கினியினால் உன்னைப்பஸ்மீகரப்படுத்திவிடுகிறேன் உன்னை ஒருபொரு
ளாக எண்ணி நான்சண்டைபண்ணுகிறதில்லை ஏனென்றால் என்பிதாவா
கிய கிருஷ்ணபகவானை என்பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராசன் இரு
தயகமலத்திற் கட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் அப்படிக்கொத்தமகா
னுபாவனுடைய புத்திரனாகிய என்னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தைக்
காண்பிக்கிறேன் நீசற்றுநேரம் நில்லென்றுசொல்லி தன்னுடைய ரதத்
தையும்அந்தப்பிரத்தியுமன்னனுடையரதத்திற்குநேராகத்தூண்டினான்.

இப்படியாகச்சொன்னவசனங்களையெல்லாம் பிரத்தியுமன்னன்கேட்
டு நன்றாயிருக்கின்றதென்றுசிரித்து அந்தச்சுதர்மனைப்பார்த்து ஓசுதர்
மா நீ யென்னைச்சவுரியமில்லாதவனென்று சொன்னாயல்லவோ நான்இ
தனையில் ஒருகருப்புவில்லினாலும் ஐந்து புஷ்பபாணங்களினாலும் வ
ண்டுகளே நாணியாகக்கொண்டு ஈரேழுபதினாலுலோகங்களையுஞ்செயி
த்தேன் இப்போது வயிரமானவில்லும் எழுகுபாணமுண்டானால் எப்படி
யாகவேண்டும் அதையுஞ்சற்றுநேரத்தில் நீயேபார்க்கப்போகிறாயென்று
சொல்லிபிரத்தியுமன்னனானவன் காலாக்கினி ருத்திரனைப்போலெரிந்துவி
ழுந்துதன்னுடையவில்லினிடமாக வச்சிராயுதத்திற்குச்சமானமான அ
னேகமகாவீரப்பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனு
டையதேரையும் துவசப்படுத்தி அவனுடைய தேர்ப்பாகனையுங் குதி

சாரதியையுங்கொன்று அவனையும் சோகமெய்தான் அதனால் சுதர்மனென
வன் மெத்தவும் இளைப்படைந்து மகாரோஷத்துடனே மறு
தயிரியம்விடாமல் வேறே ஒருதேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொ
னிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அனேகமாயிரந் தீக்ஷண்ணியமான தி
வ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து பிரத்தியுமனன்பேரிற் பிரயோகஞ்செய்
து அவனைசோகமெய்தான் அதுகண்டு அந்தப்பிரத்தியுமனனும் பயப்
படாமல்நின்று தன்னுடையவில்லிலே காளகூடவிஷத்துக்குச்சமானமா
ன திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துச் சுதர்மன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்
து அவனுடைய ரதசாரதியையுங்கொன்று குதிரைகளையுங்கண்டித்துவி
ல்லையும் தும்சப்படுத்தித் தேரையுஞ் சக்கைசக்கையாகப்பிளந்து அவ
னையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்தொளைத்து சரீரமுழுதும் ரத்தமயமாக்கி
னான் அதுகண்டு சுதர்மனானவன் தயிரியம்விடாமல் ஒருசத்தியுங்கேட
யமும் எடுத்துக்கொண்டு தேரைவிட்டுப் பூமியிற்குதித்துவருகையில் அ
தைப்பிரத்தியுமனன்கண்டு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அந்தசக்
த்தியையும் கேடயத்தையும் பொடிப்பொடியாக்கினான் அதற்கும்பின்வி
டாமல் மறுபடியும் ஒருகதாயுதத்தையெடுத்துக்கொண்டுவருகையில் அ
தைப்பிரத்தியுமனன்பார்த்துத் தானும் ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொ
ண்டு தேரைவிட்டுப்பூமியில்குதித்து அந்தச்சுதர்மனுடனே சிங்கமெதிர்
த்ததுபோல எதிர்த்துநின்று இரண்டுபேரும்சமமாய் கதாயுதத்தினுடைப
ராக்கிரமத்துடனேபோராடினார்கள் அதனால் இரண்டுபேர்கையிலுமிருந்
த கதாயுதங்களும் பொடியாகிவிட்டது அதுகண்டு பிரத்தியுமனனும் சு
தர்மனும் வேறொருசத்தியுங் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு
விபாக்கிரமத்தைப்போல ஆக்கிரமித்துநின்று ஒருவர்க்கொருவர் ஜெயிக்
கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் ஒருவரையொருவர்கட்டிப்பிரண்டுவெ
ட்டியும் குத்தியும் தள்ளியும் முட்டியும் இடித்தும் இழுத்தும் இந்தவித
மாக வெகுநேரம் போராடிப்பின்பு ஒருவருடையசத்திவெட்டு ஒருவர்
பேரில்விழுந்து அந்தஇரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள்.

அதில் அந்தச்சுதர்மன்மாத்திரம் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்
தெழுந்து மகாஆக்குரோஷத்துடனே வேறொரு தேரிலேறிக்கொண்
டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சுனராசனுடையசேனைகள் பே
ரில் எதிர்த்தான் — அதுகண்டு கிருதவர்மனும் எதிர்த்து சுதர்மனுட
னே சற்றுநேரம்போராடி அவனுடைய பாணாக்கினிக்கு நிர்வாகஞ் செ
ய்யமாட்டாமல் நொந்து தேரைவிட்டுக்குதித்து ஓடிப்போனான் அதுக
ண்டு சுதர்மனுந்திரித்து தன்னுடையரதத்தைச் சக்கிராகாரமாய் சுற்

க்கொண்டுவந்து அநுசாலுவனுடனே சிலநேரம்போராடி அவனையுமூ
ர்ச்சிக்கப்பண்ணுவித்துப்பின்பு எவ்வர்ஞசுவனுடனே சிலநேரம்போரா
டி அவனோடுஞ்சற்றுநேரம் யுத்தம்பண்ணி அவனையும் மூர்ச்சைபடை
வித்து அப்புறம்நீலத்துவசமகாராசனுடனே எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து அ
வனையும் மூர்ச்சிக்கப்பண்ணுவித்து அந்தச்சுதர்மனென்பவன் தாமரைதடா
கத்திற்புகுந்த ஆனையைப்போல ஆக்கிரமித்து எங்கேபார்த்தாலும் சுதர்
மனாகப்பிரகாசித்துநின்று ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனைக
ளையுஞ் சின்னபின்னமாய்க் கண்டதுண்டப்படுத்தி எங்கவிடத்திலும் பி
ணமலைகளாகக்குவித்து ரத்தவெள்ளமானது ஆறாய்ப்பெருகியோடும்ப
டிசெய்து பின்னையும்வில்லைப்பிடித்து வந்து தன்னையெதிர்த்தவர்களையெல்
லாம் அதம்பண்ணி மருந்துக்காகிலும் ஒருவரையும்விடாமற்படிக்கு கொ
ன்றுவிட்டு எங்கேபார்த்தாலும்யமனுடைய வண்டகசாலையைப்போலவு
ம் வேடனானவன் மாமிசக்குப்பையைப்போட்டுவைத்ததுபோலவும் அ
ருச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் மூலைக்குமூலை ஒதுக்கி சிங்கநாதம்
சங்கநாதம்அட்டகாசம் முதலானவைகளைச்செய்து மகாஉச்சாகத்துட
னேதன்னுடையரதத்தைத்தூண்டி அர்ச்சுனராசன்பேரிலெதிர்த்துநின்று
தன்னுடையவில்லினிடமாக அக்கினிச்சுவாலையைவீசுகின்ற அனேகமா
யிரம்பாணங்களைஎடுத்து இதுபத்து இதுநூறு இதுஆயிரம் இதுபதினா
யிரம் இதுலட்சம் இதுபத்துலட்சமென்று கணக்குவழக்கில்லாமற்றொடு
த்துப் பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால்அருச்சுனராசனுடை
ய மார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து நூறுபாணத்தினால் அனுமக்கொடி
யையும் அறுத்து நூற்றைம்பதுபாணத்தினால்குதிரைகளையும்ரத்தமயமா
க்கி நூறுபாணத்தினால் சாரதியையும் நோகப்பண்ணி அருச்சுனனுடை
யரதத்தையும் பிஞ்சிவாமொட்டாமல் சிக்குப்படுத்தி இயாவென்று சி
ங்கநாதம்பண்ணினான் அதுகண்டு அருச்சுனராசனும் மகாகோபதீப்த
னாய் இரண்டுகண்களிலும் குபீல்குபீலென்று நெருப்புப்பொறிகள்பற
க்கவும் பல்லுகளை நறநறவென்றுகடித்துக்கொண்டு மீசைபடபடவென்
றுதுடிக்கவும் சரீரமுழுதும் வெயர்க்கவும் பிரளயகாலருத்திரனைப்
போலநின்று அட்டகாசம்பண்ணி அந்தச்சுதர்மனை உறுமிப்பார்த்து
தன்கையிற் பிடித்திராநின்ற காண்டீபமென்கிற வில்லைவளைத்துக்குண
த்தொனிபண்ணித் தனக்கு அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள் கொடுத்திருக்கி
ன்ற அதிதீக்ஷண்ணியமான அஸ்திரங்களை அந்தவில்லினிடமாகச்சந்தி
த்துப்பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரங்களானது கிருஷ்ணசர்ப்ப
ம்போல் இரைச்சலிட்டுப்புகைகளுடனும் எரிகளுடனும் ஒன்றோடொ

ந்து உராய்ந்துக்கொண்டுவந்து சுதர்மனுடைய கையில்லிக்கண்டித்து சாரதினையுங் குதிரைகளையுஞ் சின்னபின்னப்படுத்திக் குடையையும் கொடிச்சீலைகளையுந் துண்டித்து அவனுடைய சரீரமெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து அவனையும் பிரமிக்கும்படிச் செய்துவிட்டது அதனால் அந்தச்சுதர்மனானவன் மிகவுநொந்து மகா ஆயாசப்பட்டு சற்றுநேரங் கொடிஸ்தம்பத்தின்பேரில் மூர்ச்சையாய்விழுந்து திரும்பவும் ஆயாசந்தீர்ந்து எழுந்திருந்து உக்கிரகாரனாய் வேறே ஒரு ரதத்திலேறிக்கொண்டு திகுதிகுவென்று எரிகிற அக்கினிக்குச்சமானமாய் தங்கக்கட்டுகளுடனே கூடியிருக்கின்ற ஒருவில்லையெடுத்து அந்தவில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அதனின்வழியாக அதிகோரமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனை நோகச்செய்தான் அதனாலந்த அர்ச்சுனராசன் மெத்தவுநொந்து தயிரியத்தைவிடாமல் காண்டீபத்தில் ஒரு அக்கினிபாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து சுதர்மன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்துத் தன்னுடைய வில்லினிடமாகத்தொடுத்து அர்ச்சுனன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரமானது மின்னிக்கொண்டுவந்து சப்தமேகங்களும் ஒன்றாகக்கூடி ஏககாலத்தில் வருஷிக்கிறதுபோல ஜலத்தைவருஷித்தது அந்த அக்கினிபாஸ்திரத்தினுடைய சுவாலையெல்லாந் தணித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசன்திரும்பவும் அனேகமாயிரந் திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் அந்தப்பாணங்களில் ஒன்றாகிலுந்தன்னுடைய தேரினிடத்திற்குவரவொட்டாமல் கண்டித்துவிட்டு சண்டப்பிரசண்டனாய் தன்னுடைய வில்லைவளைத்து அனேக அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குந் தெரியவொட்டாமல் மணலைவாரியிறைத்ததுபோல் அர்ச்சுனராசன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனைக் காண்டீபத்தைப் பிடிக்கவொட்டாமலும் அஸ்திரங்களையெடுக்கவொட்டாமலும் கால்கைகள் அசைக்கவொட்டாமலும் செய்தான் அதனால் அர்ச்சுனராசன் மெத்தவுந் தாபமடைந்து சுதர்மனுடைய ஆண்மைக்குமெச்சி தலையைஅசைத்து ஓ ஓ ராசகுமாரா உன்னைநான்மெச்சினேன் பளாபளா உன்பாணத்தினுடைய சுறுசுறுக்கு நான்பாரதயுத்தத்தில் வீஷ்மாச்சாரியர் துரோணாசாரியர் கன்னன் சல்லியன் முதலானவீரதிவீரர்களுடனும் போராடினேன் அவர்கள் பிரயோகித்தபாணங்களினுடைய சுறுக்கும் இதற்கீடல்ல அதுவுமல்லாமல் ஒருகாட்டில்பன்றிநிமித்தமாய் பரமேஸ்வரன் வேடனாகவந்து என்னுடனே போராடி அவர்பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களினுடைய சுருக்கும் இதற்கீடல்ல ஆதலால் உன்னையேமெச்சினேன் நீகற்றிருக்கிற வில்வித்தையே வில்வித்தை உன்னுடையசவுரியபராக்கிரமம் இந்தப் பூலோகத்தில் ஒருவர்க்காகிலுமுண்டோவென்று மெச்சிச்சொன்னான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா நீயோ என்னைமெச்சுகிறவன் இனிமேல் உன்னைச்சரகஅடிக்கிறபோது உன்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென

று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானருளுவார் அந்தப் பகவானல்லவோ என்னுடைய
ஆண்டவனைக்கண்டு மெச்சவேண்டும் அப்போதல்லவோ எனக்குச் சந்
தோஷமுண்டாகும் ஆகையினால் அந்தப்பகவானையும் இன்னஞ்சற்று நே
ரத்தில் வரப்பண்ணுகிறேன் நீயும் அனேகயுத்தத்தில் கைதேர்ந்திருக்கி
றாயல்லவா அந்தவில்வித்தையெல்லாம் என்முன்னே காண்பிப்பாயென்று சொ
ல்லி தன்னுடையவில்லிலே ஒருசற்பபாணமென்கிற திவ்வியாஸ்திரத்
தை யெடுத்துத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரமா
னது இவ்வுலகமெல்லாம் சுழன்றுகொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுனனுடை
யரதத்தின்மேலில் விழுந்து அந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதசாரதியுந் த
லையுடைந்துசெத்தான் அதுவுமல்லாமல் அந்த அஸ்திரமகிமையினால் அ
ர்ச்சுனனுடைய ரதமானது கரகரவென்கிற ஓசையுடனே குலாலனுடை
ய சக்கரஞ்சுழல்வதுபோல் குதிரைகளோடுஞ் சுழலத்தலைப்பட்டது அ
ந்தச்சுழலினால் அர்ச்சுனன் மகாபயங்கரமடைந்து தன்கையிலிருக்கின்
ற காண்டீபத்தைத் தேரின்மேலில்வைத்துவிட்டு கொடிஸ்தம்பத்தைக்
கெட்டியாகக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு ரதத்தை நிறுத்துகிறதற்குச் ச
க்தியில்லாமல் பிரமித்துநின்று தன்னுடைய இஷ்டதெய்வமான ஸ்ரீகி
ருஷ்ணபகவானை இருதயகமலத்தில்நினைத்து ஓ துவாரகாபுரிவாசா புண்
ணியபுருஷா - வாசுதேவதனயா - தேவகிநந்தனா - மாதவா - வைகுந்த
வாசா - ஜனார்த்தனா - அப்பிரமேயா - இருஷிகேசா - கோபிகாரமணா - ருக்ம
ணிமநோகரா - புருஷோத்தமா - அரி - அரீ - கோவிந்தா - முகுந்தா - கேசவா - ஸ்ரீ
கிருஷ்ண வாசுதேவா வாரும் வாரும் நான் அநாதியாய் சகலசேனைகளை
யும் பறிகொடுத்துவிட்டு தனியே ஒண்டியாய் அகப்பட்டுநிற்கிறேன்
என்னுடைய சரீரத்தில் பிராணனிருக்கவில்லை ஓ கோபாலமூர்த்தி நான்
தேவரீரைவிட்டுவந்த அன்றுமுதல் இதுபரியந்தம் எந்தவிடத்திலு
ம் ஒரு அதிசயங்கண்டதில்லை தேவரீரில்லாத பிழைப்பும் ஒரு பிழைப்
பா ஓ சுவாமி நீர் சீக்கிரமாகவந்து என்னைக்காப்பாற்றிடவேண்டியு
மென்று முறையிடுகிறபோது சகலபுவன கர்த்தாவாகியும் சர்வசீவதயா
பரனாகியும் சர்வாந்திரியாமியாகியும் சர்வபரிபூரணனாகியும் சர்வவியாபி
யாகியும் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே பாரதயுத்தநிமித்த
ம் ஒருவடிவம்போல எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனென்று பெயரை
த்துக்கொண்டு அஸ்தினபுரத்தில் தருமபுத்திரரோடு பேசிக்கொண்டிரு
க்கிற அந்தக்கிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்வியகர்ணத்திலேயாக அர்ச்
சுனராசனுடைய முறையானது கேட்டவளவில அந்தப்பகவானும் தி
க்கிட்டெழுந்திருந்து தருமபுத்திரருக்குத் தெரியவொட்டாமல் அவ்வி
டத்திலிருக்கிறதுபோலவே மாயவினோதமாகப்புறப்பட்டு மனோவே
கத்திலும் அதிவேகமாகநடந்து காதுகளில் அணிந்திருக்கிற நவரத்தின
குண்டலங்கள் தளதளவென்று நாலுதிக்குகளிலும் பிரகாசிக்கவும் தலை
முடியில் சொருகிக்கொண்டிருக்கிற மயிற்பீலிகள் அசைந்தாடவும் கழு
த்திலிடமாகத் தரித்திருக்கின்ற முத்துமாலைகள் நவரத்தினமாலைகள் ஒ
ன்றோடொன்று சிக்குப்படவும் புசங்களில் தரித்திருக்கின்ற வாகுவலை
யங்கள் தகத்தகாயமாய்ப்பிரகாசிக்கவும் புஜத்தின்மேல் போட்டுக்கொ

ண்டிருக்கின்ற பிரகாம்பரத்தோக்களானதுகளும் நிலத்தில்விழவும் முகார
விந்தத்தில் ருத்திரனைப்போல் குறுவேர்பிரகாசிக்கவும் அனைவிலும் நி
றாவடிகளிலும் அணிந்திருக்கின்ற மணிகள் தண்டைகள் சதங்கைகள் க
ணீல்கணீலென்றுசப்திக்கவும் வருகின்றவேகத்தினால் பூமி கிடுகிடுவென்
றதிரக்கவும் இப்படி அனந்தகோலாகலமாகவந்து சேர்ந்து சக்கரம்போ
ல்சுற்றுகின்ற அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தின்மேலில் நின்றுகொண்டு அ
ர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீபயப்படாதே இதோவந்திரு
க்கிறேன் நீ தேவர்கள் ராட்சதர்கள் முதலானவர்களுக்கும் பயப்படாத
வீரனென்றுசொல்லுகிறதே அப்படிப்பட்ட சுத்தவீரனுடைய நீ இன்றையத்தின
ம் இந்தக்குமாரனால் சிக்குப்பட்டு பிடிபட்டிருக்கின்றாயோ கல்லது நீபயப்ப
டவேண்டாமென்று அபயங்கொடுத்து அந்தபப்ருவாகனன் அர்ச்
சுனனுடைய ரதத்தை அறுத்துவிட்டாலும் அதிரதன் பூமியின்மேல்நிறு
த்தி அர்ச்சுனனிடத்திற்குவந்து அவனை மார்போடுதழுவிக்கொண்டு
அவனுடைய சரீரமுழுதுந் தனது அஸ்திபாணங்களினால் உடைத்தது ஓ
அர்ச்சுனா உனக்கு இந்த ஆபத்தானதுநேரிட்டதோ உன்னுடையசே
னைகளெல்லாம்மடிந்துபோய்விட்டதோவென்று சொன்னார் அதுகேட்டு அ
ர்ச்சுனனானவன் ஓ ஈசுவரனே நீர் வந்திருந்தால் எனக்கு ஒரு ஆபத்
தும்வராது தேவரீரில்லாதபோனபடியினால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்து
நேரிட்டது இனிமேல் என்னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தைப்பாரும்
அந்தக்குமாரனையும் அவன்சேனைகளையும் ஒருநொடிக்குள்ளே கண்டது
ண்டம் பண்ணிவிடுகிறேனென்றுசொல்லித் தன்னுடையகாண்டீபத்தை
க் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ரதத்தின்மேல் உத்சாகத்துடனேயிருக்க அ
ப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுங் கீழேயிறங்கி குதிரைகளைத்தி
ருத்தி அங்கங்குதிரைகளின்மேல் தைத்திருக்கின்ற அஸ்திரங்களை
மெல்லமெல்லப்பிடுங்கியெறிந்து சரீரமுழுதுந் தடவிக்கொடுத்து அதுகளின்
ஆயாசத்தைத்தீர்த்து எப்போதும்போல குதிரைகளைரதத்திற்பூட்டி தம்
முடைய வஸ்திரத்தைவரிந்துகட்டிக்கொண்டு ரதத்தின்மேலே
சாரத்தியஞ்செய்யும்படி உட்கார்ந்தருளினார் அதுகண்டு ஆகாசமார்க்
கத்தில் நிற்கின்ற முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் அதிகமாயிக்ஷ்டோத்
திரஞ்செய்து ஓ பிராணநாதா கடவுளுக்காதியாவதாகிய தேவரீர் இந்
த அர்ச்சுனன்மேலிருக்கின்ற அன்பின்மேலே வைக்கலாகாதோ அது
வுமல்லாமல் தேவரீர் ஒருபக்கமாய்ப்போய் சாம்பவதீர்த்தத்துக்குச்சார
தியஞ்செய்யும்படி அமர்த்தினாலே இந்த அர்ச்சுனனுக்குச் சாதியமா
மாயிருந்ததேயென்று ஆகிகலித்தமாகக்கொண்டாடி பாரிசாதபுஷ்பங்க
ளை அந்தபகவானுடைய சிரசின்மேலில் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் அ
ப்பொழுது அர்ச்சுனனும் தன்னுடையகாண்டீபத்தைக் குணத்தொனி
பண்ணி தேவதத்தமென்கிறசங்கத்தையும் வாயினிடமாகவைத்து பூப
மென்று பூரித்தான் அதிலே அந்தரத்தில்சாரதியாய் எழுந்தருளியி
ருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய பாஞ்சசன்னியமென்
னும் சங்கத்தைத் தாமரைவாய்போன்ற வாயினிடமாகவைத்து அண்ட
பட்டங்களும் நிறையும்படி முழக்கியருளினார் அதைமோகித்திருக்கின்ற அ

னுமாரும் ஆகாவென்று அட்டகாசம்பண்ணினார் ரதத்திலூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளும் அனுமானித்ததுகள் இப்படியாக அர்ச்சுனராசன் மகா சந்தோஷ உச்சாகத்துடனே சுதர்மன்பேரில் எதிர்த்து நின்றான்.

அதுகண்டு சுதர்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து தலையசைத்து ஓ அர்ச்சுனா நீ பதறவேண்டாம் நீ மகாவீராதிவீரன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களையும் தேவேந்திரனையும் செலித்தவன் காலகேயநிவாதகவசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ராக்ஷதவீரர்களோடும் கொன்று ஜெயம்பெற்றவன் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடும்போராடி அவனைச்சயித்து அவரிடத்தில் பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றவன் வீஷ்மாசாரியார் துரோணாசாரியார்முதலானவர்களோடும் போராடிச் செயம்பண்ணினவன் சித்திரசேனனென்கிற கந்தர்வனுடனேபோராடிச் செலித்தவன் இப்படி அனேகயுத்தத்தில் கைகண்டசூரனியல்லவோ அதுவல்லாமலுன்னிடத்தி லக்கினிதேவன்கொடுத்த அக்ஷயதூணிரதமிருக்கின்றது அந்தவலிமையினால் என்பேரில் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தாய் அதுகளையெல்லாம் நான்கண்டித்துவிட்டேன் ஆனால் ஒருபிரயோசனமில்லை இனிமேல் இத்தனைபாணத்தினால் என்சிரசைச்கண்டிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை பண்ணென்று சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ புண்டரீகாக்ஷா மகானுபாவா தேவரீர் இந்த அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயமாய்வந்ததினால் இவன் என்னை என்னசெய்யமாட்டுவான் அதுவல்லாமல் தேவரீர் இந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தின்பேரிலிருக்கிறீர் என்னுடைய இருதயகமலத்திலுமிருக்கிறீர் ஆனபடியினால் ஓ சுவாமி பக்தவச்சலா பரமதயாளா நான் இந்த அர்ச்சுனனைச்சயிக்கமாட்டுவேனோ சொல்லுமையாவென்று நமஸ்காரம்பண்ணினான் அது கேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் சுதர்மனைப்பார்த்து ஓ சுதர்மா நீயே சயிக்கப்போகிறாய் பயப்படவேண்டாமென்றுசொன்னார் அந்தவார்த்தையை அர்ச்சுனராசன் கேட்டு மெத்தவுங்கிலேசப்பட்டு ஐயா கிருஷ்ணா தேவரீர் என்னுடையபட்சமாயிருந்து என்பகையாளியைப்பார்த்து நீயே சயிக்கப்போகிறாயென்று எப்படிச்சொல்லுகிறீர் அப்போது எனக்கு அபசயமோ இப்படிப்பட்டநடக்கைகளுக்கோ நானும்மையடைந்தது சொல்லுமையாவென்றுகேட்க அதற்கு கிருஷ்ணபகவான்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ கிரீடி நானப்படிசொன்னேனென்று நீ சந்தேகப்படவேண்டாம் நீயும் செயிக்கப்போகிறாய் நானிருக்கும்பொழுது உனக்கு ஒருகுறைவுவருமோ கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் ஒருதேரின்பேரிலிருந்தால் அவர்களுக்குமுன்னேஎதிர்த்துநின்று எவர்களும் நிர்வகிக்கமாட்டாரென்பது பிரமாதிதேவர்களுக்குந்தெரியாதோ அதை நீயறியமாட்டாயோ ஆதலால் உனக்கு அபசயம வருகிறதில்லையென்று சொல்ல அந்தவசனங்களை அர்ச்சுனராஜன் கேட்டு மகாசந்தோஷித்து உச்சாகத்துடனின்று அந்தச் சுதர்மனைப்பார்த்து அர்ச்சுனராசன் சொல்லுகிறான்.

ஓ ராசகுமாரா என்னுடைய வார்த்தையைக் கேளும் அஃதென்னவென்றால் பிரமாதிதேவர்கள் உனக்குச் சகாயமாகவந்தபோதிலும் அவர்களையெல்லாம் அசம்பண்ணி உன்னுடையசிரசையும் மூன்றுபாணத்தினால் ஒருக்ஷணப்பொழுதில் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படிச்செய்யாவிட்டால் நான் இதுவரையில் செய்த புண்ணியங்களைத்தும் அசுராதிகளுடையபங்காக்கி என்னுடைய கீர்த்திகளெல்லாம் பூமியின் பங்காக்கி நானும் என்சந்ததியிலுள்ளவர்களுங் கங்காதீர்த்தத்தில் காராம்பசுவைக்கொன்றவர்கள் போகின்ற கதியிலும் போகக்கடவோமென்று மகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ பிரயோகஞ்செய்கிற மூன்றுபாணத்தையும் நான் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி கண்டிக்காவிட்டால் நான் செய்தபுண்ணியங்களெல்லாம் அசுராதிகளுடைய பங்காக்கி நானும் என்னுடைய சந்ததியிலுண்டான பிதிர்க்களும் கொடிதாகிய நரகத்தில் விழக்கடவோமென்று சபதம்பண்ணினான் அப்பொழுது ஆகாசமார்க்கத்தில் இயக்கர் கின்னரர் கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்தர்கள் முதலான முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் தேவேந்திரனும் வந்திருந்து அர்ச்சுனராசன்செய்த பிரதிக்கினையையும் சுதர்மன்செய்த பிரதிக்கினையையுங்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஒருவர் ஒருவரைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே இந்த அருச்சுனராசனும் சுதர்மனுஞ்செய்துக்கொண்ட சபதவார்த்தைகளைக் கேட்டீர்களோ அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சுனனுடைய ரதத்திலும் கிருஷ்ணதேவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார் இந்தச்சுதர்மனுடைய மனோரதத்திலும் அந்தபகவானே எழுந்தருளியிருக்கிறார் ஆனால் இவர்களிருவரும் பக்தர்களானபடியினால் இவர்களில் எவனைக்கெலிப்பிப்பாரோ அதுதெரியவில்லை எல்லாஞ் சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகிறதென்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சுதர்மனும் கோபதீப்தனாய் ஆக்கிரமித்து தன்னுடைய வில்லினிடமாகக் காளகூடவிஷத்திற்குச் சமானமான ஆயிரந்திவ்ய பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்களானது அதிதீக்ஷண்யமாய் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய இரண்டுபுஜத்திலும் இரண்டுபாணந் தைத்து பின்புறத்தில் உருவிப்போய்விட்டது மற்றபாணங்களெல்லாம் அர்ச்சுனராசனுடைய ரதத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு அந்தரதத்தை நானூறு விற்கடைப் பிரமாணத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டது அதுசமயம் அர்ச்சுனராசனும் மகா ஆக்ரோஷத்துடனே கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பொழுது நம்முடையரதத்தைப் பின்னுக்குப்போகவொட்டாமல் முன்னுக்குத்தள்ளி செவ்வையாகநிறுத்துமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா பிரதிக்கினைபண்ணுகிறதற்கும் பேச்சுப்பேசுகிறதற்கும் துரைத்தனஞ்செய்கிறதற்கும் காரியங்கொண்டுபோகிறதற்கும்

நீ பெரிசமாளாயிருக்கிறாய் நடந்துபோகிறதற்கும் செய்யப்படுகிறதற்கு
ம் காரியங்களைச் செய்யப்பிடிக்கிறதற்கும் என்னை ஏற்படுத்துகிறா
ய் பாவபுண்ணியமிதன்றாயிருக்கிறதென்று மனவருத்தங்கொண்டவர்போ
லச் சொல்லியருளினார் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சுனராஜனுஞ் சி
ரித்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா எங்கள்குலதெய்வமே தே
வரீருடைய திருமேனியில் பாணம்பட்டதோ அதனால் தேவரீருடைய
சரீரம் வருந்துகின்றதோ நல்லது ஆகட்டும் பக்தஜனங்களை ரட்சிக்கிற
து இன்னஞ் சொற்பத்திலிருக்கிறதோ அல்லாமலும் அவர்களுக்கு எத்
தனை ஆபத்துவந்து சம்பவித்தாலும் அதைப்பாராமல் தம்மைநம்பின
பேர்களுக்கு ஒரு ஆபத்துவரவொட்டாமல் பாதுகாத்துரட்சித்தருளு
வது பெரியோர்களுடைய கடமையாகுமென்று மெத்தவும் இரக்கமாக
ச்சொன்னான்.

அதைக்கேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சு
னனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ இப்பொழுது சற்றுகூடும் யோசித்து
ப்பாராமல் பதட்டமாகப் பிரதிக்கினைசெய்துவிட்டாயே அப்படி முடி
க்காவிட்டால் உன்னைச் சத்துருவிலுண்டான பிதிர்களெல்லாரும் அதோ
கதியில்விழுவார்களே அதற்கு என்னசெய்யலாம் அல்லாமலும் அந்தக
ர்மனுடைய சிரசை மூன்றுபாணத்தினால் கண்டித்து விடுகிறேனென்
று சபதம்பண்ணிக்கொண்டாயே அப்படிக் கண்டிக்கமாட்டாயோ அ
ல்லது அவனைக்கண்டெடுத்துப் பார்க்கமாட்டாயோ அவன் மகாவீ
ராதிவீரன் சக்திமந்தனான் தாம்சொரூபன் ஏகபத்தினி விரதனுக்கமே
ஏற்பட்ட மகாபுருஷனை நீ எப்படிக்கொல்லப்போகிறாய் அதுவுமல்
லாமல் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனுடைய சம்முடைய பக்தனென்
று நினைத்து உனக்குச்சகாயமாய் சகல பூதகணங்களுடனே எழுந்தரு
ளிவந்தாலும் அல்லது தேவேந்திரனானவன் தன்னுடையபுத்திரனென்
று நினைத்து உனக்குச்சகாயமாய் சகலதேவகணங்களுடனே புறப்பட்
டுவந்தாலும் அல்லது நம்முடைய மைத்துனச்சநேகமென்று உனக்குச்
சகாயமாய் என்னுடைய பலத்தையெல்லாங்கொடுத்தாலும் நீ அந்தக
ர்மனுடைய சிரசைக்கண்டிக்கமாட்டாய் இப்படியிருக்க நீயுமென்னோடேயோசனை
பண்ணாமல் என்னோடேசொல்லாமல் விருதாவாகப்பிரதிக்கினை
செய்துகொண்டாயென்றுசொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனரா
ஜனும் சிந்தாக்கிராந்தனாய் விசாரப்பட்டுத் தன்கையிலிருந்த காண்டீப
த்தைத் தேரின்மேலில்போட்டுவிட்டு இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியா
கக்கூப்பிநின்று அந்ததேவனைப்பார்த்து — ஓ கிருஷ்ணா — துவாரகாபுரி
வாசா தேவகிநந்தனா வசுதேவகுமாரா வாசுதேவா கம்சசம்மாரா கை
லாசபதிமித்திரா கௌரிசகோதரா — ஸ்ரீமுகுந்தா கோபாலா கோவிந்தா
ருக்மணீமனோகரா வனமாலிகாபரணா சங்குசக்கராயுதா தாமோதரா —
கேசவா — என்னைரட்சியும் — ரட்சியும் நானறியாமல் சபதம்பண்ணிவிட்
டேனாதலால் அந்தச்சபதத்தைமுடித்து என்னைரட்சிக்கவேண்டும் பக்
தவச்சலனென்று தோத்திரஞ்செய்து அந்த கிருஷ்ணபகவானுடை

ன் திருவடிக்கமலங்களில் அடியற்றமரம்போல்விழுந்து எனக்கு அப
யந்தந்துகொடுத்தருளவேண்டும் சுவாமியென்று வெகுநேரம் வேண்டிக்
கொண்டான் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் திருவுளமிரங்கிச் சந்
தோஷகரமாய் அந்த அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீயேசெயிக்க
மாட்டுவாய் நீ பயப்படவேண்டாம் நானொருத்தனிருந்தமட்டும்
அந்தகாரியம் நிறைவேறாமற்போனால் உலகத்தில் எனக்கு அபகீர்த்தி
யல்லவோ ஆதலால் நானேமுன்னின்று உன்னுடைய பிரதிக்கினையை
முடித்துவைக்கிறேன் எழுந்திருந்து காண்டீபத்தையெடுத்து பாணத்
தைப் பிரயோகம்பண்ணென்று உறுதிவார்த்தையாகத் திருவாய்மலர்ந்
தருளினார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் சந்தோஷகரமாய் எழுந்துநின்று ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ சுவாமிசனார்த்தனா இப்பொழுது அ
டியேன்செய்த பிரதிக்கினை தேவரீர்செய்த பிரதிக்கினையல்லவா மேலும்
அடியேன்பெறுகின்ற சயாபசயங்கள் தேவரீருடைய செயாபசயங்க
ளேயல்லாமல் வேறல்லவேயென்று பிரியவசனமாகச்சொல்லி அந்தப்பக
வானுடைய அனுமதியின்பேரில் மகா உற்சாகத்துடனே முகாரவிந்தமா
னது சந்திரபிம்பம்போல பிரகாசிக்கத்தக்கதாகநின்று தன்னுடைய
தூணிரத்திலிருக்கின்ற அதிதீக்ஷண்யமான ஒருதிவ்யபாணத்தையெடு
த்து அக்கினிதேவன்கொடுத்தருளிய காண்டீபத்தினிடமாக வைத்து
அபிமந்திரித்து தர்மனுடைய கழுத்துக்குநேராகக் குறிவைத்துப்பி
டித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி இதோ
பாணந்தொடுக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவா
னும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா இந்த பாணம்வெட்டுண்டுபோவது
ம் இதற்குப்பலன்போதாது நான் இதற்குப் பலனுண்டாகச்செய்கிறேன்
அஃதெப்படியென்றால் முன்பு தேவேந்திரனானவன் கோபாலர்மேல்
கோபித்துக்கொண்டு ஏழுநாள்பரியந்தம் இரவுபகலாய் கல்மழையைப்
பெய்வித்தான் அப்பொழுது அந்தக்கோபாலர்களெல்லாரும் அதற்குச்சகி
க்கமாட்டாமல் பசுக்கள் கன்றுகள் பிள்ளைகளுடனும் தத்தளித்து மகா
பிரயாசமடைந்து என்னைக்குறித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள் அந்தசம
யத்தில் அவர்களுக்குச்சகாயமாயிருந்து கோவர்த்தனகிரியை ஒருவிர
லிலெடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து அவர்களையெல்லாங் காத்துரட்சித்
தேன் அந்தப்புண்ணியத்தையெல்லாம் இந்த பாணத்துக்குக்கொடுத்தே
ன் ஆதலால் இப்போது சந்தேகப்படாமல் பிரயோகம்பண்ணென்றுசொ
ல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அப்படியேநல்லதென்று அந்த
பாணத்தை அதிதேவதா பிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்திரி
த்து பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தபாணமானது காளகூடவிஷம்போல்
மகா உக்கிராகாரத்துடனே பார்க்கப்பயங்கரமாய் சரசரவென்று சுழன்
று விரைச்சலிட்டுக்கொண்டு தர்மனுடைய கழுத்திற்கு நேராகவரு
கையிலதுகண்டு தர்மனும் கைகொட்டிசிரித்து இந்தபாணமானது மகா
காமினியுடனே வருகிறதென்றுசொல்லி தலை [illegible] [illegible]

யிருந்த அதிதீக்ஷண்யமான ஒருதிவ்யபாணத்தையெடுத்து தன்கையிற்
பிடித்திராநின்ற வில்லினிடமாகத்தொடுத்து ஏகமனதாயிருந்துகொண்
டு நான் இந்தச்சரீரமெடுத்தநாள் முதல் இதுபரியந்தம் சத்தியந்தவராம
லும் பிதாவாக்கியங்கடவாமலும் இருந்ததுமெய்யானல் இந்தபாணமா
னது அந்த அர்ச்சுனன்பிரயோகஞ்செய்த பாணத்தைக் கண்டித்துவிடக்
கடவதென்றுசொல்லிப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுவும் மகாவேகத்துட
னே திகுதிகுவென்று எரிந்துக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனன்விட்டபாணத்
தை இரண்டுதுண்டமாய் கண்டித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராச
னும் சிந்தாகிராந்தனாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா தேவகிந
ந்தனா தேவரீருடைய அனுமதியின்பேரில் லக்ஷியம்வைத்துப் பிர
யோகஞ்செய்தபாணமானது விருதாவாக வெட்டுண்டு போச்சுதேயென்
று மனஸ்தாபமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுன
னைப்பார்த்து ஓ கிரீடி உனக்குப்பாணம்போய்விட்டதென்கிற விசாரமா
யிருக்கின்றது எனக்குப் புண்ணியம் போய்விட்டதென்கிற விசாரமிரு
க்கின்றது இதற்கு நாமென்னசெய்யலாம் ஆனலுமாகட்டும் இன்னமும்
ஒருபாணத்தையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினர்
அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்துடனே வேறே ஒருகொடு
சமான அஸ்திரத்தையெடுத்து காண்டீபத்தினிடமாகத்தொடுத்துக் கிரு
ஷ்ணபகவானுக்குக் காண்பித்தான் அந்தபகவானும் சற்றுநேரம்யோச
னைபண்ணி அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனு இந்தஅஸ்திரமும் வெட்
டுண்டுவிழுந்துபோம் ஆயினும்நான் இதற்குப் பலனுண்டாக்கிவைக்கி
றேன் அஃதெப்படியென்றல் பூர்வத்தில் ராமபாசுராம அவதாரமெடுத்
துப் பஞ்சாசத்கோடிபூமண்டலத்தையும் என்னுடைய வசமாக்கிக்கொ
ண்டு பின்புஅந்த பூமண்டலத்தைக்காசிபப் பிர்ம்மாவுக்குத் தாரைவார்த்
துக்கொடுத்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தை இந்தப் பாணத்துக்குத் தத்த
ஞ்செய்துவிட்டேன் இப்பொழுதுநீ சந்தேகப்படாமல் பிரயோகம்பண்
ணென்று சொல்லியருளினர்.

அதுகேட்டு அப்படியே நல்லதென்று அர்ச்சுனராசனுஞ் சந்தோ
ஷகரமாய் அந்தபாணத்தை அபிமந்திரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினன்
அந்தப்பாணமானது காலாக்கினியைப்போல் திகுதிகுவென் றெரிந்து
க்கொண்டு நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கும்படி அதிவேகமாய் இரைச்ச
லிட்டுவருகையில் அதுகண்டு சுதந்னனும் ஒருதீக்ஷண்யமான பாணத்
தையெடுத்துத் தன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாகத்தொடுத்து நான்
என்னுடைய பிதாவையே தெய்வமென்று கருத்தில் நினைத்திருப்பது
வும் அகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்
த்தியைச் சதாகாலமும் என்மனதில் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்ப
தும் உண்மையானல் இந்தபாணமானது அர்ச்சுனராசன்பிரயோகஞ்செ
ய்த பாணத்தைக் கண்டித்துவிடக்கடவதென்று பிரயோகம்பண்ணினர்

அதுவும் மகாஉக்கிரத்துடனே இளைச்சலிட்டுக்கொண்டு சிவசுப்பிரம
ணியக்கடவுளுடைய கையிலிராநின்ற சக்திவேலைப்போலவும் பிர்ம்மாக
ண்டம்போலவும் அதிவேகமாகவந்து அர்ச்சுனராசனால் விடப்பட்டபாண
த்தை இரண்டுதுண்டமாகக்கண்டித்துவிட்டு அதினோடும்போகாமல் கி
ருஷ்ணபகவானுடைய வலதுபுஜத்தில்வைத்துப் பிறகேயுருவிப் பெரி
யோர்களை நோகப்பண்ணினவன் அதோகதியில்விழுவானென்பதுபோல
அந்தபாணமானது பூமியிலுருவிப்போய்விட்டது அர்ச்சுனராசன் துக்கா
க்கிராந்தனாய் மெத்தவும்விசாரப்பட்டு கிருஷ்ணதேவனைப்பார்த்து ஐயா
கிருஷ்ணமூர்த்தி நான்பிரயோகஞ்செய்த பாணமெல்லாம் விருதாவாய்ப்
போய்விட்டதே அதுவுமல்லாமல் பிரதிக்கினைபண்ணிக்கொண்ட மூன்
றுபாணத்தில் இரண்டுபாணம்போய்விட்டது இன்னம் ஒருபாணமிருக்கி
ன்றது அதினாலாகிலும் சுதர்ம்மனுடைய சிரசைக்கண்டிக்கும்படி செய்
யவேண்டும் சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அந்தவார்த்தையை
க்கேட்டுக் கிருஷ்ணதேவரும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா உ
னக்குப்பாணங்கள்போய்விட்டதென்றும் பிரதிக்கினை நிறைவேறவில்லை
யென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது எனக்குச் சரீரமுழுமையும் நோகின்ற
தென்றும் புண்ணியமெல்லாம் விருதாவிற்போய்விட்டதென்றும் விசார
மாயிருக்கின்றது ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும் ஒருபாணத்தையெடுத்து
ப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராச
னும் அப்படியேநல்லதென்று பர்வதமுதலானதுகளையுந் துளைக்கப்பட்
டதாகியும் தகத்தகாயமாய் மிகுந்த கூர்மையுள்ளதாயு மிருக்கப்பட்ட
மெத்தவும் மகிமையுள்ள ஒருதிவ்வியபாணத்தையெடுத்துக் காண்டீபத்
திற்றொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக்காண்பித்தான்—அதுகண்டு அந்
தபகவானும் சுதர்ம்மனைக்கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயிததுக்கொண்
டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா முன்பு ஸ்ரீராமாவதாரமெடுத்த
பொழுது ஏகபத்தினிவிரதனாயிருந்து ராவணசம்ஹாரம்பண்ணி தேவர்க
ளுக்குச் சகாயம்பண்ணினேன் அந்தப்புண்ணியமெல்லாம் இந்தப்பாண
த்திற்குத்தத்தஞ்செய்தேன் அதுவுமல்லாமல் அப்பொழுது பதினோரா
யிரம்வருஷம் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணி கோதானம்பூதானம் கன்னிகா
தானமுதலான மகாதானங்கள்பண்ணின புண்ணியங்களையும் இந்தபாண
த்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேனென்று சொல்லிப் பின்னையும் தேவதைகளை
யும் இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும் அந்தபாணத்தைபா
துகாக்கும்படி ஆவாகனம்பண்ணி மத்தியில் தன்னுடைய சத்தியைநிறு
த்தி அடியில் ருத்திரமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி வெகுமகிமையுண்
டாக்கி ஓ அர்ச்சுனா நீசந்தேகப்படாமல் பிரயோகஞ்செய்வாயாகில் இந்
தப்பாணமானது சம்சயமில்லாமல் சுதர்ம்மனுடைய சிரசைக்கண்டித்து
விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனுஞ் சரீரம்
புளகிக்க மகாசந்தோஷமடைந்து அந்தபாணத்தை அதிதேவதாபிரதி
தேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து சுதர்ம்மனுடைய சிரசுக்குச்
சரியாய் பிடித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான், அதுவுங்காண்டீபத்திலிரு

ந்துவிடுபட்டு பூமியாகாசமெங்கும் நிறைந்து அனேகமாயிரம் இடிகளு
டனும் மின்னல்களுடனும் பளிச்சுபளிச்சென்று மகாதளதளப்புடனேபி
ர்மாண்டகடாகங்களும் பிளக்கத்தக்கதாக எரிந்து புகைந்து ஜடஜட
வென்கிற தொனியுடனே நெருப்புப்பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்
டு நாராயணாஸ்திரத்திற்கும் பிர்மாஸ்திரத்திற்கும் சக்ராயுதத்திற்கும் சூ
லாயுதத்திற்கும் பாசுபதாஸ்திரத்திற்கு மிஞ்சினதாய் மிகுந்த உக்கிரா
காரத்துடனே சுதர்மனுடையசிரசு எங்கேயென்று சமீபித்துவருகையி
ல் ஆகாசவாசிகளாகிய தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாரும் பயந்துநின்றா
ர்கள் அப்போது சுதர்மனும் அந்தபாணத்தைக்கண்டு சிரித்து யிந்தபா
ணம் அனேகமகிமையுடனே அதிக குரூரமாய்வருகின்றது அப்படிவந்
தாலுமென்னவென்று சொல்லிதன்னுடைய வில்லினிடமாக ஒருபாண
த்தைத்தொடுத்து அபிமந்திரித்து நான்சரீரமெடுத்ததுமுதல் இதுபரிய
ந்தமும் ஏகபத்தினிவிரதனாயிருப்பது என்னுடைய ஸ்திரீயைத்தவிரம
ற்றஸ்திரீகளையெல்லாம் கிருஷ்ணபகவானுடைய பிராணநாயகியாகிய ரு
க்மணிதேவியைப்போலக் காண்பதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய உப
யபாதங்களை என்னேரமும் இடைவிடாமல் தியானித்துக்கொண்டிருப்ப
தும் சினேகருக்கு வஞ்சனை துரோகஞ் செய்யாமலிருப்பதும் அந்தக்கிரு
ஷ்ணபகவானுடைய பக்தசனங்களுக்கு தொண்டுசெய்வதுண்மையானா
லிந்தபாணமானது அதோவருகிறபாணத்தைக் கண்டிக்கக்கடவதென்று
சொல்லிப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் புறப்பட்டு அதிவேகமாய்ம
காகுரூரத்துடனேவந்து அர்ச்சுனராசன் பிரயோகம்பண்ணின பாணத்
தை இரண்டுதுண்டமாகக்கண்டித்துத் தள்ளிவிட்டுப் பின்னையும் அந்த
பாணமானது அதிவேகமாகவந்து சுதர்மனிருக்கிறதற்கு ஸ்தானம் உண்
டாக்கிவைத்ததென்று சொல்லும்படியாக கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்
பையுந்துளைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும்
சிந்தாக்கிராந்தனாய் மெத்தவும்பிரலாபித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணதே
வரும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீபயப்படவேண்டாம் சுதர்மம
னுடையசிரசை அந்தபாணமே கண்டிக்கிறது நீசற்றுநேரம்பார்த்திரு
வென்றுசொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுந் துக்கந்தீர்ந்து சந்
தோஷமாயிருந்தான் அந்தச்சமயத்தில் முன்பு சுதர்மனுடையபாணத்தி
னால் வெட்டுண்டுவிழுந்துபோன அர்ச்சுனனுடையபாணத்தின் அடித்து
ணுக்கையானது கருடனைப்போல எழும்பி றிவ்வுறிவ்வென்று அதிதீட்ச
ண்யமாகவந்து மகாகுண்டலங்களும் மாணிக்ககிரீடமும் விளங்கத்தக்
கதாக சந்திரவிம்பம்போற்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதர்மனுடைய
சிரசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது அ
திவேகமாய் ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அரி
அரி கோவிந்தா அச்சுதா பரந்தாமா—விஸ்வரூபா—விருஷிகேசா — அகிலா
ண்டகோடிபிர்ம்மாண்டநாயகா—அநாதரட்சகா—அப்பிரமேயா— பக்தஜனப
ரிபாலகா—பரமபுருஷா—கோபிகவல்லபா—குஞ்சரரக்ஷகா—ருக்குமணிமனோ
கரா—ஓசுவாமி ரட்சியுமையாவென்று முறையிட்டுக்கொண்டுவந்து அந்
தபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களில்விழுந்து அப்படிச்சுதர்மனுடைய

சிரசானது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களில் வந்துசேர்ந்தபின்பு அவனதுசரீரத்திலிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய ஒருஜோதியானது வெளிப்பட்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியசரீரத்திற்புகுந்து அவரது திருமேனியில் அபின்னமாகக்கலந்துவிட்டது.

அதுகண்டு தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியகரமாய்ச் சந்தோஷப்பட்டு அந்த அரியினுடைய மகிமையைப்பிரம்மதேவன்முதலானவர்களு மறியமாட்டார்களென்றுசொல்லி கிருஷ்ணபகவான்பேரில் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் தேவதுந்துமியும் திம்திம்மென்று முழங்கிற்று அப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தம்முடைய திருப்பாதகமலங்களில் விழுந்த சுதர்மனுடையசிரசைத் தமது திவ்வியாஸ்தங்களினால் எடுத்து அம்முகாரவிந்தத்தைப்பிதாம்பரத்தினாற்றுடைத்து சுதர்மனுடையபக்திவிசுவாசத்திற்கு அனேகவிதமாய்க்கொண்டாடி அந்தச்சிரசை அர்ச்சுனராசனுடைய கையிலேகொடுத்தருளினார் அர்ச்சுனராசனும் அந்தச்சிரசைப்பார்த்து மெத்தவும் துக்காக்கிராந்தனாய் தாபந்திரியப்பட்டு திரும்பவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியாஸ்தத்திற்கொடுத்தான் அந்தபகவானும் அதைக்கையினால்வாங்கி அம்சத்துவமகாராசனும் சிந்தாக்கிராந்தனாய் சுதர்மனுடைய சிரசைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஆ குமாரகா— சத்தியசந்தனே— நீ அர்ச்சுனனுடையபாணத்தினால் வெட்டுண்டு [illegible] ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடைய திருவடிக்கமலங்களில்அயிக்கமாகிப் போய்விட்டாயோ ஆ புத்திரசிகாமணியேயென்று விசாரப்பட்டுத்திரும்பவும் அந்தச்சிரசைக் கிருஷ்ணபகவானுடைய ரதத்தின்பேரில்போட்டுவிட்டு மகாதுக்காக்கிராந்தனாயிருந்தான் அதுகண்டு அந்தபகவானும் அந்தச்சிரசைத்தம்முடைய திவ்வியாஸ்தங்களினாலெடுத்து அதைப்பார்த்து இந்தச்சிரசானது சூரியார்ப்பணமாகக்கடவதென்று ஆகாசத்தில்விட்டெறிந்தார் அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவுளப்பிரகாரம் அதிவேகமாய்ப்போய் சூரியமண்டலத்திற்புகுந்து சூரியபகவானுடனே கலந்துபோய்விட்டது. கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அந்தச்சுதர்மனுடைய பாக்கியமேபாக்கியம் எப்படிப்பட்டதபோதனர்களுக்கும் அந்தபகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களைக்கண்டு தரிசிப்பது அருமையாயிருக்கும் அப்படியிருக்கச் சுதர்மனானவன் அந்தபகவானுடைய திருமேனியில் அபின்னத்துவமாகக்கலந்துபோனான் அவனுடையபாக்கியத்தை நாம் எப்படி அளவுபடுத்திச்சொல்லப்போகிறோமென்றுசொல்லி ஜெயமுனிந்திரரானவர் அப்பால்நடந்தசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறார்.

கேளுமையா ஜெனமேஜெயபூபாலகா இந்தவிதமாகச் சுதர்மன்விழுந்ததைப்பார்த்து அம்சத்துவமகாராசனானவன் மிகவும் பிரலாபித்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் — அதுகண்டு இரண்டாவது புத்திரனாகிய சுதர்த்தனென்கிறவன் தன்னுடைய பிதாவாகிய அம்சத்துவ

மகாராசனிடத்திற்ருவந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டெழுந்து நின்று ஓஐயா தேவரீர் இப்படி விசாரப்படலாமோ என்தமயனை சுதர்மன் வீராதிவீரனாய் ரணக்களத்தில் நின்று யுத்தஞ்செய்து தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாரு மெச்சும்படி தான்பண்ணினபிரதிக்கினையை நிறைவேற்றி அகண்டிதவீரபராக்கிரமனாய் கிருஷ்ணபகவான்செய்த புண்ணியங்களையெல்லாம வியர்த்தமாக்கி அவருடைய மகிமையினால் வெட்டுண்டுவிழுந்து அவரது திருமேனியிற்கலந்துபோனான் அந்தச்சிரசும் சூரியார்ப்பிதமாய் சூரியபகவானுடன் ஐயிக்கியமாய்விட்டது அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனாகிய என்தமயனைக்குறித்து நீ விசாரப்படவேண்டாம் தேவரீர் இப்பொழுது எனக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பும் நான் போய் அந்தக்கிருஷ்ணார்ச்சுனர் இருவர்களையுஞ்செயித்துவருகிறேனென்று அனேகவிதமாய்வேண்டிக்கொண்டான்-அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் சற்றேமனந்தெளிந்து தன்குமாரனாகிய சுதர்த்தனையணைத்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டு அப்பாபுத்திரரத்தினமே உன்னுடையமனோபீஷ்டப்பிரகாரம் ரணக்களத்திற்போய் யுத்தம்பண்ணென்று செலவுகொடுத்தனுப்பினான் அதுகேட்டுச் சுதர்த்தனும் நல்லதென்று பிதாவினிடத்தில் [illegible] பெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்ப் புறப்பட்டு நவரத்னமயமான ஒருதிவ்விய [illegible] காலாக்கினிருத்திரனைப்போலச் சண்டப்பிரசண்டனாய் எரிந்தெழுந்து அட்டகாசம்பண்ணி குமுகுமுவென்று வில்லைக்குணத்தொனிசெய்து அந்தவில்லினிடமாகப் பர்வதமுதலானதுகளையும் துளைக்கத்தக்கதாகிய அனேகமாயிரந் திவ்வியபாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளெல்லாம் சின்னபின்னமாய் கண்டதுண்டங்களாய் பொடிப்பொடியாய்க்குப்பல்குப்பலாய் தூள்தூளாகச்செய்து ரதகஜதுரகபதாதிகளையெல்லாம் கால்மாடு தலைமாடாய் சாய்த்துக்கொண்டு எங்கேபார்த்தாலுஞ் சுதர்த்தனாய்த்திரிந்து சக்கராகாரமாய்ச்சுழன்று மகாஆக்ருஷத்துடனே வருகிறதை கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்கண்டு தலையையசைத்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓவிஜயகாண்டீபதாரனாகிய அர்ச்சுனாகண்டாயோ இதோவருகிறவன் வீராதிவீரன் சுதர்மனைப்பார்க்கிலும் சவுரியபராக்கிரமத்திலும் வில்வித்தையிலும் அதிகவல்லபத்தையுடையவன் அதுவுமல்லாமல் விஷ்ணுபக்தியுடையவன் துற்சனபரிபாலகன் சற்சனகண்டிதன் மகாதனவிநோதி இப்படிப்பட்ட குணாதிசயங்களையுடைய இவனைசெயிக்கிறதற்கு ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியினாலுமுடியாது, இப்படிப்பட்டவீராதிவீரன்முன்னே நீ எதிர்த்துநின்று எத்தனைமுயற்சிபண்ணினாலும் நிறைவேறமாட்டாது அவன்வருகிற உக்கிரகாரத்தைப்பார்த்தால உன்னை

யும் என்னையும் நல்லபூசனைபுரிவான்போலத்தோன்றுகின்றது ஆதலால்இ
ந்தவேளையில் இவன்முன்னேநில்லாமல் நம்முடைய ரதத்தைத்திருப்பி
க்கொண்டு அப்புறம்தூரத்திற்போய் மறைந்திருந்தால் இரண்டுபேரும்பி
ழைக்கலாம் நாம் ஜீவனோடேபிழைத்திருந்தால் அனேகஞ்சுகங்களையடை
யலாமென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சுனனும் சம்மத
ப்படாமல் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ண தேவரீர் இப்படி
ச்சொல்லுவானேன் என்னுடையபாணாக்கினியினால் இந்தராசகுமாரனை
ப் பஸ்மீகரப்படுத்திவிடுகிறேன் நீ ஏன் இப்படிப்பட்டயோசனைபண்ணு
கிறீர் இதோசற்றுநேரத்தில் என்வில்வித்தையைக்காண்பிக்கிறேன் நீரே
பார்த்து மெச்சப்போகிறீராகையினால் பின்னுக்குத்திருப்பவேண்டாம் ர
தத்தை முன்னுக்குநடத்துமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனைப்
பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனா நீ பயித்தியங்கொண்
டுபேசுகிறாய் நான்சொல்லுகிறவார்த்தை உனக்கு என்றைக்கும் பரிகாச
மாயிருக்கின்றது அப்படியோசனைபண்ணவேண்டாம் இந்த உக்ரத்திற்
குத் தப்பிப்பிழைத்துக்கொண்டு பிற்பாடு அவனுடனெதிர்த்துப்போ
ராடலாம் இப்போதவனுடைய குரூரதிருஷ்டிக்குஹரிபிர்மாதிகளுநின்று
ஈடுசெய்யமாட்டார்கள் நீரெல்லாஞ்செய்பண்ணின [illegible] ஆகையினால்ரத
த்தைத்திருப்பிக்கொண்டு போகிறேமென்கிறீரோ அதற்கு அர்ச்சுனராச
னும் சம்மதப்பட்டு கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓபரமபுருஷா உம்மு
டையவார்த்தைக்கு எதிரிருக்கின்றதோ உமது திருவுளப்படியே ரதத்
தைத்திருப்புகிறதாகக் காண்பியாமல் பின்னுக்குந்தானே ஓடிப்போகிற
சேனைகளை மடக்கிறதுபோல ரதத்தைக்கொண்டுபோவென்றுசொல்ல அ
துகேட்டு கிருஷ்ணதேவரும் அருச்சுனராசனுடைய ரதத்தைத்திருப்பி
மூன்றுயோசனைதூரத்திற்கொண்டுபோய் நிறுத்திவைத்துக்கொண்டிருந்
தார், அந்தவேளையில் சுதர்த்தனும்தன்கைகொண்டமட்டும் பாணங்களை
ப்பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் உருவந்தெ
ரியவொட்டாமற்செய்து பூதப்பிரேதபசாசுகணங்களுக்கும் டாகினிசாகி
னிகளுக்கும் நாய் நரி கூளி கழுகுகளுக்கும் உதிரமாமிசங்களினால் திரு
ப்தியடையப்பண்ணுவித்து பிரளயகாலருத்திரனைப்போலவும் அகோர
வீரபத்திரனைப்போலவும் பிரவேசித்து எந்தவிடத்திலும் அர்ச்சுனனைத்
தேடிக் காணாமற்படிக்கு தன்னைக்கண்டு ஓடிப்போகிற சேனைகளையெல்
லாம் ஓடவேண்டாமென்று கையமர்த்திநிறுத்து அந்தச்சேனைகளைப்பா
ர்த்து ஓசேனைகளே ஓராசர்க்களேகேட்டீர்களோ என்பகையாளியாகியஅ
ர்ச்சுனன்எங்கேயிருக்கிறான் அவனைக்காண்பியுங்கோள் அக்கினிதேவன்
நிமித்தமாய்க் காண்டாவனத்தைத தகனஞ்செய்து முப்பத்துமுக்கோடி

தேவர்களோடும் போராடினவீரனைக்காண்பியுங்கோள் காலகேயநிவாதக்
வசாவென்கிற ராட்சதவீரர்களைக்கெலித்து தேவேந்திரனுடைய இரத்கா
சனத்திலிருந்த தனஞ்சயனைக்காண்பியுங்கோள்கயிலாசபதியாகியசாம்பசி
வமூர்த்தியோடு பாசுபதாஸ்திரத்துக்காகக் கட்டிப்புரண்ட வீராதிவீர
னைக் காண்பியுங்கோள் பாரதயுத்தத்தில் விஷ்மோசாரியார் துரோணாச்
சாரியார்முதலான சுத்தவீரர்களுடனெதிர்த்துப்போராடின கிரீடியைக்
காண்பியுங்கோள் அவனெங்கேயிருக்கிறான் அவனைஎன்கண்குளிரப்பா
ர்க்கவேண்டுமென்றுசொல்லிக்கொண்டுவந்து மூன்றுயோசனை தூரத்தி
லிருக்கின்ற அர்ச்சுனராசனைக்கண்டு புன்சிறிப்பாகச்சிறித்து ரதத்தின்
பேரில் ஒன்றுந்தெரியாதவரைப்போலிருக்கிற கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்
து ஓஜனார்த்தனா ருக்மணிமனோகரா ஓசுவாமி தேவரீர் என்னகாரியஞ்
செய்தீர் நவரத்னத்தைக்கொடுத்து ஈச்சங்காயை வாங்கிக்கொண்டது
போல தேவரீர்சம்பாதித்த புண்ணியங்களையெல்லாம் வியர்த்தமாக்கி எ
ன்தமயனுடைய சிரசைவாங்கிக்கொண்டீர் அதனால் உமக்குவந்தபிரயோ
சனமென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்றுசொல்லிப் பிற்பாடு அர்ச்சு
னனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீசெய்தவேலைக்கு உன்னைக்கொஞ்சத்திலே
விடுகிறதில்லை நீயெங்[illegible]ருககாண்டு யுத்தசன்[illegible] என்தமயனுக்கென்ற[illegible]
குப்பழிவாங்க மற்போலேயன்று சற்றுநேரம்பதறாமல் ஓடிப்போகாமல் எ
ன்முன்னேநில்லு உன்னைக்கண்டிக்கிறேனென்றுசொல்லி சுதர்த்தனனவ
ன் மகாஆக்கிரவீயாக்ரம நிக்ரோதனாகத் தன்னுடைய வில்லைக்குணத்
தொனிபண்ணி அநேகமாயிரம் அதிதிட்சண்யமானபாணங்களைத் தொ
டுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால் அர்ச்சுனனுடைய
சரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்ணாகத்துளைத்து ரத்தமயமாக்கி நானூ
றுபாணத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பையும் பத்தலாகக்கிழி
த்து துவசமாகவிளங்குகின்ற அனுமாருடைய கர்வத்தையுமடக்கி எண்
பதுபாணத்தினால் குதிரைகளையுஞ் செவந்தநிறமாக்கி அர்ச்சுனனுடையர
தத்தை மிஞ்சிவரவொட்டாமல் சிக்குப்படுத்திவிட்டு சிங்காநாதம்பண்
ணினான் அதனால் அர்ச்சுனன் மிகவும்நொந்து ரோஷதாம்பிராட்சகனாய்
காலாந்தகனைப்போல ஆக்கிரமித்து நின்று அனேகமாயிரம்பாணங்களை
யெடுத்துத்தன்னுடைய காண்டீபத்திலிடையாகத்தொடுத்துச் சுதர்த்தன்
பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டு சுதர்த்தனும் மகாகோபதீப்
தனாய் எரிந்துவிழுந்து அர்ச்சுனராசன்பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களை
யெல்லாம் நடுபாதியில்கண்டித்துவிட்டு கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிரண்டுபே
ரையும் கால்கைகளாடவொட்டாமலும் ரதத்தைநடத்தவொட்டாமலும்

பிர்ம்மிக்கப்பண்ணினன், அதனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் மெத்தவும்ஆ
யாசமடைந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சுனா நீஅசட்டையாயிருக்க
வேண்டாம் சாக்கிரதையாயிருந்துபோராடி இந்தத்துன்மார்க்கனைக்கொல்
லென்றுசொல்லியருளினர் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் உக்ராகாரனாய்ப்ப
ற்களைகறகறவென்றுகடித்துமீசைபடபடவென்று துடிக்கும்படித் தன்
னுடைய காண்டீபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி சூரியபாணங்களைப்
போல் அதிதீட்சண்யமாய்விளங்குகின்ற குரூரபாணங்களைத்தொடுத்துப்
பிரயோகஞ்செய்து சுதர்த்தனுடைய ரதசாரதியையுங் குதிரைகளையும்
நோகப்பண்ணி சுதர்த்தனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து ரத்தம
யமாக்கினன் அதனால் சுதர்த்தனும் மிகுந்த பிரயாசமடைந்து பூமியில்
நிற்கமாட்டாமல் தன்னுடைய ரதத்தைச்சாரதிகுதிரைகளுடனே ஆகாச
மார்க்கத்தில்கொண்டுபோய்நிறுத்தி அவிடத்திலிருந்து தன்னுடையவில்
லினிடமாக அனேகமாயிரம்பாணங்களைத்தொடுத்து றிவ்வுறிவ்வென்று
கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள்பேரில் பிரயோகம்பண்ணுகையில் அர்ச்சுனனும் ம
கா ஆக்ருஷத்துடனே எதிர்த்துநின்று சுதர்த்தனுடையபாணங்களையெ
ல்லாம் தும்சப்படுத்தி அவன்பேரிலும் அனேகமாயிரம்பாணங்களைப்பி
ரயோகஞ்செய்தான் அதுகளையெல்லாஞ் சட்டைபண்ணாமல் மிஞ்சின
வனாய் ராமலட்சுமணர்கள்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்த மேகநாதனை
ப்போலவும் சுதர்த்தனென்கிறமேகமானது விடுபட்டு சரவருஷம்வருஷி
க்கிறதுபோலவும் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவர்பேரிலும் பாணவருஷங்க
ளைவருஷித்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் மகாரோஷத்துவேஷத்துட
னே சுதர்த்தனுடைய பாணங்களையெல்லாங்கண்டித்துவிட்டு பின்னையு
ம் அனேகமாயிரம்பாணங்களைத் தண்டோபதண்டமாய்ப் பிரயோகஞ்செ
ய்கிறபோது சுதர்த்தனும்பயப்படாமல் எதிர்த்துநின்று மகாகோபதீப்தனா
ய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையகோதண்டத்தினிடமாக ஒருதிவ்விய
பாணத்தைத்தொடுத்து பிரயோகம்பண்ணினன் அதுவும்வடவாமுகாக்
கினிபோல திகுதிகுவென்று எரிந்துக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய
மார்பிலேதைத்து ஊடுருவிப்போய்விட்டது அதனால் அர்ச்சுனனு
ம்மெத்தவும் ஆயாசமடைந்தான் அப்பொழுது சுதர்த்தன் பின்னையுந்த
ன்னுடைய வில்லினிடமாக பிர்ம்மசக்கரமென்கிற ஒருகுரூரபாணத்
தையெடுத்துத் தொடுத்துப் பிரயோகம் பண்ணினன் அதுவும் அ
திவேகமாய் றிவ்வுறிவ்வென்கிற சத்தத்துடனேவந்து அர்ச்சுனனுடை
யரதத்தின்பேரில் தாக்கினவளவில் அந்தரதமானது கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க
ளிருவருடனும் துவசமாகிய அநுமாருடனும் குடைகொடிச்சீலைகள் கு

திணாகள்வண்டிகளுடனும் கிறுகிறுவென்று குயவனுடைய சக்கரம்போலச் சுழததலைப்பட்டது இதுகண்டு தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாம் சுதர்த்தனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்திறகுமெச்சிசந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்படிஅண்டகடாகங்களும் அதிரத்தக்கதாக அர்ச்சுனனுடைய ரதமானது சுழலுகிறபோது அதனால்பூமியானது அறுப்புண்டு பாதாளபரியந்தம் பள்ளமாய் அந்தப்பள்ளததில்கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களுடனும் குதிரைகளுடனும் அந்தரதமானது இழிந்து அநுமக்கொடிமாத்திரமேலேநின்றது அதுகண்டு துவசமாகிய அநுமாரும் மகாகோபங்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துவேளைக்கு உதவிசெய்யாமல் நாம்என்னகாரியத்திற்கு இருக்கிறோமென்று சீக்கிரமாக நிலத்திற்குதிந்துத் தன்னுடையவாலைவளர்த்தி அந்தரதத்திற்குமூன்றுசுற்றாகச்சுற்றிக்கொண்டு இரண்டுகால்களையும் பூமியிலூன்றிக்கொண்டு ரதம்பூமியிலிறங்காமல் கெட்டியாய் இழுத்துப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தார் அந்தச்சமயத்தில்கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சுனா நீசும்மாவிராமல் துன்மார்க்கனாகிய சுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா ஜனார்த்தனா என்னுடைய நவுவறளுகின்றது தலையைச்சுழற்றுகின்றது சரீரம்நடுங்குகின்றது அந்தச்சுழற்சி நிற்கட்டுமென்றுசொன்னவளவில் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா எனக்குஅப்படிப்பட்ட பிரயாசமாகத்தான இருக்கிறதென்றுசொல்லியருளினார் அதினாலே அந்தபாணத்தினுடையசுறுக்கு அடங்கிமெதுவுபட்டது அதுதெரிந்துஅநுமாரும் ரதத்தைதூக்கியெடுத்துப் பூமியின்பேரில் செவ்வையாகநிறுத்தினார் அதற்கு கிருஷ்ணபகவானும் சந்தோஷமடைந்து ஓஅர்ச்சுனாஇந்தஅநுமந்தன்மெத்தநல்லவன் உபகாரிமகாவித்துவான் இவன்பூர்வத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குச்சகாயமாகயிருந்து ராவணாதிராட்சதர்களையெல்லாம்சங்கரித்து கீர்த்திபெற்றமகாநுபாவன் இப்பொழுது நமக்குச்சகாயமாயிருந்து பூமியில்முழுகிப்போகிற ரதத்தையும்எடுத்துவைத்தமகாபுருஷன் இவன் நம்முடைய பிராணசிநேகனென்றுசொல்லி அநேகவிதமாகக்கொண்டாடி அநுமானை மார்போடுதழுவிக்கொண்டார்.

அநுமாரும் அந்தபகவானுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவரதி செலவுபெற்றுக்கொண்டு முன்போலவே கொடியினிடமாகப் போய்விளங்கி யிருந்தார் அப்பொது கிருஷ்ணபகவானும அர்ச்சுனனை

ஷத்ரீக்ஷைப்பண்ணி சுதர்த்தன்மேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்யும்படி உ
த்தரவுசெய்தருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும்நல்லதென்று தன்னுடை
யகாண்டீபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்க
ளைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து ஆகாசவீதியினிடமாகநிற்கிற சுதர்
த்தனுடையரதத்தைச் சாரதிகுதிரைகளுடனே பொடிப்பொடியாகத்து
ம்சம்பண்ணிவிட்டு அவனையும்நோகச்செய்தான் அதற்குச்சுதர்த்தனும்ப
யப்படாமல் பூமியிற்குதித்து வேறொருதேரின்மேலேறிக்கொண்டு அர்ச்சுன
ராசனுடனே எதிர்த்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் தன்னுடையகா
ண்டீபத்தைக்குமுகுமுவென்று குணத்தொனிபண்ணி அதனிடமாக ஒ
ருதிவ்வியபாணத்தையெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொழுது அந்த அ
ர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சுனா உன்னிடத்திலக்கினிதேவன்கொடுத்த அ
ட்சயதூணிரதமிருக்கின்றதென்று நினைத்து ஏன்விருதாவாகபாணங்களை
யெல்லாம் பிரயோகம்பண்ணுகிறாய் அப்படிசெய்யாமல் இனியாகிலும் இ
த்தனைபாணத்தினால் என்னுடையசிரசைக்கண்டிக்கிறேனென்று பிரதிக்கி
னைபண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தப்பிரகாரம் ஆ
லோசனைசெய்து சுதர்த்தனைப்பார்த்து ஓசுதர்த்தா நீசொன்னபடியே அ
கிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணதேவருடைய திருவடி
சாட்சியாக இந்தஒருபாணத்தினால் உன்னுடைய சிரசைக்கண்டிக்கிறே
னென்று மகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டு சுதர்த்தனும் அர்
ச்சுனனைப்பார்த்து ஓஅர்ச்சுனா நான் சரீரமெடுத்துதெளிவுண்டான அது
முதல் இதுபரியந்தமும் வைஷ்ணவமதசித்தாந்தப்பிரகாரம் ஆசாரகிருத்
தியத்துடன் நடந்துவருகின்றது உண்மையானால் உன்னுடைய அஸ்தத்
திற்பிடித்திருக்கின்ற காண்டீபத்தினுடைய நாணியையுமறுத்து உன்கை
ப்பிடியையும் விடப்பண்ணுகிறேனென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு அர்ச்
சுனனுமந்தபாணத்தை யதிதேவதாபிரதிதேவதாமந்திரங்களுடனே யபி
மந்திரித்துச் சுதர்த்தனுடையசிரசுக்குநேராகலட்சியம்வைத்துப் பிரயோ
கம்பண்ணினான் அந்தயிரண்டுபாணங்களும் அதிகோரமாய்ப்பிரளயகாலா
க்கினியைப்போலச்சீறி எதிர்த்து ஒருசாமமாய் இரண்டுசிங்கங்கள்போல
வும் இரண்டுசர்ப்பங்கள்போலவும் இரண்டுவியாக்கிரமங்கள்போலவும் இ
ரண்டு சூரியர்கள்போலவும் இரண்டுகாலாக்கினிகள்போலவு மிரண்டுகாள
கூடவிஷங்கள்போலவும் இரண்டுசூலாயுதங்கள்போலவும் இரண்டுவச்சிரா
யுதங்கள்போலவும் இரண்டுயமதண்டங்கள்போலவும் இரண்டுசக்கராயுத
ங்கள்போலவும்ஒன்றுக்கொன்று ஊடுதாக்கி ரோஷத்துவேஷங்களுடனே
நெருப்புப்பொறிகளைவாரியிறைத்துக்கொண்டுஒன்றினோடொன்றுமுட்டி
யும்தட்டியும் இடித்தும்இப்படிநானாவிதமாகஇரண்டுபாணங்களும் வெகு
நேரம்போராடிக் கடைசியில்ஒன்றுக்கொன்று கதிகள்தப்பி மிஞ்சிநட
ந்து அதில்சுதர்த்தனுடையபாணமானது அதிவேகமாகவந்து அர்ச்சுன
ன்கையிலிராநின்ற காண்டீபத்தினுடைய நாணியைப்பட்டென்று அறு
த்துவிட்டது அப்படிநாணியறுந்தவுடன் காண்டீபமானது நீளமாகநீ
ண்டு அர்ச்சுனன்கையிற் பிடித்திருந்தவிசையோடு தேரின்மேல் விழுந்

துவிட்டது அதனாலர்ச்சுனனுங்கைசோர்ந்து மெய்சோர்ந்து மெத்தவும் ஆயாசத்தையடைந்தான் அப்படியிருக்க, அர்ச்சுனனுடையபாணமானது ககாகாவென்று சுழன்றுக்கொண்டுவந்து சுதர்த்தனுடைய சிரசைக்கண்டித்துத் தள்ளிவிட்டது அந்தச்சிரசுங்குப்பென்று ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி சிங்கநாதம் அட்டகாசத்துடன் முறையிட்டுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய சிரசின்பேரில் சொப்பென்றுவிழுந்து மறுபடியும் எழும்பி கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்பேரில்விழுந்து அங்கேயிருந்தும் மறுபடியும் எழும்பிஅந்தபகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களினிடமாக விழுந்தது அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவானும் சிரித்து சுதர்த்தனுடையசிரசைத் தமது திவ்வியாஸ்தங்களினாற் பிடித்துக்கொண்டு அர்ச்சுனனைக்கொண்டு காதுசெவிடுபட்டு ஆயாசமடைந்து கிருஷ்ணதேவரை பார்த்து ஓ ஐயா தேவாதிதேவா எனக்குமெத்தவும் இளைப்பாயிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் தமதுபாதத்தில் விழுந்துகிடக்கிற சுதர்த்தனுடைய சிரசைக்கையிலெடுத்து தமதுபீதாம்பரத்தொங்கலினால் முகத்தைத்துடைத்து அவனுடைய பக்தியையும்சவுரியபராக்கிரமத்தையும் அர்ச்சுனனுடனேவர்ணித்து அந்தச்சிரசை அர்ச்சுனனுடையகையிற்கொடுத்தருளினார் அர்ச்சுனனுமந்தசிரசை வாங்கிப்பார்த்து அனேகவிதமாகக்கொண்டாடி திரும்பவும் கிருஷ்ணபகவானுடையகையிற்கொடுத்து விட்டான் அந்தபகவானும் சுதர்த்தனுடையசிரசைக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டு இதைநாம் எங்கேபோடுகிறது இவன்மகாபுண்ணியபுருஷன் சத்தியசந்தனாச்சுதேயென்று திருவுளஞ்செய்து கருடனை நினைத்தருளின வளவில் அதுதெரிந்துகருடபகவானும் க்ஷீரசமுத்திரக்கரைவிட்டோடிவந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று ஓ ஸ்ரீமந்நாராயணா தேவாதிதேவா இப்பொழுது தேவரீரடியேனைநினைத்தகாரியம் என்னவென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சுதர்த்தனுடையசிரசைக் கருடனுடைய கையிற்கொடுத்து இந்தச்சிரசைப்பிரயாகை தீர்த்தத்திற்கொண்டுபோய் விட்டுவிடென்று கட்டளையிட்டனுப்பினார்.

அப்படியேகல்லதென்று கருடபகவானும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசவீதியிலெழும்பி அதிவேகமாய்ப் போகும்போது ஐந்துமுகங்களையும் திரிநேத்திரங்களையுமுடையவராகியும் சிரசினிடத்திற்கங்காதேவியையும் நெற்றியில் அர்த்தசந்திரனையும் வைத்திருக்கின்றவராகியும் இடதுபாகத்தில் பார்வதாதேவியையுடையவராகியும் வலக்கரத்திற் சூலத்தையும் இடக்கரத்தில்மானையும் யேந்தியிருக்கின்றவராகியும் அரையில் புலித்தோலைத்தரித்திருக்கின்றவராகியும் சரீரமுழுதும் விபூதியை உத்தூளித்துக்கொண்டு உருத்திராட்சமாலிகையுஞ் சிரமாலிகையும் அணிந்திருக்கின்றவராகியும் காதுகளிலும் கைகளிலும்நாகப்பாம்புகளைப் பூஷணமாகப்பூண்டிருக்கின்றவராகியும் பின்னையும் சரீரமுழுதும் வாசுகிமுதலானசர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அலங்கரித்திருக்கின்

றன்ராகியும் விளங்கப்பட்ட பரமசிவனுனவர் கேளிவிலாசம்ராக் கை
லாசத்தைவிட்டு ரிஷபவாகனரூடராய் எழுந்தருளி விநாயகர் வீரபத்தி
ரர் சண்டேஸ்வரர் சுப்பிரமணியர் பிரிங்கிரிஷி முதலான சிவகணங்கள் பு
டைசூழ்ந்துவரவும் பிர்ம்மாதிதேவர்கள் சேவித்துநிற்கவும் நாரதர்முனீஸ்
வரர் தோத்திரம்பண்ணவும் ஊர்வசி அரம்பைமுதலான தேவஸ்திரீ
களும் உருத்திரகணிகையர்களும் பரதநாட்டியம்செய்யவும், இதுமுதலா
னசகலசம்பிரமத்துடனே கருடபகவானுக்கெதிர்ப்பட்டு அந்தகருடன்
கையிலெடுத்துக்கொண்டுபோகிற சுதர்த்தனுடைய சிரசைப்பார்த்து தம்
மோடுகூடவருகின்றபிருங்கிரிஷியை அழைத்து ஓ பிருங்கி, அதோசுதர்
த்தனென்கிறபக்தனுடைய சிரசைக் கருடனெடுத்துக்கொண்டுபோகிரு
ன் நீபோயதைவாங்கிக்கொண்டுவாவென்றுகட்டளையிட்டருளினர், அ
துகேட்டு பிரிங்கிரிஷியும் அப்படியேகல்லதென்று அதிசீக்கிரமாகக் கரு
டனைக்கண்டு ஓகருடா நீபோகவேண்டாம் நீகொண்டுபோகின்ற சிரசை
என்கையிற்கொடுத்துவிட்டுப் போவென்றுசொல்ல, அந்த வார்த்தைக
ளைக்கேட்டுகருடபகவானும் திரும்பிப்பார்தது புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துநா
ம் இந்தச்சிரசை இந்தநட்டுவனுக்குக் கொடுக்கப்போகின்றுமோ வென்
றுதன்னுடைய செட்டைகளினல் விசிறினர்அதிலுண்டான காற்றினு
லடிபட்டுவேசாறி பிருங்கிரிஷியும் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து
சற்றுநேரத்தில்தெளிந்தெழுந்திருந்து வந்து சாம்பசிவமூர்த்திக்குத் த
ண்டனிட்டு ஓதேவாதிதேவா நான் அந்தக்கருடனுடைய செட்டையினு
லடிபட்டுநொந்துதப்பிப்பிழைத்து வந்தேனென்றுசொன்னர் அந்தவார்த்
தையைக்கேட்டு பார்வதாதேவியும் புன்னகைகொண்டு சாம்பமூர்த்தி
யைப்பார்த்து ஓ பிராணவல்லபா இந்தபிருங்கியை எம்மாத்திரஞ் சேவக
னென்றுநினைத்தீர் ஒருபட்சிகையினுலடிபட்டுநொந்து அதனுடனே எதி
ர்த்துப்போராடமுடியாமல் வேசாறிஓடிவந்துவிட்டான் பார்த்தீரோ ஆ
கையினல்துனைக்கு எம்மாத்திரஞ்சேவகமுண்டோ சேவகர்களுக்கும் அ
ம்மாத்திரஞ்சேவகமுண்டு அதெப்படியென்றல் தேவரீருக்கு ஆபாண
ங்களோ சர்ப்பங்கள்மாலைகளோடு எலும்புகள் சிரசில் தரித்திருப்பதோ
திரிலோகங்களிலும் பிரவேசிக்கின்றநதிகள் அரையிலுடுக்கின்ற வஸ்திர
மோபுலித்தோல் புஜத்தினபேரில் அணிகின்றபச்சைவடமோ யானைத்
தோல் சரீரமுழுதம்பூசுகின்றசுகந்தமோ விபூதிதுளிதம் எகநேரமும்உ
ட்கொள்ளுகிற்தாகஞ்சாபஸ்பம் ஏறுகின்றவாகனமோ எருது எப்போது
ம் இருக்கின்றஸ்தானமோ சர்வசூன்யமானபூமிபக்கத்திற்சேவித்திருக்கின்
றவர்களோ பூதப்பிரேதபசாசுகணங்கள்சாப்பிடுகின்றதோ ஆலகாலவிஷ
ம் இப்படிப்பட்டவைபவத்தையுடைய உமக்குச் சேவகவீரியமுண்டோ
வென்று பரிகாசவார்த்தையாகச்சொன்னள், அந்த வசனங்களையெல்லாங்
கேட்டு சாம்பமூர்த்தியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தம்முடைய குமார
னுகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளையழைத்து ஓகுமாரகா அதிசீக்கிரத்திற்போ
ய் அந்தகருடனெடுத்துக்கொண்டுபோகின்ற சிரசைவாங்கிக்கொண்டு வா
வென்றுகட்டளையிட்டனுப்பினர் அதுகேட்டு சுப்பிரமணியரும் நல்ல
தென்று மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி வேலாயுதத்தைக் கையிற்பிடித

துக்கொண்டு மகாஉக்கிராகாரத்துடன் நடந்துபோய்கருடனைக்கண்டு ஓக
ருடா—நீ அந்தச்சிரசைக்கொண்டுபோகவேண்டாம் நில்லுநில்லென்றுசொ
ல்ல அதுகேட்டு கருடபகவானுந்திரும்பிப்பார்த்து நாம்நமது ஆண்டவ
னுடைய கட்டளையைத்தள்ளி இந்தச்சிரசை இவனிடத்திற்கொடுக்கப்
போகிறோமோவென்று அதிசீக்கிரமாக நடக்கவதுகண்டு சுப்பிரமணியக்
கடவுளும் மகாஆக்ருஷத்துடனே கியாவென்று அட்டகாசம்பண்ணினார்,
அந்த அதிர்ச்சியினால்கருடபகவானுந் திகைத்துதிசைதடுமாறிபிரயா
கைதீர்த்தத்திற்குச் செல்லுகின்ற வழிதப்பி வெகுதூரந் திரிந்து மேவசாறி
பிரயாகை நதியைக்காணாமல் அலைந்து அந்தச்சுதர்க்சன்செய்தபுண்ணிய
பலத்தினால் பிரயாகையைக்கண்டு கருடபகவான் சந்தோஷித்து சீக்கிரத்
தில் அந்தநதியினிடமாக சுதர்த்தனுடைய சிரசை எறிந்துவிட்டு அதி
வேகமாகத்தன்னிருப்பிடத்திற்குப்போய்விட்டார், அதுகண்டு சுப்பிரம
ணியக்கடவுளும் தண்ணீரில்விழப்போகிற அந்தச்சிரசைக்கெட்டியாகப்
பிடித்து எடுத்துக்கொண்டுவந்து சாம்பவமூர்த்தியினிடத்தில் ஒப்பிவித்
தார் சாம்பவமூர்த்தியும் அந்தச்சிரசைத் தமது திவ்வியாஸ்தத்திலேந்திக்
கொண்டு பார்வதாதேவியைப்பார்த்து ஓபிராணநாயகி இந்தச்சிரசைப்பார்
த்தாயோ இந்தச்சுதாத்தன் முன்சென்மத்தில் நமக்குப் பயபக்திவிசுவா
சத்துடன் அன்புசெய்தவன் அதுவுமல்லாமல் இவன்விஷ்ணுவினுடையப
க்தன் வீராதிவீரன் சத்தியசந்தனன் இவனுடைய சீவனானது ஸ்ரீகிருஷ்
ணதேவருடன் கலந்துபோய்விட்டது ஆதலால் நான் இந்தச்சிரசைத்தரி
த்துககொள்ளுகிறேனென்று தமது மார்பினிடமாகத்தரித்திருக்கின்றசிர
மாலிகையில் நடுநாயகமாகத்தரித்து மகாசந்தோஷத்துடனே சகலபூதக
ணங்களுடனும் ரிஷிகணங்களுடனும் கயிலாசபர்வதத்திற் கெழுந்தரு
ளினார்.

இவ்விடத்தில் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவர்பேரிலும் தேவேந்திராதி
தேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்றுவருஷித்தார்கள் அப்பொ
ழுது கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கத்தையும்
பாஞ்சசன்னியத்தையும் பம்பமென்று முழக்கஞ்செய்தார்கள் துவசமா
கிவிளங்குகின்றஅனுமாரும் அட்டகாசம்பண்ணினார் ரதத்திற்பூட்டியிரு
க்கின்ற குதிரைகளும் ஏழாவங்களைச்செய்தது அந்தவேளையில் அம்சத்
துவமகாராசனும் தன்னுடையபுத்திரர்களாகிய சுதர்மனும் சுதர்த்தனும
ரணக்களத்தில்மடிந்துபோனதைக்கண்டு துக்காக்கிராந்தனாய் விசாரப்பட்
டுச் சற்றுநேரத்தில் மனந்தெளிந்து தைரியம்விடாமல் நமமுடையகுமார
ர்கள் மோட்சபதத்தைப்பெற்றார்கள் அவர்களைக்குறித்து நாம்விசாரப்பட
வேண்டியகாரணமென்னவிருக்கின்றதென்றெண்ணிக்கொண்டு கிருஷ்ணா
ர்ச்சுனர்கள்பேரில் எரிந்துவிழுந்து மகாகோபதீப்தனாய் என்பகையாளியா
ன அந்த அர்ச்சுனனைக்கண்டித்து என்மனோதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்து
க்கொள்ளுகிறேனென்று ஒருதேரின்மேலேறிக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்ப்
புறப்பட்டு ரணக்களத்தைநோக்கிவருகையில் அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவா
னும் அர்ச்சுனனுடனேகூட சீக்கிரமாகத்தேரைவிட்டிழிந்து அம்சத்துவ

மகாராசனுக்கு எதிர்கொண்டுநடந்தார் அதுகண்டு அந்தாசனும் கோபத்
தைவிட்டு சந்தோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைவிட்டிழிந்து எ
திரேவந்தான் அப்பொழுதுகிருஷ்ணபகவானும் அம்சத்துவமகாராசனை
யணைத்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டு ஐயா உம்முடைய புத்திரர்களிருவ
ரும் விருகாவாகயுத்தகளத்தில் மடிந்துபோனார்களே யென்று தாமும்வி
சனப்பட்டு பிற்பாடு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியுடனேகலந்துபோனவர்களை
க்குறித்து நீர்விசாரப்படவேண்டாமென்று அந்தாசனுடைய துக்கத்
தையும் நிவர்த்திசெய்து சந்தோஷப்படுத்திவைத்தார் அதுகண்டு அர்
ச்சுனனும் அந்தாசனைத்தழுவிக்கொண்டு சினேகம்பண்ணிக்கொண்டா
ன் அப்பொழுது அம்சத்துவமகாராசனும் சந்தோஷகரமாய்த்தன்னுடை
யபட்டணத்திலிருந்து அநேககாணிக்கைகப்பங்களும் அஸ்வமேதக்கு
திரையும் அழைப்பித்து கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்விழுந்து நம
ஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ண
மூர்த்தி அடியேன்தேவரீருடைய பாததரிசனையைப்பிரத்தியட்சமாகக்க
ண்டுகளிப்பதற்கு ஏதுவில்லாமல் நெடுநாளாய் எப்பொழுதுகிடைக்குமெ
ன்று தாபங்கிரியத்துடன் சதாகாலமும் தேவரீருடையபாதத்தையே தி
யானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அங்ஙனமிருக்க இந்தஅஸ்வமேதக்குதிரை
யானதுவிடுபட்டுவந்ததென்கிற சேதிதெரிந்தவளவில் இதைநான்பிடித்துக்
கட்டி அர்ச்சுனனையும் மோகப்பண்ணினால் அவனிமித்தமாய் கிருஷ்ணப
கவான் எழுந்தருளிவருவார் அந்தமுன்னிலையில் அவரைக்கண்டு தரிசனம்
பண்ணி நம்முடையகோரிக்கையை ஈடேற்றுக்கொள்ளலாமென்று தீர்க்க
யோசனைசெய்து இந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் இப்பொ
ழுதுதேவரீருடைய பாததரிசனையைக்கண்டமாத்திரத்தில் என்னுடைய
ஜென்மம் சாபல்லியமாச்சுது என்கோரிக்கையும் ஈடேறிவிட்டதென்று
அநேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணினான் அந்தவார்த்தைகளையெல்லாம்
தோத்திரப்பிரியராகிய கிருஷ்ணபகவானும் சந்தோஷமாகக்கேட்டுக் கி
ருபைகூர்ந்து அம்சத்துவமகாராசனைப் பார்த்து ஓராசேந்திரா நான்அஸ்தின
புரத்திற்குப்போகவேண்டும் நீ உம்முடையசேனாசமுத்திரங்களுடனேகூ
ட அர்ச்சுனனுக்குச்சகாயமாயிருந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பாதுகா
த்துக்கொண்டுபோகவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகே
ட்டு அம்சத்துவமகாராசனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓசுவாமி அ
டியேன்தேவரீருடைய உத்தாரப்படியே அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பாது
காத்துக்கொண்டுவந்து தருமபுத்திரருடைய யாகத்தைநிறைவேற்றிவை
க்கிறேனென்றுசொல்லிப் பின்னையும் ஒருவர்க்கொருவர்சமாதானமாய் அ
நேகவிதங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முன்பு யுத்தகளத்தில்மூ
ர்ச்சையடைந்திருந்த விஸ்வகேது பிரத்தியுமனன் நீலத்துவசன் எவ்வர்
ஒருசுவனமேகவர்ணன்கிருதவர்மன்முதலானவர்களும்மூர்ச்சைதெளிந்தெ
ழுந்திருந்துகிருஷ்ணமூர்த்திக்குநமஸ்காரம்பண்ணிச்சந்தோஷகரமாயிருந்
தார்கள்,பின்னையும்ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கசேனைகளும்மூர்ச்சை
தெளிந்தெழுந்திருந்ததுகள் அப்பொழுது அம்சத்துவமகாராசனானவன்
கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரையும்ச[illegible]

ம்சண்பகாபுரத்தில்சகலசம்பிரமத்துடனழைத்துக்கொண்டுபோய்ஸ்நான
ம்பண்ணுவித்துபோசனமுதலான உபசாரணைகள்செய்வித்தஞ்சுநாள்மட்டு
க்கும்தன்னுடையஅரண்மனையில்மகாபிரியத்துடன் உபசரித்துக்கொண்
டிருந்தார் அதின்பிறகுகிருஷ்ணபகவான்அம்சத்துவமகாராசனிடத்திலும்
அர்ச்சுனனிடத்திலும் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தாருகனைநினைத்து ரதத்
தைக்கொண்டுவரும்படிச்சொல்லி அந்தரதத்தின்பேரிலெழுந்தருளிஅஸ்
தினபுரத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டு தண்டனிட்டு
அவருமிரெங்கேயிருந்தீரென்றுகேட்க—நாம்எங்கும்போகவில்லை யமு
னாதீர்த்தத்துக்குவிசாலமாகப்போயிருந்தோமென்று சொல்லிவிட்டு அவ
ரிடத்தில்தானேயிருந்தருளினர்—இவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசன்மறுபடியு
மிரண்டுநாள்மட்டுக்கும் அம்சத்துவமகாராசனுடையபட்டணத்தில் சக
லசேனைகளோடும்மகாவைபவத்துடனேயிருந்து பிற்பாடுமறுநாள்யுத்தச
ன்னுத்தனாய் ரதாரூடனாய்ப்பட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு அஸ்வமே
தக்குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே அம்சத்துவமகாராசன்
முதலான சகலதுரைகளுடனும்நடந்தான், கேட்பாரோ ஜெனமேஜெயபூ
பாலகா இவ்விதமாய்ச் சுதர்மனும்— சுதர்த்தனும்—கிருஷ்ணமூர்த்தியுட
ன்கலந்துபோன திவ்வியசரித்திரத்தைஎவர்களாலும் பயபக்திவிசுவாசத்
துடனேயிருந்து எந்தெந்தகோரிக்கையைவிரும்பிக்கேட்கிறார்களோ அவ
ர்களுக்கு அந்தக்கோரிக்கைகளைக்கொடுத்து கிருஷ்ணபகவான் ரட்சித்த
ருளுவாரென்று ஜெயமுனீந்திரானவர் திருவாய்மலர்ந்தருளி அப்பால்ந
டந்தசரித்திரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கேளுமையாஜெனமேஜெயமகாராசாவே—இந்தப்பிரகாரம் அருச்சு
னமகாராசன் சர்வாடம்பரத்துடனே சண்பகாபுரத்தைவிட்டு புறப்பட்டு
அப்படிநடக்கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதிரையானது நடந்து வனங்
கள்வனாந்தரங்கள்—காடுகள் — செடிகள்—மலைகள்—குன்றுகள்முதலானதுக
ளையுந்தாண்டி அப்புறம்கௌரிதேவிவனத்திற்குப்போய் அவ்விடத்தில்
ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதிலிறங்கிதண்ணீர்குடித்தவளவில் ஆண்குதி
ரையாயிருந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் பெண்குதிரையாகின்றது — அ
துகண்டு அர்ச்சுனராசனும் இதுஎன்னவிபரீதமென்றுநினைத்து விசாரப்
பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தக்குதிரையானது மறுபடியும் வேறொருதடா
கத்திலிறங்கித் தண்ணீர்குடித்து வேங்கைப்புலியாகின்றுசேனைகள்பே
ரில் சீறிவந்தது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் திகிலடைந்துவிசாரப்பட்
டு இதுஎன்னஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நாம்வழியில்பட்டபாட்டைப்பார்
க்கிலுமிதுமெத்தவும் சங்கடமாய்வந்துநேரிட்டது நாமிந்தவேங்கைப்
புலியின்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்வோமாகில் அஸ்வமேதக்குதிரை
யாகிய இந்தப்புலியுமிறந்துபோகுமேஇதற்கு என்னசெய்கிறதென்றுமெ
த்தவும் தாபந்திரியப்பட்டு கிருஷ்ணதேவனைநினைத்து ஓ துவாரகாபுரி
வாசா—தேவகீநந்தனா—கோபிகாரமணா—ஓ—சுவாமீ இந்தபுலியை முன்னிரு
ந்ததுபோல அஸ்வமேதக்குதிரையாக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று அனே
கவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணினன் அப்படிதோத்திரம்பண்ணுகிறஅ

த்தனுடையவார்த்தையை அஸ்தினபுரத்திலிருக்கின்ற கிருஷ்ணபகவா
ன்கேட்டு சிரித்துபக்தனாகிய அர்ச்சுனன்நினைத்தபிரகாரம் ஆகக்கடவதெ
ன்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளினார்—அதனாலந்தப்புலியும்எப்பொழுதும்போ
ல ஆண்குதிரையாச்சுதென்றுசெயமுனீந்திரர்சொல்ல அதுகேட்டுஜன
மேஜெயமகாராசாவும் ஆச்சரியப்பட்டுஜெயமுனீந்திரரைப்பார்த்து ஓமு
னிநாதா அந்த இரண்டுதடாகத்திலும்என்னவிநோதமிருந்தது அதைச்சற்
றேதெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டவளவில்செயமுனீந்திரர்திரு
வுளம்பற்றியருளுகின்றார்.

கேளுமையா ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அந்தவனத்தில் பார்வதா
தேவியாரும் சாம்பவமூர்த்தியைத் தனக்குப்புருஷனாகவேண்டுமென்றுநி
னைத்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தில் உக்கிர
சேனனென்கிற ஒரு ராட்சதன்வந்து பார்வதாதேவியினுடைய சவுந்தரி
யத்தைப்பார்த்து உலகமாதாவென்று நினையாமல் ஒருபெண்ணாகநினைத்
து மோகாந்தகாரனாய் துர்ச்செய்கைசெய்யக்கருதினான்—அதுதெரிந்து பார்
வதாதேவியாரும் மகாகோபங்கொண்டு அந்ததானவனாகிய ராட்சத
னைப்பெண்வடிவாகப்பண்ணிவிட்டு பின்னையுமின்றுமுதல் இந்தவனத்தி
லுள்ள தடாகத்தில் எண்பத்துநான்குலட்சஞ்சீவராசிகளின்பிறந்துள்ள ஆ
ண்சீவர்கள்வந்து தண்ணீர்குடிக்கில்பெண்சீவர்களாகிப்போகக்கடவதென்
று சாபமிட்டருளினார்—அந்தசாபத்தினால் அர்ச்சுனன்விட்ட அஸ்வமேத
க்குதிரையானது வந்து தண்ணீர்குடித்தவுடன் பெண்குதிரையாகிவிட்ட
து—அப்பால்அந்தக்குதிரையானது மறுபடியும் வேங்கைப்புலியான சரித்
திரத்தையுங்கேளும்—அஃதெப்படியென்றால் அலக்கிரனென்கிறபிராமண
ன் ஒருவன்தீர்த்தயாத்திரைசெய்யும்படிநினைத்துப்பிரவேசித்து அங்கங்
கேயுண்டான்புண்ணியதீர்த்தங்கள்தோறும் முழுகிக்கொண்டுவந்து அந்தகௌ
ரிதேவிவனத்திலும் ஒருசுனையைக்கண்டு அந்தச்சுனையில் ஸ்நானம்ப
ண்ணவேண்டுமென்றுநினைத்து அதிலிறங்கிஸ்நானம்பண்ணுகையில் அ
திலிருந்துகொடூரமானமுதலைவந்து அந்தப்பிராமணனைப்பிடித்துக்கொண்
டு மகாகஷ்டப்படுத்த அதனாலந்தப்பிராமணன் மெத்தவும்பிரயாசமடை
ந்து சரீரம்நொந்து வேறாறி அவன்தவவலியினால் அந்தமுதலையின்பி
டியைமெள்ளத்தப்புவித்துக்கொண்டு கரையில்வந்துமகாஆக்குரோசத்துட
னே இன்றுமுதல்எவர்களாகிலுமிந்தச்சுனையிலிறங்கினாலும் தண்ணீர்குடி
த்தாலும் புலியாகக்கடவதென்றுசாபமிட்டான் அதனால் அஸ்வமேத
க்குதிரையானதுஅந்தச்சுனையினிடத்தில் தண்ணீர்குடித்து வேங்கை
ப்புலியாகிப் பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடைய கிருபாகடாட்சத்தினால்எப்
போதும்போலஆண்குதிரையாச்சுது கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாரா
சாவே அப்பால்அர்ச்சுனராசன் அவ்விடத்திலிருந்துகுதிரையைவிட்டு தானு
ம்சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனேபுறப்பட்டு ரதாரூடனாய் நடக்கும்பொ
ழுது அந்தத்திசையிலுள்ள மனிதர்களில் மிருகசாதிகளைப்போல் ஒ
ருவருக்குந்தெரியாதபாஷைகளைப்பேசிக்கொண்டு நால்குசிரசும் மூ
ன்றுசிரசும் நான்குபாதமும்மூன்றுபாதமும் உள்ளவர்களாய் விசித்திர
ரூபமாய்ச்சிறிதுபேரிருக்க அவர்களைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுக்கொ

ண்டு அப்பால்நடக்கையில்அங்கேசிறிதுபேர்கள்பிரம்மாண்டமாகஒருநெடி யஆலவிருக்ஷத்தின்பேரிலிருந்து சஞ்சாரம்பண்ணிக்கொண்டு பிருக சாதிகளுக் தப்பயந்து பூமியிலிறங்காமலிருப்பதையுங்கண்டு அதிசயித்து அப்பால் அனேகதூரம்நடந்து பெண்மலையாளத்திற்குச்சமீபமாகப்போ கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதிரையானதுவிடுபட்டு அந்தப்பட்டணத் திற்குள்ளேபோய் நுழைந்தது அதுசேதியைவேவுகாரஸ்திரீகள் தெரிந் து ஓடிவந்துராசஸ்ரீதிவழுவாமலும் ஒருஆண்பிள்ளைகளில்லாமலும் மதன மஞ்சரியென்கிற சேனாதிபதியுடனே சிங்காசனத்திலுட்கார்ந்து இருப தினாயிரம் ரதங்களும் ஐம்பதினாயிரம் யானைகளும், லட்சங்குதிரைகளு ம்—அநேகமாயிரம்பெண்சேனைகளும்புடைசூழ்த்தக்கதாகவிருந்து அந்தப் பெண்மலையாளத்தை அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டுவருகின்ற பிரலாவதி யென்னும்பெயரையுடைய பெண்சாதியைக்கண்டுதண்டனிட்டு ஓ அ ம்மாஇன்றையதினம்நம்முடையபட்டணத்திற்குள் அர்ச்சுனமகாராசன்வி ட்டஅஸ்வமேதக்குதிரையானதுவந்துநுழைந்தது அதைப்பிடித்துக்கட்டு கிறதோவிட்டுவிடுகிறதோவென்றுகேட்டார்கள் அதுகேட்டுஅந்தப்பிரலா வதியுந்தன்னுடையசேனாதிபதியாகியமதனமஞ்சரியுடனே ஆலோசனை செய்துஅவர்களைப்பார்த்து அர்ச்சுனராசனுடையசாமர்த்தியம்எம்மாத்தி ரம் அதுநமக்குத்தெரிந்தேயிருக்கிறதுநீங்கள்போய் அந்தக்குதிரையை ப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டு நம்முடையசேனைகளெல்லாம் யுத்தஞ்செய்வதற் கு ஆயத்தப்படும்படி பறையறைவியுங்கோளென்று செலவுகொடுத்த னுப்பினாள்.

பிரலாவதியுத்தம்.

அதுகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று அந்தவேவுகாரஸ்திரீகளும் அதிசீக்கிரமாகவந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துப்பட்டணத்திற் கட்டிவைத்துபிற்பாடு சகலசேனைகளும் ஆயுதங்களுடனே இன்றையதி னம்யுத்தத்திற்குஆயத்தமாகப்புறப்பட்டுவரவேண்டுமென்று பறையறை வித்தார்களதுசேதியைக்கேட்டுநாம்ராசனுக்கினைப்படியே நடக்கவேண் டுமென்று அந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ரதகஜதுரகபதாதிகள் முதலான துகளுடனே சகலபெண்சேனைகளும் யுத்தசன்னத்தராய்ப் பட்டணத் தைவிட்டுப்புறப்பட்டு வெளியேவந்துதண்டுவிட்டிறங்கினார்கள் பிரலாவ தியென்கிற பெண்ணரசியானவள் மதனமஞ்சரியென்கிறசேனாதிபதிமு தலான சகலபெண்சேனைகளுடனேயும் 'அனேகசஸ்திரஅஸ்திரங்களை யெடுப்பித்துக்கொண்டு யுத்தப்பிரமுகியாய் ரதாரூடியாய்ப்புறப்பட்டு வெளியேவந்து தண்டுடனேசேர்ந்து ரணபேரிகையறைவித்தாள் இப் படியிருக்க அவ்விடத்தில்அர்ச்சுனராசனும் குதிரைபிடிபட்டுப்போன சேதியைக்கேட்டு மகாகோபத்துடனே சகலசேனைகளோடு மதிசீக்கி ரமாகவந்து அந்தப்பெண்சேனைகளைஎதிர்த்துநின்று அனேகமாயிரம்பா ணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அந்தச் சேனைகளையெல்லாம் கைகாலட் வொட்டாமல் சின்னபின்னப்படுத்தஅதுகண்டு அந்தப்பெண் சேனைக

ளும் சங்கள்தங்களுடைய வில்லுகளைவளைத்து அஸ்திரங்களாங்களை
த்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளையெ
ல்லாம் சின்னபின்னமாகக்கண்டித்து நோகப்பண்ணினார்கள் — அதில்சி
லபெண்கள் இரண்டுயோசனை மூன்றுயோசனைநிகளமாய் வளர்ந்திருக்கி
ன்ற தங்களுடையஸ்தனங்களின் கச்சுகளை அவிழ்த்துவிட்டு மச்சக்கூட்
டங்கள்பேரில் வலைக்காரன் வலைவீசுகிறதுபோல அர்ச்சுனன்சேனைகளை
விசிறி அடித்து ஒவ்வொருஅடிக்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் சேனைகளைப்
பொடியாக்கித் தள்ளினார்கள் இப்படிநானாவிதமாக அர்ச்சுனனுடையசே
னைகளை அந்தப்பெண்சேனைகளும் சூழ்ந்துக்கொண்டு துரத்தியடித்து
மூலைக்குமூலை ஒதுக்குகிறதைக்கண்டு அம்சத்துவமகாராசன் முதலான
வீராதிவீரர்களெல்லாம் வெட்கப்பட்டு தலைசாய்த்துக்கொண்டார்களப்ப
டி அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெதிர்த்துநின்று யுத்தஞ்செய்து நிர்வகிக்க
மாட்டாமல் பின்னுக்குஇடைந்து போகிறதைக்கண்டு பெண்சேனைகளெ
ல்லாருங் கைகொட்டிச்சிரித்துச் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள்பண்ணி
க்கொண்டு மிஞ்சிவந்து அர்ச்சுனராசன்பேரிலெதிர்த்தார்களதுகண்டு அ
ர்ச்சுனனும் ஆச்சரியப்பட்டு இதுயென்னவிபரீதம் நாம் இப்படிப்பட்ட
யுத்தத்தை ஒருநாளுங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை இதுமகாவேடிக்
கையாயிருக்கின்றது — நாம்பெண்கள்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்கி
றதெப்படி நல்லதுநாமேபோய் எல்லாச்சேதியுந் தெரிந்துகொள்ளலா
மென்றுயோசித்து தன்னுடையரதத்தைப் பிரலாவதிபேரில் அதிவேக
மாகத்துரத்தி அவளைப்பார்த்து ஓ பெண்ணரசி நீ எங்களுடனே எதிர்த்
துச் சண்டைபண்ணமாட்டுவாயோ தேவேந்திராதிதேவர்கள் முதலான
பேர்களும் எங்கள்முன்னேஎதிர்த்து நிர்வகிக்கமாட்டார்களே நீயோநிற்கி
ன்றவளாதலால் நீ சண்டைபண்ணவேண்டாம் சமாதானமாய்க் குதிரை
யைக்கொண்டுவந்து ஒப்பிவித்து சுகமாய் உன்னுடைய பட்டணத்திற்கு
ப்போவென்று சொன்னான் அதுகேட்டு அந்தப்பிரலாவதியும் புன்சிரிப்
பாகச்சிரித்து, அர்ச்சுனனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தையும் சௌந்த
ரியத்தையுங்கண்டுமோகித்து ஓகிரீடி நீர் நல்லவார்த்தைசொன்னீர் நாங்
கள் உங்கள்முன்னேஎதிர்த்து நிற்கமாட்டோமென்று நினைத்தீரே அப்ப
டி நினைப்பதைவிட்டுவிடும் உம்மைப்பார்த்தால் எனக்குச் சண்டைபண்
ணுகிறதற்கு மனமில்லை ஆகையால் நான் இரண்டுவார்த்தையாகச் சொல்
லுகிறேன்கேளும் மனைவியென்னவென்றால் இப்பொழுது சர்வாடம்பரத்து
டனே என்னைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு என்னுடனேகூடிச் சகல
போகங்களையு மனுபவித்திருந்து பிறகு என்னுடைய சேனைகளையும் சீர்
மைபூமிகளையும் பண்டிபண்டாரங்களையும் உம்முடைய வசம்பண்ணிக்
கொண்டு அப்பால் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் நடத்திப் பூமிப்பிரதட்
சணஞ்செய்வித்து சந்தோஷமாய் தருமபுத்திரர்செய்கின்றயாகத்தை நி
றைவேற்றிவையும் அப்படிச்செய்ய மனமில்லாவிட்டால் என்னுடனேஎ
திர்த்துப்போராடி என்னைச்செயித்துக் குதிரையை விடுவித்துக்கொண்டு
போமென்றுசொன்னாள் — அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுஞ்சிரித்து பிரலாவதி

ளைப்பார்த்து ஓ பிரலாவதி நீ நல்லவார்த்தைசொன்னாய் நான்வந்தகாரிய
மென்ன அஸ்தினாபுரத்தில் என்தமையனாகிய தருமபுத்திரர் யாகதீட்
சையைக் கைக்கொண்டிருக்க அதைநினையாமல் நானிவ்விடத்தில் உன்
னைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு உன்னோடுகூடிச் சகலபோகபாக்கிய
ங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதும் தர்மமோ அதுகூடாது நீகுதி
ரையைக்கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் சண்டைக்
குவாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு பிரலாவதியுங் கோபித்து தன்னு
டைய வில்லினிடமாகச் சிறுபாணங்களைத்தொடுத்து அர்ச்சுனன்பேரி
ல் பிரயோகம்பண்ணினாள் - அர்ச்சுனனுங்கோபங்கொண்டு தன்னுடை
யகாண்டீபத்தில் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்து அந்தபாணங்களை
யெல்லாம் நடுபாதியிற்கண்டித்துத்தள்ளி பின்னையும் மூன்றுதிவ்வியபா
ணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பிரலாவதியினுடைய மார்
பிலேதைக்கும்படிசெய்தான் அதனால் அவளும்நொந்து மகாரோஷத்
துடனே ஏழுபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சுனனு
டைய மார்பில்தைக்கும்படிசெய்து அட்டகாசம் பண்ணினாள் இவ்
விதமாக வெகுநேரம் அர்ச்சுனராஜனும் பிரலாவதியும் ஒருவர்க்கொரு
வர் தோர்வையடையாமல் சிங்கமுஞ் சிங்கமும் எதிர்த்ததுபோலெதிர்
த்துப் போராடுகிறபோது அர்ச்சுனராஜனும் ஒருமோகனாஸ்திரத்தை
எடுத்துத்தொடுக்க அதுகண்டு அவளும் ஒரு திவ்வியபாணத்தைத்தொ
டுத்துப்பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடைய காண்டீபத்திற்றொடுத்த அ
ந்த அஸ்திரத்தை இரண்டுதுண்டமாகக் கண்டித்துவிட்டாளதைக்கண்டு
அர்ச்சுனராசனும் அவளுடையசாமர்த்தியற்கு மெச்சிப் பின்னையு மகா
ரோஷத்துடனே அனேகமாயிரம் குரூரபாணங்களையெடுத்துத் தொடு
க்கப்போகையில் ஆகாசவாணியுங்கண்டு கலீலென்றுநகைத்து அர்ச்சு
னனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா வீராதிவீரா நீ இவளுடனே எத்தனைநாள்
போராடினாலும் இவள் பின்னிடுகிறவளல்ல நீ விருதாவாகப் போராடுகி
ன்றாய் இவள்மெத்தவல்லமையுள்ளவள் மந்திரதந்திரங்களில் மிஞ்சின
வள் ஆகையினால் நீஇவளுடனே சிநேகம்பண்ணி இவளைக்கலியாண
ம்பண்ணிக்கொண்டு இவள்மனதைச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்து உன்னு
டைய குதிரையை மெள்ளவிடுவித்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல அ
ந்தவார்த்தையைக்கேட்டுத் தனக்குத்தானே ஆலோசனைசெய்து இது
வுமெய்தானென்றுநினைத்து தன்கையிற்பிடித்திருந்த காண்டீபத்தை ர
தத்தின்பேரில்வைத்துவிட்டு அந்த பிரலாவதியைப்பார்த்து ஓ பெண்
ணரசி உமக்கும்நமக்கும் துவேஷம்வேண்டாம் இந்நேரம் உன்னுடைய
வில்வித்தையைத் தெரியவேண்டிப் போராடினேனல்லாமல் வேறல்ல ஆ
தலாலிந்தமட்டுக்குஞ் சண்டையைநிறுத்திச் சமாதானமாய் உன்னுடைய
மனோஇஷ்டப்படியே உன்னைக்கலியாணஞ்செய்து ரதிகேளியில் உன்
மனதைச் சந்தோஷப்படுத்திவைக்கிறேனென்று சொல்ல, அந்தவார்த்
தையைக்கேட்டு அவளுஞ்சந்தோஷமடைந்து தன்னுடைய சேனைகளை
யெல்லாம் அனுப்பிவைத்துப் பட்டணமுழுதும் 'நன்றாயலங்கரிக்கும்
படி இட்டம்பண்ணினாள், அவர்களும் அந்த உத்தாரப்படியேபோய் அ

க்கி சம்பிரமத்துடன் பட்டணமுழுதும் குபேரனுடைய அளகாபுரியை ப்போல நவரத்னமயமாயலங்கரித்துப் பதினெட்டுவகை மேளவாத்திய ங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே பி ரலாவதியினுடைய கலியாணபேரிகை யறைவித்தார்க ளப்பொழுது பி ரலாவதியும் மதனமஞ்சரியென்கிற சேனாதிபதியுடனும் சகலசேனைகளு டனும் மகாவைபவத்துடனே அர்ச்சுனராசன் அம்சத்துவாசன்முத லான ராஜகூட்டங்களையும் சேனாசமுத்திரங்களையும் பட்டணத்திற் குள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவிடுதிக ள் விடுவித்துப் போசனமுதலான சர்வவுபசாரங்களும் நடப்பித்தாள், பிற்பாடு பிரலாவதியும் நல்லசுபமுகூர்த்தலக்கினத்தில் அர்ச்சுனராசனை க் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு அன்றையதினம் சகலசம்பிரமத்துட னே சப்பிரமஞ்சத்தின்பேரில் அர்ச்சுனராசனோடுகூடி. மகாலீலாவினோத மாகச் சகலசவுக்கியங்களையு மனுபவித்திருந்து பொழுதுவிடிந்தபின்பு பிரலாவதியும் சந்தோஷித்து அர்ச்சுனராசனுக்குவெகுமானம் உன்ன தமான ஆடையாபரணங்களும் நவரத்தினங்களுங் கொடுத்து அஸ்வ மேதக்குதிரையையும் சிறிது ஸ்திரீசனங்களையுங் கூட்டியனுப்பி நாங் களும் தர்மபுத்திரர்செய்கிறயாகத்திற்கு வருகிறோமென்றுசொல்ல அ துகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் பிரலாவதியைப்பார்த்து ஓ பெண்ணே நீ யுமுன்னுடையசேனைகளும் யாகத்திற்குவந்து சேரவேண்டுமென்று உ பசாரமாகச்சொல்லி அவளிடத்தில் செலவு வாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பெண்மலையாளத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் குதிரையைவிட்டு அந்தக்கு திரையின்பிறகே அர்ச்சுனமகாராஜனானவர் ரதாரூடனாய்ச் சகலராச கூட்டங்களும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடந்தான்.

பீஷ்ணன் யுத்தம்.

அப்பால்க்குதிரையானது வடக்குமுகமாகத்திருப்பி மேற்குச முத்திரக்கரையோரமாகநடந்து பகாசூரன்பிள்ளையான பீஷ்ணனுடை யபட்டணத்துக்குச் சமீபமாகவந்தது, அதுகண்டு அங்கிருந்தராக்ஷ தர்களந்தக் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் ராசனாகிய பீஷ்ணனிடத்தில் ஒப்பித்தார்களப்பொழுது அந்தபீஷ்ணனும் குதிரை யினுடையலலாடத்தில் விருதாவொளிபாகக் கட்டியிருக்கின்ற பட்டத் தை வாசித்துப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு இந்தக்குதிரையின்பின்னே வருகிறவன் எனபகையாளியாகிய வீமசேனனுடைய தம்பியல்லவா, ஆ கையினால் நானவனுடனேபோராடி ஜெயிக்கிறேனென்று ஆக்ருஷைத்து டனே அதிசீக்கிரமாகஎழுந்திருந்து தன்னுடைய ரதகஜதுரகபதாதிக ளான ராக்ஷதசச்சேனைகளோடும் ராட்சசஸ்திரீகளோடும் சண்டைக்கு ஆயுத்தமாகப்புறப்பட்டு பட்டணத்தின் வெளியேவந்து தண்டுவிட்டி ருந் தினவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசனும் இந்தச்சங்கதிகளெல்லாம் குதி

ணையின்பிறகேவந்த சேவகர்களால்கேள்விப்பட்டு அம்சத்துவசன் நீலத்
துவசன் அனுசாளுவன் எவ்வற்றுசுவன் விஸ்வகேதுபிரத்தியுமனன்
அனிருத்திரன் சாத்தகி கிர்தவர்ம்மன் மேகவர்ணன்முதலான ராசவர்க்
கங்களுடனே சகலசேனசமுத்திரங்களுடனு மதிவேகமாகவந்து ரண
பேரிகையறைவித்துராட்சசக் கூட்டங்களுடனே எதிர்த்துப்போராடி
மகாரோஷத்துவேஷங்களுடனே நானாவிதபாணங்களினாலும் பலவகை
ஆயுதங்களினாலு மிரண்டுலட்சம் ராட்சசசேனைகளையுந் தும்சப்படுத்தி
ச் சின்னபின்னப்படுத்தும்பொழுது அதுகண்டு ராக்ஷசஸ்திரீகளும் மி
ஞ்சி உலக்கைகளைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு ராஜகூட்டங்கள்பேரில் வி
ழுந்து ரதங்களையெல்லாம் பொடிபொடியாக்கி ஆனைகளையெல்லாம் து
ண்டந்துண்டமாகக் குதிரைகளையெல்லாம் சின்னபின்னமாக்கிக் காலாள்
களையெல்லாம் - காலவேறு - கைவேறு - தலைவேறாகக்கண்டித்து இந்த
ப்பிரகாரம் - அர்ச்சுனனுடைய நால்வகைச்சேனைகளையும் அதம்பண்ணி
எங்கேபார்த்தாலும் ராக்ஷஸஸ்திரீகள்மயமாய்ச்சுழன்றுதிரிந்து துப்சப்ப
டுத்துகிறபோது அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாரும் அவர்களுக்கு
முன்னேநின்று நிர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் மனங்கலங்கி மகாபயம
டைந்து நான்குதிக்கிலுஞ்சிதறி ஓடிப்போனார்களதுகண்டு அர்ச்சுனரா
சன் முதலானதுராதனைகளெல்லாரும் எதிர்த்துநின்று அவர்களுடை
யவில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அநேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோக
ஞ்செய்தார்கள் - அதுகளையெல்லாம் எவ்வளவுஞ்சட்டைபண்ணமலந்
த ராட்சசஸ்திரீகளெல்லாரு மிஞ்சிப்போராடுகின்றதை அர்ச்சுனராசனு
டைய ரதத்திற்கொடியாகவிளங்குகின்ற அநுமாரானவர்கண்டு இதுஎ
ன்ன விபரீதமென்று சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து நாம் இந்தச்சமய
த்தில் முனைந்துபோராடாவிட்டால் நம்முடையசேனைகள் நிற்கமாட்டா
தென்று நினைத்து அதிசீக்கிரத்தில் ரதத்தைவிட்டு மகாகோபத்துட
னே தொப்பென்றுபூமியிற்குதித்து அஷ்டதிசைகளும் செவிடுபடும்படி
அட்டகாசம்பண்ணித் தம்முடையவாலைவளர்த்திக்கையிற்பிடித்துக்கொ
ண்டு ராக்ஷசஸ்திரீகளைப்பார்த்து ஓ ராட்சசஸ்திரீகளே நீங்களபதறுதீ
ர்கள் பதறுதீர்கள் உங்களுடையவமிசத்திற்கு யமனான அனுமந்தனெ
ன்று என்னை அறியுங்கோள் இதோ யமதண்டத்தைப்போலவும், காள
கூடவிஷத்தைப்போலவும், வடவாமுகாக்கினியைப்போலவும், காட்டுத்
தீயைப்போலவும் சூரியகிரணத்தைப்போலவும் பிரகாசிக்கின்ற என்
வாலைப்பார்த்தீர்களோவென்று காண்பித்து வாலைவிசிறிஅடித்து ஒவ்வொ
ருஅடிக்கு நூறுபேர்விழுந்திறக்கும்படி செய்தும் நச்சுநச்சாய்ப்பண்
ணிக்கடித்தும் இடித்தும் தள்ளியும் கிள்ளியும் உதைத்தும் சதைத்தும்
கீறியும் பூறியும் முட்டியும் தட்டியும் இழுத்தும் கிழித்தும் முறித்து
ம் பறித்தும் தூக்கி எறிந்தும் மிதித்தும் இந்தவிதமாய் அனுமாரான
வர் மகா ஆக்குருஷத்துடனே சண்டப்பிரசண்டனாக எரிந்துநின்று வ
டவாமுகாக்கினியானது சமுத்திரசலத்தைக் கிரகித்ததுபோல ராட்சசு
ஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாகிலும் தப்பிப்பிழைத்துப் போகவொட்டாமல் ம
டக்கி எல்லாரையும் பூமிக்கிரையாகச்செய்துவிட்டு எப்பொழுதும்போல

அனுமாரானவர் அர்ச்சுனனுடைய கொடியினிடமாகப்போய் விளங்கி யிருந்தார்.

அதுகண்டு அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாம் மகா சந்தோஷ கரமாய் அட்டகாசங்கள் சிங்கநாதங்கள் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ராட் சசசேனைகள்பேரி லெதிர்த்தார்கள் அப்பொழுது அம்சுத்துவசன் முத லான பிரமுகாளும் எதிர்த்து குரூரமாகிய அளவிறந்த பாணங்களைப் பிர யோகஞ்செய்து ராட்சசசேனைகளெல்லாம் சின்னபின்னமாகக்கண்டித் துத்தள்ளி பூதப்பிரேதகணங்களுக்குத் திருப்தியாக விருந்துசெய்வித்தா ர்களதுகண்டு இந்தராட்சசர்களெல்லாம் பின்னிடாமல் முனைந்து மகாஉ க்கிராகாரத்துடனே ஆனைகள்பேரிலும் புலிகள்பேரிலும் கழுதைகள்பேரி லும் நாய்கள்பேரிலும் காக்கைகள்பேரிலும் பருந்துகள்பேரிலும் மற்று முண்டான அநேக சீவசெந்துக்கள்பேரிலும் ஏறிக்கொண்டு எமகிங்கி லியர்களைப்போல கத்தி - சூலம் — கதை — சக்கரம் — பாசு — பட்டை யம் அங்குசம் பிண்டி பாலா முதலான முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களையும் அர்ச்சுனனுடைய சேனைகள்பேரில் திவ்வுறிவ்வென்று பிரயோகம்பண் ணிவந்தினர்க ளதுகண்டு அர்ச்சுனராசனுந் தன்னுடையகாண்டீ பத் தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதிதீட்சண்யமான அஸ்திரங்களைப் பிர யோகஞ்செய்து ராட்சசர்கள்விட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் பஸ்மீகரப் படுத்தி அவர்களையுஞ் சின்னபின்னமாகக்கண்டித்து கால்மாடு தலைமா டாய் கால்வேறு கைவேறு உடல்வேறு எலும்புவேறு சதைவேறாகப்ப ண்ணி ஒருவரையாகிலுந் தப்பிப்போகவொட்டாமல் துண்டப்படுத்திவி ட்டு ஜயமென்றுசிங்கநாதம்பண்ணினா னதுகண்டு பீஷணனுந்தன்னு டைய ரதத்தை அர்ச்சுனராஜன்பேரில் துரத்தி அநேகமாயிரம் குரூர பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனனுடைய மார்பையும் பத்த லாகக்கிழித்து சாரதிகுதிரைகளையும் சோகப்பண்ணி கொடியாகிய அனு மாரையும்பத்தலாக்கி அத்துடனேபோகாமல் அம்சத்துவசனுடையமா ர்பையுங்கிழித்து நீலத்துவசனையும் பிரமிக்கப்பண்ணி எவ்வற்றுசுவ னையும் கால்கைஆடவொட்டாமல்செய்து அனுசாலுவனையுஞ் சல்லடை க்கண்களாகத்துளைத்து விஸ்வகேதுவையும் ரத்தமயமாக்கி ப்ரதத்யும னனுடைய தலையையுமுடைத்து சாத்தகியினுடைய புசங்களையுங்கிழித் து கிர்தவர்மனையும் பாதத்திகேசபரியந்தந்துளைத்துவிட்டு மேகவர்ண னையும் குபீலென்று ரத்தங்கக்கப்பண்ணி இந்தவிதமாக பீஷணனென்பவ ன் அதிகரோஷத்துவேஷத்துடனே அர்ச்சுனன்முதலானதுராதுராகளை யுஞ் சிக்குப்படுத்துகையில் அர்ச்சுனராசனும் ஆக்கிரவியாக்கிரமநிக் கிரதனைக் கோபங்கொண்டு மகாஉக்ராகாரனாய்த் தன்னுடையகாண்டீ பத்தினிடமாக அனேகபாணங்களைத்தொடுத்து பீஷணனுடைய சாரதி குதிரைகளையுங் கொன்று ரதத்தையுஞ் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெ றிந்து அந்தராட்சதனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டா னத னுடைய எவ்வளவும்பயப்படாமல் ஆகாயத்திலெழும்பி மேகமண்ட

லத்தில் மறைந்து சற்றுநேரத்திற்குள்ளே அவனுடைய மாய்கையினா
லே முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையுமுண்டாக்கி அக்கினிபகவான்மு
தலான திக்குப்பாலகர்களையும் உண்டாக்கி அந்தப்பீஷ்மனுந் தேவேந்
திரனைப்போல வெள்ளையானையின்பேரி லேறிக்கொண்டு சகலதேவர்க
ளுந் தன்னைச்சேவித்துவரத்தக்கதாக வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேபிடித்
துக்கொண்டு அர்ச்சுனராசன் முதலான பிரமுகாளுக்கு முன்பாகவந்து
நின்று அவர்களைப்பார்த்து ஓ மானிடர்களே நாங்கள் தேவர்கள் நாங்க
ளும் ராட்சசர்களும் தாயாதியானபடியினால் எங்களுக்குள் ஒருவர்க்கொ
ருவர் போராட்டமிருந்தபோதிலும் நாங்களும் அன்னியருக்குமாத்திர
ம் இடங்கொடுக்கிறதில்லை நீங்கள் எங்களுடைய தாயாதிகளைக்கொன்று
விட்டபடியினால் நாங்கள் அவர்களுக்குப் படைத்துணையாயிருந்து உ
ங்களைக் கண்டிக்கிறதற்கு வந்தோம் இதோசற்றுநேரத்தில் பாருங்களெ
ன்றுசொல்லி அந்தமாயாதேவர்கள் சகலமான சஸ்திரஅஸ்திரங்களையுந்
தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்டு அருச்சுனராசனுந் தி
டுக்கிட்டு சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து இதுராட்சசமாய்கையல்லாம
ல் உண்மையானதேவர்களல்லவென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தன்னுடை
ய காண்டீபத்தைவளைத்து ஒருகந்தர்வாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்
துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரமானது புறப்பட்டுக் கிறு
கிறுவென்று சுழன்றுக்கொண்டுவந்து முப்பத்துமுக்கோடி மாயாதேவ
ர்களையும் திக்குப்பாலர்களையும் தேவேந்திரனையும் துரத்திஅடித்து அ
ந்த மாயாவிலாசங்களையெல்லாம் ஒருக்ஷணநேரத்தில் அதம்பண்ணிவி
ட்டது அதுகண்டு உண்மையான தேவேந்திராதிதேவர்களும் மனங்க
லங்கித் தம்மைப்போலவடிவெடுத்தப்போன மாயாதேவர்களைக்கண்டி
த்த அஸ்திரமானது தங்கள்பேரிலும் எதிர்த்து எங்கேவருகின்றதோ
வென்று மகாபயங்கரமடைந்து மேகமண்டலத்தில் மறைந்துபார்த்து
க்கொண்டிருந்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் சூரியபகவானும் நமதுசுற்றத்
தார்களெல்லாரும்பயந்து ஒளிந்துகொண்டார்களே இனி நாமாத்திரமி
ருந்தால் அந்த அஸ்திரமானது நம்முடையபேரிலும் எதிர்த்து எங்கே
வருகின்றதோவென்றுபயந்து ஒளித்துக்கொண்டதுபோல் மேற்குத்தி
சையில் அஸ்தமானமாகினார் அப்பொழுதுசெய்த நன்றியறியாத நிர்மூட
ர்களாகிய அஞ்ஞானிகள் இருதயப்போல பூத இருளானது உலகமுழு
தும் மூடிக்கொண்டது அந்த இருட்டுவேளையில் பீஷ்மனும் மகா ஆ
க்ருஷத்துடன் அந்தகாரகவசந்தொடுத்துக்கொண்டு அந்தரவீதியில்நி
ன்று தன்னுடையமாய்கையினாலே புலிகள் கரடிகள் ஓணான் - உடும்
புகள்முதலான மிருகஜாதிகளையுஞ் சிருஷ்டித்து அர்ச்சுனராசனுடை
யசேனைகள்பேரில் ஏவினான் அதுகளையெல்லாம் அர்ச்சுனராசனுங் கண்
டிததுவிட்டு பீஷ்மனைக்காணாமல் பிரமித்துத் தன்னுடைய காண்டீப
த்தினிடமாக நாராயணாஸ்திரத்தைத் தொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்
தமாத்திரத்தில் மேகவாகனனும் அதுதெரிந்து அர்ச்சுனராசனைப்பார்த்து
ஐயாசிரீடி தேவரீர் இந்தத் துர்மார்க்கனுக்காக நாராயணாஸ்திரத்தை எ
டுத்துத்தொடுக்கவேண்டாம் சின்னமூளையைக் கிள்ளிப்போடுகிறதற்கு

பெரியகோடாலிவேண்டும் ஆதலால் எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பும் நான்போய் அந்தத்துன்மார்க்கனைக் கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் அப்படியே நல்லதென்று செலவுகொடுத்தனுப்ப அந்தமேகவர்ணனும் தின்கராஸ்திரத்தைத்தொடுத்தும்கோதண்டத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி பீஷ்ணன் தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தகார்கவசத்தைப்போக்கடித்து அவனுடனெதிர்த்து இரண்டுபேரும் போராடுகிறபோது பீஷ்ணனுடைய தெப்பையினலெநாந்து மேகவர்ணனும் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரத்தில்தெளிந்து எழுந்திருந்து ஆகாசத்திலெழும்பி மறுபடியும் அந்தபீஷ்ணனுடனே எதிர்த்து இரண்டுவீரரும் கையினல்போராடி அங்கேயிருந்து பூமியில்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் சமமாகக்குத்தியும் வெட்டியும் சலிப்படைந்து இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையாகிவிழுந்தார்கள் அதில்பீஷ்ணனுஞ் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து ரதாரூடனாய் அர்ச்சுனனிடத்திற்போய் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன உன்தமயன் வீமசேனன் வயிற்றுச்சோற்றுக்காக என்தகப்பனைக் கொன்றானல்லவோ நான் இப்பொழுது உன்னைக்கொன்று அந்தபழியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன் நீ சாக்கிரதையாய் நின்று போராடென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சுனராசனுங்கோபித்து அந்தராட்சசனைப் பார்த்து ஓ பீஷ்ண உன்தகப்பனை என்தமயன் கொன்றானல்லவோ அந்தமுறைமை தப்பாமல் உன்னைநான் கொல்லவேண்டும் ஆதலால் நீ எச்சரிக்கையாயிருந்து போராடென்று சொல்ல அந்தச்சமயத்தில் ஒருமாயாசன்னியாசிவந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆசிர்வாதம்பண்ணினன் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் யதார்த்தசந்நியாசியென்றுநினைத்து இரண்டுகையுங் கூட்பித் தண்டன்சுவாமியென்று நமஸ்காரஞ்செய்தான் அதுகண்டு அந்தமாயாசந்நியாசியும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன நீ என்னதண்டம்போட்டாய் நீ பயித்தியக்காரவேலைசெய்துவிட்டாய் அஃதெதனனவென்று கேட்பாயாகில் நீ குதிரையின்பிறகே வந்துவிட்டாயல்லவோ உடனே கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சுதர்த்தனும் சண்டைபண்ணினவிடத்திற்கு வந்துவிட்டாரல்லவோ அந்தசமயமறிந்து துரியோதனாதிகளென்கிற ராட்சசர்கள் அஸ்தினபுரத்திற்குப்போய் தருமராசரையும் திரௌபதியையும் எடுத்துக்கொண்டு எங்கேயோ போய்விட்டார்கள் அதுசேதியை ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவன் கேள்விப்பட்டுவந்து அவர்களைத் தேடிக்கொண்டுதிரிகிறார் அப்படியிருக்கும்போது என்னயாகம் என்னகுதிரை என்னசண்டைமேலும் இந்திராக்ஷசன் மகாதுன்மார்க்கன் இவனுடனே என்னபோராட்டம் இந்தசண்டையைவிட்டு உன்தமயனையுந் திரௌபதியையுந் தேடப்போவேவென்றுசொல்ல அர்ச்சுனராசனும் அந்தமாயாசந்நியாசியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் கலீலென்றுநகைத்து ராக்ஷசமாய்கையென்றுநினைத்து அந்தமாயாசன்னியாசியை இரண்டுதுண்டமாகக் கண்டித்துவிட்டு

அப்பால் அந்தபீஷ்ணனுடனே எதிர்த்துச் சற்றுநேரம்போராடி கடைசி
யில் அவனுடையசாரதியையுங் குதிரைகளையுங்கண்டித்து ரதத்தையு
ம்பொடியாக்கிப் பின்பு ஒருதிவ்வியபாணத்தினால் பீஷ்ணனுடைய சிர
சையுங்கண்டித்து தள்ளிப் பிற்பாடு தேவதத்தத்தையெடுத்துவாயினிட
மாகவைத்துப் பம்பம்மென்று அஷ்டதிசைகளுஞ் செவிடுபடும்படியூதி
னான் அதுகண்டு மற்றராசாக்களனைவரும் அவர்களுடைய சங்கங்களை
யெடுத்துஊதினார்கள் அப்பொழுது அங்கேதப்பியிருந்த ராக்ஷசசேனைக
ளெல்லாரும்பயந்து ஓடிப்போய்விட்டார்கள் அதன்பிறகு அர்ச்சுனராச
னும் அம்சத்துவசன் முதலான பிரமுகாளுடனேயும் சதுரங்கபலசே
னைகளுடனேயும் அந்தப்பட்டணத்தினுட் பிரவேசித்து ராக்ஷசர்களு
டைய அரண்மனைகளெல்லாஞ் சேனைகளுக்குக் கொள்ளைகொடுத்து பீ
ஷ்ணனுடைய அரண்மனையிலிருந்த அபரிமிதமான திரவியங்களையெ
ல்லாம் எடுப்பித்துப் பொதிபொதியாகக்கட்டி எழுநூறுயானைகள்பே
ரிலும் பதினாயிரங்குதிரைகள்பேரிலும் அஸ்தினாபுரத்திற்கு அனுப்பி
வைத்துப் பிற்பாடு அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்டு அதின்பிறகே அர்ச்சு
னராசனனவன் ரதாரூடனாய்ச் சகலசேனாசமுத்திரங்களும் புடைசூழ்
ந்துவரத்தக்கதாக நடக்கும்போது அந்தக்குதிரையானது பாண்டிய
நாட்டுக்குச்சமீபத்திலிருக்கிற மணிபுரமென்னும் பட்டணத்துக்கோட்
டைவாசற்படியோரத்தில் பச்சென்றபுல்லைக்கண்டு மேய்ந்துக்கொண்டி
ருந்தது கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அந்தமணிபுரமானது
எப்படிப்பட்டதென்றால் இந்திரநீலரத்தினத்தினால் கல்லுகளடுக்கி தங்க
த்தினால்சேறுசெய்து அரமனைகள் ஆஸ்தானங்கள் மெத்தைகள் மே
டைகள் கட்டிவிளங்கப்பட்டது குடிகள்வசிக்கின்றவீடுகளும் நவரத்தி
னமயமாகவும் சுவர்ணமயமாகவும் சகலவேடிக்கைகளுடனேயும் விளங்
கப்பட்டது அதல்லாமலும் கோபுரங்களுடைய உயர்ச்சியைக்கண்டு சூரி
யபகவானும் பக்கமாகச்சாய்ந்துபோவார் அவ்வகைப்பட்ட விசித்திரங்
களுடனே விளங்குகின்ற மணிபுரத்தை அர்ச்சுனராசன்கண்டு அம்ச
த்துவசராசனைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா இத்தனைசம்பிரமத்துடனே பிர
காசிக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்திற்கு அரசன்யாவன் அவன்பெயரென்
ன அவன் எவ்வளவுசாமார்த்தியமுள்ளவன் அதுவுமக்குத் தெரிந்திருக்
குமல்லவோ சற்றேசொல்லுமென்று கேட்க அதுகேட்டு அம்சத்துவச
னும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ கிரீடி இந்தப்பட்டணம் மணிபுரமெ
ன்னும் பெயரையுடையது இதற்கு அரசன் விராதிவீரனான பப்ரவா
கன் அவன் மகா சவுரியபராக்கிரமமுள்ளவன் அவன் உம்முடைய

குமாரன்தான் அஃதெப்படியென்றால் நீர் தீர்த்தயாத்திரைவந்தபோது
பாண்டியராசன்குமாரத்தியான சித்திராங்கதையினிடத்தில் உனக்கு
ப்பிறந்தவன் மகாவீரஉத்தண்டன் ஆகையினால் நம்முடைய குதிரையா
னது அவனுடைய பட்டணத்திற்குப்போகாமற்போனாலாச்சுது அப்படி
யில்லாமற்போய் நமதுகுதிரைவனகையிலகப்பட்டுக்கொண்டால் அப்பு
றம் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவன்வந்தபோதிலும் குதிரையைவிடுவிக்
க்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் இதற்குள்ளே அவ்விட
த்தில் பப்பிரவாகனசேனாபதியான சுமுத்தியென்கிறவன் சாரிபார்க்க
மாய் கோட்டைவாசல் ஓரமாய்வருகிறபோது அஸ்வமேதக்குதிரையைக்
கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அதைப்பிடித்துக்கொண்டு கோட்டைக்குள்ளே
கொண்டுபோய் நவரத்தினகசிதமானமண்டபத்தில் சகலராசகூட்டங்க
ளுடனே கொலுவாயிருக்கின்ற பப்பிரவாகனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு
ஐயா ராசநந்தனா இந்தக்குதிரையானது நமதுகோட்டைவாசலின் ஓரத்
தில்வந்துபுல்லைமேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அதைக்கண்டு நான்பிடித்து
வந்தேனென்றுசொன்னான் அதுகேட்டுப் பப்பிரவாகனும் சிம்மாசனத்
தைவிட்டெழுந்திருந்துவந்து குதிரையினுடையலாயத்திற்கட்டியிருக்கி
ன்ற விருதாவோலையை வாசித்துப்பார்த்து தலையையசைத்துப் புன்சிரி
ப்பாகச்சிரித்து சேனாபதியைப்பார்த்து ஓசுமுத்தி இதுஆருடையகு
திரையென்றிருக்கிறாய் என்னுடையபெரியதகப்பனாராகிய தருமபுத்திர
ரானவர் யாகஞ்செய்ய நினைத்து அவர்விட்ட குதிரையாக்கும்
இந்தக் குதிரையின் பிறகே அகண்டிதவீரபராக்கிரமசாலியான எ
ன்தகப்பனாராகிய அர்ச்சுனமகாராசன் வருகிறார் நானும் அவரைப்பா
ர்க்கவேண்டுமென்று நெடுநாளாய்க் கோரிக்கொண்டிருந்தேன் அந்தக்
கோரிக்கை இன்றையத்தினம் ஈடேறியதென்று சந்தோஷகரமாய்ச்சொல்
லிக்கொண்டிருக்க அதிலே மேற்குத்திசையில் சூரியபகவான் அஸ்தமா
னமாகினான் அப்பொழுது பப்பிரவாகனும் தன்னுடையசேனாதிபதியை
ப்பார்த்து ஓசுமுத்தி இப்பொழுது அஸ்தமானமாகிவிட்டதே ஆதலால்
ராத்திரியப்பொழுதுக்கு இந்தக்குதிரையைப்பத்திரமாக நம்முடையகு
திரைலாயத்தில்கட்டிவை பொழுதுவிடிந்தபின்பு என்தகப்பனிடத்தில்கு
திரையைக்காணிக்கையாகக்கொண்டுபோய்வைத்து அவரைச் சந்தோஷ
ப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவந்து இந்தமணிபுரத்தை அவருக்கேபட்
டங்கட்டிவைத்துநான் அவரைச்சேவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஆக
லால் நீஅதிசாக்கிரதையாய் காணிக்கையாகக்கொண்டுபோகிறதற்கோ அ
நேகமாயிரந் தங்கத்தட்டுகளில்பட்டு பட்டாவளிகளும் நவரத்னாபரணங்
களும் மாணிக்கப்பதக்கங்களும்முத்துத்தாழ்வடங்களும்சுகந்தபுஷ்பபரிம
ளமாலைகளும் கர்ப்பூரதாம்பூலமும் நல்லருசிகரமானபழவகைகளும் தேங்
காய்களும் பால்தயிர்நெய்களும் பணியாரவகைகளும் இன்னமுண்டான
உச்சிதவஸ்துக்களும் முஸ்தீதுபண்ணி இதுவல்லாமல் பதினெட்டுவித
மேளவாத்தியங்களையும் நாட்டியப்பெண்களையும் ரதகஜதுரகபதாதிகளு

மாகிய நால்வகைச்சேனைகளையும் ராத்திரிக்குத்தானே எச்சரிக்கையாய்
ஆயுத்தப்படுத்திவையென்று உத்தரம்பண்ணியனுப்பினான்.

அதுகேட்டு சுமித்தியும் அப்படியேநல்லதென்றுபோய்ச் சகலவஸ்
துக்களையும் சேனைகளையும் முஸ்தீதுபண்ணிவைத்தான் பின்பு மறுநாள்
காலமே பப்பிரவாகனுமெழுந்திருந்து நித்தியகருமங்களைமுடித்துக்கொ
ண்டு சர்வாலங்கிருதனாய் சகலசேனைகளுடனும் சகலவஸ்துவாகனாதிக
ளுடனும் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் முஸ்தீதாகப்புறப்பட்டு மணிபு
ரத்தைவிட்டு வெளியேவந்து பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும்தா
ம்தாமென்றுமுழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துடனே வந்து இதற்கு
முன்னமே குதிரைப்பிடிபட்டுப்போச்சுதென்று சேதிகேட்டுமகாகோப
ங்கொண்டு யுத்தத்திற்குஆயுத்தமாயிருக்கின்ற அர்ச்சுனமகாராசனைக்க
ண்டு அவருக்குத்தான்கொண்டுவந்த குதிரைமுதலான சகலவஸ்துக்களை
யுங்காணிக்கையாகவைத்து சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டு இ
ரண்டுபாதங்களையும் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு ஓ ஐசுவரியப
ராக்கிரமமானதேவரீருடையகுதிரையென்றறியாமற்பிடித்துக்கொண்டுபி
ன்பு விருதாவோலையைவாசித்துப் பார்த்துத் தெரியவந்ததினால் உம்மு
டையபாதத்திற்கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தேன் அந்தப்பிழையைத் தேவ
ரீர்மன்னித்தருளவேண்டும் அல்லாமலும் பிள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு
எத்தனைகுறைசெய்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டியதல்லாமல் கோபிக்க
க்கூடாதல்லவா அதனால் தேவரீர்புத்திரனாகிய என்பேரில்குறைவையா
மல் கிருபாதிருஷ்டிவைத்து நான்கொண்டுவந்த வஸ்துக்களையுங் கைக்
கொண்டு என்னையும் என்னுடைய சீமைபூமிகளையும் உம்முடைய ஆதீன
ப்படுத்திக்கொண்டு என்பேரில் துவேஷமில்லாமல் ரட்சித்தருளவேண்
டுமென்று அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணுகிறபோது அம்சத்துவ
மகாராசனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா புத்திரன்பேரில் துவே
ஷம்வேண்டாம் தயவுசெய்து ரட்சியுமென்று வெகுபிரியவசனமாகச்
சொல்லவும் பின்னையும் விஸ்வகேது பிரத்தியுமனன் அநுசாளுவன் எவ்
வற்றுசுவன் நீலத்துவசன் முதலானராசர்களும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்துப்
பப்பிரவாகன்பேரில் கோபம்வேண்டாம் சிநேகமாகின்றதே நல்லதென்று
அநேகவிதமாகச்சொல்லவும் அவர்கள்சொல்லையுங்கேளாமல் தேவர்களா
லும் விதிமுறையைத்தள்ளக்கூடாதபடியினால் அர்ச்சுனராசனும் ஆக்ரு
ஷத்துடனேபப்பிரவாகனைக்காலினால்உதைத்துத்தள்ளிவிட்டுஅவனைப்பா
ர்த்து அடாபப்பிரவாகா நீஒருக்ஷத்திரியனோ குதிரையைப்பகட்டமாக
ப்பிடித்துக்கொண்டு பின்புஅநேகஞ்சேனைகள்வந்திருக்கிறதைக்கண்டுப
யந்துசரணமடையவந்தாயோ நீஒருசேவகனோ, நீஎனக்குப்பிறந்தவனல்ல
உன்னுடையதாயார் உன்னை வைசியனுக்குப்பெற்றிருக்கவேண்டும்அப்ப
டியில்லாமல் நீஎனக்குப்பிறந்திருந்தால் உனக்குச் சவுரியபராக்கிரமமுண்
டாயிருக்காதோ வென்றுசொன்னான் அந்தவசனங்களையெல்லாம் பப்பி
ரவாகன்கேட்டு மகாகோபதீப்தனாய் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஐயா குந்தி

ந்தனே தேவரீர் எந்தவிதமானாலும் இப்படிப்பட்டவசனங்களைச் சொல்
லலாகுமோ சற்றாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்தாயாரையுந் தூஷிக்கலா
குமோ ஆனால்நான் வைசியனுக்குப்பிறந்ததும் க்ஷத்திரியனுக்குப்பிற
ந்ததும் இன்னுஞ்சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகின்றது ஆதலால் உம்மு
டைய சேனைகளையெல்லாம் சண்டைக்கு முஸ்தீதுபண்ணிக்கொள்ளுமெ
ன்றுசொல்லி அஸ்வமேதக்குதிரையையும் காணிக்கைகப்பங்களையும் ம
ணிபுரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தன்னுடையசேனாதிபதியான சுமுத்தி
யையழைத்து ஓசுமுத்தி நீபோய் நம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் யுத்
தத்திற்கு ஆயுத்தப்படுத்திவையென்று கட்டளையிட்டனுப்பிவிட்டுப் பி
ன்பு பப்பிரவாகனும் தேரின்மேலேறிக்கொண்டு மதுராபுரிக்குப்போய்த்
தனது இஷ்டதேவதையான சொக்கநாதருடைய கோவிலுட்புகுந்து அ
ந்தஸ்வாமிக்கு பிரதட்சணநமஸ்காரம்பண்ணி பூசைசெய்து இரண்டுகை
யுஞ் சிரசின்பேரில் அஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அந்தசொக்கலிங்கத்
தைப்பார்த்து அனேகவிதமாகதோத்திரம்பண்ணி அப்பால் உலகமாதா
வான மீனாட்சியம்மன்கோவிலுக்குப்போய் பிரதட்சணநமஸ்காரம்பண்
ணி பூசைநெய்வேத்தியங்கள்செய்துமுடித்துக் கைகளைகட்டிக்கொண்டு
அந்தமகாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா மகாதேவி சச்சிதானந்தி சங்கரி
சாம்பவி சர்வஜீவதயாபரி சர்வலோகரட்சகமகேஸ்வரி கங்காதரி நீலகண்
டாயி நிர்மலி சதுர்வேதவத்தியநாயகி மகாபரமேஸ்பரி சாலோகசாமீப
சாயுச்சியகாரணி நாராயணிமாதங்கிவராகிபர்வதராஜபுத்ரி பக்தவச்சலிப
ரமதயாளி திரிசூலி ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகி துஷ்டநிக்கிர
க சிஷ்டபரிபாலனி அடியேனை ரட்சியும் ரட்சியும் அடியேனுக்குவ
ந்துசம்பவித்தஆபத்தைத்தீரும் அம்மாவென்று இப்படி அநேகமாகத்
தோத்திரஞ்செய்தான் அதுகண்டு அந்தமகாதேவியும்மனமகிழ்ந்து பப்பி
ரவாகனைவாரும்பிள்ளாயென்று சமீபத்திலழைத்துத்தன்னுடைய விபூதி
யைநெற்றியிலேதரித்து சகலபீடைகளும் பரிகாரமாகவேண்டுமென்று
ஆசீர்வாதம்பண்ணிப்பின்னையும் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அப்பாநீமுன்
னுதாசப்புறப்பட்டு சண்டைக்குப்போவாயாகில் உனக்குமுன்னமேநானு
ம் உனக்குத்தெரியாமல்வந்திருந்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாங்க
ண்டிக்கிறேன் பயப்படாதேயென்றுஆதரித்து அப்பொழுதே அந்தம
காதேவியும் வெள்ளைக்குதிரையின்பேரில் ஏறிக்கொண்டு முப்பத்திரண்
டு ஆயுதங்களையுந்தாங்கிக்கொண்டு பினாகபாணியாய் பூதவேதாளகண
ங்களுடனே புறப்பட்டு பப்பிரவாகனுடனே நடந்து அவன்கண்ணுக்கு
த்தெரியாமல் மாய்கையாய்மறைந்துபோனாள்.

பப்பிரவாகன்யுத்தம்.

———()———

பப்பிரவாகனும் மனோவுச்சாக சந்தோஷத்துடனே நவரத்தினமயமான தேரிலேறிக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளின் சமீபத்தில்வந்து தனதுசேனாதிபதியாகிய சுமுந்தியைப்பார்த்து நீங்கள் இப்பொழுது பின்னிடாமல் யுத்தம்பண்ணுங்கோளென்று உத்தரவுபண்ணினான் அதுகேட்டு சுமித்தியும் அப்படியேநல்லதென்று ஏழுகோடிரதத்தையும் ஒரு அற்புதம்யானைகளையும் இரண்டுஅற்புதம்குதிரைகளையும் மூன்றுஅற்புதம்காலாள்களையும் காலசக்கிரவியூகம்போல அணியணியாகவகுத்து ரணபேரிகை வெண்கலப்பேரிகை முதலானதுகளை அண்டகடாகங்களுமதிரும்படி யறைவித்தான் பப்பிரவாகனும் தன்னுடையசேனைகளுக்குமுன்பாக யுத்தசன்னத்தனாய் கனகரத்தினமயமான தேரிலேறிக்கொண்டு மகாஉக்கிராகாரத்துடனேநின்றான்.

அப்பொழுது அர்ச்சுனனும் அதுதெரிந்து தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் ஏவினமாத்திரத்தில் அர்ச்சுனனுடையசேனைகளும் பப்பிரவாகனுடையசேனைகளும் எதிர்த்து ஒருவருக்கொருவர் மகாரோஷத்துவேஷங்களுடனே போராடுகிறபோது ரதக்காரர்களுடனே ரதக்காரர்களெதிர்த்து அவர்களுடைய வில்லைவளைத்து அனேகமாயிரந் திவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து போராடினார்கள், யானைக்காரர்களுடனே யானைக்காரர்களெதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவர் ஆக்ருஷத்துடனே சஸ்திர அஸ்திரங்களினால் போராடினார்கள் குதிரைக்காரர்களுடனேகுதிரைக்காரர்களெதிர்த்து கத்திகளினால் ஒருவர்க்கொருவர் வெட்டிக்கொண்டுபோராடினார்கள் காலாள்களுடனே காலாள்களெதிர்த்து கத்தி சூலம் கதை தோமரம் பிண்டிபாலமுதலான முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களினாலும் போராடினார்கள் அப்படி போடுகிறபோது இரண்டுசேனைகளிலும் அனேகஞ்சேனைகள் மடிந்துவிட்டது எங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக்குவித்து ரத்தவெள்ளம் ஆறாகப்பெருகியோடியது அதுகண்டு பப்பிரவாகனுந் தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாங் கண்டதுண்டங்களாக்கும்பொழுது அனுசாலுவன்கண்டு கோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையரதத்தைத்தூண்டி வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அனேகமாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடைய மார்பிலேதைக்கும்படிச்செய்தான் அந்தவருத்தத்தைப் பப்பிரவாகன் எவ்வளவும் சட்டைபண்ணாமல் ஒரு திவ்வியபாணத்தை எடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாலுவனை மோகப்பண்ணி மேலும் அனேகமாயிரம்பாணங்களையெடுத்து வில்லினிடமாகச்சந்தித்து எய்கிறபோது அந்தபாணங்கள்வந்து சலூர்குசாலுக்கெ

ன்றுரைக்க அதனால் அனுசாளுவனும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல்மிகவும்நொ
ந்து ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தி
யும்னனும் மகாரோஷத்துடனே பப்பிரவாகன்பேரில் ரதத்தைத்தூண்டி
த் தன்னுடையவில்லிலே அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்
செய்து பப்பிரவாகனைநோகப்பண்ணி சாரதியையுங் குதிரைகளையும் ர
த்தமயமாக்கிரதத்தையும் அப்புறம்இப்புறம்போகவொட்டாமல் சிக்குப்
படுத்திப் பின்னையும் அனேகஅஸ்திரங்களைப் பிரயோகம்பண்ணினான்
அதுகளையெல்லாம் பப்பிரவாகனும் ஒருஅர்த்தசந்திரபாணத்தினால் நடு
ப்பாதியில்கண்டித்துவிட்டு பின்னையுஞ்சூரியகிரணங்களைப்போல அதிதீ
ட்சண்யமான அனேகபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினா
ன் அதுகளும் ஒன்றோடொன்றுஉராய்ந்துகொண்டுநெருப்புப்பொறிக
ளைச் குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டு அதிவேகமாகவந்து பிரத்தியும
னுடைய சரீரமுழுவதும் சுருக்குசுருக்கென்றுதைக்கும்போது ஸ்ரீ
ஹரிகுமாரனாகிய பிரத்தியும்னனும் ஆயாசமடைந்து தயிரியம்விடாமல்
அக்கிரவியாக்கிரமநிக்கோதனாய் பல்லைநறநறவென்று கடித்துக்கொண்டு
வில்லைகுணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லிலே காளகூடவிஷத்தைதொத்
த அனேகபாணங்களைச்சந்தித்துப் பிரயோகம்பண்ணி பப்பிரவாகனு
டைய சாரதியையும் குதிரைகளையும் அதஞ்செய்து ரதத்தையுஞ்சக்கை
சக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்து பப்பிரவாகனையும் கால்கைஅடவொட்டாம
ல் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டான் அதனால்பப்பிரவாகனும் மி
கவும்நொந்து மூர்ச்சையடைந்தான் சேனைகளெல்லாரும் சிதறிஓடிப்போ
னார்கள் அப்பொழுது பிரத்தியும்னன்மிஞ்சி தன்னுடையரதத்தைச்சக்
கிராகாரமாய்த்திருப்பிக்கொண்டு பப்பிரவாகனுடைய சதுரங்கபலசேனை
களையுஞ் சின்னபின்னமாகக் கண்டித்து எங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைக
ளாகக்குவிக்கும்போது சேனைகளெல்லாம் நாலுமூலையிலும் ஓட்டமெடுக்
கத்தலைப்பட்டதாக அதுகண்டு பிரத்தியும்னன்ஓடிப்போகின்றவர்களையும்
ஓடவொட்டாமல்மடக்கி மடக்கிக்கொல்லுகையில் பப்பிரவாகனும் மூர்ச்
சைதெளிந்தெழுந்திருந்து மகாகோபதீபனாய் எறிந்துவிழுந்து வேறேஒ
ருதேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி ஓடிப்போகின்றத
ன்னுடையசேனைகளையெல்லாம்பயந்துபோகாதீர்களென்று கையமர்த்திநி
றுத்திபிரத்தியும்னனுடனே எதிர்த்துப்போராடி தன்னுடையபாணக்கி
ணியினால் அவனைநோகச்செய்து அவனதுரதத்தையும்பொடிபொடியாக
ச்செய்துவிட்டான் அதுகண்டுபிரத்தியும்னன்வேறேஒருதேரிலேறிக்கொ
ள்ள அதனையும்பொடியாக்கிவிட்டான் அதனால்பிரத்தியும்னனுங் கோபதீ
பனாய் வேறேஒருதேரிலேறி வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிபண்ணி
அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடை
யகைவில்லைக்கண்டித்து அவனதுரதத்தையும் பொடியாக்கிவிட்டான் அ
வன்மறுபடியும் ஒருதேரிலேறினானதனையும் பொடியாக்கிவிட்டான்
அப்படிநூறுதேர்மட்டும்பொடிபொடியாய் வெட்டுண்டு மகமேருவைப்
போல குப்பல்குப்பலாக்குவிய அதுகண்டு கடைசியில் ஒருதேரிலேறி
வில்லைத்குணத்தொனிபண்ணி அந்த வில்லினிடமாக ஆளவிழ்ந்த யா

ணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பிரத்தியுமனனுடைய சரீர
முழுதும் சதைசதையாகப்பேர்த்தெரிந்து அவன்ரதத்தையுந் தூளாக்கி
விட்டானப்பொழுது பிரத்தியுமனனுங் கோபங்கொண்டு பாசசாரியாய்
ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்திரண்டுபேரும் எதிர்த்து மகா
ரோஷத்துடனேபோராடி பின்னையும் கத்தி சூலம்சக்கரம் கட்கம்தோம
ரமுதலான ஆயுதவகைகளினாலும் வெகுநேரம்போராடி கடைசியில் ஒரு
வர்க்கொருவர் கட்டிகளினால்குத்தியும் வெட்டியும் இடித்தும்அடித்தும்
தட்டியும் மட்டையும் உதைத்தும் சதைத்தும் இப்படி நானவிதமாகப்
போராடி இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். அதிலேபப்பிரவாக
ன் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து ஒருதேரிலேறிக்கொண்டு உக்கிராகார
னாய் தன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சுனனுடைய சே
னைகளின்பேரில்கவிந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்து சேனைகளையெல்லா
ம் கால்மாடுதலைபாடாகச்செய்யும்போது அம்சத்துவமகாரர்ச்சனுங்கண்டு
ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சுனராசனை நம்மிடத்தில் ஒப்பிவித்துப்
போயிருக்க நாம்இப்படிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது தருமமல்லவென்று
தன்னுடைய தேரைத்தூண்டி பப்பிரவாகன்பேரி லநேகபாணங்களைப்பி
ரயோகம்பண்ணி அவனது சாரதியைக்கண்டித்தான் சாரதியிறந்துபோக
வே ரதத்தைக்குதிரைகள் இழுத்துக்கொண்டுஓடிப்போய்விட்டது அது
கண்டு அம்சத்துவசனும் பப்பிரவாகன்சேனைகள்பேரில்விழுந்து ரதங்க
ளைப்பிளந்தும் குடைகளையறுத்தும் கொடிக்கம்பங்களைவெட்டியும் வில்
லுகளைக்கண்டித்தும் குதிரைகளைக்கொன்றும் ரதக்காரர்களை அதம்பண்
ணியும் ஆனைகளைக்கொன்றும் மாவெட்டியர்களைத்தள்ளியும் ராவுக்கர்களை
த்தட்டியும் காலாள்களைக்கண்டதுண்டஞ்செய்தும் கவசங்களைக்கிழித்
தும் கிரீடங்களையுடைத்தும் கத்திகளை நறுக்கடித்தும்கதைகளைதுண்
டித்தும் தோமரங்களைக்கண்டித்துமிப்படி சின்னபின்னப்படுத்தி எங்கே
பார்த்தாலும் ரதப்பிரவாகமாய்ப்பூதவேதாளகணங்களுக்குத் திருப்தி
செய்வித்து ஒருநொடிக்குள் ஒருஅக்ரோணிசேனைகளை ததுப்சப்படுத்தி
விட்டான் அதிலேபப்பிரவாகனும்வேறேஒருசாரதியை அமர்த்திக்கொண்
டு யுத்தசன்னுத்தனாய் மகாரோஷத்துடனேவந்து அம்சத்துவசனுட
னெதிர்த்து அநேகந்திவ்வியபாணங்களைப்பிரயோகித்து இவன் கையில்
லையுங்கண்டித்துசாரதியையுந்துண்டித்து குதிரையுமதம்பண்ணித் தே
ரையும்பத்தலாகப்பிளந்து அர்ச்சுனராசனுடைய பார்பிலும் ஒன்பது கூ
ரு பாணங்களைத்தைப்பிக்க அகனுலவன்மெதகவுநொந்து தேரின்பேரி
ல்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எவ்வர்ணசுவன்குமாரனுகி
ய சுவேகனென்கிறவன் மகாரோஷத்துடனேவந்து பப்பிரவாகனுடனெ
திர்த்துப் பாணப்பிரயோகம்பண்ணுகையில் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுங்
கோபங்கொண்டு தன்னுடையவில்லிலே அதிதீட்சண்யமான பாணங்க
ளைத்தொடுத்துப்பிரயோகித்து சுவேதனுடையசேனையும் சாரதியையு
ம் குதிரைகளையும் தும்சம்பண்ணி அவன்கைவில்லையுங்கண்டித்து பின்
னையும் ஒருதிவ்வியபாணத்தினால் சுவேதனுடைய சிரசையுங்கண்டித்
துவிட்டான் அதுகண்டு எவ்வர்ணசுவனும் தன்குமாரனைக்கொன்று

விட்டானென்று ஆக்கிரகித்து தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி சிறி
து பாணங்களைப் பப்பிரவாகன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளை
யெல்லாம் பப்பிரவாகன்கண்டித்து ரோஷத்தோடேயுந் தன்னுடையவி
ல்லிலே பயங்கரமான பாணங்களைச்சந்தித்து யௌவனாசுவனைவிபார்த்தனு
க்கி நோகப்பண்ணி அவனைமூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளி அப்பால் நீலத்து
வசனுடனேபோராடி அவனையும் மூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளிப் பின்னைய
ம் கிருதவர்மன் சாத்தகி அனிருத்திரன் மேகவர்ணன் முதலானதுரைக
ளையெல்லாம் ரத்தமயமாக்கி மூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளிப் பின்னையுங்கால
ந்தகனைப்போலச் சிதறிவிழுந்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம்
பாய்க்கிடையாய்விழத்தள்ளி அர்ச்சுனன்பேரிலும் எதிர்த்துவருகையில
துதெரிந்து அர்ச்சுனனும் சிந்தாக்கிராந்தனாய் விசாரப்பட்டு ஓகுமாரகா
விஸ்வகேதா இந்தப்பப்பிரவாகனுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தைப்பார்த்தா
யோ நாமிரண்டுபேர்மாத்திரம் தப்பியிருக்கிறோம் மற்றவர்களெல்லாம் வி
ழுந்துவிட்டார்கள் நாமும் மடிந்துபோகிறவேளைவந்து சம்பவித்தது தரு
மபுத்திரர்செய்கிறயாகமும் நிறைவேறாமல் விக்கினமாய்ப்போகின்றதே தி
துவனையில்சமுத்திரமெல்லாந் தாண்டி இப்போது சிறியகால்வாயினிடத்
தில்முழுகலாச்சுதே இதற்கென்னசெய்யலாம் ஓகுமாரகா நீ தருமபுத்திர
ருக்குப்பிரியகுமாரனாகையால் நீசண்டைபண்ணவேண்டாம் ஹஸ்திநா
புரத்திற்குப்போய் தருமராசாவையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையுஞ் சே
வித்துக்கொண்டிரு நான் இவனுடனேபோராடி இவனைச்சயித்து குதிரை
யைக்கொண்டுவந்து சேருகிறேன் இல்லாவிட்டால் ரணக்களத்தில்மடிந்
தாகிலும்வீரசொர்க்கத்தையடைகிறேன் இதல்லாமல் தருமபுத்திரருடை
யபாக்கியம் எப்படியிருக்கின்றதோ அவருக்கு அதிஷ்டமில்லைபோலத்தோ
ற்றுகிறது ஓவிஸ்வகேதா நானென்னசெய்வேனென்று அர்ச்சுனன்விசார
மாகச்சொல்ல அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ ஐ
யா நீர் இப்படியோசிக்கவேண்டாம் நானிருக்கும்போது உமக்கு என்ன
குறையிருக்கின்றது நீரிப்பொழுது எனக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பும
நான்போய் ஒருநிமிஷத்திற்குள் அந்ததுன்பாக்கனைக் கண்டித்துவருகி
றேன்பாருமென்றுசொல்லி விஸ்வகேதுவும் அர்ச்சுனனிடத்திற்செலவு
பெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாய்த் தேரின்பேரிலேறி வில்லைக்கு
ணத்தொனிபண்ணி பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்து ரோஷத்துடனே தி
வ்வியபாணங்களினாலவனைநோகவெய்தான் அதற்கு அவன் எவ்வளவும்
பயப்படாமல் கோபதீப்தனாய் ஆக்கிரகித்து தன்னுடைய தேரைச்சமீப
மாகத்தூண்டி தன்னுடையவில்லிலே கோடையிடிக்குச்சமானமான பா
ணங்களைப்பிரயோகித்து விஸ்வகேதுவினுடைய சரீரமுழுதும் ரத்தம
யமாக்கி சாரதியையும் குதியையும் குதிரைகளையும் நோகப்பண்ணி அ
வன்வில்லையுங்கண்டித்து ஜெயவென்று சிங்கநாதம்பண்ணினான் அத
ற்குபின் வாங்காமல் விஸ்வகேதுவும் வேறேஒருவில்லை எடுத்துக்குணத்
தொனிபண்ணி கோபத்துடனேதன்னுடையவில்லினிடமாக விஷங்களை
க்கக்குகின்ற அதிதீட்சண்ணியமான பாணங்களையநேகமாகத்தொடுத்து
ப் பப்பிரவாகனுடைய பாதாதிகேசபரியந்தஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்து

றும் தாசியென்றுஞ் தூஷித்தபடியினால் அந்தநேரவுமே உடக்கு இப்ப
டிப்பட்ட ஆபத்துவந்துசம்பவித்தது இனியேன் யோசனைபண்ணுகிறீ
ர் தருமபுத்திரர் செய்கிறயாகமும் நிறைவேறப்போகுதோ இன்னமும்
நீர் குதிரையைவிடுவித்துக்கொண்டுபோக இருக்கிறீரோவென்று பரிகா
சமாகச்சொல்ல அந்தச்சொல்லெல்லாம் அர்ச்சுனனுடைய செவியினி
டமாக நாராசங்காய்ச்சிவிட்டதுபோல் நுழைந்து மகாகோபரிப்தனாய்
விஸ்வகேதுவினுடைய தலையை ரதத்தின்பேரில் வைத்துவிட்டுக் காண்
டீபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி உக்கிராகாரனாய்ப் பப்பிரவாகனைப்
பார்த்து அடாபயலே துன்மார்க்கா என்னடா தலைகிழாய்விழுகிறாய் நீ
கையிலாகாத சிலரைக்கொன்றோமென்று கர்வித்திருக்கிறாய் அந்தகர்வ
த்தை யிப்போது வெளிப்படுத்திவைக்கிறேன் சற்றுநேரத்தில் பார
டாவென்று தன்னுடைய காண்டீபத்தி லனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைத்
தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடைய ரதக்ஷத்தக்கண்
ணுக்குத் தெரியவொட்டாமல்மறைத்து அவனது சேனைகளையெல்லாந்
கண்டதுண்டங்களாக்கி எங்கேபார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக் குவித்
தானதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்கிரமநிக்குரோதனாய்த் த
ன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அர்த்
தசந்திரபாணங்களையும் அக்கினியாஸ்திரங்களையும் ஏராளமாகத்தொடு
த்துபிரயோகித்து அர்ச்சுனன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் நடுபாதியில்
கண்டித்துவிட்டு அவனது சாரதிகுதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கிஅனு
மாரையும்கெர்வமடக்கி அர்ச்சுனனையும் கால்கைகள் ஆடவொட்டாமல்
மெத்தவும்நோகப்பண்ணி அவனது சரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களா
கத்துளைத்து உதிரமயமாக்கி சிங்கநாதம்பண்ணினானப்பொழுது அர்ச்
சுனனும் ஆயாசமடைந்து கங்காதேவியினுடைய சாபம்சமீபித்திருக்கி
றபடியால் மிகுந்த பயத்துடனே காண்டீபத்தைக்கைசோரவிட்டு முன்
பின்தோற்றாமல் சும்மாயிருந்து நான்முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையு
ங்கெலித்தேனப்போதித்தனை ஆயாசமும் பயமுமில்லையே இப்போது
இவன்கையிலே ஒண்டியாய் அனுதியைப்போல சிக்கிக்கொண்டு மடியவு
ங்காலம்நேரிட்டதே இதற்கு என்னசெய்கிறதென்றுநினைத்து மறுபடி
யும் மனதைரியம்விடாமல் ரோஷத்துடனே காண்டீபத்தைஎடுத்துக்கு
ணத்தொனிபண்ணி எப்படியும் என் பகையாளியைக் கொல்லுகிறேனெ
ன்று அந்தகாண்டீபத்தினிடமாக அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து
அதற்கு வாய்வுமந்திரத்தைச்செபித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அது
வும் விருதாவாய் பப்பிரவாகனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டுபோ
னது பின்னையும் ஒரு அந்தகாரமான அஸ்திரத்தை யெடுத்துத்தொடுத்
து அதற்குச் சூரியமந்திரத்தையுச்சரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான்
அதுவும்வியர்த்தமாக அங்ஙனே வெட்டுண்டுபோய்விட்டது. இப்ப
டி அர்ச்சுனனும் அநேகந்திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்துத் தொடுத்து வி
ருதாவாய் அஸ்திரபாணங்களையெல்லம் போக்கடித்து, வெறிகொண்ட
வன்போலக் கங்காதேவிசாபத்தினால், மெய்மறந்து முன்பின்தோற்றாம
ல் பிரமைகொண்டு ரதத்தின்பேரில் காண்டீபத்தைநழுவவிட்டுச் சும்மா

யிருந்தான் அப்போது ரத்தமழைபொழிந்தது, எலும்புகள்விழுந்தது ஆந்தைகள், கூகாவென்று கூப்பிட்டது, சுழல்காற்றடித்தது சூரியனும் மழுங்கினதுபோலத் தோன்றியது நக்ஷத்திரங்களுதிர்ந்தது இப்படி அநேகமான அவசகுனங்களை யெல்லாங்கண்டு அர்ச்சுனன் மெத்தவுந் திகிலடைந்து, கிருஷ்ணதேவனை நினைத்து துக்கப்பட்டான் அதுதெரிந்து பப்பிரவாகனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ ஐயா இந்திரபுத்திரா நீர் ஏன்சும்மாயிருக்கிறீர் பாணந்தொடும் உம்முடைய வல்லபத்தை யறிகிறேன் நீர் என்தாயாரை தூஷித்தபடியால் உம்முடையபேரில்எனக்கு தயவுண்டாகவில்லை ஆதலால் நான் இப்போது உம்மைக்கண்டிக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்லி உக்கிரத்துடனே தன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடையசாரதியையும் இரண்டுதுண்டமாக்கி எட்டுகுதிரைகளையுங் கண்டித்து அனுமாருடையமார்பையும்பிளந்து ரதத்தையுஞ் சக்கை சக்கையாகப்போத்தெறிந்து பிற்பாடு தன்னுடைய தூணிரதத்தில் கையிட்டெடுக்க சுவாலாஎன்கிற அஸ்திரங்கையிலகப்பட்டது அதையெடுத்து கோதண்டத்திணிடமாகத்தொடுத்து அதிதேவதா, பிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து அர்ச்சுனனுடைய சிரசுக்குச்சரியாய் லட்சியம்வைத்துப் பிரயோகம்பண்ணினா னதுவும்வில்லிலிருந்து விடுபட்டு அதிவேகமாய் நெருப்புப்பொறிகளைக்கக்கிக்கொண்டு புகைகளுடனும் ஜடஜடவென்கிற தொனியுடனும் எரிந்துகொண்டு காலாக்கினியைப்போலவும் காளகூடவிஷத்தைப் போலவும் அண்டகடாகங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாகவரும்பொழுது தேவர்களெல்லாம் நடுக்கமடைந்து ஓ கிருஷ்ணா, துவாரகாபுரிவாசா, தேவகிநந்தனா, உன்பக்தனான அர்ச்சுனனைக் காப்பாற்றி ரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள் தேவேந்திரனுந் துக்காக்கிராந்தனாய் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆ, காண்டீபபாணி ஆ கிரீடி, ஆ தனஞ்சயா, ஆ புத்திராவென்று வாய்விட்டலறினான் அப்பொழுது பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாஞ் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள்செய்தார்கள் இப்படிப்பட்ட உக்கிரத்துடனே மகா உற்பாதமாய் அந்த அஸ்திரமானது வந்து கிரீடமகர குண்டலங்களுடனேகூடிச் சந்திரபிம்பம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அர்ச்சுனராஜனுடைய சிரசைக்கண்டித்துப் போய்விட்டது அப்போது அந்தசிரசானது ஆகாசத்தில் குப்பென்று எழும்பி ஹரி ஹரி கிருஷ்ணா கோபிகாரமணா கோவிந்தசிசுபாலமர்தனா தேவேந்திரவந்தியா கம்ஸசம்மாரா காளிங்கநிர்த்தனா ருக்மணிமனோகரா சுவாமியென்று முறையிட்டுக்கொண்டு பூமியில்வந்துவிழுந்தது அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் மகாசந்தோஷத்துடனே சரீரம்புளகிக்கத்தக்கதாக வெற்றிசங்கத்தை வாயினிடமாகவைத்துப் பம்பம்மென்றுபூரித்து மனோஉச்சாகத்துடனே செயபேரிகையறைவித்துச் சகலசேனைகளும் சூழ்ந்துவரும்படி பிரயாணப்பட்டுப் பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாக ரதாருடனாய் சகலவேடிக்கைகளுடனே தன்னுடைய மணிபுரமென்னும் பட்டணத்திற்கு வந்துசேர்ந்தான் சேனைகளெல்லோரும் சந்தோஷகரமாய் அவ

ர்களுடைய அரண்மனைக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அதற்கு முன்னமே சித்திராங்கதையும் அவள் சக்களத்தியாகிய உலூபியும் மனமகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாய் நமதுபுத்திரனாகிய பப்பிரவாகன் தகப்பனாகிய அர்ச்சுனனிடத்துக்குப் போயிருக்கிறானே இனி அவரைச்சந்தோஷமாயழைத்துக்கொண்டுவருவான் நாம் அவரைக்கூடிச் சகலசுகங்களையும் அநுபவிக்கலாமென்றெண்ணி இருவர்களும் மகா அபேக்ஷையுடையாய் திவ்வியவஸ்திராபரணங்களை யலங்கரித்து கந்தபுஷ்பபரிமளாதிகளை அணிந்துக்கொண்டு அர்ச்சுனராசனுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இடிவிழுந்ததுபோல் அர்ச்சுனன் இறந்தானென்று கேட்டவளவில் இரண்டுபேரும் மூர்ச்சித்துவிழுந்து பூமியிற்புரண்டழுது சகல ஆபரணங்களையும் கழட்டி எறிந்து புஷ்பமாலைகளையெல்லாம்வாங்கி எறிந்து தலைமயிரைவிரித்துத் துக்கசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய் கண்ணீராறாய்ப்பெருகியோடக் கோவென்று அழுகிறபோது அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளெல்லாருங் கூடவந்து இழவுகொண்டாடினார்கள்.

அதுகேட்டுப் பப்பிரவாகனும் தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டு அந்தப்புரத்திற்குப் போய்த் தாயாரைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி ஓ அம்மா பாக்கியவதி நீ அழுகிறகாரியமென்ன நான் ஜெயத்துடனேவந்தபொழுது உனக்கென்னகுறை யிருக்கின்றது நீ சந்தோஷமாயிருக்கவேண்டாமோ தாயேயென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சித்திராங்கதையுங் கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகும்படியாக உக்கிரத்துடனே புத்திரனைப்பார்த்து அடா பாதகா நீ ஒரு சந்தோஷமாய்வந்தாயோ தகப்பனைக்கொன்ற பிதாத்துரோகி என்னவேலைபண்ணாய் தகப்பனைக்கொல்லவோ வில்வித்தைகற்றுக்கொண்டாய் ஒருவனங்கிசத்திலுள்ள மூங்கிற்புதருகள் தனக்குத்தானே ஒன்றோடொன்று இழைத்து நீறாய்ப்போகிறதுபோல உன்தகப்பனையுங்கொன்று நீயும் நீறாகப்போகச்செய்தாய் ஆ துரோகி நீ இப்போது என்னை என்புருஷனிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டால் நானும் அக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணி அவருடனே சேர்ந்துபோகிறேனென்றுசொன்னாள் அதுகேட்டு நாககன்னியாகிய உலூபியும் சித்திராங்கதையைப்பார்த்து ஓ அக்கா பாக்கியவதி நான் இரண்டுநாளைக்குமுன்னே ஒரு கனவுகண்டேன் அதேதென்னவென்றால் நான் சிங்காரவனத்திற்குப்போய் புஷ்பமாலையைக் கழுத்திற்போட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாகத் திரிகிறபோது அந்தபுஷ்பமாலை அறுந்துவிழுந்ததுபோலக் கனவுகண்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து பார்க்கையில் எனது மாங்கல்யசூஸ்திரம் அறுந்து விழுந்தது அப்போதே இதுவென்னவிபரீதார்த்தமென்று நினைத்திருந்தேன் அதுமெய்யாச்சுது இனிமேல் நாமக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணுவதே நிச்சயமென்றுசொல்லிப் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா துன்மார்க்கா பிதாவைக் கொல்லப்பிறந்ததுரோகி புருஷனில்லாதபெண்சாதிக்கு வஸ்திராபரணங்கள் என்னத்திற்கு நீ பிறந்து தாய்மாரை அமங்கலிகளாகச்செய்தாய் அதைப் பேசுகிறதினாற்பிரயோசனமென்ன ஏ

க்களை எங்கள்புருஷனிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடென்றுசொல்லி உலூபியுஞ் சித்திராங்கதையும் சோகதுக்கத்துடனே அழுதுகொண்டு கண்ணீராறாய்ப்பெருகத் தலைமயிரைவிரித்து மார்பிலறைந்துக்கொண்டு மணிபுரத்தைவிட்டு ரணகளத்திற்குப்போனார்கள்.

அப்போது பப்புருவாகனும் பயங்கரத்துடனே துக்காக்கிரந்தனை ய்க் கண்ணீராறாய்ப்பெருக அழுதுகொண்டு நான் இப்படி வருமென்று கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் பிதாவைக் கொன்றுவிட்டேனே இதற்கு என்னசெய்கிறதென்று பிரலாபித்துக்கொண்டு ரணகளத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் அதற்குமுன்னமே சூரியபகவானும் புத்திரனாகிய அர்ச்சுனன் இறந்துபோனதைக்குறித்து ஸ்நானம்பண்ணுகிறதற்குப் போனதுபோல மேற்குத்திசையில் அஸ்தமனமாகினார் அப்பொழுது அஞ்ஞானிகளுடைய இருதயம்போலக் காடாந்தகாரமான இருளானது எங்குமுடிக்கொண்டது அந்த இருட்டுவேளையில் சித்திராங்கதையும் உலூபியும் அழுதுகொண்டு ரணகளத்திற்குவந்து அர்ச்சுனனுடைய சரீரத்தையுஞ் சிரசையுங்காணமல்தேடி வெகுநேரம் அலைச்சல்பட்டு பின்புதலையைக்கண்டு கையிலெடுத்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பார்த்து மேலேவிழுந்துபுரண்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்து திரும்பவும் எழுந்திருந்து மார்புடனே அணைத்துக் கட்டிப்புரண்டு முட்டிக்கொண்டு பின்னையும் அந்தசிரசை மார்புடனேசேர்த்து முகத்தைத்துடைத்து ஆ பிராணநாயகா ஆ புண்யபுருஷா ஆ பிராணவல்லபா நீர் எங்கே ஒளித்தீர் ஆ அகண்டித விரபராக்கிரமா உன்சவுரியமென்ன உன்பிரதாபமென்ன உன்வில்வித்தையென்ன இதுகளெல்லாம் எங்கேஅடக்கிவிட்டீர் காலகேயநிவாதகவசரென்கிற ஒன்பதுகோடி ராட்சதர்களையும் இரணியபுரவாசிகளான அறுபத்தாறுகோடிராட்சதர்களையும் ஜெயித்த அஸ்திரங்களெல்லாம் எங்கேஒளித்துப்போய்விட்டது வீஷ்டுமர் துரோணர் கிருபர் அசுவத்தாமர் கர்னன் சல்லியன் இப்படிப்பட்ட பிரமுகாளுடனே எதிர்த்துப்போராடின வில்வித்தையை எங்கேமறந்துபோய்விட்டீர் என்னகாரியம்பண்ணினீர் ஒருபாலன்கையில் ஒண்டியாய் அனாதினைப்போலச் சிக்கிக்கொண்டு புழுதில்விழுந்து புரளுகிறீர் இது உமக்குத்தருமமோ எங்களாசையைத் தீர்க்கவொண்ணாதோ நாங்கள் நீர்வருகிறீரென்றுவிருப்பங்கொண்டு சந்தோஷமாயிருந்தோமே அப்படியிருக்க எங்களைஒண்டியாகவிட்டு நீர்மாத்திரம் தனித்துப்போகலாமோ ஆ கல்யாணகுணசம்பன்னா ஆ தனஞ்செயா ஆ கிரீட்டி நீர்பசுபதிக்கினுஞ்

செயம்பெற்ற திவ்வியபுருஷராச்சுதே அப்படிப்பட்ட நீரெங்களை இப்படி அழுதுக்கொண்டிருக்கவைத்து ஒண்டியாய்ப் போகலாமோவென்று புலம்பி பின்னையும் விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசைக்கண்டு — ஆ குமாரா மடிந்தாயோவென்று வெகுவாய்ப்பிரலாபித்து தங்கள்மனதைத் தாங்களேதேற்றிக்கொண்டு யினி ஆலசியமென்ன அக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணுகிறதே காரியமென்று துணிந்து பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா பிதாத்துரோகி உன்மனமானது பெற்றதகப்பனைக்கொல்லுகிறதற்கு எப்படித்துணிந்தது உன்முகத்தைப்பார்க்கலாமோவென்று தூஷிக்க அவர்களைப்பார்த்து பப்பிரவாகனும் ஓ அம்மாநான் தகப்பனென்றுதெரிந்து அஸ்வமேதக்குதிரையுங் காணிக்கைக்கப்பங்களுங் கொண்டுபோய் வைத்து பாததரிசனம்பண்ணி அடைக்கலம் ஐயா என்னைகாப்பாற்றி இரட்சியுமென்று வெகுவாய் வேண்டிக்கொண்டேன் அதற்கு என்னை உதைத்துத்தள்ளிவிட்டார் அதுகண்டு பின்னையும் வெகுநேரம்வேண்டிக்கொண்டேன் அதையும்பாராமல் அங்கிருந்த ராஜாக்களெல்லாஞ் சொன்னசொல்லையுங்கேளாமல் ஆக்ருஷமாய் என்னைப்பார்த்து அடாபயலேநீ எனக்குப்பிறந்தவனல்ல உன்னை உன்தாயார் வைசியனுக்குப் பெற்றாளென்று விபரீதமாகச்சொன்னார் அதனால் எனக்கு கோபம்பிறந்து சண்டைசெய்தேனென்று அழுதுகொண்டுசொல்ல அதுகேட்டு உலுவசியும் சித்திராங்கதையும் விசாரப்பட்டு குமாரனைப்பார்த்து அப்பா உனக்கு இன்னம் அழுகையா நல்லதுஎங்களுக்கு அக்கினிவளர்த்திவையென்றுசொன்னார்கள் அப்படியே பப்பிரவாகனும் மந்திரிகளுக்கு உத்திரவுபண்ணி அகிற்கட்டைகளும் சந்தனக்கட்டைகளும் வண்டிகளில் அழைப்பித்து நூறடிவிலாசம்பரப்பி கர்ப்பூரக்கட்டைகளும் சாம்பிராணிக்கட்டைகளும் பொதிபொதியாகப்போட்டு நெய்க்குடங்களும் எண்ணெய்க்குடங்களும் விஸ்தாரமாக அழைப்பித்து அக்கினியைமூட்டி பிர்மாண்டபரியந்தம் கொழுந்துவிட்டு திகுதிகுவென்று புகைந்து எரியும்போது அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ஆலோசனைசெய்து தகப்பனையுந்தாய்மாரையுங்கொன்றமகாபாதகனாகியநான் இருக்கலாகாது ஆகலால் நானே முதன்மையாகவிழுகிறேனென்று அந்த அக்கினியை மூன்றுதரம்பிரதக்ஷணம்பண்ணி உயரஎழும்பி குதிக்கப்போகின்ற சமயத்தில் உலுவசியும்விசாரப்பட்டு சித்திராங்கதையைப்பார்த்து அடியக்கா பாக்கியவதி நாம்புருஷனையு மிழந்துசடைசியிற்பிள்ளையையு மிழந்து போகலாச்சுதே ஆகையால்நமதுபுருஷனையெப்படியாகிலும் பிழைக்கப்பண்ணிக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிப்பப்பிரவாகனைப்பார்த்துநீ அக்கினியில்விழ வே

ண்டாம் உன்தகப்பனை நான் பிழைக்கப்பண்ணுகிறேனென்று சொல்ல
அதுகேட்டுபப்பிரவாகனும் மாதாவினுடைய சொல்லைக் கடவாமல் வந்
து உலுவசியைப்பார்த்து தாயேஎன்னையேன் அக்நிப்பிரவேசம்பாகவே
ண்டாமென்று சொன்னாயென்றுகேட்க உலுவசியும் புத்திரனைப் பார்
த்து ஓ குமாரா நாங்கள் புருஷனையிழந்ததுமல்லாமல் உன்னையுமிழந்து
எப்படிஜீவிக்கப்போகிறோம் நீ ஒன்றுக்கும்பயப்பட வேண்டாம் நா
னென்னுடையதகப்பனுக்குச் சொல்லியனுப்பி மிருதசஞ்சீவி ரத்தின
மும் அமிர்தகலசமும் அழைப்பித்து உன்தகப்பனைப் பிழைக்கப்பண்ணு
கிறேன் நீசந்தேகிக்கவேண்டா மென்று சொல்ல அதுகேட்டுப் பப்பிர
வாகனும் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் முழுகினவனாய்ச் சந்தோஷமடைந்தி
ருந்தான் அப்பொழுது உலுவசியும் நாககுமாரரான புண்டரீகனென்கி
ற தன்சேவகனையழைத்து தன்காதிலணிந்திருந்த பொன்னோலையை
கழற்றி அடையாளமாகக்கொடுத்து மாங்கல்யசூஸ்திரத்தையுங் கொடுத்
து ஓபுண்டரீகா நீ பாதாளலோகத்திற்கு அதிசீக்கிரமாய்ப் போய் என்
பிதாவாகிய ஆதிசேஷனைக்கண்டு இவ்விடத்தில்நடந்தவிஸ்தார மெல்
லாஞ்சொல்லி அர்ச்சுனராஜனைப் பிழைக்கப் பண்ணுகிறதற்கு மிருதச
ஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமும் வாங்கிவரச்சொன்னாளென்று சொ
ல்லி சீக்கிரத்தில்வாங்கிக்கொண்டு வாவென்றுசொல்ல அவனும் அப்ப
டியே நல்லது அம்மாவென்று சொல்லிப் பின்னையுமுலுவசியைப் பார்
த்து ஓ அம்மா அர்ச்சுனனுடைய சிரசையுஞ்சரீரத்தையுங் காத்துக்கொ
ண்டிருக்கிறது உங்களுடையகடமை சஞ்சீவிகொண்டு வருகிறது என்
னுடையகடமையென்று சொல்லிவிட்டு மனோவேகத்திலும் அதிகவேக
மாகப்புறப்பட்டு பூமியைக்கண்டு அதல விதல சுதல நிதல ரசாதலதரா
தல பாதாளமென்கிற சப்தலோகங்களையுங்கடந்து அப்பால் அநேகமா
யிரம் நாககுமாரர்களுடனும்-வாசுகி தக்ஷகன்- கார்க்கோடகன் மூர்க்கன்
திருதராட்டிரன்-முதலான நாகமந்திரிகளுடனும் ரத்ன கசிதமான சிங்
காதனத்திலெழுந்தருளி ஆயிரம்பணாமுடிகளும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக
கொலுவாயிருக்கிற ஆதிசேஷனைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகதெண்டனிட்
டெழுந்துநின்று ஐயாமகானுபாவ நாகேந்திரா தேவரீருடைய குமார
த்தியண்டையிலிருந்து வந்தேன் இதோ அந்த அம்மாள் கொடுத்த பொ
ன்னோலையுமாங்கலியசூஸ்திரமும் பார்த்தீர்களாவென்றுகொடுத்துபின்னை
யும் அந்தநாகராசனைப்பார்த்து ஐயாநாகாதிபா அஸ்தினபுரத்தையாளு
கிறதருமபுத்திரரானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணநினைத்துக்குதிரையை
விட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகேஅர்ச்சுனனை யனுப்பினார் அந்தக் குதி
ரையானது மணிபுரத்திற்குச்சமீபமாகவந்ததுகண்டுபப்பிரவாகனும் அ

யாகக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சுனராஜனுடனே எதிர்த்துச் ச
ண்டைபண்ணி ரணக்களத்திலே புத்திரபவுத்திரர்களுடனும் அந்த அர்
ச்சுனராஜனைக் கண்டித்து விட்டான் ஆகையினால் உலுவசியுந் துக்கப்ப
ட்டுப் பொன்னேலையை அடையாளமாகக் காண்பித்து அறுந்து விழு
ந்துபோன மாங்கல்யசூஸ்திரத்தையும் எப்போதும் பால் அணியத்தக்
கதாக அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு மிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்த
கலசமும்வாங்கிவரச்சொன்னளென்றுசொல்ல அதுகேட்டு ஆதிசேஷ
னும் ஆச்சரியப்பட்டு புண்டரீகனைப்பார்த்து ஓபுண்டரீகா நீசொல்லு
கிறசேதி எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது அர்ச்சுனனுவதேது அவன்
பிள்ளை பப்பிரவாகன் கையில் மடிவதாவதேது அவன் விரதி வீரன் வி
ஷ்ணுபக்தன் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனேடு போராடி பாசுபதா
ஸ்திரம்பெற்றவன் அப்படிப்பட்ட ரணரங்கசூரனைப் பப்பிரவாகன்கொ
ன்றனென்றால் எனக்குஉண்மையாகத் தோற்றவில்லை யென்று சொல்
லஅதுகேட்டு புண்டரீகனும் ஐயாசேஷாதிபா தேவரீர் சொன்னபடியே
அருச்சுனன் விரதிவீரன்தான் அவன்எதினுலிறந்து போனனென்றல்
கங்காதேவி சர்ப்பம் சபித்தபடியால் இப்படிமுடிந்ததென்று சொல்ல
அதுகேட்டுஆதிசேஷனும் அப்படியானல் மெய்தானென்று சம்மதித்து
நமதுகுமாரத்திக்குமங்கல்ய முண்டாகச்செய்கிறதே நமக்கு தருமமெ
ன்று சொல்லி மிருதசஞ்சீவிரத்தினமும் அமிர்தகலசமுங் கொடுத்தனுப்
பும்படிச்சம்மதித்தான் அதுதெரிந்து திருதராஷ்டிரனென்கிற நாகபந்தி
ரியும் ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஐயாசேஷாதிபா நீர் என்னவேலை செய்யநி
னைக்கிறீர் நீர் செய்கிறவேலைஎனக்குச் சம்மதமில்லை அஃதெதினு லென்
றல் இந்த புண்டரீகன்சொல்லைக்கேட்டு மிருதசஞ்சீவி ரத்தினத்தையு
ம் அமிர்தகலசத்தையுங்கொடுத்துப் பூலோகத்திற்கு அனுப்பலாமோ அ
ல்லவென்றனுப்பினல் அதுகள் மறுபடியும் நமது லோகத்திற்குவருமோ
அதுஅல்லாமலும் நமக்கு கருடனுற்பயமென் றிருக்கத் தக்கதாக பிரமதே
வர்நியமித்துக்கொடுத்திருப்பதை நாம் ஒருத்தருக்குக்கொடுக்கலாமோ
இதுகள் இருக்கின்றதனலல்லவோ நமது லோகத்திற்குக் கருடன்வாரா
மலிருக்கின்றன் இதுகளை நீர்கொடுத்துவிட்டால் கருடன் கேள்விப்ப
ட்டுவந்து நம்மெல்லாரையுங்கொல்லுவான் அப்போது நாம் எல்லாரும்
நீர்ப்பாம்புபோல் விழுந்து கிடக்கவேண்டும் நம்மைக் கண்டவர்களெல்
லோருந்தடியெடுத்து அடித்துக் கொல்லுவார்களல்லாமல் அருச்சுனனை
ப்பிழைக்கப் பண்ணுகிறதற்கு இதுபோகவேண்டுமோ கபடநாடகசூ
ஸ்திரதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னிருக்கிறார் அவர்லோகாதாரிய

யிருக்கின்றதோ பூர்வத்தில் பிரமதேவரானவர் பசுக்களையும் கன்றுகளை
யும் கோபாலர்களுடைய பிள்ளைகளையுங்கொண்டுபோய் ஒருவருஷம்ஒளி
த்துவைத்திருந்தான், அதையறிந்து அவர்கள்வீடுகள்தோறும் பசுக்களா
கவும், கன்றுகளாகவும், பிள்ளைகளாகவுமிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியவொ
ட்டாமல் லீலாவினோதம்பண்ணின மகாபுருஷன் அங்கேயிருக்கும்பொ
ழுது அர்ச்சுனனுக்கு ஒருநாளுங்குறைவுவருகிறதில்லை ஆகலால் என்சொ
ல்லைநம்பி இந்தபுண்டரீகனைச்சமர்போகச்சொல்லுமென்றுசொல்ல அ
தைக்கேட்டு ஆதிசேஷனும் மெய்தானென்று சந்தோஷப்பட்டு புண்டரீகனு
க்குச்சொல்லியனுப்ப புண்டரீகனும் நல்லதென்று பூலோகத்திற்குவந்து
உலூபியையும் பப்பிரவாகனையுங்கண்டு அங்கேநடந்த சவிஸ்தாரமெல்
லாஞ்சொல்ல அதுகேட்டுப்பப்பிரவாகனுங் கோபங்கொண்டு ஆதிசேஷ
னானவன்தான் பூமியைச்சுமக்கிறேனென்று கர்வித்திருக்கிறவனல்லவா அ
வன்பூமியைச்சுமக்காமற்போனாலும் போகட்டும் அவனுடைய கர்வத
தைச் சற்றுநேரத்தில் அடக்கிவைக்கிறேன் என்னுடையபாணத்தினால்நா
கங்களையெல்லாஞ் சாம்பலாக்கிவிடுகிறேன் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவ
ன் ஒருவேளை என்னுடையஆபரணங்களைக் கண்டிக்கின்றாயாவென்று ச
ண்டைக்குவந்தாலும் என்னுடைய புஜபலத்தினால் அந்தஉருத்திரமூர்த்
தியையும் பூசைபண்ணி அவரதுஆபரணங்களையெல்லாஞ் சின்னபின்ன
ப்படுத்துகிறேனென்று பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரமியாக்கிரமக்ரோதனாய்
நவரத்தினகசிதமான ஒருதேரின்பேரிலேறிக்கொண்டுயுத்தசன்னத்தனா
ய்ப்புறப்பட்டு ரதகஜதுரகபதாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு புண்டரீகனைப்
பாதாளலோகத்திற்கு வழிகாட்டும்படி அவனைமுன்னதாக நடத்திக்கொ
ண்டுபோய் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தண்டுவிட்டிறங்கி ரணபேரிகை மெ
ங்கலபேரிகை முதலானதுகளை முழக்கிவித்து வெற்றிசங்கத்தையெடு
த்துப் பம்பமென்றுபூரித்தான்.

ஆதிசேஷன்யுத்தம்.

———()———

அந்தச்சத்தத்தைக்கேட்டு ஆதிசேஷனுந்திகிலடைந்து மனங்கலங்கி
இச் சண்டைக்கு ஆயுத்தப்பட்டு பப்பிரவாகன் வந்துவிட்டானே அவ
ன் இனிநம்மைக்கொல்லாமல் விடமாட்டான் அதற்கு நாமென்ன செ
ய்யப்போகிறோமென்று விசாரப்பட்டு இந்ததிருதராட்டிரன் குரூர
கர்மியாய் நாம்கொடுக்கப்போகிற மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்
தகலசத்தையுங் கொடுக்கவேண்டாமென்று தடுத்ததினாலல்லவோ இந்த
விபரீதம்வந்து நேரிட்டதென்றுநினைத்து மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓ
மந்திரிகளே நீங்கள் சண்டைக்குப்போங்களென்று கோபமாகச்சொல்ல

அதுகேட்டு தக்ஷகன் கார்க்கோடகன் திருதராட்டிரன் முதலானநாகராஜ
ர்களெல்லாருங்கூடி அந்தப்பப்பிரவாகன் எம்மாத்திரம் அவனைநம்
முடைய விஷாக்கினியில் தகித்துவிடலாமென்று ஒருவர்க்கொருவர்வன்
மையாகப்பேசிக்கொண்டு அவரவர்கள் சேனைகளுடனே புறப்பட்டுயுத்
தசன்னத்தர்களாய்வந்து பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்தார்கள் அதுகண்டு
பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாம் மகாஆக்ரோஷத்துடனே எதிர்த்து
அதிதீட்சண்யமாகிய சஸ்திரஅஸ்திரங்களினால் நாகசேனைகளையெல்லாந்
துண்டந்துண்டமாய்ச் சின்னபின்னப்படுத்துகையில் அதற்கு நாககுமா
ரர்கள் பின்னிடாமல் ரோஷத்துவேஷங்களுடனே தங்களுடையவிஷாக்
கினியினால் ரதங்களையும் ரதக்காரர்களையும் பஸ்மீகரப்படுத்தி ஆனைக
ளையும் ஆனைப்பாகர்களையும் அதம்பண்ணி குதிரைகளைச்சாம்பலாக்கி ர
வுத்திரர்களைக்கொன்று காலாள்களையெல்லாம்பொடியாக்கி இந்தவிதமாக
நாககுமாரர்கள்மிஞ்சிப் பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளையெல்லாந் துவஞ்ச
ப்படுத்தும்பொழுது சேனைகளெல்லாரும் பின்வாங்கிப்போடத்தலைப்பட்
டார்கள் அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ரோஷதாம்பிரநேத்திரனாய் வில்லைக்கு
ணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அக்கினியைப்போல அதிதீட்
சண்ணியமான பாணங்களையெடுத்துப்பிரயோகித்து நாகங்களுடைய ப
ணாமுடிகளைபிறி மாணிக்கங்களையுதிர்த்துவாய்களைக்கிழித்து விஷங்களை
யடக்கி துண்டந்துண்டமாகக் கண்டித்து நாகசேனைகளையெல்லாம் அத
மாக்கிவிட்டான். அதுகண்டு திருதராட்டிரன்முதலானமந்திரிகளெல்லா
ரும் ஓடிப்போகிற நாகசேனைகளையெல்லாம் ஓடவேண்டாமென்று நிறு
த்தி மறுபடியும் அவர்களை சண்டைக்கனுப்பி தாங்களும் ஆக்குரோஷத்
துடனேவந்து பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளுடனேயெதிர்த்துநின்றார்க
ள் அதில் திருதராஷ்டிரனும்பப்பிரவாகனைப்பார்த்து ராசகுமாரா நீஉ
ன்தகப்பனைக்கொன்றுவிட்டு திரும்பவும் அவனைபிழைக்கப்பண்ணலாமெ
ன்று நினைத்துவந்தாயோ அது எனக்குச்சம்மதமல்ல உன்தகப்பனைக்
கொன்றுவிட்டதேஎனக்குமெத்தவுஞ்சந்தோஷமாயிருக்கின்றது நீதிரும்
பவும் எழுப்பலாகாது அஃதேதினாலென்றால் நீ உங்கள்குலத்திலேமுன்
பின்நடந்தவழக்கப்படிசெய்தாய் நீநூதனமாகஒன்றுஞ்செய்யவில்லை அஃ
தெப்படியென்றால் உன்தகப்பனாகிய அர்ச்சுனனானவன் பாரதயுத்தத்தில்
சண்டைசெய்து வஞ்சனையினால் பிதாவுக்குச்சரியான கர்ணமகாராசனை
க்கொன்றான் அல்லாமலும் பீஷ்மர் துரோணர் முதலானவர்களையும்பெரி
யோர்களென்று சற்றாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் கொன்றுவிட்டான்ஆகை
யால் உன்தகப்பன்செய்தபிரகாரம் நீயுஞ்செய்தாய் இதுநல்லகாரியந்தா
ன் அதுவுமல்லாமல் பூலோகத்தில் தன் பிதாவானவன் எந்தப்படி
கீர்த்திவகித்துக்கொண்டானோ அந்தப்படியே புத்திரனானவன்நடக்கவே
ண்டுமென்று தர்மசாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்றது ஆகலால்நீயும் அ
ந்தப்படி நடந்துக்கொண்டாய் அதைகுறித்து உனக்கும்விசாரம்வேண்
டாம் நீசுகமாய்ப்போம் அஸ்தினாபுரத்திற்கு பட்டாபிஷேகனாய் சந்தோ
ஷகரமாய் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருவென்றுசொன்னான்
அதுகேட்டுப்பப்பிரவாகனும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து திருதராட்டிரனை

ப்பார்த்து நாகமந்திரியே நீர்சொன்னவார்த்தைமெய்யேயாம் தகப்பன்
செய்தபடி பிள்ளைசெய்யவேண்டுமென்றுசொன்னதும் உண்மைவசனந்
தான் அஃதெதன்னவென்றால் பூலோகத்தில் எங்கள்தாயாதியாகிய திருத
ராட்டிராஜனவன் எங்களுக்கு உரிமையாகிய ராச்சியத்தைக்கொடா
மல் அட்டிசெய்தபடியினால் என்தகப்பனாகிய அர்ச்சுனராசன் தன்னு
டைய பாணாக்கினியினால் அவனுடையவம்சத்தையெல்லாம் வேரறுத்து
அஸ்தினாபுரத்தையுங்கொள்ளைகொண்டான் அந்த முறைமையினால் நா
னும் உம்முடைய வம்சத்தையெல்லாம் என்னுடைய பாணாக்கினியினா
ல்வேரறுத்து மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்தகலசத்தையும் ஆதி
சேஷனிடத்தில் வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேன் சற்றேபார்த்துக்கொண்டி
ருவென்றுசொல்லி தன்வில்லினிடமாக அனந்தமாயிரம் பாணங்களைப்பி
ரயோகம்பண்ணி அந்ததிருதராட்டிரன் முதலானநாகமந்திரிகளெல்லாரை
யும் உதிரமயமாக்கி மெத்தவும்நோசப்பண்ணினான் அதற்கு அந்தநாகம
ந்திரிகளும் பின்வாங்காமல் தங்கள்சேனைகளோடுஞ்சேர்ந்து விஷங்களை
க்கக்கிக்கொண்டு அந்தவிஷாக்கினியால் பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளை
யெல்லாங் கொல்லுகையில் அதுகண்டுபப்பிரவாகனும் ஆக்கிரவியாக்கிரம
க்குரோதனாய் மீசைபடபடவென்று துடிக்கும்படி பற்களைநறநறவெ
ன்று கடித்துக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிட
மாக ஒருநாகாஸ்திரத்தையெடுத்துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான்
அந்தஅஸ்திரத்திலனேகமாயிரங் கலைமான்கள்பிறந்து அந்தசர்ப்பங்களை
யெல்லாங் கண்டதுண்டஞ்செய்தும் மிதித்தும்கிழித்தும் அடித்தும்கடித்
தும் இந்தவிதமாய்கொல்லுகிறபோது அந்த சர்ப்பங்களெல்லாம்பயந்து
பாதாளத்திலிராமல் உயரவெழும்பிவரத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு பப்பிர
வாகனும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக ஒருதிருகாஸ்திரத்தை எடுத்துத்
தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரத்தில் கோடானு
கோடிபருந்துகள் கூளிகள் டேகைகள்பிறந்துஉயரவெழும்பி வருகிறசர்
ப்பங்களையெல்லாம் உரித்து வாழைப்பழம்போல விழுங்கத்தலைப்பட்ட
து அதுகண்டு அந்தசர்ப்பங்களெல்லாம் நாமெங்கேபோய் வொளிப்போ
மென்று மனோதுக்கத்துடனே புதருகளிலும் பொந்துகளிலும் நுழைந்
துக்கொள்ள அதுதெரிந்து பப்பிரவாகனும் ஒருநீலகண்டாஸ்திரத்தையெ
டுத்துத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரத்தில் அ
னேகமாயிரம் மயில்கள்பிறந்து நாகசர்பபங்களையெல்லாம் விழுங்கத்த
லைப்பட்டது அதுதெரிந்து அந்தசர்ப்பங்கள் திரும்பவும் வளைகளிலும்
சுவரின்பிளவுகளிலும் நுழைந்துக்கொள்ள அப்பொழுது பப்பிரவாகனு
ம் தன்னுடையவில்லினிடமாக மூஷிகாஸ்திரத்தையெடுத்துத்தொடுத்துப்
பிரயோகம்பண்ணினான் அதில் அளவிறந்த கிரிப்பிள்ளைகள்பிறந்து சந்து
களிலும் பொந்துகளிலும்போய் ஒளிக்கின்ற சர்ப்பங்களையெல்லாம் துண்
டந்துண்டமாகக் கடிக்கத்தலைப்பட்டது அதற்கு நிர்வகிக்கமாட்டாம
ல் சர்ப்பங்களெல்லாங்கவலைபடைந்து நாம்பூமியிலிருந்தாலும் கலைமான்க
ளுடைய உபத்திரவம்பொறுத்து முடியவில்லை அல்லவென்று புதருகளி
ல் பொந்துகளில் நுழைந்துக்கொண்டாலும் கிரிப்பிள்ளைகள் இழுத்து

சொல்லுகின்றது இனிநாமெங்கவிடத்திற்போயிருப்போமென்றுஅலோ
சித்துவளைகளிலும் குகைகளிலும் புகுந்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அதுக
ண்டு பப்பிரவாகனுஞ்சிரித்து தன்னுடையவில்லிலே மதவாஸ்திரத்தை
எடுத்துத்தொடுத்துவிட்டான் அதில்மேகங்கள்பிறந்து ஒருசாமபரியந்த
ம் ஆனைதும்பிக்கையிலிருந்து ஜலம்விழுவதுபோல தேன்மழையைப்பொ
ழிந்தது பின்னையும் பப்பிரவாகன் பிபீலியாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடு
த்துவிட்டானதில்அனந்தமாயிரம் சிற்றெறும்புகள் கட்டெறும்புகள்பிறந்
து அந்தத்தேனுடனேகலந்து சர்ப்பங்களைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு சாம்ப
லாக எரித்துவிட்டது அதனாலிறந்துபோக நின்றசர்ப்பங்களெல்லாம்பய
ந்து ஓடிவந்து ஆதிசேஷனைக்கண்டுதெண்டனிட்டு ஐயாஅனந்தபுருஷா
எங்களைக்காப்பாற்றி ரட்சியும் இப்பொழுது பப்பிரவாகனுடையபாண
மானது எங்களை எந்தவிடத்திலும் நிற்கவொட்டாமல் துரத்திக்கொண்
டு வருகின்றது நாங்கள் எங்கேபோயிருப்போம் என்னசெய்யப்போகி
றோம் அந்ததுன்மார்க்கனான திருதராஷ்டிரன் சொன்னவார்த்தைக்குத்
தேவரீர்செவிகொடுத்தபடியினால் எங்களுக்கு இத்தனைஆபத்துவந்துசம்
பவித்தது நாகசேனைகளெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டது ஆதலால் தேவ
ரீர் இப்போதாகிலும் எங்கள்பேரில் தயவுசெய்து மிருதசஞ்சீவிரத்தின
த்தையும் அமிர்தகலசத்தையும் பப்பிரவாகனுக்குக் கொண்டுபோய்கொ
டுத்து எங்களைக்காப்பாற்றி ரட்சியுமையாவென்றுவேண்டிக்கொள்ள அந்
தவார்த்தைகளையெல்லாம் ஆதிசேஷன்கேட்டு திகிலடைந்து திருதராட்
டிரன்பேரில் எரிந்துவிழுந்து நாம் முன்னேதானே புண்டரீகன்கையிற்
கொடுத்தனுப்பாமற்போனபடியினால் இத்தனை அவமானம்வந்ததென்று
அதிசீக்கிரமாக எழுந்திருந்துமிருதசஞ்சீவிரத்தினமும்அமிர்தகலசமுமெ
டுத்துக்கொண்டு அதுவுமல்லாமல் பப்பிரவாகனுக்கு வெகுமானமாய்மா
ணிக்கக்கிரீடமும் ரத்தினாபரணங்களும் மாணிக்கப்பதக்கங்களும் எடுத்
துக்கொண்டுவந்து பப்பிரவாகனைக்கண்டு தான்கொண்டுவந்த வஸ்துக்க
ளையெல்லாம் அவனுக்கு முன்காணிக்கையாகவைத்து அவனை மார்போடு
தழுவிக்கொண்டு ஐயா பப்பிரவாகனேநாங்கள்உன்னுடைய பராக்கிரமத்
தையறியாமல் எங்களுடைய அஞ்ஞானத்தினாலபசாரம்பண்ணினோம்அ
ந்தப்பிழையைப்பொறுத்து உன்னுடைய கோபத்தையடக்கி எங்களைரட்
சிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதுகண்டு பப்பிரவாகனுஞ்சி
ரித்து ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஐயா பாட்டா அடிமேலடியடித்தால் அம்
மியுங்கருமென்றுஉலகத்தார் வழக்கமாகச்சொல்லுகின்றவார்த்தையானது
இப்போது உங்களிடத்தில் நிசமாச்சுதென்று பரிகாசமாகச்சொல்லிப் பி
ன்னையும் ஆதிசேஷனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருடைய ஆசீர்வாதமு
ங்கைக்கொண்டு சகலசேனாசமேதனாய் அந்த ஆதிசேஷன்முதலான நாக
சேனைகளுடனும்புறப்பட்டு பாதாளலோகத்தைவிட்டு பூலோகத்திற்குப்
போகையிலது தெரிந்து திருதராட்டிரனென்கிற நாகமந்திரியானவன் மு
ன்னேநினைத்தகுரோதம்விடாமலதிசீக்கிரமாகத் தன்னுடையவளவிற்குவந்
து தன்குமாரர்களாகிய துற்பபத்தியென்கிறவனையும் துற்பவனென்கிறவ
னையுமழைத்து ஓகுமாரர்களே நீங்களிருவரு என்னுடையவார்த்தையையு

ஞத்துவிடாமல்லதிவேகமாய்ப்பூலோகத்திற்குப்போய்ரணகளத்தில்வி
ழுந்துகிடக்கிற அர்ச்சுனராசனுடைய சிரசையெடுத்துக்கொண்டு கருடன்
வாராதஇடமாகப்பார்த்து ஒளித்துவைத்திருங்கோள் நீங்களப்படியேசெ
ய்விர்களானு லர்ச்சுனராசன்பிழைக்கமாட்டான் அந்தஅர்ச்சுனன்பிழையா
தவகைக்கே என்னாலாகிய தந்திரயுக்திகளனேகமாகச்செய்தேன் அதுக
ளெல்லாம்வீணாகிப்போய்விட்டது அசோயார்த்தீர்களோ ஆதிசேஷன்முத
லானநாகசேனைகளெல்லாம் பப்பிரவாகனுடனே சமாதானமாய்ச்சேர்ந்து
க்கொண்டு பூலோகத்திற்குப்போகிறார்கள நானும் அவர்களோடுசேர்ந்து
போகவேண்டும் ஆகலாலதற்குமுன்னமேநீங்களபோய் உங்களுக்குச்சொ
ன்னபடி செய்யுங்களென்று சொல்லிவிட்டு திருதராட்டிரனும் சீக்கிரமா
ய் ஆதிசேஷனுடனே கூடிக்கொண்டு நடந்தான் அந்ததூர்ப்பயத்துர்ப்
பாவனென்கிற இரண்டுபேரும் தங்களுடைய பிதாவின்சொற்படியே பூ
லோகத்திற்கு அதிவேகமாகவந்து தங்களுடையமாய்கையினால் ஒருவரு
க்குந்தெரியவொட்டாமல் அருச்சுனனுடையசிரசையெடுத்துக்கொண்டு க
ருடன்வரக்கூடாத இடமாகப்பார்த்து சத்தசமுத்திரத்திற்கு அப்புறத்
தில் பக்தலப்பிரியமகாமுனீந்திரருடைய ஆசிரமத்திற்கொண்டுபோய் ஒ
ளித்துவைத்திருந்தார்கள்.

(அர்ச்சுனனிறந்ததலையைக்காண ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரெழுந்தருளியது.)

இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க அங்கேஅஸ்தினபுரத்தில் குந்திதேவி
யானவள் ஒருகனவுகண்டெழுந்திருந்து மகாதுக்காக்கிராந்தியாய் ஸ்ரீகிரு
ஷ்ணபகவான் சயனத்திருக்கிறபள்ளியறைக்குப்போய் அந்த பகவானை
த்தட்டியெழுப்பி ஓ கிருஷ்ணா நான்இன்றையதினம் என்றுங்காணாத ஒ
ருபொல்லாத கனவுகண்டேன் அதென்னவென்றால் உன் மைத்துன
னாகிய அர்ச்சுனனென்பவன் தலையிலே எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு சரீரமுழு
தும் சாணியைப்பூசிக்கொண்டு சிகப்புவஸ்திரமும் சிகப்புச் சந்தனமுந்
தரித்துக்கொண்டு கழுதையின்பேரிலேறிக்கொண்டு தெற்குமுகமாய்ப்
போகிறதுபோலக்கண்டேன் ஓசுவாமி அருச்சுனனுக்கு ஏதோஆபத்து
நேரிட்டதுபோலிருக்கிறது எனக்கொன்றுந்தோற்றவில்லை என்வயிற்றைக்
கலக்குகின்றது மனங்கிலேசமாயிருக்கின்றது ஆபத்பாந்தவா அநாதரட்சகா
வென்றுசொல்ல அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் கபடநாடகசூத்திரதா
ரியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுங்கேட்டுத் தம்முடைய ஞானதிருஷ்டியினா
ல்பார்த்து ஆ,ஆ, அருச்சுனனுக்கு மோசம்வந்ததென்றுதெரிந்து அர்ச்சு
னனுடைய சங்கதியைச்சீக்கிரத்திற்போய் அறியவேண்டுமென்று கரு
டாழ்வானைவழைப்பித்து அந்தக்கருடாழ்வான்பேரில் தாமும் வீமசேன
னுங் குந்திதேவியும் அசோதையும் தேவகிதேவியாருமாக யேறிக்கொ
ண்டு அதிகவேகமாக ஒருநொடிக்குள்ளே மணிபுரத்திற்குச் சமீபமாகவ
ந்து கருடாழ்வானைவிட்டிறங்கி அந்தக் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் வீம
சேனன்-குந்திதேவி-தேவகிதேவி அசோதை-இவர்களுடனேபுறப்பட்டு

இரணக்களமுழுதுஞ் சுற்றிப்பார்க்கும்பொழுது வீமசேனனும் ஸ்ரீகிரு
ஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணா இதனென்னகாரணம் எனக்
கு ஒன்றுந்தெரியவில்லை பிரமித்தாப்போலிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அ
துகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனனைப்பார்த்து ஓவீமசேனா இது
யுத்தகளம் அம்தாமணிபுரமிருக்கின்றது அந்தப்பட்டணத்தையரசாட்சி
செய்கின்ற பப்பிரவாகன்தான் நம்முடையகுதிரையைப்பிடித்து சகலசே
னைகளையுஅதம்பண்ணினதுமல்லாமல் விஷவகேதுவையும் அர்ச்சுனனையு
ங்கொன்றுவிட்டான் அதோபார்த்தாயோ பிரத்தியுமன்னமுதலானதுகை
களெல்லாரும் மூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கிறார்களென்று பின்னையும் அ
ந்தபகவான் இரணக்களமுழுதுஞ்சோதித்துக்கொண்டுவருகையில் அது
தெரிந்து சித்திராங்கதையும் உலூபியுங்கண்ணீர் அருவிப்பெருகும்படி
கோவென்றசத்தமாய் அழுதுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையபாத
த்தில்வந்துவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணிவந்து அழுதார்கள் அதுகண்டு
அவர்களுங்கோவென்றுமுறையமிட்டழுதார்கள் அப்போது கிருஷ்ணப
கவானும் வீமசேனனும்அர்ச்சுனனுடைய சரீரத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையா
ய்விழுந்து சற்றுநேரத்தில்தெளிந்து அதில்ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரானவர் அர்
ச்சுனனைப்பார்த்து வீராதிவீரா—ஆ, வீரப்பிரதாபா, ஆதோழா, ஆ அர்ச்சு
னா, நீயெங்கேயடங்கினாய் எங்கேபோயொளித்தாய் நீ என்னுடனேபேசு
ப்போகாதோ இதுவரையில்நீஜ நநாளுமிப்படிப்பட்ட ஆபத்தையடைந்
ததில்லையே நீஇல்லாமலிருக்கிறது சூரியனில்லாதபகற்போலவும் சந்திர
னில்லாத இராத்திரிபோலவும் தாமரையில்லாத தடாகம்போலவும் அரச
னில்லாதபட்டணம்போலவும் பாழடைந்திருக்கின்றதே நீவிரலட்சுமியுட
னேபோகித்துக்கொண்டிருக்கிறாயே இதுஉனக்குநாயமிருக்கின்றதோசுப
த்திரையுடனும்துரௌபதையுடனும்போகிக்கலாகாதோ உன்னுடைய
தாயாரும் உன்னுடையஸ்திரீகளும் உன்னைக்காணாமல் எந்நேரமும் அ
ழுகின்றார்களே நீவந்து இவர்களுடையதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்யமாட்
டாயோ உனக்கு அந்தப்பாவியான கங்காதேவியினுடையசாபம் எப்படி
வந்துநேரிட்டது உன்வில்வித்தை எங்கே யடங்கிவிட்டது ஏமைத்துனா
வென்று அனேகவிதமாகச்சொல்லி இரண்டுகண்களாகிய தாமரைகளினும்
சலமானது தாரைதாரையாயொழுகும்படி அழுகிறதுகண்டு வீமசேன
னும் மனோதைரியம்விடாமல் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து கிருஷ்ணகி
ருஷ்ணா நீர்லோகநாடகநடிக்கின்றீர் நீர்அழுகிறதைப்பார்த்தால் எனக்கு
மெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது அர்ச்சுனன்பிழைக்கவேண்டுமென்கிற
எண்ணம்உமக்கிருக்குமானால் அர்ச்சுனாவென்று ஒருதரம் அழைப்பீரானா
ல் அர்ச்சுனனும்நித்திரைசெய்தவன்போல் எழுந்து வருவான் அதற்கு எ
வ்வளவுஞ்சந்தேகமில்லை நீர்பிடித்தகாரியம் முடியாமற்போகுமோ நீர்
வேண்டுமென்றால் மலையைத்துரும்பாக்குவீர் துரும்பைமலையாக்குவீர் உ
ம்முடையமகிமையைத் தேவேந்திராதிதேவர்களாலுமறியக்கூடாதென்றா
ல் என்னாலறியக்கூடுமோ இதுவுமல்லாமல் முன்னேசந்தீபனென்கிற ஒரு
பிராமணப்பிள்ளையை அழைத்துக்கொடுத்தஉமக்கு இந்தஅர்ச்சுனனை அ
ழைப்பிக்கிறது அருமையா ஆகையினால் இந்தசோகநாடகத்தைவிட்டு உ

நீ புத்திரனை அர்ச்சுனனை எழுப்பித்தரும் சுவாமியென்று வீமசேனன் சொல்ல அந்தவார்த்தைகளையெல்லாங்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து வீமசேனனைப்பார்த்து ஓ வீமசேனா உன்னுடைய எண்ணம் அப்படியிருந்தால் அப்படியே நடக்குமென்றுசொல்லி அப்பால் விஸ்லவகேதுவினுடைய சிரசையுஞ்சரீரத்தையும் பார்த்து முட்டிக்கொண்டு அழுகின்ற குந்தி முதலான ஸ்திரீசனங்களுடைய துக்கத்தைத் தணித்து அப்பிற்பாடு அங்கிருக்கின்ற சேனைகளால் அவ்விடத்தில் நடந்த சேதிகளையெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகக்கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டு இருட்டியவிலையானபடியினால் அர்ச்சுனனுடைய சிரசைத்தேடிக்காண்கிறதற்குக்கூடாமல் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தேவேந்திரனானவன் தன் புத்திரனாகிய அர்ச்சுனன் தலையைக்கண்டெடுத்துவந்து உதயகிரியின்மேல் வைத்தானென்றுசொல்லும்படியாகச் சூரியபகவானும் உதயமாகினார்.

அந்தச்சமயத்தில் பப்பிரவாகனும் அநிருத்தன் முதலான நாகசேனைகளுடனே சகலமேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்க அத்தகைய மகாசைனியத்துடனேவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களைக் கண்டு சந்தோஷித்து மகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே கிருஷ்ணமூர்த்தியின்பாதத்தில்விழுந்து கோவென்றழுது பின்னையும் அந்தப்பகவானைப் பார்த்து ஓ கோபாலகிருஷ்ணனே தேவரீருடைய சந்நிதானத்திற்கு முன் பிதாத்துரோகியாகிய நான்வந்துநிற்கிறேன் ஆகலால் தேவரீருடைய திவ்வியஹஸ்தத்தினிடமாக விளங்குகின்ற சக்கிராயுதத்தினால் என் சிரசைக்கண்டித்து இரட்சிப்பீரென்று தாபத்திரியத்துடனே சொல்ல அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் கிருஷ்ணபகவான்கேட்டு மனமிரங்கி பப்பிரவாகனையெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஓ பப்பிரவாகா நீவிசாரப்படவேண்டாம் உன்பேரில்யாதொரு குற்றமுமில்லை அந்த கங்காதேவியினுடைய சாபத்தினால் இப்படிவந்து நேரிட்டதென்று சொல்லி ஆதரணைசெய்தருளினார் பின்பு பப்பிரவாகனும் வீமசேனனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்ய ஐயா புண்ணியபுருஷா தகப்பனைக்கொன்றபாதகனாகிய என்னுடையதலையை உம்முடைய கதாயுதத்தினால் உடையுமென்று விபரீதமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு வீமசேனனும் பப்பிரவாகனையெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு முகத்தைத் துடைத்து ஓ புத்திரா நீயென்விசாரப்படுகிறாய் என்னால் ஒருகாரியமும் நடக்கவில்லையேயென்று பிரியவசனமாகச்சொல்லி துக்கத்தைத்தீர்த்தான் அப்பொழுது அநிருத்தன்வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி ஓ பிராணபுருஷா கோபாலரா அர்ச்சுனா வென்று

சுவஸ்திரநாமங்களாலும் அனேகவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து தான் கொண்டுவந்த மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்தகலசத்தையும் அந்தபகவானுக்கெதிரேவைத்து புருஷோத்தமா இந்தக்ஷணமே அர்ச்சுனனையும் விஸ்வகேதுமுதலானசேனைகளையுமெழுப்பி இரட்சியுமையாவென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து அர்ச்சுனனுடைய சிரசைத்தேடிக்காணாமல் இரணங்கள்முழுதுஞ் சோதித்துப் பார்த்து இல்லையென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு அர்ச்சுனனுடைய தலையெங்கேபோய்விட்டதோ எவர்களெடுத்துக்கொண்டுபோனார்களோ என்னகாரணமோ நாம் இனிஅர்ச்சுனனைக்காணப்போகிறோமோவென்று தாபந்திரியமாகச் சொல்லுகிறஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய வார்த்தைகளை ஆதிசேஷனும் விமோசனனுங் கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா ஜநார்த்தனா தேவரீர் என்னயோசனைசெய்கிறீர் அந்த தலையெங்கேயிருந்தபோதிலும் உம்முடையமகிமையினால் அழைப்பிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அப்படியேநல்லதென்று அங்கிருக்கிற சகலசேனைகளும் அறியத்தக்கதாக அவர்களைப்பார்த்து நான் நித்தியபிரமசாரியாயிருப்பது உண்மையானால் அர்ச்சுனனுடையதலையானதுஎங்கேயிருந்தபோதிலும் இங்கேவரக்கடவதென்று பிரதிக்கினைசெய்தவளவில் சத்தசமுத்திரங்களுக்கு மப்புறத்திலிருந்த அர்ச்சுனனுடையதலையும் கிருஷ்ணவென்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி ஓ கிருஷ்ணா—வாசுதேவா—கேசவா—பரமாத்துமா—பரந்தாமா—அப்பிரமேயா—அரிமுகுந்தா அடைக்கலம்அடைக்கலமென்றுமுறையிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடையபாதத்தில்வந்துவிழுந்து அவ்விடத்தில் அந்தசிரசை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஒளித்துவைத்திருந்த நாககுமாரர்களிருவருடையதலையும் ஆயிரஞ்சுக்கலாக வெடித்தது இவ்விடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடையபாதத்தில்வந்துவிழுந்த அர்ச்சுனனுடைய சிரசைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தமது பீதாம்பரத்தினால் முகத்தைத்துடைத்து சிகையைமுடித்து மீசையைத்திருத்தி கிரீடத்தையும்நன்றாயமர்த்தி பிற்பாடு அந்தச்சிரசை அர்ச்சுனனுடைய சரீரத்திற் பொருந்தத்தக்கதாகப் பொருத்திவைத்து அந்தச்சரீரத்தின்பேரில் அமிர்தத்தைத்தடவி மிருத சஞ்சீவி இரத்தினத்தினால் ஒருதரம்துடைத்தமாத்திரத்தில் அர்ச்சுனராசனானவன் ஆயாசமாகமூர்ச்சித்திருந்தவன் எழுந்திருந்தாற்போல எழுந்திருந்தான் பின்பு விஸ்வகேதுவினுடைய சிரசையும் அவன்சரீரத்திற் பொருந்திவைத்து மிருதசஞ்சீவி இரத்தினத்தினால் துடைத்தமாத்திர

த்தில் விஸ்வகேதுவுமெழுந்திருந்தான் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அந்த மிருசசஞ்சீவிஇரத்தினத்தைத் தமது திவ்வியாஸ்தத்தினாற் பிடித்துக் காண்பித்தமாத்திரத்தில் இரணக்களத்தில் அடிபட்டுநொந்து மூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கின்ற பிரத்தியுமனன் — அனுசாளுவன்—எவ்வானுசுவன் — நீலத்துவசன் — அம்சத்துவசன் — சாத்தகி - கிருதவர்மன் - மேகவர்னன் - சுவாகன்முதலான துரைகளெல்லாரும் எழுந்திருந்தார்கள் பின்னையும் இரதகசதுரகபதாதிகளெல்லாம் எழுந்திருந்ததுகள் அப்பொழுது தேவர்களெல்லாம் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் தேவதுந்துபியும் திம்திம்மென்றுமுழங்கியது குளிர்ந்தகாற்றடித்தது பின்னும் நல்லசகுனமாச்சுது அந்தவேளையில் விஸ்வகேதுவும் வில்லையெடுத்துக்குணத்தொனிபண்ணி ஆக்கிரவியாக்கிர நிக்குரோதனாகப் பற்களைப் படபடவென்று கடித்துக்கொண்டு அதிககோபத்துடன் பப்பிரவாகனைப் பார்த்து அடா பப்பிரவாகா உன்னைநான் கொல்லாமல் விடுவேனோ என்னுடைய பாணாக்கினியினால் உன்னைப் பஸ்மீகரப்படுத்துகிறேனென்று சொல்லி முனையும்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்கண்டு சிரித்து விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதுவே போதும்போதும் சும்மாயிருசண்டையைநிறுத்து இந்தப்பப்பிரவாகன் அன்னியனோ அவனும் உன்னைப்போல அர்ச்சுனனுடையகுமாரனல்லவா விதிவலி ஒருவராலும் தள்ளிகடக்கக்கூடாமையினால் இப்படிக்குவந்துநேரிட்டது இனிமேல் சண்டைபண்ணவேண்டாம் சமாதானமாய்த் திரும்பென்றுசொல்ல அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு விஸ்வகேதுவும் மதங்கொண்டயானையானது அங்குசத்தினாலடங்கிநிற்பதுபோலக் குரோதத்தைத்தணித்து அடங்கிநின்றான் அப்பொழுது அர்ச்சுனனும் விஸ்வகேதுவுமெழுந்திருந்து பயபக்திவிசுவாசத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கும் வீமசேனனுக்கும் பிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களுடைய ஆசிர்வாதத்தைக்கொண்டு பிற்பாடு குந்திதேவியையும் தேவகிதேவியையும் அசோதையையுங் கண்டுதெண்டனிட்டார்கள் அவர்களுமிவர்களைஎடுத்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்கள் பிரதியுமனன் அனிருத்திரன்முதலான இராசகுமாரர்களெல்லாரும்வந்து மகா பயபக்திவினயத்துடனே கிருஷ்ணபகவான் - வீமசேனன் — குந்திதேவி — தேவகிதேவி - அசோதை இவர்களுக்குநமஸ்காரம்பண்ணி இவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய அனுமதியின்பேரில் செயபேரிகையறைவித்துப் பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக இரதகசதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனைகளுடனும் அம்சத்துவசன் — நீலத்துவசன்முதலான இராசவர்க்கங்களுடனும் ஆதிசேஷன்முதலான நாகசேனைகளுடனும் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களுடனும் பப்பிரவாகனனவன் ரதாரூடனாய் இரணக்களத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு மணிபுரத்திற்கு வந்துசேர்ந்து சகலசம்பிரமத்துடனே

அவரவர்களுக்குத் தகுந்த விடுதிகள்விடுவித்துத் துராதாரைகளுக்கெல்
லாம் வெவ்வேறு விசித்திரமான விடுதிகள்விடுவித்து அதின்பிறகு ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் - அர்ச்சுனன் — வீமசேனன் — ஆதிசேஷன் — இவர்கள்
நால்வரையுங் கொலுமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்
தினபீடங்கள்போடுவித்து அவர்களை யதின்பேரில் உட்காரவைத்துத்
தானிமேழுயுட்கார்ந்திருந்தானப்போது ஆதிசேஷனானவன் அர்ச்சுனன் த
லையிறங்கிக்கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சு
னா நீயேன்விசாரப்படுகிறாய் உன்குமாரன்தானே யுன்னோடெதிர்த்து
யுத்தம்பண்ணினவன் அன்னியனல்லவே கைவிரல்வந்து கண்ணிற்பட்
டால் திருப்பவுமந்தக்கைவிரலைத்தறித்துப் போடுவார்களுண்டோ ஆகை
யினால் உன்குமாரனும் நீர்பேசவில்லையென்று துக்காக்கிராந்தனாய் இமோ
ற்பர்வதத்திற்குப் போய்ப் பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறே
னென்று ஆலோசனையாயிருக்கின்றா னப்படி நீர் கோபமாயிருக்கலாகாது
பூலோகததில் பிள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு ஒருகுற்றஞ்செய்தால் அ
தைப்பொறுத்துரட்சிக்கிறது பிதாவினுடைய கடமையல்லவோ ஆத
லால் நீர்கோபத்தைத்தணித்து உம்முடையகுமாரனை ஆதரணைசெய்துர
ட்சியுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் நம்முடையபிள்ளையினா
ல் நமக்கு இத்தனை அவமானம்வந்ததேயென்று வெட்கத்துடனேயிருக்
க அதுதெரிந்துபின்னையும் ஆதிசேஷனானவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பா
ர்த்து ஐயா சனார்த்தனா - அச்சுதா — வரதா — புருஷோத்தமா தேவரீரிப்
படிக்கு உபேட்சையாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தருமமாயிருக்
கிறதோ அப்படிசெய்யவேண்டாம் அர்ச்சுனனையும் பப்பிரவாகனையும் உ
றவுபண்ணிவையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தப்பகவானும்நகைத்
து ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஓ அனந்தா நாம் ஒருவார்த்தைசொன்னால் யா
ருங்கேட்கமாட்டார்கள் இதோ எல்லாருக்கும்பெரியவர் வீமசேனனிருக்
கின்றார் அவரையல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடக்கமாட்டாது அவரேகாரண
கர்த்தர் நமக்கொன்றுந்தெரியவாராது ஆகையால் சகலநன்மைதின்மைகளு
ம் அவருக்கேயல்லாமல் நமக்குவந்ததென்னவென்று சொல்லியருளினார்
அந்தவார்த்தைகளெல்லாம் வீமசேனன்கேட்டுச் சிரித்துக் கிருஷ்ணமூ
ர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவகிநந்தனா நீர் என்னைப்பரிகாசம்பண்ணவோ
வந்தீர் உம்மாலாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ ஓ கபடநாடகசூஸ்திரதா
ரி நீர் அப்படிசொல்லாமல் அர்ச்சுனனுடைய கோபத்தைத்தீர்த்துப் பப்
பிரவாகனை ரட்சித்தருளுமென்றுசொன்னான் இந்தவார்த்தையெல்லாம்ப
ப்பிரவாகன்கேட்டு மகாதுக்காக்கிராந்தனாய்ப் பிதாத்துரோகியாகிய நாம்
பூமியிலிருக்கலாகாது நமக்கு மகத்தாகிய பாதகம்வந்துசம்பவித்தது ஆ
தலால் இந்தச்சரீரத்தை வைத்திருக்கப்படாது இதுகாரியத்திற்கு இமோ
ற்பர்வதமட்டுக்கும் போகவேண்டுமோ இவ்விடத்தில்தானே சிவனைவிட்
டுவிடுகிறதுயுக்தமமென்று தீர்மானித்து அவ்விடத்தில்தானே சர்ப்பாச
யனம்பரப்பி அதன்பேரில்உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணத்தியாகம்பண்ணி
க்கொள்ளப்போம்பொழுது அதுதெரிந்து ஆதிசேஷனும் — கிருஷ்ணப
கவானும் — வீமசேனனும் திடுக்கென்றெழுந்து ஓடிவந்து பப்பிரவாகனை

பிடித்துக்கொண்டு அவனுடைய துக்கத்தைத்தீர்த்து அவனை யழைத்து
க்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனுடைய பாதத்திற்போட்டுக்கிருஷ்ணமூர்த்தி
யானவரர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா உன்கோபத்தைவிட்டு உன்கு
மாரனை ஆதரணைபண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அருச்சுனனானவன்
தனக்குள்ளிருந்தகோபத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டுவிட்டுச் சந்தோ
ஷகரமாய்ப் பப்பிரவாகனையெடுத்து மார்போடுதழுவிக்கொண்டு ஓ குமா
ரா பப்பிரவாகா இத்தனைவிபரீதமுங் கங்காதேவிசாபத்தினால் வந்ததேய
ல்லாமல் வேறல்ல இதனாலெனக்குக் கீர்த்தியேயல்லாமல் அபகீர்த்தியல்
ல நீ இதைக்குறித்து விசாரப்படவேண்டாம் சந்தோஷமாயிருவென்று
பிரியவசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்டுப் பப்பிரவாகனும் சந்தோஷசமுத்
திரத்தில் முழுகினவனாய்ப் பிதாவினுடைய அனுமதியின்பேரில் கிருஷ்
ணபகவான் முதலானவர்களுக்கெல்லாம் போசனமுதலான சர்வஉபசார
ங்களும் நடப்பித்துப் பிற்பாடுநாட்டியப்பெண்களையும் பதினெட்டுவகை
மேளவாத்தியங்களையு மழைப்பித்துச் சகலமானபேருக்கும் பொழுது
போக்கிக்கொண்டிருக்கும்படி திட்டம்பண்ணினான் இந்தப்பிரகாரம் கி
ருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனராசனுடனே மணிபுரத்தில் ஐந்துநாளிருந்
து ஆறுநாள்காலமே யந்தப்பகவானானவ ரருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்
சுனா நானஸ்தினாபுரத்திற்குப்போகவேண்டும் எனக்குச்செலவுகொடுத்த
னுப்பென்றுகேட்டருளினா ரதுகேட்டு அருச்சுனனும் அந்தப்பகவானை
ப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணா நான்இனிமேல் ஒரு நிமிஷமாகிலும் தேவரீரை
விட்டுப்பிரிந்து அப்புறம் இப்புறம்போகமாட்டேன் தேவரீர் என்னிடத்
தில்தானேயிருக்கவேண்டும் ஆகையா லென்தமையனாகிய வீமசேனம
காராசனை அஸ்தினாபுரத்திற்கு அனுப்பிவையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்
டு அந்தப்பகவானும் வீமசேனனையழைத்து ஓ வீமசேனா நீ அஸ்தினாபுர
த்திற்குப்போய்த் தருமபுத்திரராண்டையில் பத்திரமாய்க் காத்துக்கொ
ண்டிருவென்றுசொல்லியனுப்ப அதுகேட்டு வீமசேனனுமப்படியே நல்
லதென்றுசம்மதித்துத் தேவகிதேவி — குந்திதேவி — அசோதை — உலூ
வஸி — சித்திராங்கதை இவர்களெல்லாரையும் ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு
தருமபுத்திரருக்குக் காணிக்கையாக இரண்டாயிரம் ஒட்டகத்தின்பேரில்
நவரத்தினங்களை யெடுப்பித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிடத்தில்
செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்திற்குப் போனபிற்பாடு ஆதி
சேஷனும் கிருஷ்ணருச்சுனர்களிடத்தில் செலவுவாங்கிக்கொண்டு நாக
சேனைகளுடனே பாதாளலோகத்திற்குப்போக அப்போது அருச்சுனம
காராசனானவன் கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் பப்பிர
வாகன் விஸ்வகேது அம்சத்துவசன் முதலானதுரைகளுடனும் ரதகசது
ரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கபலசேனைகளையும் பிரயாணப்படுத்தி அந்தம
ணிபுரத்தையும் மந்திரிகள்வசத்தில் ஒப்புவித்து அஸ்வமேதககுதிரை
யையும் விதிமார்க்கமாகப்பூசைபண்ணி முன்னதாகநடத்தித் தானுங்கிரு
ஷ்ணபகவானுடனே யுத்தசன்னத்தனாய்ப் புறப்பட்டுப்பதினெண்வகை
மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக மகாவுச்சாகத்
துடனேநடந்தான் கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அப்பால்அ

ந்தக்குதிரையானது தன்னிச்சையாககடந்து காடுகள் செடிகள் வனங்க
ள் வனாந்திரங்கள்கடந்து வடதிசையைநோக்கி ரத்தினபுரமென்கிற பட்
டணத்திற்குச் சமீபமாகவந்து அவ்விடத்தில் அந்தப்பட்டணத்தைப்
பரிபாலனம்பண்ணுகிறவன் மயூரத்துவசராசனென்னும் பெயரையுடை
யவன் மகாவீராதிவீரன் வீரப்பிரதாபன் சத்தியசந்தனன் கனவிலும்பொ
ய்சொல்லாதவன் அரிபக்திமறவாதவன் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன
ன் அஷ்டைஸ்வரியங்களும் நிறைந்துள்ளவன் சோடசமகாதானஞ்செய்பவ
ன் அப்படிப்பட்டராசாதிராசனானவன் அசுவமேதயாகஞ் செய்யநினைத்
துத் தான்யாகதீட்சையைக்கைக்கொண்டு குதிரையைப் பூசைபண்ணிவி
ட்டு அக்குதிரையின்பிறகே வீராதிவீரனானபுத்திரன் தாமரைத்துவசனை
யனுப்பிச் சீக்கிரத்தில் பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்வித்துக்கொண்டுவரும்
படி கட்டளையிட்டனுப்ப அந்தப்படியே தாமரைத்துவசனானவன் நகுல
த்துவசனென்கிற சேனாதிபதியுடனும் ரதகசதுரகபதாதிகளாகிய நால்வ
கைச்சேனைகளுடனும் ரணரங்கசூரனாய்ப்புறப்பட்டு அந்தக்குதிரையின்
பிறகேநடந்து அங்கங்கேயந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்தெதிர்த்
தவர்களோடெல்லாம்போராடிக் கெலித்துக் காணிக்கைகப்பங்களைப்பெற்
றுக்கொண்டு பூமிமுழுவதும் பிரதட்சணம் பண்ணிமுடித்துத் தன்னு
டையரத்தினபுரத்திற்குச் சமீபமாகவந்து தண்டுவிட்டிறங்கினான் அந்த
அசுவமேதக்குதிரையும் ரத்தினபுரத்துக் கோட்டைவாசலினோரமாய்ப்
பச்சென்றபுல்லைக்கண்டு மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அப்போது அருச்
சுனனுடைய குதிரையும்வந்து தாமரைத்துவசனுடைய குதிரையைக்
கண்டுசேரப்போச்சுது அதுகண்டு தாமரைத்துவசனுடைய குதிரையும்
அருச்சுனராசனுடைய குதிரையைக்கண்டுசேரவந்து அதின்முகத்துட
னேமுகம்வைத்து முகர்ந்துகொண்டு ஏழாரவங்களைச்செய்தது அதுகண்டு
தாமரைத்துவசனும் நகுலத்துவசனைப்பார்த்து இதேது அஸ்வமேதக்கு
திரை இதுஎங்கேயிருந்துவந்ததென்று சொல்ல அதுகேட்டு நகுலத்து
வசனும் அந்தக்குதிரையின் சமீபமாகப்போய்க் குதிரையைப்பிடித்துக்
கொண்டுவந்து தாமரைத்துவசனிடத்தில் ஒப்புவித்தான் அப்போது தாம
ரைத்துவசனும் அந்தக்குதிரையினுடைய லலாடத்திற் கட்டியிருக்கின்ற
விருதாவொளியை வாசித்துப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துத்தலையை
யசைத்துச் சேனாபதியைப் பார்த்து ஓ சேனாதிபதியே இந்த அதிசயத்
தைக்கேட்டாயோ அதுவென்னவென்றால் அஸ்தினாபுரத்தையரசாட்சிசெ
ய்கின்ற தருமராசனானவர் பயித்தியம்பிடித்துத் தானேவீராதிவீரனென்
றுகர்வித்து அசுவமேதயாகஞ்செய்துமுடிக்கநினைத்துக் குதிரையைவிட்
டிருக்கின்றாரந்தராசன் இனிமேல் யாகம்பண்ணிமுடிக்கிறது தெய்வத்தி
ற்கேதெரியும் அதுவுமல்லாமல் இந்தக்குதிரையின்பிறகேயுத்தசன்னத்த
னாய் வருகிறவன் மேட்டானமேட்டியாகிய அருச்சுனனும் அவன் நமது
குருசுவாமியாகிய கோபாலகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு மைத்துனனும் ஆகையா
ல் நாம்அருச்சுனனை மடக்கிக்கொண்டு சாகஅடித்து நோகப்பண்ணினால்
அவனுக்குச்சகாயமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்வந்தருளுவார் நாமவரைப்பி
டித்துக்கொள்ளலாம் இன்றையத்தினமல்லவோ நம்முடைய வெண்ண

ம் நிறைவேறியதல்லாமலும் இந்தத் தண்டுடனேகூட அருச்சுனன்ம
கனான பப்பிரவாகனும் வருவான் அவனைப் பலசாலியென்றுசிலர் சொல்
லுவார்கள் ஆனாலாகட்டும் இந்தக்குதிரையைக்கொண்டுபோய் நம்முடை
ய தண்டுடனே கட்டிவையென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சே
னாதிபதியும்தாமரைத்துவசனைப்பார்த்துஐயாராசநந்தனா அந்தவருச்சுனன்
எம்மாத்திரம் அவனைசட்டைபண்ணித் தேவரீரவனுடனே சண்டைப
ண்ணவேண்டுமோ அப்படி நீயோசிக்கவேண்டியதில்லை அவன் இவ்விடத்தி
ற்குவருவானாகில் அவனையுமவன்சேனைகளையுமென்னுடைய பாணாக்கினி
யால்தானேகண்டித்துவிடுகிறேன் நீரதற்குளவ்வளவுஞ்சந்தேகிக்கவேண்
டாம் அல்லது அந்தபப்பிரவாகனை மகாபலசாலியென்று மதித்திருக்கிறீ
ரோ அவன்வந்தாலென்ன அவன்நம்முடையநாடகசாலைப்பெண்களில்புட்
பாஞ்சலியென்பவளுக்கு வருஷத்திற்கொருகாம்ரத்தினங்கொண்டுவந்து
கொடுக்கிறவனல்லவோ அவன் எம்மாத்திரம் அவனமக்குஈடானவனோவெ
ன்றுசொல்ல அதுகேட்டுத்தாமரைத்துவசனும்சந்தோஷித்துத் தனதுசே
னாதிபதியைப்பார்த்து ஓநகுலத்துவசா நமக்கேசெயகாலமிருக்கின்றதுநீசீ
க்கிரத்தில் குதிரையைக்கொண்டுபோய்ப் பத்திரப்படுத்திவிட்டு நமதுசே
னைகளையெல்லாம் யுத்தஞ்செய்வதற்கு முஸ்தீதுபண்ணிவையென்று கட்
டளையிட்டனுப்பினான்.

தாமரைத்துவசன் யுத்தம்.

அதுகேட்டுநகுலத்துவசனு மப்படியேநல்லதென்று குதிரையை
க்கொண்டுபோய்க்கட்டிவைத்துவிட்டுத் தங்களுடைய சேனைகளையெல்
லாமெச்சரிக்கைபண்ணி அர்த்தசந்திரவியூகமாகநிறுத்திவைத்து ரணபே
ரிகையையடித்துச் சண்டைக்குமுஸ்தீதாயிருந்தா னங்கேயருச்சுனரா
சனும் குதிரைபிடிபட்டுபோனதைக்கேட்டுக்கிருஷ்ணபகவானுடனேசொ
ல்லஅவரும் ஆலோசனைசெய்து அருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா இப்
போது நமதுகுதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டதாமரைத்துவசனோ மெத்த
வும்பலவந்தன் அவன் தருமசொரூபன் சத்தியசந்தனன் விஷ்ணுபக்தன்வீரா
திவீரன் அவனைசெயிக்கமுடியாது ஆகையினால் அவனுடனேயெவ்விதத்தி
லாகிலுஞ்சிநேகம்பண்ணிக் குதிரையைமீட்டுக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லா
மல்சண்டையினால்குதிரையைமீட்டுக்கொள்ளக்கூடாதென்றுசொல்லஅது
கேட்டுஅருச்சுனனும் அந்தப்பகவானைப்பார்த்துஐயாகிருஷ்ணமூர்த்திஅப்
படியானால்நாமேபோய்எங்கள் குதிரையைவிட்டுவிடென்று பிரியவசனஞ்
சொல்லுகிறது வீரத்தன்மையோசுவாமியென்றுதடுத்துச்சொல்ல அதுகே
ட்டுக்கிருஷ்ணதேவரும் ஓ அருச்சுனா அப்படி பகையாளிக்குப் பிரியவ
சனஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை நாமும்பின்னிடாமல் சண்டைபண்ணலா
ம்நீயும் ஹரிபக்தியுள்ளவனல்லவோநீயும்செயிக்கிறாயென்றுசொல்லி விசுவ
கேதுவையழைத்துஓவிசுவகேதுவேநீ நமதுசேனைகளையெல்லாஞ்சண்டை
க்குமுஸ்தீதாகவியூகங்கட்டி நிறுத்தென்று கட்டளையிட்டருளினாரதுகே

ட்டு விசுவகேதுவும் அந்தப்படியேசேனைகளைக்கூட்டிக்கிருதயூகமாகநிறு
த்திவைத்துப்பிரத்தியுமனனையும் அநுசாருவனையும் பட்சிக்குக்கண்க
ளாகநிறுத்திஅம்சத்துவசனையும்நீலத்துவசனையும் கால்களாகநிறுத்தியெ
வ்வர்ணுசுவனையும் பப்பிரவாகனையும் செட்டைகளாகநிறுத்தி சாத்தகிகி
ருதவர்மன் மேகவர்ணன் இவர்களைவாலாக நிறுத்திக் கிருஷ்ணருச்சுனர்
களைக்கர்ப்பத்தில்நிறுத்தித் தானுமுக்ராகாரனாய்ப் பட்சிக்குமுக்காகநின்
றாரணபேரிகைவெண்கலப்பேரிகைமுதலாகியதுகளையும்சகலலோகங்களு
ம்நடுங்கத்தக்கதாகமுழக்குவித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானுமரு
ச்சுனனைப்பார்த்துஓ அர்ச்சுனா உனக்குச் சாரதியாகவிருக்கவோ ரதிகனு
யிருக்கவோ சொல்லென்றுகேட்க அதற்கு அருச்சுனனுமந்தப்பகவானைப்
பார்த்துஐயாதேவரீர ரதிகனாய்த்தானே யிருமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகி
ருஷ்ணபகவானும்தாசகனைநினைத்தருளினாரதுதெரிந்து அக்கணமேதாரக
னுஞ்சகலசஸ்திர அஸ்திரமுஸ்தீதுகளுடனேவைகுண்டரதத்தைக்கொண்
டுவந்து நிறுத்தினு னதுகண்டு அந்தப்பகவானும் அந்தரதத்திலேறிக்
கொண்டுதமது பாஞ்சசன்னியத்தையெடுத்துபம்பமென்றுஊதியருளி
னு ரந்தச்சத்தத்துடன்அருச்சுனனும்தனதுதேவதத்தத்தை யெடுத்துஅ
ண்டகடாகமதிரும்படிமுழக்கஞ்செய்தான் அந்தஓசைகளினுல் அருச்சு
னனுடையசேனைக ளெல்லாஞ்சந்தோஷகரமாய்மகாஉச்சாகத்தைப்பொரு
ந்தினுர்கள் தாமனாத்துவசனுடையசேனைகளெல்லாமுச்சாகமடங்கித்தி
கிலடைந்தார்கள்அப்போதுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும்மகாசந்தோஷத்துடனே
சார்ங்கமென்கிறவில்லையெடுத்துத்தமதுதிவ்வியாஸ்தத்தினுற்பிடித்துக் கு
ணந்தொனிபண்ணித் தமதுரதத்தைச் சகலசேனைகளுக்கு முன்னதாய்
த்தாமனாத்துவசன்பேரில் கடத்தியருளினாரதுகண்டுதாமனாத்துவசனு
ஞ் சிரித்துஅந்தகேவனுக்குமனேபூசையாய் அர்க்கியபாத்தியமுதலானச
கலவுபசாரங்களுஞ்செய்துதன்னுடையரதத்தைச்சமீபமாகத்தாத்தியந்
தப்பகவானைப்பார்த்துஐயாருக்மணிமனேகராசத்தியபாமைவல்லபாகோ
பிகாரமணுதேவகிநந்தனுபரமபுருஷா ஓசுவாமிநில்லும்நில்லும் ஏன்இத்த
னைதுரிதமாய்வருகிறீர்நீரென்னையரிவீரோ அறியமாட்டீரோ இப்பொழு
தென்னுடையபாணுக்கினியென்கிறதுளசியினுல்உம்மைப்பூசைபண்ணு
கிறேன்சற்றுநேரப்பதறாமல்நில்லும் அந்த அருச்சுனனெப்படிப்போகிறு
னுநீரெப்படிப்போகிறீரோ பார்ப்போம் உம்முடையபாணமானதென்னை
யென்னசெய்யக்கூடும் அதைநான்சற்றேயறிகிறேனென்றுசொல்லிக்கொ
ண்டிருக்கையில் அருச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாம் மனேஉச்சாகசந்
தோஷகெம்பீரத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குமுன்னுதாகப்போய்த்
தாமனாத்துவசனுடைய சேனைகள்பேரில்விழுந்து அதிககோரமானயுத்த
ம்பண்ணுர்களதுகண்டுதாமனாத்துவசனும்ஆக்கிரவியாக்கிரநிக்குரோதனு
ய்த்தன்னுடையகோதண்டத்தைக்கையிலெடுத்துக்குமுதமுவெனக்குண
த்தொனிபண்ணியந்தவில்லினிடமாக அனேகமாயிரம்பாணங்களைச்சந்தித்
துப்பிரயோகம்செய்து அருச்சுனனிடசேனைகளெல்லாஞ்சின்னபின்னமாகு
ம்படிக்கண்டித்துரத்தப்பிரவாகமாக்கித்துரத்திவிட்டானதுகண்டுஅம்சத்
துவசனும் ரோஷதாம்பிராட்சனுகித் தன்னுடையரதத்தைத் தாமனாத்து

வசன்பேரில்தூர்த்தி அனேகமாயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணினு
அதற்குத்தாமரைத்துவசனானவனெவ்வளவுஞ் சஞ்சலப்படாமல் தன்னு
டையவில்லினிடமாக அனேகநாராசபாணங்களைத்தொடுத்து அவர்கள்வி
ட்டபாணங்களையெல்லாம் துச்சப்படுத்திஅவர்களுடையசரீரமுழுதுஞ்சல்
லடைக்கண்களாகத்துளைத்துச்சதைசதையாகப்பேர்த்தெறிந்தான் அதனா
ல்அவர்கள்மெத்தவுங்கஸ்திபட்டு ரதத்தின்பேரில்விழுந்துமூர்ச்சையடை
ந்தார்கள் அதுகண்டுஅநுசாளுவனும்கோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்துதாம
ரைத்துவசனைப்பார்த்துஓஇராசகுமாரா நில்லுநில்லென்றுசொல்லித்தன்னி
டாகத்தைத் தூக்கிஅனேகமாயிரம்பாணங்களையெடுத்துத்தொடுத்துநி
வ்வுறிவ்வென்றுபிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும்
தன்பேரில்வந்து விழுந்தபாணங்களையெல்லாங்கண்டித்துத்தள்ளியுடனே
ஆயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகம் பண்ணி அநுசாளுவனுடைய சரீரமுழு
துந்தைக்கும்படி செய்ய அதற்கவன் நிர்வாகம் பண்ணமாட்டாமல்தேரை
விட்டுபூமியிற்குதித்து ஓடிப்போனான் அதுதெரிந்துசாத்தகி-கிருதவர்
மன்-மேகவர்ணன்-இவர்கள்மூன்றுபேரும்வந்துசண்டப்பிரசண்டர்களாய்
ஆக்கிரகித்துத் தங்களுடையதேரைத் தூண்டிவில்லைவளைத்துப்பாணங்க
ளைப்பிரயோகித்துத்தங்களுடையதூணீரத்தில் பாணமில்லாமற்போகத்த
க்கதாகஎங்கேபார்த்தாலும் பாணமயமாகநிரப்பினார்கள்அந்தப்பாணங்களை
திவேகமாய்வந்துசுறுக்குசுறுக்கென்றுதாமரைத்துவசனுடைய சாரதிகுதி
ரைகள்பேரில்தைத்து ரத்தமயமாக்கிவிட்டு அவனையும்வருத்தும்போது
அதனால்தாமரைத்துவசன்மெத்தநொந்து காலாக்கினிருத்திரனைப்போல
ச்சீறிவிழுந்து அனேகமாயிரம்பாணங்களையெடுத்து வில்லினிடமாகத்தொ
டுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி அந்தமூன்றுபேருடைய ரதங்களையும் பொடி
யாக்கி அவர்களுடைய கைவில்லையுங் கண்டித்துப்பின்னையும்அவர்களு
டையமார்பினிடமாகத்தைக்கும்படி பத்துநாராசங்களையெடுத்துப்பிரயோ
கம்பண்ணினான் அதுகளும் திகுதிகுவென்றுவடவாமுகாக்கினிபோலவெ
ரிந்துகொண்டுவந்து மூன்றுபேருடைய மார்பிலும் பட்டு முதுகிலுருவிப்
போய்விட்டது அதனாலவர்களமெத்தவும்நொந்து தலைவிரிகோலமாயொரு
வர்போனவழியொருவர்போகாமலந்தமூன்றுபேரும்ஓடிப்போய்விட்டார்க
ள்அதுகண்டு பிரத்தியுமன்னனும்அநிருத்திரனும் மகாகோபதீப்தர்களாய்
இரண்டுகண்களிலும்நெருப்புபொறிகள்குபீல்குபீலென்றுபறக்கும்படியா
க ஆக்ருஷத்துடனேவந்து தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஓ இராசகுமாரா
நீயிஞ்சவேண்டாம் நில்லுநில்லு உன்னை இன்னுஞ்சற்றுநேரத்தில் இந்தப்
பூமிக்குப் பலியிடுகிறோமென்றுசொல்லி வில்லைவளைத்து அனேகமாயிரம்
பாணங்களைப்பிரயோகித்து தாமரைத்துவசனுடைய ரதந்தைக் கண்ணு
க்குத்தெரியவொட்டாமற்சரக்கூடங் கட்டினதுபோலமறைத்து அட்ட
காசஞ்செய்துநின்றார்களதுகண்டு தாமரைத்துவசனுங்காலாக்கினிருத்திர
னைப்போலச்சீறிவிழுந்து சூரியகிரணங்களைப்போல அதிதீட்சண்யமாய்
விளங்குகின்ற பாணங்களை யெடுத்துவில்லினிடமாகச் சந்தித்துப்பிர
யோகம்பண்ணிஅந்த இரண்டுபேருடைய கைவில்லையும் ஒடித்து அவர்க
ள்சரீரமுழுதும் ஊசிநாட்டஇடமில்லாமற்சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து

மார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து அதனால் மெத்தவும்நொந்து அங்கிரண்
டுபேரும்வாயினாலும் நாசியினாலும்ரத்தங்களைக்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்
கொண்டுதேரின்பேரில்மூர்ச்சையாய் விழுந்துவிட்டார்களதுகண்டுபப்பிர
வாகனும் மிகுந்தகோபாந்தகாரனாய் ஆக்கிரகித்துப் பற்களைநறநறவென்
றுகடித்துக்கொண்டுமீசைகள் படபடவென்றுதுடிக்கும்படியாகத் தன்னி
டாதத்தைத் தாமரைத்துவசன் பேரிலதிவேகமாகத்தாத்தி மகாஉக்ரா
காரனாய் அந்தாாசகுமாரனைப்பார்த்து அடாதாமரைத்துவசா வண்டாங்
தலைகீழாய் விழுகிறாய் இப்பொழுதாலோடிப்போகாமல்நின்றுஎன்னோடுபோ
ராடென்றுசொல்லித்தன்கையிலிராநின்றவில்லைவளைத்துக் குணத்தொனி
பண்ணி யந்தவில்லினிடமாக அதிதீட்சண்யமான அனேகபாணங்களைத்
தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி தாமரைத்துவசனிட தேரைச்சாரதிகுதி
ரைகளுடனே பொடிபொடியாக்கி அவன்கையிலிராநின்ற வில்லைக் கண்டி
த்துக் கவசத்தைக்கிழித்துமார்பையும் பத்தலாக்கினான் அதனால்தாமரை
த்துவசனும் மிகுந்தஆயாசமடைந்தெவ்வளவும்பின்னிடாது வேறொரு
தேரிலேறிக்கொண்டுமற்றொரு வில்லையெடுத்து குணத்தொனிபண்ணிய
நேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனி
டசாரதியையுங்குதிரைகளையுங்கொன்று அவன்கைவில்லையுங் கண்டித்து
க்கவசத்தையுங்கிழித்துப் பின்னையும் அந்தப்பப்பிரவாகனைப்பார்த்துஅ
டாபப்பிரவாகா நானிந்தக்கணமே உன்னைக்கொன்றுவிடுவேன் அப்படிக்
கொல்லாமல்விட்டுவிட்டதுஎதினாலென்றாலெங்களுடையநாடகசாலைப்பெ
ண்களில் புட்பாஞ்சாலியென்கிறபெண்ணுக்கு வருஷத்திற்கொருதரம்ரத்
தினங்கள்கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவனாகையால் மன்னித்துவிட்டேனென்
றுசொல்லிசரீரமெல்லாஞ் சதைசதையாகப்பேர்த்தெறிந்து அவனைக்கை
காலாடவொட்டாமல்பிரமிக்கப்பண்ணினான் அதனாற்பப்பிரவாகனும்மிகுந்
தஆயாசத்தையடைந்து மகாவெட்கத்துடனேகைகால்களையுதறிக்கொண்
டுநிர்வாகம் பண்ணமாட்டாமலோடிப்போனான் அதுகண்டு தாமரைத்து
வசனும் அர்ச்சுனன்பேரில் முனைந்துநடக்கையில் அதுதெரிந்துகர்னன்
குமாரனானவிசுவகேதுவும்ஆக்கிரகித்துத் தன்னிடாதத்தைக்குறுக்கேநடு
ரத்திஅந்தவீரனைப்பார்த்துஅடாதாமரைத்துவசா நீயெங்கேபோகிறாய்சற்
றேநில்லென்றதட்டித்தன்னிடவில்லிலே கோடையிடிக்குச்சமானமான அ
னேகபாணங்களைத் தொடுத்து அதிவேகமாகப்பிரயோகம்பண்ணித் தா
மரைத்துவசனிட ரதத்தைச் சாரதிகுதிரைகளுடனே யதம்பண்ணி அ
வனது கைவில்லையுங்கண்டித்து மார்பையும் பத்தலாகக் கிழித்துவிட்டா
ன் அதுகண்டுதாமரைத்துவசன்உடனே ரதத்திலேறினான் அதையும்விஸ்
வகேதுகண்டித்துவிட்டான் பின்னையுமொருரதத்திலேறினா னதையுங்
கண்டித்துவிட்டானிப்படி நூறுரதமட்டுக்கும் விசுவகேது கண்டிக்க
அதனால்தாமரைத்துவசன்மெத்தவும்வருத்தமடைந்து வேறேதிவ்வியரத
த்தின்பேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்
லினிடமாக அக்கினிப்பொறிகளைக்கக்குகின்றபாணங்களை அபரிமிதமா
கத்தொடுத்து விசுவகேதுவினிட மார்பிலேதைத்து முதுகி லுருவும்படி
ப் பிரயோகித்து அவன் ஏறியிருக்கின்ற ரதங்களைப் பொடியாக்கி

அவன் கைவில்லையுமொடித்துக் கவசத்தையும் அறுத்தானதனால் விச
லகேதுமெத்தவும்நொந்து அடியற்றமரம்போல ரதத்தின்பேரில் விழுந்
துமூர்ச்சையடைந்தான் அப்போது தாமரைத்துவசன் மகாஉக்கிராகார
னாய்த் தனதுவில்லினிடமாக அக்கினிக்குச்சமானமான பாணங்களைத்
தொடுத்து எங்கேபார்த்தாலுஞ் சரவருஷப்பொழிந்ததுபோலப் பிரயோ
கஞ்செய்ய அதனாலநேகச்சதுரங்கபல சேனைகளெல்லாம் பயந்து ஓடிப்
போய் அர்ச்சுனனிடத்திற்சரணமடைந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஐயா
கிரீடி எங்களைக்காப்பாற்றி ரட்சியும் ரட்சியும் ஐயாவென்று முறையிட்
டார்கள்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அவர்களுக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்துப்
பிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனே கூடவந்து தாமரைத்துவசன்பேரி
ல் எதிர்த்துக் காண்டீபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதனிடமாகத்தே
வேந்திராதி தேவர்கள்கொடுத்த திவ்யபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிர
யோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாந் தாமரைத்துவசனனவன் மி
ஞ்சிவரவொட்டாமல் நடுப்பாதியில் பஸ்மீகரப்படுத்திவிட்டுப் பின்னையு
ம் தன்னுடைய அஸ்திரங்களினால் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்க ளிருவருடையசரீர
த்தையும் வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்துபூத்த முருக்கம்விருட்சம்போலச்செ
ய்து மெத்தவும்நோகப்பண்ணினான் அதனாலவ்விரண்டுபேரும் மிகுந்த
பிரயாசமடைந்து காற்றுத்தீயுங்கூடினதுபோல மகா உக்கிராகாரமாய்த்த
ங்களுடைய அஸ்திரங்களினால் தாமரைத்துவசனுடையசரீரமுழுதும் ர
த்தமயமாக்கினார்கள் இப்படி அர்ச்சுனனுந்தாமரைத்துவசனும் ஏழுநா
ள் இராத்திரியும்பகலும் போராடினார்கள் அப்படி போராடுகிறபோது
அர்ச்சுனனுந் தாமரைத்துவசனுடைய ரதத்தைப் பொடியாக்கினான்அவ
ன்பின்னையும் ஒருதேரின்பேரிலேறினனதையுமர்ச்சுனன் பொடியாக்கிவி
ட்டானதுகண்டு தாமரைத்துவசனு மகாகோபங்கொண்டு அர்ச்சுனனைப்
பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா பளாபளா நீ மெத்தவுங்கெட்டிக்காரன் நானுன்
னைமெச்சினேனென்றுசொல்லி அதிசீக்கிரத்தில் வேறேயொருதேரிலே
றிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக இர
ண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சு
னனுடையகாண்டீபத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சார்ங்கத்திலும்
கட்டியிருக்கின்ற நாணியை யறுத்தெறிந்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுன
னும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கையில் தாமரைத்துவசனும் தேரைவிட்டுப்பூமியிற்குதித்து ஓடி
வந்து கோழிக்குஞ்சை பருந்தறைந்தூக்கிக்கொண்டுபோகிறதுபோல அர்ச்சு
னனைத்தேரோடே தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயவீதியிற்போய்நின்று கிறுகிறு
வென்று அந்தரதத்தைச் சக்கிராகாரமாய்ச் சுற்றிப் பூமியில்விட்டெறிந்
தானதுவுஞ் சுழன்றுகொண்டு வரும்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்கண்
டு திகிலடைந்து ஆ ஆ மோசம்வந்ததேயென்று கொப்பெனவெழுந்திரு

ந்து அந்தத்தேருக்கு நேராய்நின்று தம்முடைய திவ்யஹஸ்தத்தைநீட்டி
ப் பூமியில் விழப்போகின்றதேரைப்பிடித்து எப்போதும்போல நிறுத்
தியருளினதுகண்டு தாமரைத்துவசனுஞ் சிரித்து அந்தப் பகவானை
ப்பார்த்து ஓ திருட்டுக்கிருஷ்ணா நீர் இப்படிசெய்யலாமோ இப்படிப்ப
ட்டபட்சபாதம்பண்ணலாமோ ரணக்களத்தில் என்கையில் அர்ச்சுனன்
விழுகிறான் நான் அவன்கையில் விழுகிறேனென்று நீர் சும்மாயிராமல்
அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயம்பண்ணினீர் இது உமக்குநியாயமோ பூர்வகா
லத்தில் வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டுபோன சோமுகாசுரனிமித்தம்
ஒரு மீனாகப்பிறந்து அவனைக்கொன்றவர் நீரல்லவோ அதுவுமல்லாமல்
தேவர்களும் இராட்சதர்களுங்கூடிப் பால்சமுத்திரத்தில் அமிர்தங்க
டையும்போது மந்தாகிரியானது சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போகவொட்
டாமல் ஆமையாகப்பிறந்து மலையைச்சுமந்தவர்நீரல்லவோ இரணியாட்
சதனானவன் பூமியைப்பாயாகச்சுருட்டிப் பக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு பா
தாளலோகத்திற்குப்போய் ஒளித்துவைத்துக்கொண்டபோது ஒருபன்றி
யாகப்பிறந்து அவனைக்கொன்று பூலோகத்தையெப்பொழுதும்போல நி
லைநிறுத்திவைத்தவர் நீரல்லவோ இரணியனானவன் ஹரிநமோஸ்துஎன்
று எவர்களையுஞ் சொல்லவொட்டாம லடக்கி இரணியநமோஸ்துவெ
ன்று எவர்களையுஞ்சொல்லும்படி பயமுறுத்திவைத்துக்கொண்டு மகா
கர்வத்துடனே யிருக்குங்காலத்தில் அவன்பிள்ளையாகிய பிரகலாதஆ
ழ்வாரையும் அப்படியேசொல்லென்றுசொல்ல அந்தமகானுபாவன் அப்
படிசொல்லாமல் ஹரிநமோஸ்துஎன்று திடச்சித்தமாகச்சொல்ல அது
கேட்டு மெத்தவுங்கோபங்கொண்டு நீசொல்லுகிற அரியெந்தவிடத்தி
லிருக்கிறானென்று இரணியன்கேட்கத் தூணிலுந் துரும்பிலுமற்றுமுள்
ள எந்தவிடங்களிலும் பிரமாமுதல் பிபீலிகா பரியந்தமுள்ள சகல
ஜீவர்களிடத்திலும் சர்வவியாபகனாய்ச் சர்வாந்தரியாமியாய்ப் பிரகாசித்
துக்கொண்டிருக்கிறானென்று பிரகலாதன்சொல்ல அப்படிச்சொல்வாயா
னா லிந்தத்தூணிலும் இருப்பானோவென்று இரணியனானவன் தன்னு
டையகையினால் ஓங்கியறைந்தமாத்திரத்தில் அந்தபாகவதசிகாமணியாகி
ய பிரகலாதஆழ்வார்நிமித்தம் அந்தத்தூணினிடத்தில் நரசிங்கமாகப்பி
றந்து இரணியனைச்சங்கரித்துப் பிரகலாதஆழ்வாரை ரட்சித்தருளினவர்
நீரல்லவோ அதுவுமல்லாமல் திரிலோகத்தையும் ஒருகுடைநிழலின்கீழ்
அரசாட்சிசெய்த மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்குப் பிரமசாரியாகப்
போய் மூன்றடிநிலம் தானமாககேட்டுவாங்கி அவன்குடியைக் கெடு
த்தவர்நீரல்லவோ இன்னமுங் கார்த்திகைவீரியார்ச்சுன னிமித்தம் பர
சுராமனாகப்பிறந்து பூமியெல்லாம் நிர்மூலம்பண்ணினவர் நீரல்லவோ
இதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீராமனாகப்பிறந்து குரங்குகளைச் சேனையாகக்கூட்
டிக்கொண்டு ராவணாதிராட்சதர்களையெல்லாம் வேரறுத்தவர் நீரல்லவோ
கடைசியில் கோபாலகிருஷ்ணனாகப்பிறந்து இடைச்சிகள் வீடுதோறும்
பால்தயிர் வெண்ணெய்களைத் திருடியுண்டு இன்னம் அம்மானாகிய கஞ்
சன்முதலான அநேகராட்சதர்களைக்கொன்று மகா கீர்த்திப்பிரகாசத்
தையடைந்து அக்கீர்த்தியையெல்லாம் இப்போது இந்த அர்ச்சுனனுக்

குக் சாரத்தியம்பண்ணிப் போக்கடித்துக்கொண்டீரே யும்முடையதிரு
ட்டுக்குணம் எப்போதும் போகிறதில்லையோஅல்லது உம்மைநான் கொஞ்
சத்திலேவிடுகிறதில்லையென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தைகளையெல்லாம்ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவானனவர் தோத்திரமாகக்கொண்டு திருவுளமகிழ்ந்து பிற்
பாடு கோபங்கொண்டவர்போலத் தமதுதிருப்பாதத்தினால் தாமரைத்து
வசனைப்புதைத்துக் கையிற்பிடித்திராநின்றகதையினால் அவன்தலையின்மே
ரிலடித்தார் அந்தஅடியினால் தாமரைக்துவசனும் பூமியில்விழுந்து மூ
ர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரத்தில் தெளிந்தெழுந்திருந்து வேறே ஒருரத
த்திலேறிக்கொண்டு வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சுனராசனுட
னே யெதிர்த்துநின்றான் அப்போது அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை
ப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணா தேவரீரதிகனாயிருப்பதைவிட்டு எனக்குச்சா
ரதியாயிருந்து குதிரைகளையோட்டுவீரானால் நானிந்தத் துர்மார்க்கனைய
வசியங் கண்டிக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அப்
படியே சம்மதித்துத் தமது வைகுண்டரதத்தைக் கொண்டுபோம்படித்
தாரகனுக்குச்சொல்லிவிட்டு முடிகோலைக்கையிற்பிடித்துக்கொண்டு பார்
த்தனுடைய ரதத்திலேறி அந்தரதத்திலிருக்கின்ற சாரதியைப் போகச்
சொல்லித் தாம்உட்கார்ந்துகொண்டு சவுக்கினால் குதிரைகளையதட்டி யந்
தரதத்தை நடத்தியருளினார் அப்போது அர்ச்சுனனுந் தன்னுடையகா
ண்டீபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி யதிலே யனேகமாயிரந் திவ்யபா
ணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்துத் தாமரைத்துவசனை மெத்தவுங்
கஸ்திப்படுத்தி ஒருபாணத்தினால் அவன் சாரதியினுடைய சிரசைக்
கண்டித்துப் பத்துப்பாணத்தினால் அவன்ரதத்தையும் பொடியாக்கினா
னதுகண்டு தாமரைத்துவசனு மகாகோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து ப
ளாபளா நன்றாயிருந்ததென்று கறுவிக்கொண்டு வேறேயொருதேரிலேறி
வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி யந்தவில்லிலே சூரியகிரணங்களைப்போல
அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்துக்கிருஷ்ணா
ர்ச்சுனர்களிருவருடைய சரீரத்தையுஞ் சதைசதையாகப்பேர்த்தெறிந்து
எங்கேபார்த்தாலும் ரத்தவெள்ளமோடும்படி செய்துவிட்டான் அதனா
ல் அந்தபகவானுடைய திருமேனி மெத்தவும் இளைப்படைந்து இனி
அர்ச்சுனனுடைய கையினால் இவனைக் கெலிக்கமுடியாது நாமே கொ
ல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்துத் தம்முடைய சக்கராயுதத்தைநினைத்த
ருளினார் அப்படி நினைத்தமாத்திரத்தில் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் விளங்
குகின்ற அந்தச்சக்ராயுதமானது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கையில்நி
ன்றது அதுதெரிந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அந்தச்சக்கரத்தைத் தம
துவலக்கரத்தினாற் றாங்கிக்கொண்டு இவனைக்கொல்லுகிறேனென்று மலை

யைவிட்டுக் குதித்தோடி வருகின்ற ஒருசிங்கம்போலத் தேரைவிட்டுக்கு
தித்தோடிவருகிற வேகத்தினால் வயிற்றிலடங்கியிருக்கின்ற பிர்மாண்டக
டாகங்களெல்லாங் குலுங்கினது பூமியெல்லாங் கிடுகிடுவென்றுநடுங்கின
து இந்தப்படியோடிவருகின்ற கோலாகலத்தைக் கண்டு தாமரைத்துவச
ன்சிரித்துத் தானுந்தேரைவிட்டுக்குதித்து அந்தப்பகவானுக்கெதிரேந
டந்துவந்தவரைப்பார்த்து ஓ பரந்தாமா வாரும் வாரும் எதோ உம்மிட
சுறுக்கைப் பார்ப்போமென்று சொல்லித் தாமரைத்துவசனென்பவன் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணமூர்த்தியை யசையவொட்டாமல் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொ
ண்டானதுதெரிந்து அர்ச்சுனனும் மகாகோபத்துடனே தனதுகாண்டீ
பத்தில் ஒருபாணத்தைத்தொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திரு
மேனியிற்படவொட்டாமல் தாமரைத்துவசன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணி
னான் அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் மகாகோபத்துடனே கிருஷ்ண
மூர்த்தியை வலதுபக்கத்தி லிடுக்கிக்கொண்டு ஓடிவந்து அர்ச்சுனனைத்
தூக்கி யிடதுபக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி இ
ரண்டு கக்கத்தையு மரைக்கும்பொழுது அதனால் கிருஷ்ணமூர்த்தியான
வர் மெத்தவும் வருத்தமடைந்து இனிநம்மால் இவனைஜெயிக்கமுடியா
து லகுவாய்த் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இரண்டுகண்களையு
மூடிக்கொண்டு கைகாலசைக்காமல் ஒடுங்கிப் பிரதமையைப்போலிருந்
தார் அதுதெரிந்து அர்ச்சுனனுமப்படியேயிருந்தான் அதுகண்டு தாம
ரைத்துவசன் அந்த இரண்டுபேரையும்பார்த்து இவர்களிறந்துபோனார்க
ள் இனிமேல் இவர்களால்சாரமில்லையென்று பூமியின்மேலெறிந்துவிட்
டு இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையையும் பிடித்துக்கொண்டு நகுலத்துவ
சனுடனேகலந்து ரத்தினபுரத்தைச்சேர்ந்து தன்னுடையபிதாவாகிய ம
யூரத்துவச மகாராசனண்டைக்குப்போனான் கேட்டீரோ ஜெனமேசெ
யமகாராசாவே அப்போது சூரியபகவானும் தாமரைத்துவசனுடைய
சவுரியபராக்கிரமத்துக்குப் பயந்து ஒளித்துக்கொண்டதுபோல மே
ற்குத்திசையில் அஸ்தமனமாகினார் அப்பால் அர்ச்சுனன் சேனைகளு
டைய முகவிலாசமொடுங்கினதுபோல தாமரைகளெல்லாமூடிக்கொண்
டது எங்கேபார்த்தாலும் காடாந்தகாரமான இருள்நிறைந்து கம்மிக்கொ
ண்டது அந்தவேளையில் தாமரைத்துவசன்போய்த் தன்னுடையபிதா
வைக்கண்டு அவருக்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்
று கைகளைக்கட்டி வாய்பொத்திக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து ஓ ஐயா
பரமபுருஷா தேவரீருடைய அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்டுப் பூமிப்பிர
தட்சணஞ் செய்துக்கொண்டு வருகையில் அஸ்தினாபுரத்தை யாளுகின்
ற தருமபுத்திரர்விட்ட அசுவமேதக்குதிரைவந்தது அதைக்கண்டு நான்

பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் அதையறிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரு
ம் சகலசேனாசமேதர்களாய் என்பேரில் எதிர்த்துவந்து இதுவரையிலு
ம்போராடினார்கள் நான் அவர்களுடைய சேனாசமுத்திரங்களையெல்லாம்
தும்சப்படுத்திவிட்டு அந்த கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களுடனேபோராடி அவர்
களிருவரையும் பிடித்துக்கொண்டு தேவரீரிடத்திற்குக் கொண்டுவரநினை
த்துவருகையில் அவர்களிறந்துபோனார்கள் அதுதெரிந்து நானவர்களைர
ணக்களத்திலெறிந்துவிட்டுக் குதிரையைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு ந
மதுசேனைகளுடனே வந்தேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனான
வன் புத்திரன்மேல்கோபித்துக்கொண்டு அடாபயித்தியக்காரா நீயென்ன
வேலைசெய்துவந்தாய் விருதாவானகாரியஞ் செய்துவந்தாயே ஒருகொப
பரிகையுடனே திரவியம் அகப்பட்டால் அந்ததிரவியத்தை இறைத்துவி
ட்டுக் கொப்பரிகையைமாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டுவந்ததுபோலவும் அ
மிர்தத்தைவிட்டு விஷத்தைக்கொண்டுவந்ததுபோலவும் அந்தஅகிலாண்
டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியைவிட்டுவிட்டு இந்த
க்குதிரையை என்பிடித்துக்கொண்டுவந்தாயென்றுதூறிப் பின்னையும் த
ன்குமாரனைப்பார்த்து ஓ குமாரகா நீபோய் அந்தப்பகவானைப் பொழுது
விடிந்தபின்பாவது இவ்விடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவா நான் அவ
ரைப்பூசைபண்ணுகிறதற்கு வேண்டிய பூசாதிரவியங்களும் காணிக்கை
க்கப்பங்களும் நவரத்தினமுதலான சகலவஸ்துக்களும் முஸ்தீதுபண்ணி
வையென்றுசொல்லித் திட்டம்பண்ணி யனுப்பிவிட்டுப் பிற்பாடு அந்த
மயூரத்துவசமகாராசனும் எப்பொழுது பொழுதுவிடியப்போகின்றதெ
ன்று யாகசாலையிலிருந்து வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அங்கே தாம
ரைத்துவசன்கையினாலடிப்பட்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்துகிடந்த கிருஷ்ணா
ர்ச்சுனர்கள் இருவரும் மூர்ச்சைதெளிந்து மெள்ளக் கண்களைத்திறந்து
தாமரைத்துவசன் போனானோ இல்லையோவென்று தலையையெடுத்துப்
பார்த்தவளவில் அவனையும் அவன்சேனைகளையுங் காணாதபடியினால் கு
திரையைப் பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப் போய்விட்டானென்
று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்திருந்து ஒருவர்க்கொருவர் சரீரத்
தைத்தடவித் துடைத்துக்கொண்டபின்பு அர்ச்சுனனானவன் தன்சேனை
மடிந்துபோனதையும் தனக்குவந்துசம்பவித்த ஆபத்தையும் அசுவமே
தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோனதையும் நினைத்து விசாரப்பட்
டுக் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாஜநார்த்தனா பார்த்தீரோ தேவரீரி
ருந்தும் எனக்குவந்த ஆபத்துகளோர் மட்டுமிதமில்லை என்னுடையசே
னைகளெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டது குதிரையும் பிடிபட்டுப்போச்சுது
தருமபுத்திரர்செய்கிறயாகமும் நிறைவேறாமற்போய்விட்டது எனக்கோ

வென்றால் மிகுந்த ஆயாசமாயிருக்கின்றது பேசுகிறதற்கேசக்தியுமில்லை
நானென்னசெய்வேன் சுவாமியென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்ததேவனு
மர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா உனக்குக் குதிரைபோச்சுதென்றும்
சரீரமெல்லாம் காயமாச்சுதென்றும் என்னுடனேசொல்லி விசாரப்படு
கிறாயே நான் என்னுடையதுக்கத்தை ஆருடனேசொல்லி யாற்றப்போகி
றேன் நான் இதுவரையிலும் அநேகயுத்தத்திற்போராடி யனந்தமாயி
ரம் சத்திரஅத்திரங்களினாலும் நொந்திருக்கிறேன் இப்படிப்பட்டபிரயா
சமடைந்ததில்லை முன்புபாரதயுத்தத்திலே உனக்குச் சாரத்தியம்பண்
ணினபோது வீஷ்மர் துரோணர்முதலான பிரமுகாளுடையபாணங்களி
னாலும் நொந்திருக்கிறேன் அப்பொழுதும் இவ்வளவுவருத்தங்கண்டதி
ல்லை இப்பொழுது சரீரமுழுதுங்காயமாச்சுது மனஞ் சிதறிப்போய்விட்
டது எழுந்திருந்துநடக்கிறதற்கே சிவனில்லை என்னுடையதுக்கத்தை
என்னசொல்லப்போகிறேன் விஜயாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சு
னனும் மகாஉக்கிராகாரனாய் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓ அநாதரட்ச
கா தேவரீருடைய திருமேனியை இத்தனைஉபத்திரவம்பண்ணின அந்
ததுர்மார்க்கனை இக்கணமேகொன்று அசுவமேதக்குதிரையையும் விடு
வித்துக்கொள்ளுகிறேன் சற்றே யவனுடையபட்டணத்தைக்காண்பியு
ம் ரதத்தைநடத்துமென்று ஆக்ருஷமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்
ணமூர்த்தியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்
சுனா அந்தத் தாமரைத்துவசனைப் பரமசிவனாலும் பிரமனாலும் அக்கி
னிதேவனாலும் வாய்வுபகவானாலும் செயிக்கமுடியாது அப்படிப்பட்ட
சாமர்த்திய புருஷனை உன்னால் செயிக்கமுடியுமோ நீ அவனுடைய
பலத்தை இன்னமறியவில்லையோ அவன் தருமசொரூபன் சத்தியசந்த
னன் அரிகிருபையுள்ளவன் அவன் பிதாவோவென்றால் அவனைப்பார்க்
கிலும் பரமோத்தமன் தருமக்கியானி அரிபூசாதுரந்தரன் அவனுடை
யபட்டணமோவென்றால் ஸ்ரீவைகுந்தம்போல் நித்தியகல்யாணமாய் அ
ரியினுடைய பிரதாபத்துடனே விளங்கப்பட்டது அப்படிப்பட்டவர்
களை யெதிர்த்துநிற்கிறதற்கு என்னாலுமாகாது அவனுடைய மகிமை
யை உனக்கு அறியப்பண்ணுகிறேன் வாவென்றுசொல்லித் தாம் ஒரு
சன்னியாசிபோலே கோபிசந்தனத்தினால் நெற்றியில்ஊர்த்துவபுண்ட
ரந்தரித்து தலையிலே சகலாத்துக்குல்லா போட்டுக்கொண்டு அதன்
பேரில் காவிவஸ்திரங்கட்டிக்கொண்டு அரையில் நார்மடிகட்டிக்கொ
ண்டு தோளின்மேல் ஒரு உத்தரீயத்தைப்போட்டுக்கொண்டு கழுத்தி
லே துளசிமாலையைத் தாழ்வடமாகத்தரித்துக்கொண்டு கக்கத்திலே பஞ்
சாங்கப்புத்தகம் இடுக்கிக்கொண்டு கையிலே தண்டுக்கோல்பிடித்துக்

கொண்டு பாதத்திலே பாதக்குறடுதரித்துக்கொண்டு தொண்ணூற்றொ
ன்பதுவயதுள்ள பெரியசன்னியாசியாகி அர்ச்சுனனையும் பிரமசாரியாக்
கி அவனிடத்திற் பூசைப்பெட்டியையும் மடிசஞ்சியையும் அன்னவஸ்தி
ரத்தையுங்கொடுத்து அவனையுஞ் சிஷனாகஅழைத்துக்கொண்டு அப்ப
கவானானவர் பொழுதுபோன ஒருசாமத்தின்பிறகு ரத்தினபுரத்திற்கு
ள்ளேபோய்க் கடைவீதியில் நின்று வேடிக்கைபார்க்கும்பொழுது அங்
கேபுட்பமாலைவிற்கிற ஒருபெண்ணானவள் நல்லபுட்பமாலையைக்கையி
ற்பிடித்துக்கொண்டிருக்க அதைக்கண்டு ஒருபுருஷன்வந்து அப்பெண்
ணைப்பார்த்து ஓ அம்மாபாக்கியவதி உன்கையிலிருக்கின்ற புஷ்பமாலை
யைப்பார்த்தவுடனே லட்சுமிகடாட்ச முண்டானபுருஷன் எப்படிசந்
தோஷமடைவானோ அப்படிப்பட்டசந்தோஷம் எனக்குண்டாயிருக்கிற
து இந்தப்புட்பமாலை லட்சுமிகடாட்சம்போலவே யிருக்கிறதென்றுசொ
ல்ல அதுகேட்டு அந்தப்பாக்கியவதியும் அப்புருஷனைப்பார்த்து ஐயா
இப்புட்பமாலையும் உம்முடைய மார்புக்குச் சரியாயிருக்கிறபடியால் உ
ம்மைப்பார்த்தால் வைசந்திவனமாலிகாபரணராகிய மகாவிஷ்ணுவைப்
போலிருக்கிறதென்றுசொன்னாள் அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டுக் கிரு
ஷ்ணபகவானானவர் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா இந்த ஸ்திரீபு
ருஷாள் பேசினவார்த்தைகளைக் கேட்டாயோ எத்தனை ஆனந்தமாயிரு
க்கின்றது கொள்ளல்விற்றல்முதலான இடங்களிலுமிப்படி அபிராமஸ்
மரணைபேபிரகாசிக்குமானால் மற்ற இடங்களில் எப்படி யிருக்குமென்
றுசொல்லி அப்புறம் சிலதூரம்போகையில் அங்கே ஒரு உப்பரிகை
யின்பேரில் ஒருஸ்திரீபுருஷாள் சங்கீதம்பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழு
து அந்தப்புருஷனானவன் ஸ்திரீயைப்பார்த்து ஓ நாயகி நீ பாடுகிறஸ்
திரீராகத்திற்கு மலைபாறையும் உருகிப்போகும் என்செவிகளுக்கு மகா
இன்பமாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தஸ்திரீயும் நாயகனைப்
பார்த்து ஓ நாயகா உன்னுடைய இருதயத்திற் சதாகாலமும் பகவானே
யிருந்துவிளங்குகிறபடியினால் நான்பாடுகின்ற ஸ்திரீராகமும் உமக்குப் பி
ரீதியாயிருக்கிறதென்று சொன்னாள் அந்தவசனங்களையும் கிருஷ்ணபக
வான்கேட்டு அர்ச்சுனனைப் பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா இவர்கள் பேசுகின்ற
தையுங் கேட்டாயோவென்றுசொல்லி அப்புறம் இரண்டடிதூரம்நடந்
துபோகையில் அங்கே யொருமேடையின்பேரில் ஒருஸ்திரீயும் புருஷ
னுங்கேளிவிலாசமாய்ச் சம்போகசவுக்கியங்க ளனுபவித்துக்கொண்டிரு
க்கும்பொழுது புருஷனானவன் நாயகியைப்பார்த்து ஓ பெண்ணே உ

ன்னுடைய ஸ்தன்னியத்தினுனியில் கறுத்திருக்கின்றபடியினால் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் உன்னுடையஸ்தன்னியத்தினுனியில் விளங்குகின்ற பாவனைபோலிருக்கிறதல்லாமலும் உன்னுடைய தலைமயிரிலும் அந்தப்பகவான் விளங்குகின்றதுபோ லிருக்கின்றதென்றுசொல்ல அதற்கு அப்பெண்ணானவள் புருஷனுடைய இரண்டுகைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு ஓ நாதா உம்முடைய அத்தத்தில் பதுமரேகை சங்கரேகைகளிருக்கின்றபடியால் நீரெனக்கு மகாவிஷ்ணுவுக்குச் சரியென்றுசொன்னாள் அவ்வார்த்தைகளையும் கிருஷ்ணபகவான்கேட்டு சந்தோஷித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா சம்போகவேளையிலும் அரியைமறவாமலிருக்கிறார்களே மற்றவேளையிலெப்படியிருப்பார்களோ அதைநீயேயறிந்துகொள்ளென்றுசொல்லி அப்பால் சிலதூரம் நடந்துபோகையில் அந்தபகவானானவர் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ கிரீடி ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்குச்சரியான இப்பட்டணத்திலுள்ளபிரசைகளே இப்படியிருப்பார்களானால் இதையரசாட்சிசெய்கின்றஅரசன் எப்படியிருக்கவேண்டும் இந்தப்பட்டணத்தில் மகாலட்சுமிசமேதராக அந்தவிஷ்ணுவே குடியிருக்கின்றார் இப்படிப்பட்ட மகிமையுள்ளஇராசனை நாம் எப்படிசெயிக்கப்போகிறோமென்றுசொல்லிக்கொண் டந்தராத்திரிமுழுது மந்தப்பட்டணமெல்லாஞ்சுற்றி யங்கங்கேயுண்டானவினோதவிசித்திரங்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கையில் சூரியபகவானும் கிழக்குத்திசையிலுதயமாகினார் அதுதெரிந்து கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் பட்டணத்திற்குவெளியே நருமதாதீரத்திற்குவந்து வாலோசிதகர்மானுட்டான ஜபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு எப்போதும்போல கிருஷ்ணபகவான்பிராமணசன்னியாசியாகவும் அர்ச்சுனன் பிரமசாரியாகவும் வேஷங்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து அந்தநர்மதாநதிக்கரையில் யாகசாலையேற்படுத்தித் திடமாகவிருந்து யாகதீட்சையைவகித்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை மனதினிடமாகநிறுத்தி இரண்டுகண்களையுமூடித் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மயூரத்துவசமகாராசனையும் அவன்குமாரனாகிய தாமரைத்துவசனையுங்கண்டு அவர்களுக்குச் சமீபமாகப்போய் கிருஷ்ணபகவானானவர் தமது அஸ்தத்தைநீட்டித் தீர்க்காயுஷ்மஸ்து வச்ரசரீரமஸ்து விஜயாஸ்துவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளினார் அதுகேட்டு அந்தராசனும் கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து அந்தப்பகவானுக்கு நவரத்தினபீடம்போடுவித்து அதன்பேரில் அவரை யெழுந்தருளப்பண்ணித் தான் கீழேநின்றுகொண்டு அந்ததேவனைப்பார்த்து ஓ சுவாமி இதுநியாயமோ நான்நமஸ்காரஞ்செய்தபிறகு நீர் ஆசீர்வாதம் பண்ணவேண்டுமல்லாமல் இப்படிச்செய்யலாமோ சு

ன்மியென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அந்ததேவனும் மயூரத்துவஜனைப்பார்த்து ஓராஜேந்திரா, நாம் ஒருகாரியமாய்வந்து உமக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணினேம் அதனால் தோஷமில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் அவரைப்பிரதட்சணம்பண்ணி பக்திவிநயத்துடனே அர்க்கியபாத்தியமுதலான உபசாரங்களினாற்பூசித்து நமஸ்காரஞ்செய்து அநேகவிதமாகக் ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்று அந்ததேவனைப்பார்த்து ஓபுருஷா, நீர் எந்தவூர், உம்முடைய நாமமென்ன, நீர் என்னகாரியமாய் என்னைக்குறித்துவந்தீர் அதைச்சொன்னால் நானந்தகாரியத்தை ஆசேப்பண்ணுகிறேன் சுவாமியென்றுகேட்க அதுகேட்டு கபடநாடக சூஸ்திரவதாரியான பிராமணசந்நியாசியும் அந்தராசனைப்பார்த்து ஓராஜேந்திரா நாம்மாபுரமென்கிறபட்டணத்திலிருக்கின்றது நம்முடைய பெயர் கிருஷ்ணனென்றுசொல்லுவார்கள்—நமக்கு இந்தச்சிஷனும் ஒருபிள்ளையுமுண்டு அந்தப்பிள்ளைக்கு உம்முடையபுரோகிதரான ஹரிவாசுதேவசாஸ்திரியாருடைய குமாரத்தியைக்கேட்கும்படி அந்தப்பிள்ளையையழைத்துக்கொண்டு இந்தசிஷனுடனேகூட உம்முடைய பட்டணத்தைநோக்கிக்காட்டுவழியாகவருங்காயில் ஒருசிங்கமானது ஓடிவந்து எங்களிருவரையும்விட்டுவிட்டு என்பிள்ளையைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தின்னப்போச்சுது அதுகண்டு நான்பயந்து அந்தசிங்கத்தைப்பார்த்து ஓசிங்கராசாவே என்பிள்ளையைவிட்டுவிடு உனக்குவேறே இரைகொடுக்கிறேன் எனக்குப்புத்திரதானம்கொடுத்து ரட்சியென்று அநேகவிதமாக வேண்டிக்கொள்ளுங்காயில் அதற்கு தயவுவந்து நம்மைப்பார்த்து ஓ பிராமணோத்தமா உனக்கு ஒரேபிள்ளையென்றும் அதற்குப்பதில் இரைகொடுக்கிறேனென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறாயல்லவோ நல்லது இந்தச்சிறுபிள்ளையைத்தின்றால்தான் எனக்கு லாபமென்ன என்பசிதீருகிறதேகாரியம் ஆகலால் வேறொருவர் மாமிசம்வேண்டாம் பிந்தாசத்தின்புரத்தை யாளுகின்ற மயூரத்துவசமகாராசனுடைய பாதிசரீரத்தை அறுத்துக்கொண்டுவந்து கொடுத்தாயானால் நானுன்பிள்ளையை விட்டுவிடுகிறேனென்று சொல்ல அதற்குநானப்படியே கொண்டுவந்து தருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு உம்மிடத்திற்குவந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணினேன் நீருங்கேட்டதைத் தருகிறேனென்று சொன்னீராதலாலும்நீர் சத்தியசந்தனாதலாலும் நான்கோரிவந்ததைக் கொடுத்து என்பிள்ளையைவிடுவித்து என்னைச் சந்தோஷப்படுத்துமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் பிராமணசன்னியாசியைப்பார்த்து ஓ சுவாமி தேவரீருடைய குமாரனை ரட்சிக்கிறநிமித்தம் என்சரீரத்தைப் பகவானுக்குப் பிரீதிசெய்கிறேனென்று சொல்லி அப்பொழுதே அந்த இரத்தினபுரத்தை தாமரைத்துவசனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவித்து தான் பரிசுத்தனாக யாகசாலை மண்டபத்தில் வந்து கிழக்குமுகமாய் உட்கார்ந்துக்கொண்டு அநேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் தானதருமங்கள் செய்வித்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை இருதயகமலத்தில் தியானித்துக்கொண்டு அதிக சந்தோஷத்துடனே அந்தப்பிரா

மனை சன்னியாசியைப்பார்த்து என்சரீரத்தை ரம்பத்தினலறுத்துக்கொ
ண்டுபோமென்றுசொல்ல அதிலே அந்தராசனுடைய பத்தினியாகிய குமு
த்துவதேவியார்வந்து அந்தசன்னியாசியைப்பார்த்து ஐயாபிராமணோத்த
மா தேவரீர் என்புருஷனுடையசரீரத்திற் பாதிசரீரமல்லவோ கேட்டீர்
அப்படிவேண்டாம் என்னைக்கொண்டுபோய் அந்தசிங்காசனுக்கு இரை
யாகக்கொடுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் குமுத்துவதி
யைப்பார்த்து ஓஅம்மா அந்தசிங்காசன்சொன்னது புருஷனுடையசரீரத்
திலும்இடப்புறம்பெண்பாகமாயிருக்கும் அதைவிட்டுவலப்புறத்தைத்கொ
ண்டுவாவென்றுசொல்லியிருக்கபிரத்தியட்சமாய் ஸ்திரீயைகொண்டுபோ
வேணுனல் அது சம்மதிக்குமாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத் தாமரைத்
துவசனும் அவரைப்பார்த்து ஓசுவாமி தகப்பனுக்கு ஆபத்துவந்தபோ
து பிள்ளையானவன் காப்பாற்றவேண்டுமாதலால் என்னைக்கொண்டுபோய்
அந்தச்சிங்கத்திற்குக் கொடுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தப்பகவா
னும் தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஓராசநந்தனை நீங்கள் அந்தசிங்காசன்
சொன்னவார்த்தையைச் செவ்வையாகக்கேளுங்கள் அதேதென்னவென்று
ல் அந்தராசாவானவன் பிள்ளையை ஒருபுறத்திலும்பெண்சாதியை ஒருபு
றத்திலும் உட்காரவைத்துக்கொண்டு அவர்களுஞ்சஞ்சலப்படாமல் தா
னுஞ்சஞ்சலப்படாமல் சந்தோஷித்தவர்களாய் ஒருமனதாயிருந்து பாதி
சரீரத்தைப்பகுந்துகொடுக்க அதைவாங்கிக்கொண்டுவந்தால் நானேற்
றுக்கொள்ளுவேன் இல்லாவிட்டால் எனக்குவேண்டாமென்று சொல்லி
யதென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு மயூரத்துவசனும் பிராம
ணோத்தமனைப்பார்த்து ஓசுவாமி தேவரீர் கருத்தின்படியே நடப்பிக்கி
றேன் நீங்கள் அவர்கள்வார்த்தையைக்கேளாமல் தயவுபண்ணுமென்று இ
ரக்கமாகச்சொல்லிப் பின்பு பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும்பார்த்து நீ
ங்கள் ஒன்றுக்கும்யோசனைபண்ணாமல் என்பாதிசரீரத்தை அறுத்துக்
கொடுங்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டவர்களும் அப்படியே நல்லதென்
றுசம்மதித்து ஏகமனதாய் பகவானைத்தியானித்துக்கொண்டு பிரமாதி
தேவர்களெல்லாரும் ஆகாசவீதியில்நின்று இதென்ன ஆச்சரியமென்று
பார்த்துக்கொண்டிருக்க குமுத்துவதியாரும் தாமரைத்துவசனும் இர
ண்டுபக்கத்திலிருந்து ரம்பத்தையெடுத்து ராசனுடையசிரசின்பேரில்வை
த்து ஹரிகோவிந்தா உனக்கேஅற்புதமென்றுசொல்லி இரண்டுபேரும் ர
ம்பத்தைப்பிடித்து கறகறவென்றுநெற்றிமட்டுக்கும்அறுத்தார்கள் அப்
போது இடதுகண்ணிலிருந்து சலமானது தாரைதாரையாயொழுகியது
அதுகண்டு பிராமணர்கோபித்து என்னைஅழைத்து இந்த பாவியினி
டத்திலேதானம்வாங்குகிறதற்கு என்னையழைத்துக்கொண்டுவந்தாய் போ
தும்போதுமென்று தண்டினல் அங்கேயிருக்கிறவர்கள்பேரில் விசிறி
பஞ்சாங்கத்தை எறிந்துவிட்டு மகாகோபத்துடனே எழுந்துபோகிற
போது குமுத்துவதியும் தாமரைத்துவசனுங்கண்டு அழுகின்றதை
நிறுத்தி பிராமணோத்தமர் கோபித்துக்கொண்டுபோகிற காரியமென்ன
வென்று ராசனுடனேசொல்ல அந்த ராசனுங்கண்ணைவிழித்துப்பா

த்து மந்திரிகளுடனேசொல்லியனுப்பி அப்பிராமணனையழைப்பித்து ஓ
சுவாமி சேனிக் கோபித்துக்கொண்டுபோகிறகாரியம் என்னவென்று கே
ட்க அதற்கு அந்தபகவானும் ராசனைப்பார்த்து ஓராசனே நீயழுதுகொ
ண்டு காணிக்கைகொடுத்தால் எனக்குவேண்டியதில்லை- உனக்குப்பெண்சாதி
யின்னேயன்பேரில் ஆசையிருந்தால்முன்னமேஇல்லையென்று சொல்லலாகா
தோவென்றுசொல்ல அதற்கந்த ராசனும் ஓசுவாமி நான்துக்கப்பட்டா
ல் இரண்டுகண்களிலும்சலம்வடியாதோ என்கண்ணைப்பாரும் இடதுக
ண்ணில்மாத்திரம் வடிகின்றது அல்லாதபடியென்றால் வலதுபுறமாத்திரம் பு
லைத்திரிகிறதே நமக்கு அந்தபாக்கியங்கிடைக்கவில்லையேயென்று
இடதுபுறத்தக்கப்படுகின்றதென்றுசொல்லிப் பின்னையும் அந்தத்தேவ
னைப்பார்த்து ஓசுவாமி எப்படியாகிலும் தயவுபண்ணி என்னுடைய தா
னத்தைக்கொண்டு ரட்சிப்பையாவென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற ப
ரமபாகவதசிரேஷ்டனுகியும் சத்தியசந்தனுகியும் தருமசொரூபனுகியு
ம் விளங்குகின்ற அந்தராசனுடைய பத்திக்குமெச்சி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
னும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓயப்பா இவனுடையபத்தி விசயத்தைக்க
ண்டாயோவென்று எச்சரித்து சர்ப்பத்தைவாங்கி எறிந்துவிட்டு தமது
திவ்வியாஸ்தத்தினால் அந்தராசனுடைய சிரசைச்சேர்த்துப் பிடித்தமா
த்திரத்தில் அந்தசிரசு எப்போதும்போலொட்டிக்கொண்டது- அப்போ
து பகவானும் திவ்வியமங்களவிக்கிரகமாய் கோடிசூரியப்பிரகாசத்துட
னே சங்குசக்கிராயுதபாணியாய் சதுர்ப்புசங்களும் வைசயந்திவனமா
லிகையும் கவுஸ்துபாபரணமும் பிரகாசிக்கும்படி பிரசன்னமாய் வி
ளங்கியருளினார் அவர்பக்கத்தில் அர்ச்சுனன்நிற்க அதைக்கண்டு அந்த
ராசனும் பெண்சாதிபிள்ளையுடனே அதிக சந்தோஷகமாய் இரண்டு
கண்களிலும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியத்தக்கதாகப் புளகாங்கிதனாய் அ
ந்தத்தேவனுக்குப் பிரதட்சணம்பண்ணி சாஷ்டாங்க தண்டன்சமர்ப்
பித்து வேதவாக்கியங்களினால் அநேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி பி
ரமாதிதேவர்களுடைய இருதயகமலத்தில் வாசமாயிருக்கப்பட்ட அ
வரது ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை கந்தபுஷ்பதூபதீபநைவேத்தியமுதலான உ
பசாரங்களாற் பூசைபண்ணி அந்தத்தீர்த்தத்தை தன்னுடைய சிரசி
லே புரோட்சித்துக்கொண்டு அந்தபகவானைப்பார்த்து ஓசுவாமி இன்
றைக்கல்லவோ என்னுடையகோரிக்கையீடேறிற்று நானுங்கிருதகிருத்தி
யனுகினேனென்றுசொல்லி அப்பாலர்ச்சுனனையும் ஆலிங்கனம்பண்ணி
க்கொண்டு ஓபுண்ணியபுருஷா நானென்னுடைய சேனை பூமிகளையும் ப
ண்டி பண்டாரங்களையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் தருமபுத்திரருக்
குக்கொடுத்தேன் அவரைச்சுகமாய் இரண்டு அஸ்வமேதயாகம்பண்
ணச்சொல்லும் எனக்கிந்தயாகபலனைப்பார்க்கிலும் அதிக பலன்கிடை
த்ததென்றுசொல்லி அப்பால் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களையு மவிடத்திலிரு
ந்த பப்பிரவாகன்முதலானவர்களையும் சகல சேனைகளுடனே பட்ட
ணத்திற்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் சகலசம்பிரமத்துடனே
மூன்றுநாள்வைத்துக்கொண்டிருந்து பிறகு நான்காநாள்காலமே இரண்
டு அஸ்வமேதக்குதிரைகளையும்விட்டு அதின்பிறகு மயூரத்துவசன்

தாமரத்துவசன்—அம்சத்துவசன்—நீலத்துவசன்—பப்பிரவாகன்— விஸ்வகேது முதலானதுராதுரைகளும் ரதாரூடர்களாய்ப் புறப்பட்டு சதுராங்க பலசேனைகளுடனே நடந்தார்கள்—அப்பால் அந்தக்குதிரையானது காடுகள்—மேடுகள்—வனங்கள்—வனாந்தரங்கள்—மலைகள்—குகைகள்—ஆறுகள்—நதிகள்—பட்டணங்கள்—சீமைகள்—பூமிகளிதுகளையெல்லாந்தாண்டி அனேகதூரம் போயங்கே சாஸ்வதிபுரமென்கிறபட்டணத்திற்குச் சமீபமாகப்போய்ச் சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற வீரவர்ம்மமகாராசனானவன் அந்தக்குதிரைகள்வந்ததும் — கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள்வந்ததும் —சேவகாரர்களால் கேள்விப்பட்டு தன்மருமகனாகிய யமதருமராசனுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் ஆயுதவகைகளுடனே சண்டைக்கு முஸ்தீதாகப்புறப்பட்டு பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து தண்டுவிட்டிறங்கி அஸ்வமேதக்குதிரைகளைப் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு யுத்தசன்னத்தனாயிருந்தான்.

வீரவர்ம்மன்யுத்தம்.

இவ்விடத்தில் குதிரைபிடிபட்டுப்போனசேதியை அர்ச்சுனராசன்தண்டுக்குள் பப்பிரவாகன்தெரிந்து கோபதீப்தனாய் தன்னுடைய ரதத்தை அதிவேகமாகத்தூண்டிக்கொண்டு தன்னுடையசேனைகளுடனே வீரவர்ம்மனுடைய தண்டுக்கெதிராகவந்துசேர்ந்து வீரவர்ம்மனைப்பார்த்து ஓவீரவர்ம்மா எங்கள்குதிரைகளைவிட்டிருவாயோ அல்லது யமபட்டணத்துக்கு இரையாகிறாயோவென்றுகேட்க அதுகேட்டு வீரவர்ம்மனுங் கோபங்கொண்டு பப்பிரவாகனுடையசேனைகள்பேரில் விழுந்து காலாக்கினிருத்திரனைப்போல எதிர்த்துச் சின்னபின்னப்படுத்தும்போது விஸ்வகேதுமுதலானதுரைகளெல்லாரும்வந்து பப்பிரவாகனுடனே கலந்துகொண்டு வீரவர்ம்மனுடைய சேனைகள்பேரில் எதிர்த்து தங்கள் தங்களுடையவில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிபண்ணி அனேகமாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து சதுரங்கபலசேனைகளுடனேயும் தும்சப்படுத்தினார்கள் அதனால் வீரவர்ம்மனுடையசேனைகள்நின்று நிர்வகிக்கமாட்டாமல் ஓடத்தலைப்பட்டது அதுகண்டு எமதருமராசனுங் கோபங்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு அர்ச்சுனனுடைய சேனைகள்பேரில்விழுந்து நாசப்படுத்தும்போது அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாம் நின்று நிர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் நாலுதிக்கிலுஞ்சிதறி ஓடிப்போனார்கள் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசன் மெத்தவுந்திகைத்து கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணா அதோபார்த்தீரோ ஒருமகாபுருஷன் கையிலே ஒருகதாயுதத்தையெடுத்துக்கொண்டுமகாஉக்கிரத்துடனே நமது சேனைகள்பேரில்விழுந்து அதம்பண்ணுகிறானவனுக்குமுன்னே நாம்நிர்வகிக்கிறதாய்த்தோற்றவில்லை எனக்குமெத்தவும்பயங்கரமாயிருக்கின்றது

து ஆகலால் அந்தபுருஷன்யார் அதை எனக்குச் சற்றேதெரியச்சொல்ல
வேண்டும் ஐயாவென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அர்ச்சுன
னைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா அந்தபுருஷன் வீரவர்ம்மனுடையமருமகனான
எமதருமராசன் வீரவர்ம்மனுக்கு மருமகனானதலா லவனைசெயிக்கக்கூடா
து அதுவல்லாமலும் அந்தவீரவர்ம்மனேவென்றால் கனவிலும்பொய்சொ
ல்லாதவன் சத்தியமேசெயமென்றுநம்பி இருக்கிறவன் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவி
னுடையபாதபத்மங்களை எப்போதும் இடைவிடாமல் தியானம்பண்ணு
கிறவன் அந்தபுண்ணியபுருஷனானவன் பிராமணர்களுக்குத்தானஞ்சொரி
ந்து தாரைவார்க்கிறசலமானது கால்வாய்களாயோடிப்பூமியிலுள்ள பயிர்
களுக்குப்போய்ப்பாயும் ஆகையாலந்தராசனைநாம் சண்டையிலுஞ்செயிக்க
முடியாது மெள்ளச்சினேகம்பண்ணி நமதுகுதிரையைவிடுவித்துக்கொள்
ளவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணமூர்த்தி
யைப்பார்த்து ஐயாஜனார்த்தனா இந்தஎமதருமராசனானவன் வீரவர்ம்ம
னுக்கு மருமகனானவிதமெப்படி அதைச்சற்றேதெரியச்சொல்லுமையா
வென்றுகேட்க அதற்குஅந்தபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓகிரீடி
அந்தவீரவர்ம்மனுக்குமாலினியென்னும் பெயரையுடைய ரூபலாவண்
ணியமுள்ள ஒருபெண்ணுண்டு அந்தப்பெண்ணானவள் எமதருமராசனே
தனக்குப்புருஷனாகவேண்டுமென்றுநினைத்து அனேகந்தானதருமங்கள்
ஜபதபங்கள் விரதஹோமங்கள் முதலானதுகள் செய்துகொண்டிருக்கும்
போது ஒருநாள் அவ்விடத்திற்கு நாரதமுனீஸ்வரர்வந்து அந்தப்பெண்
செய்யப்பட்டபூசையைக்கொண்டு அந்தப்பெண்ணைப்பார்த்து ஓபெண்
ணே நீவிவாகம்பண்ணிக்கொண்டு சகலபோகபாக்கியங்களு மனுபவித்
திருக்கிறகாலமாச்சுதே அதைவிட்டுவிட்டு இப்படிவிரதங்களை அனுஷ்
டித்துக்கொண்டு காலம்போக்குகின்றவிதம் என்னவென்றுகேட்க அது
கேட்டுமாலினியும் நாரதருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஐயாமுனிநாதா என
க்கு எமதருமராசன் புருஷனாகவேண்டுமென்று நினைத்து இப்படி
விரதங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறேனென்றுசொல்ல அதற்கு நார
தமுனிவர் சந்தோஷப்பட்டு மாலினியைப்பார்த்து ஓமாலினி, அப்ப
டியானால் நான் உன்கருத்தின்படியே அனுகூலம்பண்ணிவைக்கிறேனெ
ன்றுசொல்லி அவள்கையிற்செல்வு வாங்கிக்கொண்டு எமபுரத்திற்குப்
போய் எமதர்மராசனைக்கண்டு அவனிடத்தில் பூசைகொண்டு ஓஎ
மதர்மராசனே பூலோகத்தில் வீரவர்ம்மனுடைய குமாரத்தியாகிய மா
லினியென்கிறவள் உனக்குப் பெண்சாதியாகவேண்டுமென்று நினைத்து
அனேகந்தர்மங்கள் விரதஹோமங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறாள் ஆ
கையால் நீர் அவ்விடத்திற்குப்போய் அவளைப்பாணிக்கிரகணஞ்செய்
துகொண்டு சகலசவுக்கியங்களையும் அடையுமென்று சொல்ல அது
கேட்டு எமதர்மராசனும் நாரதரைப்பார்த்து ஐயா நாரதமுனிவரே நா
னப்படியேசெய்கிறேன் உம்முடைய வார்த்தையைத்தள்ளி நடக்கிற
தில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நாரதரும் சந்தோஷமாய் எமதர்
மராசனிடத்தில் செல்வுபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசிரமத்திற்குப்
போய்விட்டார் அதின்பிறகு எமதர்மராசனும் அந்தப் பெண்ணுக்

எதிரே பிரசன்னமாகவந்து நின்று என்னவரங்கொள்ளுகிறாயென்று கேட்க அதுகண்டு அந்தமாலினியும் எமதர்மராசனுக்குச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி தேவரீர் எனக்குப்புருஷனென்றவரம் வேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்கு அந்தஎமனும் அப்படியேநல்லதென்று சம்மதித்து வீரவர்ம்மனுடைய அனுமதியின்பேரில் மாலினியைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டுபின்பு மாமனாராகிய வீரவர்ம்மனைப்பார்த்து எனக்குச் சந்தோஷமாச்சுது உமக்கு என்னவரம்வேண்டுமென்றுகேட்க அதற்கு வீரவர்ம்மனுஞ் சந்தோஷித்து மருமகனைப்பார்த்து ஓஐயா உன்னுடையகிருபையினால் எனக்குச்சகலபாக்கியங்களும் குறைவில்லாமலிருக்கின்றது ஆனாலொன்றுண்டு அஃதென்னவென்றால் நான்அரியினிடத்தில் பக்தியுள்ளவனாயிருந்து மரணதிசையில் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றசத்தத்துடனே ஜீவன்விடவேண்டும் அதுவுமல்லாமல் என்சரீரமுள்ளபரியந்தமும் நீ என்னிடத்திலேதானேயிருந்து எனக்கு வந்தஆபத்துகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றுவரங்கேட்க அதற்கு எமதர்மராசனுஞ் சந்தோஷப்பட்டு அப்படியேநல்லதென்று சம்மதித்துவரங்கொடுத்து அன்றுமுதல்இதுபரியந்தமும் மாமனார்வீட்டில்தானே தன்னுடையஸ்திரீயுடனேகூடிச் சகலசுகங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அதின்மேல்வீரவர்ம்மனும் மகாவுக்கிரகாரனாய்த் தன்மருமகனாகிய எமதருமராசனைமுன்னதாகநடத்தித்தன்னுடைய ரதத்தையும்பின்னே நடத்திவில்லையெடுத்துக்குணத்தொனிபண்ணிஅளவிறந்தபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் இங்குப்படுத்துகையில் அதுகண்டு மயூரத்துவசன்—தாமரைத்துவசன்—பப்பிரவாகன் அம்சத்துவசன்—நீலத்துவசன்—விஸ்வகேது-பிரத்தியுமனன்— அனுசாலுவன்—யவ்வனாசுவன்—சுவர்ணன்-கிருதவர்மன்-அனிருத்திரன்—சாத்தகிமுதலான சுத்தவீரர்களெல்லாரும்வந்து வீரவர்ம்மன்பேரில் எதிர்த்து மகாரோஷத்துவேஷத்துடனே தங்கள் தங்களுடைய வில்லைவளைத்து அனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகம்பண்ணினார்கள் அதுகளையெல்லாம் வீரவர்ம்மன் கண்டித்துத்தள்ளி பின்னையும் தன்னுடைய வில்லினிடமாக ஒவ்வொருத்தருக்கு (ரு) விழுக்காடு அளவிறந்தபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து தன்பேரி லெதிர்த்தாராக்களையெல்லாஞ் சற்றுநேரத்தில் மகாசஸ்திப்படுத்தி மூர்ச்சித்துவிழும்படிசெய்து சதுரங்கபலசேனைகளையும்சிதற அடித்துப் பிற்பாடு அர்ச்சுனன்பேரில் தன்னுடைய ரதத்தைநடத்தினான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓபுண்டரீகாட்சா நீர் சண்டைசெய்யவேண்டியதில்லை எனக்குச்சாரதியாயிருந்து குதிரைகளைமாத்திரம் நடத்துமென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தகேசவனும் அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்து அர்ச்சுனனுடையதேரின்பேரில் உட்கார்ந்து குதிரைகளை அதட்டி தேரைநடத்தியருளினார் அப்பொழுது அர்ச்சுனனுங்காண்டீபத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதிலே திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துவீரவர்ம்மன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாம் வீரவர்ம்மன் கண்டித்துவிட்டு தன்னுடையவில்லிலே அனேக

மார்பிற்குறிபார்த்துக்கணைகளைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரையும் நோகப்பண்ணி சரீரமுழுதும் ரத்தமயமாக்கி கைகால் ஆடவொட்டாமற்செய்து குதிரைகளையெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து கொடியாகிய அனுமாரையும்நோகப்பண்ணி சிரித்தவன் று அட்டகாசம்பண்ண அதனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்மெத்தவுங்கோபித்து அர்ச்சுனனால் சாமியில்லையென்று தெரிந்துகொடியாகிய அனுமாரைப்பார்த்து எச்சரிக்கைபண்ணி ஓவாயுகுமாரகா நீகொடியைவிட்டிறங்கி இந்தவீரவர்மனை அசம்பண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அனுமாரும் தேரைவிட்டுப்பூமியிற்குதித்து மகாஉக்கிராகாரமாய்வந்து தன்னுடைய வாலினால் வீரவர்மனுடையதேரைச்சுற்றி எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பிப்போனார் அப்போது வீரவர்மனும் அனுமாருக்குத் தெரியாமல் பூமியிலகுவாய்க்குதித்து ஓடிவந்து அர்ச்சுனனுடைய தேரைத்தூக்கியெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலெழும்பி இடதுகையினால் அந்தத்தேரைத்தூக்கிக்கொண்டு வலதுகையினால் அனுமாருடைய நெற்றியின்பேரிலறைந்தான் அதனால் அனுமாரும்பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார் அப்போது தங்களுடையரதத்தைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற வீரவர்மன்தலையின்பேரில் தமது திருப்பாதத்தைநீட்டி கிருஷ்ணபகவான் உதைத்தருளினார் அந்தவுதையோடே சாப்பமூர்த்திகாலினாலுதைப்பட்டுவிழுந்த யமதர்மராசனைப்போல பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தைபூமியிற் கொண்டுவந்துநிறுத்தினார் வீரவர்மனுடையசாரதியும் தன்னுடையரதத்தைக்கொண்டுவந்து பூமியில்நிறுத்தினான் அதிலேவீரவர்மனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து அந்தபகவானுடைய பாதம்பட்டபடியினால ஞ்ஞானநீங்கிமெய்ஞ்ஞானம்பெற்று மகாபக்திவிசுவாசத்துடனே கிருஷ்ணமூர்த்தியண்டைக்குவந்து நமஸ்காரம்பண்ணி இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்பேரில்வைத்துக்கொண்டு அந்தபகவானைநோக்கி ஓ புண்ணியபுருஷோத்தமா துவாரகாபுரிவாசா—ஜனார்த்தனா— கஜேந்திரவரதா—சுவாமியென்று அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி பிற்பாடு முனிஸ்வரர்களுடனேயிருந்து அநேககாலந்தவஞ்செய்தாலுங் கிடையாததேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தைக்கண்டேன் இப்போதுதான் என்னுடையகோரிக்கைகைகூடிற்று நான் இந்தக்குதிரைகளினால் வெகுலாபம்பெற்றேன் இதுவெனக்குப்போதும் இந்தக்குதிரைகளைப்பிடித்துக்கட்டினலாபம் ஒன்றுக்கு ஆயிரங்காய்க்கிடைத்ததல்லாமலும் பஞ்சாசதகோடிபூமண்டலத்திற்கரசனானாலும் உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தைக்கண்ட சந்தோஷத்திற்குஈடல்ல நான்வேண்டுமென்றால் இந்தஅர்ச்சுனன்முதலான இராசாக்களைஜெயிக்கிற அருமையல்ல தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தைக் கண்டதே எனக்குப்போதுமென்றுசொல்லி வீரவர்மனானவன் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் காணிக்கையாக ஐம்பதினாயிரம் வெள்ளைப்பரிகளையும் அஸ்வமேதக்குதிரைகளையு

ஞ்சலட்சணமுள்ள எண்பதினாயிரங்குதிரைகளும் நாலாயிரம் ஸ்திரீஜ
னங்களும் ஒன்பதுமலைப்பிரமாணம் நவரத்னராசிகளுங்கொண்டு சமர்ப்
பித்து அர்ச்சுனனையும் ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடுகிருஷ்
ணார்ச்சுனர்களையும் மயூரத்துவசன்முதலானதுரைகளையும் சகலசேனை
யுந் தன்னுடையபட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் சர்வாடம்
பரத்துடனே மூன்றுநாள்வரைக்கும்வைத்திருந்து பிற்பாடு நாலாநாட்கா
லமே அஸ்வமேதக்குதிரைகளிரண்டையும்விட்டு அதுகளின்பிறகே கிரு
ஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் ரதாரூடர்களாய்ப்புறப்பட்டு வீரவர்ம்மன்கொ
டுத்தகாணிக்கைகளைப் பொதிபொதியாக அஸ்தினாபுரத்திற்கனுப்பி
விட்டு வீரவர்ம்மன்-மயூரத்துவசன் - அம்சத்துவசன்-ப்பிரவீரன்முத
லான சுத்தவீரர்களுடனே சகலசேனாசமேதர்களாய் சாஸ்வதிபுரத்தை
விட்டு பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று சகல
லோகங்களுமதிரும்படிமுழங்கத்தக்கதாக நடந்தார்கள் சேடரோ ஜென்
மேஜெயமகாராசாவே அப்பால் அந்தக்குதிரைகளானது அனேகம்பூமிக
ளைக்கடந்துபோய்ப்புறம்ஐந்துயோசனையகலமுள்ள ஒருபிர்மாண்டமான மடு
விலிறங்கிதீர்த்தியந்தக்கரையிலேபோய்ச்சேர்ந்த தந்தக்குதிரையின்பின்னாகத்
டங்க கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள்முதலானசகலசேனைகளும்மடுவினிடத்தில்வந்
துசேர்ந்தகுதிரைகளையுங்காணாமல்தாங்களும் அந்தமடுவைக்கடக்கமாட்
டாமல்ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அதிலேவீரவர்ம்மனானவ
ன் அனேகம்படகுகளையும்ஓடங்களையும்அழைப்பித்து கிருஷ்ணார்ச்சு
னர்கள்முதலானவீரர்களையும்சேனைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டுஇரண்டுநாழி
கைக்குள்அக்கரைபோய்ச்சேர்ந்து குதிரைகளைப்பார்க்குமளவில் அவிடத்
திலுங்குதிரைகளைக்காணாமல் அர்ச்சுனனானவன்கிருஷ்ணபகவானைப்பார்
த்துஐயாஜனார்த்தனா நமதுகுதிரைகள் எங்கேபோய்விட்டதோதெரியவி
ல்லைஇதற்கெப்படி விசாரப்படுகிறபோது பிரமகுமாரனான நாரதமகா
முனிவர் நாராயணாநாராயணாவென்று வீணைபாராயணம்பண்ணிக்கொ
ண்டுவந்து முன்னேநின்றார் அதுகண்டு கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் இரு
வரும் எழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தமுனீஸ்வரரைப் பொ
ற்பீடத்திலுட்காரவைத்து கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனனைப்பார்
த்து ஓகிரீடி நமதுகுதிரைகள்போனசங்கதி இவரைக்கேட்டால்தெ
ரியுமென்றுசொல்ல அப்படியே அர்ச்சுனனும் நாரதரைப் பார்த்து
ஓஐயாமுனிநாதா எங்கள் குதிரைகளானது இந்த மட்டுக்குந் த
ப்பிவந்து இந்த மடுவைத் தாண்டினவளவில் எப்படியோ மாய்கை
யாய்ப் போய்விட்டது அதுகள் எங்கேயிருக்கின்றது அதைச்சா

லவேண்டுமென்றுகேட்க அதற்குநாரதரும் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களைப்பார்
த்து ஓநாராயணர்களே உங்களுடைய அஸ்வங்களெல்லாங் குந்தலதேச
த்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற சந்திரமகாராசனென்பவன் பிடித்துக்
கட்டிவிட்டான் அவனை உங்களால்செயிக்கமுடியாது மயூரத்துவசன்-தா
மரைத்துவசன்-வீரவர்மன்-பப்பிரவாகன்-அம்சத்துவசன் முதலானவீர
ர்களுடனே போராடினதுபோலல்ல அவனுடையமகிமையானது ஆதி
சேஷசயனத்தில் பள்ளிக்கொண்டிருக்கிற ஆதிநாராயணமூர்த்திக்கேதெ
ரியவரும் அதுவல்லாமலும் மனுமாந்தாதிசிபிஅரிச்சந்திரன்முதலான இ
ராசரைப்பார்க்கிலும் இவனுடையஅம்சையாயிரம்பங்கதிகமாயிருக்கும்
அதுஎப்படியென்றால்.

நாரதமகாமுனிவர்அர்ச்சுனனுக்குச்

சந்திரகாசமகாராசன் வரலாறுகூறுதல்.

அதற்கொருகதையுண்டு அதுவென்னவெனில், கோனகைதேசத்
தையாளுகின்றகோனகைமகாராசனுக்கனேககாலம் புத்திரசந்தானமில்
லாமலிருந்தபிறகு அனேகவிதமானதருமத்தைச்செய்து பெரியோர்களைய
னுசரித்திருந்தபடியினால்அவர்களுடையஆசீர்வாதத்தினால் அந்தராசனு
னுக்குமூலநட்சத்திரத்தில் ஒருபுத்திரன்பிறந்தது அதுகண்டு அந்தஇரா
சனும்மகாசந்தோஷித்தனுய்ச்சர்வசாத்திரசம்பன்னர்களானபிராமணோ
த்தமர்களையழைப்பித்து அவர்களைப்பூசைபண்ணிஓசுவாமிகளே இந்தப்
புத்திரனுக்குச்சாதகர்மம்விதித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல அ
துகேட்டு அவர்களும் அந்தராசனைப்பார்த்து ஓராசேந்திரா இந்தப்புத்தி
ரன்பிறந்தலக்கினம்ஆனதுமாதாபிதாக்களுக்கு மரணமுண்டாகும் ராச்
சியத்திற்கு ஆனிவரும் சகலசம்பத்தும் சத்துருக்கள் பங்காகிப்போகு
ம் இந்தப்பிள்ளையோவென்றால் மகாயோக்கியசாலியாய் விஷ்ணுபக்தனு
ய்ப் பிரமாதிதேவர்களாலும் செயிக்கக்கூடாத சாமர்த்தியபுருஷனாய் ம
காகீர்த்திப்பிரதாபத்துடனேயிருப்பான் ஆகையாலிந்தப்பிள்ளையை நீங்
கள் பரிகரித்துவிட்டீர்களானால் சுகமாயிருப்பீர்களென்றுசொல்ல அது
கேட்டு அந்தராசனும் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஓ ஐயமாரே இந்தப்பிள்
ளையைக் கொல்லச்சொல்லுகிறீர்களோ நாங்கள்போனாலும்போகட்டும்அ
ப்படிசெய்கிறதில்லையென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தப்பிராமணர்களும் ரா
சனைப்பார்த்து உங்கள்இஷ்டமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு இராசனும்

தலையையசைத்து அவர்களைப்பார்த்து ஓஐயமாரே நாங்கள்நெடுநாளாய்
புத்திரனில்லாமலிருந்து இப்போது எங்களுடையபூர்வபலத்தினாற்கிடை
த்தபிள்ளையைக்கொன்று எங்களைப்பிழைத்திருக்கச்சொல்லுகிறீர்களே நா
ங்களிறந்துபோனாலும்நல்லதே அந்தப்பிள்ளைமாத்திரம் தீர்க்காயுசுடைய
வனாயிருந்தால் அந்தக்கீர்த்தியேபோதுமென்றுசொல்லி யந்தப்பிராமணர்
களுக்கெல்லாந் தட்சணைதாம்பூலங்கொடுத்துச் சந்தோஷமாயனுப்பிவி
ட்டுப் பிற்பாடுசெய்யவேண்டிய முறைமைப்படி புத்திரோச்சவங்களை
ச்செய்வித்து அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்
ணமாய் அதிகசெல்வத்துடனே வளர்க்கின்றகாலத்தில் ஆறுமாசத்திலுள்
அந்தராசன்பேரில் மறுமண்டலத்தரசனானசிவிந்தனென்கிறவனும் மி
லேச்சர்களுமெதிர்த்துவந்துபோராடி அந்தராசனைக்கொன்று பட்டணத்
தையுங்கொள்ளைகொண்டார்கள் அப்போது அவன்பெண்சாதியும்புருஷ
னோடுகூடவே இறந்துபோனாள் அந்தப்பிள்ளையை இரண்டுதாதிகளெ
டுத்துக்கொண்டு குந்தலதேசத்துக்குப்போய் ஒருபிராமணன்வீட்டிற்
சேர்ந்து ஒருபுறந்திண்ணையிலிருந்தவர்களுக்குநல்லவார்த்தைகளைச்சொல்
லிக்கொண்டு அன்புவரும்படியிருந்து ஒருதாதியானவள் அந்தப்பிள்ளை
யைப்பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்க மற்றொருதாதியானவள் அந்தப்பட்ட
ணத்திற்போய்ச் சகலபதார்த்தங்களையும் யாசகம்பண்ணிக்கொண்டுவந்
து தினந்தோறும் அப்படியேகாலத்தைக்கழித்துக்கொண்டு அந்தப்பிள்
ளையைச் சுகமாய்வளர்த்துக்கொண்டு வருகையில்ஒருவருஷமாச்சுது அ
திலே ஒருதாதிமரணமடைந்தாள் பின்புமற்றொருதாதியானவள் அந்தப்
பிள்ளையைப்போஷித்துக்கொண்டுவருகையில்அவளுமறுமாதத்தில்மரண
மடைந்தாளதன்பிறகு அந்தப்பிள்ளைக்குவேறேதிக்கில்லாதபடியினால்அந்
தவீட்டம்மையாரும்விசாரப்பட்டு மகாதயவுடனேதன்பிள்ளைகளில் இது
வுமொருபிள்ளையாய் நினைத்துப்போஷித்துக்கொண்டுவந்தாள் அந்தப்பி
ள்ளையும் அஞ்சுவயதாய்வளர்ந்து சிலபிராமணப்பிள்ளைகளுடனேகூடிவி
ளையாடிக்கொண்டவர்கள்படிக்கின்ற வேதசாஸ்திரங்களைத்தானும் படித்
துக்கொண்டு பட்டணத்திற்போய்வீடுகள்தோறும் அமுதுபடியாசகம்
பண்ணிக்கொண்டுவந்து அந்தம்மையார்கையில்கொடுக்க அந்த அம்மை
யாரும்தயவுடனே பேதமில்லாமல் தன்பிள்ளையைப்போலப் போஷித்து
க்கொண்டுவருங்காலத்தில் ஒருநாளந்தப்பிள்ளையானது சிறிது பிள்ளைக
ளுடனேசேர்ந்து வீதியில் திரிந்துவிளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் அந்
தக்குந்தலதேசத்தை யாளுகின்ற குந்தலராசனுக்குப் பிள்ளையில்லாம
ல் தன்னிடத்திலிருக்கும் துஷ்டபுத்தியென்கிற மந்திரிகுமாரனை மத
னனென்கிறபிள்ளையைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு சர்வஅதி

ஸீரம்பனுவித்துக்கொண்டிருப்பான் அதுகண்டு அந்ததுஷ்டபுத்தியு
ம்மகாசந்தோஷித்தனாய்ராசாவினிடத்திற்கு ஒருவேளைபோயிருந்து ம
ற்றவேளையெல்லாம் தன்னுடையவீட்டில்தானே சுகமாயிருப்பான் இப்ப
டியிருக்கிறநாளில் ஒருநாள்தெருத்திண்ணையின்பேரில் அந்தமந்திரியும்
சகலசம்பிரமத்துடனே கேளிவிலாசமாயுட்கார்ந்திருக்கும்போது தெரு
வில்விளையாடுகின்ற அந்தராசகுமாரனைப்பார்த்து அங்கிருந்தவர்களைய
ழைத்து இந்தப்பிள்ளையாருடையபிள்ளை இதுமகாலட்சணங்களுடனும்
ராசஅமிசையுடனும் விளங்குகின்ற இந்தப்பிள்ளையினுடைய சவிஸ்தார
மென்னவென்றுகேட்க அதுகேட்டு அவர்களும் அந்தமந்திரியைப்பார்
த்து ஐயா கோளுனைகராசனுடையபிள்ளை யவனுடையபட்டணத்தைப்
பகையாளிகைக்கொண்டு அவனையுங்கொன்றுவிட்டபடியினால் இரண்டு
தாதிமார்கள் இந்தப்பிள்ளையையெடுத்துக்கொண்டுவந்து எல்லம்பட்டனு
என்கின்றபிராமணன்வீட்டிலிருந்துகொண்டு போஷித்துவருங்காலத்தில்
அவர்களிலொருத்திஇறந்துபோனாள் அதின்பிறகு மற்றொருத்தியெடுத்துப்
போஷித்துவருங்காலத்தில் அவளும்இறந்துபோனாள் அதின்பிறகு அந்
தவீட்டுஅம்மையாரெடுத்துப்போஷித்துவருகின்றாள் இப்பிள்ளையும்பட்
டணத்தில் முஷ்டியெடுத்துக்கொண்டுபோய் அவ்வம்மையார்கையில்கொ
டுக்க அவ்வம்மையாரும் தன்பிள்ளைகளிலொன்றாய் இப்பிள்ளையையும்
போஷித்துவருகிறாளென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத்துஷ்டபுத்தியும் ஆ
லோசனைசெய்து இப்பிள்ளையிருந்தால்நமக்குக்கேடுவரும் ஆகையினால்இ
தைஉபாயத்தினால்கண்டித்துப்போடவேண்டுமென்றுநினைத்துக்கோசிங்
கிகளென்கிறவர்களையழைப்பித்து அவர்களுக்குச் சிறிதுதிரவியத்தைக்
கொடுத்து அந்தப்பிள்ளையைக்காண்பித்து நீங்களிப்பிள்ளையைஉபாயமா
கக்காட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுபோய்க் கொன்றுவிட்டுவாருங்களென்று
செலவுகொடுத்தனுப்ப அவர்களுமந்திரியினுடையசொல்லைத் தள்ளப்
போகாதென்று மகாபிரசாதமென்று மந்திரியினிடத்திற் செலவுவாங்கிக்
கொண்டு அப்புறம்போயிருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அ
ப்பிள்ளையும்மறுநாள்காலமேயெழுந்து நதிக்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி
ஒருசிறியசாளக்கிராமத்தைவைத்துப்பூசைபண்ணிச் சபதபங்களைமுடி
த்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பிவரும்போது அக்கோசிங்கிகள்கண்டு
அப்பிள்ளையின்சமீபத்தில்வந்து லகுவாய்ப்பேச்சைக்கொடுத்து அழை
த்துக்கொண்டேகாட்டுக்குப்போய் அங்கேயுட்காரவைத்து வெட்டுகிற
கத்தியையுருவிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டு அப்பிள்ளையானவன் பய
ந்து சாளக்கிராமத்தைவிழுங்கி அரி அரி கிருஷ்ணா நாராயணா வாசு

தேவா அச்சுதா பரந்தாமா பரமபுருஷாவென்றுபாடி ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைத் தியானம்பண்ணினன் அதுகண்டு அவர்களும் மனமிரங்கித் தயவுபிறந்து இப்பாலகன்பேரில் ஒருகுற்றமுமில்லையே இவன் நல்லசௌந்தரியமுள்ளவனாயிருக்கிறானே இவனைநாம் எப்படிகண்டிக்கிறது அத்துஷ்டபுத்தியும் கெடுமதிநினைத்து நரகத்திலேவிழுந்தால் நாமுங்கெடுமதிநினைக்கிறதோவென்றுசொல்லி உருவினகத்தியை யுறையிற்போட்டுவிட்டு அச்சிறுவனுக்கு உபசாரம்பண்ணி அவனுடையகாலின் சுண்டுவிரலைமாத்திரமறுத்துக்கொண்டு அப்பாலகனையவ்விடத்தில்விட்டுவிட்டு அவர்கள்போய்த்துஷ்டபுத்தியைக்கண்டு கொன்றுவிட்டோமென்றுசொல்லிச் சுண்டுவிரலையுங்காண்பித்தார்கள் அதுகண்டு துஷ்டபுத்தியுஞ் சந்தோஷப்பட்டு அவர்களுக்குவெகுமதிபண்ணியனுப்பிவிட்டிருந்தான் அப்பாலந்தக்காட்டினிடத்தில் அப்பிள்ளையானவன் மகாபயங்கரத்துடனும் கால்வேதனையுடனும் ராமா—கேசவா—கோவிந்தா—ஜனார்த்தனா—நாராயணாவென்றுதோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு விசாரமாயிருக்கையில் அவ்விடத்தில்கொங்கணதேசாதிபதியான கொங்கணராசாவானவர் வேட்டைக்காரர்களுடனேகூடி. வேட்டைவிளையாடுகிறதற்காகவந்து அங்கே பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கிற சிறுபிள்ளையின் குரலைக்கேட்டுத் தயவுபிறந்து சமீபமாகவந்து அப்பிள்ளையைப்பார்த்து ஓபுத்திரா நீயாருடையகுமாரன் உன்பெயரென்ன நீயேன்விசாரப்படுகிறாயென்று கேட்க அதற்கு அப்பிள்ளையும் ராசனைப்பார்த்து ஐயாநான்அனாதை என்னுடையதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனார்கள் எனக்கு ஒருவரும் திக்கில்லை அப்பரப்பிரமசொரூபமே யெனக்குத்துணையின்னம்பெயரிடவில்லை நான்இக்காட்டில்வருகிறபோது காலிலே ஒருபெரியகல்பட்டுச் சுண்டுவிரலையடித்துக்கொண்டுபோச்சுது இதற்குவிசனப்படுகிறேனென்றுசொல்லிப் பின்னையும் அவ்விராசனைப்பார்த்து ஐயா என்னை இக்காட்டிலுள்ள புலிமுதலானமிருகங்கள் ஆகாரவுபண்ணுகின்றது பட்சிகளெல்லாம் அதுகளின்இறகினால் வெய்யலைமறைக்கின்றது என்றுசொல்ல அதுகேட்டு அவ்வாசன்மெத்தவுமகிழ்ச்சியடைந்து நாம்புத்திரனில்லாமல் விசனப்படுகிறோமென்று பகவான் கட்டளையிட்டருளினானென்று தனக்குத்தானே சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு அப்பிள்ளையைப்பார்த்து அப்பனே புத்திரா எனக்குப்பிள்ளையில்லை நீயெனக்குப்பிள்ளையாயிருக்கிறாயாவென்று கேட்க அதற்குஅவனும் அப்படியேயிருக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அவ்விராசனும அவனையழைத்துககொண்டுபோய்த் தன்னுடையபட்டஸ்திரீயாகிய சந்திராவதியினிடத்தில் ஒப்புவித்தான் அவ்விராசபத்தினியும் அவனைப்பெற்ற பிள்ளையைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த அருமையாய்ப் புத்திரோச்சவமுதலானதுகளும்பண்ணுவித்துச் சந்திரகாசனென்று பெயர்வைத்து வித்தியாப்பியாசமுதலானதுஞ் செய்வித்துச் சகலசம்பிரமத்துடன் அந்தராசனுஞ் சந்திராவதியும் வளர்த்து வருங்காலத்தில் சந்திரகாசனும் மாதாபிதாக்களிடத்தில் மகாபயபக்திவினயத்துடனே நடந்துகொண்டு வில்வித்தைமுதலானதுகளிலும் அதிகசாமர்த்தியமுள்ளவனாய்ப் பதினாறுவயதளவும்வளர்ந்தபிற்பாடு அங்கங்கே

யுள்ளராசாக்களிடத்திற்கு யுத்தசன்னத்தனாய்ப்போய்ச் சண்டைபண்ணி அவர்களைக்கெலித்து அவர்களிடத்தில் காணிக்கைகப்பங்கள்பெற்றுக்கொண்டுவந்து பிதாவினிடத்திலொப்புவித்துப் பிதாவின்கையினால் அனேகமாயிரம்பிராமணர்களுக்குத் தானதர்மங்கள்பண்ணுவித்துத் தானும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினிடத்தில் அந்தரங்கபத்தனாயிருந்து பூததயவுடனே அனைநகளையெல்லாம் ஆதரித்துக்கொண்டு திக்குவிசயதுரந்தரனும்பெரியோர்களுடைய ஆசீர்வாதமுள்ளவனாய் இருக்குங்காலத்தில் அந்தகொங்கணராசனும் தன்பிள்ளையினால் கிடைத்திருக்கிறதிரவியங்களைக்கண்டு இதுசேதியைத் துஷ்டபுத்தியறிந்தால் அவன்குந்தலராசனுக்குச்சொல்லுவானே அதைகேட்டுஅந்தராசனும் நமக்கு வருஷாவருஷம் கப்பங்கட்டுகிறகொங்கணராசனுக்கு இவ்வளவுதிரவியம் எங்கேயிருந்துவந்ததென்று ஆலோசித்துப்பொறாமையினால் நமது பட்டணத்தின்பேரில் தண்டெடுத்துவந்தாலும்வருவானேயென்று தனக்குள்ளேதானே யோசித்துக்கொண்டு பிரபலமாயிராமல் முன்னிருந்ததுபோலவே அடக்கமாயிருந்துகொண்டு புத்திரனைப் புகழ்ந்துகொண்டாடிச் சிலசேவகர்களையழைத்து அவர்கள்கையில் குந்தலமகாராசாவுக்கு வெகுமானமாகச்சித்திர வாகனவஸ்துக்கள் முதலான திரவியங்கள் கொடுத்து பின்னையும் துஷ்டபுத்தியென்கிற மந்திரிக்கும் சிறிதுகாணிக்கைகப்பங்கள் கொடுத்தனுப்பினான் அவர்களும் அப்படியேகொண்டுபோய் அந்தராசனிடத்திலும் மந்திரியிடத்திலுங்கொடுக்க அதுகண்டவர்கள் அந்தசேவகர்களைப்பார்த்து ஓசேவகர்களே இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அந்தராசன்கப்பங்கட்டுகிறதே மகாபிரயாசமாயிருக்குமே அத்தன்மைப்பட்டவனுக்கு இத்தனை ஐசுவரியமெங்கேயிருந்துவந்ததென்று கேட்க அதற்கந்தசேவகர்களும் ஐயா அந்தராசனுடைய குமாரன் தேசங்கள்தோறும்போய்த் திக்குவிசயம்பண்ணிச சம்பாதித்துக்கொண்டுவந்தான் ஆகையினால் உங்களுக்கு வெகுமானங்கொடுத்தனுப்பினானென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத்துஷ்டபுத்தியாகிய மந்திரியும் அவர்களைப்பார்த்து ஓசேவகர்களே அவ்விராசனுக்கு பிள்ளையில்லையே பிள்ளையெப்படிவந்ததென்றுகேட்க அதற்கவர்களும் மந்திரியைப்பார்த்து ஐயா எங்கள்ராசனானவர் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் காட்டிலேயொருபிள்ளையைக் கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்து சந்திரகாசனென்றுபெயரிட்டு வளர்த்துக்கொண்டாரென்றுசொல்ல அதற்குமந்திரியும் ஆலோசனைபண்ணிக் காட்டிலே பிள்ளையைக்கண்டெடுத்தானென்று சொல்லுகிறதேது நாம் முன்னேகோசிங்கிகளுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பினோமே அவர்கள் கொண்டுபோய்க் காட்டில் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டு விரலைமாத்திரம்

கொண்டுவந்து காண்பித்தார்போலிருக்கிறது நாமெல்லாம்போய் அதி
வேண்டியதென்றுநினைத்து ராசனிடத்திற்குப்போய் ஐயா ராசேந்திர
நான்கொங்கணதேசத்திற்குப்போய் அவ்விடத்துச்சேதிகளெல்லாந்தெ
ரிந்துவருகிறேனென்று அவ்விராசனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு
சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுக் கொங்கணதேசத்திற்குவந்தா
ன் அதையறிந்து கொங்கணராசனும் எதிர்கொண்டுபோய் ஆலிங்கனம்ப
ண்ணிக்கொண்டு சகலபரிவாரங்களுடனேயும் அவனையரண்மனைக்கு அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சகலசம்பிரமத்துடனே வெகுமானங்கள்ப
ண்ணினன் அப்போது சந்திரகாசனும்வந்து துஷ்டபுத்தியைக்கண்டுதெ
ண்டனிட்டான் அத்துஷ்டபுத்தியும் சந்திரகாசனைப்பார்த்து இப்பிள்ளை
யேதென்றுகேட்கப் பிள்ளைவந்த சரித்திரமெல்லாம் பூர்வோத்தரமாக
க் கொங்கணராசன்சொல்ல அதுகேட்டுத் துஷ்டபுத்தியும் நாம்கோசிங்
கியினிடத்திலொப்புவித்துக்கொல்லும்படி செலவுகொடுத்தனுப்பின பி
ள்ளைதானென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு இப்பிள்ளையினுடைய சவு
ரியபராக்கிரமத்தை நமதுராசன்கேள்விப்பட்டால் தன்னுடைய குமார
த்தியையுங்கொடுத்து ராச்சியத்தையும் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைப்
பானே அப்புறம்நம்பிடபிள்ளைக்கு ஒன்றுமில்லாமற்போகின்றதேயெ
ன்று விசனப்பட்டு இப்பொழுதுதானேயிவனைக்கொன்றுவிட்டால் நல்
லதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அங்கிருந்தபடியே யொருகடிதாசிய
ழைப்பித்து அதில்தன்புத்திரனாகிய மதனன்பார்த்துக்கொண்டு இக்கடி
தாசியைக்கொண்டுவருகின்ற சந்திரகாசனுக்கு அதிசீக்கிரத்தில் விஷத்
தைக்கொடுத்துக்கொல்லவேண்டியது இதற்குஅட்டிபண்ணவேண்டாம்
இப்படிக்குத்துஷ்டபுத்திகையெழுத்தென்றுவிபரமாயெழுதி ஒருவருக்
கும்தெரியவொட்டாமல்மடித்து அரக்குமுத்திரைபோடுவித்துச் சந்திர
காசனையழைத்து அப்பா சந்திரகாசா இக்கடிதாசியைக்கொண்டுபோய்எ
ன்புத்திரனாகிய மதனனிடத்தில்கொடுத்துவிட்டுவா பின்னையவர்களிட
த்திலும் கொடுக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சந்திரகாசனு
ம் அப்படியேநல்லதையாவென்று அக்கடிதாசியை இரண்டுகையினாலும்
வாங்கிக்கொண்டு ஒருகுதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு தன்பட்டணத்
தைவிட்டுப்புறப்பட்டுநடந்துகுந்தலதேசத்திற்குச்சமீபத்திலிருக்கிற ஒ
ருசிங்காரவனத்திலிறங்கியங்கே ஒருமரத்தில்குதிரையைக்கட்டிவிட்டு ஆ
யாசமாயிருந்தபடியினால் சந்திரகாந்தச்சாலையில் குளிர்ந்தகாற்றிலேபடுத்
துக்கொண்டு நித்திரைபோய்விட்டான்அப்போது அப்பட்டணத்திலிருந்
து ராசகுமாரத்தியானசண்பகாவதியும் மந்திரிகுமாரத்தியானவிஷயை

ளும் சிறிதுகன்னிகளுடனே கேளிவிலாசமாய்ப்புறப்பட்டு அச்சிங்காரவ
னத்திற்குவந்து அங்குள்ள ஒருதாமரைத்தடாகத்தில் சலக்கிரீடைபண்
ணி யவ்விடத்துண்டான நல்லபுட்பங்களைப்பறித்து முடித்துக்கொண்டு
பழங்களையறுத்துச்சாப்பிட்டுக்கொண்டு மகாஉல்லாசத்துடனே அவ்வ
னத்திலுள்ள சகலவேடிக்கைகளும் பார்த்துக்கொண்டு பின்புஒருமண்ட
பத்தில்வந்து சண்பகாவதிமுதலான அக்கன்னிகைகளெல்லாம்படுத்துக்
கொண்டு நித்திரைபோனார்கள் அவர்களில் மந்திரிகுமாரத்தியான விஷ
யைஎன்கிறவள்மாத்திரம் நித்திரைபண்ணாமல் எழுந்திருந்து உலாவிக்
கொண்டிருக்கையில் சந்திரகாந்தச்சாலையில் சயனித்திருக்கின்ற சந்திர
காசனைக்கண்டு அவனுடைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்து மோகங்கொண்
டு இப்படிப்பட்டரூபலாவண்ணியமுள்ள புருஷனையல்லவோ நாம்சேர
வேண்டுமென்றுநினைத்து அவனுடையசமீபத்திற்போய் முகத்தைப்பார்
க்கும்பொழுது அவன்போட்டிருக்கின்ற உத்தரீயத்தில் முடிந்திருக்கும்
கடிதாசியைக்கண்டு அதையவிழ்த்துக் கடிதாசியைக்கையிலெடுத்துத்த
ன்னுடையவிரலினால் அம்முத்திரையைவாங்கி அப்புறம்வைத்துவிட்டுக்
கடிதாசியைவிரித்துவாசித்துப்பார்க்கையில் அதில்விஷத்தைக்கொடுத்து
க்கொல்லும்படி தன்தகப்பனானவன் தமையனுக்குஎழுதியிருக்கிறானெ
ன்றுதெரிந்துகொண்டு தமையனைசத்துத்தன்தகப்பனுடையபுத்தியை
க்குறித்துத்தூஷித்து இம்மகானுபாவனைக்கொல்லவொட்டாதவண்ணஞ்
செய்து நாம்இவனைபெண்ணிபாணம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிச்
சயித்து அக்கடிதாசியில்விஷமென்கிற அட்சரத்தைமாற்றி விஷயைகொ
டுக்கிறதென்கிற அட்சரத்தைப்போட்டு எப்பொழுதும்போலமடித்து மு
த்திரைவைத்து அவன்உத்தரீயத்தில்தானே முடிந்துவிட்டு மண்டபத்தி
ற்குப்போய்ச் சண்பகாவதியையும் அக்கன்னிகைகளையுமெழுப்பிக்கொ
ண்டு பட்டணத்திற்குப்போய்விட்டாள்.

அப்பால் சந்திரகாசனும் சற்றுநேரத்தில்நித்திரைதெளிந்தெழுந்து
அத்தாமரைத்தடாகத்திலிறங்கிக் கைகால்சுத்திசெய்து மறுபடியுங் கு
திரையின்மேலேறிக்கொண்டு பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்து ராசவீதி
யில்போகையில் எதிரேவருகிறமந்திரிகுமாரனைக்கண்டு அங்கிருக்கிற
வர்களைப்பார்த்து அதோவருகிறவர் யாரென்றுகேட்க அதற்குஅவர்க
ளும் மந்திரிகுமாரனாகியமதனனென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சந்திரகாச
னுங்குதிரையைவிட்டிழிந்து மதனனுக்கெதிரேபோகையில் அதுகண்டு
மதனனும் இதோவருகிறராசகுமாரன்யாரென்றுபார்க்கும்போது சந்திர

ராசனும் கடிதாசியைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்தான் மதனனும் அதை
வாங்கி வாசித்துப்பார்த்துச்சந்தோஷமடைந்து குந்தலராசனிடத்தில் அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரகாசனுடைய சகலஸ்தாரமெல்லாஞ்சொ
ல்லித் தன்தகப்பனெழுதியிருக்கிறகடிதாசியுங் காண்பித்தான் அதைகண்
டு அந்தராசன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து மதனனைப்பார்த்து ஓமகா
னே இந்தப்பிள்ளைக்கு என்னுடையபெண்ணைக்கொடுத்துக் கலியாணம்
செய்விக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருக்கின்றது ஆகையால்முன்னமேஉ
ன்னுடைய தங்கையைக்கொடுத்துக்கலியாணம்பண்ணிவையென்று சொ
ல்லியனுப்ப அப்படியேமதனனுஞ் சந்திரகாசனைத்தன்னுடையஅரமனை
க்கழைத்துக்கொண்டுவந்து அன்றையதினமே நல்லமுகூர்த்தமிருக்கிறப
டியினாலுஞ் சந்திரகாசனுடைய நல்வினையோர்த்துக்கொண்டபடியினாலு
ஞ் சகலசம்பிரமத்துடனே சந்திரகாசனுக்கு விஷயைகலியாணஞ்செய்து
வைத்துப்பிறகுதன்னுடையதகப்பனிடத்திற்கு விஷயையினுடைய க
லியாணச்சேதியையுமெழுதியனுப்பினான் அதற்குமுன்னமே துஷ்டபுத்
தியென்கிறமந்திரியும் இதுவரையில் சந்திரகாசன்மரணமடைந்திருப்பா
னென்று சந்தோஷமடைந்துகொண்டு ராசனைப்பிடித்துவிலங்குபோட்டு
அந்தப்பட்டணத்தையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டு பிரயாணமாய்ப்புறப்ப
ட்டுப்பாதிவழியில்வருகிறபோது மதனனனுப்பினவைத்தலைப் சேவக
ர்கள் கொண்டுவந்துகொடுக்க அதைவாங்கிவாசித்துப்பார்த்து ஐயையோ
நாமொருநினைவுநினைத்தால் தெய்வமொருநினைவுநினைத்ததேயென்றுதி
கிலடைந்து சற்றுநேரத்தில் தன்மனதைத்தானே தேற்றிக்கொண்
டு அந்தக் கொங்கணராசனைப்பார்த்து ஐயாநான் உம்முடைய ம
னதைச்சோதிக்கவேண்டியிப்படிசெய்தேன் அதை மனதில்வைக்கவே
ண்டாமென்று உபசாரஞ்சொல்லி விலங்கையும்விடுவித்துக் கொள்ளை
கொண்டபொருள்களையும் கொடுத்து க்ஷேமசுகமாய் உம்முடைய பட்
டணத்திற்குப்போமென்றுசொல்லி வருவாயனுப்பிவிட்டுத் தன்னுடை
யசேனைகளுடனே குந்தலதேசத்திற்குவந்துசேர்ந்து தன்னுடைய அர
ண்மனைக்குப்போய்நுழைந்தான் அதுகண்டு மருமகனும் குமார்த்தியும்
வந்துதெண்டனிட்டார்கள் அவர்களை ஆசிர்வாதம்பண்ணித் தன்குமா
த்தியைப்பார்த்து ஓஅம்மணி உனக்குயிந்தப்புருஷன்பேரில் சம்மத
மிருக்கின்றதல்லவோ வென்றுகேட்க அதற்கு அந்தவிஷயையும் பி
தாவைப்பார்த்து ஐயா தேவரீருடைய வனுக்கிரகத்தினால் இந்தப்பு
ருஷன்பேரிலெனக்கு அபேட்சையிருக்கின்றதென்றுசொல்லஅதுகேட்
டு அப்புறந்தன்னிடத்திற்குவந்து தண்டனிட்டகுமாரனைப்பார்த்து ஆ
சீர்வாதம்பண்ணி அவனைப்பார்த்து ஓகுமாரா நானொருகாரியமெழுதிய
னுப்பினால் நீயொருகாரியஞ்செய்தாயேயதுவென்னவென்றுகேட்க அ
துகேட்டு மதனனும் திகிலடைந்து பிதாவைப்பார்த்து ஐயாதேவரீரெ
ழுதினபடிக்கு நடந்தேனேயல்லாமல் வேறில்லையே யென்று தகப்ப
னெழுதியனுப்பிய கடிதாசியைக்கொண்டுவந்து கொடுக்க அதைவா
ங்கிவாசித்துப்பார்த்து தலையசைத்து இதுநம்முடையகையெழுத்து

தானேயிது இப்படிநேரிட்டதென்ன ஆனாலும் நாம்மறந்து எழுதினே
மோ எப்படியோவென்றுமனதில்நினைந்து மகாவிசனத்துடனே முன்னி
ன் ஒன்றுந்தோன்றாமல் நாம்நினைத்தகாரியமெல்லாம் விருதாவாய்ப்போ
ச்சுதே இதற்குஎன்னசெய்வோம் இந்தச்சந்திரகாசன் இவ்விடத்திலிருந்
தால் நம்முடையராசன்பெண்ணையுங்கொடுத்து ராச்சியத்தையும் அவ
னுக்கேபட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைப்பான் அப்பால் நம்முடையபுத்திர
னுந்தள்ளுண்டுபோவான் ஆகையினால் இவனைஉயிரோடேவைக்காமல் உ
பாயத்தினால் கண்டித்துவிடவேண்டுமென்று ஆலோசித்து அந்தக்கோசி
ங்கிகளையழைப்பித்து ஓ துன்மார்க்கர்களே சிலநாளைக்குமுன்நாம்ஒருசிறு
பிள்ளையைக்கொல்லும்படி உங்களுக்குச்சொல்லியனுப்பினால் நீங்களப்ப
டிசெய்யாமல் சூதுசெய்து காட்டிலே உயிரோடேவிட்டுவிட்டுவந்தீர்கள் அ
ந்தக்குற்றத்திற்கேயுங்களையாக்கினைபண்ணவேண்டியது அதைநாம்மன்
னித்தோம் இப்போதாகிலும் நமதுசொல்லைத்தள்ளாமல் இந்தப்பட்ட
ணத்திற்குப்புறம்பாகஇருக்கிற பத்திரகாளியினுடையகோயிலினிடத்தில்
இன்றுராத்திரிப்பதினைந்துநாழிகைவேளையில் நீங்களிருந்துகொண்டு அ
ப்போதவ்விடத்தில்வருகின்றவனை முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் கண்டி
த்துவிடுங்களென்று திட்டஞ்செய்து அவர்களுக்குச் சிறிதுதிரவியங்க
ளை வெகுமானமாகக்கொடுத்தனுப்பினானவர்களும் அதற்குச்சம்மதித்து
த் துஷ்டபுத்தியினிடத்திற்செலவுபெற்றுக்கொண்டு அந்தப்பத்திரகா
ளியம்மன் கோயிலிடத்திற்போய்யார்வருகிறார்களோவென்றுமிகுந்தஎச்ச
ரிக்கையாய்க் கத்தியையுருவிக்கொண்டு முஸ்தீதாகவிருந்தார்கள் இவ்வி
டத்தில் துஷ்டபுத்தியுந்தன்மருமகனான சந்திரகாசனையழைத்து ஓசந்தி
ரகாசா நாம்ஒருஅந்தரங்கமானரகசியஞ்சொல்லுகிறோம் அதையென்கு
மாரன்முதலானவர்களும் அறியப்படாது அதுவென்னவென்றால் இந்தப
ட்டணத்திற்குவெளியேயிருக்கிற பத்திரகாளியம்மனுக்கு வருஷத்திற்
கொருதரம்பூசைகொடுத்துநமஸ்காரம்பண்ணிவருவேன் அதனால் எனக்
குச்சகலசம்பத்துகளும் உண்டாச்சுது நானிப்படிபூசைபண்ணுகிறதுஎ
ன்குமாரன்முதலானவர்களும் அறியமாட்டார்கள் அந்தநினைவு இன்றை
யத்தினம்வந்தது ஆகையால் இன்றையத்தினம்ராத்திரிப்பதினைந்துநாழி
கைக்குமேல் கந்தபுட்பஅட்சதைகளும் பண்டுபலாதிகளும் எடுத்துக்
கொண்டுபோய்ப் பூசைபண்ணுகிறதற்கெனக்குத்தள்ளாது என்மகனோ
வென்றால் ராசாவினுடைய அரண்மனையிலிருக்கிறான் அவனுக்குப்போக
க்கூடாது ஆகையினாலெனக்குப்பதிலாய் நீபோய்ப்பூசைசெய்துவாவெ
ன்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சந்திரகாசனும் மெய்யாகநினைத்து அர
ண்மனைக்குப்போனான் அதிலே சூரியபகவானும் அஸ்தமானமாகிறா
ப்போது சந்திரகாசனும் ஸ்நானம்பண்ணிச் சபதபங்களைமுடித்துக்
கொண்டு மகாபரிசுத்தனாய்த் தனதுமாமனாரிட்ட கட்டளைப்படியேதங்
கத்தட்டுகளில்பூசாதிரவியங்களையெடுத்துக்கொண்டு தனியே புறப்பட்
டு அந்தஇருட்டுவேளையில் பட்டணத்துவீதியே போகும்பொழுது அங்
கே குந்தலமகாராசனிடத்திற்குக்காலவமகாரிஷிவந்தருளினார் அந்தமூ

னிஸ்வாருடையவசவுகண்டு குந்தலராசனும் சிம்மாசனத்தைவிட்டெழுந்
திருந்து எதிரேபோய் அழைத்துக்கொண்டுவந்து நவரத்தினபீடத்தில் உ
ட்காரவைத்து அந்தமகாரிஷிக்கு அர்க்கியபாத்தியமுதலானவைகளாற்பூ
சைபண்ணி யவரைப்பார்த்து ஓமுனிநாதா அடியேனுடையமனதில் ஒரு
சந்தேகமிருக்கின்றது அதுவென்னவென்றால் அடியேனுக்கு ஒருமாசமா
ய்க்கைகால்கள் அசந்துபோகின்றது சரீரந்தளர்ந்து வருகின்றது மனங்
கலக்கமாயிருக்கின்றது முன்பின்னொன்றுந்தோற்றவில்லை சூரியனைப்பார்த்
தால் வளையலோடுபோல மழுங்கிக்காணுகின்றது என்சரீரநிழலைப்பார்த்
தால் சிரசுமாத்திரமில்லாமல் முண்டமாத்திரங்காணுகின்றது அந்தமு
ண்டத்திலுமனேகாக்கிரங்கள் தோற்றுகின்றது ஆகையினாலிந்தராச்சிய
த்தின்பேரில் எனக்குச்சற்றாகிலும் விருப்பமில்லை அப்படியிருக்கின்றபடி
யால் தேவரீரடியேனுடைய கருத்தைத்திருத்திக்கிருதகிருத்தியனாக்கிர
ட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டுக்காலவமகா
ரிஷியும் அந்தராசனைப்பார்த்துக் கேளுமையா குந்தலபூபாலகா பூலோக
த்தில்மனிதர்மரணமடையுங்காலத்தில் காணப்படுகின்ற அவசகுனங்களை
ச் சொல்லுகிறோம் அதுவெப்படியென்றால் மனிதர்நடக்கும்போது அவ
ர்கள்நிழல் அவர்களுக்குத்தெரியாமலிருந்தால் ஒருவருஷத்தில் மரணம
டைவார் சூரியப்பிரகாசமழுங்கினதுபோலக்கண்டவர்கள் பத்துமாதத்தி
ல் மரணமடைவார் ஒருபுருஷன்நடக்கும்போது சிரசானது இரண்டுபிரி
வாகப்பிரிந்துதோன்றினால் அவனெட்டுமாதத்தில்மரணமடைவான் ஒருபு
ருஷன்சொப்பனத்தில் குரங்குகளையுங் கழுதைகளையுங் காண்பானாகில்
அவனாறுமாசத்தில்மரணமடைவா னொருபுருஷனுடைய சமீபத்தில் ஆ
ந்தைகளாவது நாய்களாவதுவந்துகத்துமாயில் அந்தப்புருஷனிரண்டுமா
தத்தில் மரணமடைவா னொருபுருஷனுடையகண்களுக்கு முன்னே
தோற்றுகிறதுகளெல்லாம் பலவாகச்சிதறித்தோற்றுமாகில் அவனொருமா
தத்தில்மரணமடைவா னொருபுருஷன் ஸ்நானம்பண்ணி வஸ்திரத்தை
யெடுத்துத்துடைத்துக்கொள்ளுமுன்னே மார்பில் ஈரமில்லாமற் சுவறிப்
போகுமாகில் அவன்பதினைந்துநாளையில் மரணமடைவா னொருவனெ
ண்ணெய்த்தலையுடனே சிவப்புப்பூவை முடித்துக்கொண்டு தெற்குமுக
மாய்ப்போகிறதுபோலக் கனவுகண்டால் அவன்பத்துநாளையில் மரணம
டைவான் தீபம்பிரகாசமாயெரிகிறபோது அந்தப்பிரகாசம் துண்டித்து
ப்போகிறதுபோலக் கனவுகண்டா லவனைந்துநாளையில் மரணமடைவான்
பட்சிகள்வந்து முகத்திலே கொத்தினால் அவனாலுநாளையில் மரணம
டைவா னொருபுருஷன் தன்னுடையகாலடி தனக்குத்தெரியாமற் காணு
வானாகில் அவனிரண்டுநாளையில் மரணமடைவான் கறுத்தசரீரத்தோடு
தலைவிரித்துக்கொண்டு ஒருஸ்திரீயானவள்வந்து தன்பிடரியிலேகுத்தினா
ற்போலக்கனவுகண்டா லவனொருநாளையில் மரணமடைவா னின்னமிப்
படிப்பட்டஅவசகுனங்கள்அனேகவிதங்களுண்டு அதுபோலநீரும்அவச
குனங்களைக்கண்டீராகையால் இன்றுமுதலிராச்சியத்தினுடையஆசையை
விட்டுக்காட்டுக்குப்போய்மரவுரியுடுத்திக்கொண்டு சருகுபட்சணம்பண்
ணிக்கொண்டு சர்வேஸ்வரனைநோக்கித்தவஞ்செய்து புண்ணியலோகத்

தையடையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுக்குந்தலராசனும்சந்தோஷப்பட்
டு அப்போதுதானேதன்னிடத்திலிருக்கிற மந்திரிகுமாரனையழைத்து ஓ
மதனா இந்தராச்சியத்தையுன்மைத்துனனாகிய சந்திரகாசனுக்குப் பட்
டாபிஷேகம்பண்ணுவித்து நான்தவசியாய்ப்போகவேண்டுமாதலா லுன்
மைத்துனனை யதிசீக்கிரமாயழைத்துக்கொண்டு வாவென்றுசொல்லியனு
ப்ப அதுகேட்டு மதனனுந் தன்னுடையஅரண்மனைக்குவந்து சந்திரகாச
னைத்தேடிக்காணாமல் பட்டணமுழுதுந்தேடித்திரிந்து ராசவீதியில்வரு
கையில் அங்கேயொருதங்கத்தட்டிற்பூசாதிரவியங்களை எடுத்துக்கொண்
டு பத்திரகாளியம்மன்சந்நிதியைநோக்கிப்போகின்ற சந்திரகாசனைக்கண்
டு ஓராசகுமாரகா குந்தலராசனானவர் உனக்கு ராச்சியத்தைப்பட்டாபி
ஷேகம்பண்ணிவைக்கநினைத்து அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாரெ
ன்றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சந்திரகாசனுஞ்சந்தோஷப்பட்டு மைத்துன
னைப்பார்த்து ஓமைத்துனா உன்னுடையபிதாவானவர் பத்திரகாளிகோயி
லுக்கு வருஷத்திற்கொருதரம்போய்ப் பூசைபண்ணுகிறதென்றும் இன்
றையத்தினம்போகிறதற்குத் தனக்குச்சரீரம் பிரயாசமாயிருக்கிறதென்
றுஞ்சொல்லி யென்னையனுப்பிப்பூசைசெய்துவரும்படி கட்டளையிட்டன
ராதலால்நான்பிராயணப்பட்டுப்போகும்போதே இத்தனையயிஸ்வரியம்வ
ந்ததல்லவோ ஆகையினால் தான்அதிசீக்கிரத்திற்போ யந்தமகாதேவியை
ப்பூசித்து வருகிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மதனனும் சந்திரகாச
னைப்பார்த்து ஐயோராசநந்தனா அவ்விடத்திலிராசனானவர் துரிதப்படுத்து
கின்றபடியால் நீர்இராசனிடத்திற்குப்போம் நான்போய் அந்தஅம்மனைப்
பூசித்துவருகிறேனென்றுசொல்ல அதற்குச்சந்திரகாசனுஞ் சம்மதித்து
த் தன்கையிலிருந்த தங்கத்தட்டை அவன்கையிற்கொடுத்தனுப்பிவிட்டு
அதிவேகமாய்வந்து குந்தலராசனைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தமு
னிநாதனுக்குப்பயபக்திவினயத்துடனே பிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்து
அவர்களுக்குமுன்பாகக் கைகட்டிக்கொண்டுநின்றா னதுகண்டு குந்தலரா
சனுஞ்சந்தோஷமடைந்து அக்கணமே தன்னுடைய குமாரத்தியானச
ண்பகாவதியையழைத்துச் சந்திரகாசனுக்குக்கலியாணம்பண்ணுவித்து
த் தன்னுடையகுந்தலபுரத்தையு மவனுக்கேபட்டாபிஷேகஞ்செய்துசக
லசேனைகளையும் அவன்வசத்திலொப்புவித்துத் தன்னுடைய முத்திரை
மோதிரத்தையும் அவன்கையில்கொடுத்துவிட்டவ்விராசனானவர் காலவ
மகாரிஷியுடனேகூடிக்கொண்டு தவசுக்குப்போய்விட்டார் இப்பால்மதன
னும் பத்திரகாளிகோயிலுக்குச்செல்ல அங்கிருந்தவேவுகாரரால் மதன
னுங்கொல்லப்பட்டா னிந்தசங்கதிகளெல்லாமறிந்ததுஷ்டபுத்தியுஞ் சந்
திரகாசனைக்கண்டு வெட்கப்பட்டு அவனைத்தழுவிக்கொண்டு அப்பாசந்
திரகாசா உன்மகிமையையறியாமல்என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலிதுவ
ரையிலும் உனக்குஅநேகதுன்பங்களைச்செய்வித்தே னதுகளையெல்லாம்
பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொண்டானதற்குச்சந்திர
காசனுந்துஷ்டபுத்தியைப்பார்த்து ஓஐயாநீரெத்தனைகாரியஞ்செய்தாலு
ம் என்னையென்னசெய்யும் அரிபக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஒருநாளுங் கு
றைவருகிறதில்லையென்றுசொல்லி மாமனாரையாதரணைபண்ணி அரம

னைக்கனுப்பிவிட்டு அம்மகாதேவியினிடஞ்சென்று பிரதட்சணநமஸ்கார
ம்பண்ணி வெட்டுண்டமதனனை அவ்வம்மனு லெழுப்பிக்கொண்டு ப
ட்டணத்திற்குவந்து கொலுமண்டபத்திலிருக்கிற சிம்மாதனத்திலுட்கா
ர்ந்து துஷ்டபுத்திமதனன்முதலான மந்திரிபிரதானிகளுடனே கொலுவா
யிருந்துகொண்டு பட்டணத்திலுள்ள சனங்களையெல்லாமழைப்பித்து அ
வர்களைப்பார்த்து அரிபக்தர்களாகவும் அரிபூசாதுரந்தரர்களாகவுமிருக்கு
ம்படிகட்டளையிட்டு அப்படிநடவாதபேர்களை ஆக்கினைபண்ணிவிடுவோ
மென்று பறையறைவித்து அச்சந்திரகாசனனவன் சத்தியசந்தனாய்ச்
சகலசனங்களையுந் தன்னைப்போலப்போஷித்துக்கொண்டு சொர்ப்பனத்தி
லும்பொய்சொல்லாமல் குடிகளுக்குப் பத்துக்கொன்பதுவிழுக்காடுகொ
டுத்துத்தானொருபங்குவிழுக்காடுவாரம்வாங்கிக்கொண்டு தருமசொரூப
னாய்த்தனதுசத்தியத்தினாற்றனது இராச்சியத்தில் மாதமும்மாரிபெய்வி
த்துச்சகலபயிர்களையு மபிவிர்த்தியாய் விளைவித்துக்கொண்டு ஒருகாலத்
திலுங்குடிகளுக்குத் துன்பம்வராவொட்டாமற்பாதுகாத்துக்கொண்டுபிர
மாதிதேவர்களும் தனதுகீர்த்தியைமெச்சும்படி யநேகயாகங்கள்யக்கியங்
கள ஹோமங்கள் பண்ணிப்பிராமணபூசையும் தேவபூசையும்வழுவாமற்
செய்துகனவிலும் அரியைமறவாமற்சண்பகாவதிவிஷயையென்கிறஇரண்
டுதேவிமாருடனுங்கூடிச் சகலசவுக்கியங்களையுமனுபவித்துக்கொண்டுகு
ந்தலதேசத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்கின்றசந்திரகாசமகாராசனனவ னுங்க
ளுடையகுதிரைகளைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டுஉங்களுடனேபோராடநினைத்
திருக்கிறானிங்களும் அந்தராசனை இந்தராசாக்களிலொன்றாய்நினைத்துச்ச
ண்டைபண்ணிக் குதிரைகளைவிடுவித்துக்கொள்ளுவோமென்றுநினைத்தீர்
களானாலுங்களால்முடியாதுஆகையால்இலகுவா அந்தஇராசனைச்சிநேகம்ப
ண்ணிக்குதிரைகளைவிடுவித்துக்கொண்டுஅஸ்தினாபுரத்திற்குப்போய்த்த
ர்மபுத்திரர்செய்கிறயாகத்தை நிறைவேற்றிவையுங்களென்றுசொல்லிப்பி
ற்பாடு அந்தநாரதமுனிவரானவர் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிடத்திற் செலவு
பெற்றுக்கொண்டு தனது ஆசிரமத்திற்குப்போய்விட்டாரதன்பிறகு கிரு
ஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் தங்கள் மனதிலிருந்த சந்தேகந்தீர்ந்து சந்தோ
ஷசித்தர்களாய்ச் சகலதுராதுரைகளுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனு
ம் அவ்விடத்திலிருந்து சதாருடர்களாய்ப்புறப்பட்டுநடந்து குந்தலதேச
த்திற்குச்சமீபமாகப்போய்த்தண்டுவிட்டிறங்கினார்கள் அங்கேயதற்குமு
ன்னமேதானே அவ்வஸ்வமேதக்குதிரைகளிரண்டும் குந்தலதேசத்தைச்
சேரவருகையிற் சந்திரகாசமகாராசன் வேவுகாரர்களாறகேள்விப்பட்டக்கு
திரைகளைப்பிடித்துவாச்சொல்லி அருச்சுனராசன்விட்டகுதிரையினுடை
யநெற்றியிலிருக்கின்றவிருதாவோலையைவாசித்துப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பா
கச்சிரித்து இக்குதிரையின்பின்னேவருகிறவன் சாம்பவமூர்த்தியையுஞ்
செலித்த மேட்டானமேட்டியாகியகிரீட்டியாம் அப்படிப்பட்டரணரங்க
சூரனைஇன்றையத்தினம்ரணக்களத்திலேயறிகிறேன் அவனம்மையெல்
லாம் பெண்டுகளாக்கினனே அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தன்மையை இ
ப்போதுஅறிகிறேனென்று ஆக்கிரகித்துப் பற்களை நெறநெறவெனக்கடி
த்துக் கண்களில்நெருப்புப்பொறிகள்பறக்கவும் புருவங்கள்நெரியவும்
மீசைபட்பட்வென்றுதுடிக்கவும் அதிககோபத்துடனே அங்கிருந்த

சேனைகளையழைத்து அந்தக் குதிரைக ளிரண்டையும் குதிரைக்கா
வடியில்கட்டிவைக்கும்படி திட்டம்பண்ணி யந்தக்கணத்திலேதானேசந்
திரகாசமகாராசனானவன் யுத்தசன்னத்தனாய் நவரத்தினமயமானதேரி
லேறிக்கொண்டு மந்திரி பிரதானிகள் சாமந்தர்கள் குமாரவர்க்கங்கள் பந்
துவர்க்கங்கள் மகுடவர்த்தனர்கள் கிரீடாதிபதிகள் தண்டநாயகர்கள் சே
னாபதிகள் முதலானதுராதுரைகளும் சதுரங்கபலசேனைகளும் புடைசூ
ழ்ந்துவரத்தக்கதாகப்புறப்பட்டு வெண்கலபேரிகை ரணபேரிகை முதலா
னபதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்க அட்ட
காசங்கள்பண்ணிக்கொண்டு பட்டணத்திற்குவெளியேவந்து தண்டுவிட்
டிறங்கிச் சகலசேனையையும் அணியணியாகநிறுத்தி யந்தசேனைகளுக்கு
முதன்மையாய்ச் சந்திரகாசமகாராசனும் எமதர்மராசனைப்போற்பார்க்கப்
பயங்கரமாய் ஆக்ருஷத்துநின்றானதுகண்டு தேவர்களெல்லாரும் ஆச்ச
ரியப்பட்டு இந்தச்சந்திரகாசன்விஷ்ணுபக்தன்வீராதிவீரன் இவனைத்திரு
ஷ்டித்துப்பார்க்கிறதற்கு நம்மாலுமாகாது அப்படியிருக்க இந்தஅர்ச்சுன
னெவ்விதத்தினால் கெலிக்கப்போகிறான் குதிரைகளையு மெப்படிவிடுவித்
துக்கொள்ளப்போகிறான். தருமபுத்திரரு மெவ்விதத்தில் யாகம்பண்ணி
நமக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடுக்கப்போகிறார் கிருஷ்ணபகவானுடைய தந்
திரங்களெங்கேநடக்கப்போகின்றது இதைநம்பவேண்டியதில்லையென்று
தங்களுக்குளெண்ணங்கொண்டு பயப்பிராந்தரானார்கள் கேட்டீரோசெ
னமேசெயமகாராசனே அப்படிப்பார்க்கப்பயங்கரமாய்முனைந்துநிற்கின்ற
சந்திரகாசமகாராசனுடையசேனைகளை அருச்சுனன்கண்டு ஆச்சரியப்ப
ட்டு நாம்இந்தராசனை யெப்படிகெலிக்கப்போகிறோம் நாரதமுனிவர்சொ
ன்னதெல்லாம் உண்மையாயிருக்கின்றதேயென்றுநடுங்கி உச்சாகபயங்கர
மாய் நாம் இன்றையத்தினம் இந்தஇராசன்கையில்தப்பிப்பிழைக்கப்போ
கிறோமோ என்றுசிந்தாக்கிராந்தனாய்ச் சூரியனைக்காணாததாமரைபோல்மு
கம்வாடிநின்றான் அப்படிமுகவாட்டமாய்நிற்கிற அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அ
கிலாண்டகோடிபிர்மாண்டநாயகராகிய கிருஷ்ணபகவானுஞ்சிரித்துத் த
லையசைத்து ஓகிரீடிநீயேன்தயிரியத்தைவிட்டாய் நாம்இருக்கும்பொ
ழுது உனக்கென்னகுறையிருக்கின்றது நீஒன்றுக்குமஞ்சவேண்டாம் உ
ச்சாகமாய்நின்று காண்டீபத்தைவளைத்து அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்
செய்யநாம்அச்சந்திரகாசனைக்கெலிப்போமென்று அருச்சுனனையுச்சாகப்
படுத்தி அப்பகவானானவர் புன்சிரிப்புடனேமுடிக்கோலினால் குதிரைக
ளையதட்டி அருச்சுனனுடையதேரைச் சந்திரகாசனுக்கு நேராகநடத்தி
யருளினார் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஐயாச
னார்த்தனா தேவரீர் இரதத்தைமெதுவாய்நடத்து மிதோ பாணங்களைப்
பிரயோகிக்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகளையெல்லாஞ் சந்திரகாசன்கண்டு
சிரித்து ஆனந்தசமுத்திரத்தில்முழுகிச் சகலஆக்கிரமுமடங்கி இந்தப்ப
கவானே அருச்சுனனுக்குச்சாரதியாகவிருந்து அடிமைத்தொழில் செ
ய்யும்பொழுது நாமிவ்வருச்சுனனுக்கடிமையல்லவா ஆகையினால் நாம்
அருச்சுனனுடனேபோராடவேண்டியதென்ன நமக்கு அதனால்வருகிற
பிரயோசனமென்ன இகபரசவுக்கியங்களைக்கொடுத்து இரட்சிக்கப்பட்
டதேவனைவிட்டு வீணானகாரியத்தை நாமேன்செய்யவேண்டுமென்று

தினைத்து அதிசந்தோஷத்துடனே தன்கையிலெடுத்தவில்லைத்தேரின் பேரிலெறிந்துவிட்டுக் கவசத்தைக்கழற்றிப்போட்டுத் தேரைவிட்டுப்பூமியிற்குதித்து ஓடிவருகையில் அதுகண்டு அப்பகவானும் புன்சிரிப்புடனே தேரைவிட்டிழிந்து பூமியின்பேரில் நின்றருளினார் அப்பொழுது தருமசொரூபனான சந்திரகாசனும்வந்து அப்பகவானைக்கண்டு பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு எழுந்துநின்று கைகளைச்சிரசின்பேரிலஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அத்தேவனைப்பார்த்து ஓதேவதேவா—புருஷோத்தமா—புண்டரீகாட்சா—ஆபத்பாந்தவா—அநாதரட்சகா—கோவிந்தா—கோபாலா—கோபிகாரமணா—தேவகிநந்தனா—பரந்தாமா— விஸ்வரூபா ஓசுவாமியென்னைரட்சியும் இந்தசமுசாரமென்கிறமாயாசமுத்திரத்தில்முழுகி மோட்சமாகிய கரையைக்காணமல்வருந்துகின்ற அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடியாகிய தெப்பத்தைத்தந்துகரையேற்றிரட்சியும் ரட்சியும் உமது கிருபாநோக்கத்தினாற் பார்த்தருளுமின்றைக்கல்லவோ என்னுடையபூசாபலன்பலித்தது என்னுடையகீர்த்திப்பிரகாசம்பூலோகமுழுதும்நிறைந்தது இன்றல்லவோபரமசுகத்தைப்பெற்றேனென்னுடையஜென்மஞ்சாபல்லியமாச்சுது தேவரீருடைய திருவடியாகிய அங்குசம் பட்டமாத்திரத்தில் மனமாகியகாட்டிற்சஞ்சரிக்கின்றபாவமாகிய ஆனைக்கூட்டங்களெல்லாம் மடிந்துவிழுமே அப்படிப்பட்டமகிமையையுடைய கபடநாடகசூஸ்திரதாரியானமுகுந்தாரட்சியும்ரட்சியும் பசுவானது கன்றுகளைப்போஷிக்கிறதுபோலப்பக்தசனங்களைப்போஷிக்கின்ற தயாநிதிரட்சியும்உம்மைக்கண்டமாத்திரத்தில் என்னுடையசரீரங்குளிர்ந்தது பிரமானந்தமேலிட்டதல்லாமலும் நான்காணவேண்டியிருக்கின்ற பாக்கியத்தினாலல்லவோஅத்தருமபுத்திரரும் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணநினைத்தார் இவ்வருச்சுனராசனுந்தேவரீராற்சகலபிரதிஷ்டையும்பெற்றானிவனுடையபுண்ணியந்தானெப்படிப்பட்டதோ தெரியாதென்றுசொல்லித்திரும்பவும் அப்பகவானுக்குப்பிரதட்சணநமஸ்காரம்பண்ணிப் பிற்பாடு அர்ச்சுனனையும் ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு விரவர்மன்முதலான இராசர்களையும் சதுரங்கபலசேனைகளையும் ஆசாரணைசெய்து அக்கணத்திலே தானேபதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்கத் தக்கதாகக் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள்முதலான சகலசேனையையும் பிரயாணப்படுத்திக்கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளுடனே குந்தலதேசத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவருகையில் தேவர்களெல்லாருங்கண்டு சந்தோஷப்பட்டுச் சந்திரகாசனுடைய பக்திக்குமெச்சி சந்திரகாசன்பேரிற் பாரிசாதபுட்பங்களைச்சலசலவென்று வருஷித்தார்களப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்புடனே அருச்சுனனைப்பார்த்துக் கண்சைகைபண்ணி ஓஅருச்சுனா நாமிருவரும் நல்லபூசாபலன்பண்ணினபடியால் இன்றைக்குத்தப்பிப்பிழைத்தோம் இனிமேல் நமக்கொருவருமெதிரில்லையென்றுசொல்லி மகாசந்தோஷத்துடனேநடந்து சகலதுரைகளுடனும் சேனைகளுடனும் குந்தலபுரத்தைச்சேர்ந்து அச்சந்திரகாசமகாராசனுடையவனுமதியினால் சர்வாடம்பரத்துடனே அப்பட்டணத்திலே மூன்றுநாளிருந்தார்கள் இப்பால்நாலாநாளகாலமே சந்திரகாசனும் அஸ்வமேதக்குதிரைகளையுஞ் சிறந்ததிரவியங்களையுங் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களுக்

குக்காணிக்கையாகக்கொடுத்து அனுப்பிவைத்துப்பிற்பாடு சகலசேனைகளையும்பிரயாணப்படும்படி யுத்தரவுபண்ணித் தன்னுடையபட்டணத்தையுமந்திரிமார்கள்வசத்திலொப்புவித்துத் தானுமதாரூடனாய்ச் சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அருச்சுனனுடைய சேனைகளுடனேகலந்துகொண்டான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனுமஸ்வமேதக்குதிரைகளிரண்டையும்விட்டு அதுகளின்பிறகே கிருஷ்ணமூர்த்திசமேதனாய்ச் சந்திரகாசன்–வீரவர்மன்–மயூரத்துவசன்–தாமரைத்துவசன்– அம்சத்துவசன்-நீலத்துவசன்–எவ்வர்ணுசுவன்–பப்பிரவாகன்– அனுசாளுவன்–பிரத்தியுமனன்–அனிருத்திரன்–மேகவர்ணன்–சாத்தகி–கிருதவர்மன் முதலானதுரைகளுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் ரதாரூடனாய்ப்புறப்பட்டு மகாஆடம்பரத்துடனேபூமியானது கிடுகிடுவென்று நடுங்கத்தக்கதாக நடந்தான் அப்பால் அக்குதிரைகளானது வடக்குநோக்கி யநேகதூரம்நடந்து காடுகள்-செடிகள்–சிமைகள்–பூமிகள்-வனங்கள்–வனாந்கிரங்கள்–மலைகள்-குகைகள் அக்கிராரங்கள்–பட்டணங்கள்–ஆறுகள்–நதிகள்-தேசங்கள்–ராச்சியங்கள்-சாலைகள்–சோலைகள் இதுகளெல்லாங்கடந்துபோகையில் அங்கங்கேயிருக்கிற அரசர்களிற்சிறிதுபேர் அவ்வஸ்வமேதக்குதிரைகளைக்கண்டு நடுநடுங்கினார்கள் சிறிதுபேர்பயப்பிராந்தர்களானார்கள் சிறிதுபேர் தங்கள்விருதுகளை வாங்கியெறிந்தார்கள் சிறிதுபேர் அத்துரைகளையெல்லாம் திருஷ்டித்துப்பார்க்கமாட்டாமல் விலகிப்போனார்கள் சிறிதுபேர் அக்குதிரைகளுக்குத்தெண்டனிட்டார்கள் சிறிதுபேர்காணிக்கைகப்பங்களைக்கொண்டு கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களைக்கண்டார்கள் சிறிதுபேர் அக்குதிரைகளையும்அர்ச்சுனனுடையசேனைகளையுங்கண்டுபயந்துஓடிப்போனார்கள் கேட்டீரோ செனமேசெயமகாராசாவே இப்படியருச்சுனனுடையசேனைகளானது சமுத்திரம்புரண்டுவருகிறதுபோல எங்கும்பரவிநடக்கையில் அதுகண்டு எவ்வகைப்பட்டராசாக்களும் திருஷ்டித்துப் பார்க்கமாட்டாமலோடிப்போனார்கள் சந்திரகாசனைக்கூட்ட வணங்கப்பண்ணிக்கொண்டு அருச்சுனராசனுக்கு இனி எந்தலோகத்திலுமெதிராளிகளில்லையென்று சிறிதுபேர்சொல்லிக்கொண்டார்கள் அருச்சுனனுடையசேனைகள் நடக்கிறஅதிர்ச்சியினாற் பூமிதேவியும் நடுங்கினாள் ஆதிசேஷனும்விஷங்களைக்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டு ஆயிரம்பணமுடிகளையும் சாய்த்துக்கொண்டானிப்படியநேகவைபவத்துடனேஅருச்சுனனானவன் சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனேநடக்கும்பொழுது அக்குதிரைகளும் வடதிசையில் அநேகந்தூரம்நடந்து பிறகுகிழக்குத்திசையை நோக்கித்திரும்பிக்கிழக்குச்சமுத்திரக்கரையோரமாகவந்து அங்கேசற்றுநேரம்நின்று அப்பால் சமுத்திரத்தின்பேரில்நடந்து மாய்கையாய்ப்போய்விட்டது அதிலே அருச்சுனனும் சகலசேனைகளுடனே கிழக்குச்சமுத்திரக்கரையோரமாய்வந்து சேர்ந்து குதிரைகளைக்காணாமல் திகிலடைந்து கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்துஐயாகிருஷ்ணா இக்குதிரைகள்சமுத்திரத்தில் நடந்துபோகமாட்டாதல்லவோ அதுகளெங்கேபோச்சுது இனியென்னசெய்வோமித்தனைபிரயாசப்பட்டுவந்தகுதிரைகள் மாய்கையாய்ப்போனகாரணமென்ன அதுகளை யார்கொண்டுபோனார்களென்று தெரியவில்லையே இதுவரையில் பெரியசமுத்திரங்களையெல்லாங்கடந்து வந்து க

டைசியில் ஒருசிறியகால்வாயில் மூழுகிவிடலாச்சுதே இதற்கு எப்படிஐயாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய ஞானதிருஷ்டியினாற்பார்த்துக் குதிரைகளிருக்குமிடத்தையறிந்துகொண்டு ஓஅருச்சுனா குதிரைகள்போய்விட்டதென்று நீபயப்படவேண்டாம் அந்தக்குதிரைகளிருக்கின்றவிடத்தைநாம்சொல்லுகின்றோம் அதுவென்னவென்றால்மைநாகபர்வதமொன்றுசுவேதபருவதமுதலானபருவதங்களுக்குமிருப்பிடமாய் ஆமைகள்—முதலைகள்—சர்ப்பங்கள்—பட்சிகள்முதலான சீவராசிகளுக்குமிருப்பிடமாய்க் கற்பகத்தருபாரிசாதம்—சிந்தாமணி— காமதேனுமுதலானவஸ்துகளுக்குத் தாய்வீடாய் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்குஞ் சிங்காரமாளிகையாய் இவ்வளவவ்வளவென்று அகலம்நிகளம்ஆழம்அறியப்படாததாய்விளங்கப்பட்டதிருப்பாற்கடலுக்குமத்தியில் சுவேதத்வீபமொன்றிருக்கின்றது அந்தச்சுவேதத்வீபத்தில் நமதுகுதிரைகள்போய்ப்பச்சென்றபுல்லைக்கண்டுமேய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் அவ்விடத்திற்குப்போய்க்குதிரைகளைக்கொண்டுவருவோம் நீசற்றாகிலும்கவலைபடாமல் இச்சேனைகளையெல்லாம் இவ்விடத்தில்தானேநிறுத்திவிடு உன்னுடையதேரும்உதவாதென்று அருச்சுனனுக்குச் சொல்லிவிட்டுஅந்தக்கணமேதாரகனைநினைத்தருளினார் அப்பகவான்நினைத்தமாத்திரத்தில் தாரகனும்காந்தர்வகுதிரைகளுடனும்கருடக்கொடியுடனும் சங்குசக்ரமுதலியபஞ்சாயுதங்களுடனும்கோடிசூரியப்பிரகாசமாய்விளங்குகின்ற வைகுண்டரதத்தைக்கொண்டுவந்துநிறுத்தினான் அதுகண்டுஅப்பகவானும்சந்தோஷமாய்ச்சேனைகளையெல்லாம்அங்கேதானேநிறுத்திவிட்டுச்சந்திரகாசன்—வீரவர்மன்—மயூரத்துவசன்—அம்சத்துவசன்—பிரத்தியுமனன் அருச்சுனன் இவர்களைமாத்திரம் அவ்விரதத்திலேற்றித்தாமும் ஏறிக்கொண்டு தாரகனையெச்சரிக்கைபண்ணி ரதத்தைத்திருப்பாற்கடல் மத்தியிற்கொண்டுபோம்படி கட்டளையிட்டருளினார் அதுகேட்டுத்தாரகனும்ரதாப்பிரசாதமென்றுமுடிக்கோலினால் குதிரைகளைபதட்டி இரதத்தைஆகாசமார்க்கமாய்க்கொண்டுபோய்ச் சுவேதபருவதத்திற்கு நடுவேநிறுத்தினான் அப்போதுகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அருச்சுனனுடனும்அஞ்சுதுரைகளுடனும்தேரைவிட்டிழிந்து அவ்விடத்திற்சுற்றிப்பார்த்துவருகையில் அங்கேஆகாயத்திற்கும்பூமிக்குமொன்றாய்லட்சம்யோசனைவிஸ்தாரமுள்ளஒரு ஆலவிருட்சத்தின்கீழிருந்து தவஞ்செய்கின்ற பக்தலப்பிரியமுனீந்திரரைக்கண்டுகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் சந்தோஷமடைந்தார்கள் சந்த்ரகாசன்முதலானவைந்துபேரும் அம்முனிநாதனைக்கண்டுபிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்துநின்றார்களப்பொழுதம்முனீஸ்வரருங் கண்விழித்துப்பார்த்துகிருஷ்ணார்ச்சுனாசர்களையும் ஆதரணைபண்ணி அப்பால்கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களைப்பார்த்து ஓநரநாராயணர்களேநீங்கள் புண்ணியபுருஷர்களாச்சுதேநாம்உங்களைப்பார்க்கும்படியெத்தனைபுண்ணியம்பண்ணினோமோ நமதுகோரிக்கையின்றல்லவோஈடேறியது உங்களைத்தரிசனம்பண்ணுகிறநிமித்தம்அக்குதிரைகளையிவ்விடத்திற்கு அழைத்தோம்இதோசிங்காரவனத்தில்மேய்ந்துகொண்டிருக்கின்றதுபிடித்துக்கொண்டுபோங்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டுக்கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும்சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்னையும் அருச்சுனராசன் அம்முனிநாதனைப்பார்த்து ஓஐயாஉம்மைப்

பிர்த்தால் எனக்குமெத்தவும் கோப்பாவருகின்றது அஃதெதினாலென்றா
ல் தேவரீர் அநேககாலமாய்த் தவஞ்செய்கிறபடியினால் சரீரமுழுதும் சர்ப்ப
ங்கள் புற்றுவைத்துக்கொண்டு குடியாயிருக்கின்றது அதுவுமல்லாமல் ப
லவிதமான விருக்ஷங்கள் முளைத்திருக்கின்றது இரண்டுசெவிகளிலும் ப
ட்சிசாதிகள் கூண்டுகட்டி முட்டையிட்டு குஞ்சுபொரித்திருக்கின்றது
தேக்குகளும் குருவிகளும் எச்சமிட்டிருக்கின்றது பின்னையும் வெய்யிலை
யும் காற்றையும் குளிரையுஞ் சட்டைபண்ணாமல் ஒருபயித்தியக்காரனை
ப்போல் உட்கார்ந்துகொண்டு தவஞ்செய்கிறீர் இப்படி இருப்பதைப்பார்
க்கிலும் ஒருபர்ணசாலைகட்டிக்கொண்டு அதிலே சுகமாயிருந்து தவஞ்செ
ய்யலாகாதோவென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்தமுனிநாதனுஞ்சிரித்து அ
ர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா என்னைக்காற்றுக்கும் மழைக்கும் வெய்
யிலுக்கும் மறைவாய்க் குடிசைபோட்டுக்கொண்டிருக்கலாகாதாவென்று
சொன்னாயல்லவோ இந்தசரீரம் நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையில்லையே நான்
இந்தகோலமாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இருபதுபிரமா
க்கள்பிறந்து இறந்துபோனார்களே அப்படிப்பட்ட அற்பாயுசைநம்பிபர்ண
சாலைகட்டிக்கொள்ளலாமோவென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்
தியும் அந்தராஜாக்களுஞ் சிரித்தார்கள் அர்ச்சுனனுங் களிகொண்டுசிரித்
து அந்தமுனிவரைப்பார்த்து ஓ முனிநாதா நீர் நல்லவிசேஷஞ்சொன்னீர்
உம்மைப்பார்க்கிலும் அந்தப்பிரமாக்களுக்கு ஆயுசுகொஞ்சமோ அதைச்
சொல்லுமென்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்தமுனிநாதனுஞ் சிரித்து ஓ கிரீ
டி அந்தப்பிரமாக்களுடைய ஆயுசைச்சொல்லுகிறோம் அஃதெப்படியெ
ன்றால் கிரேதாயுகம்—திரேதாயுகம்—துவாபரயுகம்—கலியுகம்—என்கிறசதுர்
யுகங்கள் ஒருதரந்திரும்பினால் மஹாயுகமென்றுபெயர் அப்படிப்பட்டம
ஹாயுகம் ஆயிரங்கொண்டது ஒருநாள் அப்படிப்பட்டநாள் பதினைந்து
கொண்டது ஒருபக்ஷம், அப்படிப்பட்டபக்ஷம் இரண்டுகொண்டது ஒரு
மாதம், அப்படிப்பட்டமாதம் ஆறுகொண்டது ஒருருது, அப்படிப்பட்
டருது இரண்டுகொண்டதுஒருவருஷம், அப்படிப்பட்ட வருஷம் நூறு
கொண்டது பிரமாவுக்குச்சரியானகாலம், அப்போது சகலபிரபஞ்சங்க
ளும் ஜலப்பிரளயத்தினால் நாசமடைந்துபோம் அப்போது ஆதிமூலமாகி
ய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் ஒரு சிறுபிள்ளையாய் தம்முடையகெர்
ப்பத்தில் சகலபிரபஞ்சங்களையும் அடக்கிக்கொண்டிருப்பார் இந்தப்படி
நூறுமகாவருஷம் ஜலப்பிரளயமாயிருக்கும்போது அந்த மகாபுருஷனு
த்தரப்படி துவாதசாதித்தர்கள் பிறந்து அந்தசலங்களை வற்றடித்து எப்
போதும்போல பூமண்டலத்தை நிருமிப்பார்களிப்படி இருபதுபிரமாக்க
ளைக் கண்டேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் ஆச்சரியப்பட்
டு அந்தமுனீஸ்வரரைப்பார்த்து ஓமுனிநாதா அப்படிப்பிரமாக்களும்மடி
ந்துபோய் சததசமுத்திரமும் ஒன்றாகக்கோத்துக்கொண்டு பிரளயமாயி
ருக்குமென்றுசொன்னீரே அந்தபிரளயத்தில் நீரெப்படியிருந்தீர் அதையு
ம் எனக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கஅதற்கு அந்தமுனி
ஸ்வரருஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ புண்ணியபுருஷா நூறுமஹா
வருஷபரியந்தம் ஜலப்பிரளயமாயிருக்கும்போது அந்த சலத்தின்மேலில்

ஆதிகர்த்தாவாகியபகவான் ஒருசிறுபிள்ளையாய் சகலலோகங்களையும் தம்
முடைய குட்சியில் வைத்துக்கொண்டு சற்றாகிலும் ஆயாசம் இளைப்பில்
லாமல் ஒரு ஆலிலையின்பேரில் பள்ளிகொண்டிருப்பாரென்றுசொன்னேனல்
லவோ நானுமந்தப்பிரளயகாலத்தில் பயப்படாமல் ஜலத்தின்பேரில் மித
ந்துபோய் அந்தபகவானிடத்திற்சேர்ந்து அவருடைய பாதாரவிந்தங்களை
க் கெட்டியாகப்பற்றிக்கொண்டிருந்து திருப்பவுமவருடைய அனுக்கிரக
த்தினால் பிரமாக்கள்பிறந்து உலகங்களைச்சிருஷ்டித்ததால நானும் இந்தவி
டத்தில்வந்துசேர்ந்து தவஞ்செய்வேண்படி இருபதுபிரளயத்திற்கு அந்
தபகவானுடைய கிருபையினால்தப்பிப்பிழைத்தேன் அந்தபகவான் ஆரெ
ன்றும் அவரெங்கேயிருப்பாரென்றுங்கேட்கிறாயோ அவர் இங்கேதானே
யிருக்கிறார் அவரெங்கேயெந்தவிடத்திலிருக்கிறாரென்று கேட்கிறாயோ ஆ
னால் அதையுஞ்சொல்லுகிறேன் அஃதெப்படியெனறால் உனக்குப்பந்து
வாகியும் சிநேகராகியும் தெய்வமாகியுமிருக்கப்பட்ட கபடநாடகசூத்ர
ராவதாரியான இந்தகிருஷ்ணமூர்த்திதான் அப்போது ஆலிலைமேற்பள்ளி
கொண்டிருந்தவர் இப்போதும் இவ்விடத்தில்நம்மிலொருவராய் ஒன்றும
றியாதவரைப்போலிருக்கிறார் இதுகளையெல்லாம் அவரையேகேட்டுதெரி
ந்துகொள்ளென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் சந்தோஷித்தனா
யந்தபகவானைப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணா அந்தமுனீஸ்வரர் சொன்னவசன
ங்களெல்லா மெய்தானோவென்றுகேட்க அதற்கு அந்தபகவானுஞ்சிரித்
து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ—அர்ச்சுனா, இவர் சொன்னவசனங்களெல்லா
மெய்யே அந்தகாலத்தில் நான்சிறுபிள்ளையாயிருந்து உலகங்களையெல்லா
ம் ரட்சித்ததுமெய்யே அதுபொய்யல்லவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அ
ர்ச்சுனனும் நடுநடுங்கி அந்தப்பகவானுக்குப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சாஷ்
டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டெழுந்துநின்று அந்தநாதனைப்பார்த்து பரந்
தாமா—பக்தவச்சலா—ஓ சிநேகசமுத்திரா—ஓ சுவாமி உம்முடையமகிமை
யை பிரமாதிதேவர்களாலும் அறியப்படாதேயென்று அநேகவிதமாகக்
கொண்டாடினான் அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சிரித்து அந்தமுனீஸ்
வரருக்குநமஸ்காரம்பண்ணி ஓ புண்ணியபுருஷா உம்முடைய திவ்யசொ
ரூபத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் எங்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாச்சுது
நாங்கள் பரமபவித்திரர்களானோமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தமுனி
நாதனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து நாம் ஒரு சிறியகதைசொல்லுகி
றோம் அதையுஞ்சாவதானமாய்க்கேள் அஃதெனனவென்றால் நாம்பார்த்து
க்கொண்டிருக்கும்போதே பிறந்துஇறந்துபோன இருபதுபிரமாக்களில்ப
தினோராம்பிரமானவர் சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருக்கும்போது அவர் என்னி
டத்திற்குவந்து என்னைப்பார்த்து நீர் அநேகநாளாய் தவஞ்செய்கிறீரே எ
ன்னவரம்வேண்டித் தவஞ்செய்கிறீர் உம்முடையதவத்திற்குமெச்சிப் பி
ரத்தியக்ஷமாய்வந்தேன் ஆகையால் உமக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேளும்
நான்தருகிறேனென்றுசொன்னார் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச்சிரித்து அ
ந்தபிரமாவைப்பார்த்து ஓ சதுர்முகப்பிரமாவே நீ என்னவார்த்தைசொன்
னாய் நீ எனக்கு வரங்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னாயல்லவோ நீ அற்ப
ஆயுசுள்ளவன் நீயோஎனக்குக்கர்த்தன் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
போதே எனக்குமுன்னே பத்துபிரமாக்கள்பிறந்து சிருஷ்டிகர்த்தாக்களாயி

ருந்த இறந்துபோனார்களவர்களிலே நீயுமொருவன்தானே நீ இன்னம் இரண்டுமூன்றுநாளையில் இறக்கப்போகிறாய் அப்படியிருக்க நீ எனக்கு வரங்கொடுக்கிறவனா உன்னுடையலோகத்திற்குப் போவென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அந்தப்பிரமாவுஞ்சிரித்து என்னைப்பார்த்து உனக்குப்பயித்தியம்பிடித்து நல்லவார்த்தைசொன்னாய் என்னைப்பார்க்கிலும் வேறே ஒருதெய்வமுண்டோ இந்தப்பதினாலுலோகங்களுக்கும் நானேசிருஷ்டிகர்த்தாவாய் எண்பத்துநாலுலக்ஷம் ஜீவகோடிகளுக்குந் தெய்வமாய்ச் சகலதேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வரங்களைக் கொடுக்கின்றவனாயிருக்கும்போது என்னையல்லாமல் வேறொருதேவன்வந்து உனக்கு வரங்கொடுக்கப்போகிறானோ பார்ப்போமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதுகேட்டீரோ நாராயணர்களே அந்தவேளையில் பூமியானதுபடாலென்றுவெடித்து அதிலிருந்து ஒருபெருங்காற்றுண்டாகிப் பிரளயகாலத்துச்சண்டமாருதம்போலெழும்பி இப்படி வாதித்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களிருவரையுந் தூக்கிக்கொண்டு இந்தஅண்டத்தைவிட்டு வேறொரு அண்டத்திற்கொண்டுபோய்விட்டது அங்கே ஒருசிம்மாதனத்தில் அஷ்டமுகப்பிரமாவானவர் சகலதேவர்களுடனும் கொலுவாயிருந்தார் அவர் எங்களிருவரையும்பார்த்து நீங்களார் நீங்களெங்கேயிருந்துவந்தீர் நான்சிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருந்து சகலலோகங்களையும் நிருமித்தேன் நீங்கள் என்சிருஷ்டிக்குள் அகப்படவில்லையே உங்களைப்பார்த்தால் விந்தைரூபமாய்க்காணுகின்றதேயென்றுகேட்க அதுகேட்டுச் சதுர்முகப்பிரமாவுஞ் சிரித்து அந்த அஷ்டமுகப்பிரமாவைப்பார்த்து ஐயா நான் சதுர்முகப்பிரமாவாயிருந்து சகலலோகங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் இவன் என்னுடைய சிருஷ்டியிலகப்பட்ட சிஷனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அந்த அஷ்டமுகப்பிரமாவுஞ்சிரித்து ஓ புரட்டர்களே நீங்களோபிரமா அது பொய்வார்த்தைநானேபிரமா நீங்களிருவரும் என்னுடைய சிஷர்களென்று தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகிவந்து எங்கள் மூன்றுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில் விட்டது, அவ்விடத்தில் பதினாறுமுகமுள்ள பிரமாவானவர் சகல தேவர்களுடனும் சிம்மாதனத்தின்பேரில் கொலுவாயிருந்தார் அந்தப்பிரமாவானவர் எங்கள் மூன்றுபேரையும் பார்த்து இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நீங்களார் விந்தையாயிருக்கிறீர்கள் உங்களில் ஒருவன் எட்டுத்தலையாகவும் ஒருவன் நாலுதலையாகவும் ஒருவன் ஏகதலையாகவு மிருக்கிறீர்கள் நீங்கள் என்சிருஷ்டிக்குள் அகப்படவில்லையே நீங்கள் யாவரென்றுகேட்க அதுகேட்டு அஷ்டமுகப்பிரமாவும் வரைப்பார்த்து ஐயாநான் அஷ்டமுகப்பிரமா நான் சகலலோகங்களுக்குஞ் சிருஷ்டிகர்த்தா இந்த மூன்றுபேரும் என்னுடைய சிஷர்களென்றுசொல்ல - அதுகேட்டு அந்தபதினாறுமுகப் பிரமாவுஞ்சிரித்து நீங்களோ பிரமாக்கள் அதுபொய்வார்த்தை நானே சகலலோகங்களுக்குஞ் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமா என்னைப்பார்க்கிலும் வேறே ஒருபிரமாயில்லை நீங்களெல்லாரும் என்னுடைய சிஷர்களென்று வாதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடத்திலு மந்தகாற்றுண்டாகி எங்களைந்துபேரையுமடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில் விட்டது, அவ்வி

டத்தில் அறுபத்துநான்குதலையுள்ள பிரமாவிருந்து அவரும் அப்படி
யேசொன்னார் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகிவந்து எங்கள் ஆறு
பேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது,
அவ்விடத்தில் நூற்றிருபத்தினாலுதலையுள்ள பிரமாவிருந்து அவரும் அ
ப்படியேசொன்னார். அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் ஏ
ழுபேரையு மடித்துக்கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது,
அவ்விடத்தில் ஐம்பதுதலையுள்ள பிரமாவிருந்து அவருமப்படியேசொன்
னார் அவ்விடத்திலுமந்தக்காற்றுண்டாகி எங்கள் எட்டுபேரையுமடித்துக்
கொண்டுபோய் வேறொரு அண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் ஐந்நூ
றுமுகப்பிரமாவிருந்து அவருமப்படியேசொன்னார் அவ்விடத்திலுமந்தக்
காற்றுண்டாகி எங்கள்ஒன்பதுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் வே
றொருஅண்டத்தில்விட்டது, அவ்விடத்தில் ஆயிரமுகப்பிரமாவானவர்
நவரத்னமயமான சிம்மாசனத்தின்பேரில் கொலுவாயிருந்துகொண்டுமு
ப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் தன்
னைச்சேவித்துநிற்கவும் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புருஷ
ரூபமாகநின்று சேவித்துநிற்கவும் — மகாசம்பிரமத்துடனேயிருந்து எங்
கள் ஒன்பதுபேரையும்பார்த்து நீங்கள் யாவர் நீங்கள் இவ்விடத்திற்கு
ஏன்வந்தீர்கள் உங்களை இதுவரையிலும் நான்கண்டதில்லையே நீங்கள் என்
னவேண்டிவந்தீர்களென்றுகேட்க அவரைப்பார்த்து அந்த எட்டுபேர்க
ளும் சிரித்து ஐயா எங்களுடையசர்வத்தினால் நாங்களித்தனைதூரம்வந்
தோம் — நீர்தானோலோககர்த்தாவாகியபிரமா - நீர்தானோ சகலலோகங்க
ளையும் — சகலசராசரங்களையும் - உண்டாக்கினவரென்றுகேட்க — அது
கேட்டு அவருஞ்சிரித்து அந்த எட்டுபேர்களையும்பார்த்து ஓ புண்ணியபு
ருஷர்களே இந்தலோகத்திற்கு நீங்களுங்கர்த்தர்களல்ல, நானுங்கர்த்தா
வல்ல, உங்களுக்கும் எனக்குங்கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரனானவர் தன்
னுடையலீலாவிபூதியினால் சகல அண்டங்களையும் உண்டாக்கினார் அவ
ருடைய ஆக்கினையினால் நான் இந்தலோகங்களையெல்லாம் நிர்மாணப்பண்
ணி சகலலோகங்களையும் சிருஷ்டித்தேன் — அந்த அகிலாண்டகோடி பிர
மாண்டநாயகனான பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே சகல
தேவர்களுக்கும் சகலலோகங்களுக்குஞ் சகலசராசரங்களுக்குங் கர்த்தன்
அவருடைய திருவிளையாட்டினிமித்தமாய் நீங்களும் நானும் இந்த அ
ண்டங்களைச் சிருஷ்டிக்கக் கர்த்தர்களானோமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
எட்டுபேர்களுஞ் சந்தோஷப்பட்டு ஆயிரமுகப்பிரமாவுக்குத் தண்டனி
ட்டார்கள் அதுகண்டு அவரும் அவர்களையெடுத்து மார்போடுதழுவிக்
கொண்டு அவர்களுக்குத்தகுந்தவெகுமானம் கொடுத்தனுப்பினார் அப்
பொழுது அந்தக்காற்றுண்டாகி எல்லாரையும் அடித்துக்கொண்டுவந்து
அவரவர்களுடைய அண்டத்தில் அவரவர்களை விட்டுவிட்டு என்னையும்
இவ்விடத்திற் கொண்டுவந்துசேர்த்தது - கேட்டாயோ அர்ச்சுனா அந்
த ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானபகவான் இதோ உன்னிடத்தில் சகாகா
லமுமிருந்து உங்களை ரட்சித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று சொல்ல அ
துகேட்டு அர்ச்சுனராசனுஞ் சந்தோஷசித்தனாய் அந்தபகவானைப்பா
ர்த்து அனேகவிதமாகக் கொண்டாடினான் அதின்பிறகு கிருஷ்ணர்

ச்சுனர்களிருவரும் அந்தப் பகதலப்பிரீயமுனீந்திரருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்
து ஐயாமுனிநாதா தேவரீர்பெரியவராகையால் தருமபுத்திரர்செய்கிறயா
கத்திற்குவரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதுகேட்டு அந்தமு
னிஸ்வரருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அப்படியேவருகிறோமென்று சொல்ல அ
ப்பொழுதுகிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் அந்த முனிநாதனையும் தேரின்பேரிலே
ழுந்தருளச்செய்து பின்புசந்திரகாசன்முதலான இராசாக்களையும் ஏ
ற்றிக்கொண்டு தாங்களும்ஏறிக்கொண்டு தாருகனை எச்சரித்தமாத்திரத்தி
ல் தாருகனும் அந்தரதத்தை ஆகாசமார்க்கமாய்நடத்திக் கிழக்குசமுத்
திரக்கரையோரமாய்க் கொண்டுவந்துநிறுத்தினான் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்
ணார்ச்சுனர்களும் பகதலப்பிரீயமுனீந்திரரும் மற்ற இராசாக்களும்
அந்தரதத்தைவிட்டிழிந்து தங்கள் தங்கள் ரதத்திலேறிக்கொண்டார்கள்
அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தாருகனையெச்சரிக்கைபண்ணி அந்தரத
த்தை வைகுந்தத்திற்குக்கொண்டுபோம்படி கட்டளையிட்டனுப்பினார் அ
ப்பொழுது அர்ச்சுனனும் அஸ்வமேதக்குதிரைகளைவிட்டு அதுகளின்பி
றகே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்முதலான சேனைகளுடனேதானுடனாகயுத்தச
ன்னத்தனாய்ப்புறப்பட்டு பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களும் தாம்
தாமென்றுமுழங்கத்தக்கதாக மகா உற்சாகத்துடனேநடந்தான் அப்பா
ல்அந்தக்குதிரைகளானது சிந்துதேசத்திற் குச்சமீபமாகநடந்துபோகையி
ல் அங்கிருந்தவேவுகாரர்கள் கண்டு அதிவேகமாய்ப்போய் அந்தசிந்து
தேசத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற சயிந்தவன்குமாரனைக்கண்டுதெ
ண்டனிட்டு ஐயாராசேந்திரா நம்முடையபட்டணத்திற்குச் சமீபத்தில்
இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகள்வருகின்றது அதுகளின்பிறகேஅஸ்தி
னாபுரத்தையாளுகின்ற தருமநந்தனருடைய தம்பியாகிய வீராதிவீரனான
அர்ச்சுனமகாராசாவானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் சகலசேனைகளு
டனும் மகாஆடம்பரத்துடனேயுத்தசன்னத்தனாய்ப்புறப்பட்டுவருகிறா
ரென்றுசொல்ல அந்தவசனங் கேட்டமாத்திரத்தில் விருதசந்திரனும் தி
கிற்பட்டு ஐயோ அந்த அர்ச்சுனராசன் நம்முடையதகப்பனைக் கபடத்தி
னாற்கொன்றவனாச்சுதே அப்படி நம்மையுங்கொல்லுவானே நாம் என்
னசெய்வோமென்று மகா பயப்பிராந்தனாய் நடுநடுங்கி அந்தச்சபையி
லேதானே சிம்மாசனத்திலிருந்து தொப்பென்றுபூமியில்விழுந்து காலு
ங்கையும் உதைத்துக்கொண்டு கண்கள்சுழலமிட வாயை ஆ ஆ வென்
றுஇறந்து சாக்கூந்தல்போட்டு அந்நேரமே பிராணனைவிட்டான் அப்
போது அந்தச் சபையிலிருந்தவர்களெல்லாரும்பயந்து மகா துக்காக்கிரா
ந்தர்களாய் விசனப்பட்டழுதார்கள் அதுசேதியை அந்தப்புரத்திலிருந்து
அவன்தாயாகிய துர்ச்சேலையென்பவள் கேள்விப்பட்டு கோவென்றசத்தத்
துடனே அழுதுக்கொண்டோடிவந்து கொலுமண்டபத்திற்சேர்ந்து கு
மாரனைப்பார்த்து ஐயோமகனே என்று வாயிலறைந்துகொண்டு புத்
திரன்மேல்விழுந்து மூர்ச்சையாய்க்கிடந்து மறுபடியும் இரண்டுநாழி
கைசென்றபிறகு அங்கிருந்தமந்திரிகள்செய்த சயித்திய வுபசாரங்களி
னால் மூர்ச்சைதெளிந்து திரும்பவும் புரண்டுபுரண்டழுது ஓ குமாரா
நீ என்னநினைத்து சிவனைவிட்டாய் நீ எங்கேபோனாய் எங்கேபடுக்கிறா
ய்என்னைவிட்டு ஒண்டியாய்ப்போனாயோ நான் உன்தகப்பனிறந்தபோ

னைத்திற்கு உன்னைப்பார்த்து அந்தத்துக்கத்தைவிட்டுச் சந்தோஷமாயிருந்தேன் அந்தசந்தோஷத்தையெல்லாம் எங்கேபோக்கடித்தாயென்று அநேகவிதமாகப்புலம்பி பிற்பாடு மந்திரிமார்கள் சொன்னவுபசாரவசனங்களினால் சற்றேமனந்தெளிந்து அர்ச்சுனராசன்வருகிறவிருத்தாந்தத்தைக்கேழ்விப்பட்டு அந்தச்சபையைவிட்டுத் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து பட்டணத்திற்குவெளியேபோய் அஸ்வமேதக்குதிரைகளின்பின்னாகவருகிற அர்ச்சுனராசனைக்கண்டு கண்ணீராறாய்ப்பெருக அழுதுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனனுடையபாதத்தில்விழுந்து புத்திரசோகம்பொறுக்கமாட்டாமல்வெகுவாய்ப்பிரலாபித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அண்ணே வீரதிவீரா சுபத்திரைமனோகரா என்னுடையதுக்கத்தை என்னென்றுசொல்லுவேன் நீங்கள் வருகிறசேதியைக்கேட்டு என்குமாரனானவன் கொலுமண்டபத்தில் தானே மகாபயத்துடனே தகப்பனைக்கொன்றவர் தன்னையுங்கொல்லுவாரென்றுநினைத்துச் சீவனைவிட்டான் இனிஎனக்குவேறே ஒருதிக்கில்லை நான் அனாதையாய்நின்றேன் தேவரீரால் என்புருஷனானவன் பாரதயுத்தத்தில் அநியாயமாய்மடிந்துபோனபின்பு அந்த துக்கத்தையெல்லாம் இந்தப்புத்திரனைப்பார்த்து நிவிர்த்திசெய்து சந்தோஷமாயிருந்தேன் அந்தச்சந்தோஷமெல்லாம் இன்றோடே அடங்கிப்போய்விட்டது நான் இனி என்னவென்றுநிர்வாகம்பண்ணுவேன் பூர்வத்தில் என்புருஷனானவன் உங்களுடனேகூடியிராமல் அநியாயபாதகர்களான சகுனி துரியோதனாதிகளுடனேகூடியிருந்தபடியினால் நான் அமங்கலியாய்நின்றேன் அந்தத்துக்கத்தையெல்லாம் நிவர்த்திபண்ணி உங்களையே கோரிக்கொண்டிருந்தேன் அப்படியிருக்க எனக்கு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துகள்வந்து சம்பவித்தகாரணமென்ன ஓ அண்ணேபரமதயாளா என்னைக்காப்பாற்றும் இறந்துபோனசாந்திமனென்ற ஒரு பிராமணப்பிள்ளையை பன்னிரண்டுவருஷத்தின்பிறகு அழைப்பித்துக்கொடுத்தமகானுபாவராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உமக்குமைத்துனராகையால் அதுபோல என்பிள்ளையையும் பிழைக்கப்பண்ணி எனக்குப்புத்திரபிக்ஷைகொடுத்து ரட்சிக்கவேண்டும் அண்ணேயென்று அநேகவிதமாகப்பிரலாபித்து அழுகிறபோது அந்த அர்ச்சுனனுந்தன்காலில்விழுந்தழுகிற தங்கையாகிய துற்சேலையென்பவளை எடுத்து உட்காரவைத்து தன்னுடையஉத்தரீயத்தொங்கலினால் அவளுடைய கண்ணீரைத்துடைத்து ஓ தங்காய் நீ அழவேண்டாம் உன்னுடையகுமாரனை நான்இறந்துபோகசொன்னேனோ நானென்னசெய்குவேன் அவனுக்குப்பிரமனுடையசெயல் அப்படியிருந்தது அப்படிப்பட்ட விரதிவீரனாகிய பிள்ளையைப்பெற்றாய் இப்போதும் நீபயப்படவேண்டாம் நமக்கெல்லாங்காரணகர்த்தாவாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்திற்போய் சரணமடைந்தால் அவர் உன்னுடையதுக்கத்தைத்தீர்த்து ரட்சிப்பாரென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்ததுற்சேலையும் துக்கம்நீங்கி அப்படியேசெய்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்போய் அந்தப்பகவானுக்குப் பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்பண்ணி கைகட்டிக்கொண்டுநின்று அந்தநாதனைப்பார்த்து ஓ ஐயா அநாதையாயிருக்கின்றவர்களைக் காப்பாற்றிரட்சிக்கின்றது தேவரீருடையகடமையாதலால் என்னைரட்சியும்ரட்சியும் பூர்வகாலத்தில் ஆதிமூலமேயென்று முறையிட்ட கஜேந்திராழ்வானைக் காத்துரட்சித்து

புண்ணியபுருஷா கபடநாடகசூத்திரதாரீ கோபாலகிருஷ்ணா என்
னைரட்சியும் என்னுடைய கோரிக்கையை ஈடேற்றும் தேவரீரால்சக்கியமா
காதகாரியம் ஒன்றுண்டோ முன்பு அஸ்வத்தாமனுடைய பாணக்கினியினா
ல்வெந்து நீறாய்ப்போன உத்தரையினுடைய கருப்பத்தை நிறுத்திப்பரி
ட்சித்தைரட்சித்த மகாபுருஷர் நீரல்லவோ உம்முடைய மகிமையைப்பிர
மாதிதேவர்களாலு மறியக்கூடாதே இப்போது என்னுடையகுமாரனைப்
பிழைக்கப்பண்ணி ரட்சியும் சுவாமியென்று அனேகவிதமாகத் தோத்திர
ம்பண்ணுகின்ற துற்சேலையைப்பார்த்து அந்தபகவானுஞ்சிரித்து ஓ—துற்
சேலை, நீ வீண்விசனப்படுகிறாய் நீபயப்படவேண்டாம் நீஅப்படிப்பட்டாரை
க்கதாக்கதனை வீரதீரனைப்பெற்றாய் உனக்குள்ளகுறையிருக்கின்ற
து நீமகாசவுரியபராக்கிரமசாலியான அர்ச்சுனராஜனுடைய தங்கையல்ல
வா உனக்கு ஒருநாளுந்தாழ்வுவராதென்று சிறிது பரிகாசவார்த்தைகளைப்
பேசிக்கொண்டு அந்தபகவானானவர் அர்ச்சுனன்முதலான ராஜாக்களுடனு
ம்சதுரங்கசேனைகளுடனும்நடந்துவந்து சிந்துதேசத்து கோட்டைவாசலி
ற்சேர்ந்து சகலசேனைகளையு மவ்விடத்தில் தானே நிறுத்திவிட்டு அர்ச்சு
னனையுஞ்சந்திரகாசன் முதலானசிறிது ராஜாக்களையும் தம்மோடழைத்துக்
கொண்டு துற்சேலையானவள் பின்னேவர அந்தத்தேவனும் அரண்மனைக்
குள்நுழைந்துபோய் ஆஸ்தானமண்டபத்திற்சேர்ந்து சிம்மாசனத்தின்மே
லிலிருந்து கிடக்கின்ற பிள்ளையைப்பார்த்து அந்தபகவான்சிரித்துத்தம்மு
டையவலதுகையாகிய தாமரையினால் அந்தப் பிள்ளையினுடைய பாதா
திகேசபரியந்தம் தடவிக்கொடுத்தருளினார்; அப்போது அந்தப்பிள்ளையும்
கிருஷ்ணானுக்கிரகத்தினால்நித்திரைபண்ணி யெழுந்ததுபோலவெழுந்து
உட்கார்ந்து தன்னண்டையிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களைக்கண்டுதிடு
க்கென்றெழுந்திருந்து அவர்களுக்குப்பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்பண்ணி
அர்க்கியபாத்தியமுதலான உபசாரங்களினால் அந்தநாராயணரைப்பூ
சித்துஅனேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணினான் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிரு
வரும்சந்தோஷப்பட்டு அந்தப்பிள்ளையைப்பிடித்து மார்போடுதழுவிக்
கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி பிற்பாடுகிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் சகலராஜாக்க
ளுடனும் அந்தப்பட்டணத்தில் மூன்றுநாளிருந்து பிறகு நாலாநாள்காலமே
கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் அஸ்வமேதக்குதிரைகளை
விட்டுஅதுகளின்பிறகே அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணமூர்த்திசமேதனாய்த்தானு
டனேபுறப்பட்டு சயிந்தவனுடையகுமாரனையும் துற்சேலையையு மழை
த்துக்கொண்டு சகலராஜாக்களையும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் பதி
னெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக ம
காஆடம்பரத்துடனேநடந்தான்;

கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே அப்பாலந்தக்குதிரைகளான
து உற்சவங்களுடனே நடந்துவந்து தேசத்தைவிட்டு அப்புறம் சிறிதுசீ
மைபூமிகள் கடந்து அஸ்தினபுரத்துக்குநேராய்த்திரும்பினது அப்போ
து ஆர்ச்சுனராஜனும் சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனே அந்தக்குதிரைகளி
ன் பின்னாகவேநடந்து அஸ்தினபுரத்திற்குச்சமீபமாக வருகையில் அது
கண்டுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஆலோசனைசெய்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓகி
ரீடி இனிமேல்தருமபுத்திரர்செய்கிறயாகத்திற்குஒருவிக்கினமுமில்லை இந்

தமட்டுக்கும் தருமபுத்திரர் யாகதீக்ஷையை வகித்துக்கொண்டு குதிரை
யைவிட்டு ஒருவருஷமாச்சுது சித்திராபர்வமும் சமீபித்திருக்கின்றது உங்
கள் தமயனாகிய தருமநந்தனருடைய தருமகுணத்தினாலும் உனனுடை
ய புஜபலபராக்கிரமத்தினாலும் இந்தராஜர்களுடைய சகாயத்தினாலும் அ
ஸ்வமேதக்குதிரையானது ஒருதடையில்லாமல் சேமமாய் வந்து சேர்ந்தது இ
ந்தப்பகதலப்பிரியமுனீந்திரரைக் கண்ட புண்ணியம் இவ்வளவு இவ்வளவெ
ன்றுசொல்லிமுடியாது அதுவல்லாமலும் மகாபராக்கிரமசாலிகளான மகு
டாதிபதிகளையெல்லாம் வணங்கப்பண்ணிக்கொண்டாய் உன்னுடைய ச
வுரியபராக்கிரமத்தை என்னவென்று சொல்லுவேனென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வான்சொல்ல, அதுகேட்டர்ச்சுனனும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அந்தமூர்த்
தியைப்பார்த்து ஜகத்ரக்ஷகா தேவரீர் என்னைப்பரிகாசம்பண்ணுகிறீர் எ
ன்னாலொருகாரியமுநடக்கவில்லை சகலமுந் தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தி
னால் இந்தமட்டுக்கு நடந்தேறிவந்தது இனிமேலுந் தேவரீரேயல்லாமல் அ
னுவளவுமசையமாட்டாதென்றுசொல்ல அதைகேட்டு அந்தநாதனுஞ்சந்
தோஷமடைந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓகிரீடி இப்போது நாம் நம்முடைய
பட்டணத்தைச்சேரவந்தோமல்லவோ நம்முடைய தண்டிலே அநேகப்வீ
ரர்களானமகுடவர்த்தனர்கள் வருகின்றார்கள் முனிசிரேஷ்டரான பகதல
ப்பிரியமகாமுனீந்திரரும் வருகின்றார் ஆனதினால் நான் அஸ்தினபுரத்திற்கு
ப்போய்த்தருமபுத்திரனைக்கண்டு இவ்விடத்துச் சங்கதிகளெல்லாந்தெரி
யப்படச்சொல்லி மறுபடியும் இந்தராஜாக்களுக்கு எதிர்கொள்ளவேண்டியதா
தலால் நான்முன்னதாகப்போகிறேன் நீயும் இந்தராஜகூட்டங்களுடனேமாய் இ
ந்தசேனைகளுடனே கூடிக்கொண்டு மெள்ளமெள்ளநடந்து நாளையத்தினம்
அஸ்தினபுரத்திற்குவந்து சேருங்களென்று சொல்லி அர்ச்சுனனிடத்தில்
செல்வுபெற்றுக்கொண்டு அந்தபகவானுந் தனியேபுறப்பட்டு ரதத்தின்
பேரிலேறிக்கொண்டு நடந்தருளினார் அப்பால் அர்ச்சுனராசனும் அஸ்வ
மேதக்குதிரைகளுடனும் ராசவர்க்கங்களுடனும் பகதலப்பிரியமுனீந்தி
ரருடனும் சகலசேனாசமேதனாய் நடந்து அஸ்தினபுரத்திற்குச் சமீபத்தி
லிருக்கிற ஒரு சிங்காரவனத்தினிடமாகவந்து தண்டுவிட்டிறங்கினனப்
பொழுது சூரியபகவானும் மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகினார் அங்
கே கிருஷ்ணபகவானும் அதிவேகமாக நடந்து அஸ்தினபுரஞ்சேர்ந்து யாக
மண்டபத்தில் யாகதீக்ஷையை வகித்துக்கொண்டிருக்கிற தருமபுத்திரனைக்
கண்டு சாஷ்டாங்கதண்டனிட்டருளினார் அதைக்கண்டு தருமபுத்திரனுஞ்சந்
தோஷமாய் அந்தபகவானையெடுத்து மார்போடு தழுவி ஆலிங்கனம் பண்ணி
க்கொண்டு வெகுவாய் உபசரித்து அந்ததேவனை கனகரத்னசிங்காதனத்தின்பேரி
ல் உட்காரவைத்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து ஓகிருஷ்ணசுவாமி உம்மை
க்கண்டு நெடுநாளாச்சுதே சகலகாரியங்களையும் செயப்பண்ணிக்கொண்டுவ
ந்தீரோ சித்திராபர்வமுஞ் சமீபித்திருக்கிறதே அர்ச்சுனனெங்கேயிருக்கி
றான் குதிரைஎங்கேயிருக்கின்றது தேவரீர் மாத்திரம் தனித்துவந்தகாரண
மென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்று கேட்க அதுகேட்டு அந்தபகவானு
ம் தருமநந்தனரைப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து தாம்போய்வந்த சேதி
களெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லிப் பின்னையுமவரைப்பார்த்து ஐயா த
ருமநந்தனா அர்ச்சுனனானவன் இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகளுடனும்

வீராதிவீரர்களான அநேகமகுடமண்டலீகர்களுடனும் சகல்சேனைசமேதரா
ய் நமதுபட்டணத்திற்குச் சமீபமாயிருக்கின்ற சிங்காரவனத்தில்தண்
டுவிட்டிறங்கியிருக்கிறான் உம்முடையபாக்கியத்தை நானென்னவென்று
அளவுபடுத்திச்சொல்லுவேன் நீர்நினைத்தகாரியம் முடியாமற்போகுமோ
உமக்குப்பலசாலிகளான வீமார்ச்சுனர்களிருக்கும்போது என்னகுறையி
ருக்கின்றதென்றுசொல்லிப் பின்னையும் அந்தராசனைப்பார்த்து ஐயாநாளை
யதினம் நாம்சிறிதுபேருடனேநடந்துபோய் அர்ச்சுனராசனுடனே வந்
திறாசாக்களையெல்லாம் எதிர்கொண்டு அழைத்துவரவேண்டுமென்று
சொல்ல அதுகேட்டுத் தருமபுத்திரரும் அதிகசந்தோஷத்துடனே கிரு
ஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கோபாலசூடாமணி தேவரீரெனக்கு அ
பயஸ்தங்கொடுத்து ரட்சிக்கிறேனென்று கங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருக்
கும்போது எனக்கு என்னகுறையிருக்கின்றது சகலமுங்காலையிலேபேசி
க்கொள்ளலாம் இப்போது ஆலசியமாயிராமல் அந்தப்புரத்துக்குப்போ
மென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்படியேயந்தப்புர
த்திற்குப்போய் அத்தையாராகிய குந்திதேவியைக்கண்டு தண்டனிட்டு
த்தாம்போய்வந்தசேதிகளெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி அங்கிருந்து
வந்து திரௌபதியையுஞ்சுபத்திராதேவியையுங்கண்டு அவர்களிடத்தி
லுஞ்சொல்லிவிட்டு அப்பால்தம்முடையஅரண்மனைக்குப்போய்த் தமது
தாயாராகியதேவகிதேவியாரையும்அசோதையம்மையாரையுங்கண்டுஅவர்
களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களிடத்திலும் தாம்போய்வந்தசேதிக
ளைச்சொல்லிச் சற்றுநேரம்பேசிக்கொண்டிருந்தபிற்பாடு ருக்மணிசத்
தியபாமை முதலான ஸ்திரீசனங்களையுங்கண்டு ஆதரணைபண்ணி அதி
ன்பிறகுஸ்நானஞ்செய்து சந்தியானுஷ்டான செபதபங்களைமுடித்து
க்கொண்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் மகாசம்பிரமத்துடனே ஷட்சு
வைபதார்த்தவகைகளோடும் போசனம்பண்ணி எழுந்திருந்து கைகால்சு
த்திபண்ணிக்கொண்டு கர்ப்பூரதாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டு கந்தபுஷ்ப
பரிமளாதிகளை யணிந்துகொண்டு சந்தோஷமாய் சிறிதுநேரங் கேளிக்
கைவிநோதங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு பள்ளியறைக்குட்
போய் புஷ்பசாரங்களினு லலங்கரித்திராநின்ற சப்பிரகூடமஞ்சத்தின்
பேரில் சயனித்துக்கொண்டு ருக்மணி சத்தியபாமை இவர்களிருவரும்
பாதம்பிடிக்கவும் மற்றஸ்திரீகளெல்லாரும் வெண்சாமரை ஆலவட்
டம் மயில்விசிறிமுதலானதுகளைக் கையிலேந்திக்கொண்டு அனந்தவித
சாமித்திய உபசாரங்கள்செய்யவும் அந்தபகவானானவர் இப்படிப்பட்ட
வைபவத்துடனே பாமயோகநித்திரைசெய்தருளினார் அதிலே சற்று
நேரத்தில் சூரியனும் கீழ்த்திசையில் உதயமாகினார் அதுகண்டு தடா
கங்களிலுள்ள தாமரைகளெல்லா முகமலர்ந்து சகலசீவராசிகளுக்கும்
ஆனந்தமுண்டாச்சுது அதற்குமுன்னமே கிருஷ்ணபகவானும் நித்தி
ரைதெளிந்தெழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமான நித்தியகர்மானுஷ்
டானங்களை முடித்துக்கொண்டு போசனகிருத்தியங்களையுந் தீர்த்துக்
கொண்டு அரமனையைவிட்டுப்புறப்பட்டுவந்துதம்பிமார்களுடனும் மந்தி
ரிமார்களுடனும் பிரதானிகளுடனும் மகுடவர்த்தனர்களுடனும் குருக்

கள்மார்களுடனுங் கொலுமண்டபத்தில் நவரத்நகசிதமானசிம்மாசனத்தின்பேரில்கொலுவாயிருக்கின்ற தருமபுத்திரமகாராசாவைக்கண்டுமெதண்டனிட்டு அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கைக்கொண்டு அவர்போடுவித்தாத்தினசிம்மாதனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்து அந்ததருமபுத்திரரைப்பார்த்து ஐயாதருமநந்தனு நமதுஅஸ்வமேதக்குதிரைகளானதுஇந்நேரம்நம்முடையபட்டணத்திற்குச் சமீபமாக வருமே அதுகளின்பிறகே அர்ச்சுனனும் மற்றுமுண்டானமகுடமண்டலாதிபர்களும் வருகின்றார்களே நாமுஞ்சிறிதுபேர்களுடனேஎதிர்கொண்டுபோய் அவர்களையெல்லாமழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கின்றதே அதற்குஆலோசனைசெய்து எவர்களையனுப்பவேண்டுமோ அவர்களை அனுப்பிவையுமென்றுசொல்லஅதுகேட்டு தருமநந்தனருஞ்சிரித்து கபடநாடகசூஸ்திரதாரியான கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி அவரைக்கொண்டாடி ஒசுவாமிபூமிதேவிநாயகா தேவரீர் லோகநடனஞ்செய்கிறீரோ உம்மைப்பார்க்கிலும் ஆப்தரானவர்கள் நமக்கு ஆரிருக்கின்றார்கள் எங்களுக்கு மைத்துனரும் சிநேகிதரும் ஆப்தரும் ஆசாரியரும் தெய்வமும் தேவரீரேயாகையால் நீரேஎங்கள்பேரில் கிருபைவைத்து வீமசேனன்–நகுலன்–விதுரன்–சஞ்சயன்-கிருபாசாரி–இவர்களையும்முடனேகூடஅழைத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனன்முதலான அந்தராசாக்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டுவாருமையாவென்று அநேகவிதஉபசாரமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானுஞ் சந்தோஷகரமாய் அந்தசபையைவிட்டெழுந்திருந்து தருமபுத்திரர் உத்தாரப்படி வீமசேனன்முதலானவர்களைப்பிரயாணப்படுத்தி அவர்களையெல்லாந் தம்முடனேகூட சகாயர்களாயழைத்துக்கொண்டு தாமும்சகாயருடராய் சிறிதுசேனைகளுடனேபதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக அஸ்தினபுரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுநடந்து அப்பால் சிறிதுதூரம்போகையில் தங்களுக்கெதிராகவருகிற அர்ச்சுனராசன்முதலானசகலராசாக்களையும் சேனைகளையுங்கண்டு ஒருவர்க்கொருவர்தழுவிக்கொண்டு யோககேஷமங்களைவிசாரித்துக்கொண்டு மகாசந்தோஷகராய் இரண்டுசேனைகளும் ஒன்றாகக்கூடிக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே நல்லசுபமுகூர்த்தவேளையில் அஸ்தினபுரத்திற்குட்புகுந்து சத்தசமுத்திரங்களும் புரண்டுவந்ததுபோல சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடக்கின்றவேகத்தினால்எழும்புகின்றபாததூளிகள் ஆகாசமுழுதும்பரவி சூரியனைமறைக்கும்படியாகநடந்து பட்டணத்துவீதியில்வரும்போது அவிடத்திலிருக்கப்பட்டபிராமணஸ்திரீகள் ராசஸ்திரீகள் முதலானவர்களெல்லாம்தங்கள்தங்கள்உப்பரிகையின்பேரிலும் திண்ணையின்பேரிலும் தலைவாசற்படியிலும் இருந்துகொண்டு மங்களவாழ்த்துகள்பாடிக்கொண்டு அநேகமாயிரந்தங்கத்தட்டுகளில்முத்தாலாத்திபவளாலாத்திரத்நாலாத்திகர்ப்பூராலாத்தி முதலானதுகளைக்கையிலேந்திக்கொண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆ-விராதிவீரா,ஆ–விரபராக்கிரமா,ஆ-புண்ணியபுருஷா,ஆசுபத்திரைமனோகரா, உனக்குஎந்தத்திசையிலும்ஜெயம்பொருந்தக்கடவது உன்னுடையகீர்த்திப்பிரதாபந் திரிலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி சகலதிருஷ்டிகளும்சகலதோஷங்களும் பரிகாரமாகக்கடவு

றென்று ஆலாத்திகள்சுற்றி விஸ்வகேதுமுதலானவர்களுக்கும் அப்படி
யேசெய்து அதுகளைக்கொண்டுபோய் பட்டணத்திற்குப் புறம்பாய்எறி
ந்துவிட்டார்கள் இப்படிப்பட்டசம்பிரமத்துடனே அர்ச்சுனராசனுனவ
ன் சகலராசவர்க்கங்களுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் பட்டண
த்துவிதியில்நடந்துபோய் அரண்மனைக்குச்சமீபத்தில்வந்து ரதத்தைவி
ட்டிழிந்து விஸ்வகேது பிரத்தியுமனன் முதலானவர்களும்சிறிதுராசாக்க
ளும் கைலாகுகொடுக்கும்படி பாதசாரியாய்நடந்து ஆஸ்தானமண்டபத்
திற்குவந்து அவிடத்தில் கொலுவாயிருக்கின்ற தருமபுத்திரமகாராசாவை
க்கண்டு அவருக்குப்பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்பண்
ணினான் அதுகண்டுதருமபுத்திரமகாராசாவும் சந்தோஷசித்தராய் தம்பி
யாகிய அர்ச்சுனனைஎடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்ப
ண்ணினார் அப்பால்விஸ்வகேது மேகவர்ணன்முதலான குமாரர்களெல்
லாம் வந்து பிரதட்சணநமஸ்காரம்பண்ணினார்கள் அவர்களையும்அப்படி
யேயெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணினார் அத
ன்பின்பு அர்ச்சுனனும் மேகவர்ணன் விஸ்வகேதுமுதலானவர்களைக்கூட்
அழைத்துக்கொண்டு அந்தச்சபையிலிருந்தபெரியோர்களைக்கண்டுதெண்
டனிட்டு அவர்களுடைய ஆசிர்வாதத்தையும்பெற்றுக்கொண்டு அப்பால்
அந்தப்புரத்துக்குப்போய்குந்திதேவி காந்தாரிமுதலான தாய்மார்களுக்
கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையுங்கைக்கொண்டு
அப்பால் திரௌபதையையும் சுபத்திரையையுங்கண்டு ஆதரணைபண்
ணி ருக்குமணி சத்தியபாமைமுதலான ஸ்திரீசனங்களையுங்கண்டு தன்
னுடையயோகக்ஷேமங்களை யெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் இ
ங்கே வீமசேனமகாராசன் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரைகளிரண்டையும்பி
டித்துக் குதிரைலாயத்திற்கொண்டுபோய் தங்கச்சங்கிலியினுற்கட்டிவை
த்து தருமபுத்திரமகாராசனிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தான் அந்தச்சமயத்தி
ல் பக்தலப்பிரீயமுனிஸ்வரரும் அந்தச்சபையில்வந்துசேர்ந்தார் அப்
போது தருமபுத்திரமகாராசாவும் பக்தலப்பிரீயமுனீந்திரரைக்கண்டு சி
ம்மாசனத்தைவிட்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து நாலடிதூரம் நடந்துவந்
து அந்தமுனீஸ்வரருக்குப் பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்செய்து சர்வஉப
சாரத்துடனே அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்னகசிதமான ஒருசிம்மா
சனத்தின்பேரில் புலியாசனம்பரப்பி அதன்பேரில்அந்தமுனிநாதனையெ
ழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்குஅர்க்கியபாத்தியமுதலானஉபசாரங்களினு
ல் பூசைபண்ணி அவரைப்பார்த்து அநேகவிதமாகக்கொண்டாடித்தோத்
திரம்பண்ணினார் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும்சாத்தகிகிருதவர்ம்மன்
இவர்களுடனேவந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டுநமஸ்காரம்பண்ணி யவரு
டைய ஆசிர்வாதத்தைக்கைக்கொண்டுஅந்ததருமபுத்திரர் தமக்குப்போடு
வித்தரத்நசிம்மாதனத்தின்பேரில்உட்கார்ந்திருந்தார் அப்போதுதருமபுத்
திரரும்பல்பத்திரர்முதலானபெரியோர்களுடைய வரவுகண்டெழுந்திருந்
து அவர்களுக்கும்வந்தனைவழிபாடுகள்செய்து ஆதரணைபண்ணினுரவர்க
ளும்சந்தோஷகரமாய்தருமபுத்திரர்போடுவித்த சிம்மாசனத்தின்பேரில்கி
ருஷ்ணமூர்த்தியினுடையசமீபத்தில்உட்கார்ந்திருந்தார்கள், அப்போதும
காசத்நியசந்தனர்களானசந்திரகாசன்-வீரவர்ம்மன்-மயூரத்துவசன்- தாம

ரைத்துவசன்முதலான வீராதிவீரர்களெல்லாம் அந்தசபையினிடமாகத் தாங்கள்கொண்டுவந்தகாணிக்கைக் கப்பங்களையெல்லாம் தருமபுத்திரமகாராசாவுக்கு முன்னேவைத்து ஒவ்வொருவராய் தங்கள் தங்களுடைய பெயர்களைச்சொல்லி மகாபயபக்திவிநயத்துடனே, அந்தத்தருமபுத்திரமகாராசாவுக்குப்பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து தெண்டனிட்டார்கள் அதுகண்டு தர்மநந்தனருஞ்சந்தோஷசித்தராய் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்களைப்புகழ்ந்துகொண்டாடி அந்தராசாக்களையெல்லாம் எடுத்து மார்போடுதழுவி ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு வெவ்வேறாத்தினசிம்மாசனங்கள்போடுவித்து அவர்களையெல்லாம் அதின்பேரில்உட்காரும்படிசொல்ல அவர்களும் அந்தப்படியே கிருஷ்ணபகவானுக்குச்சமீபத்தில்உட்கார்ந்தார்கள் அப்போதுபப்பிரவாகன் சயிந்தவன் இவர்களிருவரும்வந்து நகுலசகாதேவர்களைக்கண்டுதண்டனிட்டு பலராமருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தப்புரத்திலிருக்கின்ற தாய்மாருக்குப்பாட்டியாருக்கும்நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களையும் கைக்கொண்டு மறுபடியும் கொலுமண்டபத்திற்குவந்து உட்கார்ந்தார்கள் ப்போது கபடநாடகசூஸ்திரதாரியான கிருஷ்ணபகவானவந்தமகாசபையிலுள்ளசகலசனங்களுங்கேட்கும்படி அவ்விடத்திலிருக்கின்றவிசித்திரவீரியன்குமாரனைதிருதராட்டிரனைப்பார்த்துஓதிருதராட்டிரா பூபாலகா அதோ இருக்கின்றவர் சாட்சாத்விஷ்ணு அமிசையினாற்பிறந்தவர்தர்மசொரூபர்-சத்தியசந்தனர்-அகண்டிதவீரபராக்கிரமர்- திவ்யகுணசுந்தரர்—அவர்தான் குந்தலதேசத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்யப்பட்ட சந்திரகாசமகாராசனென்பவர் அப்பால்இதோஇருக்கிறவர்வீராதிவீரர்— சத்தியசொரூபர்-எமதருமராசனுக்குத் தம்முடைய குமாரத்தியைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொடுத்து கீர்த்திப்பிரதாபம்பெற்றவர்தருமத்தினால்தேவர்களையெல்லாமெய்ப்பித்தவர்அஷ்டஅயிஸ்வரியசம்பன்னர்மகாதானவினோதர்விஷ்ணுபக்தர்அவர்தான்சாஸ்வதிபுரத்தைபரிபாலனம்பண்ணுகின்ற வீரவர்மமகாராசனென்பவர் அப்பால்இதோஇருக்கிறவர்சதாகாலமும் தானதர்மங்களைச்செய்யப்பட்டவர் புத்திரப்வுத்திரகளத்திராதிகளான பிரதாபத்தையுடையவர் தான்யாகஞ்செய்யநினைத்து பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்துவந்தஅஸ்வமேதக்குதிரையைத்தருமபுத்திரருக்குக்காணிக்கையாகக்கொடுத்தவர்எனக்குப்பாதிசரீரத்தைத்தானமாகக்கொடுக்கநினைத்துபெண்சாதிபிள்ளையினுடையகையினால்கண்டம்பரியந்தம்அறுப்புண்டு மகாகீர்த்திப்பிரதிஷ்டையைப்பெற்றமகானுபாவர் விஷ்ணுபக்தியிலுயர்ந்தவர் விஷ்ணுபூசாதுரந்தரர்சகலசௌபாக்கியங்களையுமுடையவராவர்தான் ரத்தினபுரத்தைபரிபாலனம்பண்ணுகிற மயூரத்துவசமகாராசனென்பவ ரப்பால்அதோயிருக்கிறவீராதிவீரர்மயூரத்துவசமகாராசாவினுடையகுமாரர் சத்துருபயங்கரர் சாம்பவமூர்த்திக்குசசரியானபராக்கிரமமுள்ளவர் எங்களுடையகுதிரையைப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு எங்களுடைய சேனைகளையெல்லாஞ் சின்னபின்னப்படுத்தி அர்ச்சுனனையும் என்னையும் நன்றாய்ப் பூசைபண்ணி எங்களிருவரையும் பூமியில்மூர்ச்சையாய்விழத்தள்ளி அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போனபிறகு நாங்களுங்கபடப்பிராமண வேஷங்கொண்டுபோய் அந்தராசனைக்க

ண்டோம் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனாகிய தாமரைத்த்வசனென்பவன் அப்பால் அதோயிருக்கிறவன் மகாபலசாலிவீராதிவீரன் அகண்டித விரபராக்கிரமன் பொறுமையும்பூததயாளமும் சத்தியமுள்ளவன் சவுரியத்தில் தேவேந்திராதிதேவர்களையெல்லாம் வெய்ப்பித்தவன் பிதாவாகிய அர்ச்சுனனையும்ரணகளத்தில் ஜெயித்துத்திரும்பவும் நாகலோகத்திற்குப்போய் ஆதிசேஷனுடைய சேனைகளையெல்லாஞ் சின்னபின்னப்படுத்தி அவனதுகர்வத்தையடக்கி அவனிடத்திலிருந்த மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிர்தகலசத்தையும் வாங்கிக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனன்விஸ்வகேது முதலானவீரர்களையெல்லாம் பிழைக்கப்பண்ணுவித்த ரணசங்கரன் அந்த அர்ச்சுனனுக்குவந்தவுபத்து இந்தபுத்திரனால்வந்ததல்ல கங்காதேவியினுடையசாபத்தினால் அப்படிசம்பவித்தது தகப்பனைப் பார்க்கிலும் வில்வித்தையில் அதிகமானவன் பாண்டியராசனுக்குப்பேரன் சித்திராங்கதையினுடையகுமாரன் அவன்தான்மணிபுரத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகிற பப்பிரவாகனென்பவன் அப்பால் அதோஇருக்கிறவர்—விஷ்ணுபக்தர்—சக்ரேஸ்வரர்-மகாதானவினோதர்—சவுந்தரியத்தினால் மன்மதனைப்பழித்தவர்-பொறுமையினால் பூமிதேவியைப்பழித்தவர்—சத்தியத்தினால் ஸ்ரீராமரைப்பார்க்கிலும் அதிகமானவர், ஜனரஞ்சனையினால் ருக்குமாங்கதனைப்பழித்தவர்—இவர்தான்சண்பகபுரத்தை பரிபாலனம்பண்ணுகின்றஅம்சத்துவசமகாராசனென்பவர்நானவருடையபாக்கியத்தையென்னவென்று வர்ணித்துச்சொல்லுவேன் அஃதென்னவென்றா லவருடையபுத்திரர்களாகிய சுதர்மனும்—சுதர்த்தனும்மகாவீராதிவீரர்களாய் நின்றுசண்டைசெய்து அர்ச்சுனனுடையசேனைகளையெல்லாங் கண்டதுண்டம்பண்ணி என்னையும்அர்ச்சுனனையும் நன்றாய்ப்பூசைபண்ணி கடைசியில் இரண்டுபேருமடிந்துபோனார்கள் அதில்சுதர்மனுடைய சிரசானது சூரியபகவானுடனே அபின்னமாகக்கலந்துவிட்டது, சுதர்த்தனுடைய சிரசானது ஸ்ரீகயிலாசபதியான சாம்பமூர்த்தியினுடைய மார்பிலணிந்திருக்கின்ற சிரமாலிகைக்கு நடுநாயகமாகிவிட்டது, அப்படிப்பட்ட சுபுத்திரர்களைப்பெற்று கீர்த்திப்பிரதாபம்பெற்றவர், அப்பால்நீலத்துவசன்முதலான சகலமானராசர்க்களையும் அந்தப்படியே அவரவர்களுடைய சவுரியபராக்கிரமங்களையும் பெயரையும் ஊரையும்வெவ்வேறாகப் பிரித்துச்சொல்லி அந்தச்சபையிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பக்தலப்பிரீயபுனீந்திரரைப்பார்த்து அவரையும்திருதராட்டிரனுக்கு நன்றாய்க்காண்பித்து ஓஐயா திருதராட்டிரபூபாலகா, அதோவெழுந்தருளியிருக்கின்ற முனீஸ்வாருடைய மகிமையைப்பிரமாதிதேவர்களாலும் அளவிட்டுச்சொல்லமுடியாது அவர்மகாபெரியவர் அநேகநாளாய் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை நோக்கித் தபசுசெய்துகொண்டிருக்கிறவர் இருபது பிரமாக்கள்பிறந்து இறந்துபோனதையும் கண்களாரப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர், காமம்—குரோதம்—லோபம்—மோகம்-மதம் மாச்சரியமென்கிற ஆறுபகைகளையும் வென்றவர்—மெய்—வாய்—கண்—மூக்குச்—செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணினவர், ஆதிமூலமாகிய பராபரவஸ்துவை இருதயகமலமாகிய மனத்தில் சதாகாலமும் குடியாக்கவைத்துக்கொண்டு போஷிக்கப்பட்டவர், திவ்வியமங்களவிக்கிரக பராக்கிரமமுடைய

வர் நிர்மலமானமனதையுடையவர் அப்படிப்பட்டமகத்துவமுள்ள இந்த
பக்தலப்பிரியமுனீந்திரரானவர் தருமபுத்திரருடையபாக்கியத்தினாலும்
நாமெல்லாரும்பண்ணினபுண்ணியவசத்தினாலும் இவ்விடத்திற்குஎழுந்த
ருளியிருக்கிறார் இனிமேல் தருமநந்தனர் செய்யப்போகிறயாகத்திற்கு ஒ
ருகுறைவுமில்லை யென்றுசொல்லிப்பின்னையும் அந்ததிருதராட்டிரனைப்
பார்த்து ஐயா ராசேந்திரா அதோஇருக்கிறவன் இப்போதுநாம்சொல்லிக்
கொண்டுவந்தராசாக்களுடைய புசபலத்திலும் சவுரியபராக்கிரமத்திலும்
தைரியத்திலும் குணநிசயத்திலும்மிஞ்சினவனாய் சத்துருபயங்கரனாய்
ரணரங்கசூரனாய் அநேகயுத்தங்களிற்கைகண்டவனாய் மகாபலசாலியாயி
ருக்கப்பட்டவன் அவன்உம்முடைய குமாரத்தியான துற்சேலையினு
டையகுமாரன் அவன்தான்சிந்துதேசத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகிறவிரு
தசந்திரனென்பவன்—அவனைப்பார்த்தீரோவென்று பரிகாசவார்த்தையாக
ச்சொல்லி அந்தபகவான் சிரித்தருளினார் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு அ
ர்ச்சுனராசனும் மற்றுமுண்டானமகாராசாக்களுங்கேட்டு கலீரென்று ந
கைத்தார்கள் அதுகண்டு திருதராட்டிரனும்சம்சயப்பட்டுஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானைப்பார்த்துஐயாநன்றாய்த்தெரியச்சொல்லுமென்றுகேட்க அந்தப்பக
வானுஞ்சிரித்து அவனுடையசேதிகளையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்
லியருளினார். அதுகேட்டு திருதராஷ்டிரனும் தருமபுத்திரர்முதலானவர்
களும் சம்சயந்தீர்ந்து சந்தோஷமடைந்தார்கள் அப்போதுசாயங்காலவே
ளையானபடியினால் தருமராசாவானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பி
மார்களுடனும் சந்திரகாசன்முதலான ராசாக்களுடனும் எழுந்திருந்து
போய் சந்தியானுஷ்டானசெபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பவு
ங்கொலுமண்டபத்திற்குவந்து சிம்மாசனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்து ஆடல்
பாடல்முதலான கேளிக்கைபார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு சூரியா
ஸ்தமான பத்துநாழிகைமட்டும் சகலசேனைகளுடனும் பொழுதுபோக்
கிக்கொண்டிருந்து பிற்பாடுதருமராசாவானவர், கொலுமண்டபத்தைவிட்
டெழுந்து அரமனைக்குப்போய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பிமார்க
ளுடனும் சந்திரகாசன்முதலானராசவர்க்கங்களுடனும் உட்கார்ந்து ஷட்
சுவைபதார்த்தவகைகளுடனே நல்லதிவ்யபோசனம்பண்ணி கைகாலலம்
பிக்கொண்டு அவரவர்களுக்குத்தகுந்தமுறைமைப்படி கர்ப்பூரதாம்பூலமும்
சுகந்தபரிமளாதிகளுங்கொடுத்து நடப்பித்து தாமும்தாம்பூலந்தரித்துக்
கொண்டு அதன்பிறகுகிருஷ்ணபகவான் சந்திரகாசன்முதலானவர்களுக்
கெல்லாம் வெவ்வேறுவிடுதிகளமர்த்திவைத்து அவரவர்களைப்போய் நி
த்திரைசெய்யும்படி செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தாமும் தம்முடைய
பள்ளியறைக்குட்போய் சயனித்துக்கொண்டார் உடனே சூரியபகவானு
ம் கிழக்குத்திசையில்உதயமாகினார் அதற்குமுன்னமே தருமபுத்திரரும்
நித்திரைதெளிந்தெழுந்திருந்து காலோசிதகாரியமானநித்திய கர்ம்மானு
ஷ்டான ஜபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு போசனகிர்த்தியத்தையும் தீ
ர்த்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரபூஷிதராய் தம்பிமார்களெல்லாரும் பக்
கத்திலநின்று சேவிக்கவும் மந்திரிகள் பிரதானிகள் சூழ்ந்துவரவும்
வித்துவான்கள் புகழ்ந்துகொண்டாடவும் பொற்பிரம்புக்காரர்கள் பரா
மரிக்கைபண்ணவும் இப்படிப்பட்ட சம்பிரமத்துடனே கொலுமண்

டபத்துக்குவந்தாகவரத்தினகசிதமானசிம்மாசனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்து
கொலுவாயிருந்தாரப்போது திருதராஷ்டிரனும் சஞ்சயனும்விதுரனும்வ
ந்து தருமபுத்திரருடைய அநுக்ஞையைப்பெற்றுஒருபுரத்திலுட்கார்ந்திருந்
தார்கள்–ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுமவருடைய குமாரர்களும்வந்து தருமபுத்
திரருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அர்ச்சுனராசனுடையசமீபத்திலுட்கார்ந்தி
ருந்தார்கள், பப்பிரவாகன்–விஸ்வகேது–மேகவர்ணன்– இவர்களெல்லாரு
ம்வந்து பிதாக்களுக்குநமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையுஞ்
சேவித்து ஒருபுறத்திலுட்கார்ந்தார்கள் சந்திரகாசன்–வீரவர்ம்மன்– மயூர
த்துவசன்–தாமரைத்துவசன்-அம்சத்துவசன்–எவ்வர்ணுசுவன்- அனுசா
ளுவன்–நீலத்துவசன்முதலானராசாக்களெல்லாரும் தங்கள்தங்கள்விருது
களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளுடனும்வந்து கிருஷ்ணபகவான்–தருமபு
த்திரர்-திருதராட்டிரன்-இவர்களுக்கு நமஸ்காரங்கள்பண்ணி தங்களுக்
குப்போலித்த ஆசனத்தின்பேரில் தருமராசாவைச்சூழ்ந்து உட்கார்ந்
திருந்தார்கள் அப்போது பரமபவுத்திரராகிய பக்தலப்பிரியமுனீந்திரரா
னவர் அந்தக்கொலுமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளிவந்தார் அதுகண்டுஅங்
கிருந்த கிருஷ்ணபகவான் தருமபுத்திரர் முதலானராசாக்களெல்லாரும் தி
டுக்கென்றெழுந்திருந்து மகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே நாலடிதூரமெ
திர்கொண்டுபோய் அவருக்குவந்தனைவழிபாடுசெய்து அவரை அழைத்
துக்கொண்டுவந்து பொற்பீடத்திலெழுந்தருளச்செய்து அந்த முனீஸ்வ
ரனை அர்க்கியபாத்தியமுதலான உபசாரங்களினால்பூசித்து மகாசந்தோ
ஷகரமாய் அவர்களுடைய சிம்மாசனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்
அப்போது மகாரிஷிகளாகிய பிரமரிஷிகளும்–தேவரிஷிகளும்-ராசரிஷி
களும் தபோதனர்களும்– அந்தக்கொலுமண்டபத்திற்குவந்தார்கள் அவர்
கள் யாவரென்றால் வியாசமுனிவர் நாரதமுனிவர் - பருவதரிஷிமார்க்க
ண்டேயர்-வால்மீகமுனிவர் – காலவாகனர்–வர்ச்சண்டகோசிகர்– பராசர்-
உத்தரகிரியர்-வசிஷ்டபகவான்–விசுவாமித்திரர்–கௌதமர்– வியாக்கிரபா
தர்-ஜமதக்கினிரிஷி–பரத்துவாசர்–சவுநகர்–வித்திரோபர்–சவுபரிமுனீந்தி
ரர்–பிருதுமகாரிஷி-உத்தாலகர்–சாலிகேந்திரர்–வாமதேவர்–ஆங்கீரசர்-மத
ங்கர்முதலான மகாரிஷிகளும் அதுவல்லாமல் வாய்வுபட்சணிகர்களாகியு
ம் சருகுபலபட்சணிகர்களாகியும் பஞ்சாக்கினிமத்தியினின்று அகோரத
வஞ்செய்கின்ற மகாத்துமாக்களாகியும் விளங்கப்பட்டமுனீஸ்வரர்களும்
கூட்டமாகக்கூடி எழுந்தருளிவந்ததுகண்டு தருமபுத்திரானவர் சந்தோ
ஷமடைந்து கிருஷ்ணபகவானுடனும் தம்பியார்களுடனும் மந்திரிபிரதா
னிகளுடனும் விதுரசஞ்சயர்களுடனும் சிம்மாசனத்தைவிட்டு திடுக்கி
ட்டெழுந்திருந்து அந்தரிஷிகணங்களுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அவர்க
ளுக்குபிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்பண்ணி அவர்களையழைத்துக்கொண்டு
வந்து நவரத்தினசிம்மாசனங்கள்போடுவித்து அதுகளின்பேரில் அவர்க
ளையெல்லாம் எழுந்தருளும்படி தருமபுத்திரரும் பயபக்திவினயத்துட
னே கைகளைக்கட்டிக்கொண்டுநின்று அவர்களைப்பார்த்து விண்ணப்ப
ஞ்செய்தார், அதுகண்டு வியாசபகவான்முதலான ரிஷிகணங்களெல்லாம்
சந்தோஷப்பட்டு தருமபுத்திரருடைய குணாதிசயத்தையும் பக்திவிசுவா
சத்தையும்பிரபாவத்தையும் வர்ணித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலசற்று

முன்னமேவந்து எழுந்தருளியிருக்கின்ற பக்தலப்பிரியமுனீந்திரனை
க்கண்டு அந்தரிஷிகணங்களெல்லாரும் அவருக்குப்பிரதட்சணநமஸ்கார
ங்கள்பண்ணி சந்தோஷித்தார்களாய் அந்தமுனிஸ்வாருடைய உத்தாரவி
ன்பேரில் தங்கள் தங்களுடைய ஆசனத்தின்பேரி லெழுந்தருளியிருந்தார்
கள்கேட்டீரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அப்பால் தருமபுத்திரானவ
ர் வியாசபகவானைப்பார்த்து ஐயாமுனிநாதா அடியேன்செய்த புண்ணிய
த்தினால் தேவரீர் சகலமானரிஷிகணங்களுடனும் எழுந்தருளிவந்திருக்கி
றீர் தேவரீருடைய உத்தாரப்படிக்கு அஸ்வமேதக்குதிரையும் பூமிப்பிர
தட்சணஞ்செய்துவந்துசேர்ந்தது ஆகையால் இனிகாமசப்படுத்தாமல்எ
ன்னுடையகையினால் இந்தயாகத்தைநிறைவேற்றிவையுஞ்சுவாமியென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு வியாசபகவானுஞ் சந்தோஷப்பட்
டு தருமபுத்திரனைப்பார்த்து ஓதருமநந்தன இதுவரையில் நீர்நினைத்தத
ருமங்களெல்லாம் உம்முடையதருமகுணத்தினால் நடந்தேறிவந்ததேயல்
லாமல் மற்றொருவராலும்நடந்தேறவில்லை ஆகையால்இதற்குமேலும் ஒரு
தாழ்வில்லை இனிசாங்கமாகயாகத்தைச்செய்யுமென்றுசொல்லி அந்தவியா
சபகவானனவர் தாமெழுந்தருளியிருந்த ஆசனத்தைவிட்டெழுந்திருந்து
வசிஷ்டர்முதலானரிஷிகணங்களுடனும்சந்திரகாசன்முதலான ராசகூட்
டங்களுடனும் தருமபுத்திர் வீமார்ச்சுன நகுலசகாதேவர்களுடனும்ஸ்ரீ
கிருஷ்ணமூர்த்தியாருடனும் பக்தலப்பிரியமுனீந்திரருடனும் அந்தக்
கொலுமண்டபத்தைவிட்டு புறப்பட்டு நடந்து யாகசாலையிற்பிரவேசித்
து ரிஷிகணங்கள்முதலான சகலமானபேர்களையும்உட்காரும்படி உத்தா
ரம்பண்ணி தாமும் ஒருதர்ப்பாசனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்துகொண்டு அ
ங்கிருந்த ஏவலாளர்களால் அந்தயாகசாலையை நவரத்தினங்களினால் அலங்
காரம்பண்ணிவித்து முத்துகளாலும் பவளங்களாலும் கோலங்களிலிழைத்
து தங்கத்தினாற்செய்தவாழைமரங்களை நிறுத்துவித்து காசம்பகவின்
சாணத்தினாலும் சந்தனத்தினாலும் பூமியைமெழுகச்செய்து நிலைக்கண்
ணாடிகள் கட்டிவித்துகர்ப்பூரதீபங்கள்ஏற்றுவித்து இப்படி சர்வாலங்காரமு
ஞ்செய்வித்துபின்புயாகத்திற்குவேண்டியசமித்துமுதலான ஓமவஸ்துக்
களெல்லாம்—வீமன்—அர்ச்சுனன்—விதுரன்— சஞ்சயன்—இவர்கள்கையினால
ழைப்பித்துக்கொண்டுஅதன்பிறகுதருமபுத்திரருக்குந் திரௌபதாதேவி
க்கும் ஸ்நானம்பண்ணுவிப்பதற்கு கெங்காதீர்த்தம்வேண்டுமேயென்று
வசிஷ்டபகவானுடனும்பக்தலப்பிரீயமுனீந்திரருடனும் ஆலோசனைசெ
ய்து அங்கிருந்தவர்களில் அறுபத்துநாலுதம்பதிகளையேற்படுத்தி அறு
பத்துநாலுவெள்ளையானைகளையுமழைப்பித்து அவர்களையெல்லாம் அந்
தயானைகளின்பேரிலேற்றிக்கொண்டு தங்கக்குடங்களை யெடுத்துக்கொ
ண்டுபோய் கெங்காதீர்த்தங்கொண்டுவரும்படி வியாசபகவான் உத்தாரம்
பண்ணியருளினார் அந்தத் தம்பதிகளாரரென்றால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வானும்—ருக்மணிதேவியும்-அர்ச்சுனராசனும்—சுபத்திராதேவியும்- பிரத்
தியுமனனும்-ரதிதேவியும்—பலபத்திரரும்—தேவகிதேவியரும்— விஸ்வகே
தும்—மதனமஞ்சரியும்-எவ்வர்ணசுவனும்—பிரபாவதியும் -அம்சத்துவச
னும்—கோகிலாதேவியும் மயூரத்துவசனும் குமுதவதிதேவியும்விசவர்மம

னும்—தாயில்மொழியாளும் சந்திரகாசனும்—சண்பகாவதியும் அங்கிரசமு
னிவரும் அனுசூயாதேவியும்—வசிஷ்டபகவானும்—அருந்ததியும்— இப்ப
டி அநேகத்துநாலுகம்பதிகளும் புறப்பட்டு அவரவர்கள்கையில் தங்கக்
குடங்களையேந்திக்கொண்டு வெள்ளையானையின்மேலேறிக்கொண்டுபோய்
க்கங்கையிற்சேர்ந்துயானைகளைவிட்டிழிந்து ஒவ்வொருத்தராயவரவர்களு
டைய தேவிகளுடனே நதியிலிழிந்துஸ்நானம்பண்ணி செபதபங்களைமு
டித்துக்கொண்டு சூரியபகவானுக்கு அர்க்கியங்கொடுத்து தங்களுடைய
நேமநிஷ்டைகள் முடிந்தபின்பு தங்கக்குடங்களில் அந்தகங்காசலத்தைப்
பூரணமாக முகந்துக்கொண்டு கரைமேல்வந்து திரும்பவுமவரவர்களுடை
ய யானைகளின்மேலேறிக்கொண்டஸ்தினபுரத்தைநோக்கிப் புறப்பட்டுநா
கசுரம்பில்லாங்குழல் வேணுநாதம்சங்கீதமேளமுதலான பதினெட்டுவித
வாத்தியங்களும் வெண்கலப்பேரிகை சயபேரிகைதவளமுரசுமுதலானவை
கைகளுமண்டகடாகங்களெல்லாமதிரத்தக்கதாகத் தாம்தாமென்று முழ
ங்கவுஞ்சந்திரவம்சத்தாராஜாவாகிய தருமபுத்திரமகாராஜாவானவர் அஸ்வ
மேதயாகம்பண்ணப்போகிறாரென்று திருச்சின்னம்பணிமாறவும்தேவதா
ஸ்திரீகளுமதிகசவுந்தரியத்தையுடைய நாடகப்பெண்கள் வெண்சாமரை
மயில்விசிறி ஆலவட்டமுதலானதுகளையெடுத்து உபசாரம்பண்ணிக்கொ
ண்டுவரவும்பாட்டகர்கள் புகழ்ந்துக்கொண்டாடவும் பதிவிரதாஸ்திரீக
ளெல்லாம் மங்களங்கள்பாடிக்கொண்டு கந்தபுஷ்பஅக்ஷதைகளைவாரியி
றைத்து ஆசீர்வாதம்பண்ணவும் இப்படிப்பட்டவைபவத்துடனே அந்தத்
தம்பதிகளெல்லாரும் யாகசாலைக்குச்சமீபமாகநெருங்கிவரும்போதுகேட்
டீரோஜனமேஜெயபூபாலகா அந்தவைபவங்களெல்லாம் நாரதமுனிவர்க
ண்டுமனம்பொறாதவராய் விசனமடைந்துநமக்குநாரதகலகப்பிரியனென்
றுபேர்வைத்திருக்கநாம்சும்மாயிருக்கலாமோநமக்கு இந்தவைபவத்தினால்
வருகிறபிரயோசனமென்னகலகமுண்டானால் சந்தோஷமாயிருக்குமிவிட
த்தில்கலகம்பண்ணலாமென்றால் ஒருசந்தர்ப்பமில்லையேஇதற்கென்னசெய்ய
லாமென்றுசற்றுநேரஞ்சணத்திற்றானேஆலோசனைபண்ணிஉடனே அதற்
குயோசனைபிறந்துசந்தோஷமாய் சிரித்தமுகத்துடனே அந்தயாகசாலை
யைவிட்டுப்புறப்பட்டுகிருஷ்ணபகவானுடைய அரமனைக்குள் நுழைந்துசத்
தியபாமையினுடைய வீட்டினிடத்திற்போய் நின்றார் அதுகண்டு சத்
தியபாமையுந்திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து மகாபயபக்திவிசுவாசத்துடனே
அந்தமுனிவருக்குயெதிராகவந்துதண்டனிட்டவரை அழைத்துக்கொண்
டுபோய்ஒருநவரத்நபீடம்போடுவித்து அதின்மேரில் அந்தநாரதமுனிவ
ரைஎழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்குஅர்க்கியபாத்தியமுதலானவைகளால்
பூசைபண்ணி பிரதட்சணநமஸ்காரம்செய்து அனேகவிதமாகத்தோத்திர
ம்பண்ணிக்கொண்டு எதிரேநின்றாள் அதுகண்டுநாரதருஞ்சத்தியபாமை
யைப்பார்த்து ஓசத்தியபாமாதேவி பூர்வகாலத்தில் என்னுடனே ஒருரகசியம்
சொல்லியிருந்தாயே அதைஇப்போதுசோதித்தறியலாமென்றுவந்தேன் அ
தேதென்னவெனக்கேட்பாயானால் என்புருஷனாகிய கிருஷ்ணபகவான் என்மே
லிப்பிரியமாயிருக்கிறார் என்னைவிட்டுவிட்டு எவர்களிடத்திலுமிருக்கமாட்

டார் எந்தகாரியங்களுக்கும்என்னையழைத்துக்கொண்டுபோவார் க்ஷ
ணப்பொழுதாகிலும் என்னைவிட்டுப்பிரியமாட்டார் இக்கபதினாறாயிரத்
தொருநூற்றிரண்டு ஸ்திரீகளிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற இஷ்டத்திலும்
என்னிடத்தில்அதிகஇஷ்டம்வைத்திருக்கிறார் அல்லும்பகலும் அறுபதிநாழி
கையும் என்னிடத்தில்தானேவாசமாயிருக்கிறாரென்று சொல்லியிருந்தா
யல்லவோ அந்தவார்த்தையை இதுவரையில்மெய்தானென்றெண்ணியிரு
ந்தேன் அதுஇன்றைத்தினம் பொய்யாகிவிட்டது இப்படிப்பட்டபொ
ய்வார்த்தையைப் பெரியோர்களிடத்திற் சொல்லலாமோவென்றுசொல்ல
அதுகேட்டுசத்தியபாமையும்நாரதமுனிவரைப்பார்த்து ஐயா பிரமன்கு
மாரா இப்போது தேவரீர்சொன்னவார்த்தையெல்லாம்மெய்தான் அதற்குச்
சம்சயமென்னநான் ஒருநாளும் பொய்சொல்லுகிறதில்லையென்றுமறுபடி
யும்சொல்ல அதற்கு அந்தநாரதருஞ் சத்தியபாமையைப்பார்த்து ஓஅம்
மா பாக்கியவதி நான் திருஷ்டாந்தமாய்ப்பார்த்துவந்திருக்கும்போதே இ
ப்படிஇரட்டித்துச்சொன்னால் உன்னுடையசொல்லையெப்படிநம்புகிறதுஉ
ன்பேச்செல்லாம் அபத்தந்தானதெப்படியென்றால் தருமபுத்திரருக்கும்
திரௌபதாதேவிக்கும்ஸ்நானம்பண்ணுவிக்கும்பொருட்டு வியாசமுனிவ
ரானவர் அறுபத்துநாலுதம்பதிகளைஏற்படுத்தி அவர்களெல்லாம்ஒவ்வொ
ரு தங்கக்குடங்களை எடுத்துக்கொண்டு வெள்ளையானைகளின்பேரிலேறி
க்கொண்டுபோய்கங்காதீர்த்தங்கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டனுப்பி
னார் அதிலேஉன்புருஷனாகியகிருஷ்ணமூர்த்தியையும் ஒருவராய்ஏற்படுத்
தினபடியால் அவரும்ருக்மணிதேவியாருடனே மகாசந்தோஷகரமாய்வெ
ள்ளையானையின்பேரிலேறிக்கொண்டுபோய் அந்தகங்காநதியில் இரண்டு
பேரும்ஸ்நானம்பண்ணி நல்லவஸ்திராபரணங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு
தங்கக்குடத்தில்தீர்த்தமுகந்துக்கொண்டு மகாஆடம்பரத்துடனேஅதோ
வருகிறாரவருக்குஉன்பேரில் மோகமுண்டானால்உன்னையழைத்துக்கொ
ண்டுபோகமாட்டாரோ இதனால் உன்னுடைய ஆசையும் அவ
ருடைய ஆசையும் நன்றாய்த்தெரிந்துவிட்டது இப்படியே அவர்நாள்
தோறும்நடந்துவருகிறார் அதுஉனக்குக்கொஞ்சமாகிலும் தெரியவில்லை
அதைப்பார்த்துவந்ததுமுதல் எனக்குமனதுபதைக்கின்றது நல்லது இனி
மேலாகிலும் அவர்உன்னிடத்திற்குவந்தால்கொஞ்சத்தில்விட்டுவிடாமல்
அவ்விடத்திறகுதானேபோவென்றுசண்டை பண்ணும்மாவென்றுசகா
யமாய்ச்சொல்லுகிறவரைப்போல்கலகப்பிரியசிகாமணியாகிய நாரதர்சொ
ல்லஅதுகேட்டுநாரதரைப்பார்த்து சத்தியபாமையுஞ்சிரித்து ஓஐயாநாரத
முனீந்திரா தேவரீரென்னைப்பொய்வார்த்தைசொன்னாயென்றுசொன்னீர
ல்லவா நான்ஒருக்காலும்பொய்சொல்லுகிறதில்லை தேவரீர்பேசுகிறபேச்
செல்லாம்அபத்தம் பெரியோர்கள்பொய் சொல்லுகிறதினால் குற்றமில்லை
போலிருக்கின்றது இப்போதுஎன்புருஷனானகிருஷ்ணபகவான்என்சக்க
ளத்தியாகியருக்மணிதேவியுடனே மகாசம்பிரமமாய்வெள்ளையானையின்
பேரிலேறிக்கொண்டுபோய்க்கங்காதீர்த்தங்கொண்டு வருகிறாரென்றுசொ
ன்னீரேஇது நிசமோநல்லது உம்முடையவார்த்தைபொய்யென்றும்என்னு

டையவார்த்தைபொய்யென்றுந்தெரிந்துகொள்ளலாம்இப்படிதானேபூர்வ
த்திலும்என்னை ஒருதரம்வமாற்றினீரப்படி இப்போதுமோசம்பண்ணவந்
தீரோ ஆகட்டும் வாருமையாவென்றுஅந்தமுனீஸ்வரனை உட்கட்டுக்கழை
த்துக்கொண்டுபோனுனென்று செயமுனிந்திரர்சொல்ல அதுகேட்டுஜெ
னமேஜெயமகாராசனுஞ்சிரித்து சந்தோஷசித்தனாய் அந்த முனிந்திர
ரைப்பார்த்து ஓஐயா சயமுனீந்திரா பூர்வத்தில் சத்தியபாமையம்மனை
நாரதமுனிவர் என்னமோசம்பண்ணினுர் அதையும் எனக்குத் தெரியச்
சொல்லுமையா வென்றுகேட்க அதற்குச்சயமுனீந்திரரும் அந்தராச
னைப்பார்த்து ஓராசேந்திரா பூர்வகாலத்தில் துவாரகாபுரியில் சத்திய
பாமையானவள் தன்புருஷனுகிய கிருஷ்ணபகவான் தன்னிடத்தில்தா
னே எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்றுநினைத்துப் பதினைந்துநாள்மட்
டுக்கும் ஒருநோன்புநோற்கும்போது இந்த நாரதமுனிவர் அதற்குப்பு
ரோகிதராயிருந்து வேதமந்திரங்களைச்சொல்லி அந்தநோன்பைநிறைவே
ற்றிவைத்தபிறகு சத்தியபாமையுஞ் சந்தோஷமடைந்து அந்தமுனிஸ்வ
ரருக்குப் பூசைபண்ணி பிற்பாடு அவரைப்பார்த்து ஓ நாரதமுனிந்திரா
தேவரீர் எனக்குப் புரோகிதராயிருந்து என்னுடைய விரதத்தை விக்கி
னமில்லாமல் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேற்றிவைத்தபடியால் அந்தவிரதபல
ன் எனக்குச் சித்தியாகும்பொருட்டு உமக்கு தட்சணைதாம்பூலங்கொடு
த்து உம்முடையமனதைச்சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் ஆகையால் தேவ
ரீருக்கு இஷ்டமான வஸ்துக்களெதுவோ அதைக்கேட்டால் தருகிறேன்
சுவாமியென்று சொன்னமாத்திரத்தில் அதுகேட்டு நாரதருஞ்சிரித்து சு
ற்றுநேரம் ஆலோசித்து இதுவுமொருகாரியத்திற்கு நன்மைதானென்று
நினைத்து அந்த அம்மனைப்பார்த்து ஓசத்தியப்பிரஸ்தன்குமாரத்தியான
சத்தியபாமையேநீ இப்போதுகேட்கச் சொன்னபடி எனக்கு இச்சையா
னபொருளைக்கேட்பேனுகில் அந்தப்பொருள் எதுவாயிருந்தாலும் மறுத்
லியாமல் கொடுத்தால்மாத்திரம் உனக்கு அந்தவிரதபலன் சித்தியாகும்
இல்லாவிட்டால் அபலமாய்ப்போய்விடும் அதுவல்லாமலும் பெரியோர்க
ளுக்குப் பொய்சொன்ன அபாரமும்வந்துசேரும் அதுதெரியாமல் எ
ன்னபொருளைக்கேட்டபோதிலுந் தருகிறேனென்று உன்வாக்கினுற்சொல்
லிவிட்டாயே அப்படியே நான்கேட்டபொருளைத் தடையில்லாமற்கொடு
க்கமாட்டுவாயோவென்றுகேட்க அதற்குச் சத்தியபாமையுஞ்சிரித்து ஓ
ஐயா நாரதமுனிவரே எனனைப்பூலோகத்துஸ்திரீகளில் ஒருத்தியாக நினை
த்துக்கேட்கிறீரோ அதுவுமல்லாமல் பொய்வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்க
ள் இகபரதூஷணர்களாய் அநித்தியத்தில் ரவுரவாதி நரகத்திற்சேருவார்
கள் வேதப்பிரமாணத்தையறியாதிருந்தாலும் உலகத்தில் சாதாரணமாய்
ப்பொய்சொன்னவாய்க்குப் போசனங்கிடையாதென்று சொல்லிக்கொள்
ளுகிறவழக்கச்சொல்லையாகிலுங் கேட்டிருக்கமாட்டீரோ ஆகையினால்
உமக்குவேண்டுமென்றபொருளைச் சம்சயப்படாமல் கேளுஞ்சுவாமியெ
ன்று அந்த அம்மனும் இவர்எந்தப்பொருளைக்கேட்கப்போகிறார் பண்டி
பண்டாரங்கள் ரொக்கரோசனங்கள் சீமைபூமிகள் ஆனைகுதிரைகள் ஸ்திரீ
சனங்கள்முதலான பொருள்களில் எதையாகிலுங் கேட்கப்போகிறார் அ
தைநாம் கொடுக்கமாட்டோமோ வென்று இலேசாய்நினைத்து நாரதரு

டைய மனக்கருத்தை யறியாமற்சொன்னபோததைக்கேட்டு நாரதரானவ
ருஞ்சிரித்து ஓஅம்மா பாக்கியவதி நீ எனக்கு அபேட்சையாகிய பொ
ருளைத்தருகிறேனென்று வாக்குதத்தம் பண்ணிவிட்டாயல்லவோ ஆனா
ல் சொல்லுகிறேன் அதென்னவென்றால் நான்பதினாலுலோகங்களிலுமெ
ந்தவேளையும் ஓய்வில்லாமல்திரிகிறபடியால் சரீரப்பிரயாசமிகுந்து இர
ண்டுபாதங்களும் வலிகொண்டு ராத்திரிகளெல்லாம் நித்திரைவராமல் வ
ருத்தப்படுகிறேன் ஆகையினால் ஒருசிறுபிள்ளையைச்சிஷனாகச் சம்பாதி
த்துக்கொண்டால் ராத்திரிவேளையில் கைகால்பிடித்துக்கொண்டிருப்பா
னென்று நெடுநாளாய்ப் பூமிமுழுதுந் தேடிக்கொண்டுதிரிகிறேன் எனக்
குத்தகுந்தசிஷன் அகப்படவில்லை அப்படியிருக்கும்போது நின்னுடை
யபுண்ணியவசத்தினால் கேட்டபொருளைத் தருகிறேனென்று நீவாக்குத
த்தம்பண்ணினையல்லவா ஆதலால் கெட்டிக்காரனாய்ப் பலசாலியாய் திவ்
வியசரீரனாயிருக்கின்ற உன்னுடைய புருஷனாகிய கிருஷ்ணதேவனை நம
க்குத் தட்சணையாகக்கொடுமென்றுகேட்க அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு
ச் சத்தியபாமையுஞ்சிரித்து ஓஐயா நாரதரே நீர்நல்லதட்சணைகேட்டீர்
அதற்குநான்பின்னிடாமல் உம்முடைய கருத்தின்படியே தருகிறேனெ
ன்றுசொல்லி தன்னுடைய பக்கத்திலிருந்த கிருஷ்ணதேவனைப்பார்த்
து ஓபிராணநாதா தேவரீரைநாரதருக்குத் தானமாகக்கொடுத்தேன் ஆத
லால்நீரும் அவருக்குச்சிஷனாகப்போமென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அந்த
க்கபடநாடகசூஸ்திரதாரியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து ஓசத்தியபாமா
நான் இந்நாரதருக்குச் சிஷனாகும்படிநேரிட்டது என்னுடையபுண்ணி
யவசந்தான் ஆதலால் நான் உன்னுடைய சொற்படியே செய்கிறேனென்
று அந்ததேவனும் லோகநாடகந்தப்பி நடக்கக்கூடாதபடியினாலே அந்
த முனிவருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குப்பின்னாகத்தொடர்ந்துநட
க்க அதுகண்டு நாரதரும் தனக்குள்ளேதானே சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்
டு நமக்கு இப்படிப்பட்டசிஷன் திரிலோகங்களிலும் அகப்பட மாட்டா
ன் நமக்கு நல்லசிஷன் அகப்பட்டான் எப்படிப்பட்ட தபோதனர்களுக்
கும் அகப்படாதபுருஷன் நமக்கு அகப்பட்டானே நம்முடையபாக்கிய
மே பாக்கியமென்றுமகிழ்ச்சியடைந்து தம்முடைய கிருஷ்ணாசலந்த
ண்டுகமண்டலம் ஜபமாலிகைஇதுகளையெல்லாஞ் சிஷனாகிய அந்தகிருஷ்
ணமூர்த்தியினிடத்திற்கொடுத்து எடுத்துவரும்படி உத்தாரம்பண்ணி அந்த
நாரதரும்நடந்துகொண்டிருந்தார் அப்போதுசத்தியபாமையும் ஆலோச
னைபண்ணி நாமென்னவேலைசெய்துவிட்டோம் நம்முடையபுருஷனைவிட்
டு நாமெப்படிதனித்திருப்போம் புருஷனில்லாதபெண்களுக்கு என்னச
ந்தோஷமிருக்கின்றது அந்தநாரதருங்கேளாதபொருளைக்கேட்டார் நாமு
ங்கொடுத்துவிட்டோம் சத்தியவசனமுந்தப்பக்கூடாது இதற்கு என்ன
செய்யலாம் அல்லாமலும் நம்முடைய சக்களத்திகளான பதினாறாயிரத்
தொருநூற்றிரண்டுபேர்களும் இந்தச்சேதியைக்கேட்டால் நம்முடனே
போராடி விசாரப்படுவார்களே என்ன அனர்த்தம்பண்ணிக்கொண்டோ
ம் ஹரிகிருஷ்ணா-கோவிந்தா—பக்தவச்சலா — பரமதயாளா— ஆதிமூலமே
மென்று அந்தச்சத்தியபாமையும் விசாரப்பட்டு தன்னுடைய மனதை
த்தானே தேற்றிக்கொண்டு சடேலென்றெழுந்துமுன்னே நடந்துபோ

றே நாரதபகவானண்டைக்குவந்து அவருக்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரங்
கள்பண்ணி அவரைப்பார்த்து ஓதயாநிதி நாரதமுனீந்திரா தேவரீர் இப
போது நான்கோரிவந்தகோரிக்கை ஈடேற்றும் நான்செய்த அபசாரத்
தைமன்னித்து ரட்சியும் நான்தேவரீருடைய மகத்துவத்தையறியாமல்
மோசம்போனேனே என்பேரில் கிருபைசெய்து என்னுடைய புருஷனை
எனக்குக்கொடுத்தனுப்பும் அவரால் உமக்கு என்னகாரியம் நடக்கப்
போகிறது அவர் எங்களண்டையிலிருந்தால் எங்களுக்கு அனேகங்காரி
யங்களெல்லாம் நடக்கும் ஆகையால் தானஞ்செய்தபொருளைத்திரும்பவு
ங் கேட்கிறேனென்று திருவுளத்தில் ஆயாசங்கொள்ளாமல் என்புருஷ
னை அனுப்பிவையும் சுவாமியென்று வெகுவாய் விசனப்படுகிற சத்திய
பாமையைப்பார்த்து அந்நாரதருஞ்சிரித்து சற்றுநேரம் ஆலோசனை ப
ண்ணி இந்தக்கிருஷ்ணனையழைத்துக்கொண்டு போனால் இவனநமக்கெ
ன்னபணிவிடை செய்யப்போகிறா னிவனமக்குத்தகுந்தசிஷனல்ல இவ
னுடைய பெருவயிறுக்குநாமெங்கேபோய்போசனஞ் சம்பாதிக்கப்போ
கிறோமாகையினால் இவனை உபாயதந்திரங்களைச்சொல்லிசத்தியபாமை
யின்பின்னே அனுப்பிவிட்டு இவனுக்குச் சரியானநிறையாய் தங்கத்தை
வாங்கிக்கொண்டுபோகலாமென்று நினைத்து அந்தசத்தியபாமையைப்பா
ர்த்து அம்மாபாக்கியவதி நீயேன்விசனப்படுகிறாய் சந்தோஷமாயிரு இந்
தக்கிருஷ்ணனால் நமக்கு என்னஆதாயமிருக்கின்றது நீதானங்கொடுத்த
படியினால் தள்ளப்போகாதென்று சம்மதித்து வாங்கிக்கொண்டேன் இ
னிஅப்புறத்தேகொண்டுபோய்விற்றுப்போடுவேன் ஆகலால் அந்ததிரவி
யத்தை நீகொடுத்தபோதிலும் உனக்கேகொடுத்துவிடுகிறேன் நீஅந்தக்
கிருஷ்ணனுடைய நிறைக்குச்சரியாய்தங்கத்தைவைத்து நிறுத்துக்கொ
டுத்தால் வாங்கிக்கொண்டுபோகிறேனென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையை
க்கேட்டுச் சத்தியபாமையுஞ்சந்தோஷித்து ஓசுவாமி நானப்படியேதரு
கிறேனென்று சம்மதித்துத்தன்னுடையஆரமனைக்குப்போய் ஒருபெ
ரியதராசைக்கொண்டுவந்துகொடுத்து அந்ததராசினுடைய ஒருதட்டி
ல்ரொக்கமுதலானசகலமான உடைமைகளையுங்கொண்டுவந்து வைத்து ஒ
ருதட்டில் லோகநாயகராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியைஉட்காரவைத்து நிறுக்
கும்போது அந்தக்கிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ் சத்தியபாமையினுடைய பிரிய
த்தைக்கண்டு சந்தோஷித்தாராய் இவளைப்பங்கப்படுத்தவேண்டுமென்
று திருவுளத்தில்நினைத்துதாமிருந்ததட்டைப்பெருவிரலினால் அழுத்தி
னமாத்திரத்தில் அந்தத்தட்டானது கொஞ்சமாகிலும்உயரஎழும்பாமல்
அப்படியேயிருந்தது அதுகண்டு சத்தியபாமையும் ஆச்சரியப்பட்டு பின்
னையும் தன்னுடையஉடைமைகளையுந் தோழிமாருடைய உடைமைகளை
யுங் கழற்றிக்கொண்டுவந்து அந்தத்தட்டிலேவைத்தாள் அப்போதும்
அந்தபகவான் உட்கார்ந்திருக்கிற தட்டானது எழும்பவில்லை அதுகண்
டு சத்தியபாமையும் இதுவெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடைய திருவிளை
யாட்டென்று நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு தன்னுடைய சக்க
ளத்திமார்களிற் சிலபேர்களுடைய அரண்மனைகளுக்குப்போய் அவர்களு
க்கெல்லாம் அந்தச்சங்கதியைத்தெரிவித்து அவர்களுடைய உடைமை
களையும் ரொக்கங்களையும் வாங்கிக்கொண்டுவந்து அந்தத்தட்டிலே

போட்டாள் அப்போதும் அந்தத்தட்டானது முன்னிருந்ததுபோலிருக்க அதுகண்டு சத்தியபாமையும் மிகுந்தவிசனமடைந்து மற்றசக்களத்திமார்களுடைய உடைமைகளையும் சொக்கங்களையுங்கேட்டுவாங்கி ஆனைகள்பேரிலும் ஒட்டகங்கள்பேரிலும் எடுப்பித்துக்கொண்டுஅவர்களையுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்து அந்தபொருள்களையெல்லாம் அந்தத்தட்டிலேபோட்டாள் அப்போதும் அந்தத்தட்டானது உயரஎழும்பாமலிருந்தது அதுகண்டு சத்தியபாமையும் விசாரப்பட்டு இனியென்னசெய்வேனென்று தன்னுடையகையைநெரித்துக்கொண்டு கண்களில்சலமானது தாரைதாரையாய்வடியும்படியாகப் பிரலாபிக்கத்தொடங்கினாள் அதுகண்டு சாம்பவதி-காளிந்தி-லட்சணைமுதலான பட்டஸ்திரீகளும் பின்னுமுண்டானபதினாறாயிரத்தொருநூற்றிரண்டு தேவிமார்களுமற்றுமுண்டான புரசனங்களுந் தேவென்றுபுலம்பி விசாரப்படத்தொடங்கினார்கள் அவர்களிற்சிலர் சத்தியபாமையைநிந்தித்தார்கள், சிலர் நாரதமுனிவரை நிந்தித்தார்கள், சிலர்கிருஷ்ணதேவருடையமாயாவிலாசமென்றெண்ணிக்கொண்டார்கள் இந்தக்கோலாகலங்களையெல்லாம்பார்த்து கிருஷ்ணதேவரும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டு இன்னம் இவர்களுடையநினைவை அறிவோமென்று அந்தத்தட்டிலேதானே அசையாமல்உட்கார்ந்திருந்தார், அப்போதங்கப்புரத்திலிருந்த ஆதிலட்சுமியாகிய ருக்மணிதேவியாரும் இந்தச்சவிஸ்தாரமெல்லாந்தோழிமார்களால் கேள்விப்பட்டுவந்து தன்னுடையசக்களத்தியான சத்தியபாமையைநிந்தித்து நாரதர்பண்ணினசூதுக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய தந்திரத்திற்குஞ் சந்தோஷப்பட்டு புன்சிரிப்புடனே அந்தச்சத்தியபாமைமுதலான ஸ்திரீகளெல்லாரையும் அப்புறத்தேவிலகிஇருக்கச்சொல்லி தன்னுடையமனதில் ஒருபொருளைஉத்தேசம்பண்ணிக்கொண்டுபின்பு நாரதமுனிவரைப்பார்த்து ஓமுனீந்திரா உமக்குஎன்புருஷனுக்குச்சரியானநிறையுள்ள மகாவிசேஷமான பொருளைக்கொடுக்கிறேன் நீர்சுகமாய்வாங்கிக்கொண்டுபோமென்றுசொல்லி அந்தலோகமாதாவாகியருக்மணிதேவியாருஞ்சிரித்துஒருதுளசிதளததைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு அஷ்டாட்சரமந்திரத்தை உச்சரித்து அநேகமாயிரங்கணக்கில்லாத திரவியப்பொதிகளைப்போட்டு எழும்பாத அந்தத்தட்டின்பேரிலவைத்தாள் அதுகண்டு மகததுக்கு மகத்தாகவும் அணுவுக்கு அணுவாகவும் விளங்குகின்றகிருஷ்ணபகவானுஞ்சிரித்து அந்தத்துளசிதளம்தமக்குப்பிரீதியானபடியால் சத்தியபாமைமுதலானதேவியார்களுக்குமுன் ருக்மணிதேவியாரை மேன்மைப்படுத்தவும் நாரதமுனிவருடைய கபடத்தையடக்கவும் திருவுளத்தில்நினைந்து தம்முடையபலத்தையடக்கி தாம்எழுந்தருளியிருக்கின்றதட்டைமேலெழும்பச்செய்து துளசிதளமிருக்கின்ற தட்டைகீழாகச்செய்துவிட்டார் அதுகண்டு அந்தஸ்திரீகளெல்லாரும் ருக்மணிதேவியை மெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் அப்போது ருக்மணிதேவியாரும் புன்சிரிப்புடனேஅந்தத்துளசிதளத்தையெடுத்து நாரதமுனிவருடைய கையிற்கொடுத்துப் போய்வாருமென்றுசொல்லி அந்நாரதருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிஅனுப்பிவிட்டு தன்னுடைய புருஷனை அழைத்துக்கொண்டு தன்அரண்மனைக்குப்போய்விட்டாள் அதுகண்டு சத்தியபாமைமுதலான தேவிமார்கள்

ஞ்சனைப்பட்டோமெல்லாரும் நம்பியிருக்கஅந்தருக்மணிதேவிவந்தஏதோ
சூதுபண்ணி நமதுபுருஷனை அழைத்துக்கொண்டுபோனாள் நம்முடைய
பாக்கியம் இப்படியிருந்துவிட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்நாரத
முனிவரும் அந்தத் துளசிதளத்தை வாயில்போட்டுக்கொண்டு தம்
முடையஸ்தானத்திற்குப்போய்விட்டார்கேட்டீரோஜெனமேஜெயமகாரா
ஜாவேளன்றுசொல்லி அப்பால்சத்தியபாமைவீட்டில்நடந்தசவிஸ்தாரத்தை
ச்சொல்லுகின்றார் கேளுமையாராஜேந்திரா அப்படிசத்தியபாமையும் நா
ரதனைப்பார்த்து ஐயாநீர்பூர்வத்திலொருதரம்வந்து மோசம்பண்ணினது
போலஇப்போதும்ஏதோமோசம்பண்ணவந்திருக்கிறீர் நல்லது எல்லாந்தெ
ரியுமென்று சொல்லித்தன்னுடைய அரமனைக்குள்ளே அழைத்துக்கொ
ண்டுபோனாள் அப்போதுசப்பிரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் பவளித்துக்கொ
ண்டு பீதாம்பரத்தினால் முக்காடிட்டுக்கொண்டுகுறுகுறுவென்றுகொறு
க்கையிட்டுநித்திரைசெய்கிறதுபோலிருக்கிற அந்தகபடநாடகசூஸ்திராவ
தாரியானகிருஷ்ணதேவரானவர் நாரதர்சொன்னகபடவார்த்தைகளெல்லா
ங்கேட்டுக்கொண்டிருந்துதனக்குள்ளேதானேசிரித்து அந்தநாரதமுனிவர்
சமீபத்தில்வந்தபோது அதிகமாகக்கொறுக்கையிட்டுச் சற்றேபுரண்டு தி
ரும்பிக்கண்ணைத்திறந்து பார்த்து ஒன்றுந்தெரியாதவனைப்போல்நாரத
ரோ வந்தாரென்றுதிடுக்கிட்டுமஞ்சத்தைவிட்டெழுந்திருந்துநமஸ்காரம்
பண்ணி வாருமையாவென்று நாரதனைஅழைத்து ஒருரத்னபீடத்தின்
பேரில் உட்காரவைத்து அந்தநாரதருக்கு அர்க்கியபாத்தியமுதலான உ
பசாரங்களினாற் பூசைபண்ணி அவனைவெகுவாகத்தோத்திரம்பண்ணிக்
கொண்டாடினார் அதைகண்டு நாரதரும் தமக்குள்ளேதாமேசிரித்து சர்
வாந்தரியாமியான இந்தப்பகவானுடையமகிமையை .. நம்மாலறியக்கூடு
மோ நாமிவருடையமகிமையையறியாமல் இவ்விடத்திற்குவந்து வெட்
கப்பட்டோம் இந்தபகவான் எந்தஇடத்திலும் சர்வபரிபூரணராய் வியா
பித்திருப்பாரென்று தம்முடையஉள்ளத்திலெண்ணிக்கொண்டு சற்றுநே
ரம்அவ்விடத்தில்பேசிக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு அந்தச்சத்தியபாமை ஸ்ரீ
கிருஷ்ணதேவரிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொண்டுவெளியேவந்து அந்த
நாரதமுனிவரானவர் இன்னமற்றுமுண்டானதேவிமார்கள் வீட்டிலும் நு
ழைந்துபார்க்கையில் ஒருவீட்டில்சாப்பிடுகிறதும் ஒருவீட்டில்பேசுகிற
தும், ஒருவீட்டில்திருநாமந்தரித்துக்கொள்ளுகிறதும், ஒருவீட்டில்ஸ்நா
னம்பண்ணுகிறதுமாக அந்தத்தேவன்எந்தஇடத்திலும்வியாபித்து அந்
தந்ததேவிமார்களுடைய இருதயத்தில்நம்முடையபுருஷன் நம்மைவிட்
டுப்பிரிந்து எங்கேயும்போகிறதில்லையென்றுநினைத்திருக்கும்படி திருவி
ளையாடல்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து நாம்
இவருடையமகிமையைக் கொஞ்சமாகிலும் யோசித்துப்பாராமல் இவரி
டத்தில்வந்து கலகம்பண்ணவந்தோம் நம்முடையகலகம் இங்கேசெல்ல
மாட்டாது வீணாகவந்து வெட்கப்பட்டோம் இனிமேலிங்கேவரப்போ
காதென்று நினைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் தருமநந்தனருடைய பாகசா
லைக்குவந்துவிட்டார்,

அர்ச்சுனன்.

தருமராஜா.

திரௌபதாதேவி.

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் பகதல்ப்பிரியமுனீந்திரர்முதலியரிஷீஸ்வரர்களும், தருமார்ஜுனநகுலசகாதேவர்களுடனும், சந்திரகாசன் மற்றுமுள்ளராசசிரேஷ்டர்களுடனும், திரௌபதாதேவிமுதலிய பத்தினிமார்களுடனும் அஸ்வமேதயாகத்தைநிறைவேற்றல்.

கேட்டீரோ ஜெனமேஜெய மகாராசரே இப்பாலந்தத் தம்பதிகளிருபத்துநால்வரும் வெள்ளையானையின்மேலேறிக்கொண்டு தங்கக்குடங்களிற் கங்காதீர்த்தத்தை யேந்திக்கொண்டு மகாசம்பிரமத்துடனேவந்து யாகசாலையைச்சேர்ந்து யானைகளைவிட்டிறங்கி அவரவர்கொண்டுவந்த தீர்த்தக்குடங்களை வேதவியாசபகவானிடத்தில் ஒப்புவித்தார்கள் அதுகண்டு அந்தவேதவியாசபகவானும் அந்தத் தீர்த்தக்குடங்களையெல்லாம்பக்திபூர்வகத்துடனேவாங்கி யாகசாலைக்குள்ளே வைக்கச்சொல்லி யொருபக்கத்தில் பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களும் தம்தாமென்றுமுழுங்கவும் ஒருபக்கத்தில்பிராமணர்களும் ரிஷீஸ்வரர்களுமிருந்துகொண்டு வேதபாராயணம்பண்ணவும் இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே அந்தவியாசபகவானானவர் பகதல்ப்பிரியமுனீந்திரருடைய உத்தாரப்படிக்குத் தருமபுத்திரரையும் திரௌபதாதேவியையும் அழைப்பித்து நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் அவர்களிருவரையும் கிழக்குமுகமாய் உட்காரவைத்துக் கங்காதீர்த்தத்தினால் இரண்டுபேருக்கும் ஸ்நானஞ்செய்வித்து நல்லவஸ்திராபரணங்களினால் அவர்களையலங்காரம்பண்ணிக் கந்தபுஷ்ப அட்சதைகளினால் சிங்காரித்துப் பிற்பாடுயாகசாலைக்குட்பிரவேசித்து அங்கே அத்திப்பலகையால் ஆசனம்போடுவித்து அந்த ஆசனத்தின்மேலில் தருமநந்தனனைத் திரௌபதாசமேதராயுட்காரப்பண்ணித் தருமபுத்திரருக்குத் தர்ப்பையினால் பவுத்திரம்போடுவித்து அந்தத் தருமநந்தனனுடையகையினால் சகலசமித்துகளையும் மந்திரபூர்வகத்துடனே யாககுண்டத்திற்போடுவித்து அப்பால் அக்கினிதேவனைப்பிரார்த்தனைபண்ணிஅந்தயாககுண்டத்தில்நிறுத்தி அனேகமாயிரம் நெய்க்குடங்களையழைப்பித்து அந்தநெய்கள்முழுதும் யானைத்தும்பிக்கையிலிருந்து சலம்பொழிகிறதுபோலத்தருமபுத்திரருடையகையினால் அந்த ஓமகுண்டத்தில்பொழிவித்துப் பஞ்சதிரவியங்கள் நவதானியங்கள் முதலானவஸ்துக்களையு மந்தஓமகுண்டத்தில் தாராளமாய்நிறைவித்து வேதகோஷ்டமானது சமுத்திரகோஷ்டத்திலும் அதிகமாய் முழக்கம்பண்ணுவித்து அந்தச்சமயத்தில் வியாசபகவானும் பகதல்ப்பிரியமுனீந்திரரை அந்தயாகத்திற்குப் பிரமாவாக்கிவசிஷ்டர்முதலான பிரமரிஷிகளொன்பதுபேரைச் சுத்தரிஷிகளானரித்துவிசர்களாகச்செய்து சோமயாதிகளாய் ஆறுரிஷிகளையேற்படுத்திவைத்துத் தாம்புரோகிதராகவு மிவருடனே சகாயமாயிருந்துகொண்டு அஸ்வமேதயாகத்திற்கு எத்தனைவிதத்தினால் ஓமஞ்செய்விக்கவேண்டுமோ அத்தனைவிதத்தினாலும் அந்ததருமநந்தனனுடையகையினால் ஓமம்பண்ணுவித்தார் அப்போது அக்கினிதேவனும்மகாசந்தோஷகரமாய் அந்த ஓமகுண்டத்திற்பிரவேசித்துவிளங்கினான் அந்தஓமப்புகையானது ஆகாசமுழுதும்பரவிச்சொர்க்கலோகத்திலும்போய்ப்பரந்தது அதுகண்டு தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாருஞ்சந்தோஷமடைந்து ஆகாசவீதியில் வந்துநின்றார்கள்

இப்படிச் சகலவைபவங்களுடனே அந்த கருமநந்தனரும் வியாசபகவா
னுடையசொற்படிக்கு யாகுண்டத்திற்பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியிற்சமி
த்துமுதலானவஸ்துக்களையெல்லாம் ஆகுதிபண்ணுவித்துப் பிற்பாடுவி
யாசபகவானுடைய உத்தாவின்பேரில் அஸ்வமேதக்குதிரையை வீமசே
னனுல்அழைப்பித்து அவ்விடத்தில் ஒருகாட்டு முருக்கமரத்தையழைப்பி
த்து அதைச்சிற்பாசாரிகளால் இழைப்பித்து ரதமாசநிறுத்தி அந்தரதத்
தைக்கந்தபுட்பஅட்சதைகளினுல் பூசைபண்ணிப் பிற்பாடுளருக்கனுராகி
யகயிற்றிறு லசுவத்தையந்தாதத்திலகட்டிவைத்து அதன்பிரகு அந்தஅ
சுவத்தைத் தருமநந்தனரும் வேதமந்திரங்களினுல் கந்தபுஷ்ப அக்ஷதை
களாற்பூசித்து இரண்டுகைகளையும் சிரசின்பேரில் அஞ்சலியாகக்கூப்பிக்
கொண்டு அந்தஅசுவத்தைப்பார்த்து ஓ உத்தமஅசுவமே நீயென்னுடை
ய விண்ணப்பத்தைக்கேள் அது என்னவென்றுல் நான் இந்தஓமாக்கினி
யில் என்னை ஆவாகனம்பண்ணித் தேவர்களுக்குப்பிரீதியாய் அவிர்ப்பாக
ங்கொடுத்து நான் பரிசுத்தனுகவேண்டும் அதுவல்லாமலும் நானுன்னி
டசகாயத்தினுல் திவ்வியசரீரத்தைப்பெற்றுக் கீர்த்திப்பிரதாபத்தை அ
டையவேண்டும் இப்படிசெய்தால் நீயும் உன்னுடைய அசுவமேதத்தை
இந்த ஓமாக்கினியில் பிரீதிபண்ணுவித்து வேறேதிவ்வியசரீரத்தைப்பெ
ற்று என்றைக்கும் அழிவில்லாதபதவியிற்சேருவாய் ஆகையால் நீசந்தோ
ஷகாமாகஉத்தாரம்பண்ணினுல்நானப்படிசெய்கிறேனுனக்குச்சம்மதமயி
ருப்பதும் இல்லாததும் எனக்குத்தெரிவிக்கவேண்டும் ஓ அசுவமேயென்
றுசொல்ல அதுகேட்டுஅசுவமுஞ்சந்தோஷப்பட்டு இரண்டுசெவியுமசை
ந்தாட முன்னங்காலிரண்டையும்உயரவெடுத்துக்கொண்டு பவளம்போற்
பிரகாசிக்கின்றவாயைத்திறந்துஎழாரவங்களைச்செய்து அதினுடையஇர
ண்டுகாதின்வழிகளாலும்அமிர்தமானது குபீல்குபீலென்று தாரைதாரை
யாய்வடிந்தது அதினுடையமுகமலர்ச்சியானது பூரணசந்திரவிம்பம்
போற்பிரகாசித்தது அதுகண்டு அந்தச்சபையிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபக
வான்முதலானவர்கள் எல்லாம் இதுவென்னகாரணமோவென்றுசொல்லிக்
கொண்டார்களந்தச்சமையத்தில்அங்கிருந்தநகுலராசனுனவன் அசுவலட்ச
ணமும் அசுவத்தினுடைய இருதயமும் அசுவபாஷையுமறிந்திருக்கிறவ
னுதலால் அந்த அசுவத்தினுடையசைகைகளெல்லாம் தெரிந்துசந்தோஷ
சித்தனுய் அந்தச்சபையைப்பார்த்து ஓ பிரமரிஷிகளே தேவரிஷிகளே
ராசாக்களே இந்த அசுவத்தினுடையகருத்தைக்கேளுங்கள் அதாவதுத
ருமநந்தனானவர் இந்தஅசுவத்தைவேண்டிமனுவுபண்ணிக்கொண்டகாரி
யத்தைப்பற்றி இந்த அசுவமும்தருமநந்தனரைப்பார்த்துச்சந்தோஷப்ப
ட்டு ஓ கருமபுத்திரமகாராசாவே தேவரீர் சொன்னவார்த்தையெனக்குச்
சந்தோஷமாச்சுது என்னுடைய வம்சமெல்லாம் புண்ணியலோகத்தைப்
பெருகின்றகாலமுண்டாச்சுது ஆதலால்தேவரீர் தாமசப்படுத்தாமல் என்
பேரில்கிருபைசெய்துஇந்த ஓமகுண்டத்திலென்னை ஆவாகனம்பண்ணித்
தேவர்களுக்குப் பிரீதியாய் அவிர்ப்பாகம்கொடுத்து என்னைரட்சித்துநீ
இந்தப் பூமண்டலத்திற்சுகமாயிருந்து கீர்த்திப்பிரதட்சையையடையும்
நானும் சுவர்க்கலோகத்திற்குப் போய்ச்சேருகிறேன் நீரிப்போது இவ்
வளவு உபகாரம்பண்ணி ரட்சியுமையாவென்று சொல்லின்தென்றுமசா

ல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சபையி லிருந்தவர்களெல்லாம் மிகுந்த சந்தோ
ஷத்தையடைந்து நகுலனுடைய சாமர்த்தியத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டா
டினார்கள் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் நகுலராசனைப்போய்த் தழுவி
க்கொண்டு ஐமைத்துனநீசகல பாஷைகளும்அறிந்திருக்கிறீரென்றுபரிகா
சம் பண்ணினதுபோலக் கொண்டாடினார் வியாசபகவானுடையஉத்தார
ப்படிக்கு அந்தஅசுவத்திற்கு தூபதீபங்கொடுத்து அனேகவிதமாகப்பூ
சைபண்ணித் தோத்திர நமஸ்காரங்கள்செய்து பிற்பாடு அந்தஅசுவத்
தைக்கண்டிக்கும்படி வீமசேனனைப்பார்த்துச் சைகையாகச் செலவுகொ
டுத்தார் அந்தச்சமயத்திலதினுடைய இரண்டுகாதிலு மிருந்து அமிர்தமா
னது குபீல்குபீலென்று கங்கையாய் வடிந்தது அதுகண்டு வீமசேனனு
ம்மகாஉச்சாகத்துடனே யெழுந்துநின்று அந்தச்சபையிலிருக்கின்றரிஷி
யீஸ்வரர்களிடத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திலும் தருமநந்தனரிட
த்திலும் உத்தாரம் பெற்றுக்கொண்டு காட்டுமுருக்கமரத்தினாற்பண்ணி
ன கத்தியையுருவிக்கொண்டு அந்த அசுவத்தினுடைய சிரசில்வைத்துஒ
ருதரம் ஓங்கிவிசினமாத்திரம் அந்த அசுவத்தினுடைய சிரசானது அறு
பட்டுப்பூமியில் விழாமலும் உதிரம்வடியாமலும் அமிர்தம் வடியும்படிசி
வ்வென்று ஆகாசவீதியிலெழும்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கொண்டாடி
க்கொண்டு சூரியமண்டலத்திற்குச்சமீபமாகப்போய் மாய்கையாய்ப் போ
ய்விட்டது அந்த அதிசயத்தையெல்லாந் தேவகணங்களும்ரிஷிகணங்க
ளும் ராசகணங்களும்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அந்த அசுவத்தினுடைய
பாக்கியந்தா னெப்படிப்பட்டதோவென்றுசொல்லிச் சந்தோஷமடைந்தா
ர்கள் ஆகாசவீதியில் தேவதுந்துபியும் திமிதிமியென முழங்கியது தேவர்
களுஞ் சந்தோஷகரமாய்ப்பாரிசாதபுட்பங்களைச்சலசலவென்று வருஷித்
தார்கள் கந்தருவர்கள்பாடினார்கள்ஊர்வசி ரம்பைமேனகைதிலோர்த்தமைமு
தலானதேவஸ்திரீகளெல்லாம்நடனம்பண்ணினார்கள்இந்திரன்முதலானதே
வர்களெல்லாம் அவிர்ப்பாகம்வாங்கவேணுமென்கிற சந்தோஷத்தினால்உச்
சாகத்துடனே தேவதாமகோச்சவங்களெல்லாம் நடத்திவிட்டு எங்கேமி
ஞ்சிப்போகின்றதோவென்று ஒருவர்க்கொருவர் முன்னிட்டுவந்து கண்க
ளைச் சிமிட்டாமல் தருமபுத்திரருடைய யாகசாலையைநோக்கிக்கொண்டு
நின்றார்கள் பிர்மாருத்திரன் முதலானவர்களும் அப்படியே யெச்சரிக்கை
யாய்வந்துநின்றார்கள் அப்போது கபடநாடகசூஸ்திரவதாரியான ஸ்ரீகிருஷ்
ணபகவானும் சர்ப்பமுடைய பாகத்தைக் கொடாமலெங்கேயே மாற்றிவிடுகி
றார்களோவென்றுநினைத்துஎல்லாருக்கும் முன்னதாகப்போய் அஷ்டதிக்கு
ப்பாலகர்களுடனேயிருந்து மகாசாககிரதையாய்த் தருமபுத்திரருடையமு
கத்தையேபார்த்துக்கொண்டிருந்தார் கேட்டீரோ செனமேசெயமகாராசா
வே அப்பால்தருமபுத்திரருடையஉத்தரவின்பேரில்அந்தயாகசாலைக்குநடு
வே முருக்கமரத்திலெருக்கநாராலாகிய கயிற்றினால் கட்டியிருக்கிற அசுவ
த்தின் மாமிசத்தைவீமசேனனால் துண்டந்துண்டமாய் வைரம்போலும்ப
வளம்போலும் புட்டம்போலுந் துண்டித்துத் தருமபுத்திரர்கையிற்கொடு
க்க அவரும் அதுகளைவாங்கி வியாசபகவான் சொல்லுகிற மந்திரபூர்வகத்
துடனே வடவாமுகாக்கினியைப்போலத் தகத்தகாயமாய் ஆகாசபரியந்த
ங் கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசித்தெரிகின்ற அக்கினியிற் போட்டுக்கொண்

ஷிருந்தார் அக்கினிதேவனுமதுகளை மகாப்பிரியமாய் ஏற்றுக்கொண்டுதம்
முடையபக்கத்தில் ஒருகும்பலாகச் சேர்த்தா ரதுகளிலிருந்து மகா தெய்
வீகமான பரிமளமுண்டாச்சுது அப்போது தருமநந்தனருமந்த அசுவத்
தினுடையசரீரத்திலுள்ள எலும்புகளையு மப்புறஞ்சேதமாய்ப்போகவொ
ட்டாமல் தூண்டித்து அக்கினியிற்போட்டு முடிவில் சகலமுந்தேவதாப்பீ
ரியாகச்சுவாகாவென் றோமம்பண்ணினார் அந்தப்புகையான தாகாயமட்
டாபெழும்பிச்சுவர்க்க பூமியுங்கடந்து அப்பால் பிரமலோகத்திலும்போய்
நிறைந்தது அப்போது வியாசபகவானும் தருமபுத்திரருடைய கையினா
ல்முறைமைப்படி சகலதேவர்களுக்கு மந்தஅவிர்ப்பாகத்தைக்கொடுக்கும்ப
டிஉத்தேசித்துத் தம்முடைய சமீபத்திலிருக்கின்ற பகதலப்பிரியமுனீந்தி
ரருடைய அனுமதியின்பேரில் முதலாவதுசாம்பவமூர்த்தியையழைக்கஅ
துகேட்டு அவரும் மாசந்தோஷகரமாய்ச்சிவகணங்களுடனே புறப்பட்டு
விக்கினேசுவரர் குமாரசுவாமி நந்திகேசுவரர் பிருங்கிரிஷி முதலானவர்க
ளுடைய புடைசூழத்தக்கதாகரிஷபவாகனரூடராய்வந்து அங்கேயக்கினிதேவ
ன் வசத்திலிருக்கிற தம்முடைய பங்காகிய அவிர்ப்பாகத்தைவியாசபகவா
னெடுத்துத் தருமபுத்திரருடைய கையினாற்கொடுப்பிக்க அதையந்தச்
சாம்பவமூர்த்தியுஞ் சந்தோஷமாக வாங்கிக்கொண்டு தருமபுத்திரனைப்
பார்த்துஓதருமநந்தனனே நீ சிரகாலஞ் சுகசீவியாய் வாழ்ந்திருக்கக் கட
வதென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணிவிட்டுத் தம்முடைய ஸ்ரீகைலாசத்திற்கெ
ழுந்தருளிப்போனார் அப்பாலிரண்டாவதுஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையழைத்து
அவருக்கு மந்தப்படியேயவிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத் தருமபுத்திரருடைய
கையினால் கொடுப்பிக்க அதையவரும் வாங்கிக்கொண்டு சந்தோஷகரமா
ய்த்தருமபுத்திரனைப்பார்த்து இந்தத்தருமநந்தனன் சதாகாலமும்பல்லா
ண்டாய்வாழக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணியருளினார் அப்பால் மூன்
றாவது சத்தியலோகநாயகரான பிரமதேவனையழைத்து அவர்பங்காகிய
அவிர்ப்பாகத்தை யெடுத்துத் தருமநந்தனருடைய கையினால்கொடுப்பிக்
கஅதையவரும் வாங்கிக்கொண்டு ஆனந்தசித்தராய்த்தருமபுத்திரனைப்பா
ர்த்து இந்தத்தருமபுத்திரர் எந்நாளுஞ் சிரஞ்சீவியா யிருக்கக்கடவதென்று
ஆசீர்வாதம்பண்ணிவிட்டுத் தம்முடைய பிரமலோகத்திற்கு அம்சவாகன
ரூடராயெழுந்தருளிப்போனார் இந்தப்பிரகாரம் பிரமா—விஷ்ணு—உருத்திர
னென்கிற மும்மூர்த்திகளுக்கு மவிர்ப்பாகம் கொடுத்து அவர்களுடைய
ஆசீர்வாதங்களையுந்தருமநந்தனர் கைக்கொண்டபின்புவியாசபகவானுஞ்ச
ந்தோஷமாகிஇந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும் முறைமைப்
படிவரிசைக்கிரமமாயழைத்து அவரவர்களுடைய பங்கையெடுத்து அவரவ
ர்களுக்குத் திருப்தியாகக் கொடுத்தெல்லாரையுஞ் சந்தோஷமாயனுப்பி
விட்டுப் பிறகு யட்சகின்னரர் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர்கள் பன்
னகர் அசுவனிதேவதைகள் ஏகாதசருத்திரர்கள் துவாதசாதித்தர்கள் நவ
க்கிரகங்கள் நவப்பிரமாக்கள் அஷ்டவசுக்கள் முதலான முப்பத்துமுக்
கோடி தேவர்களையுமழைப்பித்து அவர்களுடைய பங்குப்பிரகாரம் அவிர்
ப்பாகத்தை யெடுத்துத்தருமபுத்திரருடைய கையினாலவரவர்களுக்குக்
கொடுப்பித்து அவர்களை யெல்லாஞ்சந்தோஷப் படுத்தியனுப்பிவிட்டுயா
கருண்டலத்தில் ஆவாகனமாயிருக்கின்ற அக்கினிபுருஷனையும் அதிகசந்தோ

ஷ்ப்படுத்தியனுப்பிவிட்டார்பிற்பாடுதருமபுத்திரரும்வெகுசந்தோஷமாய்
த் தன்னுடையகையினால் அசுவமேதயாகத்தைச்செய்துமுடித்துப் பரம
பவுத்திரனாகப்பண்ணினவேதவியாசமுனிவரையும் பூசைபண்ணி அவரு
க்குப்பிரதட்சணநமஸ்காரங்கள் செய்து அந்த முநீஸ்வரருக்குத் தட்ச
ணையாய்த்தாம் அரசாட்சி செய்கின்ற பூமிமுழுதும் தாரைவார்த்துக்கொ
டுத்து அவரைச்சந்தோஷப்படுத்திவைததுப்பிற்பாடுயாகஞ்செய்வியாகி
யபகதலப்பிரியமுநீந்திரரையும் பூசைபண்ணி அவருக்குப்பிரதட்சணந
மஸ்காரங்கள்செய்து தட்சணையாய்ப் பத்துயானைகளும் இருபது அஸ்
வங்களும் ஆயிரம்பாரந்தங்கமுங்கொடுத்து அவரைச்சந்தோஷப்படுததி
வைத்துப்பிற்பாடுரித்துவிசர்களாகியஒன்பதுபேருக்குத்தட்சணையாயெ
வ்வொருத்தருக்கு ஐந்துயானைகளும் பத்து அசுவங்களும் கோடிவரா
கனிதுகளெல்லாங் கொடுத்து அவர்களைச்சந்தோஷப்படுத்தி வைத்துப்
பிற்பாடு சோமயாதிகளாறுபேருக்கும் தடசணையாயெவ்வேழுயானைகள்
பதினறுகுதிரைகள் அறுபதுபாரந்தங்கம்இந்தப்பிரகாரங்கொடுத்துஇவர்
கள்மனதைச்சந்தோஷப்படுத்திவைத்துப் பிற்பாடு மற்றரிஷிகளுக்கெல்
லாம் தட்சணையாகவெவ்வொருயானை யொவ்வொரு குதிரை ஐந்துபாரந்த
ங்கம் இந்தப்பிரகாரமாகக்கொடுத்துஅவர்களையெல்லாஞ்சந்தோஷப்படுத்
தி அதன்பிறகுபிராமணக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரர்களாகிய நான்கு வருணத்
தார்களுக்கும் ஆசைதணியத்தக்கதாய் அநேக திரவியங்கள்-ஆனைகள்-கு
திரைகள்காசி தனங்கள்—நவரத்தினங்கள்—வராகன்—மோராக்கள்—ஆபரண
ங்கள் போதும்போதுமென்னத்தக்கதாய்க்கொடுத்துத்தானம்பண்ணினா
ர்அப்போதுதேவர்களெல்லாம்ஆகாசவீதியில்நின்றுதருமபுத்திரரைப்பார்த்
துக்கொண்டாடிப் பாரிசாதபுட்பங்களைச்சலசலவென்று வருஷித்தார்கள்
தேவதுந்துபியும்திம்திம்மென்றுமுழங்கியது அப்போதுசகலமானபேர்க
ளுந் தருமநந்தனரைக்கொண்டாடிச் சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போது
வியாசபகவானும் தருமராசாவைப்பார்த்து ஓ தருமநந்தனனேநமக்குத்தட்ச
ணையாய்க் கொடுத்தபூமியெல்லாம் நமக்கென்னசெய்ய அந்தப்பூமிமுழு
தும்நீசேகைக்கொண்டு அதற்குத்தகுந்தவிலையைக் கொடுமென்று சொல்
லஅதுகேட்டுந்தருமபுத்திரரும்மகம்மேருவைப்போலத் திரவியத்தைக்கொ
ண்டுவந்து குப்பலாய்ப்போட்டு இதைக்கொள்ளுஞ் சுவாமியென்றுசொ
ல்ல அதுகண்டு வியாசபகவானுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்தருமநந்தனரைமெ
ச்சிக்கொண்டாடியவரிடத்தில்வாங்கின திரவியத்தையெல்லாங் குந்திதே
விக்குக் கொடுத்துவிட்டார் அந்தஅம்மாளும்அந்ததிரவியங்களையெடுத்து
ப்பிராமணர்களுக்குத்தானமாய்க்கொடுத்து விட்டாள் இப்படியாய்த் தரு
மபுத்திரரு மநேகமாயிரம் பேர்களுக்குத் தட்சணைகொடுத்து மூன்று அ
சுவமேதயாகபலனைப்பெற்று மகாசந்தோஷமாய்க் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்
பார்த்து அனேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி ஓசநார்த்தனா—ஓசகத்ரட்
சகா-ஓசகனாதா—ஓசுவாமிநான் அசுவமேதயாகஞ்செய்து முடித்ததுங் கீ
ர்த்திப்பிரதாபம் பெற்றதுந் தேவரீருடைய பரிபூரணகிருபையல்லவோ
வென்று வெகுவாகக் கொண்டாடி நமஸ்காரம்பண்ணினார்அப்போதுகிரு
ஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாய்ச்சிரித்துத்தருமராசாவைப்பார்த்துஓதரும
நந்தனனேநீயேனிப்படிநம்மைக்கொண்டாடுகிறீர் நம்மாலொருகாரியமும் ந

டக்கவலைகளெல்லாம் அந்தவியாசபகவானுடைய வனுக்கிரகத்தாலும் ஸ்ரீமந்
நாராயணமூர்த்தியினுடைய கிருபையினாலும் உம்முடைய தருமகுணத்
தினாலும் கடந்ததென்று அந்தப்பகவான் சொல்ல அதுகேட்டுச்சகலமா
னபேர்களுஞ் சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்பொழுது தருமநந்தனரும் ஆ
னந்தபரவசராய்க் கிருஷ்ணபகவானுடனும் மற்றுமுண்டான ராசாக்களு
டனுஞ்சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு சகலமானபேர்களையு
ஞ்சந்தோஷகரமாய்ப் போசனம் பண்ணுகிறதற்கு வாருங்களென்றுபோ
சனசாலைக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கெல்லாங் கைகா
ல் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளுகிறதற்குப் பனிநீர் கொடுத்துப் பிற்பாடு ச
கல பிராமணர்களுடனும் ரிஷிகளுடனும் ராட்சசகூட்டங்களுடனும் ம
ந்திரிபிரதானிகளுடனும் தண்டநாயகர்களுடனும் திருதராட்டிரன்-சஞ்
சயன்-விதுரன்முதலானவர்களுடனும் தேவகிதேவனான கிருஷ்ணபகவா
ன்-பலராமர்-சாத்தகி-கிருதவர்மன்-முதலான யாதவவீரர்களுடனும் பி
ள்ளைகள் பேரர் தம்பிமார்களுடனும் தருமபுத்திரராஜன் மகாசம்பிரம
த்துடனே போசனம்பண்ண உட்கார்ந்தார் ஜெனமேஜெயம
காராசனே அதெப்படியென்றால் மிகுந்த வெண்மையும் மூன்றுமுழவகல
மும்நாலுமுழநீளமுமுள்ள நல்லவாழையிலைகளைப்போட்டு அந்தஇலைகளின்மே
ல்சுத்தசலந் தெளித்து பிற்பாடு முல்லைமொட்டுகள்போலவெண்மையுள்
ளதும் சம்பாஅரிசிசாதத்தைப்பரிமாறி யந்தச்சாதமாகிய வெள்ளிமலை
க்குப்பொன்மலைபோற் செம்பொன்வைத்ததுபோல அந்தச்சாதத்தின்மேல் துவ
ரம்பருப்பைப் போட்டப்படி புத்துருக்குநெய்விட்டுத்த இலைக்குச்சு
ற்றிலும் சட்டுவகையாகிய அறுவகைப்பொரியலும் நான்குவகைக்கறிக
ளும் இரண்டுவகைத்துப்பளமும் பதினெட்டுவகைப்பச்சடியும் ஊறு
காய்களு மதுவல்லமதும் பஞ்சகச்சாயமும் பணியாரவகைகளு
ம் ஆமைவடைமுதலானதுகளும் நல்லருசிகரமான பாயசவகைகளும் சீனிச்
சருக்கரைகற்கண்டு முதலானதுகளும் இளநீதோய்ச்சலாகிய தயிரும் ப
ரமான்னமும் பரிமாறச்செய்து தருமநந்தனரானவர் கிருஷ்ணபகவான்மு
தலானபேர்களைப்பார்த்து நீங்களெல்லாருஞ் சந்தோஷகரமாய் வேண்டின
மட்டுக்கும் போசனம்பண்ணுங்களென் றுபசாரமாகச்சொல்லி யவர்களு
க்கும் போசனம்பண்ணும்படி செலவுகொடுத்துத் தாமுமவர்களுடனே
போசனஞ்செய்து பிற்பாடு இளநீர்-நீர்மோர் - வெந்நீர் முதலானதுகளை
விருப்பத்தின்படியவரவர்கள் தாகத்துக்குச் சாப்பிட்டு மகாசந்தோஷத்
துடனே யெழுந்திருந்துபனிநீரால் சகலமானபேரும் கைகால் சுத்திபண்
ணிக்கொண்டு மகா ஆடம்பரமாய் முகமல்பட்டிலாகிய திண்டுகளின்மே
ல்பில்லைத்தலையணைகளின்மேல் சார்ந்துகொண்டு சுகந்தபுட்பபரிமளா
திகளையணிந்துகொண்டு கற்பூரதாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டு நாகசுரம்
பின்னாங்குழல் துத்தி திருச்சின்னம் சங்கீதமேளம் இதுமுதலான ப
தினெட்டு வகைவாத்தியங்கள் முழங்கவும் வெண்பா கலிப்பா - கொச்ச
கப்பா - விருத்தப்பா - அகவற்பா முதலான பல்பாட்டுக்களையுமெடுத்
துச் சங்கீத வித்துவான்கள் கலியாணி - பைரவி - கேதாரகௌளம்
முதலான முப்பத்திரண் டிராகங்களிலு மதுகளுக் கிசைந்த தாள
ங்களிலுந் தொடுத்து யாழ்வீணை-கின்னரிமுதலான கருவிகளைக் கொண்டு

பாடவும் இரம்பை-ஊர்வசி — திலோத்தமைக்குச்சரியான காட்டியவர்த்தி
கெளெல்லாம் மகா அபிநயத்துடனே காட்டியம்பண்ணவும் வேடிக்கை
யைப் பார்த்துக்கொண்டு மகா உல்லாசமாயிருந்தார்கள் கேட்டீரோசென
மேசெயமகாராசாவே யப்பொழுதவ்விடத்தில் ஒருகீரிப்பிள்ளைவந்து அக்
தச்சபையிலிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்து ஓ சபையார்களே இந்த தருமநந்
தனர்செய்துமுடித்த அசுவமேதயாகமானது பூர்வகாலத்தில் சத்துப்பிர
ஸ்தனென்கிற முநீஸ்வரன்செய்த பெரியதானத்திற்கீடல்ல அது எப்
படியென்றால் அந்தசத்துப்பிரஸ்தனும் அவன்பெண்சாதியும் பிள்ளையும் ம
ருமக்களும் ஒருவிதமாய்ப் பௌர்ணமிகழித்த பிரதமைமுதற்கொண்ட
மாவாசைபரியந்தம் தினந்தோறும் உதயகாலத்தில் எழுந்திருந்து வயல்க
ளுக்குப்போய்ச் சூரியாஸ்தமானமாகிற பரியந்தம் பூமியிலுதிர்ந்துகிடக்
கின்ற நெல்களைப் பொறுக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்த்திரண்டுமரக்காலான
வுடனே யன்றையத்தினமந்தநெல்லையுலர்த்தி யரிசியாய்க்குத்திப் பிற்பா
டந்தவரிசியை வறுத்தரைத்து மாவாக்கி யந்தமாவை ஐந்துபங்காக்கி ய
திதிக்கு ஒருபங்கைக்கொடுத்து மற்றநாலுபங்கை யந்தநாலுபேருஞ்சா
ப்பிடுவார்கள் இப்படியந்தமுநீஸ்வரன் நடந்துவருங்காலத்தில் ஒருநாள்
பட்சத்தினன்றுசேர்த்த நெல்லையுலர்த்தியரிசியாக்கி வறுத்தரைத்தால்கு
றுணிமாவாச்சு அதை ஐந்துபங்காகப்பங்கிட் டொருபங்கதிதிக்குக்கொ
டுத்தவரையனுப்பிவிட்டுப் பிறகு அந்தநாலுபேரும் வரிசையாயுட்கார்ந்
து இலைகளிலந்தப்பொரிமாவைப்பரிமாறிக்கொண்டாங்க ளந்தச்சமயத்தி
லவ்விடத்தில் வேறேயொருஅதிதிவந்தா ரவரைக்கண்டு சத்துப்பிரஸ்த
முனிவருமெழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குத் தன்பங்குமா
வைக்கொடுத்தானந்த அதிதியானவர் சாப்பிட்டுப் பசிநீங்கவில்லையேயெ
ன்றுசொல்ல வதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனும் நானெங்கேபோ
வேனென்றுவிசாரப்படும்போது அவனுடையபிள்ளைகண்டு ஓபிதாவே நீ
ரேன்விசாரப்படுகிறீர் நீர்விசாரப்படவேண்டாம் இதோ என்னுடையபங்
குமாவிருக்கிறதென்று தன்பங்குமாவையுமெடுத் தந்தவதிதிக்குக்கொடு
த்தானதைச்சாப்பிட்டு மந்தஅதிதியானவர் இன்னமுமென்பசிதணியவில்
லையென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தனும் ஐயா அதிதியே
இன்னமுந்தேவரீருடைய பசிதீரவில்லையென்று சொன்னால் நானெங்கே
போய்க்கேட்கிறதென்று விசனப்படுகையி லதைக்கேட்டிருந்த குணவதி
யான அவன்மருமகளும் ஐயாநீங்களேன் ஆலோசனைபண்ணுகிறீர் இதோ
வென்பங்குமா விருக்கின்றதென்று மாமனாராகிய சத்துப்பிரஸ்தமுனிவ
னுக்குத்தேறுதல்சொல்லித் தன்பங்குமாவையுமெடுத்தந்தவதிதிகையிற்
கொடுத்தா ரதைவாங்கி யந்தவதிதியானவர்சாப்பிட்டுச் சந்தோஷமடைந்
து சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைப்பார்த்து ஓ சத்தியசம்பன்ன தருமகுணா
ளா நான்தருமதேவன் நானுன்னுடைய இருதயத்தைச்சோதிக்க ஒரதி
தியைப்போலவந்தேன் இப்போது உங்களுடைய தயாளகுணத்தைக்கண்
டுமெச்சினேன் நீங்களெல்லோருமிந்தசரீரத்துடனே இந்ததிவ்யவிமானத்
திலேறிக்கொண்டு சுவர்க்கலோகத்திற்குப்போங்கள் இதோ விமானம்வந்
திருக்கின்றதென்றுசொல்லி யந்தவதிதியானவர் மாய்கையாய்ப் போய்வி
ட்டாரப்போதுதானே தேவேந்திரனுடையசாரதியாகிய மாதலியானவன்

ஒருதெய்வவிமானத்தைக்கொண்டுவந் தவர்களுக்கு முன்னேநிறுத்தியந்
தச்சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைப்பார்த்து ஓஐயாநீங்களெல்லாரு மிந்தவிமா
னத்தின்பேரிலேறுங்களென்றுசொல்ல வதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தமு
னிவனும் சற்றுநேரமாலோசனைசெய்து மாதலியைப்பார்த்து ஓஐயாதே
வசாரதியே யென்னுடையவார்த்தையைக்கேள் பூலோகத்தி லிருக்கப்ப
ட்ட பிரமக்ஷத்திரிய வைசியசூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட நான்குவரு
ணத்தார்களில் எவர்களாகிலுமொருவ ரவர்கள்செய்தபுண்ணியபலத்தினா
ல் தெய்வலோகத்திற்குவந்துசேர்ந் தவ்விடத்திலுண்டான தேவசௌக்
கியங்களையனுபவித்துக்கொண்டு தேவரிஷிகளுடனே கூடிக்கொண்டிரு
க்கும்போது சிறிதுநாளையில் தேவர்கள்வந்து நீங்கள்பண்ணின புண்ணி
யமெல்லா மனுபவித்துத்தீர்ந்தது இனிமேல் பூலோகத்திற்குப் போங்க
ளென்றவர்களைப்பிடித்துப் பலாத்காரமாய்த் தலைகீழாய்விழும்படி பூமியி
ற்றள்ளிவிடுவார்களல்லவா ஆகையினாலப்படிப்பட்ட வற்பகாலசுகத்திற்கு
நான்வரமாட்டேன் இன்னஞ்சிலகாலமிவ்விடத்தில்தானே வானப்பிரஸ்த
னாயிருந்துகொண்டு தவஞ்செய்து என்றைக்குமழியாத பதவியான பிரம
லோகத்தையடைகிறேன் ஆகலால் இந்தவார்த்தையெல்லாந் தேவேந்திர
னிடத்திற்போய்ச்சொல்லென்றுசொல்ல வதுகேட்டு மாதலியுமப்படியே
யந்தவிமானத்தைத் திருப்பிக்கொண் டமராவதிபட்டணத்திற்குப்போ
யந்தவார்த்தையெல்லாந் தேவேந்திரனுடனேசொன்னா னதுகேட்டுத்தே
வேந்திரனும் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனுடைய வார்த்தைக்குமெச்சி யந்த
மாதலியைப்பார்த் தப்படியானால் தருமதேவனுடையசொல்லுக்குப் பிச
குவரலாமோ நல்லது நீபோயந்தசத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைக் குடும்பத்து
டனே விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு சத்தியலோகத்திற் கொண்டுபோய்
விட்டுவாவென்று செலவுகொடுத்தனுப்பினா னதுகேட்டுமாதலியானவன்
மறுபடியும் பூலோகத்திற்த வந்து சத்துப்பிரஸ்த முனிவனைக்கண்டு
தெண்டனிட்டு ஐயா எங்களுடையகருத்தின்படியே மேகவாகனனென
தேவேந்திரன்செலவுகொடுத்தார் ஆதலால் தேவரீர் குடும்பத்துடனேய
திசீக்கிரத்தில் இந்த விமானத்திலேறிக்கொண்டு பிரமலோகத்திற்குவாரு
ங்களென்றுசொல்ல வதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவரும் சந்தோஷித்
துப் பெண்சாதிபிள்ளை மருமகள் இவர்களுடனேகூட அந்தவிமானத்தி
ன்பேரிலேறிக்கொண்டு சகல தேவகணங்களும்புடைசூழ்ந்துவரத்தக்க
தாகச் சத்தியலோகத்திற்குப்போனா ரதுதெரிந்து சத்தியலோகவாசிக
ளாகிய தேவரிஷிகள் பிரமரிஷிகள் ராசரிஷிகள்முதலானவர்களுமெதிரே
வந்து சத்துப்பிரஸ்தமுனிவரை யாலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு மகாவை
பவத்துடனே பிரமலோகத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள் அந்த
இந்திரசாரதியாகியமாதலியும் அவர்களைக்கொண்டுபோய்ப் பிரமலோகத்
தில்விட்டுவிட்டு விமானத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு மறுபடியுஞ் சுவர்க்க
லோகத்திற்குப்போனான் கேட்டீர்களோ சபையார்களே அந்தச்சத்துப்பி
ரஸ்தமுனிவன் தானம்பண்ணின பெருமையிலோரணுமாத்திரம் என்சரீ
த்தில்விழுந்தபடியினாலென்னுடைய சரீரமொருபுறம்பொன்னாச்சுது மற்

ரீரமும் எப்போது பொன்னாகுமோவென்று தருமபுத்திரர்செய்கிறயா
கசாலைக்கேள்விப்பட்டு வந்தேன் இந்தயாகத்தினால் என்னுடையசரீ
ரம்பொன்னாகாமற்போச்சுது ஆகையினாலிந்த சத்துப்பிரஸ்தமுனிவன்செ
ய்ததானத்திற்குமுன் இந்ததருமபுத்திரர் செய்ததானஞ்சரியல்லவென்
றுசொல்லி அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது அங்கேகிடக்கிற எச்சிலைகள்மேலி
லேவிழுந்துபுரண்டு அதுகளால் ஒருபயனையும்பெறாமல் கடைசியில் ஸ்ரீகி
ருஷ்ணபகவான் போசனம்பண்ணின இலைமேல்விழுந்து புரண்டு இர
ண்டுபுறம்பொன்னாகி மறுபடியும் அந்தச்சபைக்குவந்து இந்ததருமராச
னசெய்ததானமுஞ் சரிதானென்று சொல்லிப்போய்விட்டது அதுகே
ட்டுத் தருமராஜனுமாச்சரியமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்
து ஐயாகிருஷ்ணா தேவகிநந்தனா—சிசுபாலமர்த்தனா— காளிங்கநிர்த்தனா—
கம்சசம்மாரபக்தவச்சலா—பரமதயாளா—கோபிகாரமணா—கோவிந்தா— யாக
ரக்ஷகேஸ்வரா—அந்தக்கீரிப்பிள்ளை சொல்லிப்போனவசனத்தை நன்றாய்
ஆலோசித்துப்பார்க்குமிடத்தில் பசுபட்சிகள் ஜனசெந்துக்கள்முதலான
ஜீவனஞ்செய்து தருமம்பண்ணுகிறதைப்பார்க்கிலும் தபோவிரதயாக்
கமே உத்தமமென்று தோற்றுகின்றதல்லவோ அதல்லாமல் பூர்வத்தில்
அகஸ்தியமகாமுனிவருமன்னதானம்பண்ணி அதனால்வரும் மகிமையை
ப்பெற்றார் திலீபன்மாந்தாதாமுதலான மகாராசாக்களெல்லோரும் அன்ன
தானம்பண்ணி அதனால்மகிமையையடைந்தார்கள். ஆகையால் பூலோ
கத்தில் எவ்வகைப்பட்டயாகங்கள் எவ்வகைப்பட்ட தானதருமங்கள்
செய்வதைப்பார்க்கிலு மன்னதானஞ்செய்கிறதே முக்கியமாய்க்காணுகி
ன்றது இதுவுமல்லாமல் எந்ததானங்களிலும். அன்னதானமேயதிகமெ
ன்றும் அன்னதாதாசுகியவரென்றும் சாஸ்திரசாதாரணமாய்ச்சொல்
லுகின்றார்கள் அல்லது ஒருகாலத்தில் இலட்சம்பிராமணர்களுக்கு அன்
னதானஞ்செய்விக்கும்போது பேரிகையானது சற்றேறொருநிமிஷம் அடி
படும் அப்படியிருக்க நாம் இந்தஅஸ்வமேதயாகஞ்செய்யத்தொடங்கி
னநாள்முதல் இதுபரியந்தமும் ராத்திரியும்பகலும் இடைவிடாமல் அ
னேகமாயிரம்பேரிகைகள் அடிபட்டு முழங்கிக்கொண்டேயிருந்தது. நம்
முடையயாகத்திற்குவந்தநான்கு வருணத்தார்களி லெவர்களும்போசன
பட்சணங்களினாலும் வஸ்திராபரணங்களினாலுந் திருப்தியடையாமற்
போனவர்களில்லை சகலமானபேர்களுந் திருப்தியடைந்தார்கள் இப்ப
டிக்கெல்லாந் தேவரீருடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் ஒருவிக்கினமுமில்
லாமல் நிர்விக்கினமாய் நடந்தயாகத்தை அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது மகா
அற்பமாகச்சொல்லிப்போன காரணமென்ன அதுமெய்யானகீரிப்பிள்ளை
தானோ அல்லது ஏதாகிலும் ஒருமுன்னிலையினால் மாயவடிவாய்வந்தகீரி
ப்பிள்ளையோ இதுகளையெல்லாம் விவரமாய் என்னுடையசந்தேகம் தீரு
ம்படி சொல்லுமையாவென்றுகேட்க அதுகேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியு
ந் தருமநந்தனனைப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துச் சற்றே தம்மு
டைய ஞானதிருஷ்டியினால்யோசித்து ஐயா தருமநந்தனா இப்போது இ
ந்தமகாசபையில் அச்சமில்லாமல்வந்து நீர் செய்தயாகத்தை அற்பமா
கச்சொல்லிப்போன கீரிப்பிள்ளையை ஆரென்று கேட்டீராகில் அதைச்

சொல்லுகிறேன் அஃதெப்படியென்றால் பூர்வகாலத்தில் ஜமதக்கினியெ
ன்பவர் முன்வசித்திருந்த சோபச்சையைவிட்டு சாந்தகுணத்தை வகித்துக்
கொண்டிருந்தகாலத்தில் ஒருநாள் அவருடைய தகப்பனாருக்குத் திவச
ம்வந்தது அன்றையத்தினம் ஒருபசுவினுடையபாலை பாத்திரத்தில் கறந்
துகொண்டுவந்து ஒரிடத்திற்பத்திரப்படுத்திவைத்திருக்கும்போது அ
துதெரிந்து கோபதேவனும் அவருடைய பொறுமையைச்சோதிக்கவே
ண்டுமென்றெண்ணி ஒருமனிதனைப்போலவந்து அந்தப்பாலைக்குப் புறப்
பூமியிற்கவிழ்த்துவிட்டார் அதுகண்டு அந்தஜமதக்கினியென்பவர்கோ
பித்துக்கொள்ளாமல் சாந்தமாயிருந்துவிட்டார் அதுதெரிந்து அவருடை
ய பிதுர்த்தேவதைகள் கோபங்கொண்டு நீவியர்த்தமான சொர்ந்தம்ப
ண்ணபடியினால் நீ கீரிப்பிள்ளையாகக்கடவாயென்று சாபமிட்டார்கள் அ
துகேட்டு அந்தஜமதக்கினியும்பயந்து அந்தப்பிதிர்த்தேவதைகளுக்கு
நமஸ்காரம்பண்ணி ஐயாபிதிர்க்களே இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் விமோ
சனமாகுமென்றுகேட்க அவர்களும் அவரைப்பார்த்து நீபூலோகத்தில்
எவர்களாகிலும்பண்ணின மகாதானத்தைக் கண்டு அற்பதானமென்று
சொல்லிநிந்திப்பாயானால் அந்தநாளில் இந்தச்சாபவிமோசனமாகி உன்னு
டையகீரிப்பிள்ளைரூபம்போமென்று சொல்லிப்போனார்கள் ஆகையினால்
அந்தக்கீரிப்பிள்ளையானது இந்த மகாசபையில் பயப்படாமல்வந்துபொ
ரிமாதானம்பண்ணின பிராமணனுடைய தருமத்திற்கு இந்தயாகஞ்சரிய
ல்லவென்று நிந்தனைசெய்து தன்னுடையசாபத்தைவிமோசனம்பண்ணி
க்கொண்டுபோய்விட்டதென்றுசொல்லியருளினார் அதுகேட்டு தருமபுத்
திரருஞ் சந்தேகந்தீர்ந்து மகாசந்தோஷத்தையடைந்தார் மற்றுமுண்டான
பேர்களுஞ் சம்சயந்தீர்ந்து ஆனந்தமாயிருந்தார்கள் கேட்டீரோ ஜெனமே
ஜயபூபாலகா இப்படி தர்மபுத்திரரானவர் மகாசப்பிரமத்துடனே அஸ்
வமேதயாகத்தைச்செய்துமுடித்து சகலமானபேர்களுக்குந் திருப்தியா
கும்படி அபரிமிதமாகத்தட்சணைகள்போசனகிருத்தியங்கள்முதலான ச
ர்வவுபசாரங்களுஞ்செய்து முடிந்தபின்பு அந்ததருமநந்தனரானவர் தி
ரௌபதாதேவியுடனும் தம்பிமார்களுடனும் பந்துசனங்களுடனுமெ
ழுந்துநின்று மகாபயபக்திவிநயத்துடனே பக்தலப்பிரியமுனீந்திரர் வே
தவியாசர் மார்க்கண்டேயர் நாரதர் வசிஷ்டர்முதலானயாகத்திற்குவந்தரி
ஷீஸ்வரர்களுக்கெல்லாஞ் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்தார் அது
கண்டு அவர்களெல்லாருஞ் சந்தோஷமடைந்து ஒருமுகமாய்நின்று வே
தமந்திரங்களைச்சொல்லி இந்ததருமபுத்திரர் எப்போதும் சகலசவுக்கிய
ராய் தேவப்பிராமண விசுவாசராய் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் புத்திரபௌ
த்திராதி சினேகிதர்களுடனும் அபிவிர்த்தியுண்டாகி சுபசீவியாய் வாழ்
ந்திருக்கக் கடவரென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய
ஆசீர்வாதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு தருமபுத்திராமுதலான ராசாக்களிட
த்திலுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அந்தமுனீஸ்வரர்களெல்லாரும த
ங்கள் தங்களுடைய ஆசிரமத்திற்குப்போனார்கள் பக்தலப்பிரியமுனீந்தி
ரரும் அந்தப்படியே அவர்களிடத்திலெல்லாஞ்செலவுவாங்கிக்கொண்டு தி
ருப்பாற்கடல்மத்தியாகிய சுவேததீபத்திற்குப்போய்விட்டார் அப்பால்இ
வ்விடத்தில் கிராமப்பிரதிஷ்டைசெய்யும்படிநினைத்து சந்திரகாசன்முத

லான மகாராசாக்களும் தம்பிமார்களும் திருதராட்டிரனும் விதுரசஞ்சய
ர்களும் சர்வாலங்கிருதராய்ப் புறப்பட்டு ரதாரூடர்களாய்நடக்கவும் குந்
திதேவி-தேவகிதேவி-திரௌபதாதேவி-சுபத்திரை-ருக்மணி-சத்தியபா
மை முதலான ஸ்திரீஜெனங்களெல்லாரும் நவரத்னமயமான ரதங்களி
லேறிக்கொண்டுநடக்கவும் பப்பிரவாகன்முதலான குமாரவர்க்கங்களெல்
லாரும் குதிரைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டு நடக்கவும் அதிரதிதியாத
வதுரைகளெல்லாரும் யானைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டுநடக்கவும் மற்று
முண்டான சேனைகள் அவரவர்கள் ஆயுதங்களைக் கையினிடமாகப்பிடித்
துக்கொண்டு அணிவகுக்காற்போல வரிசைவரிசையாய்நடக்கவும் இப்
படிப்பட்ட சகலசம்பிரமத்துடனே தருமபுத்திரமகாராசாவானவர் ஸ்ரீகி
ருஷ்ணமூர்த்தியுடனும் பலராமருடனும் ரதாரூடராய்ப்புறப்பட்டு நால்
வகைச்சேனைகளும் புடைசூழ்ந் தவரத்தக்கதாகத் தண்டுவிட்டுநடக்கும்
போது பதினெட்டுவிதவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்கவும் அர
ம்பை ஊர்வசி முதலான தேவதாஸ்திரீகளைப்பார்க்கிலும் அதிரூபலாவ
ணியமுள்ள அநேகமாயிரநாடகசாலைப்பெண்கள் கும்பல் கும்பலாய்வந்
து தருமபுத்திரமகாராசாவுக்கு முன்பாகநின்று மகாஅபிநயத்துடனே
பரதநாட்டியம்பண்ணிக்கொண்டுவரவும் காந்தர்வஸ்திரீகளும் அந்ததரு
மபுத்திரருக்கு முன்னேவந்துநின்று தம்புரு-யாழ்-கின்னரி-வீணை-ராவ
ணாஸ்தமுதலானகருவிகளை மீட்டிக்கொண்டு யாவருக்குஞ் சந்தோஷமு
ண்டாகும்படி வர்ணசுரங்களைப்பாடிக்கொண்டுவரவும் பாடகர்களெல்
லாருங் கும்பல்கும்பலாய்வந்து தருமநந்தனரைப்பார்த்து ஓஅஸ்தினபுரே
ஸ்வரா குந்திதனயா அகண்டிதவீரபராக்கிரமா ஆ தருமபுத்திராவென்
று புகழ்ந்துகொண்டாடவும் திருச்சின்னங்களின்ஓசையானது பூர்வத்தி
ல் தருமந்தப்பாமல் பன்னிரண்டுவருடம் வனவாசமும் ஒருவருடம் அக்
கியாதவாசமுஞ் செய்துமுடித்து பிற்பாடு தருமமேசெயமென்று பதி
னெட்டுநாள்பாரதயுத்தஞ்செய்து வீஷ்மர்-துரோணர்-கிருபர்-அசுவ
த்தாமர்-கர்ணன்-சல்லியன்-சயிந்தவன்-பகதத்தன்-அலம்பன்-துச்சாதன
ன்-விகர்ணன்முதலான மேட்டானமேட்டிகளாகிய க்ஷத்திரவீரர்களையெல்
லாம் ரணக்களத்திற்கொன்று விஜயலட்சுமியையடைந்து கீர்த்திபெற்றவீ
ராதிவீரர்வருகிறாரென்றும் அஷ்டதிசைகளிலுமுள்ள ராசாக்களையெல்
லாஞ்செயித்துப் பிதாவினுடையவார்த்தையைக்கடவாமல் ராசசூயயாக
ப் பண்ணி முடித்துப் பிதாவுக்குப்புண்ணியலோகங்கொடுத்த புண்ணி
யபுருஷர்வருகிறாரென்றும் துன்மார்க்கரான கலிபுருஷவம்சமாகிய துரி
யோதனன்செய்த இம்சைகளையெல்லாஞ்சகித்துக்கொண்டிருந்து கடை
சியில் அந்தமகாபாவியாகிய துரியோதனனானவன் எத்தனைவஞ்சனைசெ
ய்தபோதிலும் அதுகளையெல்லாம் நிவர்த்திபண்ணி தம்பியாகியவீமசே
னனுடைய கையினால் அவனைக்கொல்லுவித்த பராக்கிரமபுருஷர் வருகி
றாரென்றும் வீராதிவீரரான அர்ச்சுனராசனையனுப்பிக் காலகேயநிவாத
க்வசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ராட்சசவீரர்களையெல்லாங் கொல்லுவித்
து தேவேந்திராதிதேவர்களுடைய பயந்தீர்த்து நிர்ப்பயமாக்கி ரட்சித்த
மகானுபாவர் வருகிறாரென்றும் சகலஜீவகோடிகளுக்கும் மாதாபிதாக்க
ளைப்போலிருந்து ஒருநாளாகிலும் துக்கப்படவொட்டாமல் காப்பாற்று

கின்றபரமதயாளர்வருகிறாரென்றும்ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சகாயத்தி
னால் அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகேமகாபராக்கி
ரமசாலியான அர்ச்சுனராசனையனுப்பி அங்க—வங்க-கலிங்க—காஸ்மீர-காம்
போஜ—மிலேச்ச—மலையாள—பாஞ்சால—மச்ச—பாண்டிய—சோழ—கர்னாடக
முதலான ஐம்பத்தாறுதேசங்கள்தோறும் அஸ்வமேதக்குதிரையைநடத்
துவித்து அங்கங்கே எதிர்த்துவந்த சந்திரகாசமகாராசன் வீரவர்மன்
முதலானமகாராசாக்களையெல்லாஞ்செயித்து அவர்கள்கையில் அபரிமித
மான காணிக்கைக்கப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களையெல்லாந்த
ம்முடையவசம்பண்ணிக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே பக்தஸ்ரீமா
முனீந்திரர் வியாசர் வசிஷ்டர்முதலான மகாரிஷிகள்முன்னிலையில் அஸ்
வமேதயாகஞ்செய்து முடித்து பிர்மக்ஷத்திரிய வைசியசூத்திரர்களாகிய
நான்குவருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்கதாகத் தட்சணைகள்
கொடுத்து அன்னதானம் சொர்ணதானம் பூதானம் கோதானம் கன்னிகா
தானம் வஸ்திரதானமுதலான சோடசமகாதானங்கள்பண்ணி அஸ்தினா
புரத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணுகிற தருமபுத்திரமகாராசாவானவர் வருகி
றாரென்றும் அஷ்டதிசைகளுஞ்செவிடுபடும்படி முழங்கவும் வெற்றிச்சங்
குகளும் செயம்செயமென்றுமுழங்கவும் பொற்பிரம்புக்காரர்கள் சேனை
களுக்கு முன்னேநின்று மகாதர்மக்கியானாகிய தர்மசொரூபரானவருகிறார்
விலகிநில்லுங்கோளென்று சந்தடிவிலக்கிக்கொண்டுவரவும் இரண்டுபக்க
த்திலுமனந்தமாயிரம்பேர்கள் வரிசைவரிசையாய்நின்றுகொண்டு சாப்பூ
ரதிவட்டிகள் பிடித்துக்கொண்டுவரவும் ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவேந்
திராதிதேவர்கள் மகாசந்தோஷத்துடனே பாரிசாதபுஷ்பங்களைச்சலசல
வென்றுவருஷிக்கவும் குளிர்ந்தகாற்றுவீசவும் அப்படிப்பட்டவைபவ
த்துடனே தருமநந்தனர் இராயப்பிரதிஷ்டையாகப் பவனிவரும்போது
சேனைவெள்ளங்கள்நடக்கின்ற அதிர்ச்சியில்பூமியதிர்ந்து கயிலாசபதியா
கிய பரமசிவனானவர் இமோற்பர்வதத்தில்உலகமாதாவாகிய உமையவளை
த்திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டகாலத்தில்அகஸ்தியமுனிவரும் அந்த
த்திருக்கலியாணத்திற்குப்பொதியமலையைவிட்டெழுந்தருளிவந்தபோது
உத்தரதிசையாவது தாழ்ந்து தட்சணதிசையாவது எப்படிஉயர்ந்துநின்
றதோ அப்படிப்போல் நான்குதிக்கிலுமுள்ளராசகூட்டங்களெல்லாம் ஒரு
முகமாய்த்திரண்டுநடக்கிறபடியினால்அப்போது அஸ்தினாபுரமானது சற்
றேதாழ்ந்து நின்றது எப்படியிருந்ததென்றால் முன்னால் அர்ச்சுனனானவ
ன் நாரதமுனிவருடைய வாக்கியத்தைக்கடவாமல் தீர்த்தயாத்திரைபண்
ணிவருகையில்துவாரகாபுரிக்குவந்துசுபத்திரையைக்கண்டு கபடசன்னி
யாசிவேடமாயிருந்துஒருவரையுமறியாமல் சுபத்திரையைத் திருடிக்கொ
ண்டுவந்து அஸ்தினாபுரஞ்சேர்ந்தபிறகுகிருஷ்ணதேவரனுமதியினால் கலி
யாணம்பண்ணிக்கொண்டானதையெல்லாம்பலராமர்கேள்விப்பட்டு மகா
கோபங்கொண்டு அந்தத்துன்மார்க்கனாகிய அர்ச்சுனன்என்னையறியாமல்க
படசந்நியாசிவேடம்போட்டுக்கொண்டிருந்து என்தங்கையைத் திருடிக்
கொண்டுபோனானல்லவா அவனைநான்கொல்லாமல் விடுகிறதில்லையென்று
மகாஆக்ரோஷத்துடனேவந்துதன்னுடைய ஆயுதமாகியகலப்பையினாலிழுத்து
அஸ்தினாபுரத்தைப்பேர்த்துச்சமுத்திரத்தில்தள்ளுகிறேனென்று சொல்

வீரர்முடையகலப்பையினுனியை அஸ்தினபுரத்துக் கோட்டைவாசலி
லூன்றினமாத்திரத்திலக்கக்கோட்டையினுடையசிகரமானது ஒருபுறந்த
லைகிழாகத்தாழ்ந்தது அதைகிருஷ்ணபகவானுங்கேள்விப்பட்டுவந்து சமா
தானஞ்சொல்லிபலராமருடையகோபத்தைத்தணித்தாரதின்பிறகு அவரு
ங்கோபந்தணிந்துசாந்தமாய்க்கலப்பையையெடுத்துக்கொண்டுதுவாரகைக்கு
ப்போனார்அந்த அஸ்தினபுரம்எப்போதும்போல்சமமாய்நின்றது அப்படி
இப்போதுமசேனைகளாகியகலப்பையினுல்தாழ்ந்தது இவ்விதமாய்தருமநந்
தனர்சர்வாடம்பரத்துடனே கிராமப்பிரதிஷ்டைபண்ணிமறுபடியும் நல்ல
சுபமுகூர்த்தத்தில் திரும்பிஅஸ்தினபுரத்திற்குப்பிரவேசித்து அரமனைக்
குவந்துசேர்ந்துரதத்தைவிட்டிறங்கிச் சகலஆடம்பரங்களையுமநிறுத்திய
வர்களையனுப்பிவிட்டுவிதுரசஞ்சயர்களினுல் சந்திரதாசன்முதலாகியசகல
மாகராசாக்களுக்கும்வெவ்வேறேவிடுதிகளமர்த்திவைத்தார் தம்பிமார்க
ளுடனும்கிருஷ்ணபகவானுடனும் அரமனைக்குள்ளேபோனார்பிற்பாடுதரு
மநந்தனரும்மறுநாள்உதயத்திற்குமுன் எழுந்திருந்துகாலோசிதகாரியமா
னநித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டுசர்வாலங்கிருதபூஷி
தராய்ப்புறப்பட்டுதம்பிமார்கள்குமாரவர்க்கங்கள்மந்திரிசாமந்திரிகள்பிர
தானிகள்பரிவாரங்கள்புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாகக்கொலுமண்டபத்திற்
குவந்துசேர்ந்து ரத்னசிம்மாசனத்தின்பேரில்உட்கார்ந்து கொலுவாயிரு
ந்தார் அப்போதுகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய நித்தியகருமங்களைமு
டித்துக்கொண்டுசர்வாலங்காரத்துடனேபுறப்பட்டுபலராமர் சாத்தகிமுத
லானயாதவவீரர்களுடனே கொலுமண்டபத்திற்கு வந்துசேர்ந்து தரும
புத்திரரைக்கண்டுசாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் செய்துஅவர்போடுவித்தரத்னசி
ம்மாசனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்திருந்தார்பற்றுமுண்டானசந்திரதாசன்முத
லானமகாராசாக்களெல்லாரும் அவர்களுடைய மந்திரிபிரதானிகளுடனே
வந்துதருமநந்தனர்பலராமர்கிருஷ்ணதேவர் இவர்களுக்குநமஸ்காரம்பண்
ணிபிற்பாடுதருமராசனையும்கிருஷ்ணமூர்த்தியையுஞ்சூழ்ந்து உட்கார்ந்
தார்கள் அப்போதுசந்திரதாசன்முதலானராசாக்களெல்லாருங்கிருஷ்ணபக
வானையும்தருமபுத்திரரையும்பார்த்து ஐயாலோகநாயகா தருமபுத்திராநா
ங்களெல்லாரும் உங்களுடையஅனுக்கிரகத்தினல்யாகதரிசனம்பண்ணி
அதனுல்நாங்கள் அனேகஞ்சென்மங்களில் அறிந்தும் அறியாமலும் பண்ணி
னபாவங்களையெல்லாம் போக்கடித்துக்கொண்டு புண்ணியபுருஷர்களாய்
கிருதார்த்தர்களானோம் எங்களுடையவம்சத்தாரெல்லாரும்புண்ணியலோ
கத்தையடைந்தார்கள் அதற்குச்சம்சயமில்லை நாங்களிவ்விடத்திற்குவந்
து ஒருவருஷகாலமாச்சுதே இதுவரையில் எங்களுடையதேசமெல்லாமெ
ப்படியிருக்கின்றதோ ஆதலால் நாங்கள் எங்களுடைய தேசத்திற்குப்
போய்வருகிறோம் எங்களுக்குச்சந்தோஷமாய்ச்செலவுகொடுத்தனுப்பு
ங்கோளென்றுசொன்னார்கள் அதுகேட்டுக்கிருஷ்ணதேவரும்மெய்தானெ
ன்றுதருமநந்தனனைப்பார்த்து ஐயாராஜேந்திரா இவர்களெல்லாருந் தங்கள்
தேசங்களுக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கிறபடியால் அவர்களுக்குச்
செலவுகொடுத்தனுப்பிவையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமநந்தன
ரும்அப்படியேநல்லதென்றுசம்மதித்துவெகுசந்தோஷத்துடனேகிருஷ்
ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில்விதுரசஞ்சயர்களால் நவரத்

கிரீடங்கள்முதலான பூஷணவகைகளும் சால்வைகள்முதலான திவ்வியவ
ஸ்திரங்களும்வெகுவாயழைப்பித்து அர்ச்சுனராஜனுடைய கையினால்சந்
திரகாசன்முதலானராசாக்களுக்கெல்லாம் வெகுமதிபண்ணுவித்து அவர்
களுடையமந்திரிபிரதானிகள்முதலான சகலசேனைகளுக்கும் போதும்
போதுமென்றுசொல்லத்தக்கதாக நல்லவஸ்திராபரணங்களை வெகுமான
ப்பண்ணுவித்து அதுவுமல்லாமல் ஒருராசாக்களுக்கு மூன்றுவெள்ளையா
னைகளும்பஞ்சலட்சணமுள்ள ஐந்து உத்தம அசுவங்களும் ஒருகனககண்
டிகையும் ஒருஜோடுவஸ்திரஅங்கியும் இந்தப்பிரகாரம் அந்தமகாராசாக்க
ளுக்கெல்லாம் வெகுமானப்பண்ணி அவர்களுடைய பட்டதேவிகளாகி
யராஜஸ்திரீகளெல்லாருக்கும் மாணிக்கத்தாழ்வடங்கள் நவரத்தினசேலை
கள் முத்துரவிக்கைகள்பச்சைப்பாவாடைகள் இதுகளெல்லாம்வெகுமான
ம்பண்ணி அதுவுமல்லாமல் தண்டிகைகள்வண்டிக்கள் மூடுபல்லாக்குகள்
முதலானவாகனங்களுங்கொடுத்து தருமபுத்திரரும் மகாசந்தோஷத்து
டனே சகலமானவர்களுக்கும் பிரியவசனமாய் உபசாரணைகள்சொல்லி அ
வர்களைச்சந்தோஷப்படுத்தி எங்கள்பேரில்கிருபைவைத்துப்போய்வாருங்
கோளென்றுசொல்லிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினார்.

அவர்களும்வெகுசந்தோஷத்தையடைந்து தங்கள்தங்கள்மந்திரிபிரதா
னிகளுடனேகூடிக்கொண்டுதருமநந்தனருக்கும்ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு
ம் பலபத்திராமருக்கும்நமஸ்காரம்பண்ணி வீமார்ச்சுனர் முதலானவர்க
ளுக்கும் வந்தனம்பண்ணி குந்திதேவி-திரௌபதிதேவி- இவர்களிருவருக்கு
ம் நமஸ்காரம்செய்து இவர்களெல்லாரும்சுகசீவியாய்ப் போய்வாருங்களெ
ன்று செலவுகொடுத்தனுப்ப அப்படியேசந்திரகாசன்முதலானமகாராசா
க்களெல்லாம் அவரவர்களுடையவாகனங்கள்பேரிலேறிக்கொண்டு தங்கள்
தங்கள்சேனைகளுடனே அஸ்தினாபுரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுநடந்தார்கள்
இப்படிசகலதேசத்துராசாக்களும் வெண்கலப்பேரிகை செயபேரிகைநா
கசுரமுதலான பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமு
ழங்கத்தக்கதாக அஸ்தினாபுரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுநடந்து வெவ்வேறு
தண்டுகளாய்ப்பிரிந்து அவரவர்களுடையபட்டணங்களிற்போய்ச்சேர்ந்தா
ர்கள். இப்பால் அஸ்தினாபுரத்தில் தருமபுத்திரமகாராசாவானவர் தமதுத
ங்கையாகிய துச்சலைக்கும் அவள்குமாரனாகிய விருதசந்திரனுக்கும் ஆ
டையாபரணங்கள் ஆனைகள்குதிரைகள்முதலானவஸ்துக்களெல்லாம்வெகு
மானமாகக்கொடுத்தவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்இனிமேல்சுகமாய் உங்களு
டையசிந்துதேசத்திற்குப்போய் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டி
ருந்து இவ்விடத்திற்கும் சுபாசுபங்களுக்குவரப்போக இருங்கோளென்
று செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டார் அவர்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்தரு
மநந்தனர் முதலானவர்களிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தங்களுடை
ய சிந்துதேசத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்து சுகமாயிருந்தார்கள் அப்போது ப
ப்பிரவாகனும் சித்திராங்கதையும் உலூபியும் அஸ்தினாபுரத்தில்அ
ர்ச்சுனராசனிடத்திலிருந்து சுகசீவியாய்வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்
இந்தப்பிரகாரம் ஐம்பத்தாறு தேசத்துராசாக்களும் அவரவர்களு
டைய தேசத்திற்குப் போய்விட்ட பின்பு கிருஷ்ணபகவானும் சா
த்தகி பலராமர் முதலான யாதவவீரர்களுடனே பின்னையும் ஒரு

மர்த்தனர்களுக்கும் அஸ்தினபுரத்தில் தருமபுத்திரரிடத்தில் தானே ச
கலவேடிக்கைகளுடனே யிருந்துபிறகு ஒருநாள்ஸ்ரீபகவானானவர் தருமந்
தனரைப்பார்த்து ஓதருமநந்தனா நாங்களெல்லாமிவ்விடத்தில்வந்து வெ
குநாளாச்சுதே அவ்விடத்தில்துவாரகாபுரியில் வாசுதேவர்மாத்திரம் ஒண்டி
யாயிருக்கிறார் பட்டணமெப்படி யிருக்கின்றதோ தெரியாது நான் இங்கே
தானேயிருந்துவிட்டாலவ்விடத்து காரியபாகங்களெப்படி நடக்கும் அங்
கும் நாமிருக்கவேண்டியது ஆகையினாலின்றைய தினம் எங்களுக்கு
த் துவாரகாபுரிக்குப்போகும்படி செலவு கொடுத்தனுப்பவேணுமென்று
கேட்க அதுகேட்டு தருமநந்தனரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐ
யாலோகநாயகரே தேவரீர் இன்னஞ்சிலநாளிவ்விடத்திலிருக்கலாகாதோ ஆனா
லும் இன்றையதினமாத்திரம் இருங்கோளென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் தருமநந்தனரைப்பார்த்து ஓதருமசுதா நாம்இங்
கேயிராமல்சங்கேபோகிறோம்பத்துநாள்பொறுத்துமறுபடியும் வருகிறோ
ம்இன்றையதினம்நல்லநாளாயிருக்கிறபடியினாலெங்களுக்குச்சந்தோஷக
ரமாய்செலவுகொடுத்தனுப்புமென்றுபிரியவசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்
டுத்தருமநந்தனருமப்படியேநல்லதென்று சம்மதித்துஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா
ன்பலபத்திரராமர்முதலானவர்களுக்கெல்லாம்போசனகிர்த்தியங்களைச்சம்
பிரமமாய்நடப்பித்துதமதுதம்பியாகிய அர்ச்சுனனுடையகைகளினால்அவ
ர்களையெல்லாம்நல்லவஸ்திராபரணங்களினாலலங்காரம்பண்ணுவித்துஸ்ரீகிரு
ஷ்ணபகவான்முதலானவர்களுக்கும் தேவகிதேவியார் முதலானஸ்திரீஜன
ங்களுக்குமனேகமானஉபசாரணைகள்சொல்லிஅவர்களையெல்லாம்பிரியவசன
ங்களினால்சந்தோஷப்படுத்தினவுடனேநீங்களெல்லாரும் சுகசீவியாய்த்துவா
ரகாபுரிக்குப்போய் வாருங்கோளென்றுசெலவுகொடுத்து தருமநந்தனர்
முதலானசகலமானபேர்களும் ஆஸ்தானத்தைவிட்டு எழுந்திருந்தார்கள்
அப்போதுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தருமநந்தனர்முதலானபாண்டவர்களி
டத்திலும்குந்திதேவிகாந்தாரி திரௌபதாதேவிமுதலான ஸ்திரீஜனங்களிட
த்திலும் நாங்கள்துவாரகைக்குப்போய்வருகிறோமென்றுபிரியவசனமாக
ச்சொல்லிசெலவுபெற்றுக்கொண்டுதருமநந்தனர்முதலானசகலமானபேர்
களும்ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலானவர்களுக்குவழிவிடும்படிபின்னேதொ
டர்ந்துநடக்க கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திரர் சாத்தகி கிருதவர்மன்
முதலானவர்களுடனேமகாசந்தோஷமாய்ரதத்திலேறிக்கொண்டுநடந்தா
ர்கள்அப்போதுதேவகிதேவிருக்மணிதேவி சத்தியபாமைமுதலானஸ்திரீ
களெல்லாரும்குந்திதேவிகாந்தாரிதிரௌபதாதேவிசுபத்திராதேவிமுதலா
னஸ்திரீஜனங்களிடத்தில்செலவுவாங்கிக்கொண்டு கனகதண்டிகையிலு
ம்முத்துப்பல்லக்கிலும்ஏறிக்கொண்டு அந்தகிருஷ்ணபகவான்முதலானயா
தவவீரர்களுக்குப்பின்னேநடந்தார்கள்கிருஷ்ணபகவானும் பலராமசமே
தராய்யாதவவீரர்களுடனே அஸ்தினபுரத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டுமகாசம்
பிரமத்துடனே தருமபுத்திரர்முதலானவர்களும் பின்னேவர இரண்டுநா
ழிகைதூரம்நடந்து அப்பால் ஒருவர்க்கொருவர் நமஸ்காரங்கள் செய்து
கொண்டு இத்தமட்டும் நில்லுங்கோள் நில்லுங்கோள் நீங்கள் வரவேண்
டாம் நாங்கள்போய்வருகிறோமென்று தருமநந்தனர் முதலானவர்களிட
த்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு நடந்து துவாரகாபுரிக்குப்போய்ச்சேர்ந்

